

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2011
KOM(2011) 452 endelig

2011/0202 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringselskaber

Part I

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2011) 949}

{SEC(2011) 950}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Finanskrisens omfang har vist, at den nuværende regulering af finansieringsinstitutter giver anledning til uacceptabelt store risici. Ifølge vurderinger fra IMF nåede de europæiske kreditinstitutters tab mellem 2007 og 2010 som følge af krisen op på næsten 1 billion EUR eller 8 % af EU's BNP.

For at genskabe stabiliteten i banksektoren og sikre, at der stadig er kreditmuligheder i realøkonomien, har både EU og dets medlemsstater vedtaget en hel række foranstaltninger uden fortilfælde, som skatteyderne i sidste ende skal betale regningen for. I den sammenhæng har Kommissionen indtil oktober 2010 godkendt statsstøtteforanstaltninger til finansieringsinstitutter på 4,6 billioner EUR, hvoraf over 2 billioner EUR faktisk blev brugt i 2008 og 2009.

Den skatteyderbetalte støtte til kreditinstitutter må følges op af en gennemgribende reform, hvor der tages fat på de reguleringsmæssige svagheder, som er kommet for en dag under krisen. Med henblik herpå har Kommissionen allerede stillet forslag om en række ændringer af banklovgivningen, og disse trådte i kraft i 2009 (kapitalkravsdirektiv II) og 2010 (kapitalkravsdirektiv III). Nærværende forslag indeholder de på internationalt plan udarbejdede og aftalte bestemmelser om kapital- og likviditetsstandarder for kreditinstitutter, der kaldes Basel III, og harmoniserer en række andre bestemmelser i den gældende lovgivning. Der gøres nærmere rede for de reguleringsmæssige valg i afsnit 5 nedenfor.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag indeholder bestemmelser, der hænger nøje sammen med adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut (f.eks. bestemmelser om tilladelse til at udøve sådan virksomhed, udøvelse af retten til fri etablering, de tilsynsbeføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i denne forbindelse og tilsyns kontrol med kreditinstitutter). Disse elementer er omfattet af forslaget til direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sammen med nærværende forslag udgør en lovgivningspakke. Direktiv 2006/48/EF, og især bilagene hertil, indeholder imidlertid også reguleringskrav. For yderligere at fremme en indbyrdes tilnærmelse af de lovbestemmelser, der følger af gennemførelsen af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF i national ret, og for at sikre, at de samme regler finder umiddelbar anvendelse på disse institutter, hvilket er vigtigt for det indre markeds virkemåde, er disse regler emnet for dette forslag til forordning.

Af klarhedshensyn sammenskriver dette forslag reguleringskravene for kreditinstitutter og investeringsselskaber, idet sidstnævnte er omhandlet i direktiv 2006/49/EF.

1.1.1. Problemer, som forslaget vedrører – nye elementer i Basel III

Formålet med forslaget er at rette op på reguleringsmæssige svagheder på følgende områder:

Styring af likviditetsrisiko (sjette del): Krisen viste, at den eksisterende praksis for styring af likviditetsrisiko ikke var tilstrækkelig til i fuldt omfang at opfange risici i tilknytning til "originate-to-distribute"-securitisering, anvendelse af komplekse finansielle instrumenter og afhængigheden af at kunne foretage engrosfinansiering med kortfristede instrumenter. Dette bidrog til, at en lang række finansieringsinstitutter måtte give op, og undergravede i høj grad mange andres finansielle sundhed, hvorved den finansielle stabilitet blev truet og der opstod behov for offentlig støtte. En række medlemsstater har allerede en form for kvantitativ reguleringsmæssig standard for likviditet, men der findes ikke på EU-niveau harmoniserede og tilstrækkelig udførlige krav til niveauerne for kortfristet og langfristet likviditet. At der ikke findes ens nationale standarder, hæmmer kommunikationen mellem tilsynsmyndighederne og medfører ekstra rapporteringsomkostninger for institutter, der arbejder på tværs af grænserne.

Definition af kapital (anden del, afsnit I): Kvantiteten og kvaliteten af institutternes kapital var utilstrækkelig, da krisen opstod. I forhold til de risici, de havde påtaget sig, havde mange institutter ikke tilstrækkelige mængder af kapitalinstrumenter af den højeste kvalitet, der effektivt kan dække tab, efterhånden som de opstår, og bidrage til at bevare et institut som en going concern. Hybride tier 1-kapitalinstrumenter, der tidligere var blevet anset for at kunne dække tab på en going concern-basis, viste sig ikke at være effektive i praksis. Tier 2-kapitalinstrumenter kunne ikke fungere effektivt som tabsdækkende, når et institut blev insolvent, for institutter ofte ikke fik lov til at gå konkurs. Den nødvendige kvalitet af kapitalinstrumenter til at dække uventede tab som følge af risici i handelsbeholdningen viste sig at være lige så høj som for risici uden for handelsbeholdningen, og tier 3-kapitalinstrumenter viste sig ikke at være af tilstrækkelig høj kvalitet. For at sikre den finansielle stabilitet ydede staten i mange lande støtte i hidtil uset omfang til banksektoren. Utilstrækkelig harmonisering i EU af definitionen på kapital bidrog til denne situation, hvor de forskellige medlemsstater anvendte vidt forskellige strategier for, hvilke kapitalelementer der skulle indregnes i kapitalgrundlaget eller ej. I kombination med, at de ved lov fastsatte grænser og tal ikke præcist afspejlede et instituts virkelige evne til at klare tab, svækkede dette markedets evne til præcist og konsekvent at vurdere EU-institutters solvens. Dette forværrede yderligere den finansielle ustabilitet i EU.

Modpartsrisiko (tredje del, afsnit II, kapitel 6): Krisen afslørede en række mangler i den nuværende lovgivningsmæssige behandling af modpartsrisiko i forbindelse med derivat-, repo- og værdipapirfinansieringstransaktioner. Den viste, at de gældende bestemmelser ikke gav sikkerhed for hensigtsmæssig styring og tilstrækkeligt kapitalgrundlag i forbindelse med denne type risiko. De gældende regler gav heller ikke tilstrækkelige incitamenter til at flytte bilateralt cleared OTC-derivatkontrakter til multilateral clearing gennem centrale modparter.

Valgmuligheder, skøn og harmonisering (hele forordningen) I 2000 blev syv bankdirektiver afløst af et enkelt direktiv. Dette direktiv blev omarbejdet i 2006 i forbindelse med indførelsen af Basel II-regelsættet i EU. Følgelig indeholder de gældende bestemmelser i det et stort antal valgmuligheder og skøn. Desuden har medlemsstaterne mulighed for at pålægge strengere regler end dem, der er fastsat i direktivet. Der er derfor meget divergerende regler, hvilket er særlig problematisk for virksomheder, der driver virksomhed på tværs af grænserne. Det giver også anledning til manglende retlig klarhed og ulige konkurrencevilkår.

1.1.2. Formål med forslaget

Det overordnede mål med dette initiativ er at sikre, at reguleringen af institutters kapital i EU gøres mere effektiv, og at den negative virkning for indlånerbeskyttelsen og den procykliske

udvikling i det finansielle system begrænses, samtidig med at EU-banksektorens konkurrenceevne bevares.

1.2. Generel baggrund

Finanskrisen satte gang i en bred indsats på EU-plan og internationalt plan for at udvikle effektive politikker til at løse de til grund liggende problemer. En højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand fremsatte en række anbefalinger til en reform af det europæiske system for tilsyn og regulering på det finansielle område. Disse blev uddybet i en meddelelse fra Kommissionen i marts 2009. Dette forslag indeholder en lang række politikmæssige ændringer, der er indeholdt i den detaljerede handlingsplan i nævnte meddelelse.

På globalt plan blev der i G20-erklæringen af 2. april 2009 givet udtryk for en vilje til at løse krisen ved hjælp af en samordnet international indsats for at forbedre kvantiteten og kvaliteten af kapital i banksystemet, indføre et supplerende ikke-risikobaseret måletal for at forhindre overdreven gearing, udvikle en ramme for stærkere likviditetsbuffer i finansieringsinstitutter og gennemføre de af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) fremsatte anbefalinger til at begrænse den procykliske udvikling.

På grundlag af mandatet fra G-20 nåede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer (GHOS), tilsynsorganet under Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS)¹, i september 2009 til enighed om en række tiltag for at styrke reguleringen af banksektoren. Disse tiltag blev godkendt af FSB og G20-lederne på deres møde i Pittsburgh den 24.-25. september 2009.

I december 2010 udstedte BCBS detaljerede regler om nye internationale reguleringsmæssige standarder om kreditinstitutters kapitalgrundlag og likviditet, som samlet kaldes Basel III. Dette forslag vedrører direkte de reguleringsmæssige standarder, der indgår i Basel III.

Kommissionen, der har observatørstatus i BCBS, arbejdede snævert sammen med BCBS om at udvikle disse standarder, herunder med hensyn til vurderingen af deres virkning. De foreslåede foranstaltninger er derfor tro mod indholdet i Basel III-principperne. For at opfylde den dobbelte målsætning om at forbedre det internationale finansielle systems modstandsdygtighed og skabe lige konkurrencevilkår er det vigtigt, at det mere robuste sæt reguleringskrav anvendes konsekvent i hele verden.

---

¹ **Baselkomitéen for Banktilsyn** er et forum for regelmæssigt samarbejde om banktilsynsspørgsmål. Den arbejder for at fremme og styrke praksis inden for tilsyn og risikostyring på internationalt plan. Komitéen består af repræsentanter fra Argentina, Australien, Brasilien, Canada, SAR Hongkong, Indien, Indonesien, Japan, Kina, Korea, Mexico, Rusland, Saudi-Arabien, Schweiz, Singapore, Sydafrika, Tyrkiet, USA og ni medlemsstater: Belgien, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Spanien, Sverige og Tyskland.

Samtidig har Kommissionen under udarbejdelsen af dette forslag til retsakt gjort en særlig indsats for at sikre, at der i tilstrækkelig grad er taget hensyn en række vigtige særlige forhold og spørgsmål, der gør sig gældende i Europa. I den forbindelse skal det bemærkes, at i modsætning til forskellige andre store økonomier er anvendelsen af de reguleringsmæssige principper, der er opnået international enighed om internationalt inden for rammerne af BCBS, i EU ikke begrænset til kun internationalt aktive banker. Disse standarder anvendes i EU i hele banksektoren generelt og omfatter således alle kreditinstitutter og almindeligvis også investeringsselskaber. Som der gøres nærmere rede for i afsnit 4.2, har EU altid været af den opfattelse, at det kun med en sådan tilgang, at der kan skabes lige konkurrencevilkår i EU, samtidig med at der nydes godt af fordelene ved den dermed forbundne finansielle stabilitet.

Dette er en af grundene til, at det forekommer rimeligt at foretage forskellige tilpasninger af Basel III-principperne, så der kan tages behørigt hensyn til de særlige forhold og spørgsmål, der gør sig gældende for Europas vedkommende. Disse tilpasninger er imidlertid i overensstemmelse med arten af og målsætningerne med Basel III-reformen.

I bredere sammenhæng bør det bemærkes, at det ved reformen af EU-reguleringen inden for finansielle tjenesteydelser har været en af Kommissionens hovedmålsætninger at sikre, at banksektoren er i stand til at varetage sin grundlæggende opgave, nemlig at sørge for kreditmuligheder for realøkonomien og at levere tjenesteydelser til borgere og virksomheder i Europa. Bl.a. med henblik herpå vedtog Kommissionen den 18. juli 2011 en henstilling om adgang til at oprette og anvende en basal betalingskonto².

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

2.1. Høringer af interesserede parter

Kommissionens tjenestegrene har nøje fulgt og deltaget i arbejdet i internationale fora, særlig BCBS, som har stået for udviklingen af Basel III-regelsættet. Det Europæiske Bankudvalg (EBC) og Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og dets efterfølger fra 2011 Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har været inddraget og er blevet hørt i omfattende grad. Deres synspunkter har bidraget til udarbejdelsen af dette forslag og den ledsagende konsekvensanalyse.

2.1.1. CEBS

CEBS foretog en indgående kvantitativ analyse af konsekvenserne af dette forslag til retsakt for banksektoren i EU. 246 kreditinstitutter deltog i analysen. CEBS gennemførte også omfattende offentlige høringer og bidrog i oktober 2008 med teknisk rådgivning hvad angår nationale valgmuligheder og skøn.

2.1.2. Arbejdsgruppen vedrørende kapitalkravsdirektivet

Med hensyn til nationale valgmuligheder og skøn afholdt Kommissionens tjenestegrene mellem 2008 og 2011 seks møder i arbejdsgruppen vedrørende kapitalkravsdirektivet (CRDWG), hvis medlemmer er udpeget af EBC. Desuden er der i undergrupper under CRDWG blevet løst opgaver på et endnu mere teknisk niveau vedrørende likviditet, definitionen af kapital, gearingsgrad og modpartsrisiko.

---

² K(2011) 4977.

2.1.3. Andre offentlige høringer

Kommissionen gennemførte fire offentlige høringer i 2009, 2010 og 2011 vedrørende alle de elementer, der indgår i dette forslag. I april 2010 gennemførte Kommissionens tjenestegrene en åben offentlig høring om dette forslag blandt alle grupper interesserede parter.

Svarene på de offentlige høringer og de synspunkter, der blev givet udtryk for ved de offentlige høringer, afspejles i konsekvensanalysen. De enkelte svar kan ses på Kommissionen websted.

Derudover gennemførte Kommissionen særskilte høringer af branchen, hvori bl.a. Ekspertgruppen vedrørende Bankspørgsmål (GEBI), der er nedsat af Kommissionen, og forskellige EU-bankbrancheorganisationer og individuelle institutter deltog.

2.2. Konsekvensanalyse

I alt er 27 politikmodeller blevet vurderet og sammenlignet med henblik på de forskellige problemområder, der er blevet indkredset³. Nedenstående tabel viser de forskellige modeller inden for hvert politikfelt og prioriterer dem i forhold til deres relative effekt⁴ og effektivitet⁵ med hensyn til at nå relevante langsigtede politikmål. De foretrukne modeller, som fremkommer på grundlag af denne prioritering, er fremhævet og drøftes i resten af dette afsnit.

Politik felt	Politik modeller	Sammenligningskriterier for politikmodellerne									
		Effekt									Effektivitet
		Forbedring af kapitalgrundlag	Forbedring af bankernes risikostyring	Forhindring af regel-arbitrage	Større retlig klarhed	Formindskelse af overholdelsesbyrden	Mere lige konkurrencevilkår	Forbedring af tilsyns-samarbejdet og -sam-ordningen	Forbedring af tilsyns-samarbejdet og -sam-ordningen	Forbedring af tilsyns-samarbejdet og -sam-ordningen	
Likviditet - likviditetsdækningsgrad	Ingen ændring af den nuværende praksis	3	3								3
	Indførelse af likviditetsdækningsgrad som anført i forbindelse med den offentlige høring i februar 2010	2	2								1
	Indførelse af likviditetsdækningsgrad som vedtaget af Baselkomitéen, dog med en observationsperiode	1	1								2
Likviditet – net stable funding ratio (NSFR)	Ingen ændring af den nuværende praksis	3	3								3
	Indførelse af NSFR som anført i forbindelse med den offentlige høring i februar 2010	2	2								2
	Indførelse af NSFR som vedtaget af Baselkomitéen, dog med en observationsperiode	1	1								1
Indregning af kapitalinstrumenter og anvendelse af justeringer	Ingen ændring af den nuværende praksis	5	5	5			5		5	5	5
	Kun ændring af anerkendelseskriterierne som anført i forbindelse med den offentlige høring i februar 2010	4	4	4			4		4	4	4
	Ændring af anerkendelseskriterierne og de reguleringsmæssige justeringer som anført i forbindelse med den offentlige høring i februar 2010	1-3	1-3	1-3			2-3		1	1-3	3
	Ændring af kriterierne for indregning og anvendelse af justeringer på grundlag af Baselprincipperne	1-3	1-3	1-3			2-3		2-3	1-3	2
	Ændring af kriterierne for indregning og anvendelse af justeringer på grundlag af	1-3	1-3	1-3			1		2-3	1-3	1

³ En nærmere gennemgang af alle politikmodellerne fremgår af den ledsagende konsekvensanalyse.

⁴ Mål for, i hvilket omfang modellerne opfylder de relevante målsætninger.

⁵ Mål for, i hvilket omfang målsætningerne kan opfyldes med et givet ressourceniveau.

Politik felt	Politik modeller	Sammenligningskriterier for politikmodellerne								
		Effekt								Effektivitet
		Forbedring af kapitalgrundlag	Forbedring af bankernes risikostyring	Forhindring af regel-arbitrage	Større retlig klarhed	Formindskelse af overholdelsesbyrden	Mere lige konkurrencevilkår	Forbedring af tilsyns-samarbejdet og -sam-ordningen	ringkravene for systemisk vigtige finansierings-institutter efter den risiko-Begrænsning af hen-sættelses og kap-talkravenes konjunkt-ur-afsnævnelse	
	Baselprincipperne med tilpasninger for at tage hensyn til EU-specifikke forhold									
Modpartsrisiko	Ingen ændring af den nuværende praksis	3	3					3	3	3
	Skærpelse af kravet vedrørende modpartsrisiko	2	2					2	2	2
	Skærpelse af kravet vedrørende modpartsrisiko og differentieret behandling af eksponeringer mod centrale modparter	1	1					1	1	1
Gearingsgrad	Ingen ændring af den nuværende praksis	3	3						3	3
	Indførelse af gearingsgrad som anført i forbindelse med den offentlige høring i februar 2010	2	2						2	2
	Omfattende overvågning af gearingsgraden	1	1						1	1
Kapitalbuffere	Ingen ændring af den nuværende praksis	4	4						4	4
	Kapitalbevaringsbuffer	1-2	1-3						3	2-3
	Kontracyklisk kapitalbuffer	3	1-3						1-2	2-3
	Begge kapitalbuffere	1-2	1-3						1-2	1
Fælles regelsæt	Ingen ændring af den nuværende praksis			4	4	4	4	4		4
	Minimumsharmonisering			3	3	1-3	3	3		1-3
	Maksimumsharmonisering			1-2	1	1-3	1	1		1-3
	Maksimumsharmonisering med visse undtagelser			1-2	2	1-3	2	2		1-3
Valg af politikinstrument	Ændring af kapitalkravsdirektivet			2	2	2		2		2
	Begrænsning af kapitalkravsdirektivets anvendelsesområde og forslag til forordning			1	1	1		1		1

Prioritering af politikmodeller: 1 = størst effekt/mest effektiv; 5 = mindst effekt/mindst effektiv

2.2.1. De enkelte politikforanstaltninger

Styring af likviditetsrisiko (sjette del): For at forbedre den kortsigtede modstandsdygtighed af finansieringsinstitutters likviditetsrisikoprofil vil der i 2015 blive indført en likviditetsdækningsgrad som måletal efter en observationsperiode med mulighed for at tage ordningen op til revision. Likviditetsdækningsgraden indebærer, at institutter skal matche udgående nettolikviditet over en 30-dages-periode med en buffer af likvide aktiver af "høj kvalitet". Den udgående likviditet, der indgår i beregningen (nævneren), vil afspejle både institutspecifikke og systemiske chok udsprunget af faktiske forhold, der gjorde sig gældende under den internationale finanskrisen. Hensættelserne på listen over likvide aktiver af høj kvalitet (tælleren) til dækning af denne udgående likviditet vil sikre, at disse aktiver er af høj kredit- og likviditetskvalitet. På grundlag af definitionen af likviditetsdækningsgraden i Basel III antages overholdelsen af dette krav i EU at give årlige BNP-nettofordele i størrelsesordenen 0,1-0,5 %, da hyppigheden af systemiske kriser forventes at falde.

Med henblik på at bekæmpe finansieringsproblemer som følge af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og forpligtelser vil Kommissionen overveje at indføre en net stable funding ratio (NSFR) i 2018 efter en observationsperiode med mulighed for at tage ordningen op til revision. NSFR vil betyde, at institutter skal bibeholde en sund finansieringsstruktur i en periode på et år i et udvidet virksomhedsspecifikt stressscenario, f.eks. et væsentligt fald i dets rentabilitet eller solvens. Med henblik herpå skal finansierede aktiver og eventalforpligtelser, der skal finansieres, i et vist omfang matches med stabile finansieringskilder.

Definition af kapital (anden del): Forslaget bygger på de ændringer, der blev foretaget i kapitalkravsdirektiv II med henblik på yderligere at skærpe kriterierne for anerkendelse af

kapitalinstrumenter. Desuden indføres der med forslaget en betydelig harmonisering af de justeringer, der foretages af den regnskabsmæssige egenkapital for at bestemme størrelsen af den lovpligtige kapital, som i medfør af lovgivningen skal opgøres. Den nye harmoniserede definition vil i betydelig grad forøge størrelsen af den lovpligtige kapital, som institutter skal have.

De nye krav for lovpligtig kapital på en going concern-basis – tier 1-kernekapital og tier 1-kapital – vil blive indført gradvis mellem 2013 og 2015. De nye forsigtighedsjusteringer vil også blive indført gradvis med 20 % pr. år fra 2014 og dermed nå op på 100 % i 2018. For en række kapitalinstrumenter vil der blive anvendt overgangsbestemmelser i en periode på 10 år for at bidrage til at sikre en smidig overgang til de nye regler.

Modpartsrisiko (tredje del, afsnit II, kapitel 6): Kravene vedrørende styring og kapitalisering af modpartsrisiko vil blive skærpet. Institutter vil blive omfattet af et supplerende kapitalkrav vedrørende potentielle tab i tilknytning til fald i en modparts kreditværdighed. Dette vil fremme anvendelse af en sund praksis ved styring af denne risiko og give mulighed for at afdække den, hvorved institutterne kan formindske virkningen af dette kapitalkrav. Risikovægtene for eksponeringer mod finansieringsinstitutter inden for den ikke-finansielle sektor vil blive forhøjet. Denne ændring forventes at fremme spredningen af modpartsrisiko blandt mindre institutter og generelt bidrage til mindre indbyrdes afhængighed mellem store eller systemisk vigtige institutter. Forslaget vil også øge incitamentet til at foretage clearing af OTC-instrumenter gennem centrale modparter. Disse forslag forventes i første række at få betydning for de største EU-institutter, da modpartsrisiko kun er relevant for banker med betydelige aktiviteter inden for OTC-derivater og værdipapirfinansiering.

Gearingsgrad (syvende del) For at begrænse overdreven gearing på kreditinstitutters og investeringsselskabers balancer og dermed bidrage til at begrænse de cykliske udsving i långivningen foreslår Kommissionen også at indføre en ikke-risikobaseret gearingsgrad. Som der er opnået enighed om i BCBS, vil den blive indført som et værktøj for tilsyn med institutterne. Virkningerne af den fastsatte gearingsgrad vil blive overvåget med henblik på at gøre den til et bindende søjle 1-måletal i 2018, efter at den har været taget op til revision og i givet fald er blevet kalibreret, i overensstemmelse med internationale aftaler.

Fælles regelsæt (hele forordningen) Forslaget indebærer en harmonisering af forskellige nationale tilsynspraksisser ved næsten fuldstændigt at fjerne valgmuligheder og skøn. En række særlige, veldefinerede områder, hvor forskellene skyldes risikovurderingshensyn, særlige markeds- eller produktforhold og medlemsstaternes lovgivning, er undtaget, således at medlemsstaterne kan vedtage strengere regler.

2.2.2. *Politikinstrument*

Med dette forslag udskilles reguleringskravene effektivt fra de to andre områder, der er omfattet af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, dvs. adgang til at udøve virksomhed og løbende tilsyn, der fortsat vil være i form af et direktiv, som sammen med dette forslag udgør en lovgivningspakke. Dette afspejler forskelle i emnet, arten af de spørgsmål, der behandles, og modtagerne.

2.2.3. *Lovgivningspakkens kumulative virkning*

Kommissionen anvendte som supplement til sin egen vurdering af Basel III en række undersøgelser foretaget i både offentligt og privat regi. Hovedkonklusionerne i disse kan opsummeres som følger:

Dette forslag forventes sammen med kapitalkravsdirektiv III at forøge store kreditinstitutters risikovægtede aktiver med 24,5 % og mindre kreditinstitutters med beskedne 4,1 %. Behovet for at forøge kapitalgrundlaget som følge af det nye krav og kapitalbevaringsbufferen skønnes at blive på 84 mia. EUR indtil 2015 og 460 mia. EUR indtil 2019.

Der er åbenlyse langsigtede økonomiske fordele i form af en årlig stigning i EU's BNP i størrelsesordenen 0,3-2 %. De skyldes en forventning om mindre hyppige og mindre sandsynlighed for systemiske kriser i fremtiden.

Det forventes, at forslaget vil begrænse sandsynligheden for en systemisk bankkrise i syv medlemsstater med 29-89 %, når kreditinstitutter rekapitaliserer, så de når op på en samlet kapitalprocent på mindst 10,5 %.

Højere kapitalkrav, herunder den kontracykliske kapitalbuffer, og likviditetskrav forventes desuden også at begrænse omfanget af de normale konjunkturudsving. Dette er særlig relevant for små og mellemstore virksomheder, der er relativt mere afhængige af finansiering gennem kreditinstitutter end større selskaber.

2.2.4. Administrativ byrde

Institutter med flere grænseoverskridende aktiviteter vil få størst gavn af en harmonisering af de gældende nationale bestemmelser, da besparelserne som følge af den mindre administrative byrde forventes at begrænse deres byrde i forbindelse med Basel III-foranstaltningerne.

3. OVERVÅGNING OG EVALUERING

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, dvs. forgængerne til denne forordning. Det betyder at både elementerne i de nævnte direktiver og den nye elementer, der indføres med denne forordning, vil blive overvåget nøje. Overvågningen af gearingsgraden og de nye måletal for likviditeten vil i særlig grad blive kontrolleret på grundlag af statistiske data indsamlet i henhold til bestemmelserne i dette forslag. Overvågningen og evalueringen vil foregå både på EU-plan (EBA og ECB) og på internationalt plan (BCBS).

4. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

4.1. Retsgrundlag

Artikel 114, stk.1, i TEUF udgør retsgrundlaget for en forordning, der skaber ensartede bestemmelser, der vedrører det indre markeds funktionsmåde, mens forslaget til direktiv [indsættes af Publikationskontoret] regulerer adgang til at udøve virksomhed og er baseret på artikel 53 i TEUF. Behovet for at adskille disse regler fra reglerne om, hvordan denne virksomhed udøves, er årsagen til, at der må anvendes et nyt retsgrundlag for sidstnævnte.

Ved reguleringskrav fastsættes der kriterier for evalueringen af risikoen i tilknytning til en række former for bankvirksomhed og af det kapitalgrundlag, der er nødvendigt for at opveje disse risici. Som sådan regulerer de ikke adgangen til at modtage indlån, men den måde, hvorpå indlånsvirksomhed udøves, og formålet er at beskytte indlånerne og den finansielle stabilitet. Den foreslåede forordning samler reguleringskravene for kreditinstitutter og investeringsselskaber, som i øjeblikket er indeholdt i to forskellige direktiver (2006/48/EF og

2006/49/EF), i et enkelt retligt instrument, hvilket indebærer en betydelig forenkling af den gældende lovgivning.

Som nævnt ovenfor (afsnit 1.1.1 og 2.2.1) indeholder de gældende bestemmelser et stort antal valgmuligheder og skøn, ligesom medlemsstaterne har mulighed for at indføre strengere regler end dem, der er fastsat i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. Dette medfører en høj grad af uensartethed, hvilket ikke blot kan være problematisk for den finansielle stabilitet, jf. afsnit 1.1.1 ovenfor, men også hæmmer udvekslingen af tjenesteydelser på tværs af grænserne og mulighederne for etablering i andre medlemsstater, da et institut, hver gang det ønsker at udøve virksomhed i en anden medlemsstat, vil være nødt til at arbejde med et nyt og anderledes sæt regler. Dette skaber ulige konkurrencevilkår og lægger hindringer i vejen for det indre marked, ligesom det skaber retlig uklarhed. Da de tidligere kodificeringer og omarbejdninger ikke har medført færre forskelle mellem de nationale regler, er det nødvendigt at vedtage en forordning for at indføre ensartede regler i alle medlemsstater for at sikre, at det indre marked fungerer godt.

Når reguleringskrav indføres i form af en forordning, sikres det, at kravene gælder umiddelbart for institutterne. Herved skabes der ensartede konkurrencevilkår, fordi det forhindres, at der indføres afvigende nationale krav som følge af gennemførelsen af et direktiv. Med den foreslåede forordning gøres det helt klart, at institutterne følger de samme regler på alle EU-markeder, hvilket også vil fremme tilliden til institutternes stabilitet i hele EU. En forordning vil også gøre det muligt for EU at gennemføre eventuelle fremtidige ændringer hurtigere, da ændringerne kan finde anvendelse næsten umiddelbart efter vedtagelsen. Det vil gøre det muligt for EU at overholde internationalt vedtagne frister for gennemførelse og følge op på væsentlige udviklinger på markederne.

4.2. Nærhedsprincippet

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5 i TEUF kan målene for den foreslåede foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan. Dets bestemmelser går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Kun EU-lovgivning kan sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der opererer i mere end én medlemsstat, er underlagt de samme reguleringskrav, og dermed sikre ens vilkår, mindske reglernes kompleksitet, undgå unødvendige overholdelsesomkostninger i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser og fremme yderligere integration på EU-markedet og bidrage til at afskaffe regelarbitrage. Med en EU-lovgivning sikres der endvidere stor finansiell stabilitet i EU. Dette bestyrkes af, at de reguleringskrav, der er indeholdt i forslaget, har været en del af EU-lovgivningen i over 20 år.

Artikel 288 i TEUF giver et valg mellem forskellige typer retsakter. En forordning er derfor omfattet af nærhedsprincippet på samme måde som andre retsakter. Nærhedsprincippet må afvejes med andre principper i traktaterne, herunder de grundlæggende friheder. Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF er formelt rettet til medlemsstaterne, men i sidste ende er det virksomhederne, der er adressaterne. En forordning skaber mere lige konkurrencevilkår, da det gælder umiddelbart, og da det dermed ikke er nødvendigt at skulle sætte sig ind i lovgivningen i andre medlemsstater før etablering af en virksomhed, da reglerne er helt de samme. Dette skaber færre byrder for institutterne. Forsinkelser som følge af gennemførelsen af direktiver i national ret kan også undgås ved at vedtage en forordning.

4.3. EBS' rolle og overholdelse af artikel 290 og 291 i TEUF

I over 50 bestemmelser i dette forslag kræves det, at EBA forelægger reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen med henblik på nærmere at specificere de kriterier, der er indeholdt i nogle af bestemmelserne i forordningen og for at sikre, at den anvendes ensartet. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage dem som delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter.

Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen forslag til forordninger om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed, om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed⁶. Kommissionen vil i denne henseende minde om sine erklæringer vedrørende artikel 290 og 291 i TEUF i forbindelse med vedtagelsen af forordningerne om oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder: "For så vidt angår proceduren for vedtagelse af reguleringsstandarder understreger Kommissionen den unikke karakter af sektoren for finansielle tjenesteydelser som følge af Lamfalussystrukturen, hvilket er udtrykkeligt anerkendt i erklæring 39 til TEUF. Kommissionen er imidlertid i alvorlig tvivl om, hvorvidt begrænsningerne i dens funktion i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF."

4.4. Vekselvirkninger og overensstemmelse mellem elementer i pakken

Denne forordning udgør sammen med det foreslåede direktiv [indsættes af Publikationskontoret] en lovgivningspakke. Denne pakke vil afløse direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. Det betyder, at både direktivet og forordningen hver især omhandler både kreditinstitutter og investeringsselskaber. På nuværende tidspunkt er sidstnævnte selskaber med direktiv 2006/49/EF blot "knyttet som bilag" til direktiv 2006/48/EF. For en stor dels vedkommende er der blot henvisninger til direktiv 2006/48/EF. Samles bestemmelserne for begge typer virksomheder i pakken, forbedres bestemmelsernes læsbarhed. De omfattende bilag til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF vil desuden blive integreret i den dispositive del, hvilket forenkler deres anvendelse yderligere.

Reguleringskrav, der gælder umiddelbart for banker og investeringsselskaber, er fastlagt i forordningsforslaget. Bestemmelserne om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitutter og udøvelsen af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser er fortsat indeholdt i direktivforslaget. Dette gælder ikke investeringsselskaber, da de tilsvarende rettigheder og forpligtelser er reguleret ved direktiv 2004/39/EF ("MiFiD-direktivet"). De generelle principper for tilsyn med institutter, som er rettet til medlemsstaterne, og som kræver implementering og udøvelse af skøn, forbliver også i direktivet. Dette omfatter navnlig udveksling af oplysninger, opgavefordeling mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder og sanktionsbeføjelser (hvilket er nyt). Direktivet vil stadig indeholde bestemmelser om tilsyns kontrol med institutter, som varetages af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Med disse bestemmelser suppleres de i forordningen fastlagte generelle reguleringskrav for institutter med individuelle ordninger, der fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med hvert enkelt kreditinstitut og investeringsselskab. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør fastlægges i direktivet, eftersom de kompetente myndigheder bør have mulighed for at vurdere, hvilke ordninger der bør indføres. Dette omfatter også interne processer inden for et institut, navnlig for så vidt angår risikostyring og ledelse, der er indført som noget nyt.

---

⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

5. DETALJERET GENNEMGANG AF FORSLAGET OG SAMMENLIGNIN MED BASEL III

For at sikre en afbalanceret anvendelse af Basel III på EU-institutter har Kommissionen været nødt til at træffe en række reguleringsmæssige valg, som der gøres rede for i dette kapitel.

5.1. Maksimumsharmonisering (hele forordningen)

Maksimumsharmonisering er nødvendig for at opnå et egentligt fælles regelsæt. U hensigtsmæssige og ukoordinerede strengere krav i enkelte medlemsstater kunne medføre, at de underliggende eksponeringer og risici flyttes til den grå banksektor eller fra den ene medlemsstat til den anden.

Desuden er de konsekvensanalyser, som Baselkomitéen og Europa-Kommissionen har gennemført, baseret på de specifikke kapitalprocenter, der er blevet vedtaget. Det kan ikke siges med sikkerhed, hvor stor den potentielle virkning med hensyn til omkostninger og vækst ville være i tilfælde af højere kapitalkrav i en eller flere medlemsstater, eventuelt forstærket af et "kapløb mod toppen" i EU.

Hvis der er behov for skærpede reguleringskrav på EU-niveau, bør der være måder, hvorpå det fælles regelsæt midlertidigt kan ændres i overensstemmelse hermed. Kommissionen kunne vedtage en delegeret retsakt med henblik på i en begrænset periode at forhøje kapitalkravet eller risikovægtene for bestemte eksponeringer eller at pålægge strengere reguleringskrav i en begrænset periode for alle eksponeringer eller for eksponeringer i en eller flere sektorer, regioner eller medlemsstater, hvis dette er nødvendigt for at tage højde for ændringer i mikroprudentielle og makroprudentielle risici, der skyldes markedsudviklingen efter ikrafttrædelsen af denne forordning, særlig efter henstilling eller udtalelse fra ESRB.

Dette forslag og det ledsagende forslag til direktiv indeholder allerede tre muligheder, hvorefter de kompetente myndigheder kan tage makroprudentielle hensyn på nationalt plan:

- ved udlån sikret ved pant i fast ejendom kan medlemsstaterne justere kapitalkravene
- medlemsstaterne kan pålægge enkelte institutter eller koncerner af institutter supplerende kapitalkrav, hvis dette er begrundet i særlige forhold under den såkaldte søjle 2
- medlemsstaterne fastsætter niveauet for den kontracykliske kapitalbuffer ud fra de specifikke makroøkonomiske risici i en given medlemsstat. Dette ville reelt i vidt omfang ændre kapitalkravene.

Medlemsstaterne ville desuden få mulighed for at tage forskud på nogle af de nye skærpede regler baseret på Basel III i overgangsperioden, dvs. gennemføre dem hurtigere end som fastsat i Basel III.

5.2. Definition af kapital (anden del)

5.2.1. Fradrag af væsentlige kapitalandele i forsikringsselskaber og finansielle konglomerater

I henhold til Basel III skal internationalt aktive banker i deres kapitalgrundlag fratække væsentlige investeringer i ikke-konsoliderede forsikringsselskaber. Formålet hermed er at sikre, at en bank ikke i sit kapitalgrundlag indregner den kapital, som et forsikringsdatterselskab sidder på. For koncerner, der omfatter en betydelig grad af bank- eller

investeringsvirksomhed og forsikringsvirksomhed, er der i direktiv 2002/87/EF om finansielle konglomerater blevet fastsat særlige bestemmelser vedrørende problemet med dobbelttælling af kapital. Direktiv 2002/87/EF er baseret på internationalt anerkendte principper for håndtering af risiko i forskellige sektorer. Dette forslag styrker den måde, hvorpå disse regler om finansielle konglomerater finder anvendelse på koncerner af banker og investeringsselskaber, og sikrer, at de anvendes konsekvent og sammenhængende. Eventuelle yderligere nødvendige ændringer vil blive behandlet, når direktiv 2002/87/EF efter planen tages op til revision i 2012.

5.2.2. Kapitalgrundlag af højeste kvalitet – kriterier, udfasning og overgangsbestemmelser

I henhold til Basel III må kapitalgrundlag af højeste kvalitet for internationalt aktive banker, der er aktieselskaber, kun omfatte ordinære aktier, der opfylder en række strenge kriterier. Dette forslag er en gennemførelse af disse strenge Basel III-kriterier. Den retlige form af kapitalelementet af højeste kvalitet udstedt af institutter, der har form af aktieselskaber, er i forslaget ikke begrænset til ordinære aktier. Definitionen af ordinære aktier varierer alt efter den nationale selskabslovgivning. De strenge kriterier i dette forslag vil sikre, at kun instrumenter af højeste kvalitet vil kunne anerkendes som lovpligtig kapital af højeste kvalitet. I henhold til disse kriterier kan kun instrumenter, der har lige så høj kvalitet som ordinære aktier, komme i betragtning. For at sikre fuldstændig gennemsigtighed vedrørende de instrumenter, der anerkendes, skal EBA ifølge forslaget udarbejde og offentliggøre en liste over de typer instrumenter, der anerkendes, og holde listen ajourført.

Basel III indeholder en udfasningsperiode på 10 år for visse instrumenter udstedt af andre selskaber end aktieselskaber, der ikke opfylder de nye bestemmelser. I overensstemmelse med ændringerne af kapitalgrundlaget i direktiv 2009/111/EF og med nødvendigheden af at sikre en ensartet behandling af forskellige selskabsformer giver dette forslag (tiende del, afsnit I, kapitel 2) mulighed for sådanne overgangsbestemmelser også for instrumenter af højeste kvalitet, der ikke er ordinære aktier, og som er udstedt af aktieselskaber, og for overkurs ved emission i forbindelse hermed.

Basel III giver mulighed for at udfase instrumenter, der ikke er i overensstemmelse med de nye regler, og som er udstedt før den 12. september 2010, fra den lovpligtige kapital, således at der sikres en smidig overgang til de nye regler. Denne dato gælder som skæringsdatoen for overgangsordningerne. Alle instrumenter, der ikke er i overensstemmelse med de nye regler, og som er udstedt efter skæringsdatoen, vil være helt udelukket fra den lovpligtige kapital fra 2013. Dette forslag sætter skæringsdatoen til datoen for Kommissionens vedtagelse af det. Dette er nødvendigt for at undgå, at kravene i forslaget skal have tilbagevirkende kraft, hvilket ikke ville være juridisk muligt.

5.2.3. Gensidige selskaber, andelsbanker og lignende institutter

Basel III sikrer, at de nye regler kan anvendes på kapitalinstrumenter af højeste kvalitet udstedt af andre selskaber end aktieselskaber - dvs. gensidige selskaber, andelsbanker og lignende institutter. Dette forslag præciserer anvendelsen af Basel III-kapitaldefinitionerne på kapitalinstrumenter af højeste kvalitet udstedt af andre selskaber end aktieselskaber.

5.2.4. Minoritetsinteresser og visse kapitalinstrumenter udstedt af datterselskaber

En minoritetsinteresse er kapital i visse datterselskaber, der ejes af en minoritetsaktionær uden for koncernen. Basel III anerkender kun minoritetsinteresser – og visse former for lovpligtig kapital udstedt af datterselskaber – i det omfang, disse datterselskaber er institutter (eller

underlagt de samme regler), og kapitalen anvendes til at opfylde kapitalkrav og den nye kapitalbevaringsbuffer, en ny kapitalstødpude, der pålægger nye begrænsninger for betaling af udbytte og visse kupon- og bonusbetalinger. Den anden nye kapitalbuffer – den kontracykliske kapitalbuffer – er et vigtigt makroprudentielt værktøj, som kan pålægges af tilsynsmyndighederne for at begrænse eller styrke långivningen i forskellige faser af kredittcyklussen. Med dette forslag etableres der robuste EU-processer for koordineringen af medlemsstaternes brug af den kontracykliske buffer. Den i dette forslag fastsatte metode for minoritetsinteresser og bestemte andre former for kapital udstedt af datterselskaber indebærer, at den kontracykliske buffer anerkendes, når den bruges. Dette er en bekræftelse af betydningen af bufferen og den kapital, der bruges for at opfylde den, og det fjerner de potentielle incitamenter for ikke at stille krav om bufferen.

5.2.5. Fratrækning af visse udskudte skatteaktiver

Et udskudt skatteaktiv er et aktiv på balancen, der kan anvendes til at nedsætte efterfølgende perioders indkomstskattebetalinger. Ifølge Basel III skal visse udskudte skatteaktiver ikke fratrækkes i kapitalen. I dette forslag præciseres det, at sådanne udskudte skatteaktiver omfatter dem, der automatisk konverteres til en fordring på staten, hvis en virksomhed har tab; de skal ikke fratrækkes, hvis deres evne til at dække tab efter behov er sikret.

5.3. Behandling af særlige eksponeringer (tredje del, afsnit II, kapitel 2)

5.3.1. Behandling af eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder

I henhold til den gældende EU-lovgivning kan banker anvende særligt fordelagtige risikovægte for eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder. Denne fortrinsbehandling vil fortsat være mulig efter Basel III og også efter dette forslag. Hvis der skulle indføres flere fordelagtige kapitalkrav vedrørende eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder, ville det i første omgang kræve, at Basel-regelsættet ændres. Dette spørgsmål er omfattet af en revisionsklausul i forslaget.

Det er vigtigt, at risikovægte for udlån til små og mellemstore virksomheder vurderes nøje. EBA anmodes derfor om at analysere og inden den 1. september 2012 aflægge beretning om de gældende risikovægte og tage stilling til mulighederne for en nedsættelse med udgangspunkt i et scenario med en nedsættelse med en tredjedel i forhold til den nuværende situation. Kommissionen har til hensigt at aflægge rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne analyse og vil i givet fald fremsætte forslag til retsakter om ændring af risikovægten for små og mellemstore virksomheder.

I samråd med EBA vil Kommissionen desuden inden for 24 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse udarbejde en rapport om udlånsvirksomheden til små og mellemstore virksomheder og fysiske personer og sende denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle nødvendige forslag.

5.3.2. Behandling af eksponeringer i forbindelse med handelsfinansiering

BCBS forventes først i slutningen af 2011 at have taget endelig stilling til, hvorvidt der bør indføres mere gunstige kapitalkrav for handelsfinansiering. Dette indgår derfor ikke i dette forslag, men forslaget indeholder en revisionsklausul om behandlingen af disse eksponeringer.

5.4. Modpartsrisiko (tredje del, afsnit II, kapitel 6)

Ifølge Basel III skal banker have ekstra kapital til dækning af risikoen for, at modparters kreditkvalitet kan forringes. Med dette forslag indføres dette nye kapitalkrav. I Basel III anerkendes tab, som en bank afskriver umiddelbart med direkte virkning på resultatopgørelsen (kreditværdijusteringer), imidlertid kun i meget begrænset omfang. På grundlag af feedback på en høring iværksat af Kommissionen i februar/marts 2011 om dette spørgsmål og med opbakning fra et stort flertal af medlemsstaterne vil dette forslag give banker, der anvender den avancerede metode for kreditrisiko, en større – men ikke uforvarselig – mulighed for at anerkende sådanne tab og dermed bedre afspejle den praksis for hensættelser til fremtidige tab, der anvendes af mange banker.

5.5. Likviditet (sjette del)

5.5.1. Krav vedrørende likviditetsdækning

Kommissionen går stærkt ind for, at der skal være et harmoniseret likviditetsdækningskrav senest i 2015. Samtidig bør den usikkerhed, der hersker med hensyn til mulige utilsigtede konsekvenser og observationsperioden i Basel III, tages meget alvorligt. Følgende bestemmelser betyder, at der først indføres et bindende krav, når spørgsmålet har været taget op til revision:

- et generelt krav om, at banker fra 2013 skal have en passende likviditetsdækning (første trin)
- en forpligtelse til at indberette de elementer til de nationale myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at de har en tilstrækkelig likviditetsdækning, på grundlag af de ensartede indberetningsformater, der er udarbejdet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed med henblik på at teste Basel III-kriterierne
- en bemyndigelse til Kommissionen til yderligere at præcisere likviditetsdækningskravet i lyset af konklusionerne af observationsperioden og den internationale udvikling. Hvis det kan undgås at anvende den langstrakte almindelige lovgivningsprocedure (med deltagelse af Europa-Parlamentet og Rådet), vil observationsperioden blive udnyttet bedst muligt, og kalibreringen kan lægges i slutningen af observationsperioden.

Likviditetsdækningskravet vil – inden for koncerner af kreditinstitutter eller investeringsselskaber eller begge dele – i princippet finde anvendelse for hvert enkelt kreditinstitut eller investeringsselskab. I modsætning til brancher, der ikke har status som juridisk person, har kreditinstitutter og investeringsselskaber selv betalingsforpligtelser, der kan medføre udgående likviditet i stresssituationer. Man kan ikke gå ud fra, at kreditinstitutter og investeringsselskaber vil få likviditetsstøtte fra andre kreditinstitutter og investeringsselskaber tilhørende samme koncern, hvis de får vanskeligheder med at opfylde deres betalingsforpligtelser. De kompetente myndigheder vil dog på strenge betingelser have mulighed for at se bort fra kravet om anvendelse på det enkelte kreditinstitut eller investeringsselskab og lade disse kreditinstitutter og investeringsselskaber være omfattet af et konsolideret krav. Disse strenge betingelser er nævnt i artikel 7, stk. 1, og de sikrer bl.a., at kreditinstitutterne og investeringsselskaberne er retligt forpligtet til at støtte hinanden og reelt har evnen til at gøre det.

Hvis der er tale om en koncern med kreditinstitutter og investeringsselskaber i flere medlemsstater, skal alle de kompetente myndigheder for de enkelte kreditinstitutter og investeringsselskaber *sammen* være enige i, at betingelserne for at anvende undtagelsesbestemmelsen er opfyldt, hvis den skal kunne anvendes. I sådanne situationer med institutter i flere medlemsstater er der ud over betingelserne i artikel 7, stk. 1, yderligere betingelser i artikel 7, stk. 2. Disse yderligere betingelser kræver, at alle de individuelle kompetente myndigheder er tilfredse med koncernens likviditetsstyring og med, hvor meget likviditet de enkelte kreditinstitutter og investeringsselskaber i koncernen har. Hvis myndighederne ikke er enige, beslutter hver kompetent myndighed for det enkelte kreditinstitut eller investeringsselskab alene, om undtagelsesbestemmelsen finder anvendelse.

EBA har desuden mulighed for at mægle, hvis de kompetente myndigheder ikke kan nå til enighed. Resultatet af denne mægling er imidlertid kun bindende med hensyn til betingelserne i artikel 7, stk. 1. De enkelte kompetente myndigheder har det sidste ord hvad angår betingelserne i artikel 7, stk. 2, dvs. med hensyn til, om koncernens likviditetsstyring er tilstrækkelig, og med hensyn til, om de enkelte kreditinstitutters eller investeringsselskabers likviditet er tilstrækkelig.

5.5.2. *Krav vedrørende net stable funding*

Kommissionen går stærkt ind for, at der skal gælde en minimumsstandard for net stable funding ratio inden den 1. januar 2018. Da Basel III har en observationsperiode indtil 2018 herfor, vil der være tilstrækkelig tid til at udarbejde et krav vedrørende stable funding i form af et forslag, der skal opnås enighed om mellem Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af observationsperioden.

5.6. **Gearingsgrad (syvende del)**

Gearingsgraden er et nyt reguleringsmæssigt værktøj i EU. I overensstemmelse med Basel III foreslår Kommissionen ikke en gearingsgrad som et bindende instrument i denne fase, men først som et supplerende middel, der kan anvendes på enkelte banker efter tilsynsmyndighedernes skøn med henblik på at gå over til et bindende måletal (under søjle 1) i 2018, når spørgsmålet har været taget op til revision, og der er blevet foretaget en kalibrering. Rapporteringskravet betyder, at spørgsmålet kan tages op til revision, og at der kan træffes en velbegrunnet afgørelse om indførelsen af gearingsgraden som et bindende krav i 2018. I overensstemmelse med Basel III foreslås det, at institutter skal offentliggøre deres gearingsgrad fra 2015.

5.7. **Basel I-grænsen (trettede del)**

Kapitalkravet for mere risikofyldte forretninger er større i Basel II end i Basel I. For mindre risikofyldte forretninger kræves der i Basel II mindre kapital end i Basel I. Dette skyldes, at Basel II er udformet sådan, at den er mere risikofølsom end Basel I.

For at forhindre, at banker bliver omfattet af u hensigtsmæssigt lave kapitalkrav, giver Basel II ikke mulighed for en mindre kapital end 80 % af den kapital, der ville være krævet i henhold til Basel I. Dette krav udløb ved udgangen af 2009, men det blev ved direktiv 2010/76/EF genindført til udgangen af 2011. Baseret på BCBS' forlængelse af dette krav i juli 2009 genindføres det med forslaget indtil 2015. De kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA undlade at anvende Basel I-grænsen på et institut, forudsat at alle krav for anvendelsen af de avancerede metoder for kreditrisiko og operationel risiko er opfyldt.

6. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

EBA vil spille en vigtig rolle for at nå målet med denne forordning, idet EBA i henhold til forslaget skal udarbejde over 50 bindende tekniske standarder om forskellige politikspørgsmål. Disse bindende tekniske standarder, som i sidste ende skal godkendes af Kommissionen, vil være afgørende for at sikre, at bestemmelser af særdeles teknisk karakter gennemføres ensartet i hele EU, og at de foreslåede politikker fungerer efter hensigten. For at kunne løfte denne store arbejdsbyrde vil EBA have brug for flere ressourcer end dem, der allerede er afsat inden for rammerne af dets oprettelse ved forordning (EU) nr. 1093/2010. Nærmere herom fremgår af finansieringsoversigten til dette forslag.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringselskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til G20-erklæringen af 2. april 2009⁸ om styrkelse af det finansielle system bør der gøres en samordnet international indsats for at styrke gennemsigtigheden, ansvarligheden og reguleringen ved at forbedre kvantiteten og kvaliteten af kapital i banksystemet, når den økonomiske genopretning er blevet gennemført. Ifølge erklæringen bør der også indføres et supplerende ikke-risikobaseret måletal for at forhindre overdreven gearing i banksystemet og etableres rammer for stærkere likviditetsbuffer. På grundlag af mandatet fra G20 nåede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer (GHOS) i september 2009 til enighed om en række tiltag for at styrke reguleringen af banksektoren. Disse foranstaltninger blev godkendt af G20-lederne på topmødet i Pittsburgh den 24.-25. september 2009 og blev udformet mere detaljeret i december 2009. I juli og september 2010 udsendte GHOS to yderligere meddelelser om udformningen og kalibreringen af disse nye foranstaltninger, og i december 2010 offentliggjorde Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) de endelige foranstaltninger, der kaldes Basel III.
- (2) Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU med Jacques de Larosière som formand opfordrede Den Europæiske Union til at udvikle et mere harmoniseret sæt regler om finansiell regulering. I forbindelse med den nye europæiske tilsynsstruktur understregede Det Europæiske Råd på mødet den 18. og 19. juni 2009 også behovet

---

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

for at udarbejde et fælles europæisk regelsæt for alle kreditinstitutter og investeringsselskaber i det indre marked.

- (3) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag¹⁰ er der ved flere lejligheder blevet foretaget omfattende ændringer. Mange af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber. For at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser vil det være hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne i en ny lovgivning, der finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber. Bestemmelserne i bilagene til disse direktiver bør af hensyn til klarheden integreres i den dispositive del af den nye lovgivning.
- (4) Den nye lovgivning bør omfatte to forskellige retsakter, nemlig et direktiv og denne forordning. De to retsakter bør tilsammen udgøre de retlige rammer for adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab og for tilsynssystemet og reguleringskravene for kreditinstitutter og investeringsselskaber. Nærværende forordning bør derfor læses sammen med direktivet.
- (5) Direktiv [indsættes af Publikationskontoret], som bygger på artikel 53, stk. 1, i TEUF, bør indeholde bestemmelserne om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab samt reglerne vedrørende deres ledelse og tilsynet med dem, f.eks. bestemmelserne om meddelelse af tilladelse til udøvelse af virksomheden, erhvervelse af kvalificerede kapitalandele, udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, de beføjelser, der tillægges tilsynsmyndighederne i hjemlandet og værtslandet i denne henseende, og bestemmelserne om startkapital og tilsyns kontrol i forbindelse med kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- (6) Denne forordning bør indeholde de reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber, der konkret vedrører markederne for bankydelse og finansielle tjenesteydelser, og har til formål at sikre, at aktørerne på disse markeder er finansielt stabile, og at investorer og indlånere nyder et højt beskyttelsesniveau. Denne retsakt, der gælder umiddelbart, har desuden til formål på afgørende vis at bidrage til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og bør derfor baseres på bestemmelserne i artikel 114 i TEUF, som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis.
- (7) Med direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF er medlemsstaternes regler inden for tilsyn til en vis grad blevet harmoniseret, men direktiverne indeholder et stort antal valgmuligheder og skøn, og medlemsstaterne kan stadig indføre strengere regler end dem, der er fastsat i de to direktiver. Dette medfører forskelle mellem de nationale regler, som lægger hindringer i vejen for de grundlæggende friheder og dermed har en direkte indflydelse på, hvor godt det indre marked fungerer, og giver anledning til væsentlige konkurrenceforvridninger. Sådanne forskelle hæmmer særligt udveksling af tjenester på tværs af grænserne og etablering i andre medlemsstater, da de erhvervsdrivende hver gang skal tage stilling til og efterleve forskellige regler, når de ønsker at drive virksomhed i en anden medlemsstat. Kreditinstitutter og

---

⁹ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

¹⁰ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

investeringselskaber, der har fået meddelt tilladelse i flere medlemsstater, er desuden ofte underlagt forskellige krav, hvilket medfører væsentlige konkurrenceforvridninger. Hvis de nationale lovgivninger udvikler sig i forskellig retning, skaber det potentielle og konkrete hindringer for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, idet kreditinstitutter og investeringselskaber, der arbejder i forskellige retssystemer i EU, bliver konfronteret med vanskeligheder og ulige arbejdsvilkår.

- (8) For at fjerne de resterende hindringer for handelen og de væsentlige konkurrenceforvridninger, som forskellene mellem de nationale lovgivninger medfører, og for at forhindre, at der opstår yderligere hindringer for handelen og væsentlige konkurrenceforvridninger, er det derfor nødvendigt at vedtage en forordning, hvorved der indføres ensartede regler, der gælder i alle medlemsstaterne.
- (9) Når reguleringskrav indføres i form af en forordning, sikres det, at kravene gælder umiddelbart for dem. Herved skabes der ensartede betingelser, fordi det forhindres, at der indføres afvigende nationale krav som følge af gennemførelsen af et direktiv. Denne forordning vil medføre, at institutter følger samme regler i hele Unionen, hvilket samtidig vil fremme tilliden til kreditinstitutters og investeringselskabers stabilitet, særlig i stresssituationer. En forordning vil også mindske reglernes kompleksitet og virksomhedernes overholdelsesomkostninger, særlig for kreditinstitutter og investeringselskaber, der arbejder på tværs af grænserne, og bidrage til at fjerne konkurrenceforvridninger. Hvad angår de særlige forhold, der gør sig gældende på markederne for fast ejendom, der er kendetegnet ved en økonomisk udvikling og retlige forskelle, der er specifikke for de enkelte medlemsstater, regioner eller lokalområder, bør de kompetente myndigheder i forbindelse med eksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom inden for specifikke områder, have mulighed for at anvende højere risikovægte eller strengere kriterier baseret på misligholdelseserfaringerne og den forventede markedsudvikling.
- (10) Medlemsstaterne bør have beføjelser til at opretholde eller indføre nationale bestemmelser i de tilfælde, hvor denne forordning ikke indeholder fælles regler, forudsat at sådanne nationale bestemmelser ikke strider mod EU-lovgivningen eller ikke er til hinder for anvendelsen af den.
- (11) Hvis medlemsstaterne indfører generelle retningslinjer, særlig på områder, hvor Kommissionen endnu ikke har vedtaget udkast til tekniske standarder, bør disse retningslinjer hverken stride mod EU-lovgivningen eller være til hinder for anvendelsen af den.
- (12) Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan indføre tilsvarende krav for virksomheder, der ikke er omfattet af den.
- (13) De generelle reguleringskrav, som er fastlagt i denne forordning, suppleres af individuelle ordninger, som fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med de enkelte kreditinstitutter og investeringselskaber. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør fastlægges i et direktiv, da de kompetente myndigheder bør kunne vurdere, hvilke ordninger der bør indføres.
- (14) Denne forordning bør ikke berøre de kompetente myndigheders mulighed for at pålægge særlige krav i forbindelse med den i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] omhandlede tilsyns- og evalueringsproces, der bør tilpasses kreditinstitutters og investeringselskabers særlige risikoprofil.

- (15) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)¹¹ oprettedes EBA. Nævnte forordning har til formål at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn og at styrke det overordnede tilsyn med grænseoverskridende koncerner.
- (16) I henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA handle inden for rammerne af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. EBA skal også handle på kreditinstitutters og investeringsselskabers aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke direkte er omfattet af de nævnte direktiver, såfremt en sådan indsats er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af direktiverne. Denne forordning bør tage hensyn til EBA's rolle og funktion og lette udøvelsen af de beføjelser, EBA er tillagt i henhold til nævnte forordning.
- (17) Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber for at sikre ensartet beskyttelse af sparerne og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- (18) Da der mellem kreditinstitutter og investeringsselskaber på det indre marked hersker direkte konkurrence, bør kontrolkravene svare til hinanden i hele Unionen.
- (19) Når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af det konsoliderede kapitalgrundlag i en koncern af kreditinstitutter eller investeringsselskaber, bør den beregnes i overensstemmelse med denne forordning.
- (20) I henhold til denne forordning gælder kapitalgrundlagskravene på individuelt og konsolideret niveau, medmindre de kompetente myndigheder undlader at lade tilsyn finde anvendelse på individuelt niveau, når de finder dette hensigtsmæssigt. Individuelt, konsolideret og grænseoverskridende konsolideret tilsyn er nyttige værktøjer til at føre tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- (21) For at sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at kapitalkravene anvendes på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for disse institutter i koncernen. For at sikre, at kapitalgrundlaget er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparinger, bør kapitalkravene gælde for det individuelle kreditinstitut og investeringsselskab i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på anden måde.
- (22) De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af kapitalgrundlaget og kapitaldækningen i forhold til den risiko, kreditinstituttet eller investeringsselskabet er eksponeret mod, samt ved evaluering af eksponeringer, bør tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber¹², der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber¹³ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse

---

¹¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

¹² EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

¹³ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

af internationale regnskabsstandarder¹⁴, afhængigt af hvilken af de to retsakter der gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber efter national ret.

- (23) For at sikre tilstrækkelig solvens er det vigtigt at fastsætte kapitalkrav, hvor aktiver og ikke-balanceførte poster vægtes efter risikograden.
- (24) Den 26. juni 2004 vedtog BCBS en rammeaftale om den internationale konvergens af kapitalberegning og kapitalkrav ("Basel II-regelsættet"). De bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, som er overtaget i denne forordning, svarer til bestemmelserne i Basel II-regelsættet. Da de supplerende elementer indeholdt i Basel III er indarbejdet i denne forordning, svarer denne forordning til bestemmelserne i Basel II- og Basel III-aftalerne.
- (25) Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter og investeringsselskaber i Unionen ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med kreditrisikoen, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Brug af eksterne ratings og kreditinstitutters og investeringsselskabers egne estimater af individuelle kreditrisikoparametre indebærer en væsentlig forbedring af kreditrisikoreglernes risikofølsomhed og kvalitet. Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør have et passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør, når de foretager de estimater, der er nødvendige for at anvende fremgangsmåden i denne forordning på kreditrisiko, forbedre deres procedurer for kreditrisikomåling og kreditrisikostyring, således at der findes metoder til fastsættelse af kreditinstitutters og investeringsselskabers lovbestemte kapitalgrundlagskrav, der afspejler udformningen af de enkelte kreditinstitutters og investeringsselskabers processer. I denne henseende bør databehandling i forbindelse med indgåelse eller forvaltning af eksponeringer mod modparter anses for at omfatte udvikling og validering af kreditrisikostyrings- og kreditrisikomålingssystemer. Dette ligger både inden for kreditinstitutters og investeringsselskabers legitime interesse og denne forordnings målsætning om at anvende forbedrede metoder til risikomåling og -forvaltning og også at anvende disse i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget.
- (26) Kapitalkravene bør være proportionale med risiciene. Kravene bør navnlig afspejle, at det er muligt at mindske risikoniveauet gennem et stort antal relativt små eksponeringer.
- (27) I overensstemmelse med BCBS' afgørelse, som godkendt af GHOS den 10. januar 2011, bør samtlige et instituts supplerende tier 1- og tier 2-instrumenter, fuldt ud og permanent nedskrives eller konverteres fuldt ud til tier 1-kernekapital på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt.
- (28) Bestemmelserne i denne forordning overholder proportionalitetsprincippet, idet der navnlig tages hensyn til kreditinstitutters og investeringsselskabers forskelligartethed, når det gælder transaktionernes størrelse og omfang, samt kreditinstitutters og investeringsselskabers forskellige aktiviteter. Overholdelsen af proportionalitetsprincippet betyder også, at så enkle ratingprocedurer som muligt, også

---

¹⁴ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

ved brug af metoden med interne ratings ("IRB-metoden"), kan anvendes for detaileksponeringer.

- (29) Denne forordnings "evolutionære" karakter gør det muligt for kreditinstitutter og investeringsselskaber at vælge mellem tre metoder af forskellig kompleksitet. For navnlig at give mindre kreditinstitutter og investeringsselskaber mulighed for at vælge den mere risikofølsomme IRB-metode bør de relevante bestemmelser forstås således, at eksponeringsklasserne omfatter alle eksponeringer, som direkte eller indirekte sidestilles med dem i denne forordning. Som hovedregel bør de kompetente myndigheder ikke diskriminere mellem de tre metoder, når det gælder tilsynsprocessen, det vil sige, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, som opererer efter bestemmelserne i standardmetoden, ikke alene af den grund bør være underlagt strengere bestemmelser.
- (30) Metoder til reduktion af kreditrisikoen bør i stigende grad anerkendes inden for rammerne af bestemmelser, der skal sikre, at solvensen ikke undermineres som følge af en fejlagtig anerkendelse. Så vidt muligt bør sædvanlig sikkerhedsstillelse i de enkelte medlemsstater til reduktion af kreditrisikoen indgå i standardmetoden, men også i andre metoder.
- (31) For at sikre, at risiciene og risikoreduktionen som følge af kreditinstitutters og investeringsselskabers securitiseringsaktiviteter og investeringer på passende vis afspejles i kapitalkravene til kreditinstitutter og investeringsselskaber, er det nødvendigt at medtage bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssigt sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer.
- (32) Den operationelle risiko udgør en væsentlig risiko for kreditinstitutter og investeringsselskaber, som skal dækkes via kapitalgrundlaget. Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter og investeringsselskaber i Unionen ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør have et passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Da teknikkerne til måling og forvaltning af den operationelle risiko ikke er fuldt udviklet, bør reglerne regelmæssigt kontrolleres og ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, herunder i forbindelse med omkostningerne på forskellige forretningsområder og anerkendelse af teknikker til risikoreduktion. Der bør i denne forbindelse specielt tages hensyn til inddragelse af forsikringer i de enkle metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko.
- (33) Overvågning af og kontrol med kreditinstitutters eksponeringer bør indgå som et integreret led i tilsynet med disse institutter. Hvis et kreditinstituts eksponeringer i alt for høj grad koncentrerer på en enkelt modpart eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne modparter, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses for at være til skade for et kreditinstituts solvens.
- (34) Når det afgøres, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne modparter og dermed forpligtelser, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som kreditinstituttet eller investeringsselskabet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.

- (35) Selv om det er hensigtsmæssigt at basere beregningen af eksponeringsværdien på den, der anvendes i forbindelse med kapitalgrundlagskravene, bør der vedtages regler for overvågning af store engagementer uden anvendelse af risikovægtninger eller risikograder. Kreditrisikoreduktionsteknikkerne i forbindelse med solvensordningen er desuden udformet ud fra en antagelse om veldiversificeret kreditrisiko. I tilfælde af store engagementer er kreditrisikoen ikke veldiversificeret, når der er tale om koncentrationsrisiko i forbindelse med enkeltkunder. Virkningen af disse teknikker bør derfor være omfattet af beskyttelsesforanstaltninger. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditrisikoafdækning med hensyn til store engagementer.
- (36) Da et tab på en eksponering mod et kreditinstitut eller et investeringsselskab kan være lige så alvorligt som et tab på enhver anden eksponering, bør sådanne eksponeringer behandles og indberettes på samme måde som alle andre eksponeringer. Der er dog indført en alternativ kvantitativ grænse for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde på mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede eksponeringer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afregning. De tilknyttede eksponeringer omfatter eksponeringer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetalinger, herunder krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.
- (37) Det er vigtigt, at misforholdet mellem interesserne hos selskaber, som omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (eksponeringsleverende eller organiserende institutter), og hos selskaber, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer), fjernes. Det er også vigtigt at det eksponeringsleverende eller organiserende instituts interesser samstemmes med investorernes interesser. For at opnå dette bør det eksponeringsleverende eller organiserende institut bibeholde en væsentlig interesse i de underliggende aktiver. Det er derfor vigtigt for eksponeringsleverende eller organiserende institutter, at de bibeholder eksponeringen for risikoen i forbindelse med de pågældende lån. Generelt set bør securitiseringstransaktioner ikke struktureres således, at man undgår anvendelse af bibeholdelseskraevne, navnlig gennem en gebyr- eller præmieordning eller begge dele. En sådan bibeholdelse bør gælde i alle situationer, hvor det økonomiske indhold af en securitisering finder anvendelse, uanset hvilke retlige strukturer eller instrumenter der anvendes til at opnå dette økonomiske indhold. Navnlig når kreditrisikoen overføres ved securitisering, bør investorerne først træffe deres beslutninger efter at have udvist rettidig omhu, med henblik på hvilken de har behov for tilstrækkelige oplysninger om securitiseringerne.
- (38) Kravet om bibeholdelse bør ikke bringes i anvendelse flere gange for en securitisering. For en given securitisering er det tilstrækkeligt, at det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långiver er underlagt kravet. Når securitiseringstransaktioner omfatter andre securitiseringer, der er underliggende eksponeringer, bør bibeholdelseskraevet ligeledes kun finde anvendelse på den securitisering, der ligger til grund for investeringen. Erhvervede fordringer bør ikke være underlagt bibeholdelseskraevet, hvis de opstår i forbindelse med selskabsretlige aktiviteter, hvormed de overføres eller sælges med nedslag for at finansiere en sådan

aktivitet. De kompetente myndigheder bør anvende risikovægten i tilfælde af manglende overholdelse af securitiseringskrav vedrørende rettidig omhu og risikostyring, hvad angår ikke-uvæsentlige overtrædelser af politikker og procedurer, der er relevante for analysen af de underliggende risici.

- (39) Der bør udvises rettidig omhu for på behørig vis at kunne vurdere risici hidrørende fra securitiseringseksponeringer både inden for og uden for handelsbeholdningen. Endvidere bør kravene om rettidig omhu være forholdsmæssige. De procedurer, der garanterer, at der udvises rettidig omhu, bør bidrage til at skabe større tillid mellem de eksponeringsleverende eller organiserende institutter og investorerne. Det er derfor ønskeligt, at den relevante information vedrørende de procedurer, der skal garantere rettidig omhu, offentliggøres på behørig vis.
- (40) Når et kreditinstitut eller investeringsselskab påtager sig eksponeringer mod sit moderselskab eller mod andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes. Alle kreditinstitutters og investeringsselskabers eksponeringer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god forvaltningspraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn. Der bør desuden opstilles særlige regler, herunder strengere restriktioner for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern. Disse regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk virksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet.
- (41) I lyset af kapitalkravsreglernes risikofølsomhed er det ønskeligt regelmæssigt at kontrollere, om de har væsentlig indflydelse på den økonomiske konjunktur. Kommissionen bør under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank rapportere om disse aspekter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (42) Kapitalkravene til råvarehandlere, herunder handlere, der i øjeblikket er undtaget fra kravene i direktiv 2004/39/EF, bør tages op til revision.
- (43) Målet med liberaliseringen af gas- og elektricitetsmarkederne er både økonomisk og politisk set vigtigt for Unionen. Med dette in mente bør kapitalkrav og andre regler, der anvendes i forbindelse med firmaer, der opererer på disse markeder, være forholdsmæssige, og de bør ikke unødigt berøre opfyldelsen af liberaliseringsmålet. Dette mål bør især holdes for øje, når denne forordning tages op til revision.
- (44) Kreditinstitutter og investeringsselskaber, som investerer i resecuritiseringer bør udvise rettidig omhu også i forbindelse med de underliggende securitiseringer og de underliggende eksponeringer, der ikke selv er securitiseringer, der som sidste led ligger til grund for resecuritiseringer. Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør vurdere, om eksponeringer i securitiseringsprogrammer med kortfristede gældsbreve (ABCP-programmer) udgør eksponeringer mod en resecuritisering, herunder når de optræder i forbindelse med programmer, der erhverver foranstillede trancher i separate puljer af hele lån, hvor ingen af disse lån er en eksponering mod en securitisering eller en resecuritisering, og hvor "first-loss"-sikringen for hver investering ydes af lånenes sælger. I sidstnævnte situation bør en puljespecifik likviditetsfacilitet normalt ikke anses for at være en eksponering mod en resecuritisering, fordi den svarer til en tranche af en pulje med ét enkelt aktiv (dvs. den relevante pulje af hele lån), der ikke omfatter nogen eksponeringer mod securitiseringer. Derimod ville en kreditforbedring

for hele programmet, som kun dækker nogle af tabene ud over den beskyttelse, sælgeren yder i de forskellige puljer, generelt udgøre en trancheopdeling af risikoen ved en pulje af mange aktiver, der indeholder mindst én eksponering mod en securitisering, og som derfor ville være en eksponering mod en resecuritisering. Hvis et sådant program fuldt ud finansierer sig selv med en enkelt kategori af gældsbreve (commercial papers), og hvis enten kreditforbedringen for hele programmet ikke er en resecuritisering, eller gælds brevet fuldt ud støttes af det organiserende kreditinstitut eller investeringsselskab, så det reelt er den, der har investeret i gælds brevet, der eksponeres mod det organiserende kreditinstituts misligholdelsesrisiko, i stedet for de underliggende puljer eller aktiver, så bør et sådant gælds brev dog generelt ikke anses for at være en eksponering mod en resecuritisering.

- (45) Bestemmelserne om forsigtighedsbaseret værdiansættelse i forbindelse med handelsbeholdningen bør finde anvendelse på alle instrumenter opgjort til dagsværdi i og uden for kreditinstitutters og investeringsselskabers handelsbeholdning. Det bør præciseres, at i de tilfælde, hvor anvendelsen af forsigtig værdiansættelse resulterer i en lavere regnskabsmæssig værdi end den reelt bogførte, bør den absolutte værdi af forskellen fratrækkes i kapitalgrundlaget.
- (46) Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør frit kunne vælge, om de for securitiseringspositioner, der i henhold til denne forordning tildeles en risikovægt på 1 250 %, anvender et kapitalkrav eller fratrækker dem i tier 1-kernekapitalelementer, uanset om det er positioner i eller uden for handelsbeholdningen.
- (47) Eksponeringsleverende eller organiserende institutter bør ikke kunne omgå forbuddet mod implicit støtte ved at anvende deres handelsbeholdning til ydelse af sådan støtte.
- (48) Ved direktiv 2006/48/EF blev der i forbindelse med standardmetoden indført en fordelagtig risikovægt for eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder eller fysiske personer, og institutter fik mulighed for at anvende en metode med interne ratings, hvor de selv beregner risikovægten under hensyn til deres egne udlånskriterier. De fordelagtige risikovægte bør fortsat finde anvendelse også i henhold til denne forordning. De eventuelle fordele ved at nedsætte risikovægtene eller lade dem omfatte flere eksponeringer bør imidlertid tages op til revision senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse. Denne revision bør være evidensbaseret og tage hensyn til pålidelige data om kredittab på eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder eller fysiske personer i løbet af en fuldstændig økonomisk cyklus. I forbindelse med revisionen bør opmærksomheden særlig være rettet mod virkningerne for udlån til forbrugere.
- (49) Uden at det berører de oplysninger, som udtrykkeligt kræves i denne forordning, er formålet med oplysningspligten at give markedsdeltagerne præcise og fyldestgørende oplysninger om de enkelte institutters risikoprofil. Hvis det til opfyldelse af denne målsætning er nødvendigt, bør det derfor være et krav, at kreditinstitutter og investeringsselskaber videregiver yderligere oplysninger, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordning.
- (50) Hvis der ved en ekstern kreditvurdering af en securitiseringsposition tages højde for en kreditrisikoafdækning, som instituttet selv har stillet til rådighed, bør instituttet ikke kunne drage fordel af den deraf følgende lavere risikovægt. Er der andre muligheder for at bestemme en risikovægt, som svarer til den reelle risiko forbundet med

positionen uden at tage højde for denne kreditrisikoafdækning, bør denne securitisering ikke fratrækkes i kapitalen.

- (51) Da der i den seneste tid har været konstateret mangler i de interne modeller til beregning af kapitalkravene i relation til markedsrisikoen, bør standarden hæves. Navnlig bør indregningen af risici udvides vedrørende kreditrisiciene i handelsbeholdningen. Endvidere bør der i kapitalkravene indgå en komponent, der tager højde for krisesituationer, for at stramme kapitalkravene, når markedsforholdene forringes, og for at mindske risikoen for en procyklisk udvikling. Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør også gennemføre omvendte stresstests for at undersøge, hvilke scenarier der kunne true instituttets eksistens, medmindre det kan påvises, at en sådan test er overflødig. Som følge af de vanskeligheder, der i den seneste tid har været ved at beregne risikoen i forbindelse med securitiseringspositioner på basis af interne modeller, bør kreditinstitutters og investeringsselskabers mulighed for at modelberegne securitiseringsrisici i handelsbeholdningen begrænses, og der bør i stedet indføres standardiserede kapitalkrav til securitiseringspositioner i handelsbeholdningen.
- (52) Denne forordning fastsætter begrænsede undtagelser for visse korrelationshandelsaktiviteter, i overensstemmelse med hvilke et institut kan få tilladelse af deres tilsynsmyndighed til at beregne et samlet kapitalkrav, hvis en række strenge betingelser er opfyldt. I sådanne tilfælde bliver instituttet pålagt at underlægge disse aktiviteter et kapitalkrav, som svarer til det højeste af kapitalkravene i overensstemmelse med denne internt udviklede metode og 8 % af kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko i overensstemmelse med standardmålemetoden. Der bør ikke være krav om at underlægge disse eksponeringer kapitalkravet ved forøget risiko, men de skal dog medregnes både i value-at-risk-værdien og value-at-risk-værdien i stresssituationer.
- (53) I lyset af arten og størrelsen af de uventede tab, som kreditinstitutter og investeringsselskaber måtte konstatere under den finansielle og økonomiske krise, er det nødvendigt yderligere at forbedre kvaliteten og harmoniseringen af det kapitalgrundlag, som kreditinstitutter og investeringsselskaber skal have. Heri bør blandt andet indgå en ny definition af de kernekapitalelementer, der er til rådighed til at opfange uventede tab, efterhånden som de opstår, en bedre definition af hybridkapital og ensartede forsigtighedsjusteringer af kapitalgrundlaget. Det er også nødvendigt at hæve kapitalgrundlaget væsentligt og at indføre nye kapitalprocenter med fokus på de centrale kapitalgrundlagselementer, der er til rådighed til at opfange tab, efterhånden som de opstår.
- (54) For at styrke markedsdisciplinen og forbedre den finansielle stabilitet er det nødvendigt at indføre mere detaljerede krav for pligten til at oplyse om formen og arten af lovpligtig kapital og forsigtighedsjusteringer, der er foretaget, for at sikre, at investorer og indlånere er tilstrækkelig godt informeret om kreditinstitutters og investeringsselskabers solvens.
- (55) Den nye definition af kapital og krav til lovpligtig kapital bør indføres således, at der tages hensyn til, at udgangspunktet og forholdene varierer på nationalt plan, og således at de indledningsvise afvigelser omkring de nye standarder indsnævres i overgangsperioden. For at sikre en passende kontinuitet i kapitalgrundlaget, vil der i overgangsperioden gælde en undtagelsesklausul for kapitaltilførsel fra den offentlige sektor.

- (56) I henhold til direktiv 2006/48/EF skulle kreditinstitutter indtil den 31. december 2011 have et kapitalgrundlag på ikke under et vist minimumsbeløb. Da banksektoren endnu ikke har overvundet følgerne af den finansielle krise, og da BCBS har forlænget overgangsordningerne vedrørende kapitalkrav, bør der genindføres en lavere grænse i en begrænset periode, indtil der er blevet akkumuleret et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i overensstemmelse med overgangsordningen for kapitalgrundlag i denne forordning, der vil blive indført gradvis fra 2013 til 2019. For koncerner, der i betydeligt omfang driver bank- eller investeringsvirksomhed og forsikringsvirksomhed, er der i direktiv 2002/87/EF om finansielle konglomerater blevet fastsat særlige bestemmelser vedrørende dobbelttælling af kapital. Direktiv 2002/87/EF er baseret på internationalt anerkendte principper for håndtering af risiko i forskellige sektorer. Dette forslag styrker den måde, hvorpå disse regler om finansielle konglomerater finder anvendelse på koncerner af banker og investeringsselskaber, og sikrer, at de anvendes konsekvent og sammenhængende. Eventuelle yderligere nødvendige ændringer vil blive behandlet, når direktiv 2002/87/EF efter planen tages op til revision i 2012.
- (57) Finanskrisen har vist, at kreditinstitutter og investeringsselskaber i massivt omfang undervurderede modpartsrisikoen i forbindelse med over-the-counter-derivater (OTC-derivater). Dette fik G20-lederne til i september 2009 at kræve, at flere OTC-derivater skulle cleares gennem en central modpart (CCP). Desuden anmodede de om, at de OTC-derivater, der ikke kan cleares centralt, underkastes højere kapitalgrundlagskrav på grund af den højere risiko, der er forbundet med dem.
- (58) Som reaktion på G20-ledernes anmodning foretog BCBS som led i Basel III væsentlige ændringer i modpartsrisikoorordningen. Basel III forventes i væsentlig grad at øge kapitalgrundlagskravene i tilknytning til kreditinstitutters og investeringsselskabers OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner og at skabe væsentlige incitamentter for kreditinstitutter og investeringsselskaber til at anvende CCP'er. Basel III forventes også at skabe yderligere incitamentter til at styrke risikostyringen ved eksponeringer mod modpartsrisiko og at ændre den nuværende ordning for behandling af eksponeringer mod modpartsrisiko i tilknytning til CCP'er.
- (59) Institutter bør have et supplerende kapitalgrundlag på grund af den kreditværdijusteringsrisiko, som OTC-derivater udgør. Institutter bør også anvende en højere aktivværdikorrelation ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisikoeksponeringer i forbindelse med OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner over for visse finansieringsinstitutter. Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør også i væsentlig grad forbedre målingen og styringen af modpartsrisiko ved bedre at tage hensyn til "wrong way"-risiko, højt gearede modparter og sikkerhedsstillelse, ligesom der bør ske forbedringer inden for backtesting og stresstest.
- (60) Handelseksponeringer mod CCP'er nyder normalt godt af den multilaterale netting- og tabsdelingsordning, som CCP'er har. Følgelig er de forbundet med en meget lille modpartsrisiko og bør derfor være omfattet af et meget lille kapitalgrundlagskrav. Samtidig bør dette krav være positivt, således at det sikres, at kreditinstitutter og investeringsselskaber følger og overvåger deres eksponeringer mod CCP'er som led i god risikostyring, og for at afspejle, at heller ikke handelseksponeringer mod CCP'er er uden risiko.
- (61) En CCP's misligholdelsesfond er en ordning, der gør det muligt at dele (sprede) tab blandt CCP-clearingmedlemmerne. Den anvendes, hvis de tab, der konstateres af

CCP'en som følge af et clearingmedlems misligholdelse, er større end margenerne og bidragene til misligholdelsesfonden indbetalt af det pågældende clearingmedlem og eventuelle andre beskyttelsesmekanismer, CCP'en kan anvende, før de øvrige clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden tages i anvendelse. På grund af denne risiko er tabsrisikoen i tilknytning til eksponeringer mod misligholdelsesfonde større end risikoen i tilknytning til handelseksponeringer. Denne type eksponeringer bør derfor være omfattet af et højere kapitalgrundlagskrav.

- (62) En CCP's "hypotetiske kapital" bør være en variabel, der er nødvendig for at bestemme kapitalgrundlagskravet for et clearingmedlems eksponeringer i tilknytning til dets bidrag til en CCP's misligholdelsesfond. Den bør ikke anses for at være noget andet. Særlig bør den ikke anses for at være den kapital, som den kompetente myndighed pålægger en CCP at have.
- (63) Den ændrede behandling af modpartsrisiko og særlig indførelsen af højere kapitalgrundlagskrav for bilaterale derivatkontrakter for at afspejle den højere risiko, som sådanne kontrakter udgør for det finansielle system, udgør en integrerende del af Kommissionens indsats for at skabe effektive, sikre og sunde derivatmarkeder. Denne forordning supplerer derfor Kommissionens forslag til forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre af 15. september 2010¹⁵.
- (64) I årene op til finanskrisen opbyggede kreditinstitutter og investeringsselskaber en overdreven grad af eksponeringer i forhold til deres kapitalgrundlag (gearing). Under finanskrisen tvang tab og finansieringsproblemer kreditinstitutter og investeringsselskaber til at begrænse deres gearing væsentligt i løbet af kort tid. Dette forstærkede det nedadgående pres på prisen på aktiver og skabte yderligere tab for både kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvilket igen førte til yderligere fald i værdien af deres kapitalgrundlag. Denne onde cirkel medførte i sidste ende, at der var færre kreditmuligheder til rådighed for realøkonomien, og at krisen blev længerevarende og mere alvorlig.
- (65) Det er vigtigt med risikobaserede kapitalgrundlagskrav for at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlagskrav til dækning af uventede tab. Krisen har imidlertid vist, at disse krav alene ikke er tilstrækkelige til at forhindre kreditinstitutter og investeringsselskaber i at påtage sig en overdreven og uholdbar gearingsrisiko.
- (66) I september 2009 afgav G20-lederne et løfte om, at der skulle udarbejdes internationale regler med henblik på at modvirke overdreven gearing. I den forbindelse støttede de indførelsen af en gearingsgrad som en supplerende foranstaltning til Basel II-regelsættet.
- (67) I december 2010 offentliggjorde BCBS retningslinjer, hvori metodologien for beregning af gearingsgraden er fastlagt. Heri er indeholdt bestemmelser om en observationsperiode fra den 1. januar 2013 til den 1. januar 2017, i hvilken gearingsgraden, dens komponenter og dens reaktion i forhold til det risikobaserede krav vil blive overvåget. På grundlag af resultaterne af observationsperioden har BCBS til hensigt at foretage eventuelt nødvendige endelige justeringer af definitionen og kalibreringen af gearingsgraden i første halvdel af 2017 med henblik på at gå over til et bindende krav den 1. januar 2018 på basis af en passende fornyet gennemgang og

---

¹⁵ KOM(2010) 484 endelig.

kalibrering. Ifølge BCBS' retningslinjer er gearingsgraden og dens komponenter desuden omfattet af oplysningspligt fra den 1. januar 2015.

- (68) Gearingsgraden er et nyt værktøj til regulering og tilsyn for Unionen. I overensstemmelse med internationale aftaler bør den i første omgang indføres som et supplerende element, der kan anvendes på de enkelte institutter, når tilsynsmyndighederne ønsker det. Den rapporteringspligt, institutter er pålagt, skulle gøre det muligt at gennemføre en fornyet gennemgang og kalibrering med henblik på at gå over til et bindende tal for gearingsgraden i 2018.
- (69) Ved analysen af virkningen af gearingsgraden på forskellige forretningsmodeller bør der særlig tages hensyn til forretningsmodeller, der anses for at indebære en lav risiko, f.eks. lån mod pant i fast ejendom og specialfinansiering for regionale forvaltninger, lokale myndigheder og offentlige enheder.
- (70) For at lette den fornyede gennemgang bør kreditinstitutter og investeringsselskaber i en observationsperiode overvåge niveauet for og ændringerne i gearingsgraden samt gearingsrisikoen som led i processen til vurdering af den interne kapital. Denne overvågning bør indgå i tilsynskontrolprocessen.
- (71) Begrænsninger for variabel løn er et vigtigt element, når det gælder om at sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber genopbygger deres kapitalniveauer, når de arbejder inden for bufferintervallet. Kreditinstitutter og investeringsselskaber er allerede underlagt det princip, at bonusser og skønsmæssig betaling af variable aflønningskomponenter til medarbejderkategorier, hvis arbejde har en væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, skal være bæredygtige under hensyn til instituttets finansielle situation. For at sikre, at det enkelte institut hurtigt genskaber sit kapitalgrundlag, bør tildelingen af variable aflønningskomponenter og skønsmæssige pensionsydelse tilpasses instituttets overskudssituation i perioder, hvor det kombinerede bufferkrav ikke er opfyldt.
- (72) Gode ledelsesstrukturer, gennemsigtighed og offentliggørelse er vigtige for forsvarlige aflønningspolitikker. For at markedet kan få tilstrækkelig indsigt i deres aflønningsstrukturer og de tilhørende risici, bør kreditinstitutter og investeringsselskaber offentliggøre detaljerede oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis og, af hensyn til fortroligheden, de samlede beløb for de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikoprofil. Disse oplysninger bør gøres tilgængelige for alle interesserede parter.
- (73) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁷ bør i alle enkeltheder finde anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.
- (74) Kreditinstitutter og investeringsselskaber bør have en beholdning af likvide aktiver, som de kan anvende til at dække likviditetsbehov i tilfælde af kortsigtet

---

¹⁶ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

likviditetsstress. Når de anvender beholdningen, bør de udarbejde en plan for at genopbygge deres beholdning af likvide aktiver, og de kompetente myndigheder bør sikre, at planen er tilstrækkelig og bliver gennemført.

- (75) Beholdningen af likvide aktiver bør til enhver tid være til rådighed til at dække udgående likviditetsstrømme. Niveaue for behovet for likviditet i tilfælde af kortsigtet likviditetsstress bør fastsættes på en standardiseret måde, så det sikres, at der findes en ensartet soliditetsstandard, og at konkurrencevilkårene er lige. Det bør sikres, at en sådan standardiseret fastsættelse ikke har utilsigtede konsekvenser for finansmarkederne, långivningen og den økonomiske vækst, også under hensyn til kreditinstitutternes og investeringsselskabernes forskellige forretningsmodeller og finansieringsmiljøer i Unionen. Likviditetsdækningskravet bør derfor være omfattet af en observationsperiode. På grundlag af observationerne og med støtte fra EBA bør Kommissionen bekræfte eller justere likviditetsdækningskravet ved en delegeret retsakt.
- (76) Ud over hensynet til de kortfristede likviditetsbehov bør kreditinstitutter og investeringsselskaber også skabe finansieringsstrukturer, der er stabile på længere sigt. I december 2010 blev der i BCBS opnået enighed om, at net stable funding ratio (NSFR) skal sættes til en minimumsstandard inden den 1. januar 2018, og at BCBS vil indføre strenge rapporteringsprocedurer for at overvåge denne ratio i en overgangsperiode og fortsat vil holde øje med virkningerne af disse standarder på finansmarkederne, långivningen og den økonomiske vækst og om nødvendigt gribe ind over for utilsigtede konsekvenser. BCBS besluttede således, at NSFR vil være omfattet af en observationsperiode og en revisionsklausul. I den forbindelse bør EBA på grundlag af den i henhold til denne forordning krævede rapportering evaluere, hvordan et krav om stabil finansiering skal udformes. Med udgangspunkt i denne evaluering bør Kommissionen aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet med egnede forslag til, hvordan et sådant krav kan indføres inden 2018.
- (77) Svagheder i ledelsen i en række kreditinstitutter og investeringsselskaber har været en medvirkende årsag til overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren, som er resulteret i flere institutters fallit og systemiske problemer.
- (78) For at lette overvågningen af institutternes praksis for god selskabsledelse og forbedre markedsdisciplinen bør kreditinstitutter og investeringsselskaber offentliggøre oplysninger om deres ledelsessystemer. Deres ledelsesorganer bør godkende og offentliggøre en erklæring, hvoraf det over for offentligheden bekræftes, at disse systemer er tilstrækkelige og effektive.
- (79) For at sikre en gradvis konvergens mellem kapitalgrundlaget og de justeringer, der anvendes på definitionen af kapitalgrundlag i Unionen og på definitionen af kapitalgrundlag som fastlagt i denne forordning i en overgangsperiode, bør indfasningen af denne forordnings kapitalgrundlagskrav ske gradvist. Det er af afgørende betydning at sikre, at denne indfasning er i overensstemmelse med de forbedringer, som medlemsstaterne senest har foretaget af det krævede kapitalgrundlagniveau og af definition af kapitalgrundlaget i medlemsstaterne. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder i overgangsperioden inden for fastsatte nedre og øvre grænser bestemme, hvor hurtigt det krævede kapitalgrundlagniveau og de justeringer, der er fastlagt i denne forordning, skal indføres.

- (80) For at muliggøre en smidig overgang fra de indbyrdes afvigende forsigtighedsjusteringer, der i øjeblikket anvendes i medlemsstaterne, til det sæt forsigtighedsjusteringer, der er fastlagt i denne forordning, bør de kompetente myndigheder i en overgangsperiode kunne fortsætte med at kræve, at institutter i begrænset omfang foretager forsigtighedsjusteringer, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning.
- (81) For at sikre, at institutter har tilstrækkelig tid til at opfylde de nye krævede niveauer for og definitioner af kapitalgrundlaget, bør en række kapitalinstrumenter, der ikke opfylder definitionen af kapitalgrundlaget som fastsat i denne forordning, udfases mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2021. Desuden bør visse instrumenter indskudt af statslige forvaltninger kunne medregnes fuldt ud som kapitalgrundlag i en begrænset periode.
- (82) For at sikre gradvis konvergens hen imod ensartede regler for institutternes pligt til at forsyne markedsdeltagerne med nøjagtige og omfattende oplysninger om institutternes risikoprofil bør kravene om oplysningspligt indføres gradvis.
- (83) For at tage højde for markedsudviklingen og erfaringerne med anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen skulle forelægge Europa-Parlamentet og Rådet rapporter, eventuelt ledsaget af de nødvendige forslag til retsakter, om den mulige virkning af kapitalkrav på de økonomiske konjunkturer, minimumskravene til kapitalgrundlaget i relation til eksponeringer i form af dækkede obligationer, store engagementer, likviditetskrav, gearing, eksponeringer mod overført kreditrisiko, modpartsrisiko og den oprindelige risikos metode, detaileksponeringer, om definitionen af justeret kapitalgrundlag og anvendelsesniveauet for denne forordning.
- (84) For nærmere at fastlægge kravene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF vedrørende tekniske tilpasninger af denne forordning med henblik på at præcisere definitionerne, sikre ensartet anvendelse af denne forordning eller for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse terminologien og definitionerne til efterfølgende, relevante retsakter, at tilpasse bestemmelserne i denne forordning vedrørende kapitalgrundlaget for at afspejle udviklingen inden for regnskabsstandarder og -krav eller EU-lovgivningen, eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis, at udvide listen over eksponeringsklasser med henblik på standardmetoden eller IRB-metoden for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse visse beløb, der er relevante for disse eksponeringsklasser for at tage hensyn til virkningen af inflation, at tilpasse listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster, og at tilpasse specifikke bestemmelser og tekniske kriterier vedrørende behandling af modpartskreditrisici, standardmetoden og IRB-metoden, kreditrisikoreduktion, securitisering, operationelle risici, markedsrisiko, likviditet, kapitalbuffere, gearing og oplysningspligt for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller inden for regnskabsstandarder og -krav eller EU-lovgivning eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis og risikomåling og til resultatet af overvejelserne vedrørende forskellige spørgsmål, der er omfattet af direktiv 2004/39/EF.
- (85) Beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår indførelse af en midlertidig nedsættelse af kapitalgrundlaget eller risikovægte fastsat i denne forordning for at tage hensyn til særlige forhold, at tydeliggøre undtagelsen af visse eksponeringer fra bestemmelser i denne forordning om store engagementer, at fastsætte beløb, der er relevante ved

risikovægte for og specificering af visse eksponeringer, behandling af optioner og warrants, positioner i aktieinstrumenter og udenlandsk valuta, anvendelse af interne modeller, gearing og ikke-balanceførte poster.

- (91) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Afsnit I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om generelle reguleringskrav, som alle institutter, der er underkastet tilsyn i henhold til direktiv [indsættes af Publikationskontoret], skal opfylde på følgende områder:

- a) kapitalgrundlagskrav vedrørende fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af kreditrisiko, markedsrisiko og operationel risiko
- b) krav, som begrænser store engagementer
- c) efter ikrafttrædelsen af den i artikel 444 nævnte delegerede retsakt: likviditetskrav vedrørende fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede likviditetskravselementer
- d) indberetningskrav vedrørende litra a)-c) og gearing
- e) offentliggørelseskrav.

Artikel 299 finder anvendelse på centrale modparter.

Denne forordning indeholder ikke bestemmelser om offentliggørelseskrav for kompetente myndigheder i forbindelse med regulering af og tilsyn med institutter som omhandlet i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

Artikel 2

Tilsynsbeføjelser

For at kunne overholde bestemmelserne i denne forordning udøver de kompetente myndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

Artikel 3

Anvendelse af strengere krav

Institutter kan uanset denne forordning have et kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer samt træffe foranstaltninger, som opfylder strengere krav end foreskrevet i denne forordning.

Artikel 4
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": en virksomhed, hvis aktivitet består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning
- 2) "kompetente myndigheder": offentlige myndigheder eller organer, som er officielt anerkendt i henhold til national lovgivning, og som i henhold til national lovgivning er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber som en del af tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat
- 3) "finansieringsinstitut": en virksomhed, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- 4) "institut": kreditinstitut eller investeringsselskab
- 5) "konsoliderende tilsynsmyndighed": den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af konsolideret tilsyn med moderinstitutter i Unionen og institutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen
- 6) "anerkendte investeringsselskaber fra et tredjeland": selskaber, der opfylder følgende betingelser:
  - a) selskaber, som, hvis de havde været etableret i Unionen, ville have været omfattet af definitionen af et investeringsselskab
  - b) selskaber, som er godkendt i et tredjeland
  - c) selskaber, som er underlagt og overholder regler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i denne forordning eller i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- 7) "lokalt firma": et firma, som handler for egen regning på markedet for finansielle futures eller optioner eller andre derivater og på spotmarkederne med det eneste formål at afdække positionerne på derivatmarkederne, eller som handler på vegne af andre medlemmer på disse markeder, og som garanteres af clearingmedlemmer på samme markeder, og hvor ansvaret for opfyldelsen af de kontrakter, et sådant firma har indgået, påhviler clearingmedlemmer på samme markeder
- 8) "investeringsselskaber": institutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, som er omfattet af kravene i nævnte direktiv, undtagen:
  - a) kreditinstitutter
  - b) lokale firmaer
  - c) firmaer, der kun har tilladelse til at yde investeringsrådgivning eller modtage og

formidle ordrer fra investorer uden at opbevare penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i et gældsforhold til deres kunder

- 9) "kollektiv investeringsvirksomhed" (CIU): en alternativ investeringsfond som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde eller et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) som defineret i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)
- 10) "tilladelse": en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at drive virksomhed
- 11) "konsolideret situation": den situation, der følger af anvendelsen af bestemmelserne i denne forordnings afsnit II, kapitel 2, på et institut, som om dette institut sammen med en eller flere andre enheder udgjorde et enkelt institut
- 12) "konsolideret niveau": på basis af den konsoliderede situation
- 13) "opgørelse til markedsværdi": værdiansættelse af positionerne til let tilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder, herunder vekselkurser, skærmskurser eller noteringer fra flere uafhængige og velrenommerede mæglere
- 14) "opgørelse til modelværdi": en værdiansættelse, som skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et eller flere markedsinput
- 15) "uafhængig kurskontrol": en proces, hvorved markedskurserne eller modelværdi regelmæssigt kontrolleres for nøjagtighed og uafhængighed
- 16) "filial": en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvist foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut
- 17) "finansieringsinstitut": en virksomhed, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- 18) "hjemland": den medlemsstat, hvor et kreditinstitut er blevet meddelt tilladelse
- 19) "værtsland": den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser
- 20) "kontrol": den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed, jf. artikel 1 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber¹⁸, eller en tilsvarende forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

---

¹⁸ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

- 21) "kvalificeret andel": direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på driften af den pågældende virksomhed
- 22) "offentlige enheder": ikke-kommercielle administrative organer, der er ansvarlige over for statslige forvaltninger, regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, eller myndigheder, som har samme ansvar som regionale forvaltninger og lokale myndigheder, eller ikke-kommercielle virksomheder, der ejes af statslige forvaltninger eller regionale forvaltninger eller lokale myndigheder med særlige garantiordninger, og kan omfatte lovregulerede selvstyrende enheder under offentligt tilsyn
- 23) "justeret kapitalgrundlag" med henblik på anvendelse i anden del, afsnit IV, og femte del: summen af følgende:
  - a) tier 1-kernekapital
  - b) supplerende tier 1-kapital
  - c) tier 2-kapital, som udgør højst 25 % kapitalgrundlaget
- 24) "operationel risiko": risiko for tab som følge af u hensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl og systemfejl eller som følge af eksterne hændelser, inklusive juridiske risici
- 25) "centralbanker": de nationale centralbanker, som er medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker, og Den Europæiske Centralbank, medmindre andet er anført
- 26) "udvandringsrisiko": risikoen for, at en fordring mindskes gennem kontantlån eller andre typer lån til låntager
- 27) "sandsynlighed for misligholdelse" (PD): sandsynligheden for, at en modpart over et tidsrum på et år misligholder sine forpligtelser
- 28) "tab" som anvendt i tredje del, afsnit II: økonomisk tab, herunder virkningerne af væsentlige diskonteringer og væsentlige direkte og indirekte omkostninger i tilknytning til inddrivelse i forbindelse med instrumentet
- 29) "tab givet misligholdelse" (LGD): tabet ved en eksponering som følge af modpartens misligholdelse i forhold til det udestående tilgodehavende ved misligholdelsen
- 30) "konverteringsfaktor": forholdet mellem det på det aktuelle tidspunkt ikke-udnyttede engagement, som der vil blive trukket på, og som vil blive et udestående tilgodehavende i tilfælde af misligholdelse, og det ikke-udnyttede engagement generelt; størrelsen af engagementet bestemmes ud fra den meddelte grænse, medmindre den ikke-meddelte grænse er højere
- 31) "forventet tab" som anvendt i tredje del, afsnit II: det beløb, der forventes tabt i forbindelse med en eksponering som følge af modpartens potentielle misligholdelse eller risikoen for udvanding over en etårig periode i forhold til det misligholdte tilgodehavende
- 32) "kreditrisikoreduktion": en teknik, et institut anvender for at mindske

kreditrisikoen ved en eller flere af sine eksponeringer

- 33) "finansieret kreditrisikoafdækning": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering er baseret på instituttets ret til - i tilfælde af modpartens misligholdelse, eller hvis en af de øvrige nærmere angivne hændelser, der vedrører modparten, indtræffer - at realisere eller overføre eller erhverve eller tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske eksponeringens størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem eksponeringens størrelse og størrelsen af fordringen på instituttet
- 34) "ufinansieret kreditrisikoafdækning": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et instituts eksponering skyldes tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagers misligholdelse eller andre nærmere angivne kredithændelser
- 35) "genkøbstransaktion": enhver transaktion, der er omfattet af en aftale, der falder ind under definitionen af "genkøbsaftale" eller "omvendt genkøbsaftale"
- 36) "kontantlignende instrument": et indlånsbevis, obligationer, herunder dækkede obligationer eller ethvert andet ikke-efterstillet instrument, der er udstedt af instituttet, og for hvilket instituttet allerede har modtaget fuld betaling, og som tilbagebetales uden betingelser af instituttet til dets nominelle værdi
- 37) "securitisering": en transaktion eller ordning, hvorved kreditrisikoen ved en eksponering eller en pulje af eksponeringer opdeles i trancher og er karakteriseret ved følgende:
  - a) betalingerne i forbindelse med en transaktion eller ordning afhænger af udviklingen i en eksponering eller en pulje af eksponeringer
  - b) rangordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid
- 38) "tranche": et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved en eksponering eller en række eksponeringer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end en position af samme størrelse i hvert af de andre sådanne segmenter, idet der ikke tages hensyn til den direkte kreditrisikoafdækning, tredjemand giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter
- 39) "securitiseringsposition": en eksponering mod en securitisering
- 40) "resecuritisering": en securitisering, hvor risikoen i forbindelse med en underliggende pulje af eksponeringer er opdelt i trancher, og hvor mindst et af de underliggende eksponeringer er en securitiseringsposition
- 41) "resecuritiseringsposition": eksponering mod en resecuritisering
- 42) "eksponeringsleverende institut":
  - c) en enhed, der enten selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte en securitisering af risikoen, eller

- d) en enhed, der overtager tredjemands eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem
- 43) "organiserende institut": et andet institut end det eksponeringsleverende, der etablerer og forvalter et program for kortfristede gældsbreve (commercial papers) med sikkerhed i nærmere angivne aktiver eller en anden securitiseringsordning, hvor der opkøbes eksponeringer fra tredjemand
- 44) "kreditforbedring": et ved aftale indgået arrangement, hvorved en positions kreditkvalitet i forbindelse med en securitisering forbedres i forhold til, hvad den ville have været, hvis der ikke var sket en kreditforbedring, herunder forbedringer via flere lavere rangerende trancher i forbindelse med securitisering eller andre typer kreditrisikoafdækning
- 45) "securitiseringssenhed med særligt formål" (securitisation special purpose entity - SSPE): et administrationsselskab eller en anden enhed end et institut, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitiseringer, og hvis aktiviteter er begrænset til dette formål; dens struktur skal være udformet med henblik på at adskille securitiseringsenhedens forpligtelser fra det eksponeringsleverende instituts, og indehavere af retten til securitiseringsenheden skal have ubegrænset ret til at pantsætte eller sælge de hermed forbundne rettigheder
- 46) "gruppe af indbyrdes forbundne modparter":
- a) to eller flere fysiske eller juridiske personer, der - medmindre andet fremgår - for så vidt angår eksponeringen udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre, medmindre litra c) finder anvendelse
  - b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen
  - c) hvis en statslig forvaltning kontrollerer en eller flere enheder, og eksponeringerne mod den statslige forvaltning tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 109, og hvis den statslige forvaltning har indført en særlig garantiordning for samtlige sådanne enheders forpligtelser, medfører denne kontrol ikke, at der mellem den statslige forvaltning og disse enheder er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne modparter; det samme gælder for regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, hvor eksponeringer mod statslige forvaltninger eller lokale myndigheder tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 110, og hvor de regionale forvaltninger eller lokale myndigheder har indført en særlig garantiordning for samtlige sådanne enheders forpligtelser
- 47) "anerkendte børser": børser, der opfylder alle følgende betingelser:
- a) de er et marked, som er nævnt i den liste, der offentliggøres af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i henhold til artikel 47 i direktiv 2004/39/EF
  - b) de har en clearingordning, hvorved der til de i bilag IV nævnte kontrakter stilles daglige margaenkrav, som efter de kompetente myndigheders

opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse

- 48) "skønsmæssige pensionsydelse": forhøjede pensionsydelse, som et institut på grundlag af et skøn tildeler en medarbejder som en del af dennes variable lønpakke, og som ikke omfatter opsparede ydelser, som en medarbejder er blevet tildelt i henhold til virksomhedens pensionsordning
- 49) "kapitalinteresse": kapitalinteresse som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer¹⁹ eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller derover af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed
- 50) "eksponering" som anvendt i tredje del, afsnit II: en aktivpost eller en ikke-balanceført post
- 51) "forsigtig langsigtet belåningsværdi": en fast ejendoms værdi som fastsat gennem en forsigtig vurdering af de fremtidige salgsmuligheder under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforhold, ejendommens nuværende brug og alternative anvendelsesmuligheder
- 52) "markedsværdi": for fast ejendom det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger på normale markedsvilkår, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag med forsigtighed og uden tvang
- 53) "relevante regnskabsregler": de regnskabsregler, instituttet er omfattet af i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder²⁰ og Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber²¹.
- 54) "etårig misligholdelsesfrekvens": forholdet mellem antallet af misligholdelser i en periode, som begynder et år før en dato T, og antallet af låntagere, der er klassificeret i denne risikogruppe eller pulje et år forud for denne dato
- 55) "spekulativ finansiering af fast ejendom": lån til erhvervelse eller byggemodning af jord til byggegrunde med henblik på videresalg med fortjeneste
- 56) "genkøbsaftale" og "omvendt genkøbsaftale": en aftale, hvorefter et institut eller dets modpart overdrager værdipapirer eller råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende:
- a) værdipapirer eller råvarer, når garantien gives af en anerkendt børs, der er indehaver af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir eller en bestemt råvare til mere end en modpart ad gangen, og samtidig forpligter sig til at købe dem
  - b) andre værdipapirer eller råvarer af samme type til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er eller bliver nærmere angivet af overdrageren

---

¹⁹ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

²⁰ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

²¹ EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

der er tale om en genkøbsaftale for det institut, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en omvendt genkøbsaftale for det institut, der køber dem

57) "finansielle instrumenter":

- a) en kontrakt, hvorved der oprettes et finansielt aktiv hos den ene part og en finansiell forpligtelse eller et egenkapitalinstrument hos den anden part
- b) alle instrumenter, som er nævnt i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF
- c) afledte finansielle instrumenter
- d) et primært finansielt instrument
- e) et kontantinstrument

de instrumenter, der er anført i litra a)-c) er kun finansielle instrumenter, hvis deres værdi er afledt af prisen for et underliggende finansielt instrument eller et andet underliggende aktiv, en sats eller et indeks

58) "startkapital": størrelsen og arten af kapitalgrundlaget, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] for kreditinstitutter og i afsnit IV i nævnte direktiv for så vidt angår investeringsselskaber

59) "positioner, der besiddes med handelshensigt":

- a) positioner i finansielle instrumenter, som et institut indehaver for egen regning, og positioner baseret på kundeservicering og market making
- b) positioner, som indehaves med henblik på videresalg på kort sigt
- c) positioner, som besiddes med henblik på at få fordel af faktiske eller kortsigtede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- eller renteændringer

60) "moderselskab":

- a) en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller
- b) som anvendt i afdeling II, kapitel 3 og 4, afsnit VII, afsnit VIII i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] og femte del i denne forordning anvendes moderselskab i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der faktisk udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed

61) "datterselskab":

- a) et datterselskab som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
- b) et datterselskab som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF og enhver virksomhed, over hvilken et moderselskab faktisk udøver bestemmende indflydelse

et datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af den virksomhed,

som er det oprindelige moderselskab

- 62) "handelsbeholdning": alle positioner i finansielle instrumenter og råvarer, som instituttet besidder med henblik på videresalg eller for at afdække andre positioner, der besiddes med henblik på videresalg
- 63) "finansielt holdingselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er institutter eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et er et institut, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 15, i direktiv 2002/87/EF²²
- 64) "moderinstitut i en medlemsstat": et institut, der som datterselskab har et institut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant institut, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 65) "moderinstitut i Unionen": et moderinstitut, der ikke er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 66) "finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 67) "finansielt moderholdingselskab i Unionen": et finansielt moderholdingselskab, der ikke er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 68) "blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 69) "blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen": et blandet finansielt moderholdingselskab, der ikke er datterselskab af et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 70) "multilateral handelsfacilitet": samme betydning som i artikel 4, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF
- 71) "blandet holdingselskab": et moderselskab, der ikke er et finansielt holdingselskab eller et institut eller et blandet finansielt holdingselskab, i hvis datterselskaber der indgår mindst et institut

---

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

- 72) "snævre forbindelser": en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden på en af følgende måder:
- a) kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol
  - b) kontrol
  - c) det forhold, at begge eller alle er varigt knyttet til den samme tredjemand gennem kontrol
- 73) "central modpart" (CCP): en juridisk enhed, som indtræder mellem modparterne i en handel på et eller flere finansielle markeder, således at denne blive køber over for hver sælger og sælger over for hver køber
- 74) "misligholdelsesfond": en fond oprettet af en central modpart med det formål at sprede de tab, som den centrale modpart påføres som følge af et eller flere af dens clearingmedlemmers misligholdelse eller insolvens, når margenerne og bidragene til misligholdelsesfonden indbetalt af clearingmedlemmerne ikke er tilstrækkelige til at dække disse tab
- 75) "handelseksponering": summen af eksponeringer, som følger af aktiver placeret hos den centrale modpart, eksponeringer opgjort til markedsværdi mod en central modpart og potentielle fremtidige eksponeringer mod en central modpart
- 76) "forsikringsselskab": samme betydning som i artikel 13, nr. 1), i direktiv 2009/138/EF
- 77) "blandet forsikringsholdingselskab": samme betydning som i artikel 212, nr. 1), litra g), i direktiv 2009/138/EF
- 78) "genforsikringsselskab": samme betydning som i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- 79) "tredjelandsforsikringsselskab": samme betydning som i artikel 13, nr. 3), i direktiv 2009/138/EF
- 80) "tredjelandsgenforsikringsselskab": samme betydning som i artikel 13, nr. 6), i direktiv 2009/138/EF
- 81) "reguleret marked": et marked, der er nævnt i den liste, der offentliggøres af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i henhold til artikel 47 i direktiv 2004/39/EF
- 82) "ledelsesorgan": et instituts styrende organ, som har tilsyns- og ledelsesfunktioner, har de øverste beslutningsbeføjelser og er beføjet til at fastlægge instituttets strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper; i ledelsesorganet skal indgå personer, som varetager instituttets daglige ledelse
- 83) "ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion": ledelsesorganet udøver sin tilsynsfunktion ved at føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning
- 84) "øverste ledelse": de personer, som i et institut har ledelsesfunktioner, og som over for ledelsesorganet er ansvarlige for den daglige ledelse

- 85) "blandet finansielt holdingselskab": en ureguleret modervirksomhed, som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst én er en reguleret enhed med hovedkontor i Unionen, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat
- 86) "gearing": den relative størrelse af et instituts aktiver, ikke-balanceførte forpligtelser og eventualforpligtelser, der betales eller stilles som sikkerhed, herunder forpligtelser i forbindelse med modtagne midler, indgåede forpligtelser, derivater eller genkøbsaftaler, men ikke forpligtelser, som kun kan opfyldes ved likvidation af et institut, sat i forhold til instituttets kapitalgrundlag.

Afsnit II

Anvendelse af kravene på individuelt og konsolideret niveau

Kapitel 1

Anvendelse af kravene på individuelt niveau

Artikel 5

Generelle principper

1. Institutterne skal overholde bestemmelserne i anden til femte del på individuelt niveau.
2. Et institut, der hverken er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et institut, der ikke indgår i konsolideringen i henhold til artikel 17, skal overholde de bestemmelser, der er fastsat i artikel 84, på individuelt niveau.
3. Et institut, der hverken er et moderselskab eller et datterselskab, og et institut, der ikke indgår i konsolideringen i henhold til artikel 17, skal overholde de bestemmelser, der er fastsat i ottende del, på individuelt niveau.
4. Institutter, undtagen investeringsselskaber, som ikke er meddelt tilladelse til at levere de investeringstjenester, der er nævnt i afsnit A, nr. 3 og 6, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, skal overholde bestemmelserne i artikel 401 og 403 på individuelt niveau.
5. Institutter skal overholde bestemmelserne i syvende del på individuelt niveau.

Artikel 6

Undtagelse fra anvendelsen af kravene på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 5, stk. 1, på et instituts datterselskab, hvis både datterselskabet og instituttet er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og datterselskabet er omfattet af det konsoliderede tilsyn med det institut, som er moderselskabet, og samtlige følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:
  - a) der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlagsressourcer eller tilbagebetaling af forpligtelser
  - b) enten skal moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgøre, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgive erklæring om, at det med tilladelse fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risikoen i datterselskabet er ubetydelig
  - c) moderselskabets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter

datterselskabet

- d) moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i datterselskabet, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.
2. De kompetente myndigheder kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som instituttet, forudsat at det er underkastet samme tilsyn som institutter og navnlig de i artikel 10, stk. 1, fastsatte standarder.
3. De kompetente myndigheder kan undlade at anvende artikel 5, stk. 1, på et moderinstitut, når instituttet har fået meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og det er omfattet af det konsoliderede tilsyn, og såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:
- a) der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlagsressourcer eller tilbagebetaling af forpligtelser til moderinstituttet i en medlemsstat
- b) de relevante procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol i det konsoliderede tilsyn omfatter instituttets moderselskab i en medlemsstat.

Den kompetente myndighed, der anvender dette stykke, underretter de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater.

Artikel 7

Undtagelse fra anvendelsen af likviditetskrav på individuelt niveau

1. De kompetente myndigheder undlader helt eller delvist at anvende artikel 401 på et moderinstitut og på alle eller nogle af dets datterselskaber i Unionen og føre tilsyn med dem som én samlet likviditetsundergruppe, hvis de opfylder samtlige følgende betingelser:
- a) moderinstituttet opfylder kravene i artikel 401 og 403 på konsolideret niveau, eller hvis undergruppen ikke omfatter moderinstituttet i Unionen, på et delkonsolideret niveau
- b) til enhver tid overvåger moderinstituttet og fører kontrol med likviditetspositionerne i alle gruppens eller undergruppens institutter, som er omfattet af undtagelsen
- c) institutterne har indgået kontrakter om fri overførsel af ressourcer mellem dem for at indfri individuelle og fælles forpligtelser, efterhånden som de forfalder
- d) der hverken findes eller påtænkes indført væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for opfyldelse af de i litra c) omtalte kontrakter.
2. Er alle institutter i den pågældende likviditetsundergruppe meddelt tilladelse i samme medlemsstat, bringer denne medlemsstats kompetente myndigheder stk. 1 i anvendelse.

Er institutterne i likviditetsundergruppen meddelt tilladelse i flere medlemsstater, finder stk. 1

kun anvendelse efter gennemførelse af proceduren i artikel 19 og kun på de institutter, hvis kompetente myndigheder kan godkende følgende:

- e) passende strategi for og behandling af likviditetsrisikoen, jf. artikel 84 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- f) fordelingen af, placeringen af og ejerforhold vedrørende de krævede likvide aktiver, som undergruppen skal besidde
- g) mindstebeholdninger af likvide aktiver, som besiddes af institutter, der er undtaget fra bestemmelserne i artikel 401
- h) behovet for strengere parametre end dem, der er indeholdt i sjette del, afsnit III.

De kompetente myndigheder kan også anvende stk. 1 på institutter, som er omfattet af den samme institutsikringsordning, der er omhandlet i artikel 108, stk. 7, litra b), forudsat at de opfylder alle betingelserne i artikel 108, stk. 7. I dette tilfælde udpeger de kompetente myndigheder blandt de institutter, der er omfattet af undtagelsen, et institut, som skal opfylde kravene i artikel 401 på grundlag af den konsoliderede situation for alle institutter i likviditetsundergruppen.

3. Er der indrømmet en undtagelse i henhold til stk. 1, kan de kompetente myndigheder også undlade at anvende artikel 403.

Artikel 8

Individuel konsolideringsmetode

1. De kompetente myndigheder kan i enkelttilfælde tillade moderinstitutter ved beregningen af deres krav i medfør af artikel 5, stk. 1, at medregne datterselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 1, litra c) og d), og hvis væsentlige eksponeringer eller væsentlige forpligtelser er over for dette moderinstitut, jf. dog stk. 2 og 3 i nærværende artikel og artikel 134, stk. 3, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].
2. Fremgangsmåden i stk. 1 er kun tilladt, når moderinstituttet over for de kompetente myndigheder fuldt ud dokumenterer eksistensen af de forhold og ordninger, herunder juridisk bindende aftaler, i medfør af hvilke der hverken findes eller påtænkes indført væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for datterselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlagsressourcer eller tilbagebetaling af forfaldne forpligtelser til moderselskabet på dettes anmodning.
3. Når en kompetent myndighed gør brug af valgmuligheden i stk. 1, underretter den regelmæssigt og mindst en gang om året de kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater om anvendelsen af stk. 1 og om de forhold og ordninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis datterselskabet er beliggende i et tredjeland, giver den kompetente myndighed de samme oplysninger til de kompetente myndigheder i dette tredjeland.

Artikel 9

Undtagelser for institutter, som er varigt tilknyttet et centralt organ

De kompetente myndigheder kan undtage et eller flere institutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er varigt tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, fra kravene i anden til fjerde del og sjette til ottende del, forudsat at den nationale lovgivning foreskriver følgende:

- a) det centrale organ og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ
- b) det centrale organs og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber
- c) det centrale organs ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilknyttede institutters ledelse.

Kapitel 2

Konsolideringsregler

AFDELING 1

ANVENDELSE AF KAPITALKRAV PÅ KONSOLIDERET NIVEAU

Artikel 10 *Generelt*

1. Moderinstitutter i en medlemsstat skal i det omfang og på den måde, som er foreskrevet i artikel 16, opfylde kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af deres konsoliderede situation.
2. Institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat skal i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 16, opfylde kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Når mere end et institut kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det institut, der i overensstemmelse med artikel 106 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] er omfattet af konsolideret tilsyn.
3. Moderinstitutter i Unionen og institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen og institutter kontrolleret af et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen opfylder forpligtelserne i artikel 401 og 403 på grundlag af moderinstituttets, det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, hvis koncernen omfatter et eller flere kreditinstitutter eller investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringstjenesteydelser, som er nævnt i afsnit A, punkt 3 og 6, i bilag I til direktiv 2004/39/EF.
4. Finder artikel 9 anvendelse, skal det i denne artikel nævnte centrale organ opfylde kravene i anden til fjerde del og syvende del på grundlag af det centrale organs

konsoliderede situation. Artikel 16 finder anvendelse på det centrale organ, og de tilknyttede institutter betragtes som datterselskaber af det centrale organ.

Artikel 11

Finansielt holdingselskab eller finansielt holdingselskab med både et kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab

Hvis et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har mindst et kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab, finder de krav, der er baseret på det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation, anvendelse på kreditinstituttet.

Artikel 12

Anvendelse af oplysningskrav på konsolideret niveau

1. Moderinstitutter i Unionen overholder de i ottende del fastsatte bestemmelser på grundlag af deres konsoliderede situation.

Større datterselskaber af moderinstitutter i Unionen skal imidlertid offentliggøre oplysningerne i artikel 424, 425, 435 og 436 på individuelt eller delkonsolideret niveau.

2. Institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen overholder bestemmelserne i ottende del på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede situation.

Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskab i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen offentliggør oplysningerne i artikel 424, 425, 435 og 436 på individuelt eller delkonsolideret niveau.

3. Stk. 1 og 2 finder hverken hel eller delvis anvendelse på moderinstitutter i Unionen, institutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, hvis de er omfattet af tilsvarende oplysninger, som et moderselskab etableret i et tredjeland har givet på konsolideret niveau.
4. Finder artikel 9 anvendelse, skal det i nævnte artikel omtalte centrale organ opfylde kravene i ottende del på grundlag af det centrale organs konsoliderede situation. Artikel 16, stk. 1, finder anvendelse på det centrale organ, og de tilknyttede institutter betragtes som datterselskaber af det centrale organ.

Artikel 13

Anvendelse af kravene i femte del på konsolideret niveau

1. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, opfylder de i femte del fastsatte krav på konsolideret eller delkonsolideret niveau for at sikre, at de ordninger, procedurer og mekanismer, som kræves i disse bestemmelser, er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De sikrer navnlig, at datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, gennemfører

ordninger, processer og mekanismer med henblik på overholdelse af disse bestemmelser.

2. Institutter anvender en supplerende risikovægt i overensstemmelse med artikel 396, når artikel 87 anvendes på konsolideret eller delkonsolideret niveau, hvis bestemmelserne i artikel 394 og 395 overtrædes af en enhed, der er etableret i et tredjeland, og som indgår i konsolideringen i overensstemmelse med artikel 16, såfremt overtrædelsen er væsentlig i forhold til koncernens generelle risikoprofil.
3. De krav, der følger af femte del vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af denne forordning, finder ikke anvendelse, hvis moderinstituttet i Unionen eller institutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af femte del strider mod lovgivningen i det land, hvor datterselskabet er etableret.

Artikel 14

Undtagelse fra anvendelsen af kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau for koncerner af investeringsselskaber

1. De kompetente myndigheder, som fører konsolideret tilsyn med koncerner kan i enkelttilfælde undlade at anvende kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau med forbehold af følgende:
  - a) hvert enkelt investeringsselskab i en sådan koncern anvender den alternative beregning af den samlede risikoeksponering, der er omhandlet i artikel 90, stk. 2
  - b) alle investeringsselskaber i en sådan koncern falder ind under kategorierne i artikel 90, stk. 1 og 91, stk. 1
  - c) alle investeringsselskaber i Unionen i en sådan koncern opfylder hver især kravene i artikel 90 og samtidig i tier 1-kernekapitalen fratrækker alle eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet
  - d) ethvert finansielt holdingselskab, som er finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat for et investeringsselskab i en sådan koncern, har mindst samme kapital, som her er defineret som summen af følgende:
    - i) kapitalelementerne i artikel 24, stk. 1, artikel 48, stk. 1, og artikel 59, stk. 1
    - ii) summen af den fulde bogførte værdi af kapitalandele, efterstillede fordringer og instrumenter som omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra h), og i), artikel 53, stk. 1, litra c) og d) og artikel 63, stk. 1, litra c) og d), i investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet og
    - iii) de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet

- e) koncernen omfatter ikke kreditinstitutter.

Hvis kriterierne i første afsnit er opfyldt, skal alle investeringsselskaber i Unionen have indført systemer til overvågning og kontrol af kapital- og finansieringskilderne for alle finansielle holdingselskaber, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder i koncernen.

2. De kompetente myndigheder kan også anvende undtagelsen, hvis de finansielle holdingselskaber har et mindre kapitalgrundlag end det, der beregnes i henhold til stk. 1, litra d), men ikke mindre end summen af de kapitalgrundlagskrav, der på individuelt niveau påhviler investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, der ellers ville være omfattet, og de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet. I dette stykke er kapitalgrundlagskravene for investeringsselskaber fra tredjelande, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder et teoretisk kapitalgrundlagskrav.

Artikel 15

Tilsyn med investeringsselskaber, som er undtaget fra anvendelsen af kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau

Investeringsselskaber i en koncern, som er blevet indrømmet undtagelsen i henhold til artikel 14, skal underrette de kompetente myndigheder om de risici, der vil kunne skade investeringsselskabernes finansielle situation, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapitalgrundlag, interne kapital og finansiering.

Når de kompetente myndigheder fritager selskaberne for kravet om tilsyn på et konsolideret niveau i henhold til artikel 14, skal de træffe andre passende foranstaltninger til at overvåge risiciene, dvs. store engagementer, i hele koncernen, herunder også i de virksomheder, som ikke er beliggende i en medlemsstat.

Afstår de kompetente myndigheder fra at anvende kapitalgrundlagskravene på konsolideret niveau som omhandlet i artikel 14, finder kravene i ottende del anvendelse på individuelt niveau.

AFDELING 2 KONSOLIDERINGSMETODER

Article 16

Konsolideringsmetoder

1. De institutter, som skal opfylde kravene i afdeling 1 på grundlag af deres konsoliderede situation, foretager fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, som er deres datterselskaber eller i givet fald datterselskaber af samme finansielle moderholdingselskab. Stk. 2-8 i nærværende artikel finder ikke anvendelse, når artikel 401 og 403 finder anvendelse på grundlag af et instituts konsoliderede situation.
2. De kompetente myndigheder kan imidlertid i enkelttilfælde tillade en pro

rata-konsolidering ud fra moderselskabets kapitalandel i datterselskabet. En pro rata-konsolidering kan kun indrømmes, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) moderselskabets ansvar er begrænset til moderselskabets kapitalandel i datterselskabet i betragtning af de øvrige aktionærers eller selskabsdeltageres ansvar
  - b) de øvrige aktionærers eller selskabsdeltageres solvens er tilfredsstillende
  - c) de øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar er fastlagt klart og er juridisk bindende.
3. Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan en konsolidering skal gennemføres.
  4. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, stiller krav om en pro rata-konsolidering i forhold til kapitalandelen i institutter og finansieringsinstitutter, der forvaltes af en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når disse virksomheders ansvar er begrænset til den kapitalandel, de besidder.
  5. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om konsolideringen skal foretages og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.
  6. De kompetente myndigheder bestemmer, om og i hvilken form der skal foretages konsolidering i følgende tilfælde:
    - a) når et institut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver en betydelig indflydelse over et eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, selv om det ikke besidder kapitalinteresser deri, eller der består andre former for kapitaltilknytning mellem det og de pågældende institutter og
    - b) når to eller flere institutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter konsolidering foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2-6 i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede

reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. Når der i henhold til artikel 106 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] skal foretages konsolideret tilsyn, medtages accessoriske servicevirksomheder og porteføljeadministrationsselskaber som defineret i direktiv 2002/87/EF i konsolideringen i de tilfælde og efter de metoder, der er foreskrevet i nærværende artikel.

AFDELING 3

KONSOLIDERINGSREGLERNES ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 17

Enheder udeholdt fra konsolideringsreglerne

1. Et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, som er et datterselskab af en virksomhed, hvori der besiddes kapitalinteresser, kan undtages fra konsolideringen, hvis de samlede aktiver og ikke-balanceførte poster i den pågældende virksomhed er mindre end det mindste af følgende to beløb:
  - a) 10 mio. EUR
  - b) 1 % af de samlede aktiver og ikke-balanceførte poster i den virksomhed, som besidder kapitalinteressen.
2. De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 106 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i følgende tilfælde undlade at medtage et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:
  - a) når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger juridiske hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger
  - b) når den pågældende virksomhed kun er af ringe betydning set ud fra formålene med tilsynet med kreditinstitutter
  - c) når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det ud fra formålene med tilsynet med kreditinstitutter ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.
3. Hvis flere virksomheder i de stk. 1 og stk. 2, litra b), nævnte tilfælde opfylder de heri fastsatte kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de kollektivt er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål.

Artikel 18

Fælles afgørelser om reguleringskrav

1. De kompetente myndigheder er i tæt samråd med hinanden:

- a) når der er tale om ansøgninger om de i henholdsvis artikel 138, stk. 1, artikel 146, stk. 9, artikel 301, stk. 2, artikel 277 og artikel 352 i denne forordning omhandlede tilladelser, der indgives af et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, og der skal træffes afgørelse om, hvorvidt den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsættes eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt
- b) ved anvendelse af den behandling af koncerninterne tilfælde, der er omhandlet i artikel 410, stk. 8, og artikel 412, stk. 4, i denne forordning, for så vidt angår institutter, som ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i artikel 7.

Ansøgningerne kan kun indgives til den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Den i artikel 301, stk. 2, omhandlede ansøgning skal omfatte en beskrivelse af den metode, der anvendes til fordelingen af kapital til dækning af den operationelle risiko mellem koncernens forskellige enheder. I ansøgningen skal det angives, hvorvidt og hvordan virkningerne af diversificeringen vil blive indregnet som faktor i risikomålingssystemet.

- 2. De kompetente myndigheder skal bestræbe sig for at nå frem til en fælles afgørelse inden for seks måneder om:
  - a) den i stk. 1, litra a), nævnte ansøgning
  - b) den i stk. 1, litra b), omhandlede behandling af likviditetskravet i koncerninterne tilfælde.

Den fælles afgørelse skal foreligge i et dokument, hvoraf fremgår den fuldt begrundede afgørelse, og som fremsendes til ansøgeren af den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed.

- 3. Den i stk. 2 nævnte periode regnes fra:
  - a) den dato, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed modtager en fyldestgørende ansøgning som nævnt i stk. 1, litra a). Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender straks den fyldestgørende ansøgning til de øvrige kompetente myndigheder
  - b) den dato, hvor de kompetente myndigheder modtager en af den konsoliderende tilsynsmyndighed udarbejdet rapport om koncerninterne engagementer.

- 4. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for seks måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed selv afgørelse om stk. 1, litra a) og b). Den konsoliderende tilsynsmyndigheds afgørelse om stk. 1, litra b), begrænser ikke de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til artikel 100a i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

Afgørelsen skal foreligge i et dokument, hvoraf fremgår den fuldt begrundede afgørelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har fremsat i løbet af perioden på seks måneder.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed giver moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen eller det blandede finansielle moderholdingselskab i

Unionen og de øvrige kompetente myndigheder meddelelse om afgørelsen.

Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på seks måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin afgørelse og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen i nævnte forordnings forstand. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

5. Anvender et moderinstitut i Unionen og dets datterselskaber, datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen en avanceret målemetode som omhandlet i artikel 301, stk. 2, eller en IRB-metode som omhandlet i artikel 138 for alle enheder under et, skal de kompetente myndigheder tillade, at moderselskabet og dets datterselskaber opfylder kriterierne i artikel 310 og 311 eller i tredje del, kapitel 3, afdeling 6, samlet set på en måde, som er konsistent med koncernens struktur og dens risikostyringssystemer, processer og metoder.
6. De i stk. 2 og 4 nævnte afgørelser er bindende for de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.
7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den i stk. 1, litra a), nævnte fælles beslutningsproces angående ansøgningerne om tilladelser som omhandlet i artikel 138, stk. 1, artikel 146, stk. 9, artikel 301, stk. 2, artikel 277 og artikel 352 og om behandlingen af likviditetskravene for koncerninterne tilfælde som omhandlet i stk. 1, litra b), for at lette den fælles beslutningsproces.

EBA forelægger disse tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 19

Fælles afgørelser om, på hvilket niveau likviditetskravene anvendes

1. Efter ansøgning fra et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen skal den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderselskab i en medlemsstat, bestræbe sig på at nå frem til en fælles afgørelse om afgrænsning af en samlet likviditetsundergruppe med henblik på anvendelse af artikel 7.

Den fælles afgørelse skal foreligge inden for seks måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremsendelse af en rapport, som afgrænser samlede likviditetsundergrupper på grundlag af kriterierne i artikel 7. I tilfælde af uenighed i løbet af perioden på seks måneder hører den konsoliderende tilsynsmyndighed efter anmodning fra en af de andre relevante

kompetente myndigheder EBA. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

Ved den fælles afgørelse kan der også pålægges begrænsninger vedrørende placeringen af og ejerforhold vedrørende de likvide aktiver og indføres minimumskrav til beholdningen af likvide aktiver, som besiddes af institutter, der er undtaget fra bestemmelserne i artikel 401.

Den fælles afgørelse skal være velbegrunder, og de grunde, som førte til afgørelsen, anføres. Den konsoliderende tilsynsmyndighed fremsender afgørelsen sammen med grundene hertil til moderinstituttet i likviditetsundergruppen.

2. Foreligger der ikke en fælles afgørelse inden for seks måneder, træffer hver kompetente myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv deres afgørelse.

En kompetent myndighed kan dog i løbet af perioden på seks måneder for EBA indbringe spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a)-d), er opfyldt og anmode om dens bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EF) nr. 1093/2010. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af perioden på seks måneder indbragt spørgsmålet, skal alle involverede kompetente myndigheder udskyde deres afgørelser, indtil EBA's afgørelse foreligger. Denne afgørelse træffes inden for tre måneder efter indbringelsen af sagen. Når EBA har truffet sin afgørelse, træffer de kompetente myndigheder deres afgørelse vedrørende betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a)-d), i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Den i stk. 1 nævnte fælles afgørelse og afgørelsen nævnt i foregående afsnit er bindende i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. En relevant kompetent myndighed kan dog i løbet af perioden på seks måneder for EBA indbringe spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne i artikel 7, stk. 2, litra a)-d), er opfyldt. I dette tilfælde kan EBA foretage en ikke-bindende mægling i overensstemmelse med artikel 31, litra c), i forordning (EF) nr. 1093/2010. I dette tilfælde udskyder de pågældende kompetente myndigheder deres afgørelse, indtil den ikke-bindende mægling er afsluttet. Når de kompetente myndigheder under mæglingen ikke til enighed inden for tre måneder, træffer hver kompetent myndighed, der er ansvarlig for det individuelle tilsyn, selv afgørelse.
4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den i nærværende artikel nævnte fælles beslutningsproces for så vidt angår anvendelsen af artikel 7 for at lette de fælles afgørelser.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 20

Delkonsolidering i forbindelse med enheder i tredjelande

Institutter, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i tredje del , artikel 84, og femte del på et delkonsolideret niveau, hvis disse institutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har et institut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

Artikel 21
Virksomheder i tredjelande

Med henblik på at foretage konsolideret tilsyn i overensstemmelse med dette kapitel finder betegnelserne investeringsselskab, kreditinstitut, finansieringsinstitut og institut også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelande, som ville opfylde definitionerne af disse betegnelser i artikel 16, såfremt de havde været etableret i Unionen.

ANDEN DEL

KAPITALGRUNDLAG

Afsnit I

Definitioner vedrørende kapitalgrundlaget

Artikel 22 *Definitioner*

I denne del forstås ved:

- 1) "akkumuleret anden totalindkomst": samme betydning som i den internationale regnskabsstandard (IAS) 1, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002
- 2) "supplerende kapitalgrundlagselementer i forsikringsselskaber": supplerende kapital i overensstemmelse med artikel 89 i direktiv 2009/138/EF
- 3) "relevant regnskabsstandard": den relevante regnskabsstandard, som i henhold til direktiv 86/635/EF eller forordning (EF) nr. 1606/2002/EF finder anvendelse på instituttet
- 4) "kernekapital": kernekapital i overensstemmelse med artikel 88 i direktiv 2009/138/EF
- 5) "tier 1-kapitalelementer i forsikringsselskaber": kernekapitalelementer i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse elementer klassificeres som tier 1-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i nævnte direktiv
- 6) "supplerende tier 1-kapitalelementer i forsikringsselskaber": kernekapitalelementer i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse elementer er klassificeret som tier 1-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, i nævnte direktiv, og indregningen af disse elementer er begrænset af de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til nævnte direktivs artikel 99
- 7) "tier 2-kapitalelementer i forsikringsselskaber": kernekapitalelementer i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse elementer er klassificeret som tier 2-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, i nævnte direktiv
- 8) "tier 3-kapitalelementer i forsikringsselskaber": kernekapitalelementer i virksomheder, som er omfattet af direktiv 2009/138/EF, når disse elementer er klassificeret som tier 3-kapital i overensstemmelse med artikel 94, stk. 3, i nævnte direktiv
- 9) "udskudte skatteaktiver": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard
- 10) "udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst": udskudte skatteaktiver, som kun kan realiseres gennem fremtidig skattepligtig indkomst

- 11) "udskudte skatteforpligtelser": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard
- 12) "aktiver i ydelsesbaseret pensionskasse": aktiver i en ydelsesbaseret pensionskasse eller -ordning opgjort efter fradrag af samme pensionskasses eller -ordnings forpligtelser
- 13) "udlodninger": udbetaling af udbytte eller rente under enhver form
- 14) "finansiell virksomhed": samme betydning som i artikel 13, nr. 25), litra b) og d), i direktiv 2009/138/EF
- 15) "midler til dækning af generelle kreditinstitutrisci": samme betydning som i artikel 38 i direktiv 86/635/EØF
- 16) "goodwill": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard
- 17) "indirekte besiddelse": et instituts investering i en tredjepart med eksponering i et kapitalinstrument udstedt af en relevant enhed, når investeringen foretages med det formål at påtage sig en eksponering i dette kapitalinstrument eller en eksponering i et instrument på anden måde, hvis et eventuelt tab i forbindelse med eksponeringen i instrumentet ikke ville være væsentligt forskelligt fra et tab, som instituttet ville lide i tilfælde af en direkte besiddelse af instrumentet
- 18) "immaterielle aktiver": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard
- 19) "driftsenhed": en enhed, som er oprettet med det formål selvstændigt at opnå fortjeneste
- 20) "andre kapitalinstrumenter": kapitalinstrumenter, som er udstedt af relevante enheder, og som ikke kan klassificeres som tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter eller tier 2-kapitalinstrumenter, tier 1-kapitalelementer i forsikringsselskaber, supplerende tier 1-kapitalelementer i forsikringsselskaber, tier 2-kapitalelementer i forsikringsselskaber eller tier 3-kapitalelementer i forsikringsselskaber
- 21) "andre reserver": reserver, som har samme betydning som i den relevante regnskabsstandard, og som skal oplyses i henhold til denne regnskabsstandard med fradrag af beløb, som måtte indgå i akkumuleret anden totalindkomst eller overført resultat
- 22) "kapitalgrundlag": summen af tier 1-kapital og tier 2-kapital
- 23) "kapitalgrundlagsinstrumenter": kapitalinstrumenter, som er udstedt af instituttet, og som kan klassificeres som tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter eller tier 2-kapitalinstrumenter
- 24) "overskud": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard
- 25) "krydsejerskab": et instituts besiddelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter udstedt af relevante enheder, når disse enheder også besidder kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af instituttet
- 26) "relevant enhed":
  - a) et andet institut

- b) et finansieringsinstitut
  - c) et forsikringsselskab
  - d) et forsikringsselskab i et tredjeland
  - e) et genforsikringsselskab
  - f) et genforsikringsselskab i et tredjeland
  - g) en finansiel virksomhed
  - h) et blandet forsikringsholdingselskab
  - i) en virksomhed, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF i overensstemmelse med artikel 4 i dette direktiv
- 27) "overført resultat": fremført driftsresultat opgjort som det endelige overskud/tab i henhold til de relevante regnskabsstandarder
- 28) "overkurs ved emission": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard
- 29) "midlertidige forskelle": samme betydning som i den relevante regnskabsstandard.

Afsnit II

Kapitalgrundlagselementer

Kapitel 1

Tier 1-kapital

Artikel 23

Tier 1-kapital

Et instituts tier 1-kapital er summen af instituttets tier 1-kernekapital og supplerende tier 1-kapital.

Kapitel 2

Tier 1-kernekapital

AFDELING 1

TIER 1-KERNEKAPITALELEMENTER OG -INSTRUMENTER

Artikel 24

Tier 1-kernekapitalelementer

1. Institutternes tier 1-kernekapitalelementer består af følgende:
  - a) kapitalinstrumenter, såfremt betingelserne i artikel 26 er opfyldt
  - b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
  - c) overført resultat
  - d) akkumuleret anden totalindkomst
  - e) andre reserver
  - f) midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici.
2. For så vidt angår stk. 1, litra c), kan institutterne kun med den kompetente myndigheds forudgående samtykke medregne foreløbige overskud og overskud ved årets udgang i tier 1-kernekapitalen, før instituttet har truffet formel afgørelse om sit endelige overskud eller tab for året. Den kompetente myndighed giver sit samtykke, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) overskuddet er blevet verificeret af uafhængige personer, som er ansvarlige for revisionen af instituttets regnskab
  - b) den kompetente myndighed finder det godtgjort, at de forventede

udgifter eller udbytter er blevet fratrukket i overskuddet.

En verificering af det foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang skal tilvejebringe en passende sikkerhed for, at disse overskud er blevet evalueret i overensstemmelse med principperne i den relevante regnskabsstandard.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA opstiller, vedligeholder og offentliggør en liste over de former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat, som kan klassificeres som tier 1-kernekapitalinstrumenter. EBA opstiller og offentliggør denne liste senest den 1. januar 2013.

Artikel 25

Gensidige selskabers, andelsselskabers og lignende institutters kapitalinstrumenter i tier 1-kernekapital

1. Tier 1-kernekapitalelementer omfatter ethvert kapitalinstrument udstedt af et institut i henhold til dets vedtægter, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instituttet er af en type, som er defineret i gældende national lovgivning, og som efter de kompetente myndigheders vurdering kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab eller lignende institut med henblik på anvendelse i nærværende del i denne forordning
  - b) betingelserne i artikel 26 og 27 er opfyldt
  - c) instrumentet har ikke egenskaber, som vil kunne svække instituttets forudsætninger for at være going concern i perioder med markedsstress.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab eller lignende institut med henblik på anvendelse i nærværende del i denne forordning
  - b) arten og omfanget af følgende:
    - i) egenskaber, som vil kunne svække instituttets forudsætninger for at være going concern i perioder med markedsstress

- ii) de situationer med markedsstress, hvori sådanne egenskaber vil kunne svække instituttets forudsætninger for at være going concern.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 26

Tier 1-kernekapitalinstrumenter

1. Kapitalinstrumenter kvalificerer kun som tier 1-kernekapitalinstrumenter, såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instrumenterne er udstedt af instituttet med forudgående godkendelse af instituttets ejere, eller hvis den nationale lovgivning giver mulighed for det, af instituttets ledelsesorgan
  - b) instrumenterne er indbetalt, og købet heraf er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
  - c) instrumenterne opfylder samtlige følgende betingelser vedrørende deres klassificering:
    - i) de kvalificerer som kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF
    - ii) de er klassificeret som egenkapital i den relevante regnskabsstandard
    - iii) de er klassificeret som aktiekapital for at fastslå, om der foreligger insolvens i henhold til balancen, når dette er relevant i henhold til national lovgivning om insolvens
  - d) instrumenterne er opført tydeligt og separat på balancen i instituttets regnskaber
  - e) instrumenterne er uamortisable
  - f) instrumentets pålydende værdi reduceres eller indfries ikke, undtagen i et af følgende tilfælde:
    - i) instituttets likvidation
    - ii) diskretionære genkøb af instrumenterne eller anden diskretionær måde til reducere af kapitalen med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående samtykke i overensstemmelse med artikel 72
  - g) i de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er det hverken eksplicit eller implicit angivet, at instrumenternes nominelle værdi vil eller måtte blive reduceret eller indfriet, undtagen ved instituttets likvidation, og instituttet anfører ikke på anden måde en sådan angivelse forud for eller ved udstedelsen af instrumenterne, undtagen i forbindelse med de i artikel 25 omhandlede instrumenter, hvor det i henhold til gældende national

lovgivning ikke er tilladt at nægte indfrielse af sådanne instrumenter

- h) instrumenterne opfylder alle følgende betingelser vedrørende udlodninger:
  - i) der foretages ikke præferenceudlodninger, heller ikke i forbindelse med tier 1-kernekapitalinstrumenter, og de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, hjemler ikke fortrinsret til udlodninger
  - ii) udlodninger til indehavere af instrumenter kan kun udbetales af elementer, som kan udloddes
  - iii) de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, fastsætter ikke noget loft eller andre restriktioner for udlodningernes maksimale størrelse, undtagen for de i artikel 25 omhandlede instrumenter
  - iv) udlodningernes størrelse fastlægges ikke på grundlag af det beløb, de blev købt til ved udstedelsen, undtagen for de i artikel 25 omhandlede instrumenter
  - v) de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, pålægger ikke instituttet nogen forpligtelse til at foretage udlodninger til indehaverne, og instituttet er ikke på anden måde underlagt en sådan forpligtelse
  - vi) manglende udlodning betragtes ikke som misligholdelse fra instituttets side
- i) sammenlignet med alle kapitalinstrumenter udstedt af instituttet dækker instrumenterne den første og den forholdsmæssigt største andel af tab, efterhånden som de opstår, og hvert instrument dækker tab i samme omfang som alle andre tier 1-kernekapitalinstrumenter
- j) instrumenterne er efterstillet alle øvrige fordringer i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation
- k) instrumenterne giver deres indehavere ret til en fordring på instituttets resterende aktiver, som i tilfælde af dets likvidation og efter betaling af alle foranstående fordringer opgøres i forhold til omfanget af udstedte sådanne instrumenter og er ikke et fast beløb eller en fast andel eller begrænset af et loft, undtagen for de i artikel 25 omhandlede kapitalinstrumenter
- l) ingen af følgende har stillet sikkerhed eller garanti for instrumenterne:
  - i) instituttet eller dets datterselskaber
  - ii) moderinstituttet eller dets datterselskaber
  - iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber
  - iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber
  - v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber

- vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i)-v) nævnte enheder
  - m) instrumenterne er ikke omfattet af kontraktbaserede ordninger eller andre ordninger, som forbedrer fordringernes rangorden ved insolvens eller likvidation.
2. Betingelserne i stk. 1, litra i), skal opfyldes og også i tilfælde af en permanent nedskrivning af supplerende tier 1-instrumenters nominelle værdi.
  3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
    - a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalinstrumenter
    - b) betydningen af elementer, som kan udloddes, med henblik på at fastlægge det beløb, som kan udloddes til indehaverne af et instituts kapitalgrundlagsinstrumenter

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 27

Kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber og lignende institutter

1. Kapitalinstrumenter udstedt af gensidige selskaber, andelsselskaber og lignende institutter kvalificerer kun som tier 1-kernekapital-instrumenter, hvis betingelserne i artikel 26 og i nærværende artikel er opfyldt.
2. Følgende betingelser opfyldes angående indfrielse af kapitalinstrumenter:
  - a) instituttet skal kunne nægte af indfri instrumenter, undtagen hvis det i gældende national lovgivning er forbudt
  - b) er det i henhold til gældende national lovgivning forbudt at nægte indfrielse af instrumenter skal de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, give instituttet mulighed for at begrænse deres indfrielse
  - c) nægtelse af indfrielse af instrumenter eller i givet fald begrænsning af indfrielsen af instrumenterne må ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side.
3. Et loft over eller andre restriktioner vedrørende udlodningernes maksimale størrelse i forbindelse med kapitalinstrumenter forudsætter, at den gældende nationale lovgivning eller instituttet foreskriver noget sådant.
4. Giver kapitalinstrumenter indehaveren ret til at få andel i instituttets reserver i tilfælde af insolvens eller likvidation, og denne andel er begrænset til instrumenternes nominelle værdi, gælder denne begrænsning i samme omfang for indehavere af alle andre tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet.

5. Giver kapitalinstrumenter indehaveren ret til at gøre krav på instituttets aktiver i tilfælde af insolvens eller likvidation, og denne andel er begrænset til et fast beløb eller en fast andel eller et loft, gælder denne begrænsning i samme omfang for indehavere af alle andre tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet.
6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige begrænsninger i indfrielsen, når instituttets nægtelse af indfrielsen af kapitalgrundlagsinstrumenter ikke er tilladt i henhold til gældende national lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 28

Følgerne af, at betingelserne for tier 1-kernekapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne vedrørende tier 1-kernekapitalinstrumenter, som omhandlet i artikel 26 og i givet fald artikel 27, ikke længere er opfyldt:

- a) instrumentet kan ikke længere klassificeres som et tier 1-kernekapitalinstrument
- b) overkurs ved emission i forbindelse med dette instrument kan ikke længere klassificeres som tier 1-kernekapitalelement.

AFDELING 2

FILTRE

Artikel 29

Securitiserede aktiver

1. Et institut skal fra alle kapitalgrundlagselementer udeholde enhver stigning i egenkapitalen, jf. den relevante regnskabsstandard, som er genereret af securitiserede aktiver, herunder også:
  - a) en sådan stigning i tilknytning til fremtidig marginindkomst, som indbringer instituttet en gevinst ved salg
  - b) når et institut foretager en securitisering: den nettogevinst, der opnås ved kapitalisering af fremtidig indkomst af securitiserede aktiver, som medfører en kreditforbedring af securitiseringspositionerne.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere "gevinst ved salg" som nævnt i stk. 1, litra a).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 30

Sikring af pengestrømme (cash flow hedges) og ændringer i værdien af egne forpligtelser

Følgende poster indregnes ikke i kapitalgrundlaget:

- a) dagsværdireserver i relation til gevinst eller tab på sikring af pengestrømme for finansielle instrumenter, som ikke er værdiansat til dagsværdi, herunder forventede pengestrømme
- b) gevinster eller tab på instituttets forpligtelser, der værdiansættes til dagsværdi, som skyldes ændringer i instituttets egen kreditsituation.

Artikel 31

Yderligere værdjusteringer

1. Ved beregning af kapitalgrundlaget anvender institutter bestemmelserne i artikel 100 på alle deres aktiver opgjort til dagsværdi og trækker eventuelle nødvendige værdjusteringer fra tier 1-kernekapitalen.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af bestemmelserne i artikel 100 på stk. 1 i nærværende artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 32

Urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi

Institutter skal ikke trække urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi fra kapitalgrundlaget, undtagen i de tilfælde, som er omtalt i artikel 30.

AFDELING 3

FRADRAG I TIER 1-KERNEKAPITALELEMENTER, UNDTAGELSER OG ALTERNATIVER

UNDERAFDELING 1

FRADRAG I TIER 1-KERNEKAPITALELEMENTER

Artikel 33

Fradrag i tier 1-kernekapitalelementer

1. Institutter foretager følgende fradrag i tier 1-kernekapitalelementer:
  - a) tab i det løbende regnskabsår
  - b) immaterielle aktiver
  - c) udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst
  - d) for institutter, der beregner de størrelsen af risikovægtede eksponeringer ved hjælp af metoden med interne ratings: de negative beløb, som fremkommer ved beregningen af de forventede tab, jf. artikel 154 og 155
  - e) instituttets aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser
  - f) et instituts direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter, herunder af tier 1-kernekapitalinstrumenter, som et institut er forpligtet til at købe i henhold til en konkret eller mulig forpligtelse i medfør af en eksisterende kontrakt
  - g) besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i relevante enheder, når disse enheder har en besiddelse i krydsejerskab med instituttet, og de kompetente myndigheder er af den opfattelse, at ejerskabet er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag
  - h) instituttets relevante direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i relevante enheder, når instituttet ikke har væsentlige investeringer i disse enheder
  - i) instituttets relevante direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i relevante enheder, når instituttet har væsentlige investeringer i disse enheder
  - j) de komponenter, som i henhold til artikel 53 skal fratrækkes i de supplerende tier 1-kapitalelementer, og som overstiger instituttets supplerende tier 1-kapital
  - k) eksponeringsværdien af følgende komponenter, som opfylder betingelserne for at kunne tildeles en risikovægt på 1 250 %, hvis instituttet fratrækker denne eksponeringsværdi i tier 1-kernekapitalen som et alternativ til at anvende en risikovægt på 1 250 %:
    - i) kvalificerede andele uden for den finansielle sektor
    - ii) securitiseringspositioner i overensstemmelse med artikel 238, stk. 1, litra b), artikel 239, stk. 1, litra b) og artikel 253
    - iii) leveringsrisiko (free deliveries) i overensstemmelse med artikel 369, stk. 3
  - l) enhver form for skat på tier 1-kapitalelementer, som kan forudsiges på det tidspunkt, hvor elementerne beregnes, undtagen når instituttet behørigt tilpasser størrelsen af tier 1-kernekapitalelementerne, hvis skatten reducerer det beløb,

hvormed disse elementer kan anvendes til dækning af risici eller tab.

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) de nærmere regler for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e) og l)
  - b) de kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter, tredjelandsforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber og virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i dette direktiv, og som skal fratrækkes i følgende kapitalgrundlagselementer:
    - i) tier 1-kernekapitalelementer
    - ii) supplerende tier 1-kapitalelementer
    - iii) tier 2-kapitalelementer.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 34 Fradrag af immaterielle aktiver

Institutter fastsætter de immaterielle aktiver, som skal fratrækkes, efter følgende principper:

- a) det beløb, som skal fratrækkes, reduceres med værdien af de tilhørende udskudte skatteforpligtelser, som ville blive afviklet, hvis de immaterielle aktivers værdi blev forringet eller ophørte med at blive indregnet i henhold til den relevante regnskabsstandard
- b) det beløb, som skal fratrækkes, omfatter goodwill, som indgår i værdiansættelsen af instituttets væsentlige investeringer.

Artikel 35 Fradrag af udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst

1. Institutter fastsætter værdien af udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skal fratrækkes i henhold til denne artikel.
2. Værdien af udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, beregnes uden at fratække værdien af instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
3. Værdien af udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, reduceres med værdien

af instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) de udskudte skatteaktiver og tilhørende skatteforpligtelser opstår begge som følge af skattelovgivning i en medlemsstat eller et tredjeland
  - b) medlemsstatens eller tredjelandets skattemyndigheder tillader modregning af udskudte skatteaktiver og tilhørende udskudte skatteforpligtelser.
4. Instituttets tilhørende udskudte skatteforpligtelser, der anvendes med henblik på stk. 3, kan ikke omfatte udskudte skatteforpligtelser, som reducerer værdien af immaterielle aktiver eller aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes.
5. Værdien af tilhørende udskudte skatteforpligtelser, jf. stk. 4, fordeles på følgende måde:
- a) udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle, der ikke fratrækkes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1
  - b) alle øvrige udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst.

Institutterne fordeler de tilhørende udskudte skatteforpligtelser efter den andel af udskudte skatteaktiver, der udnyttes i fremtidig indkomst, som skatteaktiverne i litra a) og b) udgør.

Artikel 36

Udskudte skatteaktiver, som ikke udnyttes i fremtidig indkomst

1. Institutter anvender en risikovægt i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller i givet fald 3 på udskudte skatteaktiver, som ikke udnyttes i fremtidig indkomst
2. Udskudte skatteaktiver, som ikke udnyttes i fremtidig indkomst omfatter:
  - a) instituttets for meget betalte skat i det løbende år
  - b) instituttets skattemæssige underskud i det løbende år tilbageført til tidligere år, som udløser et krav mod eller et tilgodehavende hos en statslig forvaltning, regional forvaltning eller lokal skattemyndighed
  - c) udskudte skatteaktiver, der skyldes midlertidige forskelle, som i tilfælde af, at instituttet lider et tab, bliver insolvent eller træder i likvidation, obligatorisk og automatisk efter gældende national lovgivning erstattes af et krav, som rettes mod den statslige forvaltning i den medlemsstat, hvor instituttet er oprettet, og som skal dække tab i samme omfang som tier 1-kernekapitalinstrumenter efter going concern-princippet og i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation.

Artikel 37

Fradrag af negative beløb, der fremkommer ved beregningen af forventede tab

Det beløb, som i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, litra d), skal fratrækkes, reduceres ikke med en forøgelse af omfanget af udskudte skatteaktiver, der udnyttes i fremtidig indkomst, eller anden yderligere skatteeffekt, som kunne opstå, hvis hensættelserne steg til samme niveau som de forventede

tab, jf. i afsnit II, kapitel 3, afdeling 3.

Artikel 38

Fradrag af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser

1. Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 1, litra e), reduceres værdien af de aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som skal fratrækkes, med følgende:
  - a) værdien af de tilhørende udskudte skatteforpligtelser, som ville blive afviklet, hvis aktivernes værdi blev forringet eller ophørte med at blive indregnet efter den relevante regnskabsstandard
  - b) værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, som instituttet har en uindskrænket ret til at anvende med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående samtykke. De aktiver, som skal anvendes til at reducere den værdi, som skal fratrækkes, risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed skal tillade et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 39

Fradrag af besiddelser af egne tier 1-kernekapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 1, litra f), opgør institutterne besiddelser af egne tier 1-kernekapitalinstrumenter på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

- a) institutter kan opgøre værdien af besiddelserne af egne tier 1-kernekapitalinstrumenter i handelsbeholdningen på grundlag af lange nettopositioner, såfremt de lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der med de korte positioner ikke er forbundet nogen modpartrisiko
- b) institutter opgør den værdi, der skal fratrækkes vedrørende indirekte besiddelser i handelsbeholdningen i form af besiddelser af indekspapirer ved at beregne den underliggende eksponering i egne tier 1-kernekapitalinstrumenter, som indgår i indeksene
- c) institutters lange bruttopositioner i egne tier 1-kernekapitalinstrumenter i handelsbeholdningen, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, kan modregnes i korte positioner i egne tier 1-kernekapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i underliggende indeks, og også når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko.

Artikel 40
Væsentlig kapitalandel i en relevant enhed

Med henblik på fradrag foreligger der en væsentlig kapitalandel, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet ejer over 10 % af tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden
- b) instituttet har snævre forbindelser med enheden og ejer tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden
- c) instituttet ejer tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedt af enheden, og enheden indgår ikke i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, men indgår i samme regnskabskonsolidering som instituttet i overensstemmelse med reglerne for regnskabsaflægelse i den relevante regnskabsstandard.

Artikel 41
Fradrag af besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i relevante enheder og i de tilfælde, hvor instituttet har besiddelser i krydsejerskab med andre enheder med det formål kunstigt at forøge kapitalgrundlaget

Institutter foretager de i artikel 33, stk. 1, litra g), h) og i), omhandlede fradrag i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter og andre kapitalinstrumenter i relevante enheder opgøres på grundlag af de lange bruttopositioner
- b) tier 1-kapitalelementer i forsikringsselskaber betragtes som besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 42
Fradrag af besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i relevante enheder

Institutter foretager de i artikel 33, stk. 1, litra h) og i), omhandlede fradrag efter følgende bestemmelser:

- a) de kan opgøre handelsbeholdningens besiddelser af kapitalinstrumenter i relevante enheder på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år
- b) de opgør den værdi, der skal fratrækkes vedrørende indirekte besiddelser i handelsbeholdningen af de kapitalinstrumenter i relevante enheder, som består i besiddelser af indekspapirer ved at opgøre den underliggende eksponering i kapitalinstrumenter i de relevante enheder i indeksene.

Artikel 43
Fradrag af besiddelser i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en

relevant enhed

1. Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 1, litra h), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes ved at gange det i litra a) nævnte beløb med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) nævnte beregning:
  - a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder overstiger 10 % af instituttets tier 1-kernekapitalelementer opgjort efter anvendelse af følgende tier 1-kapitalelementer:
    - i) artikel 29-32
    - ii) de i artikel 33, stk. 1), litra a)-g) og litra j)-l), nævnte fradrag, undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle
    - iii) artikel 41 og 42
  - b) instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i relevante enheder divideret med den samlede værdi af instituttets direkte og indirekte besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i disse relevante enheder.
2. Institutter udeholder emissionspositioner, der besiddes i højst 5 arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), nævnte beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.
3. Institutter beregner den del af besiddelserne af tier 1-kernekapitalinstrumenter, som fratrækkes i henhold til stk. 1 ved at dividere det i litra a) omhandlede beløb med det i litra b) omhandlede beløb:
  - a) de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1
  - b) instituttets samlede direkte og indirekte besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i relevante enheder, hvori instituttet ikke har væsentlige kapitalandele.
4. Værdien af de i artikel 33, stk. 1, litra h), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets tier 1-kernekapitalelementer efter anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra a), nr. i)-iii), fratrækkes ikke og tildeles de relevante risikovægte efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og bestemmelserne i tredje del, afsnit IV.
5. Institutter beregner den del af besiddelserne af kapitalgrundlagsinstrumenter, som risikovægtes ved at dividere det i litra a) nævnte beløb med det i litra b) nævnte beløb:
  - a) de besiddelser, som skal risikovægtes i henhold til stk. 4
  - b) instituttets samlede direkte og indirekte besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i relevante enheder, hvori instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel.

Artikel 44

Fradrag af besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed

Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 1, litra i), udeholdes i det relevante beløb, som skal fratrækkes i tier 1-kernekapitalelementer, emissionspositioner, som besiddes i højst 5 arbejdsdage, og beregnes i overensstemmelse med artikel 41 og 42 og underafdeling 2.

UNDERAFDELING 2
**UNDTAGELSER FRA OG ALTERNATIVER TIL FRADRAG FRA TIER 1-
KERNEKAPITALELEMENTER**

Artikel 45

Tærskelbaserede undtagelser fra fradrag fra tier 1-kernekapitalelementer

1. For så vidt angår fradragene i artikel 33, stk. 1, litra c) og i), fratrækker institutterne ikke de poster, som er nævnt i litra a) og b), som tilsammen udgør højst 15 % af tier 1-kernekapitalen:
  - a) udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle og tilsammen udgør højst 10 % af instituttets relevante tier 1-kernekapitalelementer beregnet efter anvendelse af følgende:
    - i) artikel 29-32
    - ii) de i artikel 33, stk. 1), litra a)-h) og litra j)-l), nævnte poster, undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle
  - b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed: instituttets direkte og indirekte besiddelser af de pågældende enheders tier 1-kernekapitalinstrumenter, der tilsammen udgør højst 10 % af de relevante tier 1-kernekapitalelementer efter anvendelse af følgende:
    - (i) artikel 29-32
    - ii) de i artikel 33, stk. 1), litra a)-h) og litra j)-l), nævnte poster, undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle.
2. Poster, som ikke fratrækkes i henhold til stk. 1, risikovægtes med 250 % og underkastes bestemmelserne i tredje del, afsnit IV.

Artikel 46

Andre undtagelser fra og alternativer til fradrag, når konsolidering finder anvendelse

1. Som et alternativ til et instituts fradrag af besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, hvori instituttet har en væsentlig kapitalandel, kan de kompetente myndigheder tillade, at instituttet anvender

metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Institutet anvender den valgte metode konsekvent over tid.

Et institut kan kun anvende metode 1 (regnskabskonsolidering) med den kompetente myndigheds forudgående samtykke. Den kompetente myndighed giver kun sit samtykke, hvis den finder det godtgjort, at omfanget af integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, som vil være omfattet af konsolideringen efter metode 1, er tilstrækkelig.

2. Med henblik på opgørelse af kapitalgrundlaget på individuelt niveau skal institutter, som er omfattet af konsolideret tilsyn efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, ikke fratrage de i artikel 33, stk. 1, litra h) og i), omhandlede besiddelser i relevante enheder, som er omfattet af konsolideret tilsyn.
3. De kompetente myndigheder kan tillade, at institutterne ikke fratrager en besiddelse af en post i artikel 33, stk. 1, litra h) og i), i følgende tilfælde:
  - a) hvis besiddelsen er i en relevant enhed, som er omfattet af samme supplerende tilsyn som instituttet i henhold til direktiv 2002/87/EF
  - b) hvis et institut som omhandlet i artikel 25 har en besiddelse i en anden af disse institutter eller i dets centrale eller regionale kreditinstitut, og følgende betingelser er opfyldt:
    - i) hvis besiddelsen er i et centralt eller regionalt kreditinstitut og instituttet, som har denne besiddelse, er knyttet til det centrale eller regionale kreditinstitut i et netværk reguleret af lovmæssige eller vedtægtsmæssige bestemmelser, og det centrale eller regionale kreditinstitut i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligningen i dette netværk
    - ii) institutterne er omfattet af samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 108, stk. 7
    - iii) de kompetente myndigheder har givet tilladelsen som omhandlet i artikel 108, stk. 7
    - iv) betingelserne i artikel 108, stk. 7, er opfyldt
    - v) institutterne udarbejder og indberetter til de kompetente myndigheder den konsoliderede balance som omhandlet i artikel 108, stk. 7, litra e), mindst lige så hyppigt som kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 95
  - c) hvis et regionalt kreditinstitut har en besiddelse i sit centrale eller et andet regionalt kreditinstitut, og betingelserne i litra b), nr. i)-v), er opfyldt.
4. EBA, EIOPA og ESMA udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne indeholdt i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF og artikel 228, stk. 1, i samme direktiv med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 og stk. 3, litra a).

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne for anvendelse af stk. 3, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 3

TIER 1-KERNEKAPITAL

Artikel 47

Tier 1-kernekapital

Et instituts tier 1-kernekapital består af tier 1-kernekapitalelementerne efter hensyntagen til justeringerne i artikel 29-32, fradragene i artikel 33 og undtagelserne og alternativerne i artikel 45, 46 og 74.

Kapitel 4

Supplerende tier 1-kapital

AFDELING 1

SUPPLERENDE TIER 1-KAPITALELEMENTER

Artikel 48

Supplerende tier 1-kapitalelementer

Supplerende tier 1-kapitalelementer omfatter følgende:

- a) kapitalinstrumenter, såfremt betingelserne i artikel 49, stk. 1, er opfyldt
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter.

Artikel 49
Supplerende tier 1-kapitalelementer

1. Instrumenterne kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instrumenterne er udstedt og indbetalt
  - b) ingen af følgende har købt instrumenterne:
    - i) instituttet eller dets datterselskaber
    - ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af mindst 20% af stemmerettighederne eller af kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol
  - c) købet af instrumenter er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
  - d) instrumenterne er efterstillet tier 2-instrumenter i tilfælde af instituttets insolvens eller
  - e) ingen af følgende har stillet sikkerhed eller garanti for instrumenterne:
    - i) instituttet eller dets datterselskaber
    - ii) moderinstituttet eller dets datterselskaber
    - iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber
    - iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber
    - v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber
    - vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i)-v) nævnte enheder
  - f) instrumenterne er ikke omfattet af kontraktbaserede ordninger eller andre ordninger, som forbedrer fordringernes rangorden ved insolvens eller likvidation
  - g) instrumenterne er uamortisable (perpetual), og de bestemmelser, som regulerer dem, indeholder ikke noget indfrielsesincitament for instituttet
  - h) hvis de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, indeholder en eller flere call options og optionen udelukkende kan udnyttes efter udstederens valg
  - i) instrumenterne kan kun førtidsindfries (called), indfries ved udløb (redeemed) eller genkøbes, når betingelserne i artikel 72 er opfyldt og først fem år efter udstedelsesdatoen
  - j) de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne bliver eller kan blive førtidsindfriet, indfriet ved udløb eller genkøbt, og instituttet åbner ikke på anden måde mulighed for noget sådant
  - k) instituttet angiver ikke eksplicit eller implicit, at den kompetente myndighed vil give sit

samtykke til førtidsindfrielse, indfrielse ved udløb eller genkøb af instrumenterne

- l) udlodninger på instrumenterne opfylder følgende betingelser:
    - i) de betales af poster, som kan udloddes
    - ii) størrelsen af udlodninger på instrumenter vil ikke blive ændret i forhold til kreditsituationen for instituttet, dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab eller blandede holdingselskab
    - iii) i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, kan instituttet til enhver tid frit vælge at annullere udlodningerne på instrumenterne for en ubegrænset periode og på et ikke-kumulativt grundlag, og instituttet kan anvende sådanne annullerede udbetalinger uden begrænsning til at opfylde forfaldne forpligtelser
    - iv) annullering af udlodninger betragtes ikke som misligholdelse fra instituttets side
    - v) annulleringen af udlodningerne pålægger ikke instituttet restriktioner
  - m) instrumenterne bidrager ikke til en afgørelse om, at et instituts passiver er større end dets aktiver, hvis en sådan afgørelse er en insolvenstest i henhold til national lovgivning
  - n) i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, skal instrumenternes nominelle værdi ved en udløsende hændelse nedskrives eller konverteres til tier 1-kernekapitalinstrumenter
  - o) de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, indeholder ikke elementer, der er til hinder for en rekapitalisering af instituttet
  - p) hvis instrumenterne ikke er udstedt direkte af instituttet eller af en driftsenhed, som indgår i en konsolidering efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, moderinstituttet, det finansielle moderholdingselskab eller det blandede holdingselskab, og provenuet umiddelbart er til rådighed for følgende virksomheder uden begrænsning i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke:
    - i) instituttet
    - ii) en driftsenhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2
    - iii) moderinstituttet
    - iv) det finansielt holdingselskab
    - v) det blandede holdingselskab.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
- a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne

- b) arten af nedskrivningen af den nominelle værdi
- c) procedurerne og tidspunktet for at:
  - i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet
  - ii) underrette den kompetente myndighed og indehaverne af instrumentet om, at den udløsende hændelse er indtruffet, og at instrumentets nominelle værdi enten vil blive nedskrevet, eller instrumentet vil blive konverteret til et tier 1-kernekapitalinstrument efter de bestemmelser, som regulerer instrumenterne
  - iii) nedskrive instrumentets nominelle værdi eller konvertere det til et tier 1-kernekapitalinstrument
- d) egenskaber ved instrumenterne, som kunne være til hinder for rekapitalisering af instituttet
- e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 50

Begrænsninger i annulleringen af udlodninger på supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og egenskaber, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet

Med henblik på anvendelse af artikel 49, stk. 1, litra l), nr. v) og litra o), må de bestemmelser, som regulerer supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, især ikke omfatte følgende:

- a) et krav om, at udlodninger på instrumenterne skal foretages i tilfælde af, at en udlodning foretages på et af instituttet udstedt instrument med samme rang som eller lavere end et supplerende tier 1-kapitalinstrument, herunder også et tier 1-kernekapitalinstrument
- b) et krav om, at udbetaling af udlodninger på tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter eller tier 2-kapitalinstrumenter annulleres i tilfælde af, at udlodninger ikke foretages på disse supplerende tier 1-kapitalinstrumenter
- c) en forpligtelse til at erstatte udbetalingen af renter eller udbytte med en anden form for udbetaling. Instituttet er ikke på anden måde omfattet af en sådan forpligtelse.

Artikel 51

Nedskrivning eller konvertering af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 49, stk. 1, litra n), finder følgende bestemmelser anvendelse på

supplerende tier 1-kapitalinstrumenter:

- a) en udløsende hændelse indtræffer, når instituttets tier 1-kernekapitalprocent som omhandlet i artikel 87, litra a), falder til under en af følgende procenter:
  - i) 5,125 %
  - ii) et niveau højere end 5,125 %, når procenten er fastsat af instituttet og nærmere beskrevet i de bestemmelser, som regulerer instrumentet
- b) hvis instrumenterne i henhold til de bestemmelser, som regulerer dem, skal konverteres til tier 1-kernekapitalinstrumenter ved en udløsende hændelses indtræden, skal bestemmelserne nærmere angive følgende:
  - i) konverteringsraten og den øvre grænse for det beløb, som kan konverteres, eller
  - ii) et interval, inden for hvilket instrumenterne vil kunne konverteres til tier 1-kernekapitalinstrumenter
- c) hvis instrumenternes nominelle værdi i henhold til de bestemmelser, der regulerer dem, skal nedskrives ved en udløsende hændelses indtræden, skal nedskrivningen medføre, at samtlige følgende poster reduceres:
  - i) instrumentindehaverens krav ved instituttets likvidation
  - ii) det beløb, som skal udbetales i tilfælde af, at instrumentet indfries før tid
  - iii) udlodningerne på instrumentet.

Artikel 52

Følgerne af, at betingelserne for supplerende tier 1-kapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne vedrørende supplerende tier 1-kapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 49, stk. 1, ikke længere er opfyldt:

- a) instrumentet kan ikke længere kvalificere som et supplerende tier 1-kapitalinstrument
- b) den del af overkursen ved emission, der vedrører dette instrument kan ikke længere klassificeres som supplerende tier 1-kapitalelementer.

AFDELING 2

FRADRAG I SUPPLERENDE TIER 1-KAPITALELEMENTER

Artikel 53

Fradrag i supplerende tier 1-kapitalelementer

Institutter fradrager følgende i supplerende tier 1- kapitalelementer:

- a) et instituts direkte og indirekte besiddelser af egne supplerende tier 1- kapitalinstrumenter, herunder egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser
- b) besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i relevante enheder, hvormed instituttet har kapitalandele i krydsejerskab, og de kompetente myndigheder er af den opfattelse, at ejerskabet er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag
- c) den relevante værdi opgjort i henholdt til artikel 57 af instituttets direkte og indirekte besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i relevante enheder, når instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel i disse enheder
- d) instituttets direkte og indirekte besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i relevante enheder, når instituttet har en væsentlig kapitalandel i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i højst 5 arbejdsdage
- e) de poster, som i henhold til artikel 63 skal fradrages i de tier 2-kapitalelementer, der overstiger instituttets tier 2-kapital
- f) enhver form for skat vedrørende supplerende tier 1-kapitalelementer, der kan forudsiges på det tidspunkt, hvor elementerne beregnes, undtagen når instituttet behørigt tilpasser værdien af de supplerende tier 1-kapitalelementer, hvis skatten reducerer det beløb, hvormed disse elementer kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Artikel 54

Frdrag af besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter

Med henblik på anvendelse af artikel 53, litra a), opgør institutterne besiddelser af egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

- a) institutter kan opgøre værdien af besiddelserne af egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i handelsbeholdningen på grundlag af lange nettopositioner, såfremt de lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der med de korte positioner ikke er forbundet nogen modpartrisiko
- b) institutter opgør den værdi, der skal fratrækkes for indirekte besiddelser i handelsbeholdningen af egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i form af indekspapirer ved at beregne den underliggende eksponering i egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, som indgår i indeksene
- c) institutternes lange bruttopositioner i egne tier 1-kernekapitalinstrumenter i handelsbeholdningen, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, kan modregnes i korte positioner i egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i underliggende indeks, herunder også når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko.

Artikel 55

Frdrag af besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i relevante enheder i de tilfælde, hvor

instituttet har krydsejerskab med det formål kunstigt at øge kapitalgrundlaget

Institutter foretager de i artikel 53, litra b), c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter opgøres på grundlag af lange bruttopositioner
- b) supplerende tier 1-kapitalelementer i forsikringsselskaber betragtes som besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 56

Fradrag af besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i relevante enheder

Institutter foretager de i artikel 53, litra c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) institutter opgør handelsbeholdningens besiddelser af kapitalinstrumenter i relevante enheder på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år
- b) institutter opgør den værdi, der skal fratrækkes for indirekte besiddelser i handelsbeholdningen af de kapitalinstrumenter i relevante enheder, som består i besiddelser af indekspapirer ved at opgøre den underliggende eksponeringer i kapitalinstrumenter i de relevante enheder i indeksene.

Artikel 57

Fradrag af besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed

1. Med henblik på anvendelse af artikel 53, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) omhandlede beregning:
  - a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder overstiger 10 % af instituttets tier 1-kernekapitalelementer beregnet efter anvendelse af følgende:
    - i) artikel 29-32
    - ii) de i artikel 33, stk. 1), litra a)-g) og litra j)-l), nævnte poster, undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle
    - iii) artikel 41 og 42
  - b) værdien af instituttets direkte og indirekte besiddelser af supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i relevante enheder divideret med den samlede værdi af instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1- og

tier 2-kapitalinstrumenter i disse relevante enheder.

2. Institutter udeholder emissionspositioner, der besiddes i højst 5 arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), nævnte beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.
3. Institutter beregner den del af besiddelserne af supplerede tier 1-kapitalinstrumenter, som fradrages, ved at dividere det i litra a) omhandlede beløb med det i litra b) omhandlede beløb:
  - a) værdien af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1
  - b) den samlede værdi af instituttets direkte og indirekte besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i relevante enheder, hvori instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel.

AFDELING 3

SUPPLERENDE TIER 1-KAPITAL

Artikel 58

Supplerende tier 1-kapital

Et instituts supplerende tier 1-kapital består af supplerende tier 1-kapitalelementer efter fradrag af de i artikel 53 nævnte poster og efter anvendelse af artikel 74.

Kapitel 4

Tier 2-kapital

AFDELING 1

TIER 2-KAPITALELEMENTER OG -KAPITALINSTRUMENTER

Artikel 59

Tier 2-kapitalelementer

Tier 2-kapitalelementer omfatter følgende:

- a) kapitalinstrumenter, når betingelserne i artikel 60 er opfyldt
- b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
- c) for institutter, der beregner de risikovægtede poster for eksponeringer efter bestemmelserne i afdeling II, kapitel 2, justeringer af den generelle kreditrisiko, før indregning af skatteeffekten, på op til 1,25 % af værdien af de risikovægtede poster beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afdeling II, kapitel 2
- d) for institutter, der beregner de risikovægtede poster for eksponeringer efter bestemmelserne i afdeling II, kapitel 3, de positive beløb, før indregning af skatteeffekten, der fremkommer ved beregningen i henhold til artikel 154 og 155, på op til 0,6 % af de risikovægtede

poster for eksponeringer efter bestemmelserne i tredje del, afdeling II, kapitel 3.

Artikel 60
Tier 2-kapitalinstrumenter

Instrumenterne kvalificerer som tier 2-kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instrumenterne er udstedt og fuldt indbetalt
- b) ingen af følgende har købt instrumenterne:
  - i) instituttet eller dets datterselskaber
  - ii) en virksomhed, hvori instituttet har kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20% af stemmerettighederne eller af kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol
- c) købet af instrumenter er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet
- d) fordringen på instrumentets nominelle værdi i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er efterstillet alle ikke-efterstillede fordringer
- e) ingen af følgende har stillet sikkerhed eller garanti for instrumenterne:
  - i) instituttet eller dets datterselskaber
  - ii) moderinstituttet eller dets datterselskaber
  - iii) det finansielle moderholdingselskab eller dets datterselskaber
  - iv) det blandede holdingselskab eller dets datterselskaber
  - v) det blandede finansielle holdingselskab eller dets datterselskaber
  - vi) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i)-v) nævnte enheder
- f) instrumenterne er ikke omfattet af ordninger, som på anden måde forbedrer fordringernes rangorden
- g) instrumenterne har en oprindelige løbetid på mindst 5 år
- h) de bestemmelser, der regulerer instrumenterne, indeholder ikke noget incitament til at indløse dem i instituttet
- i) hvis instrumenterne indeholder en eller flere call options kan optionerne udelukkende udnyttes efter udstederens valg
- j) instrumenterne kan kun førtidsindfries, indfries ved udløb eller genkøbes, når betingelserne i artikel 72 er opfyldt og først fem år efter udstedelsesdatoen
- k) de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, angiver ikke eksplicit

eller implicit, at instrumenterne bliver eller kan blive indfriet eller genkøbt andet end ved udløb, og instituttet åbner ikke på anden måde mulighed for noget sådant

- l) de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, giver ikke indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation
- m) størrelsen af forfaldne renter eller udbytter af instrumenter vil ikke blive ændret i forhold til kreditsituationen for instituttet, dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab eller blandede holdingselskab
- n) hvis instrumenterne ikke er udstedt direkte af instituttet eller af en driftsenhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, moderinstitutet, det finansielle moderholdingselskab eller det blandede holdingselskab, og provenuet umiddelbart er til rådighed for følgende virksomheder uden begrænsning i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke:
  - i) instituttet
  - ii) en driftsenhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2
  - iii) moderinstitutet
  - iv) det finansielle holdingselskab
  - v) det blandede holdingselskab.

Artikel 61 Amortisering af tier 2-instrumenter

I hvilket omfang tier 2-instrumenter kan betragtes som tier 2-kapitalelementer i løbet af de sidste 5 år af instrumenternes løbetid beregnes ved at gange de resultat, der fremkommer ved beregningen i litra a), med det beløb, der er omhandlet i litra b):

- a) den nominelle værdi af instrumenterne eller de efterstillede lån på førstedagen af de resterende fem år af den kontraktlige løbetid ganget med antallet af kalenderdage i denne periode
- b) de resterende kalenderdage i instrumenternes eller de efterstillede låns kontraktlige løbetid.

Artikel 62 Følgerne af, at betingelserne for tier 2-kapitalinstrumenter ikke længere er opfyldt

Følgende bestemmelser finder anvendelse, når betingelserne som omhandlet i artikel 60 ikke længere er opfyldt:

- a) instrumentet kan ikke længere kvalificere som et tier 2-kapitalinstrument
- b) den del af overkursen ved emission, der vedrører dette instrument, kan ikke længere

kvalificere som tier 2-kapitalelementer.

AFDELING 2

FRADRAG I TIER 2-KAPITALELEMENTER

Artikel 63

Fradrag i tier 2-kapitalelementer

Følgende fradrages i tier 2-kapitalelementer:

- a) et instituts direkte og indirekte besiddelser af egne tier 2- kapitalinstrumenter, herunder egne tier 2-kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser
- b) besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder, hvormed instituttet har krydsejerskab, som efter de kompetente myndigheders opfattelse er blevet indgået for kunstigt at øge instituttets kapitalgrundlag
- c) den relevante værdi opgjort i henholdt til artikel 67 af instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder, når instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel i disse enheder
- d) instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder, når instituttet har en væsentlig kapitalandel i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i højst 5 arbejdsdage.

Artikel 64

Fradrag af besiddelser af egne tier 2-instrumenter og efterstillede lån

Med henblik på anvendelse af artikel 63, litra a), opgør institutterne besiddelserne på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

- a) institutter kan opgøre værdien af besiddelserne i handelsbeholdningen på grundlag af lange nettopositioner, såfremt de lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der med de korte positioner ikke er forbundet nogen modpartsrisiko
- b) institutter opgør den værdi, der skal fratrækkes for indirekte besiddelser i handelsbeholdningen i form af besiddelser af indekspapirer ved at beregne den underliggende eksponering i egne tier 2-kapitalinstrumenter, som indgår i indeksene
- c) institutters lange bruttopositioner i egne tier 2-kapitalinstrumenter i handelsbeholdningen, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, kan modregnes i korte positioner i egne tier 2-kapitalinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder også når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko.

Artikel 65

Fradrag af besiddelser af tier 2- kapitalinstrumenter i og efterstillede lån til

relevante enheder i de tilfælde, hvor instituttet har krydsejerskab med andre enheder med det formål kunstigt at øge kapitalgrundlaget

Institutter foretager de i artikel 63, litra b), c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

- a) besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter, herunder efterstillede lån, opgøres på grundlag af lange bruttopositioner
- b) besiddelser af tier 2-kapitalgrundlagselementer i forsikringsselskaber og tier 3-kapitalgrundlagselementer i forsikringsselskaber betragtes som tier 2-kapitalinstrumenter i forbindelse med fradrag.

Artikel 66

Fradrag af besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter i og efterstillede lån til relevante enheder

Institutter foretager de i artikel 63, litra c) og d), krævede fradrag i overensstemmelse med følgende:

- a) de kan opgøre handelsbeholdningens besiddelser af kapitalinstrumenter i relevante enheder på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, forudsat at den korte positions forfaldstidspunkt er sammenfaldende med forfaldstidspunktet for den lange position eller har en restløbetid på mindst et år
- b) institutter opgør den værdi, der skal fratrækkes for indirekte besiddelser i handelsbeholdningen af de kapitalinstrumenter i relevante enheder, som består i besiddelser af indekspapirer, på basis af den underliggende eksponering i kapitalinstrumenter i de relevante enheder i indeksene.

Artikel 67

Fradrag af tier 2-kapitalinstrumenter i de tilfælde, hvor et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed

1. Med henblik på anvendelse af artikel 63, litra c), opgør institutterne det relevante beløb, der skal fratrækkes, ved at gange den i litra a) omhandlede værdi med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) omhandlede beregning:
  - a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder overstiger 10 % af instituttets tier 1-kernekapitalelementer beregnet efter anvendelse af følgende:
    - i) artikel 29-32
    - ii) de i artikel 33, stk. 1), litra a)-g) og litra j)-l), nævnte poster, undtagen det beløb, der skal fratrækkes for udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle
    - iii) artikel 41 og 42

- b) værdien af instituttets direkte og indirekte besiddelser af supplerende tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder divideret med den samlede værdi af instituttets direkte og indirekte besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter i disse relevante enheder.
- 2. Institutter udeholder emissionspositioner, der besiddes i højst 5 arbejdsdage, fra det i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte faktor.
  - 3. Institutter beregner den del af besiddelserne af tier 2-kapitalinstrumenter, som fradrages, ved at dividere det i litra a) omhandlede beløb med det i litra b) omhandlede beløb:
    - a) den samlede værdi af de besiddelser, som skal fratrækkes i henhold til stk. 1
    - b) den samlede værdi af instituttets direkte og indirekte besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter i relevante enheder, hvori instituttet ikke har en væsentlig kapitalandel.

AFDELING 3

TIER 2-KAPITAL

Artikel 68

Tier 2-kapital

Et instituts tier 2-kapital består af instituttets tier 2-kapitalelementer efter fradrag af de i artikel 63 nævnte poster og anvendelse af artikel 74.

Kapitel 5

Kapitalgrundlag

Artikel 69

Kapitalgrundlag

Et instituts kapitalgrundlag består af summen af dets tier 1- og tier 2-kapital.

Kapitel 6

Generelle krav

Artikel 70

Besiddelser af kapitalinstrumenter i regulerede enheder, der ikke kvalificerer som lovpligtig kapital

Institutter skal ikke i kapitalgrundlaget fratække besiddelser i en reguleret finansiel enhed, jf. artikel 137, stk. 1, nr. 4, der ikke kan klassificeres som denne enheds lovpligtige kapital. Institutter skal risikovægte sådanne besiddelser i overensstemmelse med tredje del, afdeling II, kapitel 2 eller i givet fald 3.

Artikel 71

Indirekte besiddelser hidrørende fra besiddelser af indeksinstrumenter

1. Som et alternativ til et institut, der beregner sin eksponering i tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder, som indgår i indeks, og den kompetente myndighed forinden har givet sit samtykke, kan et institut anvende et konservativt skøn over den underliggende eksponering i tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder, som indgår i indeksene.
2. En kompetent myndighed giver kun sit samtykke, såfremt instituttet over for den kompetente myndighed har godtgjort, at det vil være en stor administrativ byrde for instituttet at overvåge dets underliggende eksponering i tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og tier 2-kapitalinstrumenter i relevante enheder, der indgår i indeksene.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) i hvor høj grad institutter skal være konservative i forbindelse med skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 1 omhandlede underliggende eksponering
  - b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 72

Betingelser for reduktion af kapitalgrundlaget

Et institut skal forinden have den kompetente myndigheds samtykke til at gøre følgende:

- a) reducere eller genkøbe tier 1-kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet på en måde, som er tilladt i henhold til gældende national lovgivning
- b) førtidsindfri, indfri ved udløb eller genkøbe supplerende tier 1-kapitalinstrumenter eller tier 2-instrumenter før det kontraktlige forfaldstidspunkt.

Artikel 73

Tilsynsmyndighedens samtykke til reduktion af kapitalgrundlaget

1. Den kompetente myndighed skal give sit samtykke til, at et institut reducerer, genkøber, førtidsindfrier eller indfrier ved udløb tier 1-kapitalinstrumenter, supplerende tier 1- eller tier 2-kapitalinstrumenter, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) førend eller samtidig med den i artikel 13 omhandlede aktion erstatter instituttet de i

artikel 72 omhandlede instrumenter med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningssevne

- b) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttets kapitalgrundlag efter den nævnte aktion vil overstige de i artikel 87, stk. 1, fastlagte krav med en margen, som den kompetente myndighed anser for at være væsentlig og passende, og den kompetente myndighed anser i øvrigt instituttets finansielle situation for at være sund.
2. Såfremt et institut indleder en aktion som omhandlet i artikel 72, litra a), og nægtelse af indfrielsen af tier 1-kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 25 er forbudt i henhold til gældende national lovgivning, kan den kompetente myndighed fravige betingelserne i nærværende stk. 1, forudsat at den kompetente myndighed kræver, at instituttet i passende omfang begrænser indfrielsen af sådanne instrumenter.
  3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
    - a) betydningen af forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningssevne
    - b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 2
    - c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds samtykke til at indlede en aktion som omhandlet i 72, herunder også fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 74

Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget

1. Såfremt et institut midlertidigt besidder aktier, der kvalificerer som tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter eller tier 2-kapitalinstrumenter i en relevant enhed, og den kompetente myndighed skønner, at hensigten med disse besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed midlertidigt fravige bestemmelserne om fradrag, som ellers ville finde anvendelse på disse instrumenter.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med de nævnte midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 75

Løbende kontrol med kvaliteten af kapitalgrundlaget

1. EBA overvåger kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af institutter i hele Unionen og underretter straks Kommissionen, hvis der foreligger væsentligt bevis for betydelig forringelse af disse instrumenters kvalitet.
2. En sådan underretning skal indeholde følgende:
  - a) en detaljeret beskrivelse af arten og omfanget af den konstaterede forringelse
  - b) faglig rådgivning om de foranstaltninger, som EBA finder det nødvendigt, at Kommissionen træffer.
3. EBA yder faglig rådgivning til Kommissionen om alle væsentlige ændringer, den finder det nødvendigt at foretage vedrørende definition af kapitalgrundlaget som et resultat af følgende:
  - a) relevante ændringer i markedsstandarder eller markedspraksis
  - b) ændringer i relevante retsfor skrifter eller regnskabsstandarder
  - c) væsentlige ændringer i EBA's metoder til at stressteste institutternes solvens.
4. EBA yder faglig rådgivning til Kommissionen senest den 31. december 2013 om mulig behandling af urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi ud over indregning i tier 1-kernekapital uden justering. I sådanne anbefalinger skal der tages højde for relevante ændringer i de internationale regnskabsstandarder og i internationale aftaler om tilsynsstandarder vedrørende banker.

Afsnit III

Minoritetsinteresser og supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og tier 2-kapitalinstrumenter udstedt af datterselskaber

Artikel 76

Minoritetsinteresser, som opfylder betingelserne for indregning i den konsoliderede tier 1-kernekapital

1. Minoritetsinteresser omfatter et datterselskabs tier 1-kernekapitalinstrumenter plus tilhørende overført resultat og overkurs ved emission, når følgende betingelser er opfyldt:
  - a) datterselskabet antager en af følgende former:
    - i) et institut
    - ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
  - b) datterselskabet indgår fuldt og helt i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.
  - c) tier 1-kernekapitalinstrumenterne ejes ikke af personer knyttet til de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.
2. Minoritetsinteresser, som finansieres direkte eller indirekte via en enhed med særligt formål (SPE) eller på anden måde af moderinstituttet, det finansielle moderholdingselskab, det blandede holdingselskab eller deres datterselskaber, opfylder ikke betingelserne for indregning i den konsoliderede tier 1-kernekapital.

Artikel 77

Kvalificerende supplerende tier 1-, tier 1-, tier 2-kapital og kvalificerende kapitalgrundlag

Kvalificerende supplerende tier 1-, tier 1-, tier 2-kapital og kvalificerende kapitalgrundlag omfatter et datterselskabs minoritetsinteresser, supplerende tier 1-, tier 1- eller tier 2-kapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) datterselskabet antager en af følgende former:
  - i) et institut
  - ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national lovgivning er omfattet af bestemmelserne i denne forordning og i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- b) datterselskabet indgår fuldt og helt i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2

- c) disse instrumenter ejes ikke af personer knyttet til de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

Artikel 78

Kvalificerende tier 1- og tier 2-kapital udstedt af en enhed med særligt formål (SPE)

1. Supplerende tier 1- og tier 2-kapitalinstrumenter udstedt af en SPE og overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil kan kun indregnes i kvalificerende supplerende tier 1-, tier 1- eller tier 2-kapital eller i givet fald kvalificerende kapitalgrundlag, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) den SPE, der har udstedt disse instrumenter, indgår fuldt og helt i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2
  - b) instrumenterne og overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil indregnes kun i den kvalificerende supplerende tier 1-kapital, hvis de i artikel 49, stk. 1, fastsatte betingelser er opfyldt
  - c) instrumenterne og overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil indregnes kun i den kvalificerende tier 2-kapital, hvis de i artikel 60 fastsatte betingelser er opfyldt
  - d) SPE'ens eneste aktiv er dens andel af kapitalgrundlaget i datterselskabet, hvis form opfylder de i artikel 49, stk. 1, eller artikel 60 fastsatte relevante betingelser.

Finder den kompetente myndighed, at en SPE's aktiver er minimale og ubetydelige for en sådan enhed, kan den kompetente myndighed fravige betingelsen i litra d).

2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med blik på at præcisere begreberne minimale og ubetydelige som nævnt i stk. 1, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 79

Minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede tier 1-kernekapital

Institutter beregner værdien af et datterselskabs minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede tier 1-kernekapital ved i dette selskabs minoritetsinteresser at fratække det resultat, som fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

- a) datterselskabets tier 1-kernekapital minus den laveste værdi af følgende:
  - i) værdien af datterselskabets tier 1-kernekapital, som skal opfylde summen af det i artikel 87, stk. 1, litra a), fastsatte krav og det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 122,

nr. 2, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]

- ii) værdien af den konsoliderede tier 1-kernekapital, som datterselskabet tegner sig for, og som kræves på konsolideret niveau, skal opfylde summen af det i artikel 87, stk. 1, litra a), fastsatte krav og det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 122, nr. 2, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- b) datterselskabets minoritetsinteresser udtrykt som en procentdel af selskabets samlede tier 1-kernekapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil.

Artikel 80

Kvalificerende tier 1-kapitalinstrumenter, som indgår i den konsoliderede tier 1-kapital

Institutter beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende tier 1-kapital, som indgår i den konsoliderede tier 1-kapital, ved i dette selskabs kvalificerende tier 1-kapital at fratække det resultat, der fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procent:

- a) den laveste af følgende værdier:
- i) værdien af datterselskabets tier 1-kapital, som skal opfylde summen af det i artikel 87, stk. 1, litra b), fastsatte krav og det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 122, nr. 2, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
  - ii) værdien af den konsoliderede tier 1-kapital, som datterselskabet tegner sig for, og som skal opfylde summen af det i artikel 87, stk. 1, litra b), fastsatte krav og det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 122, nr. 2, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- b) datterselskabets kvalificerende tier 1-kapital udtrykt som en procentdel af dette selskabs samlede tier 1-kapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil.

Artikel 81

Kvalificerende tier 1-kapital, som indgår i den konsoliderede supplerende tier 1-kapital

Institutter beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende tier 1-kapital, som indgår i den konsoliderede supplerende tier 1-kapital, ved i dette selskabs kvalificerende tier 1-kapital, som indgår i den konsoliderede tier 1-kapital, at fratække dette selskabs minoritetsinteresser, som indgår i den konsoliderede tier 1-kernekapital.

Artikel 82

Kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag

Institutter beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, ved i dette selskabs kvalificerende kapitalgrundlag at fratække det resultat, der fremkommer ved at gange den i litra a) nævnte værdi med den i litra b) nævnte procentdel:

- a) den laveste af følgende værdier:

- i) værdien af datterselskabets kapitalgrundlag, som skal opfylde summen af det i artikel 87, stk. 1, litra c), fastsatte krav og det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 122, nr. 2, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
  - ii) værdien af det kapitalgrundlag, som datterselskabet tegner sig for, og som på konsolideret niveau skal opfylde summen af det i artikel 87, stk. 1, litra c), fastsatte krav og det kombinerede bufferkrav omhandlet i artikel 122, nr. 2, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
- b) datterselskabets kvalificerende kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af datterselskabets samlede kapitalgrundlag, som indgår i tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1- og tier 2-kapitalelementer og overført resultat og overkurs i tilknytning hertil

Artikel 83

Kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i den konsoliderede tier 2-kapital

Institutter beregner værdien af et datterselskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i den konsoliderede tier 2-kapital, ved i dette selskabs kvalificerende kapitalgrundlag, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, at fratække dette selskabs kvalificerende tier 1-kapital, som indgår i den konsoliderede tier 1-kapital.

Afsnit IV

Kvalificerede kapitalandele uden for den finansielle sektor

Artikel 84

Risikovægtning og forbud mod kvalificerede kapitalandele uden for finanssektoren

1. En kvalificeret kapitalandel, som udgør over 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, i en virksomhed, som ikke er en af følgende, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3:
  - a) en relevant enhed
  - b) en virksomhed, som ikke er en relevant enhed, og som udøver aktiviteter, den kompetente myndighed anser for at være:
    - i) en direkte forlængelse af bankvirksomhed eller
    - ii) accessorisk bankvirksomhed
    - iii) leasing, factoring, formueforvaltning, forvaltning af ydelser vedrørende elektronisk databehandling eller anden lignende virksomhed.
2. Et instituts samlede kvalificerede kapitalandele i andre virksomheder end de i stk. 1, litra a) og b) nævnte, som overstiger 60 % af dets justerede kapital, er omfattet af bestemmelserne i stk. 3.
3. De kompetente myndigheder kræver, at bestemmelserne i litra a) eller b) finder anvendelse på institutternes kvalificerede kapitalandele som omhandlet i stk. 1 og 2:
  - a) institutterne skal risikovægte følgende med 1 250 %:
    - i) den værdi af de i stk. 1 nævnte kvalificerede kapitalandele, som overstiger 15 % af det justerede kapitalgrundlag
    - ii) den samlede værdi af de i stk. 2 nævnte kvalificerede kapitalandele, som overstiger 60 % af instituttets justerede kapitalgrundlag
  - b) de kompetente myndigheder forbyder institutterne at have de i stk. 1 og 2 nævnte kvalificerede kapitalandele, hvis værdi overstiger de i disse stykker fastsatte procentandele af det justerede kapitalgrundlag.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) aktiviteter, som er en direkte forlængelse af bankvirksomhed
  - b) aktiviteter, som vedrører accessorisk bankvirksomhed

- c) tilsvarende aktiviteter med henblik på anvendelse af stk. 1, litra b), nr. iii).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 85

Alternativer til risikovægten på 1 250 %

Som et alternativ til at risikovægte de beløb, som overstiger de i artikel 84, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, med 1 250 %, kan institutter fratække disse beløb i tier 1-kernekapitalelementer i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, litra k).

Artikel 86

Undtagelser

3. Aktier i virksomheder, som ikke er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), medregnes ikke ved beregningen af de i artikel 84 fastsatte grænser i forhold til det justerede kapitalgrundlag, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) disse aktier besiddes midlertidigt som led i en finansiel sanerings- eller redningsplan
  - b) besiddelsen af aktier er en emissionsposition, der besiddes i højst 5 arbejdsdage
  - c) disse aktier besiddes i instituttets eget navn og for andres regning.
4. Aktier, der ikke er finansielle anlægsaktiver som defineret i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages i den i artikel 84 omhandlede beregning.

TREDJE DEL KAPITALKRAV

Afsnit I

Generelle krav, værdiansættelse og indberetning

Kapitel 1

Krav til kapitalgrundlag størrelse

AFDELING 1

KAPITALGRUNDLAG FOR INSTITUTTER

Artikel 87

Kapitalgrundlagskrav

1. Med forbehold af artikel 88 og 89 skal institutter til enhver tid kunne opfylde følgende kapitalgrundlagskrav:
  - a) en tier 1-kernekapitalprocent på 4,5 %
  - b) en tier 1-kapitalprocent på 6 %
  - c) en samlet kapitalprocent på 8 %.
2. Institutterne beregner deres kapitalprocenter som følger:
  - a) tier 1-kernekapitalprocenten er instituttets tier 1-kernekapital udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering
  - b) tier 1-kapitalprocenten er instituttets tier 1-kapital udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering
  - c) den samlede kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering.
3. Den samlede risikoeksponering beregnes som summen af litra a)-f) efter hensyntagen til de i stk. 4 omhandlede hensættelser:
  - a) de risikovægtede poster for kreditrisiko og udvandringsrisiko beregnet efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, for så vidt angår samtlige instituttets forretningsaktiviteter, undtagen risikovægtede eksponeringer i instituttets handelsbeholdningsaktiviteter
  - b) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, eller i givet fald fjerde del for et instituts handelsbeholdningsaktiviteter i relation til følgende:
    - i) positionsrisiko

- ii) store engagementer, der overstiger de i artikel 384-390 fastsatte grænser, såfremt et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser
  - c) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV eller i givet fald afsnit V i relation til følgende
    - i) valutarisiko
    - ii) afviklingsrisiko
    - iii) råvarerisiko.
  - d) kapitalgrundlagskravene beregnet efter bestemmelserne i afsnit VI i relation til kreditværdijusteringsrisikoen for OTC-derivater, undtagen kreditderivater, der anses for at begrænse risikovægtede poster for kreditrisiko
  - e) kapitalgrundlagskravene opgjort efter bestemmelserne i tredje del, afsnit III i relation til den operationelle risiko
  - f) de risikovægtede poster opgjort efter bestemmelserne i tredje del, afsnit II, i relation til modpartsrisiko, der opstår i forbindelse med instituttets handelsbeholdningsaktiviteter vedrørende følgende typer transaktioner og aftaler:
    - i) OTC-derivater og kreditderivater
    - ii) genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende udlån eller indlån af værdipapirer eller råvarer
    - iii) margenudlånstransaktioner baseret på værdipapirer eller råvarer
    - iv) transaktioner med lang afviklingstid.
4. Følgende bestemmelser finder anvendelse på opgørelsen af de samlede risikoeksponeringer som omhandlet i stk. 3:
- a) de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i stk. 3, litra c)-e), omfatter også de krav, der opstår i forbindelse med alle et instituts forretningsaktiviteter
  - b) institutter skal gange kapitalgrundlagskravene i stk. 3, litra b)-e), med 12,5.

Artikel 88

Startkapitalkrav for institutter i fortsat drift (going concern)

1. Et instituts kapitalgrundlag må ikke falde til under den krævede startkapital på det tidspunkt, hvor det blev meddelt tilladelse.
2. Institutter, som allerede eksisterede den 1. januar 1993, og hvis kapitalgrundlag ikke når op på den krævede startkapital, kan fortsat drive virksomhed. I så fald må kapitalgrundlaget ikke falde til under det maksimumsbeløb, den havde nået efter den 22. december 1989.
3. Overtages kontrollen med et institut, som falder ind under kategorien i stk. 2,

af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal instituttets kapitalgrundlag være af samme størrelse som den krævede startkapital.

4. Fusioneres to eller flere institutter, der falder ind under den i stk. 2 nævnte kategori, må kapitalgrundlaget i det institut, der opstår som et resultat af fusionen, ikke være lavere end de fusionerede institutters samlede kapitalgrundlag på det tidspunkt, fusionen fandt sted, så længe kapitalgrundlaget ikke når op på samme niveau som den krævede startkapital.
5. Finder de kompetente myndigheder det nødvendigt, at kravet i stk. 1 opfyldes for at sikre et instituts solvens, finder bestemmelserne i stk. 2-4 ikke anvendelse.

Artikel 89

Undtagelser for mindre handelsbeholdningsaktiviteter

1. Institutter kan erstatte kapitalkravene i artikel 87, stk. 3, litra b), med kapitalkravene beregnet efter samme artikels stk. 3, litra a), for så vidt angår deres handelsbeholdningsaktiviteter, såfremt omfanget af deres balanceførte og ikke-balanceførte handelsbeholdningsaktiviteter opfylder følgende betingelser:
  - a) handelsbeholdningsaktiviteterne udgør normalt mindre end 5 % af de samlede aktiver og 15 mio. EUR
  - b) handelsbeholdningsaktiviteterne overstiger aldrig 6 % og 20 mio. EUR.
2. Ved opgørelsen af størrelsen af balance- og ikke-balanceførte aktiviteter ansættes gældsinstrumenter til deres markedsværdi eller nominelle værdi, aktier til markedsværdien og derivater til den nominelle værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter. Lange og korte positioner adderes uanset fortegn.
3. Kan et institut ikke opfylde betingelsen i stk. 1, litra b), underretter det straks den kompetente myndighed. Hvis den kompetente myndighed efter at have foretaget en vurdering fastslår og underretter instituttet om, at kravet i stk. 1, litra a), ikke er opfyldt, skal instituttet ophøre med at anvende stk. 1 at regne fra næste indberetningsdato.

AFDELING 2

KAPITALGRUNDLAG FOR INVESTERINGSSLELSKABER MED BEGRÆNSET TILLADELSE TIL AT LEVERE INVESTERINGSTJENESTER

Artikel 90

Kapitalgrundlag for investeringsselskaber med begrænset tilladelse til at levere investeringstjenester

1. Med henblik på anvendelse af artikel 87, stk. 3, skal investeringsselskaber, som ikke har tilladelse til at levere de i afsnit A, punkt 3 og 6 i bilag I til direktiv 2004/39/EF nævnte investeringstjenester, anvende den i stk. 2 fastsatte beregning af den samlede risikoeksponering.
2. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber opgør deres samlede risikoeksponering som den

største værdi af følgende:

- a) summen af posterne i artikel 87, stk. 3, litra a)-d) og f) efter anvendelse af artikel 87, stk. 4
  - b) 12,5 ganget med den i artikel 92 angivne værdi.
3. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber er omfattet af alle andre bestemmelser vedrørende operationel risiko, som er fastlagt i direktiv [indsættes af Publikationskontoret], afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, underafdeling 1.

Artikel 91

Kapitalgrundlag for investeringsselskaber, der har en startkapital som fastlagt i artikel 29 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]

1. Med henblik på anvendelse af artikel 87, stk. 3, skal følgende kategorier af investeringsselskaber, som opretholder en startkapital i overensstemmelse med artikel 29 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret], anvende beregningen af den samlede risikoeksponering, der er fastsat i stk. 2.
  - a) investeringsselskaber, der handler for egen regning udelukkende for at udføre kundeordrer eller for at få adgang til et clearing- eller afregningssystem eller en anerkendt børs, når de fungerer som formidlere eller udfører en kundes ordre
  - b) investeringsselskaber, der ikke forvalter kunders penge eller værdipapirer
  - c) investeringsselskaber, der kun handler for egen regning
  - d) investeringsselskaber, der ikke har eksterne kunder
  - e) investeringsselskaber, som har overdraget ansvaret for gennemførelsen og afregningen af deres transaktioner til en clearinginstitution, der også garanterer dem.
2. For de i stk. 1 nævnte investeringsselskaber opgøres den samlede risikoeksponering som summen af følgende:
  - a) artikel 87, stk. 3, litra a)-d) og f) efter anvendelse af artikel 87, stk. 4
  - b) den i artikel 92 nævnte værdi ganget med 12,5.
3. De i stk. 1 nævnte investeringsselskaber er omfattet af alle andre bestemmelser vedrørende operationel risiko, som er fastlagt i direktiv [indsættes af Publikationskontoret], afsnit VII, kapitel 3, afdeling II, underafdeling 1.

Artikel 92

Kapitalgrundlag baseret på faste omkostninger

1. I overensstemmelse med artikel 90 og 91 skal et investeringsselskab besidde et justeret kapitalgrundlag, som udgør mindst en fjerdedel af selskabets faste omkostninger for det

foregående år.

2. Er der siden det foregående år sket ændringer i et investeringsselskabs virksomhed, som den kompetente myndighed anser for væsentlige, kan den kompetente myndighed tilpasse kravet i stk. 1.
3. Har et investeringsselskab ikke drevet virksomhed et år at regne fra den dag, det startede sine aktiviteter, skal det besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af de i forretningsplanen opførte faste omkostninger, medmindre de kompetente myndigheder kræver forretningsplanen tilpasset.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
  - a) beregningen af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
  - b) betingelserne for de kompetente myndigheders tilpasning af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
  - c) beregningen af de forventede faste omkostninger, såfremt et investeringsselskab ikke har drevet virksomhed et år.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 93

Kapitalgrundlag i investeringsselskaber på konsolideret niveau

1. Indgår de i artikel 90, stk. 1, nævnte investeringsselskaber i en koncern, og denne ikke omfatter kreditinstitutter, skal moderinvesteringsselskabet i en medlemsstat anvende artikel 87 på konsolideret niveau som følger:
  - a) den samlede risikoeksponering skal beregnes som fastlagt i artikel 90, stk. 2
  - b) kapitalgrundlaget beregnes på basis af moderinvesteringsselskabets konsoliderede finansielle situation.
2. Indgår de i artikel 91, stk. 1, nævnte investeringsselskaber i en koncern, og denne ikke omfatter kreditinstitutter, skal et investeringsselskab kontrolleret af et finansielt holdingselskab anvende artikel 87 på konsolideret niveau som følger:
  - a) den samlede risikoeksponering skal beregnes som fastlagt i artikel 91, stk. 2
  - b) kapitalgrundlaget beregnes på basis af moderinvesteringsselskabets konsoliderede finansielle situation.

Kapitel 2

Beregning og indberetning af krav

Artikel 94 *Værdiansættelse*

Værdiansættelsen af aktiver og ikke-balanceførte poster foretages i overensstemmelse med det regnskabssystem, som kreditinstituttet er omfattet af i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002 og direktiv 86/635/EØF.

Artikel 95 *Indberetning af kapitalgrundlagskrav*

1. Institutter, som beregner kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisikoen, indberetter disse kapitalgrundlagskrav mindst hver tredje måned.

Indberetningen skal indeholde regnskabsdata, som er udarbejdet efter det regnskabssystem, instituttet er omfattet af i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002 og direktiv 86/635/EØF, såfremt det er nødvendigt at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for instituttets aktiviteter.

Institutternes indberetning vedrørende de i artikel 87 fastsatte krav foretages mindst to gange om året.

Institutterne skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om de nødvendige data for beregningen.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning og de it-løsninger, der i Unionen skal anvendes til sådanne indberetninger. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 96 *Særlige indberetningskrav*

1. Institutter indberetter følgende data til de kompetente myndigheder:
  - a) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i beboelsesejendomme på op til 80 % af markedsværdien eller 80 % af en forsigtig langsigtet belåningsværdi i et givet år,

medmindre andet er fastsat i artikel 119, stk. 2

- b) de samlede tab på udlån med sikkerhed i beboelsesejendomme i et givet år
  - c) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme på op til 50% af markedsværdien eller 60% af en forsigtig langsigtet belåningsværdi i et givet år, medmindre andet er fastsat i artikel 119, stk. 2
  - d) de samlede tab på udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme i et givet år
2. De kompetente myndigheder offentliggør hvert år i aggregeret form de i stk. 1, litra a)-d), omhandlede data sammen med eventuelle historiske data. Efter anmodning fra en anden kompetent myndighed i en medlemsstat eller EBA skal en kompetent myndighed levere mere detaljerede oplysninger til den pågældende kompetente myndighed eller EBA om forholdene på markedet for beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme i den pågældende medlemsstat.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
- a) ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning af de i stk. 1 omhandlede oplysninger
  - b) ensartede formater, hyppigheder og datoer for de i stk. 2 omhandlede aggregerede data.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel 3

Handelsbeholdning

Artikel 97

Krav vedrørende handelsbeholdningen

1. Positioner i handelsbeholdningen skal enten være fri for begrænsninger i deres omsættelighed eller kunne afdækkes.
2. En handelshensigt skal fremgå af strategier, politikker og procedurer, som instituttet har fastsat for at forvalte positionen eller porteføljen i overensstemmelse med artikel 98.
3. Institutter skal oprette og vedligeholde systemer og kontrolforanstaltninger til forvaltning af deres handelsbeholdning i overensstemmelse med artikel 99 og 100.
4. Institutter kan anvende interne risikoafdækninger ved beregningen af kapitalkrav i relation til

positionsrisikoen, såfremt de besiddes med handelshensigt, og kravene i artikel 98-101 er opfyldt.

Artikel 98 Forvaltning af handelsbeholdningen

Instituttet skal ved forvaltningen af sine positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen opfylde samtlige disse krav:

- a) instituttet skal have en klart dokumenteret handelsstrategi for positionen/instrumentet eller porteføljerne, som er godkendt af den øverste ledelse, og hvoraf fremgår den forventede besiddelsesperiode
- b) instituttet skal have klart definerede politikker og procedurer for aktiv forvaltning af positioner, der er indgået af en handelsenhed. Disse politikker og procedurer skal omfatte følgende:
  - i) hvilke positioner der kan indgås af hvilke handelsenheder
  - ii) der er fastsat lofter for positionerne, og det overvåges, om de er passende
  - iii) dealerne er berettigede til at indgå/forvalte positionen inden for aftalte rammer og i henhold til den godkendte strategi
  - iv) positionerne indberettes til den øverste ledelse som led i instituttets risikostyring
  - v) positionerne overvåges aktivt i sammenhæng med markedsinformationskilder, og der foretages en vurdering af muligheden for at omsætte eller afdække en position eller de enkelte risici, der er knyttet til positionen, herunder skal der foretages en vurdering af kvaliteten og hyppigheden af input fra markedet til værdiansættelsesprocessen, markedets omsætningsniveau og størrelsen af de positioner, der handles på markedet
- c) instituttet skal have klart definerede politikker og procedurer for overvågning af positionerne i forhold til instituttets handelsstrategi, herunder overvågning af omsætningen og de positioner, for hvilke den oprindeligt påtænkte besiddelsesperiode er blevet overskredet.

Artikel 99 Indregning i handelsbeholdningen

1. Institutter skal have klart definerede politikker og procedurer ved fastlæggelsen af, hvilke positioner der skal medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregningen af deres kapitalkrav, i overensstemmelse med kravene i artikel 97 og definitionen af handelsbeholdningen i henhold til artikel 4 og under hensyntagen til de respektive institutters risikoforvaltningskapacitet og -praksis. Instituttet skal i fuldt omfang dokumentere, at disse politikker og procedurer overholdes, ligesom der skal føres regelmæssig kontrol hermed.
2. Institutter skal have klart definerede politikker og procedurer for den generelle forvaltning af handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer skal som minimum omfatte:

- a) de aktiviteter, som efter det enkelte instituts opfattelse er handel, og som indgår i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravet
- b) i hvilket omfang en position på dagsbasis kan opgøres til markedsværdi med udgangspunkt i et aktivt likvidt marked for både køb og salg
- c) for positioner, der opgøres til modelværdi, i hvilket omfang instituttet kan:
  - i) afgrænse alle væsentlige risici i forbindelse med positionen
  - ii) afdække alle væsentlige risici i forbindelse med positionen med instrumenter, for hvilke der findes et aktivt, likvidt marked for både køb og salg
  - iii) udarbejde pålidelige estimater for vigtige forudsætninger og parametre, som anvendes i modellen
- d) i hvilket omfang instituttet kan og skal foretage værdiansættelser af positionen, som kan valideres eksternt på en konsistent måde
- e) i hvilket omfang retlige begrænsninger eller andre operationelle krav ville kunne lægge hindringer i vejen for instituttets evne til at afvikle eller risikoafdække en position på kort sigt
- f) i hvilket omfang instituttet kan eller skal foretage aktiv risikoforvaltning af positionen som led i sine handelstransaktioner
- g) i hvilket omfang instituttet kan overføre risici eller positioner, der ligger uden for handelsbeholdningen, til handelsbeholdningen og omvendt samt kriterierne for sådanne overførsler.

Artikel 100

Krav til forsigtig værdiansættelse

1. Alle positioner i handelsbeholdningen skal opfylde standarder for forsigtig værdiansættelse som fastsat i denne artikel. Institutterne skal navnlig sikre, at den forsigtige værdiansættelse af positionerne i handelsbeholdningen har en passende nøjagtighed i forhold til positionernes dynamiske karakter, tilsynskravene og kapitalkravenes virkemåde og formål i forhold til positionerne i handelsbeholdningen.
2. Institutter opretter og vedligeholder systemer og kontroller, der er tilstrækkelige til at sikre forsigtige og pålidelige værdiansættelsesestimater. I systemerne og kontrollerne skal der som minimum indgå følgende elementer:
  - a) dokumenterede politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen, herunder et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der indgår i fastsættelsen af værdiansættelsen, markedsinformationskilderne og gennemgangen af deres hensigtsmæssighed, retningslinjer for anvendelse af ikke-observerbare data, der svarer til instituttets antagelser af, hvilke elementer markedsdeltagerne vil lægge til grund for værdiansættelse af positionen, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunktet for slutkurser, procedurer for værdiansættelsesjusteringer,

verificering ved månedsafslutning og ad hoc-verificeringsprocedurer

- b) rapporteringsvejene for den afdeling, der har ansvaret for værdiansættelsesprocessen, skal være klare og uafhængige af de disponerende enheder.

Rapporteringsvejene skal ende hos et medlem af ledelsesorganet.

3. Institutter skal mindst dagligt værdiansætte positionerne i handelsbeholdningen.
4. Institutter skal opgøre deres positioner til markedsværdi, når det er muligt, også når de opgør kapitalkravet for positioner i handelsbeholdningen.
5. Når der foretages opgørelse til markedsværdi, skal et institut anvende den mere forsigtighedsbaserede del af købs-/salgsbuddet, medmindre instituttet er en væsentlig market maker inden for den særlige type finansielle instrument eller den pågældende råvare, og det derfor kan indgå handel til middeltkurs.
6. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner og porteføljer til modelværdi (marking to model), herunder også når de opgør kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen.
7. Anvendes modelværdi skal institutter opfylde følgende krav:
  - a) den øverste ledelse skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen eller andre positioner til dagsværdi der opgøres efter en model, og skal forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i rapporteringen af virksomhedens risiko/resultater
  - b) markedsinput skal om muligt anvendes som kilde i overensstemmelse med markedskursen, og markedsinputtets hensigtsmæssighed for den specifikke position, der værdiansættes, og modellens parametre skal vurderes hyppigt
  - c) hvis det er muligt, skal institutter anvende værdiansættelsesmetoder, som er accepteret markedspraksis for de pågældende finansielle instrumenter eller råvarer
  - d) hvis instituttet selv har udviklet modellen, skal den baseres på hensigtsmæssige forudsætninger, som er blevet vurderet og efterprøvet af tilstrækkeligt kvalificerede parter, som er uafhængige af udviklingsprocessen
  - e) institutter skal have formelle procedurer for kontrol med ændringer, og der skal opbevares en sikret kopi af modellen, som med jævne mellemrum skal anvendes til at kontrollere værdiansættelserne
  - f) de ansvarlige for risikostyringen skal være bevidste om svaghederne i de anvendte modeller og om, hvordan disse svagheder bedst kan afspejles i værdiansættelserne
  - g) modellen skal gennemgås regelmæssigt med henblik på at vurdere, om dens resultater er tilstrækkeligt nøjagtige, f.eks. vurdering af, hvorvidt forudsætningerne fortsat er hensigtsmæssige, analyse af gevinster og tab i forhold til risikofaktorer, sammenligning mellem faktiske opgørelsesværdier og modelresultater.

Med henblik på anvendelse af litra d) skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af de

disponerende enheder og skal testes på uafhængig vis. Dette omfatter validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen.

8. Institutter udfører uafhængig kurskontrol ud over den daglige værdiansættelse til markedsværdi eller til modelværdi. Kontrollen med markedskurserne og modelinput skal udføres mindst én gang om måneden (eller oftere afhængigt af markedets eller handelsaktivitetens art) af en person eller enhed, der er uafhængig af personer eller afdelinger, som har økonomisk fordel af handelsbeholdningen. Hvis der ikke er uafhængige kursfastsættelseskilder, eller hvis kursfastsættelseskilderne er mere subjektive, kan det være hensigtsmæssigt at træffe forsigtighedsforanstaltninger som f.eks. værdiansættelsesjusteringer.
9. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer.
10. Institutter skal formelt overveje følgende værdiansættelsesjusteringer: ikke optjente kreditspread, omkostninger ved at lukke positioner, operationelle risici, forfald før aftalt tid, investerings- og finansieringsudgifter, fremtidige administrationsudgifter og eventuelt modelrisiko.
11. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer til justering af den aktuelle værdiansættelse af mindre likvide positioner, som især kan opstå som følge af markedshændelser eller institutrelaterede situationer som koncentrerede positioner og/eller positioner, for hvilke den oprindeligt påtænkte besiddelsesperiode er blevet overskredet. Justeringerne skal om nødvendigt supplere eventuelle værdijusteringer i forbindelse med regnskabsaflæggelse og være konstrueret på en sådan måde, at de afspejler positionens illikvide karakter. Som led i disse procedurer skal institutterne overveje en række faktorer, når de skal afgøre, om en værdiansættelsesjustering er nødvendig for mindre likvide positioner. Disse faktorer omfatter følgende:
  - a) den tid, der vil medgå til at afdække positionen eller risici inden for positionen
  - b) volatiliteten og den gennemsnitlige forskel mellem bud og udbud
  - c) tilgængeligheden af markedsnoteringer (antallet af market makers og deres identitet) og omsætningsvolumenets volatilitet og gennemsnitlige størrelse
  - d) markedskoncentrationer
  - e) positionernes aldersfordeling
  - f) i hvilket omfang, værdiansættelsen sker ved opgørelse til modelværdi
  - g) virkningerne af andre modelrisici.
12. Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal institutterne overveje, om der skal foretages en værdiansættelsesjustering. Derudover skal institutterne overveje behovet for at justere for mindre likvide positioner, og de skal løbende undersøge, om justeringer fortsat er hensigtsmæssige.
13. For så vidt angår komplekse produkter, som f.eks. securitiseringseksponeringer og nth-to-default-kreditderivater, skal institutterne eksPLICIT vurdere behovet for

værdiansættelsesjusteringer for at afspejle den modelrisiko, der er forbundet med brugen af en muligvis ukorrekt værdiansættelsesmetode, og den modelrisiko, der er forbundet med brugen af ikke-observerbare (og muligvis ukorrekte) kalibreringsparametre i værdiansættelsesmodellen.

Artikel 101
Intern afdækning

1. En intern afdækning skal især opfylde følgende krav:
  - a) den må ikke primært være beregnet til at undgå eller mindske kapitalgrundlagskravene
  - b) den skal dokumenteres fyldestgørende og underlægges særlige interne godkendelses- og kontrolprocedurer
  - c) den sker på markedsvilkår
  - d) den markedsrisiko, der frembringes af den interne afdækning, skal forvaltes dynamisk i handelsbeholdningen inden for de tilladte rammer
  - e) den overvåges nøje.

Overvågningen skal sikres ved hensigtsmæssige procedurer.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse, uden at dette berører kravene til afdækkede positioner uden for handelsbeholdningen.
3. Hvis et institut afdækker en kreditrisikoeksponering eller en modpartsrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen (ved hjælp af intern risikoafdækning), anses den eksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2, ikke for at være afdækket med henblik på beregning af risikovægtede poster, medmindre instituttet af en anerkendt ekstern udbyder af kreditrisikoafdækning køber et tilsvarende kreditderivat, der opfylder kravene til ufinansieret kreditafdækning af eksponeringer uden for handelsbeholdningen. I forbindelse med køb af en sådan ekstern kreditrisikoafdækning, der opfylder kravene til afdækning af en eksponering uden for handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalkrav, indgår hverken den interne eller eksterne kreditrisikoafdækning ved hjælp af kreditderivater i handelsbeholdningen ved beregning af kapitalkrav, jf. dog artikel 293, litra h).

Afsnit II

Kapitalkrav i relation til kreditrisiko

Kapitel 1

Generelle principper

Artikel 102

Metoder til opgørelse af kreditrisiko

Institutter skal enten anvende standardmetoden, der er omhandlet i kapitel 2, eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 138, metoden med interne ratings (IRB-metoden), der er omhandlet i kapitel 3, til beregning af de risikovægtede poster med henblik på anvendelse af artikel 87, stk. 3, litra a) og f).

Artikel 103

Anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknik efter standardmetoden og IRB-metoden

1. Et institut, der til en eksponering anvender standardmetoden i kapitel 2 eller IRB-metoden i kapitel 3, men ikke benytter sine egne estimater over tab givet misligholdelse (LGD) og konverteringsfaktorer i henhold til artikel 146, kan anvende kreditrisikoreduktion efter bestemmelserne i kapitel 4 ved beregningen af risikovægtede poster med henblik på anvendelse af artikel 87, stk. 3, litra a) og f), eller i givet fald de forventede tab med henblik på den i artikel 33, stk. 1, litra d) og artikel 59, litra c) omhandlede beregning.
2. Et institut, der til en eksponering anvender IRB-metoden ved hjælp af egne LGD-estimater og konverteringsfaktorerne i artikel 146 kan anvende kreditrisikoreduktion i henhold til kapitel 3.

Artikel 104

Behandling af securitiserede eksponeringer efter standardmetoden og IRB-metoden

1. Benytter et institut standardmetoden i kapitel 2 til beregning af de risikovægtede poster for den eksponeringsklasse, som de securitiserede eksponeringer ville blive henført til i henhold til artikel 107, skal det beregne den risikovægtede post for en securitiseringsposition i overensstemmelse med artikel 240, 241 og 246-253. Institutter, der benytter standardmetoden kan også anvende den interne vurderingsmetode, hvis der er givet tilladelse hertil i henhold til artikel 254, stk. 3.
2. Benytter et institut IRB-metoden i kapitel 3 til beregning af de risikovægtede poster for den eksponeringsklasse, som den securitiserede eksponering ville blive henført til i henhold til artikel 142, skal det beregne den risikovægtede post i henhold til artikel 240, 241 og 254-261.

Med undtagelse af den interne vurderingsmetode, hvor IRB-metoden kun anvendes til en del af en securitiserings underliggende securitiserede eksponeringer, skal instituttet anvende den

metode, der er relevant de underliggende securitiseringer, som tegner sig for den største del.

Artikel 105
Behandling af kreditrisikjusteringer

1. Institutter, som benytter standardmetoden, skal behandle justeringer af generel kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 59, litra c).
2. Institutter, som benytter IRB-metoden, skal behandle justeringer af generel kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 155.

Med henblik på anvendelse af denne artikel og kapitel 2 og 3 omfatter justeringer af generel og specifik kreditrisiko ikke midler til dækning af generelle bankrisici.

3. Institutter, som benytter IRB-metoden, og som anvender standardmetoden til en del af deres eksponeringer på konsolideret eller individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 143 og 145, afgør hvilken del af justeringen af den generelle kreditrisiko, der behandles efter reglerne herom i standardmetoden og hvilken del efter reglerne herom i IRB-metoden på følgende måde:
  - a) når et institut, der indgår i konsolideringen, udelukkende anvender IRB-metoden, behandles justeringer af den generelle kreditrisiko for dette institut efter bestemmelserne i stk. 2
  - b) når et institut, der indgår i konsolideringen, udelukkende anvender standardmetoden, behandles justeringer af den generelle kreditrisiko for dette institut efter bestemmelserne i stk. 1
  - c) den resterende del af kreditrisikjusteringen fordeles pro rata på de to metoder efter andelen af de risikovægtede poster, der er omfattet af henholdsvis standardmetoden og IRB-metoden.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere beregningen af justeringer af den specifikke kreditrisiko og af justeringer af den generelle kreditrisiko efter de gældende regnskabsregler for følgende:
  - a) eksponeringsværdien opgjort i henhold til standardmetoden, jf. artikel 106 og 122
  - b) eksponeringsværdien opgjort i henhold til IRB-metoden, jf. artikel 162-164
  - c) behandling af forventede tab, jf. artikel 155
  - d) eksponeringsværdien til beregning af de risikovægtede poster for securitiseringsspositioner, jf. artikel 241 og 261
  - e) konstatering af misligholdelse, jf. artikel 174
  - f) oplysninger om justering af specifik og generel kreditrisiko, jf. artikel 428.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen

senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel 2

Standardmetoden

AFDELING 1

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 106

Eksponeringsværdi

1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter justering af den specifikke kreditrisiko. Eksponeringsværdien af en ikke-balanceført post opført i bilag I er følgende procentdel af dens nominelle værdi efter justeringer i den specifikke kreditrisiko:
  - a) 100 %, hvis det er en post med fuld risiko
  - b) 50 %, hvis det er en post med middelrisiko
  - c) 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko
  - d) 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

De ikke-balanceførte poster, der er omhandlet i andet punktum i første afsnit, henføres til risikokategorierne i bilag I.

Anvender et institut den udvidede metode for finansiel sikkerhedsstillelse ("Financial Collateral Comprehensive Method"), hvor et eksponering har form af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlånetransaktioner, forhøjes værdien af eksponeringen med den volatilitetsjustering, der anvendes for sådanne værdipapirer eller råvarer, jf. artikel 218-220.

2. Eksponeringsværdien af et derivatinstrument opført i bilag II fastsættes i overensstemmelse med kapitel 6, idet der tages højde for virkningen af kontrakter om nyordning og andre nettingaftaler med henblik på anvendelsen af disse metoder i overensstemmelse med kapitel 6. Eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlånetransaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 6 eller kapitel 4.
3. Er en eksponering gjort til genstand for en finansieret kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien af denne post ændres i overensstemmelse med underafdeling 3.

Artikel 107
Eksponeringsklasser

Hver eksponering henføres til en af følgende eksponeringsklasser:

- a) fordringer eller eventalfordringer på statslige forvaltninger eller centralbanker
- b) fordringer eller eventalfordringer på regionale forvaltninger eller lokale myndigheder
- c) fordringer eller eventalfordringer på offentlige enheder
- d) fordringer eller eventalfordringer på multilaterale udviklingsbanker
- e) fordringer eller eventalfordringer på internationale organisationer
- f) fordringer eller eventalfordringer på institutter
- g) fordringer eller eventalfordringer på virksomheder
- h) fordringer eller eventalfordringer på detailkunder
- i) fordringer eller eventalfordringer sikret ved pant i fast ejendom
- j) eksponeringer ved misligholdelse
- k) fordringer i form af dækkede obligationer
- l) securitiseringspositioner
- m) fordringer på institutter og virksomheder med kortsigtet kreditvurdering
- n) fordringer i form af andele i kollektive investeringsvirksomheder
- o) aktieeksponeringer
- p) andre eksponeringer.

Artikel 108
Beregning af risikovægtede poster

1. Ved beregning af de risikovægtede poster anvendes risikovægte for alle eksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget, i henhold til afdeling 2. Anvendelsen af risikovægte baseres på den eksponeringsklasse, som eksponeringen henføres til, og på eksponeringens kreditkvalitet i det omfang, den er beskrevet i afdeling 2. Kreditkvaliteten kan bestemmes ud fra kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter (ECAI) som defineret i artikel 130 eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer efter bestemmelserne i afdeling 3.
2. Med henblik på anvendelsen af en risikovægt, jf. stk. 1, ganges eksponeringsværdien med den risikovægt, der er angivet eller fastlagt i bestemmelserne i afdeling 2.

3. Er en eksponering gjort til genstand for finansieret kreditrisikoafdækning, kan eksponeringsværdien af denne post ændres i overensstemmelse med kapitel 4.
4. De risikovægtede poster for securitiserede eksponeringer beregnes efter bestemmelserne i kapitel 5.
5. Eksponeringer, for hvilke der ikke er foreskrevet nogen beregning i afdeling 2, tildeles en risikovægt på 100 %.
6. Med undtagelse af eksponeringer, som udgør forpligtelser i form af tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer, tier 1-kapitalelementer, tier 2-kapitalelementer, kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 på instituttets eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, dets datterselskab, et datterselskab af dets moderselskab eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF. De kompetente myndigheder er bemyndiget til at tillade en sådan alternativ metode, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparten er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav
- b) modparten indgår i fuldt omfang i den samme konsolidering som instituttet
- c) modparten er underlagt de samme risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer som instituttet
- d) modparten er etableret i den samme medlemsstat som instituttet
- e) der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for øjeblikkelig overførsel af kapitalgrundslagsressourcer eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til instituttet.

I de tilfælde, hvor instituttet i henhold til dette stykke beslutter sig for at undlade at anvende kravene i stk. 1, risikovægtes med på 0 %.

7. Med undtagelse af eksponeringer, som udgør forpligtelser i form af tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer, tier 1-kapitalelementer, tier 2-kapitalelementer kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 på eksponeringer mod modparter, hvormed instituttet har indgået en institutsikringsordning, som er en kontraktmæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og sikrer deres likviditet og solvens for at undgå konkurs, såfremt det bliver nødvendigt. De kompetente myndigheder er bemyndiget til at tillade en sådan alternativ metode, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) kravene i stk. 6, litra a), d) og e), er opfyldt
- b) ordningerne sikrer, at institutsikringsordningen kan yde den nødvendige støtte i medfør af de forpligtelser, ordningen indebærer fra midler, der er umiddelbart er til rådighed
- c) institutsikringsordningen omfatter passende og ensartet udformede

systemer til overvågning og klassificering af risici (hvilket giver et fuldstændigt overblik over de enkelte deltageres risikosituation og institutsikringsordningen som helhed) med tilsvarende muligheder for at gribe ind; systemerne skal på hensigtsmæssig vis overvåge misligholdte eksponeringer, jf. artikel 174, stk. 1,

- d) via institutsikringsordningen gennemføres egen risikovurdering, som meddeles de enkelte deltagere
- e) via institutsikringsordningen udarbejdes og offentliggøres hvert år en konsolideret rapport, der omfatter balance, resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed, eller en rapport, der omfatter en aggregeret balance, en aggregeret resultatopgørelse, en situationsrapport og en risikorapport, der vedrører institutsikringsordningen som helhed
- f) deltagerne i institutsikringsordningen er forpligtet til at give et varsel på mindst 24 måneder, hvis de ønsker at udtræde af ordningen
- g) indregning af elementer i kapitalgrundlaget mere end en gang (multiple gearing) såvel som enhver uhensigtsmæssig oprettelse af kapitalgrundlagsressourcer mellem deltagerne i institutsikringsordningen skal forhindres
- h) institutsikringsordningen er baseret på, at deltagerkredsen er en bred vifte af kreditinstitutter med en overvejende ensartet forretningsprofil
- i) de kompetente myndigheder godkender og overvåger regelmæssigt, at de i litra d) omhandlede systemer er tilstrækkelige.

I de tilfælde, hvor instituttet i henhold til dette stykke beslutter sig for at undlade at anvende kravene i stk. 1, risikovægtes med 0 %.

- 8. Størrelsen af risikovægtede poster for eksponeringer, der opstår i forbindelse med et instituts indbetalte bidrag til en central modparts misligholdelsesfond og handelseksponeringer mod en central modpart beregnes i overensstemmelse med artikel 296-300.

AFDELING 2

RISIKOVÆGTE

Artikel 109

Eksponeringer mod statslige forvaltninger eller centralbanker

- 1. Eksponeringer mod statslige forvaltninger eller centralbanker risikovægtes med 100 %, medmindre behandlingen i stk. 2-5 finder anvendelse.
- 2. Eksponeringer mod statslige forvaltninger og centralbanker, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt i henhold til tabel 1, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Tabel 1

Kreditvurdering	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Eksponeringer mod Den Europæiske Centralbank vægtes med 0 %.
4. Eksponeringer mod medlemsstaternes statsforvaltninger og centralbanker, som lyder på og er finansieret i det pågældende lands og centralbankens nationale valuta, tildeles en risikovægtning på 0 %.
5. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Unionen, en lavere risikovægt end den, der er anført i stk. 1 og 2, for eksponeringer mod deres statslige forvaltning og centralbank, når disse eksponeringer lyder på og er finansieret i national valuta, kan institutter tildele sådanne eksponeringer samme risikovægt.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 447, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, som er mindst lige så strenge som Unionens regler. Foreligger en sådan afgørelse ikke den 1. januar 2014, kan institutter fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelande, hvis de relevante kompetente myndigheder før 1. januar 2013 har givet tilladelse til, at tredjelande behandles efter reglerne i dette stykke.

Artikel 110

Eksponeringer mod regionale forvaltninger og lokale myndigheder

1. Eksponeringer mod regionale forvaltninger eller lokale myndigheder risikovægtes som eksponeringer mod institutter, medmindre de behandles som eksponeringer mod statslige forvaltninger efter bestemmelserne i stk. 2 eller 4. Reglerne i artikel 115, stk. 2, og artikel 114, stk. 2, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse.
2. Eksponeringer mod regionale forvaltninger eller lokale myndigheder behandles som eksponeringer mod den statslige forvaltning i det pågældende land, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse eksponeringer, fordi de regionale forvaltninger og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser.

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de eksponeringer mod regionale forvaltninger og lokale myndigheder, der skal behandles som eksponeringer mod statslige forvaltninger baseret på kriterierne i det foregående afsnit.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i foregående afsnit omhandlede tekniske standarder kan institutter vedblive med at anvende den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2013.

3. Eksponeringer mod kirker og religionssamfund oprettet som juridiske personer efter offentlig ret skal, såfremt de opkræver skatter i medfør af en ved lovgivning tildelt ret, behandles som eksponeringer mod regionale forvaltninger og lokale myndigheder. Stk. 2 finder dog ikke anvendelse. I et sådant tilfælde og med henblik på anvendelse af artikel 145, stk. 1, litra a), er det muligt at få tilladelse til at anvende standardmetoden.
4. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Unionen, eksponeringer mod regionale forvaltninger eller lokale myndigheder som eksponeringer mod deres statslige forvaltninger, og der ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi de regionale forvaltninger og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og fordi der findes særlige institutionelle ordninger, som mindsker risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser, kan institutter risikovægte eksponeringer mod sådanne regionale forvaltninger og lokale myndigheder på samme måde.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 447, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, som er mindst lige så strenge som Unionens regler. Foreligger en sådan afgørelse ikke den 1. januar 2014, kan institutter fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelands, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2013 har givet tilladelse til, at tredjelands behandles efter reglerne i dette stykke.

5. Eksponeringer mod medlemsstaternes regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, som ikke er omhandlet i stk. 2-4 og er denomineret og finansieret i den regionale forvaltnings og de lokale myndigheders valuta, tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel III

Eksponeringer mod offentlige enheder

1. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod den statslige forvaltning i det land, hvor den offentlige enhed er etableret, er henført til i henhold til følgende tabel 2:

Tabel 2						
Kreditkvalitetstrin, som den statslige forvaltning henføres til	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Risikovægten for eksponeringer mod offentlige enheder, der er etableret i lande, hvor den statslige forvaltning ikke er rated, fastsættes til 100%.

2. Eksponeringer mod offentlige enheder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, behandles efter bestemmelserne i artikel 115. Reglerne i artikel 114, stk. 2, og artikel 115, stk. 2, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse på disse enheder.
3. Eksponeringer mod offentlige enheder med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.
4. Eksponeringer mod offentlige enheder behandles som eksponeringer mod den statslige forvaltning i det land, hvor de er etableret, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem sådanne eksponeringer, fordi den statslige forvaltning har stillet en passende sikkerhed.
6. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Unionen, en lavere risikovægt end den, der er anført i stk. 1 og 2, for eksponeringer mod deres statslige forvaltning og centralbank, når disse eksponeringer lyder på og er finansieret i national valuta, kan institutter tildele sådanne eksponeringer samme risikovægt.
5. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Unionen, en lavere risikovægt end den, der er anført i stk. 1 og 2, for eksponeringer mod deres statslige forvaltning og centralbank, når disse eksponeringer lyder på og er finansieret i national valuta, kan institutter tildele sådanne eksponeringer samme risikovægt.

Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 447, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, som er mindst lige så strenge som Unionens regler. Foreligger en sådan afgørelse ikke den 1. januar 2014, kan institutter fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelande, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2013 har givet tilladelse til, at tredjelande behandles efter reglerne i dette stykke.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge, hvilke offentlige enheder der kan behandles efter bestemmelserne i stk. 1 og 2.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i første afsnit omhandlede tekniske standarder kan institutter vedblive med at anvende den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2013.

Artikel 112

Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker

1. Eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke er omhandlet i stk. 2, behandles efter samme fremgangsmåde som eksponeringer mod institutter. Reglerne i

artikel 115, stk. 2, og artikel 115, stk. 4, om særbehandling af kortfristede eksponeringer finder ikke anvendelse.

Eksponeringer mod Det Interamerikanske Investeringselskab, the Black Sea Trade and Development Bank og the Central American Bank for Economic Integration betragtes som multilaterale udviklingsbanker.

2. Eksponeringer mod følgende multilaterale udviklingsbanker tillægges en risikovægt på 0 %:
  - a) Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling
  - b) Den Internationale Finansieringsinstitution
  - c) Den Interamerikanske Udviklingsbank
  - d) Den Asiatiske Udviklingsbank
  - e) Den Afrikanske Udviklingsbank
  - f) Europarådets Udviklingsbank
  - g) Den Nordiske Investeringsbank
  - h) Den Caribiske Udviklingsbank
  - i) Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
  - j) Den Europæiske Investeringsbank
  - k) Den Europæiske Investeringsfond
  - l) Organisationen for Multilaterale Investeringsgarantier
  - m) Den Internationale Finansieringsfacilitet for Immunisering
  - n) Den Islamiske Udviklingsbank.
3. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 113
Eksponeringer mod internationale organisationer

Eksponeringer mod følgende internationale organisationer tildeles en risikovægt på 0 %:

- a) Den Europæiske Union
- b) Den Internationale Valutafond
- c) Den Internationale Betalingsbank

- d) den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet
- e) et international finansieringsinstitut, som er oprettet af to eller flere medlemsstater, og som har til formål at tilvejebringe finansielle midler og yde finansiel bistand til de medlemmer, som har eller risikerer at få alvorlige finansieringsproblemer.

Artikel 114
Eksponeringer mod institutter

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes efter bestemmelserne i artikel 115. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes efter bestemmelserne i artikel 116.
2. Eksponeringer mod institutter med en restløbetid på 3 måneder eller derunder denomineret og finansieret i national valuta tildeles en risikovægt i kategorien under den fordelagtige risikovægt, jf. artikel 109, stk. 4 og 5, der tildeles den statslige forvaltning.
3. Eksponeringer, som har en restløbetid på tre måneder eller derunder denomineret og finansieret i låntagerens nationale valuta, tildeles en risikovægt på mindre end 20 %.
4. En eksposering mod et institut i form af mindstereserver som krævet af ECB eller af en medlemsstats centralbank kan risikovægtes som eksponeringer mod centralbanken i den pågældende medlemsstat, forudsat at:
  - a) reservernes holdes i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. december 2003 om anvendelse af mindstereserver eller en senere forordning, der træder i stedet for denne, eller i overensstemmelse med nationale krav, der i alt væsentligt svarer til nævnte forordning
  - b) reserverne, i tilfælde af konkurs eller insolvens i det institut, hvor reserverne holdes, fuldt ud tilbagebetales rettidigt til instituttet og ikke er til rådighed for opfyldelse af andre af instituttets forpligtelser.
5. Eksponeringer mod finansieringsinstitutter, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, og som er omfattet af de samme reguleringskrav som institutter, behandles som eksponeringer mod institutter.

Artikel 115
Eksponeringer mod ratede institutter

1. Eksponeringer mod institutter med en restløbetid på over tre måneder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt efter tabel 3, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Tabel 3

Kreditvurderings- trin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod et institut med en restløbetid på indtil tre måneder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt efter tabel 4, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Table 4						
Kreditvurderings- trin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Interaktionen mellem behandlingen af en kortfristet kreditvurdering i henhold til artikel 126 og de almindelige regler om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2 er som følger:
- Foreligger der ikke en kortsigtet vurdering af eksponeringen, finder de almindelige regler om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i punkt 2 anvendelse på alle eksponeringer mod institutter med en restløbetid på indtil tre måneder.
  - Foreligger der en kortsigtet vurdering, i henhold til hvilken der anvendes en mere fordelagtig risikovægt eller samme risikovægt som ved anvendelsen af de almindelige regler om særbehandling af kortfristede eksponeringer som omhandlet i stk. 2, finder den kortsigtede vurdering kun anvendelse på den specifikke eksponering. Andre kortsigtede eksponeringer følger de almindelige regler om særbehandling af kortfristede eksponeringer, som er omhandlet i punkt 2.
  - Foreligger der en kortsigtet vurdering, i henhold til hvilken der anvendes en mindre fordelagtig risikovægt end ved anvendelsen af de almindelige regler om særbehandling af kortsigtede eksponeringer som omhandlet i stk. 2, anvendes de almindelige regler om særbehandling af kortsigtede eksponeringer ikke, og alle ikke-ratede kortsigtede fordringer tildeles den samme risikovægt, der fremgår af den specifikke kortsigtede vurdering.

Article 116

Eksponeringer mod ikke-ratede institutter

1. Eksponeringer mod institutter, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt, der svarer til det kreditkvalitetstrin, som eksponeringer mod den statslige forvaltning i det land, hvor den offentlige enhed er etableret, er henført til efter følgende tabel 5:

Tabel 5

Kreditkvalitetstrin, som den statslige forvaltning henføres til	1	2	3	4	5	6
Eksponeringens risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Eksponeringer mod ikke-ratede institutter, der er etableret i lande, hvor den statslige forvaltning ikke er rated, risikovægtes med 100 %.
3. Eksponeringer mod ikke-ratede institutter med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.

Artikel 117
Eksponeringer mod virksomheder

1. Eksponeringer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt efter tabel 6, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Tabel 6						
Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Eksponeringer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tildeles en risikovægt på 100 % eller den samme risikovægt som for den pågældende statslige forvaltning, således at den højeste vægt lægges til grund.

Artikel 118
Detaileksponeringer

Eksponeringer, som opfylder følgende kriterier tildeles en risikovægt på 75 %.

- a) eksponeringen skal enten være mod (en) fysisk(e) person(er) eller en lille eller mellemstor virksomhed
- b) eksponeringen skal være en af mange eksponeringer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til sådanne udlån er væsentligt reduceret
- c) det samlede beløb, modparten eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter skylder instituttet og moderselskaber og dets datterselskaber, herunder eksponeringer ved misligholdelse, dog med undtagelse af fordringer eller eventalfordringer sikret ved pant i beboelsesejendomme, må ikke, så vidt det er instituttet bekendt, overstige 1 mio. EUR. Instituttet skal tage rimelige skridt til at erhverve denne viden.

Værdipapirer falder ikke ind under detaileksponeringsklassen.

Den aktuelle værdi af minimumsbetalinger på detailleasingmarkedet kan henføres til detaileksponeringsklassen.

Artikel 119

Eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme

1. En eksponering eller en del af en eksponering, som er fuldt sikret ved pant i fast ejendom, tildeles en risikovægt på 100 %, hvis betingelserne i artikel 120 og 121 ikke er opfyldt, med undtagelse af en del af eksponeringen, som henføres til en anden eksponeringsklasse.

Den del af en eksponering, der betragtes som fuldt og helt sikret ved fast ejendom, må ikke være større end den pantsatte del af markedsværdien eller af en forsigtig langsigtet belåningsværdi af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

2. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 96, og andre relevante indikatorer skal de kompetente myndigheder med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år vurdere, om risikovægten på 35 % for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme som omhandlet i artikel 120 og risikovægten på 50 % for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendomme som omhandlet i artikel 121 beliggende inden for deres landområde er passende ud fra misligholdelseserfaringerne for eksponeringer sikret ved fast ejendom og under hensyntagen til markedsudviklingen for fast ejendom og kan fastsætte en højere risikovægt eller strengere kriterier end dem, der er anført i artikel 120, stk. 2, og 121, stk. 2, under hensyntagen til den finansielle stabilitet. EBA skal koordinere de kompetente myndigheders vurderinger.

De kompetente myndigheder skal høre EBA angående justeringerne af risikovægtene og de anvendte kriterier. EBA offentliggør de risikovægte og kriterier, som de kompetente myndigheder fastsatte for eksponeringerne som omhandlet i artikel 121, 121, og 195.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som de kompetente myndigheder skal tage højde for ved fastsættelsen af strengere risikovægte eller strengere kriterier.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. Institutter i en medlemsstat skal anvende de risikovægte og kriterier, som en anden medlemsstats kompetente myndigheder har fastsat for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendomme og beboelsesejendomme beliggende i denne medlemsstat.

Artikel 120

Eksponeringer helt og fuldt sikret ved pant i beboelsesejendomme

1. Medmindre de kompetente myndigheder har truffet anden afgørelse i

overensstemmelse med artikel 119, stk. 2, behandles eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendomme, på følgende måde:

- a) eksponeringer eller en del af en eksponering, som er helt og fuldt sikret ved pant i beboelsesejendomme, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, tillægges en risikovægt på 35 %
  - b) eksponeringer, som er helt og fuldt sikret ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, tillægges en risikovægt på 35 %
  - c) eksponeringer mod lejere i forbindelse med leasingtransaktioner vedrørende beboelsesejendomme, hvor instituttet er udlejer og lejeren har en købsoption, tildeles en risikovægt på 35 %, såfremt kreditinstituttets eksponering helt og fuldt er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.
2. Institutter kan kun betragte en eksponering eller en del af en eksponering som helt og fuldt sikret med henblik på anvendelse af stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagers kreditkvalitet. Når institutter i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne
  - b) risikoen i forbindelse med låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden via andre kilder, og indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere. For de andre kilders vedkommende skal institutter som led i deres udlånspolitik fastlægge, hvor stort et lån der maksimalt kan ydes i forhold til indkomsten og sikre sig passende dokumentation for, at den relevante indkomst oppebæres ved ydelsen af lån
  - c) kravene i artikel 203 og værdiansættelsesreglerne i artikel 224, stk. 1, er opfyldt
  - d) den del af lånet, som risikovægtes med 35 %, jf. dog artikel 119, stk. 2, overstiger ikke 80 % af markedsværdien, jf. dog artikel 119, stk. 2, af den pågældende faste ejendom eller 80 % af en forsigtig langsigtet belåningsværdi, jf. dog artikel 119, stk. 2, af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.
3. Institutter kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendomme i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort dokumentation for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for beboelsesejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der er ikke overskrider følgende grænser:
- a) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i beboelsesejendomme på op til 80% af markedsværdien eller 80 % af en forsigtig langsigtet

belåningsværdi, jf. dog artikel 119, stk. 2, må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendomme inden for et givet år

- b) det samlede tab på lån med sikkerhed i beboelsesejendomme må ikke overstige 0,5% af de udestående lån med sikkerhed i beboelsesejendomme inden for et givet år.
4. Hvis en af de grænser, der er anført i punkt 3, overskrides i et givet år, bortfalder retten til at anvende stk. 3, og den betingelse, der er anført i punkt 2, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i punkt 3 er opfyldt i et efterfølgende år.

Article 121

Eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendomme

1. Medmindre de kompetente myndigheder har truffet anden afgørelse i overensstemmelse med artikel 119, stk. 2, behandles eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendomme, på følgende måde:
  - a) eksponeringer eller en del af en eksponering, som er fuldt og helt sikret ved pant i kontor- eller andre erhvervsejendomme, kan risikovægtes med 50 %
  - b) eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller andre erhvervsejendomme kan risikovægtes med 50 %
  - c) eksponeringer i forbindelse med leasingtransaktioner vedrørende kontor- og andre erhvervsejendomme, hvor instituttet er udlejer og lejeren har en køboption, kan risikovægtes med 50 %, såfremt instituttets eksponering fuldt og helt er sikret ved ejendomsretten til ejendommen.
2. Stk. 1 finder anvendelse, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
  - a) den faste ejendoms værdi afhænger ikke i væsentlig grad af låntagers kreditkvalitet. Når institutter i denne forbindelse skal fastslå, om der er tale om væsentlig afhængighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne
  - b) risikoen i forbindelse med låntageren afhænger ikke i væsentlig grad af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden via andre kilder, og indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere
  - c) kravene i artikel 203 og værdiansættelsesreglerne i artikel 224, stk. 1, er opfyldt
  - d) den del af lånet, som risikovægtes med 50 %, jf. dog artikel 119, stk. 2, overstiger ikke 50 % af markedsværdien af den pågældende faste ejendom eller 60 % af en forsigtig langsigtet belåningsværdi, jf. dog artikel 119, stk. 2, af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

3. Institutter kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendomme i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort dokumentation for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der er ikke overskrider følgende grænser:
  - a) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme på op til 50 % af markedsværdien eller 60 % af en forsigtig langsigtet belåningsværdi, jf. dog artikel 119, stk. 2, overstiger ikke 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendomme inden for et givet år
  - b) det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendomme inden for et givet år.
4. Hvis en af de grænser, der er anført i punkt 3, overskrides i et givet år, bortfalder retten til at anvende punkt 3, og den betingelse, der er anført i punkt 2, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i punkt 3 er opfyldt i et efterfølgende år.

Artikel 122

Eksponeringer ved misligholdelse

1. Den usikrede del af eksponeringen, som er misligholdt efter bestemmelserne i artikel 174 vægtes på følgende måde:
  - a) 150 %, når justeringerne af den specifikke kreditrisiko er mindre end 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse justeringer af den specifikke kreditrisiko ikke blev foretaget
  - b) 100 %, når justeringerne af den specifikke kreditrisiko er mindst 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse justeringer af den specifikke kreditrisiko ikke blev foretaget.
2. Med henblik på at fastlægge den sikrede del af poster i restance anvendes samme sikkerhedsstillelse og garanti som for kreditrisikoreduktion, jf. kapitel 4.
3. Eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i beboelsesejendomme i overensstemmelse med artikel 120, risikovægtes med 100 % efter værdjusteringer, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 174.
4. Eksponeringer, som er fuldt og helt sikret ved pant i erhvervsejendomme i overensstemmelse med artikel 121, risikovægtes med 100 %, hvis der foreligger misligholdelse i henhold til artikel 174.

Artikel 123

Eksponeringer forbundet med særlig stor risiko

1. Eksponeringer, herunder eksponeringer i form af andele i en kollektiv investeringsvirksomhed, som er forbundet med særlig stor risiko, risikovægtes institutter i givet fald med 150 %.

2. Eksponeringer forbundet med særlig stor risiko omfatter følgende investeringer:
  - a) investeringer i venturekapitalselskaber
  - b) alternative investeringsfonde som defineret i artikel 4, stk. 1, litra l), i direktiv [indsættes af Publikationskontoret - om forvaltere af alternative investeringsfonde]
  - c) spekulativ finansiering af fast ejendom.
3. Ved vurderingen af, om en eksponering, undtagen eksponeringerne i stk. 2, er forbundet med særlig stor risiko, skal institutter tage følgende risikokarakteristika i betragtning:
  - a) der er stor risiko for tab som følge af modpartens misligholdelse
  - b) det er umuligt på passende måde at vurdere, om eksponeringen falder ind under litra a).

EBA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere, hvilke typer eksponeringer der er forbundet med særlig stor risiko og under hvilke omstændigheder.

Retningslinjerne vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 124 *Eksponeringer i form af dækkede obligationer*

1. Dækkede obligationer skal for at være omfattet af særbehandlingen i stk. 3, være obligationer som defineret i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)²³ og være sikret ved et af følgende aktiver:
  - a) eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af statslige forvaltninger, centralbanker, offentlige enheder, regionale forvaltninger og lokale myndigheder i EU
  - b) eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af statslige forvaltninger og centralbanker i ikke-medlemsstater, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og eksponeringer mod eller eksponeringer garanteret af offentlige enheder, regionale forvaltninger og lokale myndigheder i ikke-medlemsstater, og som risikovægtes som eksponeringer mod institutter eller statslige forvaltninger og centralbanker i overensstemmelse med henholdsvis artikel 110, stk. 1, 110, stk. 2, 111, stk. 1, 111, stk. 2, eller 111, stk. 4, og henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel samt eksponeringer som omhandlet i dette litra, der mindst kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette kapitel under forudsætning af, at de ikke overstiger 20 % af den nominelle værdi af de udstedende institutters udestående dækkede obligationer
  - c) eksponeringer mod institutter, der henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel. Den samlede eksponering af denne art må ikke overstige 15 % af den nominelle

---

²³ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 2.

værdi af det udstedende instituts udestående dækkede obligationer. Eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler fra modparter eller fra likvidationer af modparter, der har optaget lån med sikkerhed i fast ejendom, mod indehavere af dækkede obligationer, er ikke omfattet af grænsen på 15 %. Eksponeringer mod institutter i EU med en løbetid på højst 100 dage er ikke omfattet af trin 1-kravet, men disse institutter skal mindst kunne henføres til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette kapitel

de kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA delvist undlade at anvende litra c) og tillade kreditkvalitetstrin 2 for op til 10 % af den samlede eksponering for den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående dækkede obligationer, såfremt det kan dokumenteres, at der er væsentlige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af trin 1-kravet som omhandlet i litra c)

- d) lån med sikkerhed i beboelsejendomme eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 120, stk. 1, litra b), op til den laveste værdi af følgende: den nominelle værdi af panterrettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterrettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommens værdi eller med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske "Fonds Communs de Créances" eller tilsvarende securitiseringenheder, der er reguleret af en medlemsstats lovgivning vedrørende securitisering af eksponeringer i beboelsejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhedsstillelse, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer, som er fastsat i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid og så længe de indgår i dækningspuljen, består af mindst 90 % panterrettigheder i beboelsejendomme, der er sammenlagt med alle tidligere panterrettigheder op til den laveste værdi af følgende: den nominelle værdi, der forfalder via andelene, det nominelle beløb af pantrettighederne og 80 % af de pantsatte ejendommens værdi, at andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb

eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler fra låntagere eller fra likvidationer af låntagere, der har optaget lån med sikkerhed i pantsatte ejendomme eller i privilegerede andele eller gældspapirer er ikke omfattet ved beregningen af grænsen på 90 %

- e) lån med sikkerhed i erhvervsejendomme eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 121, stk. 1, litra b), op til den laveste værdi af følgende: panterrettighedernes nominelle værdi sammenlagt med eventuelle tidligere panterrettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommens værdi eller med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske "Fonds Communs de Créances" eller tilsvarende securitiseringenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning vedrørende securitisering af eksponeringer i beboelsejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhedsstillelse, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer, som fastsat i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid og så længe de indgår i dækningspuljen, består af mindst 90 % panterrettigheder i

erhvervsejendomme, der er sammenlagt med alle tidligere panterettigheder op til den laveste værdi af følgende: den nominelle værdi, der forfalder via andelene, det nominelle beløb af pantrettighederne og 60 % af de pantsatte ejendommers værdi, at andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette kapitel, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb. Lån med sikkerhed i erhvervsejendomme opfylder betingelserne, hvor belåningsprocenten på 60 forhøjes til højst 70, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de dækkede obligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er omhandlet i kapitel 4. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for de øvrige panthaveres fordringer. Eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler fra låntagere eller fra likvidationer af låntagere, der har optaget lån med sikkerhed i pantsatte ejendomme eller i privilegerede andele eller gældspapirer er ikke omfattet ved beregningen af grænsen på 90 %

- f) lån med sikkerhed i skibe, hvor panterettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterettigheder udgør højst 60 % af det pantsatte skibs værdi.

tilfældene i litra a)-f) omfatter også sikkerhedsstillelse, der i henhold til lovgivningen udelukkende anvendes til at sikre obligationsindehaverne mod tab.

2. Institutterne skal for fast ejendom, der stilles som sikkerhed for at dække obligationer, opfylde kravene i artikel 203 og værdiansættelsesreglerne i artikel 224, stk. 1.
3. Dækkede obligationer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt efter tabel 6a, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Tabel 6a						
Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Dækkede obligationer, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, risikovægtes på grundlag af den risikovægt, der tildeles privilegerede usikrede eksponeringer mod det institut, der har udstedt dem. Der er følgende sammenhæng mellem risikovægtene:
  - a) hvis eksponeringer mod instituttet risikovægtes med 20 %, risikovægtes dækkede obligationer med 10 %
  - b) hvis eksponeringer mod instituttet risikovægtes med 50 %, risikovægtes dækkede obligationer med 20 %
  - c) hvis eksponeringer mod instituttet risikovægtes med 100 %, risikovægtes dækkede obligationer med 50 %
  - d) hvis eksponeringer mod instituttet risikovægtes med 150 %, risikovægtes dækkede obligationer med 100 %
5. Dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 er ikke omfattet af

kravene i stk. 1 og 2. Indtil forfaldstidspunktet kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 3 anvendes.

Artikel 125
Eksponeringer i form af securitiseringspositioner

De risikovægtede poster for securitiseringspositioner beregnes i henhold til bestemmelserne i kapitel 5.

Artikel 126
Eksponeringer mod institutter og virksomheder med kortsigtet kreditvurdering

Eksponeringer mod institutter og eksponeringer mod virksomheder, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt efter tabel 7, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Tabel 7						
Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikel 127
Eksponeringer i form af andele i kollektive investeringsvirksomheder

1. Eksponeringer i form af andele i kollektive investeringsvirksomheder (herefter benævnt "CIU'er") risikovægtes med 100 %, medmindre instituttet anvender kreditrisikovurderingsmetoden i stk. 2 eller den i stk. 4 omhandlede metode eller gennemsnitsrisikovægtmetoden i stk. 5, når betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
2. Eksponeringer i form af andele i CIU'er, for hvilke der foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, tildeles en risikovægt efter tabel 8, som svarer til det godkendte ECAI's kreditvurdering i henhold til artikel 131.

Tabel 8						
Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Institutter kan fastsætte risikovægten for et CIU, hvis følgende kriterier er opfyldt:
  - a) CIU'en ledes af et selskab, der er omfattet af en medlemsstats tilsyn, eller hvis der er tale om en CIU i et tredjeland, når følgende betingelser er opfyldt:
    - i) CIU ledes af et selskab, som er omfattet af et tilsyn, der anses for at svare til det, der er forskrevet i EU-lovgivningen
    - ii) der sikres det nødvendige samarbejde mellem de kompetente myndigheder

- b) CIU's prospekt eller et tilsvarende dokument indeholder følgende oplysninger:
  - i) de aktivkategorier, som CIU'en må investere i
  - ii) hvis der gælder investeringslofter: relative lofter og metoder til at beregne disse
- c) CIU aflægger beretning om sin virksomhed til den kompetente myndighed mindst en gang årligt, således at det er muligt at vurdere dets aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den periode, beretningen dækker.

Med henblik på anvendelse af litra a), kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 447, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, som er mindst lige så strenge som Unionens regler. Foreligger en sådan afgørelse ikke den 1. januar 2014, kan institutter fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelande, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2013 har givet tilladelse til, at tredjelande behandles efter reglerne i dette stykke.

- 4. Har instituttet kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, kan det i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, lade disse underliggende eksponeringer indgå i beregningen af den gennemsnitlige risikovægt for eksponeringer i form af andele i CIU'er. Er CIU'ens underliggende eksponering selv en eksponering i form af andele i en anden CIU, som opfylder kriterierne i stk. 3, kan instituttet medregne den anden CIU's underliggende eksponeringer.
- 5. Har instituttet ikke kendskab til de underliggende eksponeringer i en CIU, kan det beregne den gennemsnitlige risikovægt for sine eksponeringer i form af andele i CIU'en i overensstemmelse med de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, idet det antages, at CIU'en først investerer det maksimale af det, den har tilladelse til, i de eksponeringsklasser, hvor kapitalkravet er højest og dernæst investerer i de lavere kategorier, indtil den øvre investeringsgrænse er nået.

Institutter kan overlade det til følgende tredjeparter at beregne og indberette en risikovægt for CIU'en i overensstemmelse med metoderne i stk. 4 og 5:

- a) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstituttet eller depotfinansieringsinstitut
- b) for CIU'er, som ikke er omfattet af litra a), CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen, der omtalt i første afsnit, skal bekræftes af en ekstern revisor.

Artikel 128 *Aktieeksponeringer*

- 1. Følgende eksponeringer betragtes som aktieeksponeringer:
  - a) ikke-gældsbaseerede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst

- b) gældsbaseede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomisk indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a).
2. Aktieeksponeringer risikovægtes med 100 %, medmindre de skal fratrækkes i henhold til bestemmelserne med anden del, med 250 % i henhold til artikel 45, stk. 2, med 1 250 % i henhold til artikel 84, stk. 3, eller behandles som højrisikoeksponeringer i henhold til artikel 123.
  3. Investeringer i kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i institutter klassificeres som aktieeksponeringer, medmindre de fratrækkes i kapitalgrundlaget eller risikovægtes med 250 % i henhold til artikel 45, stk. 2, eller behandles som højrisikoeksponering i henhold til artikel 123.

*Artikel 129
Andre eksponeringer.*

1. Materielle aktiver i henhold til artikel 4, nr. 10, i direktiv 86/635/EØF tildeles en risikovægt på 100 %.
2. Periodeafgrænsningsposter, hvor instituttet ikke er i stand til at bestemme modparten i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF, tildeles en risikovægt på 100 %.
3. Indgående likvide midler tildeles en risikovægt på 20 %. Kassebeholdning og tilsvarende kontante poster tildeles en risikovægt på 0 %.
4. Guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tildeles en risikovægt på 0 %, for så vidt de understøttes af indskud i guld.
5. I tilfælde af salgs- og genkøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes risikovægten for de omhandlede aktiver og ikke for modparterne.
6. Hvis et kreditinstitut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse i forbindelse med disse eksponeringer bevirker, at betalingen forfalder, hvorved kontrakten bringes til ophør, tildeles de risikovægte, der er anført i kapitel 5, forudsat at der er foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet fra et anerkendt ECAI. Er produktet ikke vurderet af et godkendt ECAI, aggregeres risikovægtene for samtlige eksponeringer i kurven med undtagelse af n-1-eksponeringer op til højst 1 250 %, hvorefter de ganges med den nominelle værdi af den afdækning, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til den risikovægtede værdi af aktiverne. De n-1-eksponeringer, der ikke indgår i aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet eksponering end den risikovægtede værdi af enhver eksponering i aggregeringen.
7. Eksponeringer i form af leasingkontrakter opgøres på grundlag af de diskonterede minimumsleasingydelse. Minimumsleasingydelse er betalinger, som lejeren betaler eller har pligt til at betale i løbet af leasingkontraktens løbetid, og enhver købsoption, hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker. En anden part end lejeren kan være forpligtet til at erlægge en betaling i relation til restværdien af det leasede aktiv, og såfremt denne betalingsforpligtelse opfylder betingelserne i artikel 197 for udbydere af kreditafdækningsaftaler samt kravene til godkendelse af andre former for garantier som omhandlet i artikel 208-210, kan denne betalingsforpligtelse medregnes som ufinansieret kreditafdækning efter

bestemmelserne i kapitel 4. Disse eksponeringer henføres til den relevante eksponeringsklasse i overensstemmelse med artikel 107. Er eksponeringen en restværdi af leasede aktiver, beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer således: $1/t * 100 \% * \text{eksponeringens værdi}$, hvor t er større end 1 og nærmeste hele antal år af restløbetiden.

AFDELING 3

GODKENDELSE OG KONVERTERING AF KREDITVURDERINGER

UNDERAFDELING 1

GODKENDELSE AF ECAI'ER

Artikel 130

ECAI'er

1. En ekstern kreditvurdering kan kun benyttes til bestemmelse af en eksponerings risikovægt i henhold til dette kapitel, hvis vurderingen er blevet foretaget eller godkendt af et godkendt ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.
2. Godkendte ECAI'er er alle kreditvurderingsbureauer, som er registreret eller godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, og centralbanker, som udsteder kreditvurderinger, som er undtaget fra forordning (EF) nr. 1060/2009.
3. EBA offentliggør en liste over godkendte ECAI'er.

UNDERAFDELING 2

KONVERTERING AF ECAI'S KREDITVURDERINGER

Artikel 131

Konvertering af ECAI's kreditvurderinger

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle godkendte ECAI'er at angive, til hvilke af de i afdeling 2 omhandlede kreditkvalitetstrin, de relevante kreditvurderinger foretaget af et godkendt ECAI svarer. Disse angivelser skal være objektive og konsekvente.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014 og forelægger om nødvendigt udkast til reviderede tekniske standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. EBA skal ved konverteringen af kreditvurderingerne overholde følgende krav:
  - a) EBA skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder,

der fremkommer ved hver enkelt kreditvurdering, tage hensyn til kvantitative faktorer såsom den langsigtede misligholdelsesrate for alle eksponeringer med samme kreditvurdering. Hvis det pågældende ECAI er nystiftet eller kun har indsamlet få data om misligholdelser, skal EBA anmode det om at oplyse, hvad det anser for at være den langsigtede misligholdelsesrate for alle eksponeringer med samme kreditvurdering.

- b) EBA skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver enkelt kreditvurdering, tage hensyn til kvalitative faktorer, heriblandt hvilken gruppe af udstedere ECAI'et dækker, hvilke kreditvurderinger ECAI'et foretager, hvad den enkelte kreditvurdering indeholder, og hvordan ECAI'et definerer misligholdelse.
  - c) EBA skal sammenligne misligholdelsesraten for hver enkelt kreditvurdering, der er foretaget af det konkrete ECAI, med en benchmark baseret på den misligholdelsesrate, som andre ECAI'er har registreret for en udstedergruppe, der repræsenterer en tilsvarende kreditrisiko.
  - d) Er den misligholdelsesrate, som et konkret ECAI har registreret ved en kreditvurdering, til stadighed er betydeligt højere end benchmarken, skal EBA henføre ECAI'ets kreditvurdering til et højere kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.
  - e) Hvis EBA har forhøjet den risikovægt, som et konkret ECAI har fastsat i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, og den misligholdelsesrate, der er registreret ved denne kreditvurdering, ikke længere til stadighed er betydeligt højere end benchmarken, skal EBA flytte ECAI'ets kreditvurdering tilbage til det oprindelige kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 2, litra a), nævnte kvantitative faktorer, de i stk. 2, litra b), nævnte kvalitative faktorer og den i stk. 2, litra c), nævnte benchmark.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 3

ANVENDELSE AF KREDITVURDERINGER FRA EKSPORTKREDITAGENTURER

Artikel 132

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer

1. Med henblik på anvendelse af artikel 109 kan institutterne anvende eksportkreditagenturers kreditvurderinger, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) der er tale om en konsensusbaseret risikoberegning foretaget af eksportkreditagenturer, der har tilsluttet sig OECD's vejledende retningslinjer for offentligt støttede

eksportkreditter ("Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits")

- b) eksportkreditagenturet offentliggør sine kreditvurderinger, agenturet anvender den metodologi, der er vedtaget af OECD, og kreditvurderingen knyttes til en af de otte minimumseksportkreditpræmier (MEIP), der er fastsat i OECD's metodologi.
2. Eksponeringer, hvor en kreditvurdering foretaget af et eksportkreditagentur er blevet godkendt med henblik på risikovægtning, tildeles en risikovægt efter tabel 9.

Tabel 9								
MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Risikovægt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. Senest den 1. januar 2014 udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning 1093/2010 retningslinjer om de eksportkreditagenter, som institutterne kan benytte i overensstemmelse med stk. 1.

AFDELING 4

ANVENDELSE AF KREDITVURDERINGER FRA EKSTERNE KREDITVURDERINGSINSTITUTTER TIL FASTLÆGGELSE AF RISIKOVÆGTE

Artikel 133 *Generelle krav*

Et institut kan udpege et eller flere godkendte ECAI'er til fastsættelse af risikovægte for aktivposter og ikke-balanceførte poster. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt. Ved anvendelsen af kreditvurderinger skal institutter opfylde følgende krav:

- a) Et institut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et godkendt ECAI for en bestemt kategori af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsekvent for alle eksponeringer inden for denne kategori.
- b) Et institut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et godkendt ECAI, skal anvende dem vedvarende og konsekvent over tid.
- c) Et institut kan kun anvende kreditvurderinger fra ECAI'er, hvis de indbefatter samtlige beløb, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.
- d) Hvis der for en rated post kun foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.
- e) Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, og disse kreditvurderinger opstiller to forskellige risikovægte for en rated post, tildeles den højeste risikovægt.
- f) Hvis der for en rated post foreligger mere end to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, skal de to vurderinger, der resulterer i de to laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte afviger fra hinanden, tildeles den højeste risikovægt. Hvis de to laveste

risikovægte er ens, tildeles denne risikovægt.

Artikel 134

Kreditvurdering af udstedere og emissioner

1. Foreligger der en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, indgår i, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.
2. Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer eksponeringen, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes i et af følgende tilfælde:
  - a) hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, og den pågældende eksponering i alle henseender rangerer på samme niveau eller lavere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens efterstående usikrede eksponeringer
  - b) hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og den pågældende eksponering i alle henseender rangerer på samme niveau eller højere end emissionsprogrammet eller emissionsfaciliteten eller i givet fald udstederens foranstående usikrede eksponeringer.

I alle andre tilfælde betragtes eksponeringen som ikke rated.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for anvendelsen af artikel 124.
4. Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

Artikel 135

Langsigtede og kortsigtede kreditvurderinger

1. Kortsigtede kreditvurderinger kan kun anvendes for kortfristede aktivposter og ikke-balanceførte poster, som udgør eksponeringer mod institutter og virksomheder.
2. En kortsigtet kreditvurdering finder kun anvendelse på den post, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre poster, undtagen i følgende tilfælde:
  - a) hvis en facilitet med kortsigtet rating tildeles en risikovægt på 150 %, skal alle ikke-ratede usikrede eksponeringer mod den pågældende modpart også tildeles en risikovægt på 150 %, uanset om disse eksponeringer er kortfristede eller langfristede
  - b) hvis en facilitet med kortsigtet rating tildeles en risikovægt på 50 %, vil ingen ikke-rated kortfristet eksponering kunne tildeles en risikovægt på under 100 %.

Artikel 136
Poster i national og udenlandsk valuta

En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i modpartens nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af en risikovægt for en anden eksponering med samme modpart, når denne eksponering er denomineret i udenlandsk valuta.

Når en eksponering vedrører et instituts involvering i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor på markedet, kan kreditvurderingen af modpartens eksponering i national valuta anvendes til fastsættelse af en risikovægt.

Kapitel 3

Metoden med interne ratings

AFDELING 1

TILLADELSE FRA DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER TIL AT ANVENDE IRB-METODEN

Artikel 137
Definitioner

1. I dette kapitel forstås ved:
  - 1) "ratingsystem": alle de metoder, procedurer, kontroller samt dataindsamlings- og it-systemer, som har relation til vurderingen af kreditrisikoen, fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer (ratings) og kvantificering af misligholdelses- og tabsestimater for de enkelte typer af eksponeringer
  - 2) "eksponeringstype": en gruppe homogent forvaltede eksponeringer, som er sammensat af en bestemt type faciliteter, og som kan være begrænset til en enkelt enhed eller en enkelt undergruppe af enheder inden for en koncern, såfremt den samme eksponeringstype forvaltes forskelligt i andre enheder af koncernen
  - 3) "forretningsenhed": separate organisatoriske eller juridiske enheder, forretningsområder, geografiske lokaliteter
  - 4) "reguleret finansiel enhed":
    - a) følgende enheder, herunder enheder i tredjelande, der udøver nogenlunde samme aktiviteter, som er underkastet tilsyn i henhold til EU-lovgivning eller lovgivning i et tredjeland, som foreskriver tilsynskrav og reguleringskrav svarende til EU-kravene:
      - i) et kreditinstitut
      - ii) et investeringsselskab
      - iii) et forsikringsselskab

- iv) et finansielt holdingselskab
  - v) et blandet holdingselskab
- b) enhver anden enhed, som opfylder samtlige følgende betingelser:
- i) den udøver en eller flere af aktiviteterne i bilag I til direktiv [indsættes af Publikationskontoret] eller i bilag I til direktiv 2004/39/EF
  - ii) den er et datterselskab af en reguleret finansiell enhed
  - iii) den er omfattet af det konsoliderede tilsyn med koncernen
- c) enhver af de i litra a), nr. i)-v), eller i litra b) nævnte enheder, som ikke er underkastet tilsyns- og reguleringskrav mindst svarer til EU-kravene, men som indgår i en koncern, der er omfattet af disse krav på konsolideret niveau
- 5) "stor reguleret finansiell enhed": en reguleret finansiell enhed, hvis samlede aktiver for denne virksomhed individuelt eller opgjort på konsolideret niveau for koncernen som helhed beløber sig til mindst 70 mia. EUR, hvor det seneste reviderede regnskab for moderselskabet og de konsoliderede datterselskaber lægges til grund for opgørelse af aktiverne
- 6) "ureguleret finansiell enhed": enhver anden enhed, som ikke er en reguleret enhed, men udøver en eller flere af aktiviteterne i bilag I til direktiv [indsættes af Publikationskontoret] eller i bilag I til direktiv 2004/39/EF
- 7) "modpartsrisikogruppe": en risikokategori på den ratingskala for modparter, der indgår i et ratingsystem; modparterne fordeles på grupper ud fra en række nærmere angivne ratingkriterier, som danner grundlag for udarbejdelse af estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD)
- 8) "facilitetsgruppe": en risikokategori på den ratingskala for faciliteter, der indgår i et ratingsystem; eksponeringer fordeles på facilitetsgrupper ud fra en række nærmere angivne ratingkriterier, som danner grundlag for udarbejdelse af egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD)
- 9) "administrationsselskab": en enhed, der varetager den daglige forvaltning af en pulje af erhvervede fordringer eller af de underliggende krediteksponeringer.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere på hvilket grundlag, de kompetente myndigheder skal vurdere ækvivalensen af tilsyns- og reguleringskravene i tredjelandes lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 138
Tilladelse til at anvende IRB-metoden

1. Hvis betingelserne i dette kapitel er opfyldt, skal den kompetente myndighed give tilladelse til, at institutter opgør deres risikovægtede eksponeringer ved hjælp af metoden med interne ratings (herefter benævnt IRB-metoden).
2. Der skal indhentes tilladelse til at anvende IRB-metoden, herunder egne estimater for tab givet misligholdelse (herefter benævnt LGD) og konverteringsfaktorer, for hvert ratingsystem, metoder med interne modeller til opgørelse af aktieeksponeringer og metoder til estimering af LGD og de anvendte konverteringsfaktorer.
3. Institutter skal hos de kompetente myndigheder indhente tilladelse til følgende:
  - a) ændringer i anvendelsesområde for et ratingsystem eller en metode med interne modeller til opgørelse af aktieeksponeringer, som instituttet har fået tilladelse til at anvende
  - b) væsentlige ændringer i et ratingsystem eller en metode med interne modeller til opgørelse af aktieeksponeringer, som instituttet har fået tilladelse til at anvende.

Anvendelsesområdet for et ratingsystem omfatter alle eksponeringer af den relevante eksponeringstype, for hvilken det pågældende ratingsystem blev udviklet.

4. Institutter skal underrette de kompetente myndigheder om alle ændringer i ratingsystemer og metoder med interne modeller til opgørelse af aktieeksponeringer.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag institutter skal vurdere, om der er tale om væsentlige ændringer i ratingsystemerne eller metoderne med interne modeller vedrørende aktieeksponeringer i henhold til den i stk. 1 nævnte IRB-metode, der kræver yderligere tilladelse eller underretning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 139
De kompetente myndigheders vurdering af en ansøgning om tilladelse til at anvende IRB-metoden

1. I henhold til artikel 138 giver den kompetente myndighed kun tilladelse til, at et institut anvender IRB-metoden, herunder egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at kravene i dette kapitel er opfyldt, navnlig kravene i afdeling 6, og at instituttets systemer til forvaltning og rating af kreditrisikoeksponeringer er pålidelige og anvendt forsvarligt og navnlig, at den kompetente myndighed finder det godtgjort, at instituttet overholder følgende standarder:
  - a) instituttets ratingsystemer giver en relevant vurdering af modparten og transaktionerne,

en relevant sondring mellem risici og nøjagtige og konsekvente kvantitative risikovurderinger

- b) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der benyttes ved beregningen af kapitalkravene samt de hertil knyttede systemer og processer, spiller en væsentlig rolle i risikostyringen og beslutningsprocessen samt i kreditbevillingen, den interne kapitalallokering og de ledelsesmæssige funktioner i instituttet
- c) instituttet har en kreditrisikokontrolenhed, der er ansvarlig for ratingsystemerne, og som er tilstrækkeligt uafhængig og ikke undergivet upassende indflydelse
- d) instituttet indsamler og opbevarer alle relevante data som et effektivt grundlag for sin kreditrisikomåling og kreditrisikostyring
- e) instituttet dokumenterer sine ratingsystemer og begrundelsen for deres udformning samt validerer sine ratingsystemer
- f) instituttet har valideret sine ratingsystemer i en passende periode forud for tilladelsen til at anvende disse ratingsystemer eller metoder med interne modeller til opgørelse af aktieeksponeringer, instituttet har i denne periode vurderet, om disse ratingsystemer og metoder med interne modeller er egnede til ratingsystemernes anvendelsesområde og har foretaget de nødvendige ændringer i disse ratingsystemer og metoder med interne modeller til opgørelse af aktiepositioner, som følger af denne vurdering
- g) instituttet har ved hjælp af IRB-metoden beregnet kapitalgrundlagskravene ud fra estimaterne for dets risikoparametre og kan foretage de i artikel 95 krævede indberetninger.

Kravene om at anvende en IRB-metode, herunder egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, finder også anvendelse, når et institut har implementeret et ratingsystem eller en model, der anvendes inden for et ratingsystem, som er købt af en tredjepart.

- 2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de procedurer, som de kompetente myndigheder skal følge ved vurderingen af, at et institut overholder kravene til anvendelse af IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 140

Tidligere erfaring med anvendelse af IRB-metoder

- 1. Et institut, der ansøger om tilladelse til at benytte IRB-metoden, skal for de pågældende IRB-eksponeringsklasser have anvendt ratingsystemer, som i det store og hele opfylder kravene i afdeling 6 til den interne risikomåling og risikostyring i mindst tre år forud for dets opfyldelse

af betingelserne for at anvende IRB-metoden.

2. Et institut, der ansøger om at benytte egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer, skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det har udarbejdet og benyttet egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer på en måde, der i det store og hele opfylder de krav til anvendelse af egne estimater for disse parametre, der er fastsat i afdeling 6, i mindst tre år forud for dets opfyldelse af betingelserne for at benytte egne estimater af LGD og konverteringsfaktorer.
3. Såfremt instituttet udvider anvendelsen af IRB-metoden, efter at tilladelsen er givet, er instituttets erfaring tilstrækkeligt til at opfylde kravene i stk. 1 og 2 for så vidt angår dækningen af de yderligere eksponeringer. Hvis anvendelsen af ratingsystemer udvides til eksponeringer, som er væsentligt forskellige fra den eksisterende dækning, således at den eksisterende erfaring ikke med rimelighed kan antages at være tilstrækkelig til at opfylde kravene i disse bestemmelser for så vidt angår de yderligere eksponeringer, finder kravene i stk. 1 og 2 anvendelse særskilt for de yderligere eksponeringer.

Artikel 141

Foranstaltninger, som skal træffes, når kravene i dette kapitel ikke længere er opfyldt

Hvis et institut ikke længere opfylder kravene i dette kapitel, underretter det den kompetente myndighed herom og foretager sig et af følgende:

- a) enten forelægger det den kompetente myndighed en plan for rettidig fornyet overholdelse
- b) eller godtgør over for de kompetente myndigheder, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Artikel 142

Metode til henførelse af eksponeringer til eksponeringsklasser

1. Den metode, instituttet benytter til at henføre eksponeringer til de forskellige eksponeringsklasser, skal være hensigtsmæssig og konsekvent.
2. Hver eksponering henføres til en af følgende eksponeringsklasser:
  - a) fordringer eller eventualfordringer på statslige forvaltninger og centralbanker
  - b) fordringer eller eventualfordringer på institutter
  - c) fordringer eller eventualfordringer på virksomheder
  - d) fordringer eller eventualfordringer på detailkunder
  - e) aktieeksponeringer
  - f) securitiseringspositioner
  - g) andre aktiver, der ikke er gældsbaseede eksponeringer.

3. Følgende eksponeringer henføres til den klasse, som er fastlagt i stk. 2, litra a):
  - a) eksponeringer mod regionale forvaltninger, lokale myndigheder eller offentlige enheder, der behandles som eksponeringer mod statslige forvaltninger efter bestemmelserne i artikel 110 og 111
  - b) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 112, stk. 2, og mod internationale organisationer som omhandlet i artikel 113, der tildeles en risikovægt på 0 % efter bestemmelserne i disse artikler.
4. Følgende eksponeringer henføres til den klasse, som er fastlagt i stk. 2, litra b):
  - a) eksponeringer mod regionale forvaltninger og lokale myndigheder, der ikke behandles som eksponeringer mod statslige forvaltninger efter bestemmelserne i artikel 110
  - b) eksponeringer mod offentlige enheder, der behandles som eksponeringer mod institutter efter bestemmelserne i artikel 111, stk. 2, og
  - c) eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker, som ikke tildeles en risikovægt på 0 % efter bestemmelserne i artikel 112.
5. For at kunne henføres til den detaileksponeringsklasse, der er omhandlet i stk. 2, litra d), skal eksponeringer opfylde følgende kriterier:
  - a) eksponeringerne skal være mod en af følgende:
    - i) (en) fysisk(e) person(er)
    - ii) små eller mellemstore virksomheder, forudsat - i sidstnævnte tilfælde - at det samlede beløb, modparten eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter skylder instituttet eller moderselskaber og dets datterselskaber, herunder eksponeringer med restance, men med undtagelse af fordringer eller eventualfordringer sikret ved pant i beboelsesejendomme, ikke overstiger 1 mio. EUR, så vidt det er instituttet bekendt, og instituttet har taget rimelige skridt til at erhverve et sådant kendskab
  - b) instituttet behandler i sin risikostyring eksponeringerne konsekvent og ensartet
  - c) eksponeringerne forvaltes ikke så individuelt som eksponeringer i erhvervseksponeringsklassen
  - d) eksponeringerne repræsenterer hver især et af et stort antal ensartet forvaltede eksponeringer.

Ud over eksponeringerne i første afsnit henføres nutidsværdien af detailminimumsleasingydelse til detaileksponeringsklassen.
6. Følgende eksponeringer henføres til den aktieeksponeringsklasse, som er fastlagt i stk. 2, litra e):
  - a) ikke-gældsbaseerede eksponeringer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens

aktiver eller indkomst

- b) gældsbaseerede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra a).
7. Enhver kreditforpligtelse, der ikke henføres til eksponeringsklasserne i stk. 2, litra a), b), d), e) og f), skal henføres til den erhvervseksponeringsklasse, der er omhandlet i nævnte stykkes litra c).
8. Inden for den erhvervseksponeringsklasse, der er fastlagt i stk. 2, litra c), skal institutter separat identificere eksponeringer med følgende karakteristika som specialiserede udlånseksponeringer:
- a) eksponeringen er mod en enhed, som specifikt er blevet oprettet for at finansiere eller drive fysiske aktiver
  - b) de kontraktlige vilkår giver långiveren en betydelig kontrol over aktiverne og den indkomst, de genererer, og
  - c) den primære kilde til tilbagebetaling af lånet er afkastet fra driften af de finansierede aktiver snarere end en af aktiverne uafhængig tilbagebetalingsevne fra erhvervsmæssig virksomhed med et bredere sigte end drift af de finansierede aktiver.
9. Restværdien af leasede ejendomme henføres til den i stk. 2, litra g), fastlagte eksponeringsklasse, dog ikke hvis restværdien allerede indgår i den i artikel 162, stk. 4, omhandlede leasingeksponering.

Artikel 143

Betingelser for implementere af IRB-metoden for forskellige eksponeringsklasser og forretningsenheder

1. Institutter og et eventuelt moderselskab og dets datterselskaber skal implementere IRB-metoden for alle eksponeringer, medmindre de af de kompetente myndigheder har fået tilladelse til anvende den standardiserede metode efter bestemmelserne i artikel 145.

Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan implementeringen ske trinvist for de forskellige eksponeringsklasser, jf. artikel 142, inden for samme forretningsområde, for forskellige forretningsområder inden for samme koncern eller med henblik på brug af egne estimater for tab givet misligholdelse eller konverteringsfaktorer til beregning af risikovægtene for eksponeringer mod virksomheder, institutter, statslige forvaltninger og centralbanker.

I forbindelse med den detaileksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 142, stk. 5, kan implementeringen ske trinvist for de eksponeringsklasser, som de forskellige korrelationer i artikel 149 svarer til.

2. Den kompetente myndighed fastsætter den tidsfrist, som et institut, et moderselskab og dets datterselskaber har til at implementere IRB-metoden for alle eksponeringer. Den kompetente myndighed fastsætter en tidsfrist, som den anser for passende ud fra

institutternes, et eventuelt moderselskabs og dettes datterselskabers art og størrelse samt antallet og arten af de ratingsystemer, der skal implementeres.

3. Institutter implementerer IRB-metoden efter de betingelser, de kompetente myndigheder har fastsat. Disse betingelser skal være udformet med henblik på at sikre, at den fleksibilitet, der følger af stk. 1, ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav for de eksponeringsklasser eller forretningsområder, som endnu ikke er omfattet af IRB-metoden, eller til brug for egne estimater for tab givet misligholdelse og konverteringsfaktorer.
4. Institutter, som først er begyndt med at anvende IRB-metoden efter den 1. januar 2013, skal fortsat kunne beregne deres kapitalkrav ved hjælp af standardmetoden for alle deres eksponeringer i implementeringsperioden, indtil de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at IRB-metoden vil kunne implementeres med rimelig sikkerhed.
5. Et institut, som har fået tilladelse til at anvende IRB-metoden til en hvilken som helst eksponeringsklasse, kan også anvende IRB-metoden til aktieeksponeringsklassen, undtagen i det tilfælde, hvor instituttet har tilladelse til at anvende standardmetoden for aktieeksponeringer efter bestemmelserne i artikel 145.
6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, i hvilke tilfælde de kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne implementerer IRB-metoden efter bestemmelserne i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 144

Betingelser for tilbagevenden til mindre avancerede metoder

1. Et institut, som anvender IRB-metoden, skal ikke ophøre med at anvende den metode og i stedet anvende standardmetoden til opgørelse af risikovægtede eksponeringer, medmindre følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af standardmetoden ikke foreslås for at reducere instituttets kapitalgrundlagskrav, at det er nødvendigt på grund af instituttets art og kompleksitet, og at det ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici
  - b) instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.
2. Institutter, som i henhold til artikel 146, stk. 9, har fået tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer, må ikke igen anvende LGD-værdier og konverteringsfaktorer som omhandlet i artikel 146, stk. 8, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af LGD og konverteringsfaktorer som omhandlet i artikel 146, stk. 8, ikke foreslås for at reducere instituttets kapitalgrundlagskrav, at det er nødvendigt på grund af instituttets art og kompleksitet, og at den ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at styre risici
  - b) instituttet er forudgående blevet meddelt tilladelse af den kompetente myndighed.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af opfyldelse af de af de kompetente myndigheder fastlagte betingelser for udrulning af IRB-metoden i henhold til artikel 143 og tilladelse til delvis anvendelse på permanent basis som omhandlet i artikel 145.

Artikel 145
Permanent undtagelser

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse kan institutter, der har tilladelse til at benytte IRB-metoden til opgørelse af de risikovægtede eksponeringer og de forventede tab for en eller flere eksponeringsklasser, anvende standardmetoden på følgende eksponeringer:
- a) den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra a), hvis antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det ville være en uforholdsmæssig stor byrde for instituttet at implementere et ratingsystem for disse modparter
  - b) den eksponeringsklasse, der er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra b), hvis antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det ville være en uforholdsmæssig stor byrde for instituttet at implementere et ratingsystem for disse modparter
  - c) eksponeringer i ikke-væsentlige forretningsenheder samt eksponeringsklasser, der er uden større betydning i henseende til størrelse og opfattet risikoprofil
  - d) eksponeringer mod statslige forvaltninger i medlemsstaterne og deres regionale forvaltninger, lokale myndigheder og administrative organer, forudsat at:
    - i) der ikke er nogen forskel i risiko mellem eksponeringer mod den pågældende statslige forvaltning og disse øvrige eksponeringer i kraft af særlige offentlige arrangementer
    - ii) eksponeringerne mod den statslige forvaltning risikovægtes med 0 % i henhold til artikel 109, stk. 4
  - e) et instituts eksponeringer mod en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende reguleringskrav, eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
  - f) eksponeringer mellem institutter, som opfylder kravene i artikel 108, stk. 7

- g) aktieeksponeringer mod enheder, hvis kreditforpligtelser risikovægtes med 0 % efter bestemmelserne i kapitel 2 (herunder offentligt støttede virksomheder, der kan risikovægtes med 0 %)
- h) aktieeksponeringer, som indgås under lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som tilvejebringer væsentlig støtte til instituttets investeringer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i aktieinvesteringer, når sådanne eksponeringer samlet set kun kan udeholdes fra IRB-metoden op til 10 % af kapitalgrundlaget
- i) de eksponeringer, som er omhandlet i artikel 114, stk. 4, og som opfylder betingelserne heri
- j) statsgarantier og statsligt genforsikrede garantier, jf. artikel 210, stk. 2.

De kompetente myndigheder skal give tilladelse til at anvende standardmetoden for de i litra g) og h) nævnte aktieeksponeringer, for hvilke der er givet tilladelse til at anvende denne metode i andre medlemsstater.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1 betragtes aktieeksponeringsklassen for et institut som væsentlig, hvis dens samlede værdi, eksklusive aktieeksponeringer under lovgivningsprogrammer som omhandlet i stk. 1, litra g), i gennemsnit i det foregående år overstiger 10 % af instituttets kapitalgrundlag. Hvis antallet af disse aktieeksponeringer er mindre end 10 individuelle besiddelser, er denne grænse på 5 % af instituttets kapitalgrundlag.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af stk. 1, litra a), b) og c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 2

BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE EKSPONERINGER

UNDERAFDELING 1

BEHANDLING EFTER EKSPONERINGSTYPE

Artikel 146

Behandling efter eksponeringsklasse

1. De risikovægtede poster for kreditrisiko vedrørende eksponeringer, der tilhører en af de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra a)-e) og g), skal beregnes i overensstemmelse med underafdeling 2, undtagen i de tilfælde, hvor de fratrækkes i tier

- 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer og tier 2-kapitalelementer.
2. De risikovægtede poster for udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer skal beregnes i overensstemmelse med artikel 153. Hvis et institut har fuld regresret over for fordringens sælger i tilfælde af tab på de erhvervede fordringer som følge af misligholdelse eller udvanding, finder bestemmelserne i denne artikel og artikel 147 og 154, stk. 1-4, om erhvervede fordringer ikke anvendelse, og eksponeringen behandles da som en eksponering med sikkerhed i fordringen.
  3. Opgørelsen af de risikovægtede poster for kreditrisici og udvandringsrisici baseres på de relevante risikoparametre, der er knyttet til den pågældende eksponering. Disse omfatter sandsynlighed for misligholdelse (herefter benævnt PD), LGD, løbetid (herefter benævnt M) og eksponeringsværdien. PD og LGD kan tages i betragtning separat eller set under et i overensstemmelse med afdeling 4.
  4. Med forbehold af de kompetente myndigheders forudgående tilladelse til at anvende IRB-metoden opgør institutter risikovægtede eksponeringer for kreditrisici vedrørende alle eksponeringer i eksponeringsklassen "aktieeksponeringer" som omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra e), efter bestemmelserne i artikel 150, med undtagelse af eksponeringerne i artikel 146, stk. 6, litra c). De kompetente myndigheder giver et institut tilladelse til at anvende metoden med interne modeller som omhandlet i artikel 150, stk. 4, såfremt instituttet opfylder kravene i afdeling 6, underafdeling 4. Risikovægtede poster for eksponeringer mod en central modpart, som opstår i forbindelse med et instituts indbetalte bidrag til en central modparts misligholdelsesfond som defineret i artikel 146, stk. 6, litra c), beregnes i henhold til artikel 151.
  5. Risikovægtede poster for kreditrisiko vedrørende særlige udlånseksponeringer beregnes i henhold til artikel 148, stk. 4.
  6. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 142, stk. 2, litra a)-d), skal institutter anvende deres egne estimater for PD i overensstemmelse med artikel 138 og afdeling 6.
  7. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 142, stk. 2, litra d), skal institutter anvende deres egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer i overensstemmelse med artikel 138 og afdeling 6.
  8. For eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 142, stk. 2, litra a)-c), skal institutterne anvende LGD-værdierne i artikel 157, stk. 1 og konverteringsfaktorerne i artikel 162, stk. 8, litra a)-d), medmindre instituttet har fået tilladelse til at anvende sine egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer for disse eksponeringsklasser i overensstemmelse med stk. 9.
  9. For alle eksponeringer, der tilhører eksponeringsklasserne i artikel 142, stk. 2, litra a)-c), skal de kompetente myndigheder tillade, at institutter kun anvender deres egne estimater for LGD og konverteringsfaktorer i overensstemmelse med artikel 138.
  10. De risikovægtede poster for securitiserede eksponeringer og eksponeringer, der tilhører den eksponeringsklassen i artikel 142, stk. 2, litra f), beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.

Artikel 147

Behandling af eksponeringer i form af andele i kollektive investeringsvirksomheder (CIU'er)

1. Opfylder eksponeringer i form af andele i en kollektiv investeringsvirksomhed (CIU) kriterierne i 127, stk. 3, og er instituttet bekendt med alle eller nogle af CIU's underliggende eksponeringer, skal instituttet medregne disse underliggende eksponeringer ved opgørelsen af de risikovægtede eksponeringer og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er omhandlet i dette kapitel.

Er CIU'ens underliggende eksponering selv en eksponering i form af andele i en anden CIU, skal den første CIU også medregne den anden CIU's underliggende eksponeringer.

2. Når instituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i dette kapitel, for alle eller dele af de underliggende eksponeringer i CIU'en, skal de risikovægtede eksponeringer og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:

- a) for eksponeringer, som tilhører aktieeksponeringsklassen i artikel 142, stk. 2, litra e), skal institutter anvende den forenkede risikovægningsmetode, som er omhandlet i artikel 150, stk. 2
- b) for alle andre underliggende eksponeringer, jf. stk. 1, skal institutter anvende den i kapitel 2 fastlagte standardmetode under forudsætning af følgende:
  - i) for eksponeringer, der er tildelt en specifik risikovægt for ikke-ratede eksponeringer, eller som er henført til det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en bestemt eksponeringsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på to, men den må ikke være højere end 1 250 %
  - ii) for alle andre eksponeringer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1, dog skal risikovægten være mindst 5 %.

Kan instituttet med henblik på anvendelse af litra a) ikke sondre mellem private equity, børsnoterede aktier og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Når disse eksponeringer sammen med instituttets direkte eksponeringer i denne eksponeringsklasse ikke er væsentlige, jf. artikel 145, stk. 2, kan stk. 1 i denne artikel finde anvendelse, såfremt de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil.

3. Opfylder eksponeringer i form af andele i en CIU ikke kriterierne i 127, stk. 3, eller er instituttet ikke bekendt med alle CIU's underliggende eksponeringer eller dens underliggende eksponeringer, som også er en eksponering i form af andele i en CIU, skal instituttet medregne disse underliggende eksponeringer og beregne de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter bestemmelser om den forenkede risikovægningsmetode i artikel 150, stk. 2.

Hvis instituttet ikke kan sondre mellem private equity, børsnoterede aktier og andre aktieeksponeringer, behandles de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer. Eksponeringer, der ikke er aktieeksponeringer henføres til klassen andre aktieeksponeringer.

4. Som alternativ til metoden i stk. 4 kan institutter selv beregne eller få en tredjepart til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede poster baseret på CIU'ernes underliggende eksponeringer i overensstemmelse med de i stk. 2,

litra a) og b), nævnte metoder for følgende:

- a) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstituttet
- b) for andre CIU'er: CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 127, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade institutter at anvende artikel 145, stk. 1, stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 2

OPGØRELSE AF RISIKOVÆGTEDE POSTER FOR KREDITRISIKO

Artikel 148

Risikovægtede poster for eksponeringer mod virksomheder, institutter, statslige forvaltninger og centralbanker

1. Med forbehold af den særlige fremgangsmåde i stk. 2, 3 og 4 opgøres de risikovægtede poster for eksponeringer mod virksomheder, institutter, statslige forvaltninger og centralbanker efter følgende formler:

$$\text{risikovægtet post} = RW * \text{eksponeringens størrelse}$$

hvor risikovægten RW defineres som:

- i) hvis $PD = 0$, er $RW = 0$
- ii) hvis $PD = 1$, dvs. for misligholdte eksponeringer:
  - hvor institutter anvender LGD-værdierne i artikel 157, stk. 1, fastsættes RW til 0.
  - hvis institutter anvender egne estimater for LGD, beregnes RW :
$$RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$$

hvor EL_{BE} er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i henhold til artikel 177, stk. 1, litra h)

iii) hvis $PD \in]0\%;100\%[$, dvs. for alle værdier, undtagen de i i) eller ii) nævnte

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

hvor

$N(x)$ = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x)

$G(Z)$ = angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x -værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$).

R = korrelationsfaktoren, der defineres som

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = løbetidsfaktoren, der defineres som

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. For alle eksponeringer mod store regulerede finansielle enheder og uregulerede finansielle enheder ganges korrelationskoefficienten i stk. 1, nr. iii), med 1,25:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Den risikovægtede post for hver eksponering, der opfylder kravene i artikel 198 og 212, kan justeres efter følgende formel:

$$\text{risikovægtet post} = RW * \text{eksponeringens størrelse} * (0,15 + 160 * PD_{pp})$$

hvor:

PD_{pp} = beskyttelsesgiverens PD.

RW beregnes ved hjælp af den relevante risikovægningsformel, der er anført i stk. 3, for eksponeringen, modpartens PD og LGD for en sammenlignelig direkte eksponering mod beskyttelsesgiveren. Løbetidsfaktoren (b) skal beregnes ved hjælp af den mindste af enten beskyttelsesgiverens PD eller modpartens PD.

4. For eksponeringer med virksomheder, som indgår i en koncern, hvis samlede årsomsætning er på under 50 mio. EUR, kan institutterne anvende følgende korrelationsformel fra stk. 1, nr. iii), til beregning af risikovægtene for eksponeringer mod virksomheder. I denne formel angiver S den samlede årsomsætning i millioner EUR, hvor $5 \text{ mio. EUR} \leq S \leq 50 \text{ mio. EUR}$. Indberettede årsomsætninger på mindre end 5 mio. EUR behandles, som om de udgør 5 mio. EUR. For erhvervede fordringer er den samlede årsomsætning det vægtede

gennemsnit af de enkelte eksponeringer i puljen.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Institutter skal lægge koncernens samlede aktiver til grund i stedet for den samlede årsomsætning, hvis den samlede årsomsætning ikke er en relevant indikator for virksomhedens størrelse, og de samlede aktiver udgør en mere relevant indikator end den samlede årsomsætning.

5. For specialiserede udlånseksponeringer, hvor instituttet ikke kan estimere PD, eller instituttets PD-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6, anvendes risikovægtene i tabel 1 for disse eksponeringer:

Tabel 1					
Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2½ år eller derover	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Ved placeringen af de specialiserede udlånseksponeringer i de enkelte kategorier skal institutterne tage hensyn til følgende faktorer: den finansielle styrke, det politiske og lovgivningsmæssige miljø, transaktionernes og/eller aktivernes art, eventuelle involverede erhvervsvirksomheders styrke samt eventuelle indtægter fra offentlig-private partnerskaber og værdipapirporteføljer.

6. For erhvervede erhvervsfordringer skal institutterne overholde kravene i artikel 180. For erhvervede erhvervsfordringer, der også opfylder betingelserne i artikel 149, stk. 5, kan risikokvantificeringsstandarderne for detaileksponeringer i afdeling 6 anvendes, hvis det ville være en urimelig byrde for et institut at benytte risikokvantificeringstandarder for erhvervseksponeringer, der er fastsat i del 6 vedrørende disse fordringer.
7. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver "first-loss"-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse og udvanding eller begge dele, behandles som "first-loss"-positioner i securitiseringstransaktioner efter IRB-metoden.
8. Hvis et institut yder kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer, således at den n'te misligholdelse blandt disse eksponeringer udløser betaling, hvorved kontrakten bringes til ophør, tildeles de risikovægte, der er anført i kapitel 5, forudsat at et godkendt ECAI har foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet. Er produktet ikke vurderet af et godkendt ECAI, aggregeres risikovægtene for samtlige eksponeringer i kurven med undtagelse af n-1-eksponeringer, hvor summen af værdien af det forventede tab ganget med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstiger den nominelle værdi af den risikoafdækning, der ydes af kreditderivatet, ganget med 12,5. De n-1-eksponeringer, der skal udeholdes fra aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de eksponeringer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige eksponeringer i aggregeringen. Positioner i en kurv, for hvilke et institut ikke kan fastsætte

risikovægten efter IRB-metoden, risikovægtes med 1 250 %.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, efter hvilke kriterier institutter skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når specialiserede udlånseksponeringer skal risikovægtes.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 149
Risikovægtede poster for detaileksponeringer

1. De risikovægtede poster for detaileksponeringer beregnes efter følgende formel:

risikovægtet post = *RW* * *eksponeringens størrelse*

hvor risikovægten *RW* defineres som:

- i) hvis $PD = 0$, er $RW = 0$
- ii) hvis $PD = 1$, dvs. for misligholdte eksponeringer, er $RW: RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$

hvor EL_{BE} er instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i overensstemmelse med dette bilags del 1, punkt 177, stk. 1, litra h)

- iii) hvis $PD \in]0\%;100\%[$, dvs. for alle værdier, undtagen de i i) eller ii) nævnte

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

hvor

$N(x)$ = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x)

$G(Z)$ = den inverse kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x -værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$)

R = korrelationsfaktoren, der defineres som

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. De risikovægtede poster for eksponeringer mod små og mellemstore virksomheder, jf. artikel 142, stk. 5, som opfylder kravene i artikel 198 og 212, kan beregnes i henhold til artikel 148, stk. 3.
3. For detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom anvendes en korrelationskoefficient (R) på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i stk. 1.
4. For kvalificerede revolverende detaileksponeringer, jf. litra a)-e), anvendes en korrelation (R) på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i stk. 1.

Eksponeringerne betragtes som kvalificerede revolverende detaileksponeringer, hvis de opfylder følgende betingelser:

- a) eksponeringerne er mod privatkunder
- b) eksponeringerne er revolverende og usikrede, og de kan umiddelbart opsiges af instituttet, såfremt faciliteten ikke udnyttes straks og uden betingelser. Revolverende eksponeringer defineres i denne forbindelse som eksponeringer, hvor tilgodehavender hos privatkunder varierer alt efter, hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, instituttet har fastsat. Den uudnyttede del af faciliteten kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene sætter instituttet i stand til at opsige faciliteten i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og lovgivning i tilknytning hertil
- c) en eksponering mod en enkelt privatkunde i delporteføljen kan højst udgøre 100 000 EUR
- d) anvendelse af korrelationskoefficienten i dette stykke er begrænset til porteføljer, hvor tabsraterne især inden for små PD-intervaller udviser lav volatilitet sammenlignet med tabsraternes gennemsnitlige volatilitetsniveau for andre eksponeringer
- e) behandlingen som en kvalificeret revolverende detaileksponering skal være konsistent med delporteføljens underliggende risikokarakteristika.

Uanset litra b) finder kravet om, at eksponeringen skal være usikret, når det drejer sig om sikrede kreditfaciliteter i tilknytning til en lønkonto, ikke anvendelse. I så fald medregnes de beløb, der stammer fra sikkerhedsstillelsen, ikke i LGD-estimatet.

De kompetente tilsynsmyndigheder undersøger den relative volatilitet i tabsprocenterne for de kvalificerede revolverende detaildelforteføljer samt den samlede kvalificerede revolverende detailportefølje og skal udveksle oplysninger om typiske karakteristika for tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer med de øvrige medlemsstater.

5. Erhvervede fordringer skal for at kunne behandles som detaileksponeringer opfylde de minimumskrav, der er anført i artikel 180, samt følgende betingelser:
  - a) instituttet har erhvervet fordringerne af uafhængige tredjepartssælgere, og ingen

eksponeringer, som direkte eller indirekte udgår fra virksomheden, indgår i fordringerne

- b) de erhvervede fordringer er etableret mellem sælgeren og fordringens debitor efter princippet om indbyrdes uafhængige parter. Koncerninterne fordringer og fordringer, hvor der foregår en modregning mellem enheder, som både køber og sælger til hinanden, opfylder ikke betingelserne
  - c) det institut, som har erhvervet fordringerne, har et krav på hele afkastet fra de erhvervede fordringer eller på en forholdsmæssig andel af afkastet og
  - d) porteføljen af erhvervede fordringer er veldiversificeret.
6. For erhvervede erhvervsfordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, sikkerhed eller delgarantier, der giver "first-loss"-beskyttelse over for tab som følge af misligholdelse, udvanding eller begge dele, behandles som "first-loss"-positioner i securitiseringstransaktioner efter IRB-metoden.
7. For blandede puljer af erhvervede detailfordringer, hvor de institutter, som har erhvervet fordringerne, ikke kan adskille eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom og kvalificerede revolverende detaileksponeringer fra andre detaileksponeringer, anvendes den funktion til beregning af risikovægte for detaileksponeringer, der resulterer i det højeste kapitalkrav for sådanne eksponeringer.

Artikel 150

Risikovægtede poster for aktieeksponeringer

1. Institutter beregner de risikovægtede poster for aktieeksponeringer med undtagelse af dem, der fratrækkes efter bestemmelserne i anden del, eller som risikovægtes med 250 % i henhold til artikel 45 efter de forskellige metoder, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4, og anvender dem på forskellige porteføljer, hvis instituttet anvender forskellige metoder internt. Anvender instituttet forskellige metoder, skal valget være konsekvent, og regelarbitrage bør ikke lægges til grund.

Institutter kan behandle aktieeksponeringer mod accessoriske servicevirksomheder efter bestemmelserne om behandling om andre aktiver, som ikke er gældsforpligtelser.

2. Efter den forenklede risikovægningsmetode beregnes de risikovægtede poster efter følgende formel:

risikovægt (RW) = 190 % for eksponeringer i private equity i veldiversificerede porteføljer

risikovægt (RW) = 290 % for eksponeringer i børsnoterede aktier

risikovægt (RW) = 370 % for alle andre aktieeksponeringer

risikovægtet post = RW * eksponeringens størrelse.

Korte spotpositioner i aktier og korte positioner i afledte instrumenter uden for handelsbeholdningen kan modregnes med lange positioner i samme individuelle aktier, forudsat at disse instrumenter udtrykkeligt er forbeholdt risikoafdækning af specifikke

aktieeksponeringer, og at risikoafdækningen gælder i mindst et år mere. Andre korte positioner behandles, som om der var tale om lange positioner, og den relevante risikovægt tildeles de enkelte positioners numeriske værdi. Er der manglende match mellem positionernes løbetid, anvendes samme metode som for eksponeringer mod virksomheder som omhandlet i artikel 158, stk. 5.

Institutter kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i kapitel IV.

3. Efter PD/LGD-metoden skal de risikovægtede poster opgøres efter formlerne i artikel 148, stk. 1. Hvis institutterne ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne anvende den definition af misligholdelse, der er fastlagt i artikel 174, justeres risikovægtene med en faktor 1,5.

For de enkelte eksponeringer må summen af værdien af det forventede tab ganget med 12,5 og den risikovægtede eksponering ikke overstige eksponeringens størrelse ganget med 12,5.

Institutter kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i kapitel IV. For eksponeringer i private equity i veldiversificerede porteføljer kan anvendes en LGD på 65 %. I disse tilfælde sættes løbetiden til 5 år.

4. Efter metoden med interne modeller opgøres de risikovægtede poster som det potentielle tab på instituttets aktieeksponeringer, opgjort ved brug af interne value-at-risk-modeller baseret på et ensidigt 99 % konfidensinterval, der viser forskellen mellem kvartalsafkast og en passende risikofri rente, der er beregnet over en længere analyseperiode, ganget med 12,5. Det risikovægtede beløb for porteføljen af aktieeksponeringer må ikke være lavere end summen af følgende:

- a) det risikovægtede beløb opgjort efter PD/LGD-metoden og
- b) det forventede tab på eksponeringen ganget med 12,5.

Beløbene i litra a) og b) beregnes ved hjælp af PD-værdierne som omhandlet i artikel 161, stk. 1, og de tilsvarende LGD-værdier som omhandlet i artikel 161, stk. 2.

Institutter kan medregne ufinansieret kreditrisikoafdækning, der er opnået på en aktieeksponering.

Artikel 151

Risikovægtede poster for aktieeksponeringer

Risikovægtede poster for eksponeringer, der opstår i forbindelse med et instituts indbetalte bidrag til en central modparts misligholdelsesfond og handelseksponeringer mod en central modpart beregnes i overensstemmelse med artikel 296-300.

Artikel 152

Risikovægtede poster for andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

De risikovægtede poster for andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, beregnes efter følgende formel:

$$\text{risikovægtet post} = 100 \% \cdot \text{eksponeringens størrelse}$$

undtagen:

- a) kassebeholdning og tilsvarende poster samt guldbarrer, der opbevares i egne boksenlæg eller hos tredjemand, tildeles en risikovægt på 0 %, for så vidt de understøttes af indskud i guld
- b) hvis eksponeringen er en restværdi af leasede aktiver, beregnes risikovægten således:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{eksponeringens størrelse}$$

hvor t er større end 1 og nærmeste hele antal år af restløbetiden.

UNDERAFDELING 3

BEREGNING AF RISIKOVÆGTED E POSTER FOR UDVANDINGSRISIKO VEDRØRENDE ERHVERVEDE FORDRINGER

Artikel 153

Risikovægtede poster for udvandingsrisiko vedrørende erhvervede fordringer

1. Institutter beregner de risikovægtede poster for udvandingsrisici vedrørende erhvervede erhvervsfordringer og detailfordringer efter formlen i artikel 148, stk. 1.
2. Institutter bestemmer inputparametrene PD og LGD efter bestemmelserne i afdeling 4.
3. Institutter beregner eksponeringsværdien efter bestemmelserne i afdeling 5.
4. Med henblik på anvendelse af denne artikel sættes løbetiden til 1 år.
5. Hvis instituttet har godtgjort over for de kompetente myndigheder, at udvandingsrisikoen er uvæsentlig, fritages instituttet for beregning af risikovægtede poster for udvandingsrisiko vedrørende erhvervede erhvervs- og detailfordringer.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2011
KOM(2011) 452 endelig

2011/0202 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringselskaber

Del II

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 949 endelig}

{SEK(2011) 950 endelig}

AFDELING 3 FORVENTEDE TAB

Artikel 154 Behandling efter eksponeringstype

1. Beregningen af de forventede tab baseres på de samme inputtal for sandsynligheden for misligholdelse (PD), tabet givet misligholdelse (LGD) og værdien af hver eksponering som dem, der benyttes til beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med artikel 146. Med hensyn til misligholdte eksponeringer, hvor institutter anvender egne estimater af LGD, er det forventede tab (EL) lig med instituttets bedste estimat af det forventede tab for den misligholdte eksponering (EL_{BE}) i overensstemmelse med artikel 177, stk. 1, litra h).
2. De forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer beregnes i overensstemmelse med kapitel 5.
3. De forventede tab vedrørende eksponeringer, der tilhører eksponeringsklassen "andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser", der er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra g), er nul.
4. De forventede tab vedrørende eksponeringer i form af aktier og andele i en kollektiv investeringsordning, der er omhandlet i artikel 147, beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne artikel.
5. De forventede tab vedrørende eksponeringer med virksomheder, institutter, statslige forvaltninger og centralbanker samt detaileksponeringer beregnes efter følgende formler:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

Ved misligholdte eksponeringer ($PD = 1$), hvor institutterne bruger deres egne estimater for LGD, er $EL = EL_{BE}$, instituttets bedste estimat for forventet tab på den misligholdte eksponering i henhold til artikel 177, stk. 1, litra h).

For eksponeringer, der behandles som anført i artikel 148, stk. 3, fastsættes EL til 0.

6. De forventede tab vedrørende specialiserede udlånseksponeringer, hvor institutterne anvender de risikovægningsmetoder, der er anført i artikel 148, stk. 6, klassificeres i henhold til tabel 2.

Tabel 2					
Restløbetid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Under 2½ år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
EL for 2½ år eller	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

derover					
---------	--	--	--	--	--

7. De forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med den forenkede risikovægningsmetode, beregnes efter følgende formel:

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

Der anvendes følgende EL-værdier:

forventet tab (EL) = 0,8 % for "private equity"-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

forventet tab (EL) = 0,8 % for børsnoterede aktieeksponeringer

forventet tab (EL) = 2,4 % for alle andre aktieeksponeringer.

8. De forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med PD-/LGD-metoden, beregnes efter følgende formler:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

9. De forventede tab vedrørende aktieeksponeringer, hvor de risikovægtede værdier af disse eksponeringer beregnes i overensstemmelse med metoden med interne modeller, udgør 0 %.

10. De forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer beregnes efter følgende formel:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

11. For så vidt angår eksponeringer i forbindelse med OTC-derivater kan institutter ved beregning af den risikovægtede værdi af disse eksponeringer i overensstemmelse med dette kapital reducere det forventede tab for en given nettinggruppe med kreditværdijusteringen for nævnte nettinggruppe, som instituttet allerede har bogført som en nedskrivning. Det forventede tab, som fremkommer, må ikke være under nul.

Artikel 155

Behandling af de forventede tab

Institutter trækker de forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med artikel 154, stk. 2, 3 og 7, fra generelle og specifikke kreditrisikojusteringer, der foretages for disse eksponeringer. Nedslag i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, jf. artikel 162, stk. 1, behandles som specifikke kreditrisikojusteringer. Specifikke kreditrisikojusteringer

for misligholdte eksponeringer anvendes ikke til at dække forventet tab på andre eksponeringer. De forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i denne beregning.

AFDELING 4

SANDSYNLIGHED FOR MISLIGHOLDELSE (PD), TAB GIVET MISLIGHOLDELSE (LGD) OG LØBETID

UNDERAFDELING 1

EKSPONERINGER MED VIRKSOMHEDER, INSTITUTTER, STATSLEGE FORVALTNINGER OG CENTRALBANKER

Artikel 156

Sandsynlighed for misligholdelse (PD)

1. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) for en eksponering med en virksomhed eller et institut fastsættes til mindst 0,03 %.
2. For erhvervede fordringer på selskaber, hvor instituttet ikke kan estimere PD, eller instituttets PD-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6, bestemmes PD ved hjælp af følgende metoder:
  - (a) for privilegerede krav vedrørende erhvervede fordringer på selskaber baseres PD på instituttets estimat af det forventede tab (EL) divideret med tab givet misligholdelse (LGD) for disse fordringer
  - (b) for efterstillede krav vedrørende erhvervede fordringer på selskaber baseres PD på instituttets estimat af EL
  - (c) hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne estimer af LGD for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab for erhvervede fordringer på selskaber i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling.
3. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) udgør 100 % for modparter, der er i restance.
4. Institutterne kan tage hensyn til ufinansieret kreditafdækning i sandsynligheden for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4. I forbindelse med udvandringsrisici kan, i tillæg til de udbydere af kreditafdækning, der er omhandlet i artikel 197, stk. 1, litra g), også sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) selskabet har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder

- b) selskabet har ikke, for så vidt angår institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, og skønnes ifølge en intern rating at have en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der er forbundet med kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder.
5. Institutter, der benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD), kan med forbehold af bestemmelserne i artikel 157, stk. 3, anerkende ufinansieret kreditaafdækning ved at justere sandsynligheden for misligholdelse (PD).
6. I forbindelse med udvandringsrisici for erhvervede fordringer på selskaber fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til instituttets estimat af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici. Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne estimater af LGD for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer på selskaber i PD og LGD, kan instituttet anvende det PD-estimat, der er resultatet af nævnte opdeling. Institutterne kan anerkende ufinansieret kreditaafdækning i sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4. I forbindelse med udvandringsrisici kan, i tillæg til de udbydere af kreditaafdækning, der er omhandlet i artikel 197, stk. 1, litra g), også sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, hvis betingelserne i stk. 4 er opfyldt:
7. Uanset artikel 197, stk. 1, litra g), anerkendes de selskaber, der opfylder betingelserne i stk. 4.
- Hvis et institut har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne estimater af LGD vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer på selskaber, kan det anerkende ufinansieret kreditaafdækning ved at justere sine sandsynlighed for misligholdelse (PD)'er, jf. dog artikel 157, stk. 3.

Artikel 157
Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutterne skal i overensstemmelse med artikel 146, stk. 8, anvende følgende tab givet misligholdelse (LGD)-værdier:
- a) privilegerede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 45 %
  - b) efterstillede eksponeringer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 75 %
  - c) institutter kan anerkende finansieret og ufinansieret kreditaafdækning vedrørende tab givet misligholdelse (LGD) i overensstemmelse med kapitel 4
  - d) dækkede obligationer som defineret i artikel 124 kan tillægges en tab givet misligholdelse (LGD)-værdi på 11,25 %
  - e) for privilegerede eksponeringer vedrørende erhvervede fordringer på selskaber, hvor instituttets PD-estimater ikke opfylder kravene i afdeling 6: 45 %

- f) for efterstillede eksponeringer vedrørende erhvervede fordringer på selskaber, hvor instituttet ikke kan estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD), eller instituttets sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimer ikke opfylder kravene i afdeling 6: 100 %
  - g) for udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer på selskaber: 75 %.
2. Med hensyn til udvandrings- og misligholdelsesrisici kan et institut, hvis det har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne estimater af LGD for erhvervseksponeringer, og det er i stand til at foretage en opdeling, som den kompetente myndighed anser for pålidelig, af sine estimater af det forventede tab vedrørende erhvervede fordringer på selskaber i PD og LGD, anvende LGD-estimatet for erhvervede fordringer på selskaber.
  3. Et institut kan, hvis det har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne estimater af LGD for eksponeringer med virksomheder, institutioner, statslige forvaltninger og centralbanker, anerkende ufinansieret kreditafdækning ved at justere sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimerne, forudsat at kravene i afdeling 6 er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder. Institutter må ikke fastsætte justerede sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-værdier for garanterede eksponeringer, hvis det resulterer i, at den justerede risikovægt bliver lavere end for en lignende direkte eksponering med garantistilleren.
  4. Med henblik på de foretagender, der er omhandlet i artikel 148, stk. 3, fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) for en sammenlignelig direkte eksponering med udbyderen af kreditrisikoafdækningen på grundlag af enten tab givet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikke-afdækket facilitet i relation til garantistilleren eller skyldnerens ikke-afdækkede facilitet afhængig af, om der, såfremt både garantistilleren og skyldneren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der vil kunne inddrives, vil afhænge af garantistilleren henholdsvis skyldnerens finansielle situation.

Artikel 158
Løbetid

1. Institutter, der har ikke har fået tilladelse til at benytte deres egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer og deres egne omregningsfaktorer for eksponeringer med virksomheder, institutter eller statslige forvaltninger og centralbanker, fastsætter for eksponeringer i tilknytning til genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer løbetiden (M) til 0,5 år, mens de for alle andre eksponeringer fastsætter løbetiden til 2,5 år.

Alternativt beslutter de kompetente myndigheder som led i den tilladelse, der er omhandlet i artikel 138, om instituttet skal anvende løbetiden for hver eksponering som anført i stk. 2.

2. Institutter, der har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte deres egne LGD-estimer og deres egne omregningsfaktorer for eksponeringer med

virksomheder, institutter eller statslige forvaltninger og centralbanker, beregner løbetiden (M) for hvert af disse eksponeringer som anført i litra a)-e) og med forbehold af bestemmelserne i stk. 3-5. Løbetiden må under ingen omstændigheder overstige 5 år:

- a) for et instrument, der er underlagt en pengestrømsplan, beregnes løbetiden efter følgende formel:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

hvor CF_t angiver de betalinger (afdrag, renter og gebyrer), modparten har forpligtet sig til at foretage i perioden t

- b) for derivater, der er underlagt en masternettingaftale, fastsættes løbetiden ud fra eksponeringens vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 1 år, og løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hver eksponering
- c) for eksponeringer, der er knyttet til fuldt sikrede eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter (som beskrevet i bilag II), transaktioner og fuldt eller næsten fuldt sikrede margenlån, der er underlagt en masternettingaftale, beregnes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 10 dage
- d) for genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, der er underlagt en masternettingaftale, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 5 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hver transaktion
- e) for et institut, som har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte sine egne estimater af PD for erhvervede fordringer på selskaber, fastsættes en løbetid for de trukne beløb svarende til den eksponeringsvægtede gennemsnitlige løbetid for de erhvervede fordringer. Løbetiden skal mindst være på 90 dage. Den samme løbetid anvendes også for uudnyttede beløb, der indgår i en fastlagt købsfacilitet, forudsat at denne facilitet indeholder effektive klausuler, regler om førtidsindfrielse eller andre elementer, der beskytter det købende institut mod væsentlige forringelser af kvaliteten af de fremtidige fordringer, det har pligt til at købe i facilitetens løbetid. I mangel af en sådan effektiv beskyttelse beregnes løbetiden for uudnyttede beløb som summen af den længste løbetid for en potentiel fordring, der indgår i købsaftalen, og købsfacilitetens restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 90 dage
- f) når der er tale om andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette litra, eller instituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til det maksimale resterende tidsrum (målt i år), modparten har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år
- g) såfremt institutter benytter den metode med interne modeller, der er fastsat i kapitel 6, afdeling 6, til beregning af eksponeringers værdi, beregnes løbetiden for de

eksponeringer, som de anvender denne metode på, og hvor løbetiden for den længste kontrakt i nettinggruppen overstiger et år, efter følgende formel:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

hvor :

s_{t_k} = en "dummy"-variabel, hvis værdi i en fremtid periode t_k svarer til 0, hvis $t_k > 1$ år, og til 1, hvis $t_k \leq 1$

EE_{t_k} = den forventede eksponering i den fremtidige periode t_k

$EffectiveEE_{t_k}$ = den faktiske forventede eksponering i den fremtidige periode t_k

df_{t_k} = den risikofrie diskonteringsfaktor for den fremtidige tidsperiode t_k

$$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$$

- h) et institut, der benytter en intern model til beregning af en ensidig kreditværdijustering, kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse anvende den faktiske låneperiode, der estimeres ved hjælp af en intern model som M.

Med forbehold af stk. 2 finder formlen i litra a) anvendelse på nettinggrupper, hvor den oprindelige løbetid for alle kontrakter er på under et år

- i) hvis institutter benytter den metode med interne modeller, der er fastsat i kapital 6, afdeling 6, til beregning af eksponeringers værdi og har tilladelse til at benytte en intern model til specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner i overensstemmelse med tredje del, afsnit IV, kapitel 5, fastsættes løbetiden til 1 i formlen i artikel 148, stk. 1, forudsat at instituttet over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at den interne model til specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner anvendt i artikel 373 tager højde for virkninger af ændrede ratings
- j) med henblik på artikel 148, stk. 3, er løbetiden den effektive løbetid for kreditaafdækningen, dog mindst et år.
3. Såfremt dokumentationen indeholder krav om daglig fastsættelse af margen og daglig værdiansættelse og bestemmelser, der gør det muligt at iværksætte øjeblikkelig realisering eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller manglende fastsættelse af margen, skal løbetiden fastsættes til mindst én dag for:
- a) fuldt eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter som beskrevet i bilag II
- b) fuldt eller næsten fuldt sikrede margenlån

- c) genkøbstransaktioner samt transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer.

For andre kortfristede eksponeringer, som ikke indgår i instituttets løbende eksponering med skyldneren, skal løbetiden i øvrigt fastsættes til mindst én dag. Kortfristede eksponeringer omfatter følgende:

- a) eksponeringer i forhold til institutter, som fremkommer ved afvikling af valutaforpligtelser
  - b) selvlikviderende kortfristede handelsfinansieringstransaktioner, import- og eksportrembuser og lignende transaktioner med en restløbetid på op til et år
  - c) eksponeringer, som fremkommer ved afvikling af køb og salg af værdipapirer inden for den sædvanlige leveringsperiode eller to arbejdsdage
  - d) eksponeringer, som fremkommer i forbindelse med kontante afregninger ved telegrafisk overførsel og afvikling af elektroniske betalingstransaktioner og forudbetalte omkostninger, herunder overtræk, som fremkommer ved mangelfulde transaktioner, der ikke overskrider et aftalt, begrænset antal arbejdsdage.
4. For eksponeringer med virksomheder, som er beliggende i EU, og hvis konsoliderede omsætning og konsoliderede aktiver udgør under 500 mio. EUR, kan institutter vælge konstant at fastsætte løbetiden som anført i stk. 1 i stedet for at anvende stk. 2. Institutter kan erstatte samlede aktiver til en værdi af 500 mio. EUR med samlede aktiver til en værdi af 1 000 mio. EUR for virksomheder, der hovedsaglig ejer eller udlejer ikke-spekulationspræget fast ejendom til beboelse.
5. Manglende løbetidsmatch behandles som anført i kapitel 4.

UNDERAFDELING 2

DETAILEKSPONERINGER

Artikel 159

Sandsynlighed for misligholdelse

- 1. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) af en eksponering fastsættes til mindst 0,03 %.
- 2. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) udgør 100 % for modparter, der er i restance, eller, hvis der tages udgangspunkt i gælden, for misligholdte eksponeringer.
- 3. I forbindelse med udvandringsrisici for erhvervede fordringer fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til estimerne af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici. Hvis et institut er i stand til at foretage en opdeling, som de kompetente myndigheder anser for pålidelig, af sine estimer af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer i sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimatet anvendes.

4. Ufinansieret kreditafdækning kan med forbehold af artikel 160, stk. 2, tages i betragtning ved at justere sandsynligheden for misligholdelse (PD). I forbindelse med udvandringsrisici kan, i tillæg til de udbydere af kreditafdækning, der er omhandlet i artikel 197, stk. 1, litra g), også sælgeren af de erhvervede fordringer anerkendes, hvis betingelserne i artikel 156, stk. 4, er opfyldt.

Artikel 160
Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutter skal tilvejebringe deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD), forudsat at kravene i afdeling 6 er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, jf. artikel 138. For udvandringsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en tab givet misligholdelse (LGD)-værdi på 75 %. Hvis et institut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandringsrisici for erhvervede fordringer i sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan instituttet anvende tab givet misligholdelse (LGD)-estimatet.
2. Ufinansieret kreditafdækning kan anerkendes ved justering af sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimerne, forudsat at kravene i artikel 179, stk. 1, 2 og 3, er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, enten for en enkelt eksponering eller for en pulje af eksponeringer. Institutter må ikke fastsætte justerede sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-værdier for garanterede eksponeringer, hvis det resulterer i, at den justerede risikovægt bliver lavere end for en sammenlignelig direkte eksponering med garantistilleren.
3. Med henblik på artikel 149, stk. 2, fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) for en sammenlignelig direkte eksponering med udbyderen af kreditafdækningen på grundlag af enten tab givet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikke-afdækket facilitet i relation til garantistilleren eller skyldnerens ikke-afdækkede facilitet afhængig af, om der, såfremt både garantistilleren og skyldneren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der vil kunne inddrives, vil afhænge af garantistilleren henholdsvis skyldnerens finansielle situation.
4. De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse, og som ikke drager fordel af garantier fra den statslige forvaltning, må ikke være lavere end 10 %.

De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i erhvervsejendomme, og som ikke drager fordel af garantier fra den statslige forvaltning, må ikke være lavere end 15%.

UNDERAFDELING 3

AKTIEEKSPONERINGER, DER BEHANDLES EFTER SANDSYNLIGHED FOR MISLIGHOLDELSE (PD)-/TAB GIVET MISLIGHOLDELSE (LGD)-METODEN

Artikel 161

Aktieeksponeringer, der behandles efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden

1. Sandsynligheden for misligholdelse bestemmes efter de metoder, der gælder for erhvervseksponeringer.

Sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal mindst udgøre:
  - a) 0,09 % for børsnoterede aktieeksponeringer, hvor investeringen indgår i et længerevarende kundeforhold
  - b) 0,09 % for ikke-børsnoterede aktieeksponeringer, hvor investeringsafkastet er baseret på regelmæssige og periodiske pengestrømme, der ikke skyldes kursgevinster
  - c) 0,40 % for børsnoterede aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner som anført i artikel 150, stk. 2
  - d) 1,25 % for alle andre aktieeksponeringer, herunder andre korte positioner som anført i artikel 150, stk. 2.
2. Tab givet misligholdelse fastsættes til 65 % for "private equity"-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer. For alle andre sådanne eksponeringer fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) til 90 %.
3. Løbetiden fastsættes til 5 år for samtlige eksponeringer.

AFDELING 5

VÆRDIEN AF EKSPONERINGER

Artikel 162

Eksponeringer med virksomheder, institutter, statslige forvaltninger og centralbanker samt detaileksponeringer

1. Medmindre andet er anført, skal værdien af eksponeringer vedrørende balanceførte poster være den regnskabsmæssige værdi uden eventuelle justeringer for specifik kreditrisiko.

Denne regel gælder også for aktiver, som erhverves til en pris, der afviger fra det skyldige beløb.

For erhvervede aktiver betegnes forskellen mellem det skyldige beløb og den resterende regnskabsmæssige værdi efter justering af den specifikke kreditrisiko, der blev opført på

- instituttets balance ved erhvervelse af aktiverne, som et nedslag, hvis det skyldige beløb er større, og som en præmie, hvis det er mindre.
2. Når institutter anvender masternettingaftaler i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, beregnes værdien af eksponeringer i overensstemmelse med kapitel 4.
  3. Institutter skal i forbindelse med balanceført netting af udlån og indlån anvende de metoder, der er omhandlet i kapitel 4, til beregning af eksponeringernes værdi.
  4. Værdien af eksponeringer vedrørende lejekontrakter svarer til de diskonterede minimumslejeindbetalinger. Minimumslejeindbetalinger omfatter betalinger, som lejeren betaler eller har pligt til at betale i løbet af lejekontraktens løbetid, og enhver købsoption (dvs. hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker). Hvis en anden part en lejeren kan være forpligtet til at erlægge en betaling i relation til restværdien af det lejede aktiv, og såfremt denne betalingsforpligtelse opfylder betingelserne i artikel 197 for udbydere af kreditaftækningsaftaler samt kravene til godkendelse af andre former for garantier som omhandlet i artikel 208, kan denne betalingsforpligtelse medregnes som ufinansieret kreditaftækning i henhold til kapitel 4.
  5. For alle poster, der er opført i bilag II, fastsættes eksponeringsværdien efter de metoder, der er beskrevet i kapitel 6, uden hensyn til eventuelle kreditrisikjusteringer.
  6. Med henblik på beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer vedrørende erhvervede fordringer fastsættes eksponeringsværdien til værdien i henhold til stk. 1 fratrukket kapitalgrundlagskrav vedrørende udvandringsrisici forud for kreditrisikoreduktion.
  7. Når en eksponering har form af værdipapirer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenlån, er værdien af eksponeringen værdien af værdipapirerne eller råvarerne beregnet i overensstemmelse med artikel 94. Anvendes den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 218, skal eksponeringens værdi som fastsat i den nævnte artikel forhøjes med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer. Værdien af en eksponering i form af genkøbstransaktioner, eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenlån kan fastsættes enten i overensstemmelse med kapitel 6 eller artikel 215, stk. 2.
  8. Værdien af eksponeringer vedrørende følgende poster beregnes ud fra det forpligtede, men uudnyttede beløb multipliceret med en omregningsfaktor. Institutter skal i overensstemmelse med artikel 146, stk. 8, anvende følgende omregningsfaktorer:
    - a) for eksponeringer, som kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel af instituttet, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse ved en forringelse af låntagernes kreditkvalitet, anvendes en omregningsfaktor på 0 %. Institutter skal for at kunne anvende en omregningsfaktor på 0 % nøje overvåge modpartens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af modpartens kreditkvalitet. Uudnyttede eksponeringer kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter instituttet i stand til at opsiges dem i

det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning

- b) for kortfristede kredittilsagn vedrørende varebevægelser anvendes en omregningsfaktor på 20 % for såvel det udstedende som det bekræftende institut
  - c) for ikke udnyttede forpligtelser til at købe eksponeringer vedrørende revolverende erhvervede fordringer, som kan opsiges uden betingelser, eller som effektivt sikrer, at instituttet automatisk kan opsiges dem når som helst uden varsel, anvendes en omregningsfaktor på 0 %. Institutter skal for at kunne anvende en omregningsfaktor på 0 % nøje overvåge modpartens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af modpartens kreditkvalitet
  - d) for andre eksponeringer, "note issuance facilities" (NIF) og "revolving underwriting facilities" (RUF) anvendes en omregningsfaktor på 75 %
  - e) institutter, der opfylder kravene i afdeling 6 for brug af egne estimater af omregningsfaktorer, kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse benytte deres egne estimater af omregningsfaktorer for forskellige produktkategorier som nævnt i litra a)-d).
9. Er en forpligtelse knyttet til indgåelsen af en anden forpligtelse, anvendes den laveste af de to omregningsfaktorer, der gælder for de enkelte forpligtelser.
10. For alle andre ikke-balanceførte poster end dem, der er nævnt i stk. 1-8, er eksponeringsværdien følgende procentdel af dens værdi:
- a) 100 %, hvis det er en post med fuld risiko
  - b) 50 %, hvis det er en post med middelrysiko
  - c) 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko
  - d) 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

Med henblik på dette stykke henføres de ikke-balanceførte poster til risikokategorier som anført i bilag I.

Artikel 163 *Aktieeksponeringer*

- 1. Aktieeksponeringers eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter justering af den specifikke kreditrisiko.
- 2. Ikke-balanceførte aktieeksponeringers eksponeringsværdi er den nominelle værdi efter reduktion af den nominelle værdi ved justeringer i den specifikke kreditrisiko for denne eksponering.

Artikel 164
Andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

Eksponeringsværdien af andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, er den resterende regnskabsmæssige værdi efter justering af den specifikke kreditrisiko.

AFDELING 6
KRAV I FORBINDELSE MED METODEN MED INTERNE RATINGS

UNDERAFDELING 1
RATINGSYSTEMER

Artikel 165
Generelle principper

1. Hvis et institut anvender flere forskellige ratingsystemer, skal de grundlæggende regler om, hvordan en modpart eller en transaktion henføres under et ratingsystem, dokumenteres og anvendes på en sådan måde, at det afspejler risikoniveauet i tilstrækkelig grad.
2. Ratingkriterier og -procedurer skal revideres regelmæssigt for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår.
3. Anvender et institut direkte estimer af risikoparametre, svarer det til at opstille risikogrupper på en kontinuert ratingskala.

Artikel 166
Ratingsystemernes struktur

1. Strukturen i ratingsystemer for eksponeringer med virksomheder, institutter samt statslige forvaltninger og centralbanker skal opfylde følgende krav:
  - a) ratingsystemet skal tage højde for modparternes og transaktionernes risikokarakteristika
  - b) ratingsystemet skal omfatte en ratingskala for modparter med det ene formål at kvantificere risikoen for, at modparterne misligholder deres forpligtelser. Ratingskalaen for modparter skal bestå af mindst 7 risikogrupper for modparter, der ikke er i restance, og 1 risikogruppe for modparter, der er i restance
  - c) instituttet skal dokumentere forholdet mellem de forskellige modpartsrisikogrupper, nærmere bestemt hvilken risiko for misligholdelse der gælder for hver gruppe, og hvilke kriterier der er anvendt ved fastlæggelsen af denne risiko for misligholdelse
  - d) institutter, der har store porteføljer inden for et bestemt markedssegment og interval for misligholdelsesrisici, skal opdele dette interval i et passende antal modpartsrisikogrupper for at undgå for store koncentrationer af låntagere inden for en bestemt gruppe. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt

risikogruppe, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at sandsynligheden for misligholdelse (PD) inden for modpartsrisikogruppen dækker et forholdsvis snævert bånd, og at den risiko for misligholdelse, der er forbundet med samtlige modparter i gruppen, ligger inden for dette bånd

- e) ratingsystemet skal, for at få tilladelse til at blive anvendt til beregning af kapitalgrundlagskravet ved hjælp af egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer, omfatte en særlig ratingskala for faciliteter, som udelukkende afspejler tab givet misligholdelse (LGD)-relaterede transaktionskarakteristika. Definitionen af facilitetsgrupper skal indeholde en beskrivelse af, hvordan eksponeringer henføres til en gruppe, og hvilke kriterier der anvendes til fastsættelse af risikoniveauet for de forskellige grupper
  - f) forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt facilitetsgruppe, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at tab givet misligholdelse (LGD) inden for facilitetsgruppen dækker et forholdsvis snævert bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige eksponeringer i gruppen, ligger inden for dette bånd.
2. Institutter, som anvender de metoder, der er anført i artikel 148, stk. 5, til risikovægtning af specialiserede udlånseksponeringer, undtages fra kravet om, at de skal fastsætte en ratingskala for modparter med det ene formål at kvantificere risikoen for, at modparterne misligholder deres forpligtelser i forbindelse med disse eksponeringer. Disse institutter skal for disse eksponeringer fastsætte mindst 4 risikogrupper for modparter, der ikke er i restance, og mindst 1 risikogruppe for modparter, der er i restance.
3. Strukturen i ratingsystemer for detaileksponeringer skal opfylde følgende krav:
- a) ratingsystemer skal afspejle risici i tilknytning til såvel modparter som transaktioner og indregne alle relevante karakteristika vedrørende modparter og transaktioner
  - b) det skal ved sondringen mellem risici sikres, at antallet af eksponeringer i en given risikogruppe eller pulje er tilstrækkeligt til, at der kan foretages en meningsfuld kvantificering og validering af tabskarakteristikaene for den pågældende gruppe eller pulje. Fordelingen af eksponeringer og modparter på risikogrupper eller puljer skal tage sigte på at undgå uforholdsmæssigt store koncentrationer
  - c) den måde, hvorpå eksponeringer henføres til risikogrupper eller puljer, skal gøre det muligt at foretage en meningsfuld sondring mellem risici, klassificere eksponeringer, der er tilstrækkelig ensartede, og foretage nøjagtige og konsekvente vurderinger af tabskarakteristikaene for de pågældende grupper eller puljer. Klassificeringen skal for erhvervede fordringer afspejle sælgerens emissionspraksis og deres kunders forskellighed.
4. Institutterne skal tage hensyn til følgende risikofaktorer, når de inddeler eksponeringer i risikogrupper eller puljer:
- a) modparternes risikokarakteristika

- b) transaktionernes risikokarakteristika med hensyn til produkter og/eller sikkerhedsstillelse. Institutterne skal tage eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere eksponeringer er omfattet af samme sikkerhedsstillelse
- c) misligholdelse, medmindre instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, at misligholdelse ikke udgør væsentlige risikofaktorer for eksponeringen.

Artikel 167

Inddeling i risikogrupper eller puljer

1. Instituttet skal fastsætte specifikke definitioner af og procedurer og kriterier for, hvordan eksponeringer inddeles i de risikogrupper eller puljer, der indgår i et ratingsystem, og de skal opfylde følgende krav:
  - a) definitioner og kriterier vedrørende risikogrupper eller puljer skal være så detaljerede, at de ansvarlige for ratingen konsekvent henfører modparter eller faciliteter, der indebærer samme risiko, til samme risikogruppe eller pulje. Denne konsekvens skal gøre sig gældende for alle forretningsområder, afdelinger og geografiske områder
  - b) dokumenteringen af ratingprocessen skal gøre det muligt for tredjemand at forstå, hvordan eksponeringer fordeles på risikogrupper eller puljer, at efterprøve denne inddeling og at bedømme, om inddelingen i risikogrupper eller puljer sker på en hensigtsmæssig måde
  - c) kriterierne skal også stemme overens med instituttets interne kreditregler og med dets politik for håndtering af nødlidende modparter og faciliteter.
2. Instituttet skal tage alle relevante oplysninger i betragtning ved inddelingen af modparter og faciliteter i risikogrupper eller puljer. Oplysningerne skal være aktuelle og gøre det muligt for instituttet at forudse, om forpligtelserne i forbindelse med eksponeringen vil blive opfyldt. Jo færre oplysninger et institut har, jo mere konservativt er det nødt til at være, når det inddeler eksponeringer i modpartsrisiko- og facilitetsgrupper eller puljer. Hvis instituttet primært baserer sin interne rating på en ekstern rating, skal det sørge for også at inddrage andre relevante oplysninger.

Artikel 168

Rating af eksponeringer

1. Ratingprocessen for eksponeringer med virksomheder, institutter samt statslige forvaltninger og centralbanker skal opfylde følgende kriterier:
  - a) de enkelte modparter henføres til en modpartsrisikogruppe som led i kreditbevillingsproceduren
  - b) institutter, der har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og/eller omregningsfaktorer, skal også henføre de enkelte eksponeringer til facilitetsgrupper som led i kreditbevillingsproceduren

- c) institutter, som anvender de metoder, der er anført i artikel 148, stk. 5, til risikovægtning af specialiserede udlånseksponeringer, skal henføre hvert af disse eksponeringer til en risikogruppe i overensstemmelse med artikel 166, stk. 2
  - d) alle juridiske enheder, som instituttet driver forretning med, skal rates særskilt. Instituttet skal have en passende politik for behandling af individuelle modparter og grupper af indbyrdes forbundne kunder
  - e) særskilte eksponeringer med samme modpart henføres til samme modpartsrisikogruppe, uanset om der er forskel på de konkrete transaktioners art. I følgende tilfælde kan særskilte eksponeringer dog henføres til forskellige risikogrupper for samme skyldner:
    - i) hvis der, afhængig af om eksponeringerne er denomineret i lokal eller udenlandsk valuta, forekommer lande-/overførselsrisici
    - ii) hvis behandlingen af de garantier, der stilles i tilknytning til en eksponering, kan give anledning til, at eksponeringen henføres til en anden modpartsrisikogruppe
    - iii) hvis forbrugerbeskyttelse, bankhemmelighed eller anden lovgivning hindrer udvekslingen af kundeoplysninger.
2. De enkelte eksponeringer henføres i forbindelse med detaileksponeringer til en modpartsrisikogruppe eller en pulje som led i kreditbevillingsproceduren.
3. Institutter skal i forbindelse med inddelingen i risikogrupper og puljer oplyse, i hvilke tilfælde man kan beslutte at tilsidesætte de input eller output, der indgår i ratingprocessen, og hvilke medarbejdere der har til opgave at godkende disse beslutninger. Institutterne skal fremlægge oplysninger om disse beslutninger og om de ansvarlige medarbejdere. Institutterne skal undersøge, om forpligtelserne i forbindelse med de eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat, er blevet opfyldt. De skal bl.a. vurdere, om forpligtelserne i forbindelse med eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat af en bestemt person på vegne af samtlige ansvarlige medarbejdere, er blevet opfyldt.

Artikel 169
Ratingprocessens integritet

1. Ratingprocessen for eksponeringer med virksomheder, institutter samt statslige forvaltninger og centralbanker skal opfylde følgende integritetskrav:
- a) Ratings og regelmæssige revisioner af ratings skal foretages eller godkendes af en uafhængig part, som ikke har direkte gavn af de beslutninger, der træffes om ydelse af lån.
  - b) Institutterne skal ajourføre deres ratings mindst én gang om året. Modparter i højrisikogruppen og problematiske eksponeringer skal revideres hyppigere. Institutterne skal gennemføre en ny rating, hvis der fremkommer væsentlige oplysninger om modparten eller eksponeringen.

- c) Institutttet skal indføre effektive metoder til tilvejebringelse og ajourføring af relevante oplysninger om modparternes karakteristika, som indvirker på sandsynligheden for misligholdelse (PD), og om transaktionernes karakteristika, som indvirker på tab givet misligholdelse (LGD) eller omregningsfaktorer.
2. Institutttet skal i forbindelse med detaileksponeringer mindst én gang om året ajourføre sin rating af modparter og faciliteter eller i givet fald revidere tabskarakteristika og status med hensyn til misligholdelser for de enkelte risikopuljer. Institutttet skal også mindst én gang om året gennemgå et repræsentativt udsnit af de eksponeringer, der indgår i hver pulje, for at sikre sig, at eksponeringerne stadig befinder sig i den rigtige pulje.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag institutter skal sikre ratingprocessens integritet og regelmæssig og uafhængig vurdering af risici.

EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, jf. første afsnit, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 170 *Anvendelse af modeller*

Institutter, der anvender statistiske modeller og andre mekaniske metoder til inddeling af modparter eller faciliteter i risikogrupper eller puljer, skal opfylde følgende krav:

- a) modellen skal gøre det muligt at opstille præcise prognoser, og den må ikke fordreje kapitalkravene. Inputvariablerne skal udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl ("bias")
- b) instituttet skal iværksætte en metode til analyse af de data, der anvendes i modellen. Denne metode skal gøre det muligt at kontrollere, om dataene er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige
- c) de data, der indgår i modellen, skal være repræsentative for alle instituttets nuværende modparter eller eksponeringer
- d) instituttet skal foretage regelmæssig modelvalidering, herunder overvåge modellens funktion og stabilitet, gennemgå modelspecifikationer og sammenholde modeloutput med modelresultater
- e) instituttet skal understøtte den statistiske model ved hjælp af menneskelige beslutninger og kontrolforanstaltninger med henblik på at revidere de modelbaserede ratings og sikre, at modellerne anvendes på en hensigtsmæssig måde. Revisionsprocedurerne skal sigte mod at afdække og begrænse fejl, der skyldes svagheder ved modellen. De menneskelige beslutninger skal træffes på grundlag af alle relevante oplysninger, der ikke er indregnet i modellen.

Instituttet skal gøre rede for, hvordan det agter at kombinere menneskelige beslutninger med modelresultater.

Artikel 171

Dokumentering af ratingsystemer

1. Institutter skal dokumentere, hvordan deres ratingsystemer er udformet og fungerer i praksis. Denne dokumentation skal vise, at kravene i denne afdeling er opfyldt, og belyse emner som porteføljespredning, ratingkriterier, hvilke opgaver der varetages af de parter, der rater modparter og eksponeringer, revisionshyppighed for ratings og ledelsesmæssig kontrol med ratingprocessen.
2. Instituttet skal dokumentere grundlaget for dets valg af ratingkriterier og den analyse, der har motiveret dette valg. Instituttet skal dokumentere alle større ændringer i risikoringprocessen og angive, hvilke ændringer der er foretaget i risikoringprocessen efter de kompetente myndigheders seneste revision. Tilrettelæggelsen af ratingarbejdet, herunder ratingprocessen og den interne kontrolstruktur, skal også dokumenteres.
3. Institutterne skal dokumentere de specifikke definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og sikre, at de stemmer overens med definitionerne i denne forordning.
4. Hvis instituttet benytter statistiske modeller i ratingprocessen, skal det dokumentere sine metodologier. Dette materiale skal:
  - a) indeholde en detaljeret beskrivelse af de teorier, antagelser og matematiske og empiriske faktorer, der ligger til grund for fordelingen af estimater på risikogrupper, individuelle modparter, eksponeringer eller puljer, og den eller de datakilder, der er anvendt til estimering af modellen
  - b) sigte mod at iværksætte en stringent statistisk proces, der inkluderer "out-of-time"- og "out-of-sample"-funktionstest, til validering af modellen
  - c) oplyse om tilfælde, hvor modellen ikke fungerer effektivt.
5. Institutter skal over for den kompetente myndighed godtgøre, at kravene i denne artikel er opfyldt, hvis de har købt et ratingsystem eller en model anvendt i et ratingsystem, af en tredjepart, og nævnte sælger nægter at give instituttet adgang til eller begrænser dets adgang til oplysninger om nævnte ratingsystem eller models metodologi eller underliggende data, som anvendes til at udvikle nævnte metodologi eller model, med den begrundelse, at sådanne oplysninger er fortrolige.

Artikel 172

Datavedligeholdelse

1. Institutter skal indsamle og opbevare data om aspekter vedrørende deres interne ratings, jf. ottende del.

2. Institutterne skal i forbindelse med eksponeringer med virksomheder, institutter samt statslige forvaltninger og centralbanker indsamle og opbevare:
  - a) detaljerede oplysninger om tidligere ratings af modparter og anerkendte garantistillere
  - b) oplysninger om tidspunktet for de pågældende ratings
  - c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratingen
  - d) oplysninger om den person, der har ansvaret for ratingen
  - e) oplysninger om misligholdende modparter og misligholdte eksponeringer
  - f) oplysninger om tidspunktet for og omstændighederne i forbindelse med sådanne misligholdelser
  - g) data vedrørende sandsynligheden for misligholdelse (PD) og den faktiske misligholdelse sammenholdt med ratings og ændringer af ratings.
3. Institutter, der ikke benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer, skal indsamle og opbevare data vedrørende sammenligninger af de faktiske tab givet misligholdelse med værdierne i artikel 157, stk. 1, og sammenligninger af de faktiske omregningsfaktorer med værdierne i artikel 162, stk. 8.
4. Institutter, der benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer, skal indsamle og opbevare:
  - a) fyldestgørende data vedrørende tidligere ratings af faciliteter samt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer i forbindelse med de enkelte ratingskalaer
  - b) oplysninger om, hvornår de pågældende ratings og estimater blev foretaget
  - c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratings af faciliteter samt estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer
  - d) oplysninger om, hvem der har rated faciliteten, og hvem der har foretaget estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer
  - e) data vedrørende estimerede og faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer i forbindelse med hver misligholdt eksponering
  - f) data vedrørende tab givet misligholdelse (LGD) for eksponeringer før og efter vurdering af virkningerne af en garanti eller et kreditderivat, såfremt instituttet tager hensyn til garantiers eller kreditderivaters kreditrisikobegrænsende virkninger ved beregningen af tab givet misligholdelse (LGD)
  - g) data vedrørende tabskomponenter for hver misligholdt eksponering.
5. Institutter skal i forbindelse med detaileksponeringer indsamle og opbevare:
  - a) de data, der anvendes ved inddelingen af eksponeringer i risikogrupper eller puljer

- b) data vedrørende estimater af sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer sammenholdt med risikogrupper eller puljer af eksponeringer
- c) oplysninger om misligholdende modparter og misligholdte eksponeringer
- d) data vedrørende de risikogrupper eller puljer, som misligholdte eksponeringer blev henført til i det år, der gik forud for misligholdelsen, samt de faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer
- e) data vedrørende tabsprocenter for kvalificerede revolverende detaileksponeringer.

Artikel 173

Anvendelse af stresstest i forbindelse med vurdering af kapitalgrundlaget

1. Instituttet skal indføre sunde procedurer for stresstest til brug ved vurderingen af kapitalgrundlaget. Stresstest skal sigte mod at afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke instituttets krediteksponering i negativ retning, og at vurdere instituttets evne til at modstå sådanne ændringer.
2. Instituttet skal regelmæssigt gennemføre en stresstest af kreditrisici for at vurdere, hvordan bestemte forhold vil indvirke på dets samlede kapitaldækning for kreditrisici. Den anvendte test skal udvælges af instituttet og underkastes tilsynsmæssig kontrol. Den anvendte test skal være meningsfuld og indbefatte virkningerne af alvorlige, men sandsynlige recessionsscenarioer. Instituttet skal analysere ændringer af sine ratings ved hjælp af stresstestscenarier. De stresstestede porteføljer skal omfatte den altovervejende del af instituttets samlede eksponering.
3. Institutter, der anvender fremgangsmåden i artikel 148, stk. 3, skal som led i deres stresstestsystem undersøge virkningen af en forringelse af den kreditkvalitet, der tillægges udbydere af kreditrisikoafdækning og navnlig udbydere af kreditrisikoafdækning, som ikke overholder kriterierne.
4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de alvorlige, men sandsynlige recessionsscenarioer, der er omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

UNDERAFDELING 2 KVANTIFICERING AF RISICI

Artikel 174 Misligholdelse fra modparters side

1. Ved kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper og puljer, skal institutter anvende følgende metode til at fastlægge, om modpart er i restance. I dette kapitel betragtes det som en misligholdelse fra en bestemt modparts side, hvis en af eller begge de følgende begivenheder har fundet sted:
  - a) instituttet anser det for usandsynligt, at modparten vil indfri alle sine gældsforpligtelser over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, medmindre instituttet griber ind ved f.eks. at realisere en eventuel sikkerhed
  - b) modparten har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

Med hensyn til overtræk, anses modparten for at være i restance, hvis han har overskredet den meddelte grænse, har fået meddelt en grænse, der er lavere end det aktuelle tilgodehavende, eller har trukket et beløb uden at have tilladelse hertil, og hvis det underliggende beløb er betydeligt.

I tilfælde af detaileksponeringer tages der også hensyn til misligholdelse på faciliteter i forbindelse med stk. 2.

En meddelt grænse omfatter enhver kreditgrænse, som instituttet har fastsat, og som instituttet har gjort skyldneren bekendt med.

For kreditkort anses modparten for at være i restance, når minimumsbetalingsens forfaldsdato overskrides.

Under alle omstændigheder skal eksponeringen i restance have overskredet en grænse, som fastlægges af de kompetente myndigheder. Denne grænse afspejler et risikoniveau, som den kompetente myndighed anser for at være acceptabelt.

Institutter skal have dokumenterede metoder til tælling af restancedage, særlig i forbindelse med "re-ageing" af faciliteter og tilladelse til forlængelser, ændringer eller udskydelser, fornyelser og netting af eksisterende konti. Metoderne skal anvendes konsekvent over tid og være i tråd med instituttets interne risikostyrings- og beslutningsprocesser.

2. I forbindelse med stk. 1, litra a), indikerer følgende faktorer, at modparten ikke kan forventes at betale:
  - a) instituttet sætter gældsforpligtelsen i bero
  - b) instituttet anerkender en væsentlig gældsregulering, fordi der menes at være sket en væsentlig forringelse af kreditkvaliteten, efter at instituttet indgik eksponeringen

- c) instituttet sælger gældsforpligtelsen med et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab
  - d) instituttet indvilliger i en omlægning af gældsforpligtelsen, hvilket ventes at formindske den finansielle forpligtelse som følge af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af afdrag, renter eller i givet fald gebyrer. I forbindelse med aktieeksponeringer, der vurderes efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden, omfatter det en omlægning af selve aktierne
  - e) instituttet har indgivet konkursbegæring mod modparten eller anmodet om en lignende foranstaltning vedrørende modpartens gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber
  - f) modparten har erklæret sig konkurs eller er blevet erklæret konkurs eller har opnået en lignende beskyttelse, som betyder, at han kan undlade eller vente med at indfri en gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.
3. Institutter, som anvender eksterne data, der ikke uden videre er i overensstemmelse med fastlæggelsen af misligholdelse i stk. 1, skal foretage passende justeringer for at bringe dem i generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse.
4. Mener instituttet, at en eksponering, der tidligere har været misligholdt, ikke længere er forbundet med øget risiko for misligholdelse, skal det rate modparten eller faciliteten på samme måde som en ikke-misligholdt eksponering. Hvis det på et senere tidspunkt vurderes, at definitionen af en misligholdelse er opfyldt, anses det for at være en ny misligholdelse.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag en kompetent myndighed fastsætter grænsen i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udsteder retningslinjer for anvendelsen af denne artikel. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 175 *Generelle krav til estimater*

1. Institutter skal opfylde følgende krav i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:
- a) instituttets egne estimater af risikoparametrene sandsynlighed for misligholdelse, tab givet misligholdelse, omregningsfaktorer og forventet tab skal baseres på alle relevante data, oplysninger og metoder. Estimerne skal foretages ved brug af såvel den historiske erfaring som empiriske data og ikke bare overlades til instituttets eget skøn. Estimerne skal være troværdige og intuitive og baseres på de faktorer, der indvirker

mest på de respektive risikoparametre. Jo færre data et institut har, jo mere konservativt er det nødt til at være i sin vurdering

- b) instituttet skal være i stand til at udskille sin tabserfaring med hensyn til misligholdelsesrate, tab givet misligholdelse, omregningsfaktorer eller tab, hvor der anvendes estimater af det forventede tab, i de faktorer, der efter dets opfattelse indvirker på de respektive risikoparametre. Instituttets estimater skal bygge på lang tids erfaring
- c) der skal tages hensyn til eventuelle ændringer i udlånspraksis eller i procedurerne for inddrivelse af gæld i de observationsperioder, der er omhandlet i artikel 176, stk. 1, litra h) og j), artikel 176, stk. 2, litra e), artikel 177, stk. 2, andet afsnit, artikel 178, stk.1, litra f), og artikel 178, stk. 3, andet afsnit. Instituttets estimater skal afspejle virkningerne af tekniske fremskridt og nye data og andre oplysninger, efterhånden som de fremkommer. Institutterne skal revidere deres estimater i lyset af nye oplysninger, dog mindst én gang om året
- d) den gruppe af eksponeringer, der har leveret data til brug for estimater, de kreditstandarder, der blev anvendt ved genereringen af disse data, og andre relevante karakteristika skal være sammenlignelige med de tilsvarende karakteristika for instituttets eksponeringer og standarder. De økonomiske eller markedsmæssige vilkår, der ligger til grund for dataene, skal være relevante for de aktuelle og fremtidige vilkår. Antallet af eksponeringer i det pågældende udsnit og den dataperiode, der anvendes ved kvantificeringen, skal være tilstrækkelig til, at instituttet har tillid til, at dets estimater er nøjagtige og velfunderede
- e) for erhvervede fordringer skal estimaterne afspejle alle relevante oplysninger, som det købende institut er i besiddelse af, vedrørende kvaliteten af de underliggende fordringer, heriblandt data om lignende puljer tilvejebragt af sælgeren, af det købende institut eller af andre foretagender. Det købende institut skal vurdere alle data, som sælgeren lægger til grund
- f) instituttet skal opstille en forsigtighedsmargen for sine estimater baseret på de estimeringsfejl, der må forventes. Hvis metoder og data anses for at være mindre tilfredsstillende af instituttet eller den kompetente myndighed, og der må forventes et større antal fejl, fastsættes en større forsigtighedsmargen.

Anvender institutterne forskellige estimater til beregning af risikovægte og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres og være hensigtsmæssige. Hvis institutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at der er foretaget passende justeringer af de data, der er indsamlet forud for den 1. januar 2007, med henblik på at skabe generel overensstemmelse med fastlæggelsen af misligholdelse i artikel 174 eller tab, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de fastsatte datastandarder.

2. Anvender instituttet data fra en pulje, der er fælles for flere institutter, skal det opfylde følgende krav:

- a) de øvrige institutter i puljen anvender ratingsystemer og kriterier, der svarer til dets egne

- b) puljen er repræsentativ for den portefølje, de fælles data vedrører
- c) instituttet anvender de fælles data konsekvent over tid til sine løbende estimater
- d) instituttet vil stadig være ansvarlig for sine ratingsystemers integritet
- e) instituttet skal bevare det fornødne kendskab til sine egne ratingsystemer, herunder at det formår at sikre en effektiv overvågning og revision af ratingprocessen.

Artikel 176

Særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimer

1. Institutter skal opfylde følgende særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimer for eksponeringer med virksomheder, institutioner, statslige forvaltninger og centralbanker i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:
  - a) institutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse for hver modpartsrisikogruppe baseret på den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år. Sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimer for højt gearede modparter eller for modparter, hvis aktiver hovedsageligt er handlede aktiver, skal afspejle resultaterne af de underliggende aktiver baseret på perioder med stor volatilitet
  - b) for erhvervede fordringer på selskaber kan institutterne estimere de forventede tab (Expected Loss – "EL") for hver modpartsrisikogruppe ud fra den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år
  - c) hvis et institut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD) for erhvervede fordringer på selskaber på grundlag af et estimat af EL samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab givet misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab givet misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i artikel 177, stk. 1, litra a)
  - d) institutternes teknikker til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal understøttes af analyser. Institutterne skal erkende vigtigheden af, at de bruger deres egen dømmekraft, når de skal kombinere resultaterne af disse teknikker og korrigere for de begrænsninger, der er forbundet med teknikker og oplysninger
  - e) for så vidt som et institut anvender data, der er baseret på dets egen erfaring med misligholdelser, til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal estimaterne afspejle emissionsstandarder og eventuelle afvigelser mellem det ratingsystem, der har genereret dataene, og det nuværende ratingsystem. Hvis emissionsstandarder eller ratingsystemer er blevet ændret, skal instituttet fastsætte en større forsigtighedsmargin i sit estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD)

- f) for så vidt som et institut relaterer eller konverterer sine interne ratings til den skala, der anvendes af et ECAI eller en lignende organisation, og derefter anvender den misligholdelsesrate, der er observeret for den eksterne organisations ratings, på instituttets ratings, skal konverteringen baseres på en sammenligning af interne ratingkriterier med de kriterier, der anvendes af den eksterne organisation, og en sammenligning af interne og eksterne ratings af eventuelle fælles modparter. Systematiske fejl (bias) eller uoverensstemmelser i konverteringsmetoden eller i de underliggende data bør undgås. De kriterier, som den eksterne organisation har lagt til grund for de data, der anvendes til kvantificeringen, skal kun fokusere på misligholdelsesrisici og ikke afspejle transaktionskarakteristika. Institutet skal i forbindelse med sin analyse sammenligne de definitioner af misligholdelse, der er anvendt, med forbehold af kravene i artikel 174. Institutet skal dokumentere grundlaget for konverteringen
- g) hvis et institut anvender statistiske modeller til forudsigelse af misligholdelser, kan det estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) som et simpelt gennemsnit af de estimater af sandsynligheden for misligholdelse, der er opstillet for de enkelte modparter i en bestemt risikogruppe. Institutet skal opfylde kravene i artikel 28, når det anvender modeller vedrørende sandsynligheden for misligholdelse til dette formål
- h) uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Bestemmelserne i dette litra gælder også for anvendelse af sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab givet misligholdelse (LGD)-metoden i forbindelse med aktier. Institutter, som ikke har fået tilladelse af den kompetente myndighed, jf. artikel 138, til at benytte egne estimater for tab givet misligholdelse (LGD) eller omregningsfaktorer, kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

2. For detaileksponeringer skal følgende krav opfyldes:

- a) institutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) for hver modpartsrisikogruppe eller pulje baseret på den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år
- b) sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater kan også beregnes ud fra de faktiske tab og passende estimater af tab givet misligholdelse (LGD)
- c) institutterne skal betragte de interne data, der anvendes til inddeling af eksponeringer i risikogrupper eller puljer, som den primære informationskilde i forbindelse med estimering af tabskarakteristika. Institutterne kan anvende eksterne data (herunder fælles data) eller statistiske modeller til kvantificeringen, forudsat at der består en tæt forbindelse mellem følgende:

- i) instituttets metode til inddeling af eksponeringer i risikogrupper eller puljer og den metode, der benyttes af den eksterne datakilde
  - ii) instituttets interne risikoprofil og sammensætningen af de eksterne data
- d) hvis et institut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD) for detaileksponeringer på grundlag af et estimat af de samlede tab samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab givet misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab givet misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i artikel 177, stk. 1, litra a)
- e) uanset om instituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af tabskarakteristika, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Institutet har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til beregning af de fremtidige tabsprocenter. Institutter kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år
- f) institutterne skal identificere og analysere forventede ændringer af risikoparametre i krediteksponeringers levetid (sæsoneffekter).

Institutterne kan gøre brug af både eksterne og interne referencedata vedrørende erhvervede detailfordringer. Institutterne skal foretage sammenligninger mellem alle relevante datakilder.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) på hvilke betingelser, de kompetente myndigheder kan give de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, litra h), og stk. 2, litra e)
- b) på hvilke betingelser, kompetente myndigheder skal vurdere et instituts metode til estimering af sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med artikel 138.

EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, jf. første afsnit, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 177

Særlige krav vedrørende egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer

1. Institutter skal opfylde følgende særlige krav vedrørende egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:
  - a) institutterne skal foretage estimer af tab givet misligholdelse (LGD) for hver facilitetsgruppe eller pulje på grundlag af det gennemsnitlige faktiske tab givet misligholdelse (LGD) for hver facilitetsgruppe eller pulje og inddrage alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (gennemsnitlig vægtning af misligholdelsen)
  - b) institutterne skal anvende de tab givet misligholdelse (LGD)-estimer, der er passende for en økonomisk afmatning, hvis disse estimer er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem sigter mod at tilvejebringe faktiske tab givet misligholdelse (LGD)-værdier på et konstant niveau, fordelt på risikogrupper eller puljer over tid, skal institutterne justere deres estimer af risikoparametre for risikogrupper eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk afmatning vil få på kapitalen
  - c) instituttet skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem den risiko, der er forbundet med modparten, og den risiko, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen eller sikkerhedsstilleren. De tilfælde, hvor der er en klar sammenhæng, skal behandles konservativt
  - d) manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og sikkerhedsstillelsen skal behandles konservativt i forbindelse med instituttets vurdering af tab givet misligholdelse (LGD)
  - e) for så vidt som tab givet misligholdelse (LGD)-estimer tager hensyn til den stillede sikkerhed, skal disse estimer ikke udelukkende baseres på sikkerhedens anslåede markedsværdi. Tab givet misligholdelse (LGD)-estimer skal tage hensyn til, hvilken betydning det har, hvis institutter ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med den sikkerhed, de har stillet, og realisere den
  - f) for så vidt som tab givet misligholdelse (LGD)-estimer tager højde for sikkerhedsstillelsen, skal institutter fastsætte interne krav for sikkerhedsstillelse, retssikkerhed og risikostyring, som generelt er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i kapitel 4, afdeling 3
  - g) i det omfang et institut anerkender sikkerhedsstillelse i forbindelse med eksponeringers værdi for modpartsrisikoen i overensstemmelse med kapitel 6, afdeling 5 eller 6, skal de beløb, som denne sikkerhedsstillelse ventes at indbringe, ikke medregnes i tab givet misligholdelse (LGD)-estimer
  - h) med hensyn til eksponeringer, der allerede er nødlidende, skal instituttet anvende den samlede sum af det forventede tab for hver eksponering set i forhold til de aktuelle

økonomiske forhold og eksponeringens status samt muligheden for yderligere uventede tab i inddrivningsperioden

- i) såfremt instituttet har kapitaliseret ubetalte forfaldne gebyrer i sit driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af eksponeringer og tab
- j) estimater af tab givet misligholdelse (LGD) skal i forbindelse med eksponeringer med virksomheder, institutter samt statslige forvaltninger og centralbanker baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

2. I forbindelse med detaileksponeringer kan institutter:

- a) beregne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer ud fra de faktiske tab og passende estimater af PD
- b) tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres omregningsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimer
- c) i forbindelse med erhvervede fordringer på detailmarkedet gøre brug af både interne og eksterne referencedata til estimering af tab givet misligholdelse (LGD).

Estimer af LGD skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Instituttet har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige tabsprocenter. Institutter kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk afmatning, som omhandlet i stk. 1
- b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed i henhold til stk. 3 kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, jf. første afsnit, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 178
Særlige krav vedrørende egne estimater af omregningsfaktorer

1. Institutter skal opfylde følgende særlige krav vedrørende egne estimater af omregningsfaktorer i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:
  - a) institutterne skal foretage estimater af omregningsfaktorer for hver facilitetsgruppe eller pulje på grundlag af de gennemsnitlige faktiske omregningsfaktorer for hver facilitetsgruppe eller pulje og inddrage den gennemsnitlige vægtning af misligholdelsen, som følger af alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne
  - b) institutterne skal anvende de estimater af omregningsfaktorer, der er passende for en økonomisk afmatning, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem sigter mod at tilvejebringe faktiske omregningsfaktorer på et konstant niveau, fordelt på risikogrupper eller puljer over tid, skal institutterne justere deres estimater af risikoparametre for risikogrupper eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk afmatning vil få på kapitalen
  - c) institutternes estimater af omregningsfaktorer skal afspejle muligheden for, at modparten foretager yderligere træk på sit lån, både før og efter at den begivenhed, der udløser en misligholdelse, er indtrådt. Estimatet af omregningsfaktoren skal omfatte en større forsigtighedsmargen, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og omregningsfaktorens størrelse
  - d) institutterne skal ved beregningen af estimater af omregningsfaktorer inddrage de særlige politikker og strategier, der er fastlagt vedrørende kontostyring og betalingsprocedurer. Institutterne skal også tage højde for deres evne og vilje til at forhindre yderligere træk under omstændigheder, hvor der ikke er tale om manglende betaling, men om tilsidesættelse af klausuler eller andre tekniske misligholdelsesbegivenheder
  - e) institutterne skal indføre passende systemer og procedurer til overvågning af facilitetsbeløb, aktuelle tilgodehavender i forhold til bevilgede lån og ændringer i tilgodehavender hos individuelle modparter og grupper af modparter. Instituttet skal være i stand til at varetage den daglige overvågning af samtlige tilgodehavender
  - f) hvis institutterne benytter forskellige estimater af omregningsfaktorer til beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres og være hensigtsmæssige.
2. Estimer af omregningsfaktorer skal i forbindelse med eksponeringer med virksomheder, institutter samt statslige forvaltninger og centralbanker baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

3. Institutter kan i forbindelse med detaileksponeringer tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres omregningsfaktorer eller i deres tab givet misligholdelse (LGD)-estimer

Estimer af omregningsfaktorer skal i forbindelse med detaileksponeringer baseres på data for en periode på mindst fem år. Instituttet har ikke pligt til at tillægge de krav om historiske data, der er omhandlet i stk. 1, litra a), samme vægt, hvis nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige træk på kreditfaciliteter. Institutter kan benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, forudsat at de får tilladelse af de kompetente myndigheder. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk afmatning, som omhandlet i stk. 1
  - b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet første gang gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, jf. første afsnit, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 179

Krav for vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning i forbindelse med eksponeringer med virksomheder, institutioner og statslige forvaltninger og centralbanker, der anvender egne tab givet misligholdelse (LGD)-estimer, samt detaileksponeringer

1. Følgende krav skal opfyldes i forbindelse med anerkendte garantistillere og garantier:
  - a) institutterne skal fastsætte klare kriterier for, hvilke typer garantistillere de anerkender med henblik på beregning af risikovægtede eksponeringer
  - b) anerkendte garantistillere er omfattet af de samme regler som modparter, jf. artikel 167, 168 og 169
  - c) garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet (i forhold til garantibeløbet og garantiens restløbetid), og den skal kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i et land, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom. Betingede garantier, som er underlagt betingelser om, at garantistilleren kan fritages for sine forpligtelser, kan anerkendes efter tilladelse fra de kompetente myndigheder. I ratingkriterierne skal der tages tilstrækkelig højde for eventuelle begrænsninger af den risikoreducerende effekt.

2. Instituttet skal fastsætte klare kriterier for justering af risikogrupper, puljer eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimer og - i forbindelse med anerkendte erhvervede detailfordringer - for inddeling af eksponeringer i risikogrupper eller puljer med henblik på at afspejle garantiens indvirkning på beregningen af risikovægtede eksponeringer. Disse kriterier skal opfylde kravene i artikel 167-169.

Kriterierne skal være troværdige og intuitive. De skal fokusere på, hvorvidt garantistilleren kan og vil opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien, hvornår garantistilleren forventes at foretage eventuelle betalinger, i hvilket omfang garantistillerens evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien er korreleret med modpartens evne til at indfri gælden, og i hvilket omfang der fortsat vil være en restrisiko i forhold til modparten.

3. De krav for garantier, der er beskrevet i denne artikel, gælder også for "single-name"-kreditderivater. Hvis der er manglende match mellem den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen for det pågældende kreditderivat eller den forpligtelse, der afgør, om en kreditbegivenhed er indtrådt, finder kravene i artikel 211, stk. 2, anvendelse. Med hensyn til detaileksponeringer og anerkendte erhvervede fordringer gælder bestemmelserne i dette stykke for inddelingen af eksponeringer i risikogrupper eller puljer.

Kriterierne skal fokusere på kreditderivatets udbetalingsstruktur og bygge på en konservativ vurdering af de konsekvenser, denne struktur har for, hvor mange fordringer der inddrives, og hvornår det sker. Instituttet skal undersøge, hvilke andre former for restrisici der forekommer.

4. Kravene i stk. 1-3 finder ikke anvendelse på garantier, der stilles af institutter, statslige forvaltninger, centralbanker og selskaber, som opfylder kravene i artikel 197, stk. 1, litra g), hvis instituttet har fået tilladelse til at anvende standardmetoden i artikel 145 for eksponeringer med sådanne foretagender. I så fald anvendes kravene i kapitel 4.
5. For garantier på detailmarkedet gælder kravene i stk. 1-3 også for inddeling af eksponeringer i risikogrupper eller puljer og for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD).
6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade, at betingede garantier anerkendes.

EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, jf. første afsnit, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 180 *Krav for erhvervede fordringer*

1. Institutter skal sikre, at betingelserne i stk. 2-6 opfyldes i forbindelse med kvantificeringen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer for erhvervede fordringer.

2. Faciliteten skal struktureres på en sådan måde, at instituttet under alle tænkelige forhold bevarer den reelle ejendomsret til og kontrol over samtlige midler, der indbetales i tilknytning til fordringerne. Såfremt modparten betaler direkte til en sælger eller et administrationsselskab, skal instituttet regelmæssigt kontrollere, at samtlige betalinger foretages, og at de kontraktmæssige vilkår overholdes. Institutterne skal indføre procedurer, som sikrer, at ejendomsretten til fordringer og modtagne midler er beskyttet mod virkningerne af en konkurs eller en retssag, der kan betyde, at långiveren i længere tid må afholde sig fra at realisere eller disponere over fordringerne eller at overtage kontrollen over de modtagne midler.
3. Instituttet skal kontrollere både kvaliteten af de erhvervede fordringer og sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation. Følgende krav skal opfyldes:
  - a) instituttet skal vurdere korrelationen mellem kvaliteten af de erhvervede fordringer og både sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation og opstille interne politikker og procedurer, som yder tilstrækkelig beskyttelse i tilfælde af uforudsete hændelser, og herunder fastsætte interne risikoratings for hver enkelt sælger og administrationsselskab
  - b) instituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for vurdering af, hvilke sælgere og administrationsselskaber der kan anerkendes. Instituttet eller dets befuldmægtigede skal føre regelmæssigt tilsyn med sælgere og administrationsselskaber for at kontrollere, om sælgerens eller administrationsselskabets indberetninger er nøjagtige, afsløre svig eller operationelle mangler og kontrollere kvaliteten af sælgerens kreditpolitik og administrationsselskabets indsamlingsstrategier og procedurer. Resultaterne af dette tilsyn skal dokumenteres
  - c) instituttet skal vurdere karakteristika for puljer af erhvervede fordringer, herunder overtræk; sælgerens tidligere restancer, uerholdelige fordringer og afskrivninger af uerholdelige fordringer; betalingsvilkår og eventuelle modkonti
  - d) instituttet skal fastsætte effektive politikker og procedurer for overordnet overvågning af koncentrationer på enkelte modparter både inden for og på tværs af puljer af erhvervede fordringer
  - e) instituttet skal sørge for, at administrationsselskabet forsyner det med aktuelle og tilstrækkelig detaljerede oplysninger om aldersfordeling og udvanding af fordringer for at sikre overholdelsen af instituttets anerkendelseskriterier og udlånspolitik for erhvervede fordringer og tilvejebringe et effektivt middel til overvågning og bekræftelse af sælgerens salgsbetingelser og udvanding.
4. Instituttet skal iværksætte systemer og procedurer til tidlig afdækning af forringelser af sælgerens finansielle situation og af kvaliteten af erhvervede fordringer og til proaktiv håndtering af nyopståede problemer. Instituttet skal navnlig fastsætte klare og effektive politikker, procedurer og informationssystemer for at føre tilsyn med overtrædelser af klausuler og klare og effektive politikker og procedurer for anlæggelse af retssager og håndtering af problematiske erhvervede fordringer.

5. Instituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for kontrollen med erhvervede fordringer, kreditter og likvide midler. Der skal navnlig udarbejdes skriftlige interne politikker med fokus på alle væsentlige elementer af det program, der er fastlagt for køb af fordringer, herunder udlånssatser, anerkendt sikkerhedsstillelse, nødvendig dokumentation, koncentrationsgrænser og håndtering af udbetalte midler. Disse elementer skal fastlægges under passende hensyn til alle relevante og væsentlige faktorer, herunder sælgerens og administrationsselskabets finansielle situation, risikokoncentrationer og udviklingen i kvaliteten af de erhvervede fordringer og i sælgerens kundegrundlag, og interne systemer skal sikre, at der kun ydes lån, såfremt den krævede sikkerhed og dokumentation foreligger.
6. Instituttet skal indføre en effektiv intern metode til vurdering af, om alle dets interne politikker og procedurer overholdes. Denne metode skal omfatte regelmæssig kontrol af alle kritiske faser i instituttets program for køb af fordringer, kontrol af funktionsadskillelsen mellem for det første vurderingen af sælgeren og administrationsskabet og vurderingen af modparten og for det andet vurderingen af sælgeren og administrationsselskabet og den eksterne kontrol af sælgeren og administrationsselskabet samt evaluering af "back office"-transaktioner med særlig fokus på kvalifikationer, erfaringer, personaleantal og tilhørende automatiserede systemer.

UNDERAFDELING 3

VALIDERING AF INTERNE ESTIMATER

Artikel 181

Validering af interne estimater

Institutter skal opfylde følgende krav, når de validerer deres interne estimater:

- a) institutterne skal indføre robuste systemer til validering af nøjagtigheden og konsistensen af ratingsystemer, procedurer og estimater af alle relevante risikoparametre. Den interne validering skal gøre det muligt for instituttet at foretage en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af interne ratingsystemer og risikoestimeringsystemer
- b) institutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske misligholdelsesrater med sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimer for hver risikogruppe, og såfremt de faktiske misligholdelsesrater ligger uden for de rammer, der er fastlagt for denne risikogruppe, skal institutterne iværksætte en nærmere undersøgelse af årsagerne til afvigelsen. Institutter, der benytter deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer, skal foretage en tilsvarende undersøgelse vedrørende disse estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Instituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året
- c) institutterne skal også inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med relevante eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Institutternes interne vurderinger af deres ratingsystemers funktion skal baseres på den længst mulige periode

- d) de metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsekvente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres
- e) institutterne skal fastsætte sunde interne retningslinjer for situationer, hvor de faktiske værdier for sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD), omregningsfaktorer og samlede tab, afviger så meget fra de forventede værdier, at det skaber usikkerhed om gyldigheden af disse estimater. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i de faktiske misligholdelsesrater. Hvis de faktiske værdier vedvarende er højere end de forventede værdier, skal institutterne opjustere estimaterne i lyset af deres misligholdelses- og tabserfaring.

UNDERAFDELING 4

KRAV I FORBINDELSE MED AKTIEEKSPONERINGER I HENHOLD TIL METODEN MED INTERNE MODELLER

Artikel 182

Kapitalgrundlagskrav og risikokvantificering

Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskrav skal institutter opfylde følgende standarder:

- a) estimatet af det potentielle tab skal være robust over for negative markedsændringer, der kan påvirke den langsigtede risikoprofil for instituttets specifikke aktiebesiddelser. De data, der anvendes for at vise fordelingen af afkast, skal dække den længste analyseperiode, for hvilken der foreligger data, og være egnede til opstilling af risikoprofilen for instituttets specifikke aktieeksponeringer. De anvendte data skal være tilstrækkelige til at tilvejebringe konservative, statistisk pålidelige og robuste tabsestimater, der ikke udelukkende er baseret på subjektive eller skønmæssige hensyn. Det pågældende chok skal resultere i et konservativt skøn over potentielle tab i løbet af den relevante langsigtede markeds- eller erhvervsyklus. Instituttet skal foretage empiriske analyser af de foreliggende data og justeringer baseret på en række forskellige faktorer for at opnå modeloutput, der er tilstrækkelig realistiske og konservative. Institutter, der opstiller "Value at Risk"-modeller (VaR-modeller) til vurdering af potentielle kvartalstab, kan benytte kvartalsdata eller konvertere data, der dækker en kortere tidshorisont, til tilsvarende kvartalsdata ved hjælp af en analytisk hensigtsmæssig metode, der bygger på empirisk dokumentation og på en veludviklet og dokumenteret idéproces og analyse. En sådan fremgangsmåde skal anvendes konservativt og konsekvent over tid. Hvis mængden af relevante data er begrænset, skal instituttet tillægge passende forsigtighedsmargener
- b) de anvendte modeller skal tage tilstrækkeligt hensyn til alle væsentlige risici, der er forbundet med aktieafkast, herunder både de generelle markedsrisici og de specifikke risici, der knytter sig til instituttets aktieportefølje. De interne modeller skal på passende vis belyse historiske prisudsving, kalkulere med potentielle koncentrationer udtrykt i størrelse og ændringer i deres sammensætning og være robuste over for negative markedsforhold. De kreditrisici, som er repræsenteret i de data, der benyttes ved vurderingen, skal svare nøje til eller i det mindste være sammenlignelige med de risici, der er forbundet med instituttets aktieeksponeringer

- c) den interne model skal være tilpasset instituttets aktieporteføljes risikoprofil og kompleksitet. Når et institut besidder en større mængde aktier, hvis værdi er særdeles ikke-lineær, skal de interne modeller være udformet, så de tager tilstrækkelig højde for de risici, der er forbundet med sådanne instrumenter
- d) de enkelte positioner skal indarbejdes i indikatorer, markedsindekser og risikofaktorer på en troværdig, intuitiv og velfungerende måde
- e) institutterne skal godtgøre ved hjælp af empiriske analyser, at risikofaktorerne er hensigtsmæssige, og at de dækker såvel generelle som specifikke risici
- f) estimater af aktieeksponeringers afkastvolatilitet skal baseres på relevante og foreliggende data, oplysninger og metoder. Der benyttes uafhængigt kontrollerede interne data eller data fra eksterne kilder, herunder fælles data
- g) der skal iværksættes et stringent og omfattende stresstestprogram.

Artikel 183
Risikostyringsprocedure og kontrolmekanismer

Med hensyn til udvikling og anvendelse af interne modeller til fastlæggelse af kapitalgrundlagskrav skal institutterne iværksætte politikker, procedurer og kontrolmekanismer, som sikrer modellens og modelleringsprocessens integritet. I tilknytning til disse politikker, procedurer og kontrolmekanismer skal der træffes følgende foranstaltninger:

- a) fuldstændig integrering af den interne model i instituttets overordnede ledelsesinformationssystemer og i styringen af den aktieportefølje, der ikke indgår i handelsbeholdningen. De interne modeller skal integreres fuldt ud i instituttets risikostyringsinfrastruktur, især hvis de anvendes til måling og vurdering af aktieporteføljes resultater, herunder de risikovægtede resultater, overførsel af økonomisk kapital til aktieeksponeringer og vurdering af den overordnede kapitaldækning og forvaltningen af investeringer
- b) fastlagte ledelsessystemer, procedurer og kontrolforanstaltninger til sikring af regelmæssig og uafhængig revision af alle elementer af den interne modelleringsproces, herunder godkendelse af modelrevisioner, analyse af modelinput og revision af modelresultater, f.eks. ved direkte kontrol af risikoopgørelser. Disse revisioner skal sigte mod at vurdere, om modelinput og -resultater er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige, og fokusere på både at afdække og begrænse potentielle fejl, der skyldes kendte svagheder, og at finde frem til ukendte svagheder ved modellen. Revisionerne kan iværksættes af en intern uafhængig enhed eller af en uafhængig ekstern tredjepart
- c) passende systemer og procedurer til overvågning af investeringsgrænser og kreditrisici for aktieeksponeringer
- d) de enheder, der er ansvarlige for modellens udformning og anvendelse, skal være funktionelt uafhængige af de enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de individuelle investeringer

- e) de parter, der er ansvarlige for bestemte aspekter af modelleringsprocessen, skal have de fornødne kvalifikationer. Ledelsen skal afsætte tilstrækkeligt kvalificerede og kompetente medarbejdere til modelarbejdet.

Artikel 184

Validering og dokumentation

Institutterne skal indføre robuste systemer til validering af deres interne modellers og modelleringsprocessers nøjagtighed og konsistens. Alle væsentlige elementer af de interne modeller samt modelleringsprocessen og valideringen skal dokumenteres.

Valideringen af og dokumentationen for institutternes interne modeller og modelleringsprocesser skal opfylde følgende krav:

- a) institutterne skal anvende intern validering med henblik på at foretage en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af deres interne modeller og processer
- b) de metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsekvente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data, såvel datakilder som relevante perioder, skal dokumenteres
- c) institutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske aktieafkast, beregnet ud fra realiserede og ikke-realiserede fortjenester og tab, med de modelberegnedes estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Instituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året
- d) institutterne skal inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Institutternes interne vurderinger af deres modellers resultater skal baseres på den længst mulige periode
- e) institutterne skal fastsætte sunde interne retningslinjer for håndtering af situationer, hvor sammenligningen af de faktiske aktieafkast med modelestimaterne skaber usikkerhed om gyldigheden af estimaterne eller af modellerne som sådan. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforskeligheder og lignende systematiske udsving i aktieafkast. Alle justeringer af interne modeller, der foretages som følge af modelrevisioner, skal dokumenteres og stemme overens med instituttets retningslinjer for modelrevision
- f) den interne model og modelleringsprocessen skal dokumenteres, og der skal oplyses om, hvilke opgaver deltagerne i modelarbejdet varetager, og om modelgodkendelse og modelrevision.

UNDERAFDELING 5 INTERN LEDELSE OG KONTROL

Artikel 185 Ledelse

1. Alle væsentlige aspekter af rating- og estimeringsprocesserne skal godkendes af instituttets ledelsesorgan eller et særligt udvalg herunder og af den øverste ledelse. Disse parter skal have en generel forståelse af instituttets ratingsystemer og et mere indgående kendskab til de ledelsesrapporter, der knytter sig hertil.
2. Den øverste ledelse skal opfylde følgende krav:
  - a) den skal underrette ledelsesorganet eller et særligt udvalg herunder om væsentlige ændringer eller afvigelser fra den fastlagte politik, såfremt disse vil få væsentlig indvirkning på instituttets ratingsystemers funktion
  - b) den skal have et godt kendskab til ratingsystemernes opbygning og funktion
  - c) den skal løbende kontrollere, at ratingsystemerne fungerer korrekt.

Kreditrisikokontrolenhederne skal holde den øverste ledelse orienteret om resultaterne af ratingprocessen, områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler.

3. En intern rating-baseret analyse af instituttets kreditrisikoprofil skal udgøre et centralt element i ledelsesrapporterne til disse parter. Rapporterne skal som et minimum omhandle risikoprofiler for de enkelte risikogrupper, forskydninger mellem grupper, estimering af de relevante parametre for hver risikogruppe og sammenligning af faktiske misligholdelsesrater og i det omfang egne estimater af faktiske tab givet misligholdelse (LGD) og faktiske omregningsfaktorer med de forventede værdier samt stresstestresultater anvendes. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, hvor vigtige de er, og hvilken status modtageren har.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de krav i denne artikel, som ledelsesorganet, et særligt udvalg herunder og den øverste ledelse skal opfylde.

EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, jf. første afsnit, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 186
Kreditrisikokontrol

1. Kreditrisikokontrolenheden skal arbejde uafhængigt af personalefunktionen og ledelsesfunktionen, som har ansvaret for at initiere eller forny eksponeringer, og den skal rapportere direkte til den øverste ledelse. Enheden skal udforme eller udvælge, implementere og føre tilsyn med ratingsystemer og kontrollere deres resultater. Enheden skal regelmæssigt udarbejde og analysere rapporter om ratingsystemernes output.
2. Kreditrisikokontrolenhedens eller -enhedernes ansvarsområder er:
  - a) undersøgelse og overvågning af risikogrupper og puljer
  - b) udarbejdelse og analyse af kortfattede rapporter om instituttets ratingsystemer
  - c) iværksættelse af procedurer med henblik på at kontrollere, at definitioner af risikogrupper og puljer anvendes på samme måde i alle afdelinger og geografiske områder
  - d) gennemgang af ratingprocessen og dokumentering af eventuelle ændringer heraf, herunder årsagerne til disse ændringer
  - e) gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici. Ændringer af ratingprocessen, af kriterier eller af individuelle ratingparametre skal dokumenteres og registreres
  - f) aktiv deltagelse i udformningen eller udvælgelsen, implementeringen og valideringen af de modeller, der anvendes under ratingprocessen
  - g) kontrol og overvågning af de modeller, der anvendes under ratingprocessen
  - h) løbende revision og ændring af de modeller, der anvendes under ratingprocessen.
3. Institutter, der anvender fælles data i overensstemmelse med artikel 175, stk. 2 og 3, kan outsource følgende opgaver:
  - a) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende undersøgelse og overvågning af risikogrupper og puljer
  - b) udarbejdelse af kortfattede rapporter om instituttets ratingsystemer
  - c) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici
  - d) dokumentering af ændringer af ratingprocessen, kriterier eller individuelle ratingparametre
  - e) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende løbende revision og ændring af de modeller, der anvendes under ratingprocessen.

4. Institutter, der anvender bestemmelserne i stk. 3, skal sørge for, at de kompetente myndigheder har adgang til alle relevante oplysninger fra tredjemand, som er nødvendige for at undersøge, om kravene er opfyldt, og at de kompetente myndigheder kan foretage de samme undersøgelser på stedet, som der iværksættes inden for instituttet.

Artikel 187
Intern revision

Den interne revisionsafdeling eller en tilsvarende uafhængig revisionsinstans skal mindst én gang om året gennemgå instituttets ratingsystemer og transaktioner, herunder transaktioner i kreditfunktionen samt estimeringen af sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab givet misligholdelse (LGD), forventede tab og omregningsfaktorer. Revisionen skal bl.a. afdække, om samtlige krav er opfyldt.

Kapitel 4

Kreditrisikoreduktion

AFDELING 1

DEFINITIONER OG GENERELLE KRAV

Artikel 188
Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "långivende institut": det institut, der har den pågældende eksponering
- 2) "sikret udlånstransaktion": alle transaktioner, der giver anledning til en eksponering, for hvilken der stilles sikkerhed, og hvor det ikke bestemmes, at instituttet har ret til at modtage marginbetalinger mindst én gang dagligt
- 3) "kapitalmarkedstransaktion": alle transaktioner, der giver anledning til en eksponering, for hvilken der stilles sikkerhed, og hvor det bestemmes, at instituttet har ret til at modtage marginbetalinger mindst én gang dagligt
- 4) "underliggende kollektiv investeringsvirksomhed": en kollektiv investeringsvirksomhed, i hvis aktier eller ejerandele en anden kollektiv investeringsvirksomhed har investeret.

Artikel 189
Principper for anerkendelse af virkningen af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. En eksponering, i forhold til hvilket et institut opnår kreditrisikoreduktion, må ikke medføre en højere risikovægtet værdi eller et højere forventet tab end en i øvrigt identisk eksponering, i forhold til hvilket et institut ikke har opnået kreditrisikoreduktion.

2. Tager den risikovægtede værdi af eksponeringer allerede højde for kreditrisikoafdækning efter kapitel 2 eller 3, tager instituttet ikke højde for denne kreditrisikoafdækning ved beregningerne efter dette kapitel.
3. Når bestemmelserne i afdeling 2 og 3 er opfyldt, kan institutter ændre beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden og beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 4, 5 og 6.
4. Institutter behandler kontantbeløb, værdipapirer eller råvarer, der købes, lånes eller modtages i forbindelse med en genkøbstransaktion eller udlån eller indlån i værdipapirer og råvarer, som sikkerhedsstillelse.
5. Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, og der er tale om mere end én type kreditrisikoreduktion for en enkelt eksponering, træffer det følgende to foranstaltninger:
  - a) opdeler eksponeringen i dele, der dækkes af de forskellige typer af værktøjer til kreditrisikoreduktion
  - b) beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer for hver af delene i litra a) separat i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 2 og dette kapitel.
6. Når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, og der er tale om en enkelt eksponering med kreditrisikoafdækning fra samme udbyder, og nævnte kreditrisikoafdækning har forskellige løbetider, træffer det følgende to foranstaltninger:
  - a) opdeler eksponeringen i dele, der dækkes af de forskellige værktøjer til kreditrisikoreduktion
  - b) beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer for hver af delene i litra a) separat i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 2 og dette kapitel.

Artikel 190

Principper for anerkendelse af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. Den teknik, som det långivende institut anvender til at yde kreditrisikoafdækning, samt de foranstaltninger og skridt, der tages, og de procedurer og politikker, der implementeres af det långivende institut, skal være af en sådan karakter, at de resulterer i kreditrisikoafdækningsarrangementer, der har retskraft og kan fuldbyrdes i alle de relevante retsområder.
2. Det långivende institut skal tage alle nødvendige skridt til at sikre, at kreditrisikoafdækningsarrangementerne er effektive, og til at reducere de risici, der er relateret til disse arrangementer.

3. Når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, skal de aktivposter, der lægges til grund for afdækningen, for at kunne anerkendes som aktivposter til kreditrisikoreduktion, opfylde følgende to betingelser:
  - a) de er optaget på listen over anerkendte aktivposter i artikel 193-196
  - b) de er tilstrækkeligt likvide og deres værdi over tid er tilstrækkeligt stabil til at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, og graden af tilladt anerkendelse.
4. Når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, skal det långivende institut have ret til at likvidere eller på passende vis beholde de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, i tilfælde af modpartens eller i givet fald depotforvalterens misligholdelse, insolvens eller konkurs eller en anden kreditbegivenhed, der måtte være beskrevet i transaktionsdokumenterne. Graden af korrelation mellem værdien af de aktivposter, der påberåbes til risikoafdækningen, og modpartens kreditkvalitet må ikke være for stor.
5. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, skal udbyderen af afdækning, for at kunne anerkendes som udbyder af afdækning, opfylde følgende to betingelser:
  - a) udbyderen af afdækning er optaget på listen over anerkendte udbydere af afdækning i afsnit 2
  - b) udbyderen af afdækning er tilstrækkeligt pålidelig
  - c) afdækningsarrangementet opfylder alle kriterierne i stk. 6.
6. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, skal et afdækningsarrangement, for at kunne anerkendes som et afdækningsarrangement, opfylde følgende to betingelser:
  - a) det er optaget på listen over anerkendte afdækningsarrangementer i artikel 197-199
  - b) det har retskraft og kan fuldbyrdes i de relevante retsområder og kan yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, og graden af tilladt anerkendelse.
7. Kreditrisikoafdækning skal opfylde kravene i afdeling 3.
8. Instituttet skal over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at det benytter hensigtsmæssige risikostyringsprocedurer til sikring mod risici, som instituttet kan blive eksponeret for, gennem anvendelse af metoder til kreditrisikoreduktion.
9. Uanset om der er taget højde for kreditrisikoreduktion ved beregningen af eksponeringernes risikovægtede værdi og eventuelt forventede tab, skal institutterne fortsat foretage en fuldstændig risikovurdering af den underliggende eksponering og over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at de er i stand til at opfylde dette krav. I forbindelse med genkøbstransaktioner eller udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer betragtes den

underliggende eksponering i forbindelse med dette stykke kun som eksponeringens nettobeløb.

10. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
- a) hvilke aktivposter, der er tilstrækkeligt likvide, og hvornår aktivernes værdi kan anses for at tilstrækkeligt stabil med henblik på stk. 3
  - b) hvilken grad af korrelation mellem værdien af de aktivposter, der påberåbes til risikoafdækningen, og modpartens kreditkvalitet, der anses for at være for stor med henblik på stk. 4
  - c) hvornår udbyderen af afdækning anses for at være tilstrækkeligt pålidelig med henblik på stk. 5, litra b).

EBA udarbejder udkast til nævnte reguleringsmæssige tekniske standarder, der forelægges for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 2

ANERKENDTE FORMER FOR KREDITRISIKOREDUKTION

UNDERAFDELING 1

FINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

Artikel 191

Balanceført netting

Et institut kan anvende balanceført netting af gensidige krav mellem instituttet og dets modpart som en anerkendt form for kreditrisikoreduktion.

Uden at dette berører artikel 192, er det kun den gensidige likviditetssaldo mellem instituttet og modparten, der kan anerkendes. Institutter kan kun ændre de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald de forventede tab for udlån og indlån, som de selv har modtaget, og som er genstand for en aftale om balanceført netting.

Artikel 192

Masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner

Institutter, der vælger at bruge den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 218, kan tage højde for virkningerne af bilaterale nettingaftaler, der dækker

genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner med en tredjepart. Uden at dette berører artikel 293, skal den sikkerhed, der stilles, og de værdipapirer eller råvarer, der lånes i forbindelse med sådanne aftaler eller transaktioner, overholde de krav for anerkendelse af sikkerhedsstillelse, der er fastsat i artikel 193 og 194.

Artikel 193

Anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

1. Institutter kan anvende følgende poster som anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder:
  - a) indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i det långivende institut
  - b) obligationer, der er udstedt af statslige forvaltninger eller centralbanker, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI eller et eksportkreditagentur, som er anerkendt med henblik på kapitel 2, og som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 4 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med statslige forvaltninger og centralbanker
  - c) obligationer, der er udstedt af institutter, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med institutter
  - d) obligationer, der er udstedt af andre foretagender, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder
  - e) obligationer, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af kortfristede eksponeringer
  - f) aktier eller konvertible obligationer, der indgår i et hovedindeks
  - g) guld
  - h) securitiseringspositioner, der ikke er gensecuritiseringspositioner, for hvilke der foreligger en ekstern kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 5, afdeling 3, underafdeling 3, om risikovægtning af securitiseringseksponeringer.
2. I stk. 1, litra b), indbefatter "obligationer, der er udstedt af statslige forvaltninger eller centralbanker" følgende:
  - a) obligationer, som er udstedt af regionalforvaltninger eller lokale myndigheder, og som behandles som eksponeringer med den statslige forvaltning i det pågældende land i henhold til artikel 110, stk. 2

- b) værdipapirer, der er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer med den statslige forvaltning i overensstemmelse med artikel 111, stk. 4
  - c) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 112, stk. 2
  - d) obligationer, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 113.
3. I stk. 1, litra c), indbefatter "obligationer, der er udstedt af institutter" følgende:
- a) obligationer, som er udstedt af regionalforvaltninger eller lokale myndigheder, men som ikke behandles som eksponeringer med den statslige forvaltning i det pågældende land i henhold til artikel 110
  - b) obligationer, som er udstedt af offentlige enheder, og som behandles som eksponeringer i henhold til artikel 111, stk. 1 og 2
  - c) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der ikke tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 112, stk. 2.
4. Institutter kan anvende obligationer, der er udstedt af andre institutter, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som anerkendt sikkerhedsstillelse, hvis de opfylder følgende kriterier:
- a) de er noteret på en anerkendt børs
  - b) de opfylder betingelserne for ikke-efterstillet gæld
  - c) alle andre ratede værdipapirer med samme rang, som instituttet har udstedt, har en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med institutter eller af kortfristede eksponeringer
  - d) det långivende institut er ikke i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at værdipapirerne bør tildeles en lavere kreditvurdering end den, der er anført i litra c)
  - e) instrumentets markedslivviditet er tilstrækkelig med henblik herpå.
5. Institutter kan anvende andele eller aktier i kollektive investeringsvirksomheder som anerkendt sikkerhedsstillelse, hvis følgende to betingelser er opfyldt:
- a) andelene eller aktierne er genstand for daglige officielle kursnoteringer
  - b) de kollektive investeringsvirksomheder begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til stk. 1 og 2.

Hvis en kollektiv investeringsvirksomhed investerer i aktier eller andele i en anden kollektiv investeringsvirksomhed, finder betingelserne i første afsnit, litra a) og b), ligeledes anvendelse på sådanne eventuelle underliggende kollektive investeringsvirksomheder.

Selv om en kollektiv investeringsvirksomhed anvender afledte instrumenter til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele eller aktier i denne virksomhed ikke kan anerkendes som sikkerhedsstillelse.

6. Hvis en kollektiv investeringsvirksomhed eller eventuelle underliggende kollektive investeringsvirksomheder med henblik på stk. 5 ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der er anerkendt i henhold til stk. 1 og 4, kan institutter anvende andele eller aktier i denne kollektive investeringsvirksomhed som sikkerhedsstillelse med et beløb svarende til værdien af de anerkendte aktiver, som befinder sig i denne kollektiv investeringsvirksomhed, idet det forudsættes, at denne kollektive investeringsvirksomhed eller eventuelle underliggende kollektive investeringsvirksomheder har investeret i ikke-ankendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

I tilfælde, hvor ikke-ankendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutter følgende to foranstaltninger:

- a) beregner den samlede værdi af de ikke-ankendte aktiver
  - b) hvis det beløb, der fremkommer under litra a), er negativt, trækker dette beløb fra den samlede værdi af de anerkendte aktiver.
7. Hvis der i relation til stk. 1, litra b)-e), for en sikkerhedsstillelse foreligger to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal institutter lægge den mindst fordelagtige vurdering til grund. Hvis der for en sikkerhedsstillelse foreligger mere end to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal institutter lægge de to mest fordelagtige vurderinger til grund. Hvis de to mest fordelagtige kreditvurderinger er forskellige, skal institutter lægge den mindst fordelagtige af disse to vurderinger til grund.
  8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for identifikation af det hovedindeks, der er omhandlet i stk. 1, litra f), artikel 194, stk. 1, litra a), artikel 219, stk. 1 og 4, og i artikel 293, stk. 2, litra e).

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere metoden til beregning af det beløb svarende til andele eller aktier i en kollektiv investeringsvirksomhed, som institutter kan anvende som sikkerhedsstillelse, jf. stk. 6 og artikel 194, stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de hovedindekser, der identificeres i overensstemmelse med de i stk. 8 omhandlede betingelser
- b) de anerkendte børser, der er omhandlet i stk. 4, litra a), artikel 194, stk. 1, artikel 219, stk. 1 og 4, artikel 293, stk. 2, litra e), artikel 389, stk. 2, litra k), artikel 404, stk. 3, litra d), artikel 415, stk. 1, litra c), og i bilag IV, del 3, punkt 17.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 194

Anden anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

1. Ud over den sikkerhedsstillelse, der er beskrevet i artikel 193, kan et institut, hvis det anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 218, anvende følgende finansielle poster som anerkendt sikkerhedsstillelse:

- a) aktier eller konvertible obligationer, der ikke indgår i et hovedindeks, men handles på en anerkendt børs
- b) andele eller aktier i kollektive investeringsvirksomheder, hvis følgende to betingelser er opfyldt:
  - i) andelene eller aktierne er genstand for daglige officielle kursnoteringer
  - ii) den kollektive investeringsvirksomhed begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til artikel 193, stk. 1 og 2, og i de poster, der er nævnt i dette afsnit, litra a).

Hvis en kollektiv investeringsvirksomhed investerer i andele eller aktier i en anden kollektiv investeringsvirksomhed, finder betingelserne i dette stykke, litra a) og b), ligeledes anvendelse på sådanne underliggende kollektive investeringsvirksomheder.

Selv om en kollektiv investeringsvirksomhed anvender afledte instrumenter til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele eller aktier i denne virksomhed ikke kan anerkendes som sikkerhedsstillelse.

2. Hvis den kollektive investeringsvirksomhed eller eventuelle underliggende kollektive investeringsvirksomheder ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til artikel 193, stk. 1 og 2, eller de finansielle poster, der er omhandlet i stk. 1, litra a), kan institutter anvende andele eller aktier i denne kollektive investeringsvirksomhed som sikkerhedsstillelse med et beløb svarende til værdien af de anerkendte aktiver, som befinder sig i denne kollektive investeringsvirksomhed, idet det forudsættes, at denne kollektive investeringsvirksomhed eller eventuelle underliggende kollektive investeringsvirksomheder har investeret i ikke-ankendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til deres respektive mandater.

I tilfælde, hvor ikke-ankendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, træffer institutter følgende to foranstaltninger:

- a) beregner den samlede værdi af de ikke-ankendte aktiver
- b) hvis det beløb, der fremkommer under litra a) er negativt, trækker nævnte beløb fra den samlede værdi af de anerkendte aktiver.

Artikel 195

Anden anerkendt sikkerhedsstillelse efter IRB-metoden

1. Ud over den i artikel 193 og 194 anførte sikkerhedsstillelse kan institutter, som beregner risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab efter metoden IRB-metoden, også anvende følgende former for sikkerhedsstillelse:
  - a) sikkerhed i fast ejendom i overensstemmelse med stk. 2-6
  - b) fordringer i overensstemmelse med stk. 7
  - c) anden fysisk sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med stk. 8 og 10
  - d) leasing i overensstemmelse med stk. 9.
2. Medmindre andet følger af artikel 119, stk. 2, kan institutter anvende fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller af den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, og erhvervsejendomme, dvs. kontor- og andre forretningsejendomme, som anerkendt sikkerhedsstillelse, hvis følgende to betingelser er opfyldt:
  - a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af modpartens kreditkvalitet. Når institutter skal fastslå, om der er tale om væsentlighed, kan de se bort fra situationer, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker både ejendommens værdi og låntagerens betalingsevne
  - b) at risikoen ved låntageren ikke i væsentlig grad afhænger af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis, og indfrielsen af den pågældende

facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

3. Institutterne kan anvende andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, der vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, som anerkendt sikkerhed i fast ejendom til beboelse, forudsat at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.
  4. Institutterne kan anvende andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, forudsat at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.
  5. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort belæg for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for fast ejendom til boliger i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der er ikke overskrider følgende grænser:
    - a) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i boligejendomme op til 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, jf. dog artikel 119, stk. 2, må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i boligejendomme inden for et givet år
    - b) det samlede tab på lån med sikkerhed i boligejendomme må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i boligejendomme inden for et givet år.
  6. Institutterne kan fravige stk. 2, litra b), for erhvervsejendomme i en medlemsstat, hvis de kompetente myndigheder i nævnte medlemsstat har offentliggjort belæg for, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i nævnte medlemsstat med tabsprocenter, der opfylder følgende to betingelser:
    - (d) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme op til 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendomme inden for et givet år
    - (e) det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendomme inden for et givet år.
- Hvis en af disse betingelser i første afsnit, litra a) og b), ikke er opfyldt i et givet år, anvender institutterne ikke den behandling, der er omhandlet i nævnte afsnit, indtil begge betingelser igen er opfyldt i det efterfølgende år.
7. Institutter kan anvende fordringer i tilknytning til en eller flere handelstransaktioner med en oprindelig løbetid på et år eller derunder som anerkendt sikkerhedsstillelse. Fordringer vedrørende securitiseringer, indirekte deltagelse eller kreditderivater eller beløb, der skyldes af tilsluttede parter, anerkendes ikke.
  8. De kompetente myndigheder kan tillade et institut at anvende fysisk sikkerhedsstillelse af en anden type end dem, der er anført i stk. 2-6, som anerkendt sikkerhedsstillelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der findes likvide markeder, således som det fremgår af hyppige transaktioner, hvor det er hurtigt og billigt at afhænde den pågældende sikkerhedsstillelse. Institutterne vurderer denne betingelse regelmæssigt, og hvis data tyder på væsentlige ændringer på markedet
- b) der foreligger velfunderede, offentligt tilgængelige markedspriser for sikkerhedsstillelsen. Institutterne kan betragte markedspriserne som velfunderede, hvis de stammer fra pålidelige informationskilder, f.eks. offentlige indekser, og afspejler transaktionernes pris under normale forhold. Institutterne kan betragte markedspriserne som offentligt tilgængelige, hvis priserne offentliggøres, er let tilgængelige og foreligger regelmæssigt uden urimelige administrative eller finansielle byrder til følge
- c) instituttet analyserer markedspriserne, den tid og de omkostninger, der er forbundet med at realisere sikkerhedsstillelsen, og indtægterne fra sikkerhedsstillelsen
- d) instituttet påviser, at indtægterne fra sikkerhedsstillelsen ikke svarer til under 70 % af sikkerhedsstillelsens værdi i mere end 10 % af alle likvidationer for en given type sikkerhedsstillelse. Hvis der er væsentlig volatilitet i markedspriserne, godtgør institutter over for de kompetente myndigheder, at deres vurdering af sikkerhedsstillelsen er tilstrækkeligt konservativ.

Institutterne skal dokumentere, at betingelserne i første afsnit, litra a)-d), og betingelserne i artikel 205 er overholdt.

Efter ikrafttrædelsen af de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 10, tillader de kompetente myndigheder kun institutterne at anvende de typer af anden fysisk sikkerhedsstillelse, som indgår i nævnte standarder.

- 9. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 225, stk. 2, kan eksponeringer i forbindelse med transaktioner, hvor et institut leaser et formuegode til tredjemand, forudsat at kravene i artikel 206 er opfyldt, behandles på samme måde som lån med sikkerhed i den type formuegode, der leases.
- 10. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke typer fysisk sikkerhedsstillelse der opfylder betingelserne i stk. 8, litra a) og b), på grundlag af kriterierne i nævnte bestemmelser.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 196 *Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning*

Institutter kan anvende følgende andre former for finansieret kreditrisikoafdækning som anerkendt sikkerhedsstillelse:

- a) indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter, som er placeret i et tredjepartsinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende institut
- b) livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut
- c) instrumenter, som er udstedt af et tredjepartsinstitut, og som på anmodning købes tilbage af dette institut.

UNDERAFDELING 2

UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

Artikel 197

Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med alle metoder

1. Institutter kan anvende følgende parter som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning:
  - a) statslige forvaltninger og centralbanker
  - b) regionalforvaltninger og lokale myndigheder
  - c) multilaterale udviklingsbanker
  - d) internationale organisationer, såfremt eksponeringer med disse tillægges en risikovægt på 0 % efter artikel 112
  - e) offentlige enheder, såfremt fordringer på disse behandles efter artikel 111
  - f) institutter
  - g) andre selskaber, herunder instituttets moderselskab, datterselskaber og tilknyttede selskaber, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
    - i) nævnte andre selskaber har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder
    - ii) nævnte andre selskaber har ikke, for så vidt angår institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, og skønnes ifølge en intern rating at have en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der er forbundet med kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder.
2. Hvis institutter beregner risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden, skal der, for at en garantistiller kan anerkendes som udbyder af ufinansieret

kreditrisikoafdækning, foreligge en intern rating udarbejdet af instituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3, afdeling 6.

Institutter kan også anvende andre finansieringsinstitutter som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, forudsat at disse finansieringsinstitutter er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med institutter, og at de underlagt de samme reguleringskrav som institutter.

Kompetente myndigheder offentliggør og råder til enhver tid over listen med disse andre anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning eller de vejledende kriterier for at identificere sådanne andre anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, sammen med en beskrivelse af de gældende reguleringskrav, og deler deres liste med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 112 i direktiv [inserted by OP].

Artikel 198

Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med IRB-metoden med ret til at anvende fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4

Et institut kan anvende institutter, forsikrings-, genforsikringsselskaber og eksportkreditagenturer, der opfylder følgende betingelser, som anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning med ret til at anvende fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4:

- a) de har tilstrækkelig erfaring med ydelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning
- b) de er underlagt regler svarende til dem, der er fastsat i denne forordning, eller var på tidspunktet for kreditrisikoafdækningen omfattet af en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som EBA har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder
- c) de havde en intern rating på tidspunktet for ydelsen af kreditrisikodækningen eller i en periode derefter, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder
- d) de har en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i kapitel 2 om risikovægtning af eksponeringer med virksomheder.

Kreditrisikodækning, der ydes af eksportkreditagenturer, kan med henblik på denne artikel ikke henvise til en eksplicit modgaranti fra en statslig forvaltning.

UNDERAFDELING 3

KATEGORIER AF KREDITDERIVATER

Artikel 199 *Anerkendte kreditderivater*

1. Institutter kan anvende følgende kategorier af kreditderivater og instrumenter, der består af sådanne kreditderivater eller af instrumenter, der i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, som anerkendt kreditrisikoafdækning:
  - a) "credit default swaps"
  - b) "total return swaps"
  - c) "credit linked notes" med det indbetalte beløb.

Hvis et institut køber kreditaafdækning i form af en "total return swap" og registrerer de modtagne nettobetalinger fra dette instrument som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det aktiv, der beskyttes enten gennem fald i dagsværdien eller ved tillæg til reserver, kan nævnte kreditaafdækning ikke anerkendes.

2. Hvis et institut benytter et kreditderivat til intern afdækning, skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at kreditrisikoafdækningen kan anerkendes i forbindelse med dette kapitel.

Hvis intern afdækning foretages i overensstemmelse med første afsnit og kravene i underafdeling 2 er opfyldt, anvender institutterne reglerne i afdeling 4-6 til beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer og forventede tab i forbindelse med erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning.

AFDELING 3

KRAV

UNDERAFDELING 1

FINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

Artikel 200

Krav til balanceførte nettingaftaler (ud over masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner)

Balanceførte nettingaftaler - ud over masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner - anerkendes som kreditrisikoreduktion, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) nævnte aftaler er retsgyldige og kan håndhæves i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs
- b) institutterne kan til enhver tid identificere de aktiver og passiver, der er omfattet af nævnte aftaler
- c) institutterne skal løbende overvåge og begrænse de risici, der er forbundet med kreditrisikoafdækningens ophør
- d) institutterne skal løbende overvåge og begrænse de relevante eksponeringer på nettobasis.

Artikel 201

Krav til masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner

Masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, anerkendes som kreditrisikoreduktion, hvis sikkerhedsstillelsen i henhold til nævnte aftaler opfylder alle de krav, der er omhandlet i artikel 202, stk. 1, og følgende betingelser er opfyldt:

- a) de er retsgyldige og kan håndhæves i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs
- b) de giver den part, der ikke misligholder aftalen, ret til i tide at afslutte og lukke alle transaktioner i henhold til aftalen i tilfælde af misligholdelse, herunder i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens
- c) de giver mulighed for netting af gevinster og tab på transaktioner, der afsluttes under en masternettingaftale, således at den ene part skylder den anden et enkelt nettobeløb.

Artikel 202

Krav til finansiel sikkerhedsstillelse

1. Finansiel sikkerhedsstillelse og guld anerkendes som sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder, hvis kravene i stk. 2-4 er opfyldt:
2. Modpartens kreditkvalitet og værdien af sikkerhedsstillelsen har ikke nogen betydende positiv korrelation.

Værdipapirer udstedt af modparten eller et tilknyttet selskab i koncernen kan ikke anerkendes som sikkerhedsstillelse. Ikke desto mindre kan de dækkede obligationer, modparten selv har udstedt, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 124, anerkendes som sikkerhedsstillelse, når de stilles som sikkerhed i forbindelse med en genkøbstransaktion, forudsat at de opfylder betingelsen i første afsnit.

3. Institutterne skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i henhold til den lovgivning, der gælder for

deres interesse i sikkerhedsstillelsen, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne retsgyldighed.

Institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte retsgyldighed.

4. Institutterne skal opfylde følgende operationelle krav:
  - a) de skal dokumentere aftalerne om sikkerhedsstillelse behørigt og have indført en klar og solid procedure for rettidig realisering af sikkerhedsstillelsen
  - b) de skal anvende solide procedurer og processer til at begrænse risikoen ved brug af sikkerhedsstillelse, herunder risici som følge af mangelfuld eller reduceret kreditrisikoafdækning, værdiansættelsesrisici, risici i forbindelse med kreditrisikoafdækningens ophør, koncentrationsrisici, der skyldes brugen af sikkerhedsstillelsen, og interaktion med instituttets samlede risikoprofil
  - c) de skal have en dokumenteret politik og praksis vedrørende de typer og størrelser af sikkerhedsstillelse, der accepteres
  - d) de skal beregne markedsværdien af sikkerhedsstillelsen og foretage en nyværdiansættelse mindst én gang hvert halve år, og hver gang de har grund til at tro, at sikkerhedsstillelsens markedsværdi er faldet betragteligt
  - e) når sikkerhedsstillelsen opbevares af tredjemand, skal de træffe rimelige forholdsregler med henblik på at sikre, at den pågældende tredjemand holder sikkerhedsstillelsen adskilt fra sine egne aktiver
  - f) de skal sikre, at de afsætter tilstrækkelige ressourcer, således at margenaftaler med OTC-derivat- og værdipapirfinansieringsmodparter kan fungere korrekt, som målt ved deres rettidige og nøjagtige udgående "calls" og reaktionstid for indkommende "calls"
  - g) de skal have indført politikker for forvaltning af sikkerhedsstillelse med henblik på at kontrollere, overvåge og rapportere om følgende:
    - i) de risici, som margenaftaler udsætter dem for
    - ii) koncentrationsrisikoen i forbindelse med bestemte typer aktiver, der stilles som sikkerhed
    - iii) genanvendelse af sikkerhedsstillelse, herunder eventuelle likviditetsmangler, som fremkommer ved genanvendelse af sikkerhedsstillelse fra modparter
    - iv) afståelse af rettigheder til sikkerhedsstillelse til modparter.
5. Ud over kravene i stk. 1-4 skal kreditrisikoafdækningens restløbetid være mindst lige så lang som eksponeringens restløbetid for at kunne anerkendes i henhold til den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse som sikkerhedsstillelse.

Artikel 203
Krav til sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom

1. Fast ejendom anerkendes som sikkerhedsstillelse, hvis kravene i stk. 2-5 er opfyldt.
2. Følgende krav til retssikkerheden skal være opfyldt:
  - a) prioriteten eller pantet skal have retsgyldighed i alle de retsområder, der er relevante på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen, og skal være registreret korrekt og i tide
  - b) alle juridiske krav vedrørende pantet skal være opfyldt
  - c) aftalen om kreditrisikoafdækning og den underliggende juridiske procedure skal give instituttet mulighed for at realisere værdien af kreditrisikoafdækningen inden for en rimelig frist.
3. Følgende krav til overvågning af ejendomsværdi og ejendomsvurdering skal være opfyldt:
  - a) institutterne overvåger ejendommens værdi regelmæssigt og mindst én gang om året, når det drejer sig om erhvervsjendomme, og mindst hvert tredje år, når det drejer sig om beboelsesejendomme. Institutterne skal foretage en hyppigere overvågning, når markedssituationen er præget af betydelige forandringer
  - b) ejendomsvurderingen skal revideres af en vurderingsmand, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en værdiansættelse, og som er uafhængig af kreditbevillingsprocessen, når institutterne råder over oplysninger, der godtgør, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen. Ved lån, der overstiger 3 mio. EUR eller 5 % af instituttets kapitalgrundlag, skal ejendomsvurderingen revideres af en sådan vurderingsmand mindst hvert tredje år.

Institutterne kan anvende statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og til at identificere, hvilke ejendomme der har brug for en fornyet værdiansættelse.

4. Institutterne skal klart dokumentere, hvilke typer af bolig- og erhvervsjendomme de accepterer, samt hvad deres udlånspolitik er i den henseende.
5. Institutterne skal have indført procedurer til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som kreditrisikoafdækning, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Artikel 204
Krav til fordringer

1. Fordringer anerkendes som sikkerhedsstillelse, hvis kravene i stk. 2 og 3 er opfyldt.
2. Følgende krav til retssikkerheden skal være opfyldt:
  - a) den juridiske mekanisme, som danner grundlag for sikkerhedsstillelsen til et långivende institut, skal være solid og effektiv og sikre, at nævnte institut har entydig adkomst til indtægterne

- b) institutterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde lokale krav vedrørende retsgyldigheden af interesserne i sikkerhedsstillelsen. Långivende institutter har et prioriteret krav i genstanden for sikkerhedsstillelsen, selv om sådanne krav fortsat kan være omfattet af præferencekreditorers krav i henhold til lovgivningsmæssige bestemmelser
- c) institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder
- d) institutterne skal dokumentere aftalerne om sikkerhedsstillelse behørigt og have indført en klar og solid procedure for rettidig inddrivelse af sikkerhedsstillelsen
- e) institutterne skal have indført procedurer til sikring af, at alle juridiske krav vedrørende låntagers misligholdelse af betingelserne samt rettidig inddrivelse af sikkerhedsstillelsen, overholdes
- f) hvis låntager får økonomiske problemer eller misligholder aftalen, skal institutterne have juridisk bemyndigelse til at sælge eller overføre fordringerne til tredjemand uden modpartens samtykke.

3. Følgende krav til risikostyringen skal være opfyldt:

- a) instituttet skal have en forsvarlig procedure med hensyn til at fastlægge kreditrisikoen i forbindelse med fordringerne. En sådan procedure skal omfatte analyser af låntagers forretning og branche samt de typer af kunder, som nævnte låntager foretager transaktioner med. Når institutter benytter deres låntagers vurdering til at fastlægge kreditrisikoen ved kunderne, skal instituttet gennemgå låntagers kreditpraksis for at vurdere, hvorvidt den er forsvarlig og troværdig
- b) forskellen mellem eksponeringens størrelse og fordringernes værdi skal afspejle alle relevante faktorer, herunder udgifterne til inddrivelse, koncentrationen inden for den samlede pulje af fordringer, som er pantsat af en enkelt låntager, samt den potentielle koncentrationsrisiko inden for instituttets samlede eksponeringer, som falder uden for den del, der styres ved hjælp af instituttets overordnede metode. Institutterne skal løbende foretage tilsyn, der er relevante i forhold til fordringerne. Desuden skal de regelmæssigt føres tilsyn med overholdelsen af låneaftaler, miljørestriktioner og andre juridiske krav
- c) fordringer, der pantsættes af en låntager, skal være diversificerede og ikke være uretmæssigt forbundet med nævnte låntager. Når der er tale om en konkret, positiv korrelation, skal institutterne tage hensyn til de dermed forbundne risici ved fastsættelsen af margener for den samlede pulje af fordringer under ét
- d) institutterne anvender ikke fordringer fra enheder, der er tilknyttet låntager, herunder underafdelinger og ansatte, som anerkendt kreditrisikoafdækning
- e) instituttet skal have en dokumenteret procedure for inddrivelse af forfaldne fordringer i nødsituationer. Institutterne skal have de krævede faciliteter til inddrivelsen, selv hvor de normalt vil overdrage inddrivelsen til låntager.

Artikel 205
Krav til andre former for fysisk sikkerhedsstillelse

Andre former for fysisk sikkerhedsstillelse end fast ejendom anerkendes som sikkerhedsstillelse efter IRB-metoden, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) aftalen med instituttet om fysisk sikkerhedsstillelse skal have retskraft og kunne fuldbyrdes i alle relevante retsområder og give instituttet mulighed for at realisere formuegodets værdi inden for en rimelig tidsramme
- b) med de tilladte foranstående fordringer i henhold til artikel 204, stk. 2, litra b), som eneste undtagelse anerkendes kun første panteret eller behæftelser på sikkerhedsstillelsen som sikkerhedsstillelse, og institutter skal have forrang til indtægterne fra sikkerhedsstillelsen frem for alle andre långivere
- c) institutterne skal overvåge formuegodets værdi hyppigt og mindst én gang om året. Institutterne skal foretage en hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne
- d) låneaftalen skal indeholde detaljerede beskrivelser af sikkerhedsstillelsen samt detaljerede specifikationer af måden, hvorpå værdiansættelser skal foretages, samt deres hyppighed
- e) institutterne skal klart dokumentere i de interne kreditpolitikker og -procedurer, som er tilgængelige for undersøgelse, de typer af fysisk sikkerhedsstillelse, som de accepterer, samt politikker og praksis vedrørende det relevante beløb for de enkelte typer af sikkerhedsstillelse i forhold til eksponeringen
- f) institutternes kreditpolitikker med hensyn til transaktionsstrukturen skal omfatte hensigtsmæssige krav til sikkerhedsstillelse vedrørende eksponeringen, mulighed for hurtigt at realisere sikkerhedsstillelsen, mulighed for objektivt at fastsætte en pris eller en markedsværdi, den hyppighed, hvormed værdien hurtigt kan fastsættes, herunder en professionel vurdering eller værdiansættelse, samt volatiliteten eller en proxy for volatiliteten i værdien af sikkerhedsstillelsen
- g) ved såvel den oprindelige værdiansættelse som fornyede værdiansættelser skal der tages hensyn til, at sikkerhedsstillelsen eventuelt kan være blevet forringet eller forældet. Institutterne skal ved værdiansættelsen og fornyede værdiansættelser være særligt opmærksom på de virkninger, som tidens tand kan have på modebetonet eller datoafhængig sikkerhedsstillelse
- h) institutterne skal have ret til at foretage fysisk inspektion af sikkerhedsstillelsen. De skal desuden have politikker og procedurer vedrørende udøvelsen af retten til fysisk inspektion
- i) institutterne skal have indført procedurer til overvågning af, at det formuegode, der anvendes som sikkerhedsstillelse, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

Artikel 206
Krav til behandling af leasede aktiver som sikkerhedsstillelse

For at institutter skal kunne behandle eksponeringer, der udspringer af leasingtransaktioner, som sikkerhedsstillelse i henhold til typen af det leasede formuegode, skal følgende betingelser være opfyldt:

- a) betingelserne i artikel 203 eller 205 vedrørende anerkendelsen af typen af leasede formuegoder som sikkerhedsstillelse skal være opfyldt
- b) leasinggiver skal udføre en forsvarlig risikostyring med hensyn til det leasede formuegodes anvendelse, placering, alder og planlagte forældelse, herunder en passende overvågning af sikkerhedsstillelsens værdi
- c) leasinggiver har ejendomsret til aktivet og mulighed for rettidigt at udøve sine rettigheder som ejer
- d) såfremt det ikke allerede er konstateret ved beregningen af LGD, er forskellen mellem værdien af det uindfrie beløb og sikkerhedsstillelsens markedsværdi ikke så stor, at kreditrisikoreduktionen for de leasede aktiver overdrives.

Artikel 207
Krav til andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

1. For at være omfattet af metoden i henhold til artikel 227, stk. 1, skal kontanter eller kontantlignende instrumenter deponeret hos tredjemand opfylde følgende betingelser:
  - a) låntagers fordring på tredjemand pantsættes frit eller overføres til det långivende institut, og denne pantsætning eller overførsel er retsgyldig og kan håndhæves i alle relevante retsområder
  - b) tredjemand underrettes om pantet eller overførslen
  - c) som et resultat af denne underretning kan tredjemand udelukkende foretage betalinger til det långivende institut eller til andre parter med det långivende instituts forudgående tilsagn
  - d) pantet eller overførslen er betingelsesløs og uigenkaldelig.
2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut anerkendes som sikkerhedsstillelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) livsforsikringspolicyen pantsættes frit eller overføres til det långivende institut
  - b) selskabet, der udsteder livsforsikringen, underrettes om pantsætningen eller overførslen og kan ikke udbetale forfaldne beløb i henhold til kontrakten uden det långivende instituts forudgående samtykke

- c) det långivende institut har ret til at ophæve policen og modtage tilbagekøbsværdien i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side
- d) det långivende institut underrettes om policeindehaverens eventuelle manglende indbetalinger i henhold til policen
- e) kreditrisikoafdækningen er gældende i hele lånets løbetid. Såfremt dette ikke er muligt, fordi forsikringsforholdet ophører, inden krediteksponeringen udløber, skal instituttet sikre, at det fra forsikringsaftalen hidrørende beløb tjener som sikkerhed for instituttet indtil udløbet af kreditaftalen
- f) pantet eller overførslen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen
- g) selskabet, der udbyder livsforsikringen, har fastsat tilbagekøbsværdien af forsikringen, som ikke kan nedskrives
- h) tilbagekøbsværdien betales af det selskab, der udbyder livsforsikringen, efter anmodning og inden for en rimelig frist
- i) der kan ikke anmodes om udbetaling af tilbagekøbsværdien uden instituttets forudgående samtykke
- j) selskabet, der udbyder livsforsikringen, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF eller er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Unionen.

UNDERAFDELING 2

UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING OG "CREDIT LINKED NOTES"

Artikel 208

Fælles krav til sikkerhedsstillelse og kreditderivater

1. Med forbehold af artikel 209, stk. 1, skal følgende krav være opfyldt, for at kreditrisikoafdækningen fra en sikkerhedsstillelse eller et kreditderivat kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning:
  - a) kreditrisikoafdækningen er direkte
  - b) omfanget af kreditrisikoafdækningen er klart defineret
  - c) kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen indeholder ikke bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for långivers direkte kontrol, og som:
    - i) vil give udbyderen mulighed for ensidigt at ophæve kreditrisikoafdækningen
    - ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for den afdækkede eksponering

- iii) kan forhindre, at udbyderen forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige modpart undlader at betale forfaldne beløb, eller når leasingkontrakten er udløbet i forbindelse med anerkendelse af en garanteret restværdi i henhold til artikel 129, stk. 7, og artikel 162, stk. 4
  - iv) kan give udbyderen mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid
- d) den skal have retskraft og kunne fuldbyrdes i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.
2. Institutter skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at de har indført systemer, der giver mulighed for at forvalte en potentiel koncentration af risici, der skyldes institutternes brug af sikkerhedsstillelse og kreditderivater. Institutter skal over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at deres strategi vedrørende brugen af kreditderivater og sikkerhedsstillelser hænger sammen med deres styring af den overordnede risikoprofil.
3. Institutterne skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til retsgyldigheden af ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til den lovgivning, der gælder for deres interesse i kreditrisikoafdækningen, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne retsgyldighed.

Institutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter retsgyldigheden af den ufinansierede kreditrisikoafdækning i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte retsgyldighed.

Artikel 209

Modgarantier fra staten og andre dele af den offentlige sektor

1. Institutter kan behandle eksponeringen, som er opført i stk. 2, som værende afdækket af en sikkerhedsstillelse udstedt af de enheder, der er opført i nævnte stykke, når følgende betingelser er opfyldt:
- a) modgarantien dækker alle kreditelementer i fordringen
  - b) såvel den oprindelige sikkerhedsstillelse som modgarantien opfylder kravene til sikkerhedsstillelse i henhold til artikel 208 og artikel 210, stk. 1, bortset fra at modgarantien ikke behøver at være direkte
  - c) dækningen er forsvarlig, og der har ikke tidligere været eksempler på, at modgarantiens dækning ikke reelt har været den samme som for en direkte sikkerhedsstillelse fra den pågældende enhed.
2. Behandlingen i stk. 1 finder anvendelse på eksponeringer, der er afdækket af en garanti, som har en modgaranti fra en af følgende enheder:
- a) en statslig forvaltning eller centralbank
  - b) en regional eller lokal myndighed

- c) en offentlig enhed, såfremt fordringer på denne behandles som fordringer på den statslige forvaltning efter artikel 111, stk. 4
  - d) en multilateral udviklingsbank eller en international organisation, for hvilken der tillægges en 0 % risikovægtning i henhold til kapitel 2
  - e) en offentlig enhed, såfremt fordringer på denne behandles efter artikel 111, stk. 1 og 2.
3. Institutterne anvender også behandlingen i stk. 1 for eksponeringer, som ikke har en modgaranti fra en enhed, der omtalt i stk. 2, hvis eksponeringets modgaranti er direkte afdækket af en af nævnte enheder, og hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Artikel 210

Supplerende krav til sikkerhedsstillelse

1. Sikkerhedsstillelse kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle betingelserne i artikel 208 og følgende krav er opfyldt:
- a) hvis modparten misligholder aftalen eller undlader at betale, skal det långivende institut have ret til i tide at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb under fordringen, for hvilken der er stillet sikkerhed, og garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende institut først er nødt til at retsforfølge modparten.
- I tilfælde af ufinansieret kreditaafdækning for realkreditlån skal kravene i artikel 208, stk. 1, litra c), nr. iii), og i første afsnit blot opfyldes indenfor en periode på 24 måneder
- b) sikkerhedsstillelsen er en udtrykkeligt dokumenteret forpligtelse, som garantistilleren påtager sig
  - c) en af følgende betingelser er opfyldt:
    - i) sikkerhedsstillelsen skal dække alle typer af betalinger, som modparten forventes at foretage i forbindelse med fordringen
    - ii) når visse typer af betalinger er undtaget fra sikkerhedsstillelsen, har det långivende institut tilpasset værdien af sikkerhedsstillelsen, så den afspejler den begrænsede dækning.
2. I forbindelse med sikkerhedsstillelse, som ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, eller som udstedes eller modgaranteres af de i artikel 209, stk. 1, omtalte enheder, anses kravene i stk. 1, litra a), for overholdt, når en af nedenstående betingelser er opfyldt:
- a) det långivende institut har ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, som opfylder følgende to betingelser:
    - i) den beregnes som et rimeligt skøn over tabet, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, og som instituttet forventeligt vil blive påført
    - ii) den står i forhold til for garantidækningen

- b) det långivende institut kan over for de kompetente myndigheder godtgøre, at virkningerne af sikkerhedsstillelsen, der også omfatter tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger til en sådan behandling.

Artikel 211
Supplerende krav til kreditderivater

1. Kreditderivater kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvis alle betingelserne i artikel 208 og følgende krav er opfyldt:
- a) kreditbegivenhederne, som er angivet i kreditderivatkontrakten, omfatter:
    - i) manglende betaling af skyldige beløb i henhold til betingelserne for den underliggende fordring, som er gældende på tidspunktet for den manglende betaling, med en henstandsperiode, der har præcis samme varighed eller er kortere end henstandsperioden for den underliggende fordring
    - ii) modpartens konkurs, insolvens eller manglende evne til at betale sin gæld eller modpartens manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som denne forfalder, eller modpartens skriftlige indrømmelse af dette og tilsvarende begivenheder
    - iii) omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udsættelse af betalingen af hovedstolen, renter eller gebyrer, som fører til en kreditbegivenhed
  - b) ved kreditderivater med mulighed for kontante indbetalinger:
    - i) skal institutterne have indført en forsvarlig værdiansættelsesprocedure, således at man kan foretage pålidelige estimater af tabet
    - ii) der er tale om en klart angivet periode for værdiansættelser af den underliggende fordring efter kreditbegivenheden
  - c) hvis det er nødvendigt, at køberen af kreditrisikoafdækning har ret til og mulighed for at overføre den underliggende fordring til udbyderen, skal det af betingelserne for den underliggende beskyttelse fremgå, at det krævede samtykke til en sådan overførsel ikke må tilbageholdes unødigt
  - d) identiteten af de parter, der har ansvaret for at fastslå, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, defineres entydigt
  - e) fastlæggelsen af kreditbegivenheden er ikke udbyderens eneansvar
  - f) køberen af kreditrisikoafdækningen har ret til eller mulighed for at underrette udbyderen af kreditrisikoafdækningen om, at kreditbegivenheden er indtruffet.

Når kreditbegivenhederne ikke omfatter omlægning af den underliggende fordring som beskrevet i litra a), nr. iii), kan kreditrisikoafdækningen alligevel anerkendes på betingelse af, at der foretages en nedskrivning af værdien som angivet i artikel 228, stk. 2.

2. Der tillades kun manglende match mellem den underliggende fordring og referenceforpligtelsen under kreditderivatet, dvs. den forpligtelse, der anvendes til at fastsætte den kontante afregningsværdi, eller mellem den underliggende fordring og forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, hvis følgende to betingelser er opfyldt:
  - a) referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, rangerer på lige fod med eller er efterstillet i forhold til den underliggende fordring
  - b) den underliggende fordring og referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, har samme modpart, og der forefindes retsgyldige klausuler vedrørende "cross-default" eller "cross-acceleration".

Artikel 212

Betingelserne for at anvende fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4

1. Anvendelse af fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4, kræver, at den kreditrisikoafdækning, der ydes af en garanti eller et kreditderivat, opfylder følgende betingelser:
  - a) den underliggende forpligtelse skal være et af følgende eksponeringer:
    - i) en erhvervseksponering som defineret i artikel 142, dog ikke med forsikrings- eller genforsikringsselskaber
    - ii) en eksponering med en regional myndighed, lokal myndighed eller en offentlig enhed, som ikke behandles som en eksponering med en statslig forvaltning eller en centralbank i henhold til artikel 142
    - iii) en eksponering med et mindre eller mellemstort foretagende, der er klassificeret som en detaileksponering i henhold til artikel 142, stk. 5
  - b) de underliggende modparter må ikke være medlemmer af samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen
  - c) eksponeringen er afdækket af et af følgende instrumenter:
    - i) ufinansierede "single-name"-kreditderivater eller "single-name"-garantier
    - ii) "first-to-default"-kurveprodukter
    - iii) "nth-to-default"-kurveprodukter
  - d) kreditrisikoafdækningen opfylder kravene i artikel 208, 210 og 211

- e) den risikovægt, som eksponeringen tillægges før anvendelsen af fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4, er ikke allerede indregnet i kreditrisikoafdækningen
  - f) instituttet har ret til og kan forvente, at udbyderen af kreditrisikoafdækningen betaler, uden at det skal anlægge retssag mod modparten for at opnå betaling. Instituttet skal så vidt muligt sikre sig, at udbyderen af kreditrisikoafdækning er villig til at betale med det samme, hvis en kreditbegivenhed indtræffer
  - g) den erhvervede kreditrisikoafdækning dækker alle kredittab på den afdækkede eksponering, som skyldes indtræden af de kreditbegivenheder, der er specificeret i kontrakten
  - h) hvis kreditrisikoafdækningens udbetalingsstruktur åbner mulighed for fysisk overdragelse af aktiver, skal der være klare retlige rammer for overdragelsen af lån, obligationer eller eventualforpligtelser
  - i) hvis instituttet har til hensigt at overdrage en forpligtelse, der ikke er knyttet til den underliggende eksponering, skal det sørge for, at den forpligtelse, der skal overdrages, er tilstrækkelig likvid, således at instituttet har mulighed for at købe den med henblik på at overdrage den i overensstemmelse med kontrakten
  - j) vilkår og betingelser i aftaler om kreditrisikoafdækning skal bekræftes retligt og skriftligt af både udbyderen af kreditrisikoafdækningen og instituttet
  - k) institutter skal have en procedure for at identificere for høj korrelation mellem kreditværdigheden hos en udbyder af kreditrisikoafdækning og modparten i den underliggende eksponering som følge af, at deres resultater er afhængige af fælles faktorer, der ligger ud over den systemiske risikofaktor
  - l) såfremt der er foretaget afdækning af udvandringsrisici, må sælgeren af de erhvervede fordringer ikke være medlem af den samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.
2. For så vidt angår stk. 1, litra c), nr. ii), anvender institutterne fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4, på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede eksponeringsværdi.
3. For så vidt angår stk. 1, litra c), nr. iii), falder den opnåede risikoafdækning kun inden for disse rammer, hvis der også er opnået anerkendt risikoafdækning for den (n-1)'te misligholdelse, eller (n-1) af aktiverne i kurven allerede er blevet misligholdt. Hvis det er tilfældet, anvender institutterne fremgangsmåden i artikel 148, stk. 4, på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede eksponeringsværdi.

AFDELING 4 BEREGNING AF VIRKNINGERNE AF KREDITRISIKOREDUKTION

UNDERAFDELING 1 FINANSIERT KREDITRISIKOAFDÆKNING

Artikel 213 "Credit linked notes"

Investeringer i "credit linked notes" udstedt af det långivende institut kan behandles som kontant sikkerhedsstillelse i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med denne underafdeling, forudsat at den "credit default swap", der er indbygget i den berørte "credit linked note", kan anerkendes som ufinansieret kreditrisikoafdækning.

Artikel 214 Balanceført netting

Lån og indeståender hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, skal behandles som kontant sikkerhedsstillelse i forbindelse med beregning af virkningerne af finansieret kreditrisikoafdækning for de lån og indeståender hos det långivende institut, som er omfattet af balanceført netting, der er angivet i samme valuta.

Artikel 215 Ved brug af tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater for volatilitetsjusteringer i forbindelse med masternettingaftaler

1. Når institutter beregner den "fuldt justerede størrelse af eksponeringen" (E^*) for eksponeringer, der er omfattet af en anerkendt masternettingaftale, der dækker genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, skal de beregne de volatilitetsjusteringer, som de skal anvende, enten med tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater som beskrevet i artikel 218-221 for den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

Ved brug af metoden med egne estimater gælder de samme betingelser og krav som for den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

2. For at kunne beregne E^* skal følgende betingelser være opfyldt:
  - a) institutterne beregner nettopositionen for de enkelte grupper værdipapirer eller råvarer ved at trække beløbet i nr. i) fra beløbet i nr. ii)
    - i) den samlede værdi af en gruppe værdipapirer eller råvarer af den samme type, der udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til masternettingaftalen

- ii) den samlede værdi af en gruppe værdipapirer eller råvarer af den samme type, der lånes, købes eller modtages i henhold til masternettingaftalen
- b) institutterne beregner nettopositionen for de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for masternettingaftalen ved at trække beløbet i nr. i) fra beløbet i nr. ii):
  - i) summen af den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til masternettingaftalen, og kontantbeløbet i den pågældende valuta, som udlånes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen
  - ii) summen af den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som lånes, købes eller modtages i henhold til aftalen, og kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller modtages i henhold til aftalen
- c) institutterne anvender den volatilitetsjustering, der er korrekt for en given gruppe værdipapirer eller kontantposition, på den absolutte værdi af den positive eller negative nettoposition for værdipapirer i den pågældende gruppe
- d) institutterne anvender volatilitetsjusteringen for valutakursrisici (fx) på den positive eller negative nettoposition i de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for den gældende masternettingaftale.

3. Institutterne beregner E^* efter følgende formel:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

hvor

E_i = eksponeringens værdi for de enkelte eksponeringer i i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner de risikovægtede værdier af eksponeringerne efter standardmetoden, eller når de beregner de risikovægtede værdier af eksponeringerne og de forventede tab efter IRB-metoden

C_i = værdien af værdipapirer i de enkelte grupper eller råvarer af samme type, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hver enkelt eksponering I

E_j^{sec} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given gruppe værdipapirer j

E_k^{fx} = nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta k bortset fra afregningsvalutaen for aftalen som beregnet under stk. 2, litra b)

H_j^{sec} = den korrekte volatilitetsjustering for en bestemt gruppe værdipapir j

H_k^{fx} = volatilitetsjusteringen for valutakursrisici for valuta k.

4. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer og forventede tab for genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, der er omfattet af masternettingaftaler, anvender institutterne E* som beregnet i henhold til stk. 3 som den eksponerede værdi af eksponeringen med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er underlagt den pågældende masternettingaftale i henhold til artikel 108 efter standardmetoden eller kapitel 3 efter IRB-metoden.
5. I forbindelse med stk. 2 og 3 betegner "gruppe værdipapir" værdipapirer, som udstedes af samme enhed, har samme udstedelsesdato, samme løbetid, er omfattet af de samme betingelser og bestemmelser og er underlagt de samme likvidationsperioder som angivet i artikel 219 og 220, alt efter hvad, der er relevant.

Artikel 216

Ved brug af metoden med interne modeller i forbindelse med masternettingaftaler

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan institutter som et alternativ til tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater til beregning af volatilitetsjusteringer i forbindelse med beregning af den fuldt justerede størrelse af eksponeringen (E*), som er resultatet af at benytte en anerkendt masternettingaftale, der omfatter genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner bortset fra transaktioner i derivater, benytte en metode med interne modeller, hvor der tages hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende masternettingaftale samt likviditeten for de pågældende instrumenter.
2. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse kan institutter også anvende deres interne modeller i forbindelse med margenlån, hvis disse transaktioner er omfattet af en bilateral masternettingaftale, der opfylder kravene i kapitel 6, afdeling 7.
3. Et institut kan vælge at benytte metoden med interne modeller uafhængigt af, om det har valgt standardmetoden og IRB-metoden til beregning af risikovægtede værdier af eksponeringer. Hvis et institut ønsker at benytte metoden med interne modeller, skal det dog gøre det for alle modparter og værdipapirer, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte enten tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater til volatilitetsjusteringer som beskrevet i artikel 215.

Institutter, som har fået tilladelse til at anvende en intern risikostyringsmodel i henhold til afsnit IV, kapitel 5, kan benytte metoden med interne modeller. Institutter, som ikke har fået en sådan tilladelse, kan dog ansøge de kompetente myndigheder om at få tilladelse til at benytte metoden med interne modeller med henblik på denne artikel.

4. Kompetente myndigheder giver kun et institut tilladelse til at benytte metoden med interne modeller, hvis de anser det for godtgjort, at instituttets risikostyringssystem til forvaltning af risici, der opstår i forbindelse med transaktioner omfattet af den pågældende

masternettingaftale, er konceptuelt forsvarligt og implementeres med integritet, og at følgende kvalitative standarder er opfyldt:

- a) modellen til måling af den interne risiko, der anvendes til beregning af den potentielle prisvolatilitet for transaktionerne, udgør en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedure og udgør grundlaget for rapportering om risikoeksponering til instituttets øverste ledelse
  - b) instituttet skal have en risikokontrolenhed, der opfylder følgende krav:
    - i) den er uafhængig af handelsafdelingerne og rapporterer direkte til den øverste ledelse
    - ii) den har ansvaret for at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem
    - iii) den udarbejder og analyserer daglige rapporter om resultaterne fra risikomålingsmodellen samt om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende afgrænsning af positioner
  - c) de daglige rapporter fra risikokontrolenheden gennemgås på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og af den samlede risikoeksponering
  - d) instituttet råder over et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der har erfaring i brugen af de avancerede modeller i risikokontrolenheden
  - e) instituttet har indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt af interne politikker og kontroller vedrørende den overordnede brug af risikomålingssystemet
  - f) instituttets modeller har vist sig at være rimeligt nøjagtige til måling af risici, hvilket kan påvises ved kontrol af resultaterne ved hjælp af oplysninger for mindst ét år
  - g) instituttet gennemfører regelmæssigt et grundigt program med stresstest, og resultaterne af disse test gennemgås af den øverste ledelse og afspejles i de politikker og grænser, som denne fastsætter
  - h) instituttet foretager som led i sin interne revisionsprocedure en uafhængig gennemgang af sit risikomålingssystem. Denne gennemgang omfatter både handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter
  - i) instituttet foretager mindst én gang årligt en gennemgang af sit risikostyringssystem
  - j) den interne model opfylder de krav, der er anført i artikel 286, stk. 8 og 9, og i artikel 288.
5. Den interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer med henblik på at registrere alle væsentlige prisrisici.

Institutterne må benytte empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis instituttets system til måling af korrelationer er forsvarligt og implementeres med integritet.

6. Institutter, der anvender metoden med interne modeller, beregner E^* ved hjælp af følgende formel:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potential change in value} \right\}$$

hvor

E_i = eksponeringens værdi for de enkelte eksponeringer i i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning, når institutterne beregner de risikovægtede værdier af eksponeringerne efter standardmetoden, eller når de beregner de risikovægtede værdier af eksponeringerne og de forventede tab efter IRB-metoden

C_i = den aktuelle værdi af værdipapirer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne eksponeringer.

Ved beregning af de risikovægtede eksponeringers størrelse ved hjælp af interne modeller skal institutterne benytte resultatet af modellen fra den foregående arbejdsdag.

7. Beregningen af de potentielle ændringer af den værdi, der er omhandlet i stk. 6, skal udføres i henhold til følgende standarder:
- den foretages mindst én gang om dagen
  - den baseres på et 99-percentil, ensidigt konfidensinterval
  - den baseres på en likvidationsperiode på 5-dages ækvivalent, undtagen ved andre transaktioner end genkøbstransaktioner i værdipapirer eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, hvor der benyttes en likvidationsperiode på 10-dages ækvivalent
  - den baseres på en effektiv historisk observationsperiode på mindst ét år, undtagen når en kortere observationsperiode kan begrundes med en betydelig stigning i prisvolatiliteten
  - de data, der anvendes ved beregningen, opdateres hver tredje måned.

Hvis et institut har en genkøbstransaktion, en transaktion vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og et margenlån eller en lignende transaktion eller nettinggruppe, som opfylder kriterierne i artikel 279, stk. 2 og 3, skal den mindste ihændehaverperiode afpasses efter den risikoperiode, margenaftalen dækker, og som ville gælde i henhold til bestemmelserne i disse stykker, i kombination med artikel 279, stk. 4.

8. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer og forventede tab for genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer eller

andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, der er omfattet af masternettingaftaler, anvender institutterne E* som beregnet i henhold til stk. 6 som den eksponerede værdi af eksponeringen med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er underlagt den pågældende masternettingaftale i henhold til artikel 108 efter standardmetoden eller kapitel 3 efter IRB-metoden.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) hvad en immateriel portefølje svarer til i forbindelse med stk. 3
  - b) kriterierne for at fastslå, om en intern model er forsvarlig og implementeres med integritet i forbindelse med stk. 4 og 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 217

Den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse

1. Institutterne kan kun anvende den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse, når de beregner størrelsen af den risikovægtede eksponering efter standardmetoden. Et institut kan ikke både anvende den enkle og den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, medmindre det sker i henhold til artikel 143, stk. 1, og artikel 145, stk. 1. Institutterne anvender ikke denne undtagelse selektivt med henblik på at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav eller med henblik på regelarbitrage.
2. I henhold til den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse tildeler institutterne den anerkendte finansielle sikkerhedsstillelse en værdi svarende til markedsværdien som fastlagt i henhold til artikel 202, stk. 4, litra d).
3. Institutterne tillægger de dele af værdien af eksponeringen, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, den risikovægtning, som de ville tillægge i henhold til kapitel 2, hvis det långivende institut var direkte eksponeret for instrumentet, der anvendes som sikkerhedsstillelse. I denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikkebalanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi og ikke til den procentsats, der fremgår af artikel 106, stk. 1.

Risikovægten af den del, der er omfattet af sikkerhedsstillelse, skal være på mindst 20 %, bortset fra de i stk. 4-6 omtalte tilfælde. Institutterne anvender på den resterende del af værdien af eksponeringen en risikovægt svarende til den, som de ville skulle tillægge for en ikke-sikret eksponering med modparten i henhold til kapitel 2.

4. Institutterne tillægger en risikovægt på 0 % på den sikrede del af eksponeringen, der vedrører genkøbsttransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer, som

opfylder kriterierne i artikel 222. Hvis modparten i transaktionen ikke er en central markedsaktør, tillægger institutterne en risikovægt på 10 %.

5. Institutterne tillægger en risikovægt på 0 % for den sikrede dels vedkommende på værdien af eksponeringen som fastlagt i henhold til kapitel 6 for de i bilag II omtalte derivatinstrumenter, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi, og som er sikret med kontanter eller kontantlignende instrumenter, når der ikke er tale om manglende valutamatch.

Institutterne tillægger en risikovægt på 10 % på den sikrede del af eksponeringen ved transaktioner, der er sikret med gældsbeviser udstedt af statslige forvaltninger eller centralbanker, som er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til kapitel 2.

6. I forbindelse med andre transaktioner end dem, der er omhandlet i stk. 4 og 5, kan institutterne tillægge en risikovægt på 0 %, når eksponeringen og sikkerhedsstillelsen er denomineret i samme valuta, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) sikkerhedsstillelsen er deponerede kontanter eller et kontantlignende instrument
- b) sikkerhedsstillelsen sker i form af gældsbeviser udstedt af statslige forvaltninger eller centralbanker, der er tillagt en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 109, og hvor markedsværdien nedsættes med 20 %.

7. I forbindelse med stk. 5 og 6 omfatter betegnelsen gældsbeviser udstedt af statslige forvaltninger eller centralbanker følgende:

- a) obligationer, som er udstedt af regionalforvaltninger eller lokale myndigheder, og som behandles som eksponeringer med den statslige forvaltning i det pågældende land i henhold til artikel 110
- b) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 112, stk. 2
- c) obligationer, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 113.

Artikel 218

Den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

1. Ved vurderingen af finansiel sikkerhedsstillelse i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse anvender institutterne volatilitetsjusteringer på sikkerhedsstillelsens markedsværdi i henhold til artikel 219-222 med henblik på at tage hensyn til prisvolatiliteten.

Hvis sikkerhedsstillelsen er denomineret i en anden valuta end den underliggende eksponering, skal institutterne anvende en supplerende justering, der afspejler kursvolatiliteten, ud over den relevante volatilitetsjustering for sikkerhedsstillelsen i henhold til artikel 219-222.

Ved transaktioner i OTC-derivater, der er omfattet af nettingaftaler, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til kapitel 6, skal institutterne foretage en volatilitetsjustering, der afspejler valutavolatiliteten, når der foreligger manglende match mellem valutaen, som sikkerhedsstillelsen er denomineret i, og afregningsvalutaen. Selv i de tilfælde, hvor der anvendes flere valutaer til de transaktioner, der er omfattet af nettingaftalen, anvender institutterne en enkelt volatilitetsjustering.

2. Institutterne beregner den relevante volatilitetsjusterede værdi af sikkerhedsstillelsen (C_{VA}) som følger:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

hvor

C = værdien af sikkerhedsstillelsen

H_C = den relevante volatilitetsjustering for sikkerhedsstillelsen som beregnet i henhold til artikel 219 og 222

H_{fx} = den relevante volatilitetsjustering for den manglende valutamatch som beregnet i henhold til artikel 219 og 222.

Institutterne anvender formelen i dette stykke ved beregning af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhedsstillelsen for alle transaktioner undtagen transaktioner, der er underlagt anerkendte masternettingaftaler, for hvilke bestemmelserne i artikel 215 og 216 finder anvendelse.

3. Institutterne beregner den relevante volatilitetsjusterede værdi af eksponeringen (E_{VA}) som følger:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

hvor

E = eksponeringens værdi i henhold til henholdsvis kapitel 2 eller kapitel 3, hvis eksponeringen ikke var sikret

H_E = den relevante volatilitetsjustering for eksponeringen som beregnet i henhold til artikel 219 og 222.

For transaktioner i OTC-derivater beregner institutterne E_{VA} som følger:

$$E_{VA} = E .$$

4. For at kunne beregne E i stk. 3 skal følgende betingelse være opfyldt:
- a) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringers størrelse i henhold til standardmetoden, fastsættes eksponeringsværdien af ikke-balanceførte poster, opført i

bilag I, til 100 % af nævnte posters værdi frem for den værdi af eksponeringen, der fremgår af artikel 106, stk. 1

- b) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringers størrelse i henhold til IRB-metoden, beregner de eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 162, stk. 8-10, ved at anvende en omregningsfaktor på 100 % og ikke de omregningsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.
5. Institutterne beregner den fuldt regulerede værdi af eksponeringen under hensyntagen til såvel volatiliteten som de risikobegrænsende virkninger af sikkerhedsstillelsen som følger:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

hvor

C_{VAM} = C_{VA} med yderligere regulering for manglende løbetidsmatch i henhold til bestemmelserne i afdeling 5

E^* = den fuldt justerede størrelse af eksponeringen.

6. Institutterne kan beregne volatilitetsjusteringer enten med tilsynsmetoden, der er omhandlet i artikel 219, eller metoden med egne estimater, der er omhandlet i artikel 220.

Et institut kan vælge at benytte tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, uanset om det har valgt standardmetoden eller IRB-metoden til beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringerne.

Men hvis et institut anvender metoden med egne estimater, skal det gøre det for hele rækken af instrumenttyper, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer.

7. Når sikkerhedsstillelsen består af en række anerkendte elementer, beregner institutterne volatilitetsjusteringen som følger:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

hvor

a_i = værdien af et anerkendt element i i forhold til sikkerhedsstillelsens samlede værdi

H_i = den gældende volatilitetsjustering for det anerkendte element i .

Artikel 219

Tilsynsbaseret volatilitetsjustering i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

1. De volatilitetsjusteringer, institutterne skal anvende under tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer, under forudsætning af daglige værdiansættelser, angives i dette stykkes tabel 1-4.

VOLATILITETSJUSTERINGER

Tabel 1										
Kreditkvalitets-trin, som kreditvurderingen af gældsbeviset er henført til	Restløbetid	Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, artikel 193, litra b), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, artikel 193, litra c) og d), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for securitiseringspositioner og opfyldelse af kriterierne i del 1, artikel 193, litra h)		
		20 dages likvidationsperiode (%)	10 dages likvidationsperiode (%)	5 dages likvidationsperiode (%)	20 dages likvidationsperiode (%)	10 dages likvidationsperiode (%)	5 dages likvidationsperiode (%)	20 dages likvidationsperiode (%)	10 dages likvidationsperiode (%)	5 dages likvidationsperiode (%)
1	≤ 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 ≤ 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 ≤ 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR
	>1 ≤ 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR
	> 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR	ITR

Tabel 2						
Kreditkvalitets-trin, som kreditvurderingen af et gældsbevis med kort løbetid er henført til	Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra b), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra c) og d), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid		
	20 dages likvida-	10 dages likvida-	5 dages likvida-	20 dages likvida-	10 dages likvida-	5 dages likvida-

	tionspe- riode (%)	tionspe- riode (%)	tionspe- riode (%)	tionspe- riode (%)	tionspe- riode (%)	tionspe- riode (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabel 3			
Andre typer sikkerhedsstillelse eller eksponeringer			
	20 dages likvidations- periode (%)	10 dages likvidations- periode (%)	5 dages likvidations- periode (%)
Aktier mv. i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	21,213	15	10,607
Andre aktier mv. eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabel 4		
Volatilitetsjustering for manglende valutamatch		
20 dages likvidationsperiode (%)	10 dages likvidationsperiode (%)	5 dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

2. For beregningen af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med stk. 1 gælder følgende betingelser:
- ved sikrede udlånstransaktioner er likvidationsperioden 20 arbejdsdage
  - for genkøbstransaktioner, undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer, samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer er likvidationsperioden 5 arbejdsdage
  - for andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner er likvidationsperioden 10 arbejdsdage.

Hvis et institut har en transaktion eller nettinggruppe, som opfylder kriterierne i artikel 279, stk. 2 og 3, skal den mindste ihændehaverperiode afpasses efter den risikoperiode, margenaftalen dækker, og som ville gælde i henhold til bestemmelserne i disse stykker.

3. I tabel 1-4 i stk. 1 og i stk. 4-6 er det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsbeviset er henført til, det kreditkvalitetstrin, som EBA i henhold til kapitel 2 henfører kreditvurderingen til.

Ved fastsættelse af det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsbeviset henføres til, jf. første afsnit, finder artikel 193, stk. 7, også anvendelse.

4. For ikke-anerkendte værdipapirer eller råvarer, der udlånes eller sælges i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, er volatilitetsjusteringen den samme som for værdipapirer uden for hovedindekserne, der er noteret på en anerkendt børs.
5. For anerkendte enheder i kollektive investeringsvirksomheder er volatilitetsjusteringen det vægtede gennemsnit af de volatilitetsjusteringer, der under hensyntagen til likvidationsperioden for transaktionen i henhold til stk. 2 ville være gældende for de aktiver, fonden har investeret i.

Hvis de aktiver, fonden har investeret i, ikke er instituttet bekendt, er volatilitetsjusteringen den højeste volatilitetsjustering, der ville være gældende for ethvert aktiv, som fonden har ret til at investere i.

6. For ikke-ratede gældsbeviser udstedt af institutioner, som opfylder godkendelseskriterierne i artikel 193, stk. 4, er volatilitetsjusteringerne de samme som for værdipapirer udstedt af institutioner eller virksomheder med en ekstern kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 2 eller 3.

Artikel 220

Egne estimater af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

1. De kompetente myndigheder tillader, at institutter, der opfylder kravene i stk. 2 og 3, benytter deres egne estimater af volatiliteten til at beregne de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes på sikkerhedsstillelse og eksponeringer. Institutter, der har fået tilladelse til at anvende deres egne estimater af volatiliteten, må ikke på ny anvende andre metoder, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders godkendelse.

For gældsbeviser, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til "investment grade" eller bedre, kan institutterne beregne et volatilitetsestimat for hver enkelt kategori af værdipapirer.

For gældsbeviser, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til under "investment grade" samt for andre anerkendte sikkerhedsstillelser, beregner institutterne volatilitetsjusteringer for de enkelte papirer.

Institutter, der benytter metoden med egne estimater, vurderer volatiliteten for sikkerhedsstillelsen eller som følge af manglende valutamatch uden hensyntagen til eventuelle sammenhænge mellem den usikrede eksponering, sikkerhedsstillelsen eller valutakurser.

Ved fastlæggelsen af de relevante kategorier skal institutterne tage hensyn til typen af udsteder af værdipapirerne, den eksterne kreditvurdering af værdipapirerne, restløbetiden og deres modificerede varighed. Volatilitetsestimaterne skal være repræsentative for de værdipapirer, som instituttet har medtaget inden for den pågældende kategori.

2. Beregningen af volatilitetsjusteringerne skal opfylde følgende kriterier:

- a) institutter baserer beregningen på et 99-percentil, ensidigt konfidensinterval
- b) institutter baserer beregningen på følgende likvidationsperioder:
  - i) 20 arbejdsdage for sikrede udlånstransaktioner
  - ii) 5 arbejdsdage for genkøbstransaktioner, undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer, samt indlåns- og udlånstransaktioner i råvarer og værdipapirer
  - iii) 10 arbejdsdage for andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner
- c) institutter kan bruge tal for volatilitetsjusteringen, der beregnes i henhold til kortere eller længere likvidationsperioder, og som skaleres op eller ned til den likvidationsperiode, der angives i litra b) for den pågældende transaktionstype, ved hjælp af kvadratroden på tiden:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

hvor

T_M = den relevante likvidationsperiode

H_M = volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_M

H_N = volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_N

- d) institutterne skal tage højde for manglende likviditet for aktiver af lavere kvalitet. De regulerer likvidationsperioden i opadgående retning, når der er tvivl om sikkerhedsstillelsens likviditet. De skal også identificere tilfælde, hvor historiske data kan føre til en undervurdering af den potentielle volatilitet. Sådanne tilfælde skal håndteres ved hjælp af et stressscenario
- e) den historiske observationsperiode, som institutterne anvender til beregning af volatilitetsjusteringer, skal mindst være på ét år. For institutter, der bruger en vægtningsmetode eller andre metoder på den historiske observationsperiode, skal den effektive observationsperiode være på mindst ét år. De kompetente myndigheder kan

også kræve, at et institut beregner sine volatilitetsjusteringer på baggrund af en kortere observationsperiode, hvis de kompetente myndigheder skønner, at dette kan begrundes med en kraftig stigning i prisvolatiliteten

- f) institutterne skal ajourføre deres data mindst én gang hver tredje måned. De skal også foretage en fornyet vurdering, når der forekommer betydelige ændringer i markedspriserne.
3. Estimer af volatilitetsjusteringer skal opfylde følgende kvalitative kriterier:
- a) instituttet skal bruge volatilitetsestimaterne i den daglige risikostyring, herunder i forhold til dets interne grænse for eksponering
  - b) hvis likvidationsperioden, som et institut bruger i sin daglige risikostyring, er længere end angivet i denne afdeling for den pågældende transaktionstype, skal nævnte institut skalere sine volatilitetsjusteringer op ved hjælp af formlen med kvadratroden på tiden som beskrevet i stk. 2, litra c)
  - c) instituttet skal have indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt af politikker og kontroller til brug i dets system til estimer af volatilitetsjusteringer samt for integration af sådanne estimer i dets risikostyringsproces
  - d) der skal regelmæssigt foretages en uafhængig gennemgang af instituttets system for estimer af volatilitetsjusteringer i forbindelse med instituttets egen interne revisionsprocedure. Der skal foretages en revision af det samlede system for estimer af volatilitetsjusteringer og integration af disse justeringer i instituttets risikostyringsproces mindst én gang om året. Undersøgelsen skal mindst omfatte følgende:
    - i) integration af de estimerede volatilitetsjusteringer i den daglige risikostyring
    - ii) validering af eventuelle væsentlige ændringer i proceduren for estimer af volatilitetsjusteringer
    - iii) kontrol af relevansen, rettidigheden og troværdigheden af datakilder, der benyttes inden for systemet til estimering af volatilitetsjusteringer, herunder sådanne datakilders uafhængighed
    - iv) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten.

Artikel 221

Opskalering af volatilitetsjusteringer i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

De volatilitetsjusteringer, der beskrives i artikel 219, er de volatilitetsjusteringer, et institut skal bruge, når der anvendes daglige fornyede værdiansættelser. Når et institut anvender sine egne estimer af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 220, skal disse i første omgang beregnes på grundlag af den daglige værdiansættelse. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end dagligt, skal institutterne anvende større volatilitetsjusteringer. Institutterne beregner den ved at opskalere den

daglige værdiansættelse af volatilitetsjusteringerne ved hjælp af følgende formel for kvadratroden af tiden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor

H = den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M = volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R = det faktiske antal arbejdsdage mellem værdiansættelserne

T_M = likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype.

Artikel 222

Betingelser for anvendelse af en 0 % volatilitetsjustering i forbindelse med den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse

1. Når et institut i forbindelse med genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer anvender tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer i artikel 219 eller metoden med egne estimater i artikel 220, og hvor betingelserne i stk. 2, litra a)-h), er opfyldt, kan institutter i stedet for at benytte de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til artikel 219-221, anvende en volatilitetsjustering på 0 %. Institutter, som anvender metoden med interne modeller i artikel 216, anvender ikke den behandling, der er beskrevet i denne artikel.
2. Institutter kan anvende en volatilitetsjustering på 0 %, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) såvel eksponeringen som sikkerhedsstillelsen er kontanter eller gældsbeviser, udstedt af statslige forvaltninger eller centralbanker, i den i artikel 193, stk. 1, litra b), anvendte betydning, og som er anerkendt til en risikovægtning på 0 % i henhold til kapitel 2
  - b) eksponeringen og sikkerhedsstillelsen er i samme valuta
  - c) enten er transaktionens løbetid højst en dag, eller både eksponeringen og sikkerhedsstillelsen er genstand for daglig værdiansættelse til markedsværdi eller daglig fastsættelse af margin
  - d) tidsrummet mellem den seneste værdiansættelse til markedsværdi før modpartens manglende fastsættelse af margin og likvidationen af sikkerhedsstillelsen er højst fire arbejdsdage
  - e) transaktionen afregnes ved hjælp af et anerkendt afregningssystem for den pågældende transaktionstype

- f) dokumentationen for aftalen eller transaktionen er en standardmarkedsdokumentation for genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer for de pågældende værdipapirer
  - g) transaktionen er omfattet af dokumentation, hvori det angives, at hvis modparten undlader at opfylde en forpligtelse til at aflevere kontanter eller værdipapirer eller til at fastsætte margenen eller på anden måde misligholder aftalen, kan transaktionen afsluttes med øjeblikkelig virkning
  - h) modparten betragtes som en central markedsaktør af de kompetente myndigheder.
3. De centrale markedsaktører, der er omhandlet i stk. 2, litra h), omfatter følgende enheder:
- a) de i artikel 193, stk. 1, litra b), nævnte enheder, med hvilke eksponeringer tillægges en risikovægtning på 0 % i henhold til kapitel 2
  - b) institutter
  - c) andre finansielle virksomheder, herunder forsikringselskaber, med hvilke eksponeringer tillægges en risikovægtning på 20 % i henhold til standardmetoden, eller som, når der er tale om institutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i henhold til IRB-metoden, ikke har en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI, og som internt betragtes som havende en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der er knyttet til kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, som EBA betragter som havende en kreditkvalitet på trin 2 eller derover i henhold til bestemmelserne om risikovægtning af eksponeringer med selskaber i henhold til kapitel 2
  - d) regulerede kollektive investeringsvirksomheder, der er underlagt kapitalkrav eller krav vedrørende gæld i forhold til kapitalgrundlaget
  - e) regulerede pensionsfonde
  - f) anerkendte clearingorganisationer.

Artikel 223

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i forbindelse med den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse

1. Ved standardmetoden anvender institutter E^* som beregnet i henhold til artikel 218, stk. 5, som eksponeringens værdi i forbindelse med artikel 108. I forbindelse med ikke-balanceførte poster opført i bilag I anvender institutter E^* som den værdi, de i artikel 106, stk. 1, anførte procentsatser anvendes på, for at nå frem til eksponeringens værdi.
2. Ved IRB-metoden anvender institutter det faktiske tab givet misligholdelse (LGD^*) som LGD med henblik på kapitel 3. Institutterne beregner LGD^* som følger:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

hvor

LGD = tabet i tilfælde af misligholdelse, der ville finde anvendelse på eksponeringer i henhold til kapitel 3, hvis eksponeringen ikke var sikret

E = eksponeringens værdi som beskrevet i artikel 29, stk. 2

E^* = den fuldt justerede størrelse af eksponeringen som beregnet i henhold til artikel 29, stk. 2.

Artikel 224

Værdiansættelsesprincipper for andre anerkendte sikkerhedsstillelser efter IRB-metoden

1. For så vidt angår sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom skal sikkerhedsstillelsen være vurderet til markedsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Institutter kræver, at den uafhængige vurderingsmand dokumenterer markedsværdien på en gennemsigtig og klar måde.

I medlemsstater, der har fastsat stramme kriterier for vurderingen af belåningsværdien i lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, kan ejendommen i stedet være vurderet til belåningsværdien eller derunder af en uafhængig vurderingsmand. Ved vurderingen af belåningsværdien må den uafhængige vurderingsmand ikke hensyn til spekulative elementer og skal dokumentere nævnte værdi på en gennemsigtig og klar måde.

Værdien af sikkerhedsstillelsen er markedsværdien eller belåningsværdien, for hvilken der er foretaget en nedskrivning for at afspejle resultaterne af det tilsyn, der kræves i henhold til artikel 203, stk. 3, samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.

2. For så vidt angår fordringer er værdien af fordringer værdien af det udestående beløb.
3. Institutter vurderer anden fysisk sikkerhedsstillelse end fast ejendom til markedsværdien, som de beregner som det skønnede beløb, som formuegodet kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger.

Artikel 225

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab for andre anerkendte sikkerhedsstillelser efter IRB-metoden

1. Institutter anvender LGD^* beregnet i overensstemmelse med dette stykke og stk. 2 som LGD som angivet i kapitel 3.

Når forholdet mellem sikkerhedsstillelsens værdi og eksponeringens værdi ligger under det krævede minimumsniveau for sikkerhedsstillelsen for eksponeringen (C^*) som angivet i tabel 5, er LGD^* lig med LGD som fastsat i kapitel 3 for usikrede eksponeringer med modparten. I denne forbindelse beregner institutter eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 162, stk. 8-10, ved at anvende en omregningsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de omregningsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

Når forholdet mellem sikkerhedsstillelsens værdi og eksponeringens værdi overstiger et andet og højere tærskelniveau på C** som angivet i tabel 5, er LGD* det i tabel 5 fastsatte.

Når det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** ikke er nået for eksponeringen som helhed, skal institutter opfatte eksponeringen i denne forbindelse som to eksponeringer - en del, for hvilken det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** er nået, samt en del, der svarer til resten.

2. Det relevante LGD* samt de krævede sikkerhedsstillelsesniveauer for den sikrede del af eksponeringerne angives i dette stykkes tabel 5.

Tabel 5				
Minimums-LGD for de sikrede dele af eksponeringerne				
	LGD* for privilegerede fordringer eller eventualfordringer	LGD* for efterstillede fordringer eller eventualfordringer	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for eksponeringen (C*)	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for eksponeringen (C**)
Fordringer	35 %	65 %	0 %	125 %
Boliger/erhvervs-ejendomme	35 %	65 %	30 %	140 %
Anden sikkerhedsstillelse	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Som et alternativ til behandlingen i henhold til stk. 1 og 2 og med forbehold af artikel 119, stk. 2, kan institutter anvende en risikovægtning på 50 % på den del af eksponeringen, der inden for de i henholdsvis artikel 120, stk. 2, litra d), og artikel 121, stk. 2, litra d), fastsatte grænser er sikret fuldt ud med pant i boligejendomme eller erhvervs-ejendomme, der er beliggende på medlemsstatens område, hvis alle betingelserne i artikel 195, stk. 6, er opfyldt.

Artikel 226

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab ved blandede puljer af sikkerhedsstillelse

7. Institutter beregner værdien af LGD*, som de skal anvende som LGD i forbindelse med kapitel 3, i overensstemmelse med stk. 2 og 3, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) institutterne anvender IRB-metoden til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab
  - b) eksponeringen sikres med både finansiel sikkerhedsstillelse og andre anerkendte former for sikkerhedsstillelse.

8. Det kræves, at institutter opdeler eksponeringens volatilitetsjusterede værdi, der er opnået efter anvendelse af volatilitetsjusteringen som angivet i artikel 218, stk. 5, på eksponeringens værdi, i dele, for at opnå en del, der dækkes af en anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse, en del, der dækkes af fordringer, dele, der dækkes af sikkerhed i form af erhvervejendomme eller boligejendomme, en del, der er dækket af andre typer af anerkendt sikkerhedsstillelse, samt den usikrede del.
9. Institutter beregner LGD* for hver del af eksponeringen i stk. 2 separat i henhold til de relevante bestemmelser i dette kapitel.

Artikel 227

Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

1. Når betingelserne i artikel 207, stk. 1, er opfyldt, kan kontanter eller kontantlignende instrumenter deponeret hos tredjepartsinstitutter behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.
2. Når betingelserne i artikel 207, stk. 2, er opfyldt, skal institutterne behandle den del af eksponeringen, der er sikret ved den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende institut, på følgende måde:
  - a) hvis eksponeringen er underlagt standardmetoden, skal den risikovægtes ved brug af de risikovægte, der er omhandlet i stk. 3
  - b) hvis eksponeringen er underlagt IRB-metoden, men ikke instituttets egne LDG-estimer, skal der for delen fastsættes et LGD på 40 %.

I tilfælde af manglende valutamatch nedsætter institutterne den aktuelle tilbagekøbsværdi i henhold til artikel 228, stk. 3, så værdien af kreditrisikoafdækningen er den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolicyen.

3. I forbindelse med stk. 2, litra a), tillægger institutterne følgende risikovægtninger på grundlag af den risikovægt, der tillægges privilegerede usikrede eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen:
  - a) en risikovægtning på 20 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 20 %
  - b) en risikovægtning på 35 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 50 %
  - c) en risikovægtning på 70 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 100 %
  - d) en risikovægtning på 150 %, hvis de privilegerede usikrede eksponeringer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 150 %.

4. Institutter kan behandle instrumenter genkøbt på anmodning, der er anerkendt i henhold til artikel 196, litra c), som en garanti stillet af det udstedende institut. Værdien af den anerkendte kreditrisikoafdækning fastsættes som følger:
- a) når instrumentet vil blive genkøbt til pålydende værdi, er værdien af sikkerhedsstillelsen dette beløb
  - b) når instrumentet vil blive genkøbt til markedsprisen, er værdien af sikkerhedsstillelsen instrumentets værdi vurderet på samme måde som de gældsbeviser, der angives i artikel 193, stk. 4.

UNDERAFDELING 2 UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

Artikel 228 Værdiansættelse

1. Ved beregning af virkningerne af ufinansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med denne underafdeling, er værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning (G) det beløb, som udbyderen har garanteret at ville udbetale, hvis låntager misligholder aftalen eller ikke betaler, eller hvis andre, nærmere bestemte kreditbegivenheder indtræffer.
2. Ved kreditderivater, der ikke som kreditbegivenhed har medtaget en omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udskydelse af tilbagebetaling af hovedstol, renter eller gebyrer, der fører til en kreditbegivenhed, gælder følgende:
  - a) hvis det beløb, udbyderen har garanteret at ville udbetale, ikke er højere end eksponeringens værdi, skal institutter reducere værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til stk. 1 med 40 %
  - b) hvis det beløb, udbyderen har garanteret at ville udbetale, er højere end eksponeringens værdi, skal værdien af kreditrisikoafdækningen ikke være højere end 60 % af eksponeringens værdi.
3. Når den ufinansierede kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end den valuta, hvori eksponeringen er denomineret, reducerer institutter værdien af kreditrisikoafdækningen gennem anvendelse af en volatilitetsjustering som følger:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

hvor

G^* = værdien af kreditrisikoafdækningen reguleret for kursrisiko

G = den nominelle værdi af kreditrisikoafdækningen

H_{fx} = volatilitetsjusteringen, når der foreligger manglende valutamatch mellem kreditrisikoafdækningen og den underliggende fordring fastsat i overensstemmelse med stk. 4.

Når der ikke foreligger manglende valutamatch, er H_{fx} lig med nul.

4. Institutter baserer de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af manglende valutamatch, på en likvidationsperiode svarende til 10 arbejdsdage, under forudsætning af daglige værdiansættelser, og kan beregne dem efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater som beskrevet i henholdsvis artikel 219 og 220. Institutter skal opskalere volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med artikel 221.

Artikel 229

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab i tilfælde af delvis risikoafdækning og tranching

Når et institut overfører en del af risikoen ved et lån i en eller flere trancher, finder bestemmelserne i kapitel 5 anvendelse. Institutter kan anse tærskelværdier for betalinger, under hvilke der ikke foretages nogen udbetaling i tilfælde af tab, for at svare til de ikke-afhængede "first loss"-positioner og indebære en trancheinddelt risikooverførsel.

Artikel 230

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden

1. I forbindelse med artikel 108, stk. 3, beregner institutter de enkelte eksponeringers risikovægtede værdi efter følgende formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

hvor

E = eksponeringens værdi i henhold til artikel 106; i denne forbindelse ansættes værdien af eksponeringen for en ikke-balanceført post opført i bilag I til 100 % af dens værdi frem for den værdi af eksponeringen, der fremgår af artikel 106, stk. 1

G_A = værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til artikel 228, stk. 3, (G^*) og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i afdeling 5

r = risikovægten for eksponeringer over for modparten som angivet i kapitel 2

g = risikovægten for eksponeringer med udbyderen som angivet i kapitel 2.

2. Når det afdækkede beløb (G_A) er lavere end eksponeringens værdi (E), må institutter kun anvende den formel, der er omhandlet i stk. 1, hvis de afdækkede og ikke-afdækkede dele har samme prioritet.
3. Institutter kan udvide behandlingen i henhold til artikel 109, stk. 4 og 5, til at omfatte eksponeringer eller dele af eksponeringer, der garanteres af den statslige forvaltning eller

centralbanken, når sikkerheden er denomineret i låntagerens nationale valuta, og eksponeringen finansieres i samme valuta.

Artikel 231

Beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og forventede tab efter IRB-metoden

1. For den afdækkede del af eksponeringens værdi (E), baseret på den justerede værdi af kreditrisikoafdækningen G_A , kan PD i forbindelse med kapitel 3, afdeling 3, være PD for udbyderen af kreditrisikoafdækningen eller en PD, der ligger mellem låntagerens og garantistillerens, hvis det ikke skønnes nødvendigt med fuld substitution. Ved efterstillede tilgodehavender og ikke-efterstillet, ufinansieret risikoafdækning kan det LGD, institutter skal anvende i forbindelse med kapitel 3, afdeling 3, være det samme som det, der benyttes for privilegerede fordringer.
2. For eventuelle ikke-afdækkede dele af eksponeringens værdi (E) skal PD være låntagers PD, mens LGD er LGD for den underliggende eksponering.
3. G_A er værdien af G^* som beregnet i henhold til artikel 228, stk. 3, og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i afdeling 5. E er eksponeringens værdi i henhold til kapitel 3, afdeling 4. I denne forbindelse beregner institutter eksponeringsværdien af de poster, der er opført i artikel 162, stk. 8-10, ved at anvende en omregningsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de omregningsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende stykker.

AFDELING 5

MANGLENDE LØBETIDSMATCH

Artikel 232

Manglende løbetidsmatch

Manglende løbetidsmatch

1. Ved beregning af risikovægtede eksponeringer forekommer der manglende løbetidsmatch, når restløbetiden for kreditrisikoafdækningen er kortere end restløbetiden for den afdækkede eksponering. Hvis risikoafdækningen har mindre en tre måneders restløbetid, og risikoafdækningens løbetid er kortere end løbetiden for den underliggende eksponering, er denne risikoafdækning ikke anerkendt risikoafdækning.
2. Når der forekommer manglende løbetidsmatch, er kreditrisikoafdækningen ikke anerkendt kreditrisikoafdækning, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) den oprindelige løbetid for risikoafdækningen er under 1 år
  - b) eksponeringen er en kortfristet eksponering, som ifølge de kompetente myndigheder er omfattet af en bundværdi på en dag snarere end på et år med hensyn til løbetiden (M) i henhold til artikel 158, stk. 3.

Artikel 233
Kreditrisikoafdækningens løbetid

1. Inden for en maksimal periode på 5 år er den effektive løbetid for den underliggende eksponering den længst mulige resterende tid, før modparten efter planen skal opfylde sine forpligtelser. Med forbehold af stk. 2 er kreditrisikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor risikoafdækningen kan afsluttes.
2. Når sælgeren af risikoafdækningen har mulighed for at vælge at afslutte risikoafdækningen, anser institutter risikoafdækningens løbetid for at være tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan benyttes. Når køberen af risikoafdækningen har mulighed for at afslutte risikoafdækningen, og betingelserne i den aftale, der ligger til grund for risikoafdækningen, indeholder et positivt incitament til, at instituttet kan afslutte transaktionen før den kontraktbestemte forfaldsdato, anser instituttet risikoafdækningens løbetid for at være tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan anvendes; ellers kan instituttet anse en sådan mulighed ikke for at påvirke risikoafdækningens løbetid.
3. Når der ikke er noget til hinder for, at et kreditderivat forfalder forud for en eventuel henstandsperiode i tilfælde af misligholdelse af den underliggende fordring, der træder i kraft ved manglende betaling, reducerer institutter risikoafdækningens løbetid med samme tidsrum som henstandsperioden.

Artikel 234
Værdiansættelse af risikoafdækningen

1. I forbindelse med transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning efter den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse er sikkerhedsstillelsen ikke anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning, når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og afdækningens løbetid.
2. I forbindelse med transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning efter den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse skal institutter sikre, at kreditrisikoafdækningens og eksponeringens løbetid afspejles i den justerede værdi af sikkerhedsstillelsen i henhold til følgende formel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

hvor

C_{VA} = den volatilitetskorrigerede værdi af sikkerhedsstillelsen som angivet i artikel 218, stk. 2, eller eksponeringens størrelse, idet den laveste af de to anvendes

t = det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 233 eller værdien af T , idet den laveste af de to anvendes

$T =$ det resterende antal år frem til eksponeringens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 233 eller 5 år, idet den laveste af de to anvendes

$t^* = 0,25$.

Institutter anvender C_{VAM} som C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch i formlen til beregning af den fuldt justerede værdi af eksponeringen (E^*) som angivet i artikel 218, stk. 5.

3. I forbindelse med transaktioner omfattet af ufinansieret kreditrisikoafdækning skal institutter sikre, at kreditrisikoafdækningens og eksponeringens løbetid afspejles i den justerede værdi af sikkerhedsstillelsen i henhold til følgende formel:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

hvor

$G^* =$ risikoafdækningens størrelse justeret for eventuelt manglende valutamatch

$G_A =$ G^* justeret for eventuelt manglende løbetidsmatch

$t =$ det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 233 eller værdien af T , idet den laveste af de to anvendes

$T =$ det resterende antal år frem til eksponeringens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med artikel 233 eller 5 år, idet den laveste af de to anvendes

$t^* = 0,25$.

Institutter anvender G_A som værdien af risikoafdækningen i henhold til artikel 228-231.

AFDELING 6

KURVE AF CRM-TEKNIKKER

Artikel 235

"First-to-default"-kreditderivater

Når et institut opnår kreditrisikoafdækning for en række eksponeringer på de vilkår, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne udløser forfald, og at denne kreditbegivenhed medfører kontraktens ophør, kan instituttet ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og eventuelt det forventede tab på eksponeringen, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre det laveste af følgende to beløb i overensstemmelse med dette kapitel, men kun hvis eksponeringens værdi er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen:

- a) den risikovægtede eksponering efter standardmetoden

- b) den risikovægtede eksponering efter IRB-metoden plus 12,5 gange det forventede tab.

Artikel 236
"Nth-to-default"-kreditderivater

Når den n'te misligholdelse af eksponeringerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må det institut, der erhverver risikoafdækningen, kun anerkende risikoafdækningen til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer og eventuelt størrelsen af de forventede tab, hvis der også har været risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1 misligholdelser. I sådanne tilfælde kan instituttet ændre beregningen af størrelsen af det risikovægtede eksponering og eventuelt det forventede tab på eksponeringen, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre det n-laveste af de to beløb, som er omhandlet i artikel 235, litra a) og b).

Alle eksponeringer i kurven skal opfylde kravene i artikel 199, stk. 2, og artikel 211, stk. 1, litra d).

Kapitel 5 **Securitisering**

AFDELING 1 **DEFINITIONER**

Artikel 237
Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "mer-spread": opkrævede finansieringsudgifter og andre gebyrindtægter, der modtages i forbindelse med de securitiserede eksponeringer fratrukket omkostninger og udgifter
- 2) "clean-up call option": en kontraktbestemt option, som giver det eksponeringsleverende institut mulighed for at genkøbe eller annullere securitiseringspositionerne, før alle de underliggende eksponeringer er tilbagebetalt, når de udestående eksponeringer når under et bestemt niveau
- 3) "likviditetsfacilitet": securitiseringsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige udbetalinger til investorer
- 4) " K_{IRB} ": 8 % af de risikovægtede eksponeringer som beregnet i henhold til kapitel 3 for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede, plus de forventede tab i forbindelse med de pågældende eksponeringer beregnet i henhold til det pågældende kapitel
- 5) "den ratingbaserede metode": metode til opgørelse af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner i henhold til artikel 256

- 6) "tilsynsformelmetoden": metode til opgørelse af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner i henhold til artikel 257
- 7) "ikke-rated position": securitiseringsposition, som ikke har en kreditvurdering foretaget af et godkendt ECAI som defineret i afdeling 4
- 8) "rated position": en securitiseringsposition, som har en kreditvurdering foretaget af et godkendt ECAI som defineret i afdeling 4
- 9) "ABCP"-program" (asset-backed commercial paper programme): securitiseringsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er gældsbreve med en løbetid på et år eller derunder
- 10) "traditionel securitisering": en securitisering, der indebærer, at de eksponeringer, som securitiseres, overføres økonomisk (til en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE)); dette sker ved overførsel af ejerskabet af securitiserede eksponeringer fra det eksponeringsleverende institut eller gennem indirekte deltagelse; de udstedte værdipapirer må ikke medføre betalingsforpligtelser for det eksponeringsleverende instituts balance
- 11) "syntetisk securitisering": en securitisering, hvor opdelingen i trancher sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og hvor securitiserede eksponeringer ikke fjernes fra det eksponeringsleverende instituts balance
- 12) "revolverende eksponering": en eksponering, hvorved tilgodehavender hos privatkunder kan variere, alt efter hvor meget disse privatkunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, instituttet har fastsat
- 13) "førtidsindfrielsesbestemmelse": en kontraktbestemmelse i forbindelse med securitisering af revolverende eksponeringer, hvorved der stilles krav om, at investorers positioner i tilfælde af, at på forhånd fastlagte begivenheder indtræffer, indfries inden den oprindeligt anførte udløbsdato for de udstedte værdipapirer
- 14) "first loss tranche": den mest efterstillede tranche i en securitisering, som påføres det første tab på securitiserede eksponeringer og derved beskytter second loss-trancher og i givet fald højere rangerende trancher.

AFDELING 2

ANERKENDELSE AF VÆSENTLIG RISIKOOVERFØRSEL

Artikel 238

Traditionel securitisering

1. Det eksponeringsleverende institut ved en traditionel securitisering kan udelukke securitiserede eksponeringer fra beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer og størrelsen af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) en væsentlig del af kreditrisikoen i forbindelse med de securitiserede eksponeringer anses for at være overført til tredjeparter

- b) det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i tier 1-kernekapital, jf. artikel 33, stk. 1, litra k).

2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført i følgende tilfælde:

- a) de risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen
- b) hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, og det eksponeringsleverende institut kan påvise, at eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, besidder det eksponeringsleverende institut ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %.

Hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan den kompetente myndighed fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.

3. I forbindelse med stk. 2 er mezzaninsecuritiseringspositioner securitiseringspositioner, som tillægges en risikovægtning, der er mindre end 1 250 %, som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitiseringen, og som er efterstillet enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der i overensstemmelse med afdeling 4 enten:

- a) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er underlagt underafdeling 3 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1
- b) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er underlagt underafdeling 4 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.

4. Som alternativ til stk. 2 og 3 giver de kompetente myndigheder de eksponeringsleverende institutter tilladelse til at anse en væsentlig kreditrisiko for at være overført, hvis det eksponeringsleverende institut kan godtgøre, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved hvert tilfælde af securitisering, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.

Der gives kun tilladelse, hvis instituttet opfylder følgende betingelser:

- a) instituttet har tilstrækkeligt risikofølsomme politikker og metoder til at vurdere risikooverførslen
- b) instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

5. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-4, skal følgende betingelser være opfyldt:

- a) dokumentationen vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans
  - b) de securitiserede eksponeringer bringes uden for det eksponeringsleverende instituts og dets kreditors rækkevidde, herunder i tilfælde af konkurs og likvidation. Dette skal underbygges med en udtalelse fra en autoriseret advokat
  - c) de udstedte værdipapirer repræsenterer ikke det eksponeringsleverende instituts betalingsforpligtelser
  - d) det eksponeringsleverende institut bevarer ikke en reel eller indirekte kontrol over de overførte eksponeringer. Et eksponeringsleverende institut anses for at have bevaret reel kontrol over de overførte eksponeringer, hvis det har ret til at genkøbe de tidligere overførte eksponeringer fra modtageren med henblik på at realisere gevinstene af disse, eller hvis det er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. Hvis det eksponeringsleverende institut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende eksponeringerne, udgør dette ikke i sig selv nogen indirekte kontrol over eksponeringerne
  - e) dokumentationen for securitiseringen opfylder følgende betingelser:
    - i) den indeholder ikke bestemmelser, som, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser, stiller krav om, at positioner i securitiseringen skal forbedres af det eksponeringsleverende institut, herunder, men ikke begrænset til ændringer af de underliggende krediteksponeringer eller forøgelse af udbytte, som skal udbetales til investorer i tilfælde af en forringelse af de securitiserede eksponeringers kreditkvalitet
    - ii) den indeholder ikke bestemmelser, som øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner inden for securitiseringen på grund af en forringelse af puljen af underliggende aktivers kreditkvalitet.
    - iii) den gør det klart, at eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner fra det eksponeringsleverende eller det organiserende instituts side ud over de kontraktlige forpligtelser kun kan foretages på uafhængig basis
  - f) når der er tale om en "clean-up call option", skal nævnte "option" også opfylde følgende betingelser:
    - i) den kan udøves, når det eksponeringsleverende institut ønsker det
    - ii) den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede eksponeringers værdi ikke er afskrevet
    - iii) den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden.
6. De kompetente myndigheder holder EBA orienteret om de specifikke tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, hvor den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen,

ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, og institutternes anvendelse af stk. 4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 239
Syntetisk securitisering

1. Et eksponeringsleverende institut til en syntetisk securitisering kan beregne størrelsen af risikovægtede eksponeringer og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 244, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) en væsentlig kreditrisiko anses for at være overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning
  - b) det eksponeringsleverende institut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitiseringspositioner i den pågældende securitisering eller fratrækker disse securitiseringspositioner i tier 1-kernekapital, jf. artikel 33, stk. 1, litra k).
2. En væsentlig kreditrisiko anses for at være overført, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) de risikovægtede eksponeringsværdier af de mezzaninsecuritiseringspositioner, som det eksponeringsleverende institut besidder i securitiseringen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede eksponeringsværdier af alle mezzaninsecuritiseringspositioner i securitiseringen
  - b) hvis der ingen mezzaninsecuritiseringspositioner er i en given securitisering, og det eksponeringsleverende institut kan påvise, at eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede eksponeringer væsentligt, besidder det eksponeringsleverende institut ikke mere end 20 % af eksponeringsværdien af de securitiseringspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %
  - c) hvis den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, som det eksponeringsleverende institut ville kunne opnå ved securitiseringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, kan den kompetente myndighed fra sag til sag beslutte, at en væsentlig kreditrisiko ikke anses for at være overført til tredjeparter.
3. I forbindelse med stk. 2 er mezzaninsecuritiseringspositioner securitiseringspositioner, som tillægges en risikovægtning, der er mindre end 1250 %, som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitiseringen, og som er efterstillet enhver anden securitiseringsposition i securitiseringen, der i overensstemmelse med afdeling 4 enten:
  - a) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er underlagt underafdeling 3 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1

- b) i tilfælde af en securitiseringsposition, som er underlagt underafdeling 4 i afdeling 3, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2.
4. Som alternativ til stk. 2 og 3 giver de kompetente myndigheder de eksponeringleverende institutter tilladelse til at anse en væsentlig kreditrisiko for at være overført, hvis det eksponeringleverende institut kan godtgøre, at den reduktion af kapitalgrundlagskrav, som det eksponeringsleverende institut opnår ved hvert tilfælde af securitisering, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter.

Der gives kun tilladelse, hvis instituttet opfylder følgende betingelser:

- a) instituttet har tilstrækkeligt risikofølsomme politikker og metoder til at vurdere risikooverførslen
  - b) instituttet har også anerkendt kreditrisikooverførslen til tredjeparter i hvert tilfælde i forbindelse med instituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.
5. Ud over de krav, der er omhandlet i stk. 1-4, skal overførslen opfylde følgende betingelser:
- a) dokumentationen vedrørende securitiseringen afspejler transaktionens økonomiske substans
  - b) kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, er i overensstemmelse med artikel 242, stk. 2
  - c) instrumenterne, der anvendes til overførsel af kreditrisikoen, indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:
    - i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer
    - ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
    - iii) kræver, at positionerne inden for securitiseringen forbedres af det eksponeringsleverende institut, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser
    - iv) øger instituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen inden for securitiseringen som følge af en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet
  - d) der indhentes en udtalelse fra en autoriseret advokat, hvori det bekræftes, at kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder
  - e) dokumentationen vedrørende securitiseringen gør det klart, at eventuelt køb eller genkøb af securitiseringspositioner fra det eksponeringsleverende eller det organiserende instituts side ud over de kontraktlige forpligtelser kun kan foretages på uafhængig basis

- f) når der er tale om en "clean-up call option", skal nævnte "option" opfylde følgende betingelser:
- i) den kan udøves, når det eksponeringsleverende institut ønsker det
  - ii) den kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede eksponeringers værdi ikke er afskrevet
  - iii) den er ikke struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden.
6. De kompetente myndigheder holder EBA orienteret om de specifikke tilfælde, som er omhandlet i stk. 2, hvor den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, og institutternes anvendelse af stk. 4. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 3

BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE EKSPONERINGER

UNDERAFDELING 1 PRINCIPPER

Artikel 240

Beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

1. Hvis et eksponeringsleverende institut har overført betydelige kreditrisici i tilknytning til securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med betingelserne i afdeling 2, må dette institut:
  - a) i tilfælde af traditionelle securitiseringer udelukke de eksponeringer, det har securitiseret, fra dets beregning af de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab
  - b) i tilfælde af syntetiske securitiseringer beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de securitiserede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 244 og 245.
2. Hvis det eksponeringsleverende institut har besluttet at anvende stk. 1, skal det beregne de risikovægtede værdier af eksponeringer, der er fastsat i dette kapitel, vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitiseringen.

Hvis det eksponeringsleverende institut ikke har overført betydelige kreditrisici eller har besluttet ikke at anvende stk. 1, behøver det ikke beregne risikovægtede værdier af eksponeringer vedrørende nogen af de positioner, det måtte besidde i den pågældende

securitisering, men inkluderer fortsat de securiserede eksponeringer i beregningen af de risikovægtede værdier af eksponeringer, som om de ikke var securiseret.

3. Foreligger der en eksponering i forhold til forskellige trancher i en securitisering, skal eksponeringen i forhold til hver enkelt tranche anses som en separat securitiseringsposition. Udbyderne af kreditrisikoafdækning i forhold til securitiseringspositioner skal anses for at besidde positioner i securitiseringen. Securitiseringspositioner skal omfatte eksponeringer i forhold til en securitisering hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter.
4. Medmindre securitiseringspositioner fratrækkes i tier 1-kernekapital i henhold til artikel 33, stk. 1, litra k), skal den risikovægtede værdi af eksponeringen inkluderes i instituttets sum af risikovægtede værdier af eksponeringer med henblik på artikel 87, stk. 3.
5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer i en securitiseringsposition beregnes ved at anvende den samlede relevante risikovægtning på eksponeringens værdi inden for positionen som beregnet i artikel 241.
6. Den samlede risikovægtning beregnes som summen af risikovægtningen i dette kapitel og eventuelt supplerende risikovægtning i overensstemmelse med artikel 396.

Artikel 241 *Værdien af eksponeringer*

1. Værdien af eksponeringer beregnes som følger:
  - a) når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 3, skal eksponeringens værdi for en balanceført securitiseringsposition være dens regnskabsmæssige værdi efter justeringer for specifik kreditrisiko
  - b) når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 4, skal eksponeringens værdi for en balanceført securitiseringsposition være dens regnskabsmæssige værdi uden eventuelle justeringer for specifik kreditrisiko
  - c) når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 3, skal eksponeringens værdi for en ikke-balanceført securitiseringsposition være dens nominelle værdi, fratrukket eventuel justering for nævnte securitiseringspositions specifikke kreditrisiko, ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives
  - d) når et institut beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til underafdeling 4, skal eksponeringens værdi for en ikke-balanceført securitiseringsposition være dens nominelle værdi, ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette kapitel. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives
  - e) eksponeringsværdien for en modpartskreditrisiko, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som angives i bilag II, skal fastlægges i overensstemmelse med kapitel 6.

2. Når et institut har to eller flere overlappende positioner inden for en securitisering, skal det for så vidt angår de overlappende positioner ved beregning af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer kun medtage den position eller del af en position, der giver den højeste risikovægtede værdi af eksponeringen. Institutet kan også anerkende en sådan overlappning mellem specifikke kapitalgrundlagskrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalgrundlagskrav for securitiseringspositioner uden for handelsbeholdningen, under forudsætning af, at instituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalgrundlagskravene for de pågældende positioner. Med henblik på dette stykke betegner "overlappende", at positionerne, helt eller delvis, repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.
3. Når artikel 263, litra c), vedrører positioner i ABCP'er, kan instituttet anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af den risikovægtede eksponering for ABCP'en, hvis 100 % af ABCP'en udstedt af programmet er dækket af den eller andre likviditetsfaciliteter, og alle nævnte likviditetsfaciliteter er sidestillet med ABCP'en, så de udgør overlappende positioner.

Instituttet skal underrette den kompetente myndighed om dets brug af denne behandling.

Artikel 242

Anerkendelse af kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner

1. Institutter kan anerkende finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning vedrørende securitiseringspositioner i overensstemmelse med kapitel 4 og betinget af, at kravene i dette kapitel og i kapital 4 overholdes.

Anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning er begrænset til finansiel sikkerhedsstillelse, der anerkendes til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen i henhold til kapitel 2 som angivet i kapitel 4, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.

2. Anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udbydere af ufinansieret risikoafdækning er begrænset til dem, der anerkendes i henhold til kapitel 4, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante krav i kapitel 4 overholdes.
3. Uanset stk. 2, skal anerkendte udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning i artikel 197 være omfattet af en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, som er henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til artikel 131, og som på det tidspunkt, da kreditrisikoafdækningen først blev anerkendt, var henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover. Institutter, som har tilladelse til at anvende IRB-metoden i forbindelse med direkte eksponering i forhold til udbyderen af kreditrisikoafdækning, kan vurdere anerkendelse i henhold til første punktum på grundlag af overensstemmelsen mellem PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning og den PD, der er forbundet med de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i artikel 131.
4. Uanset stk. 2, er SSPE'er anerkendte udbydere, hvis deres egne aktiver er anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse uden rettigheder eller eventualrettigheder, som har forrang for eller rangerer på lige fod med eventualrettighederne i det institut, som modtager ufinansieret

kreditrisikobeskyttelse, og alle kravene til anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i kapitel 4 er opfyldt. I sådanne tilfælde begrænses GA (afdækningsbeløbet justeret for eventuelt manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med kapitel 4) til disse aktivers volatilitetsjusterede markedsværdi, og g (risikovægten for eksponeringer i forhold til udbyderen som angivet i standardmetoden) fastsættes som den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, der ville finde anvendelse på disse aktiver som finansiel sikkerhedsstillelse i henhold til standardmetoden.

Artikel 243
Implicit støtte

1. Et organiserende institut, eller et eksponeringsleverende institut, der med hensyn til en securitisering har anvendt artikel 240, stk. 1 og 2, til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringer, eller har solgt instrumenter fra sin handelsbeholdning med det resultat, at det ikke længere er forpligtet til at være i besiddelse af et kapitalgrundlag i relation til den risiko, der knytter sig til disse instrumenter, må ikke med henblik på at reducere investorernes potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitiseringen ud over sine kontraktlige forpligtelser. En transaktion anses ikke for at yde støtte, hvis den gennemføres på uafhængig basis og indgår i vurderingen af væsentlig risikooverførsel. Sådanne transaktioner skal, uanset om de yder støtte, indberettes til de kompetente myndigheder og gøres til genstand for instituttets kreditrevisions- og godkendelsesprocedurer. Instituttet skal, når det vurderer, om transaktionen ikke er struktureret til at yde støtte, i det mindste i passende omfang tage højde for følgende:
  - a) genkøbsprisen
  - b) instituttets kapital og likviditet før og efter genkøb
  - c) resultatet af de securitiserede eksponeringer
  - d) resultatet af de securitiserede eksponeringer
2. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvad der svarer til uafhængig basis, og hvornår en transaktion ikke er struktureret til at yde støtte.
3. Opfylder et eksponeringsleverende institut eller et organiserende institut ikke stk. 1 i forhold til en securitisering, skal instituttet som et minimum besidde et kapitalgrundlag i forhold til alle de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede.

UNDERAFDELING 2

DET EKSPONERINGSLEVERENDE INSTITUTS BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE EKSPONERINGER, DER ER SECURITISERET I EN SYNTETISK SECURITISERING

Artikel 244 *Generel behandling*

Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for de securitiserede eksponeringer skal det eksponeringsleverende institut for en syntetisk securitisering, når betingelserne i artikel 239 er opfyldt og med forbehold af artikel 245, anvende de relevante beregningsmetoder, som beskrives i denne afdeling, og ikke de i kapitel 2 beskrevne. For institutter, der beregner størrelsen af risikovægtede eksponeringer og størrelsen af de forventede tab i henhold til kapitel 3, skal det forventede tab på sådanne eksponeringer være nul.

De krav, der er omhandlet i første afsnit, henviser til hele puljen af eksponeringer, der omfattes af securitiseringen. Med forbehold af artikel 245 beregner det eksponeringsleverende institut størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for alle trancher i securitiseringen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling, herunder dem, for hvilke instituttet anerkender kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 242, hvor den risikovægt, der i så fald skal anvendes på nævnte position, kan ændres i overensstemmelse med kapitel 4, jf. dog kravene i dette kapitel.

Artikel 245 *Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitiseringer*

I forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 244 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem kreditrisikoafdækningen, med hvilken trancheopdelingen foretages, og de securitiserede eksponeringer som følger:

- a) som løbetid for de securitiserede eksponeringer anvendes den længste løbetid for disse eksponeringer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med kapitel 4
- b) et eksponeringsleverende institut skal ved beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for trancher, der som led i denne afdeling tillægges en risikovægt på 1 250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre trancher anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i kapitel 4, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

hvor

RW^* = størrelsen af den risikovægtede eksponering i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a)

RW_{Ass} = størrelsen af den risikovægtede eksponering for eksponeringer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet prorata

RW_{SP} = størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til artikel 244, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch

T = løbetiden for de underliggende eksponeringer udtrykt i år

t = løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år

t^* = 0,25.f

UNDERAFDELING 3

BEREGNING AF STØRRELSEN AF DE RISIKOVÆGTEDE EKSPONERINGER EFTER STANDARDMETODEN

Artikel 246 *Risikovægte*

Med forbehold af artikel 247 beregner instituttet størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en rated securitiseringsposition eller gensecuritiseringsposition ved at gange eksponeringens værdi med den relevante risikovægt.

Den relevante risikovægt er den risikovægt, der er anført i tabel 1, og som positionens kreditvurdering er henført til i overensstemmelse med afdeling 4.

Tabel 1					
Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4 (kreditvurderinger undtagen kortfristede)	Alle andre kreditkvalitetstrin
Securitiseringspositioner	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Gensecuritiseringspositioner	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

Med forbehold af artikel 247-250 skal størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ikke-rated securitiseringsposition beregnes ved at anvende en risikovægt på 1 250 %.

Artikel 247 *Organiserende og eksponeringsleverende institutter*

For et eksponeringsleverende eller et organiserende institut kan størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisering begrænses til størrelsen af de risikovægtede eksponeringer, som ville skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer, hvis de

ikke var securitiserede, under hensyn til den forudsatte anvendelse af risikovægten på 150 % for følgende:

- a) alle misligholdte poster
- b) alle i henhold til artikel 123 særligt risikobetonede poster blandt de securitiserede eksponeringer.

*Artikel 248
Behandling af ikke-ratede positioner*

1. Til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for en ikke-rated securitiseringsposition kan et institut anvende den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, som ville skulle anvendes på de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut, der ligger inde med eksponeringerne, ganget med den koncentrationsfaktor, der er omhandlet i stk. 2. Derfor skal instituttet til enhver tid have kendskab til sammensætningen af den pulje af eksponeringer, der er securitiseret.
2. Denne koncentrationsfaktor er lig med summen af de nominelle værdier af alle trancher divideret med summen af de nominelle værdier af trancherne, som er efterstillet eller sidestillet med tranchen, i hvilken positionen indehaves, inklusive den pågældende tranche. Den resulterende risikovægt må ikke være højere end 1 250 % eller lavere end en anden risikovægt, der finder anvendelse på en mere privilegeret tranche med rating. Når instituttet ikke er i stand til at bestemme de risikovægte, der skal anvendes på de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2, skal det anvende en risikovægt på 1 250 % for den pågældende position.

*Artikel 249
Behandling af securitiseringspositioner i en second loss-tranche eller bedre inden for et ABCP-program*

Med forbehold for muligheden for en mere fordelagtig behandling for ikke-ratede likviditetsfaciliteter i henhold til bestemmelserne i artikel 250 kan et institut ved securitiseringspositioner, der opfylder følgende betingelser, anvende den højeste værdi af henholdsvis 100 % eller den højeste risikovægt, der ville skulle anvendes på et af de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut med de pågældende eksponeringer:

- a) securitiseringspositionen skal være i en tranche, der økonomisk er placeret i en "second loss"-position eller bedre inden for securitiseringen, og "first loss"-tranchen skal udgøre en relevant forbedring af kreditkvaliteten i forhold til "second loss"-tranchen
- b) securitiseringspositionen skal være af en kreditkvalitet svarende til "investment grade" eller bedre
- c) securitiseringspositionen skal være ejet af et institut, der ikke ligger inde med en position i "first loss"-tranchen.

Artikel 250
Behandling af ikke-ratede likviditetsfaciliteter

1. Institutter kan anvende en konverteringsfaktor på 50 % på en ikke-rated likviditetsfacilitets nominelle beløb til at bestemme eksponeringens værdi, når følgende betingelser er opfyldt:
  - a) dokumentationen for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes
  - b) det må ikke være muligt at trække på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes, og navnlig ikke ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte eksponeringer på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres rimelige værdi
  - c) faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitiseringen
  - d) tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet fordringer fra investorer bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og ej heller være genstand for undtagelser eller udsættelse
  - e) det må ikke være muligt at trække på faciliteten, efter at alle muligheder for forbedring af kreditkvaliteten, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt
  - f) faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte eksponeringer, idet misligholdelse har den betydning, der følger af kapitel 3, eller hvor puljen af de securitiserede eksponeringer består af ratede instrumenter, hvorved faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under "investment grade".

Den anvendte risikovægt skal være den højeste risikovægt, der ville blive anvendt på et hvilket som helst af de securitiserede eksponeringer i henhold til kapitel 2 af et institut, som ligger inde med eksponeringerne.

2. Med henblik på at bestemme eksponeringens værdi for faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på cash flows fra de securitiserede eksponeringer.

Artikel 251
Yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser

1. Foreligger der en securitisering af revolverende eksponeringer, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, skal det eksponeringsleverende institut i overensstemmelse med denne artikel beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringerne for den

risiko, at de kreditrisikoniveauer, den eksponeres over for, kan stige som følge af virkningen af førtidsindfrielsesbestemmelsen.

2. Instituttet skal beregne eksponeringens risikovægtede størrelse i henhold til summen af eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser og investors interesser.

Ved securitiseringsstrukturer, hvor de securitiserede eksponeringer omfatter revolverende og ikke-revolverende eksponeringer, skal et eksponeringsleverende institut anvende den behandling, der beskrives i stk. 3-6, på den del af den underliggende pulje af eksponeringer, der omfatter revolverende eksponeringer.

Eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser er eksponeringsværdien af den teoretiske del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisering, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af eksponeringer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af cash flows, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitiseringspositioner i securitiseringen. Det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser må ikke være efterstillet investors interesser. Eksponeringsværdien af investors kapitalinteresser betegner eksponeringsværdien af den resterende teoretiske del af de samlede udnyttede beløb.

Eksponeringens risikovægtede størrelse i henhold til eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser beregnes som for en prorata-eksponering i de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var securitiserede.

3. Eksponeringsleverende institutter, der leverer eksponeringer til følgende typer af securitisering, er fritaget for at beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringen, jf. stk. 1:
  - a) securitiseringer af revolverende eksponeringer, hvor investorerne er fuldt eksponeret for alle fremtidige trækninger foretaget af låntagere, således at risikoen på de underliggende faciliteter ikke vender tilbage til det eksponeringsleverende institut, heller ikke efter førtidsindfrielse
  - b) securitiseringer, hvor en eventuel førtidsindfrielsesbestemmelse udelukkende udløses af begivenheder, der ikke har nogen sammenhæng med, hvordan de securitiserede aktiver eller det eksponeringsleverende institut klarer sig, såsom drastiske ændringer i skattelovgivning eller -regler.
4. For et eksponeringsleverende institut, der er underlagt kravet i stk. 1 om at beregne en supplerende risikovægtet værdi af eksponeringerne, må den samlede risikovægtede værdi af eksponeringen for så vidt angår dets positioner i investors kapitalinteresser og størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til stk. 1 ikke være større end den højeste af følgende værdier:
  - a) størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til dets positioner i investorernes kapitalinteresser

- b) størrelsen af risikovægtede eksponeringer, som ville blive beregnet af et institut, der lå inde med eksponeringerne, for så vidt angår de securitiserede eksponeringer, som om disse ikke var securitiserede med et beløb svarende til investorernes kapitalinteresser.

Fratrækning af eventuelle nettogevinster, der skyldes kapitalisering af fremtidige indtægter som krævet i artikel 29, stk. 1, skal behandles uden for det maksimumsbeløb, der angives i det foregående afsnit.

- 5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer, som skal beregnes i overensstemmelse med stk. 1, bestemmes ved at gange eksponeringsværdien af investorernes kapitalinteresser med produktet af den relevante konverteringsfaktor, som er angivet i stk. 6-9, og den vægtede, gennemsnitlige risikovægtning, der ville finde anvendelse på de securitiserede eksponeringer, hvis disse ikke var securitiserede.

En førtidsindfrielsesbestemmelse betragtes som værende kontrolleret, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) det eksponeringsleverende institut har udarbejdet en hensigtsmæssig kapitalgrundlags-/likviditetsplan for at sikre, at det råder over et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelig likviditet i tilfælde af førtidsindfrielse
  - b) i hele transaktionens varighed forekommer der prorata-delning mellem det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser og investorernes kapitalinteresser hvad angår betaling af renter og hovedstol, udgifter, tab og inddrivelser baseret på balancen på et eller flere referencetidspunkter i hver måned for udestående fordringer
  - c) tilbagebetalingsperioden anses for tilstrækkelig for 90 % af den samlede udestående gæld (det eksponeringsleverende instituts og investors kapitalinteresser) ved begyndelsen af perioden for førtidsindfrielse, der skal tilbagebetales eller anerkendes som værende misligholdt
  - d) tempoet for tilbagebetalingen er ikke højere end for en lineær tilbagebetaling i løbet af den periode, der fastsættes i betingelsen i litra c).
- 6. Ved securitiseringer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse for detaileksponeringer, der er uforpligtede og kan annulleres betingelsesløst uden forudgående varsel, skal institutterne, når førtidsindfrielsen udløses af, at mer-spreadet falder til et nærmere angivet niveau, sammenligne mer-spreadet for en periode på tre måneder med det niveau for mer-spread, hvor det kræves, at mer-spreadet registreres.

Hvor securitiseringen ikke kræver, at mer-spreadet registreres, anses registreringspunktet for at ligge 4,5 procentpoint højere end niveauet for et mer-spread, hvor der udløses en førtidsindfrielse.

Den anvendte konverteringsfaktor bestemmes af niveauet på et tre-måneders gennemsnit af det faktiske mer-spread i overensstemmelse med tabel 2.

Tabel 2

	Securitiseringer omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse	Securitiseringer omfattet af en ikke-kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse
3 måneders gennemsnitligt mer-spread	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Over niveau A	0 %	0 %
Niveau A	1 %	5 %
Niveau B	2 %	15 %
Niveau C	10 %	50 %
Niveau D	20 %	100 %
Niveau E	40 %	100 %

Hvor:

- a) "Niveau A" betegner niveauer for et mer-spread, der er lavere end 133,33 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 100 % af dette "trapping level"
  - b) "Niveau B" betegner niveauer for et mer-spread på under 100 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 75 % af dette "trapping level"
  - c) "Niveau C" betegner niveauer for et mer-spread på under 75 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 50 % af dette "trapping level"
  - d) "Niveau D" betegner niveauer for et mer-spread på under 50 % af "trapping level" for et mer-spread, men ikke under 25 % af dette "trapping level"
  - e) "Niveau E" betegner niveauer for et mer-spread på under 25 % af "trapping level" for et mer-spread.
7. Når der er tale om securitiseringer, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse i detaileksponeringer, som er uforpligtede og betingelsesløst opsigelige uden varsel, og hvor førtidsindfrielsen udløses af en kvantitativ værdi for noget andet end det 3-måneders gennemsnitlige mer-spread, kan institutter med de kompetente myndigheders tilladelse benytte en behandling, der ligger tæt op ad den, der er fastsat i stk. 6, til bestemmelse af den indikerede omregningsfaktor. Den kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) behandlingen er mere passende, fordi virksomheden kan fastsætte et kvantitativt mål, der i forhold til den kvantitative værdi, som udløser førtidsindfrielse, svarer til "trapping level" for et mer-spread

- b) behandlingen resulterer i et mål for den risiko, at den kreditrisiko, instituttet eksponeres for som følge af førtidsindfrielsesbestemmelsens anvendelse, øges, der er ligeså forsigtigt som det, der beregnes i henhold til stk. 6.
- 8. Alle øvrige securitiseringer, der er omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende eksponeringer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 90 %.
- 9. Alle øvrige securitiseringer, der er omfattet af en ikke-kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende eksponeringer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 100 %.

Artikel 252

Kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner efter standardmetoden

Når der opnås kreditrisikoafdækning på en securitiseringsposition, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer ændres i overensstemmelse med kapitel 4.

Artikel 253

Reduktion af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

I forbindelse med en securitiseringsposition, hvor der tillægges en risikovægt på 1250 %, kan institutter i henhold til artikel 33, stk. 1, litra k), som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer fratrage eksponeringens værdi i positionen fra deres kapitalgrundlag. I denne forbindelse kan beregningen af eksponeringens værdi afspejle en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning på en måde, der er forenelig med artikel 252.

Når et eksponeringsleverende institut benytter sig af dette alternativ, kan det fratrage 12,5 gange det beløb, der fratragtes i henhold til artikel 33, stk. 1, litra k), fra det beløb, der er specificeret i artikel 247 som den risikovægtede værdi af eksponeringer, som ville skulle beregnes for de securitiserede eksponeringer, hvis de ikke var securitiserede.

UNDERAFDELING 4

BEREGNING AF STØRRELSEN AF DE RISIKOVÆGTEDE EKSPONERINGER EFTER IRB-METODEN

Artikel 254

Hierarki af metoder

- 1. Institutter anvender metoderne i overensstemmelse med følgende hierarki:
  - a) for en rated position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating, skal den ratingbaserede metode, som beskrives i artikel 256, anvendes til at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen
  - b) for en ikke-rated position kan instituttet anvende tilsynsformelmetoden i artikel 257, hvis det kan udarbejde estimater af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdien

og LGD som input til tilsynsformelmetoden i overensstemmelse med kravene til estimering af disse parametre efter metoden med interne ratings, jf. afdeling 3. Andre institutter end det eksponeringsleverende institut kan kun benytte tilsynsformelmetoden, hvis der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, idet denne gives, hvis instituttet opfylder betingelsen i foregående punktum

- c) som et alternativ til litra b) og kun for ikke-ratede positioner i ABCP-programmer kan instituttet anvende den interne vurdering, jf. stk. 4, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil
  - d) i alle andre tilfælde skal der tillægges en risikovægt på 1 250 % på ikke-ratede securisationspositioner.
2. Med henblik på brug af afledte ratings skal et institut ved en ikke-rated position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede referencepositioner, som er de højst privilegerede positioner, der i alle henseender er efterstillet den pågældende ikke-ratede securitiseringsposition og opfylder følgende betingelser:
- a) referencepositionerne skal i alle henseender være efterstillet den ikke-ratede securitiseringsposition
  - b) referencepositionernes løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikke-ratede position
  - c) alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen for de securitiseringspositioner, der benyttes som reference.
3. De kompetente myndigheder giver institutter tilladelse til at anvende den interne vurderingsmetode, som er omhandlet i stk. 4, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) positioner i gældsrevet, der udstedes under ABCP-programmet, skal være ratede positioner
  - b) den interne vurdering af positionens kreditkvalitet skal afspejle den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere anerkendte ECAI'er i forbindelse med rating af værdipapirer med sikkerhed i eksponeringer af den type, der securitiseres
  - c) de ECAI'er, hvis metode skal afspejles som krævet i litra b), skal omfatte de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsrev, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet. De kvantitative faktorer — såsom stressfaktorer — som anvendes ved vurderingen af positionen for en bestemt kreditkvalitet, skal være mindst lige så konservative som dem, der anvendes inden for den relevante vurderingsmetode for de pågældende ECAI'er
  - d) ved udviklingen af sin interne vurderingsmetode skal instituttet tage hensyn til relevante offentliggjorte ratingmetoder anvendt af anerkendte ECAI'er, som vurderer ABCP-programmets gældsrev. Instituttet skal dokumentere denne hensyntagen, og den skal ajourføres regelmæssigt som beskrevet i litra g)

- e) instituttets interne vurderingsmetode skal omfatte risikogrupper. Der skal være sammenhæng mellem sådanne risikogrupper og de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger. Denne sammenhæng skal dokumenteres udtrykkeligt
- f) den interne vurderingsmetode skal anvendes i instituttets interne risikostyringsprocedurer, herunder procedurer for beslutningstagning, information af ledelsen samt intern kapitalfordeling
- g) interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller instituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring skal regelmæssigt gennemgå den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af den kreditkvalitet, der tillægges instituttets eksponeringer i et ABCP-program. Hvis instituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager gennemgangen, skal disse afdelinger være uafhængige af forretningsområdet for ABCP-programmet samt af kunderelationer
- h) instituttet skal registrere resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og skal foretage eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for eksponeringerne rutinemæssigt adskiller sig fra de beregnede i henhold til de interne ratings
- i) ABCP-programmet skal omfatte emissionsstandarder i form af kredit- og investeringsretningslinjer. Når der skal træffes beslutning om anskaffelse af et aktiv, skal ABCP-programadministratoren overveje, hvilken type aktiv der skal anskaffes, eksponeringernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og forbedringen af kreditkvalitet, fordelingen af tab samt den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne. Der skal foretages en kreditanalyse af risikoprofilen for sælgeren af aktivet, og denne skal omfatte analyser af hidtidige og forventede økonomiske resultater, den nuværende markedsposition, forventet fremtidig konkurrenceevne, forhold mellem gæld og kapitalgrundlag, cash flow, rentedækning og risikoring. Desuden skal der foretages en gennemgang af sælgers emissionsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer
- j) ABCP-programmets emissionsstandarder skal omfatte minimumskriterier for godkendelse af aktiver, som navnlig:
  - i) udelukker anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt
  - ii) begrænser den uforholdsmæssige koncentration på enkelte kreditorer eller geografiske områder
  - iii) begrænser restløbetiden af de aktiver, der kan anskaffes
- k) ABCP-programmet skal omfatte inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til administrationsselskabets operationelle muligheder og kreditkvalitet. ABCP-programmet skal begrænse risikoen i forbindelse med sælgers og administrationsselskabets resultater med forskellige metoder såsom udløsende værdier baseret på den aktuelle kreditkvalitet, som skal udelukke sammenblanding af midler

- l) ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som ABCP-programmet overvejer at erhverve, skal der tages hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandringsrisikoen. Hvis omfanget af den forbedring af kreditkvaliteten, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, skal der oprettes en separat reserve til udvandringsrisikoen, hvis udvandringsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af eksponeringer. Ved udmålingen af det krævede niveau for forbedring af kreditkvaliteten skal programmet desuden gennemgå adskillige års historiske oplysninger, herunder tab, forfaldne beløb, udvandringer samt omsætningstakten for fordringerne
  - m) ABCP-programmet skal omfatte strukturelle elementer, f.eks. udløsende værdier for nedtrapning, ved anskaffelse af eksponeringer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje.
4. Efter den interne vurderingsmetode skal instituttet placere den ikke-ratede position i en af de risikogrupper, der beskrives i stk. 3, litra e). Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i stk. 3, litra e). Når denne afledte rating ved udformningen af securitiseringen er på "investment grade" eller bedre, anses den for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI i forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer.
5. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende metoden med intern vurdering, må ikke vende tilbage til at benytte andre metoder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:
- a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttet har god grund til at gøre det
  - b) instituttet har på forhånd fået tilladelse hertil af den kompetente myndighed.

Artikel 255

Den maksimale risikovægtede værdi af eksponeringen

For et eksponeringsleverende institut, et organiserende institut eller andre institutter, som kan beregne K_{IRB} , kan størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnet i henhold til dets positioner i en securitisering begrænses til den værdi, der vil medføre et kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 87, stk. 3, svarende til et beløb på 8 % af størrelsen af den risikovægtede værdi af eksponeringen, som ville blive resultatet, hvis de securitiserede aktiver ikke var securitiserede og var placeret på instituttets balance plus de forventede tab på de pågældende eksponeringer.

Artikel 256

Den ratingbaserede metode

1. I henhold til den ratingbaserede metode beregner instituttet den risikovægtede værdi af eksponeringen for en rated securitiserings- eller gensecuritiseringsposition ved at anvende den relevante risikovægtning på eksponeringens værdi og multiplicere resultatet med 1,06.

Den relevante risikovægtning er den risikovægt, der er anført i tabel 4, og som positionens kreditvurdering er henført til i overensstemmelse med afdeling 4.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin		Securitiseringspositioner			Gensecuritiseringspositioner	
Kreditvurderinger undtagen kortfristede	Kortfristede kreditvurderinger	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	5 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alle andre og ikke-ratede		1 250 %				

Risikovægtene i kolonne C i tabel 4 anvendes, når securitiseringspositionen ikke er en gensecuritiseringsposition, og hvor det faktiske antal securitiserede eksponeringer er lavere end seks.

For de resterende securitiseringspositioner, som ikke er gensecuritiseringspositioner, anvendes vægtene i kolonne B, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisering; i så fald anvendes kolonne A.

For gensecuritiseringspositionerne anvendes vægtene i kolonne E, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af gensecuritiseringen og ingen af de underliggende eksponeringer selv var gensecuritiseringseksponeringer; i så fald anvendes kolonne D.

For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.

Ved beregning af det faktiske antal securitiserede eksponeringer skal flere eksponeringer med samme debitor behandles som en enkelt eksponering. Det faktiske antal eksponeringer beregnes som:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af eksponeringernes værdi for alle eksponeringer med den iende modpart. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet den største eksponering, C_1 , er tilgængeligt, kan instituttet beregne N som $1/C_1$.

2. Kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med artikel 259, stk. 1 og 4, når betingelserne i artikel 242 er opfyldt.

Artikel 257
Tilsynsformelmetoden

1. Efter tilsynsformelmetoden beregnes risikovægten for en securitiseringsposition som beskrevet i det følgende; den må dog ikke være lavere end 20 % for gensecuritiseringspositioner og 7 % for alle andre securitiseringspositioner:

$$12.5. \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

hvor

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}} \right) \right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

hvor

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD} \right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0.25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a + 1, b] \cdot c)$$

$$\tau = 1000$$

$$\omega = 20$$

beta [x; a, b] = den kumulative betafordeling med parametrene a og b sat til x

T = tykkelsen af den tranche, hvor positionen ligger, målt som forholdet mellem a) tranchens nominelle beløb og b) summen af eksponeringernes nominelle beløb for de securitiserede eksponeringer. Ved derivatinstrumenter, der er opført i bilag II, anvendes summen af den aktuelle genanskaffelse og den potentielle, fremtidige krediteksponering beregnet i overensstemmelse med kapitel 6 i stedet for det nominelle beløb

K_{IRBR} = forholdet mellem a) K_{IRB} og b) summen af eksponeringernes værdi for de eksponeringer, der er securitiseret, og udtrykkes som et decimaltal

L = forbedringen af kreditkvaliteten, målt som forholdet mellem det nominelle beløb for alle trancher, der er underordnet den tranche, hvor positionen ligger, og summen af eksponeringernes nominelle beløb for de securitiserede eksponeringer. Kapitaliserede fremtidige indtægter medtages ikke i det målte L. Skyldige beløb fra modparter i forbindelse med de i bilag II nævnte derivatinstrumenter, der udgør trancher, som er efterstillet den pågældende tranche, kan måles med deres aktuelle genanskaffelsesudgift (uden de potentielle fremtidige krediteksponeringer) ved beregning af forbedringen af kreditkvaliteten

N = det faktiske antal eksponeringer, som beregnes i henhold til artikel 256. Er der tale om gensecuritiseringer, skal instituttet tage hensyn til antallet af securitiseringseksponeringer i puljen og ikke antallet af underliggende eksponeringer i den oprindelige pulje, hvorfra de underliggende securitiseringseksponeringer stammer

ELGD = det eksponeringsvægtede, gennemsnitlige tab givet misligholdelse, beregnes som følger:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor

LGD_i = den gennemsnitlige LGD vedrørende alle eksponeringer med den iende modpart, idet LGD fastsættes i overensstemmelse med kapitel 3. I forbindelse med gensecuritisering anvendes en LGD på 100 % på de securitiserede positioner. Når risikoen for misligholdelse og udvanding for erhvervede fordringer behandles samlet inden for en securitisering, udformes LGD_i -inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 75 % LGD for udvandringsrisikoen. Vægtene skal være de separate kapitalgrundlagskrav i relation til henholdsvis kreditrisikoen og udvandringsrisikoen.

2. Hvis eksponeringens nominelle beløb for den største securitiserede eksponering, C_1 , ikke er større end 3 % af eksponeringernes samlede nominelle beløb inden for de securitiserede eksponeringer, kan instituttet i forbindelse med tilsynsformelmetoden sætte $LGD = 50\%$ og N lig med enten

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

hvor

C_m = forholdet mellem summen af eksponeringernes nominelle beløb for de største "m" eksponeringer og summen af eksponeringernes nominelle beløb for de securitiserede eksponeringer. Niveaue for "m" kan fastsættes af instituttet.

For securitiseringer, hvor alle securitiserede eksponeringer i det væsentligste er detaileksponeringer, kan institutter, hvis den kompetente myndighed giver tilladelse hertil, benytte tilsynsformelmetoden med følgende forenklinger: $h=0$ og $v=0$, forudsat at det faktiske antal eksponeringer ikke er lavt, og at eksponeringerne ikke er stærkt koncentreret.

3. De kompetente myndigheder holder EBA underrettet om institutternes brug af foregående stykke. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
4. Kreditrisikoreduktion for securitiseringspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med artikel 259, stk. 2-4, når betingelserne i artikel 242 er opfyldt.

Artikel 258
Likviditetsfaciliteter

1. Ved fastsættelse af eksponeringens værdi for en ikke-rated securitiseringsposition i form af faciliteter med kontante forskud kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den nominelle værdi af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 250, stk. 2.
2. Når det ikke er praktisk muligt for instituttet at beregne den risikovægtede værdi af eksponeringen for de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, kan et institut undtagelsesvis midlertidigt få tilladelse til at anvende metoden i stk. 3 til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringen for en ikke-rated securitiseringsposition i form af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 250, stk. 1. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om den brug, de gør af første punktum, sammen med deres begrundelse og den forventede anvendelsesperiode.
3. Den højeste risikovægt, der i henhold til kapitel 2 ville kunne anvendes på et hvilket som helst af de securitiserede eksponeringer, hvis ikke de var securitiserede, kan anvendes på den securitiseringsposition, som en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i artikel 250, stk. 1, repræsenterer. For at bestemme eksponeringens værdi inden for positionen anvendes der en konverteringsfaktor på 0 %.

Artikel 259
Kreditrisikoreduktion på securitiseringspositioner efter IRB-metoden

1. Når størrelsen af risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af den ratingbaserede metode, kan eksponeringens værdi eller risikovægten for en securitiseringsposition, som danner grundlag for kreditrisikoafdækningen, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, idet de finder anvendelse på beregningen af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2.
2. Ved fuld kreditrisikoafdækning, hvor størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal følgende krav opfyldes:
  - a) instituttet bestemmer den "faktiske risikovægt" for positionen. Dette sker ved at dividere størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i positionen med eksponeringens værdi i positionen og gange resultatet med 100
  - b) ved finansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer i securitiseringspositionen ved at gange værdien af den finansierede, risikoafdækningsjusterede eksponering i positionen (E^*) som beregnet i henhold til kapitel 4 for beregningen af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2, idet beløbet på securitiseringspositionen sættes til E med den effektive risikovægtning
  - c) ved ufinansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede eksponeringer vedrørende securitiseringspositionen ved at gange størrelsen af risikoafdækningen justeret for eventuelt manglende valutamatch og løbetidsmatch (G_A) i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4 med risikovægten for udbyderen;

hertil lægges det beløb, der opnås ved at gange beløbet på securitiseringspositionen minus G_A med den effektive risikovægt.

3. Ved delvis kreditrisikoafdækning, hvor størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnes ved hjælp af tilsynsformelmetoden, skal følgende krav opfyldes:
  - a) hvis kreditrisikoreduktionen omfatter "first loss" eller forholdsmæssigt fordelte tab på securitiseringspositionen, kan instituttet anvende stk. 2
  - b) i øvrige tilfælde skal instituttet behandle securitiseringspositionen som to eller flere positioner, idet den ikke-dækkede del betragtes som positionen med den laveste kreditkvalitet. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer for denne position finder bestemmelserne i artikel 257 anvendelse med forbehold af følgende ændringer: T reguleres til e^* , når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, og til $T-g$, når der er tale om ufinansieret risikoafdækning, hvor e^* betegner forholdet mellem E^* og det samlede nominelle beløb i den underliggende pulje, hvor E^* er den regulerede størrelse af eksponeringen i securitiseringspositionen beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, idet disse finder anvendelse ved beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til kapitel 2, idet størrelsen af securitiseringspositionen sættes til E ; og g er forholdet mellem det nominelle beløb af kreditrisikoafdækningen, justeret for manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, og summen af eksponeringernes størrelse i de securitiserede eksponeringer. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anvendes udbyderens risikovægtning på den del af positionen, der ikke falder inden for den regulerede værdi for T .
4. I de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder i forbindelse med ufinansieret kreditrisikoafdækning har givet instituttet tilladelse til at beregne risikovægtede værdier af tilsvarende direkte eksponeringer i forhold til udbyderen i overensstemmelse med kapital 3, fastsættes risikovægten g for eksponeringer i forhold til udbyderen i henhold til artikel 230 som omhandlet i kapitel 3.

Yderligere kapitalgrundlagskrav for securitisering af revolverende eksponeringer med førtidsindfrielsesbestemmelser

1. Ud over størrelsen af de risikovægtede eksponeringer som beregnet for securitiseringspositionerne skal det eksponeringsleverende institut beregne størrelsen af den risikovægtede eksponering i henhold til metoden i artikel 251, når det sælger revolverende eksponeringer i en securitisering, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.
2. Uanset artikel 251 er eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser summen af følgende:
  - a) eksponeringsværdien af den teoretiske del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisering, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af eksponeringer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af cash flows, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitiseringspositioner i securitiseringen

- b) eksponeringsværdien af den uudnyttede del af puljen af kreditlinjer, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen, hvis andel i forhold til den samlede værdi af sådanne uudnyttede beløb er den samme som forholdet mellem eksponeringsværdien, som beskrives i litra a), og eksponeringsværdien af puljen af udnyttede beløb, der er solgt til securitiseringen.

Det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser må ikke være efterstillet investors interesser.

Eksponeringsværdien af investorernes kapitalinteresser er eksponeringsværdien af den teoretiske del af puljen af udnyttede beløb, der ikke falder ind under litra a), plus eksponeringsværdien af den del af puljen af uudnyttede beløb fra kreditlinjerne, hvorfra de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen, som ikke falder ind under litra b).

3. Det risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringsværdien af det eksponeringsleverende instituts kapitalinteresser i henhold til stk. 2, litra a), beregnes som for en prorata-eksponering i de securitiserede eksponeringer, som om de ikke var securitiserede, og en prorata-eksponering i de uudnyttede beløb af kreditlinjerne, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitiseringen.

Artikel 261

Reduktion af størrelsen af risikovægtede eksponeringer

1. Størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for en securitiseringsposition, for hvilken der tillægges en risikovægtning på 1 250 %, kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle specifikke kreditrisikoreguleringer, som instituttet har foretaget med hensyn til de securitiserede eksponeringer. I den udstrækning der tages højde for specifikke kreditrisikoreguleringer i denne forbindelse, skal der ikke tages hensyn til disse i forbindelse med beregningen, som angives artikel 155.
2. Størrelsen af de risikovægtede eksponeringer for en securitiseringsposition kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle specifikke kreditrisikoreguleringer, som instituttet har foretaget med hensyn til positionen.
3. I henhold til artikel 33, stk. 1, litra k), kan institutter ved en securitiseringsposition, for hvilken der gælder en risikovægt på 1 250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer fratække eksponeringens værdi i positionen fra deres kapitalgrundlag på følgende betingelser:
  - a) eksponeringens værdi vedrørende positionen kan afledes af størrelsen af de risikovægtede eksponeringer under hensyntagen til eventuelle reduktioner, som er foretaget i overensstemmelse med stk. 1 og 2
  - b) beregningen af eksponeringens værdi kan afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning på en måde, der er forenelig med metoden som beskrevet i artikel 242 og 259
  - c) når tilsynsformelmetoden benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede eksponeringer samt $L < K_{IRBR}$ og $[L+T] > K_{IRBR}$, kan positionen behandles som to positioner, hvor L er lig med K_{IRBR} for den mest privilegerede af positionerne.

4. Når et institut benytter sig af muligheden i stk. 3, kan det fratække 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til nævnte stykke, fra det beløb, der er specificeret i artikel 255 som det beløb, som størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisering kan begrænses til.

AFDELING 4

EKSTERNE KREDITVURDERINGER

Artikel 262 *Anerkendelse af ECAI'er*

1. Institutter kan kun benytte ECAI-kreditvurderinger til at bestemme risikovægten af en securitiseringsposition, hvis kreditvurderingen er udstedt af et ECAI eller er godkendt af et anerkendt ECAI i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009.
2. Anerkendte ECAI'er er alle kreditvurderingsbureauer, som er registreret eller godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, og centralbanker, som udsteder kreditvurderinger, som er undtaget fra forordning (EF) nr. 1060/2009.
3. EBA offentliggør en liste over anerkendte ECAI'er.

Artikel 263 *Krav, som skal opfyldes ved kreditvurderinger foretaget af ECAI'er*

Institutter kun kan anvende en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer i henhold til afdeling 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som instituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitiseringsposition
- b) ECAI skal have offentliggjort kreditvurderingerne, procedurene, metodeforudsætningerne og de centrale elementer, der ligger til grund for vurderingerne. ECAI'et skal endvidere offentliggøre tabs- og likviditetsanalyser samt vurderingers følsomhed over for ændringer i underliggende vurderingsforudsætninger, herunder puljeaktivers ydeevne. Oplysninger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentliggjort. Kreditvurderingerne skal medtages i ECAI'ets transitionsmatrice
- c) Kreditvurderingen baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som instituttet selv har stillet til rådighed. I sådanne tilfælde skal instituttet betragte den relevante position til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb for denne position i henhold til afdeling 3, som om den ikke var rated.

ECAI'et er forpligtet til at offentliggøre redegørelser for, hvordan ydeevnen af puljeaktiver indvirker på denne kreditvurdering.

Artikel 264
Brug af kreditvurderinger

1. Et institut kan udpege et eller flere anerkendte ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af størrelsen af dets risikovægtede eksponeringer i henhold til dette kapitel (et "udpeget ECAI").
2. Et institut benytter kreditvurderinger konsekvent og ikke selektivt i forbindelse med dets securitiseringspositioner i overensstemmelse med følgende principper:
  - a) et institut kan ikke benytte et ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme securitisering, uanset om den er blevet rated af det førstnævnte ECAI eller ej
  - b) hvor en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering
  - c) hvor en position har mere end to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal instituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.
3. Når den anerkendte kreditrisikoafdækning i henhold til kapitel 4 ydes direkte til SSPE, og denne risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en position foretaget af et udpeget ECAI, kan risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering benyttes. Hvis risikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til kapitel 4, godkendes kreditvurderingen ikke. Når kreditrisikoafdækningen ikke gælder SSPE'en, men direkte vedrører en securitiseringsposition, anerkendes kreditvurderingen ikke.

Artikel 265
Konvertering

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle anerkendte ECAI'er at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, de relevante kreditvurderinger foretaget af et anerkendt ECAI skal associeres med. Afgørelserne skal være objektive og konsekvente og træffes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) EBA skal sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger
- b) EBA skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser
- c) EBA skal overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første eurotab
- d) EBA skal forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af anerkendte ECAI'er, er placeret på

samme kreditkvalitetstrin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til, hvis det er nødvendigt.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel 6

Modpartskreditrisiko

AFDELING 1

DEFINITIONER

Artikel 266

Beregning af eksponeringsværdien

1. Institutter skal beregne eksponeringsværdien af derivatinstrumenterne i bilag II i overensstemmelse med dette kapitel.
2. Institutter kan beregne eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenlån i overensstemmelse med dette kapitel i stedet for at bruge kapitel 4.

Artikel 267

Definitioner

I dette kapitel og afsnit VI forstås ved:

Generelle begreber

- 1) "modpartsrisiko" (Counterparty Credit Risk- "CCR"): risikoen for, at modparten i forbindelse med en transaktion misligholder sine forpligtelser, inden transaktionens betalingsstrømme er endeligt afviklet

Transaktionstyper

- 2) "terminsforretninger": transaktioner, hvor en modpart forpligter sig til at levere et værdipapir, en råvare eller et beløb i udenlandsk valuta til gengæld for kontanter, andre finansielle instrumenter eller råvarer - eller omvendt - på et afviklings- eller leveringstidspunkt, der ved aftale er fastsat til mere end den korteste af markedsnormen for den pågældende transaktion eller fem arbejdsdage efter den dag, hvor instituttet har indgået transaktionen

- 3) "margenlån": transaktioner, hvori et institut yder kredit i forbindelse med køb, salg, overførsel af eller handel med værdipapirer. Margenlån omfatter ikke andre lån, som er sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer

Nettinggruppe, risikoafdækningsgrupper og begreber i tilknytning hertil

- 4) "nettinggruppe": en gruppe transaktioner mellem et institut og en enkelt modpart, som er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, for hvilket netting er anerkendt i henhold til afdeling 7 og kapitel 4.

Enhver transaktion, som ikke er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, som er anerkendt i henhold til afdeling 7, behandles i forbindelse med dette kapitel som sin egen nettinggruppe.

I henhold til den interne modelmetode, der er fastsat i afdeling 6, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negativt simulerede markedsværdier er sat til 0 i estimeringen af den forventede eksponering (Expected Exposure - "EE")

- 5) "risikoposition": et risikotal, som efter standardmetoden i afdeling 5 tildeles en transaktion ved hjælp af en forudbestemt algoritme
- 6) "risikoafdækningsgruppe": en gruppe risikopositioner, som stammer fra transaktioner, der tilhører samme nettinggruppe, og hvor det kun er saldoen for nævnte risikopositioner, der anvendes til fastsættelsen af eksponeringens værdi efter standardmetoden i afdeling 5
- 7) "margenaftale": en aftale eller bestemmelser i en aftale, hvorefter en modpart skal stille sikkerhed over for en anden modpart, når den anden modparts eksponering mod den førstnævnte modpart når over et bestemt niveau
- 8) "margentærskelværdi": det beløb, som en stadig udestående eksponering højst må andrage, før en part har ret til at kræve sikkerhedsstillelse
- 9) "margenrisikoperiode": tidsrummet fra den seneste udveksling af sikkerhedsstillelse for en nettinggruppe af transaktioner med en misligholdende modpart, indtil transaktionerne er afviklet, og den deraf følgende markedsrisiko igen er afdækket
- 10) "den faktiske løbetid under den interne modelmetode for en nettinggruppe med en løbetid på over et år": forholdet mellem summen af den forventede eksponering i en nettinggruppes transaktioners levetid diskonteret med den risikofrie rente og summen af den forventede eksponering i løbet af et år i en nettinggruppe diskonteret med den risikofrie rente.

Den faktiske løbetid kan korrigeres, så den afspejler "rollover"-risikoen ved at erstatte den forventede eksponering med den faktisk forventede eksponering for prognosehorisonter på mindre end et år
- 11) "netting på tværs af produkter": samling af transaktioner vedrørende forskellige produktkategorier i samme nettinggruppe i overensstemmelse med de regler om netting på tværs af produkter, der er beskrevet i dette kapitel

- 12) "aktuel markedsværdi" (Current Market Value - "CMV"): som defineret i afdeling 5 nettomarkedsværdien af porteføljen af transaktioner i den nettinggruppe, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier

Fordelinger

- 13) "markedsværdiernes fordeling": prognose over sandsynlighedsfordelingen for nettoværdierne af transaktioner i en nettinggruppe på et tidspunkt i fremtiden (prognosehorisonten) baseret på disse transaktioners faktiske markedsværdi på prognosedatoen
- 14) "eksponeringernes fordeling": prognose over sandsynlighedsfordelingen for markedsværdier, hvor forudsagte forekomster af negative nettomarkedsværdier sættes til nul
- 15) "risikoneutral fordeling": fordelingen af markedsværdier eller eksponeringer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af værdier, der kan udledes af markedet, såsom implicitte volatiliteter
- 16) "reel fordeling": fordelingen af markedsværdier eller eksponeringer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af historiske eller faktiske værdier såsom volatilitet, som fastsættes ud fra tidligere pris- eller kursændringer

Eksponeringens omfang og justeringer

- 17) "aktuel eksponering": nul eller, hvis denne værdi er højere, markedsværdien af en transaktion eller portefølje af transaktioner i en nettinggruppe med en modpart, hvor værdien af disse transaktioner tabes i tilfælde af modpartens misligholdelse, idet det forudsættes, at det ikke er muligt at inddrive beløbet i forbindelse med insolvens eller likvidation
- 18) "maksimal eksponering": en høj percentil af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den længste transaktion i nettinggruppen forfalder
- 19) "forventet eksponering" (Expected Exposure - "EE"): gennemsnittet af fordelingen af eksponeringer på en given fremtidig dato, før den transaktion i nettinggruppen, der har den længste løbetid, forfalder
- 20) "faktisk forventet eksponering (Effective Expected Exposure - "Effective EE") på en given dato": den største værdi af enten den forventede eksponering på denne givne dato eller den faktisk forventede eksponering på den tidligere dato
- 21) "forventet positiv eksponering" (Expected Positive Exposure — "EPE"): det vægtede gennemsnit over tid af forventede eksponeringer, hvor vægtene er den andel af den samlede tidsperiode, som en enkelt forventet eksponering udgør.

Ved beregningen af kapitalgrundlagskravet fastsætter institutter gennemsnittet for det første år eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, som den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker

- 22) "faktisk forventet positiv eksponering" (Effective Expected Positive Exposure – "Faktisk EPE"): det vægtede gennemsnit af den faktisk forventede eksponering for det første år i nettinggruppen eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end

et år, for den periode, som den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker, hvor vægtene er den andel af den samlede tidsperiode, som en enkelt forventet eksponering udgør

Modpartsrisikorelaterede risici

- 23) "rollover"-risiko": det beløb, hvormed værdien af EPE undervurderes, når der forventes en løbende strøm af transaktioner med en modpart

Den yderligere eksponering, som disse fremtidige transaktioner resulterer i, indgår ikke i beregningen af EPE.

- 24) "modpart": i forbindelse med afdeling 7: enhver juridisk eller fysisk person, der indgår en aftale om netting og lovligt kan gøre det

- 25) "aftale om netting på tværs af produkter": en bilateral aftale mellem et institut og en modpart, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede, bilaterale masteraftaler og transaktioner inden for forskellige produktkategorier, der er omfattet af aftalen.

I forbindelse med denne definition forstås ved "forskellige produktkategorier":

- a) genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer
  - b) margenlån
  - c) de kontrakter, der er nævnt i bilag II.
- 26) "betalingselement": den betaling, der er aftalt i forbindelse med en transaktion i et OTC-derivat med en lineær risikoprofil, hvor det er bestemt, at et finansielt instrument skal udveksles mod betaling

I tilfælde af transaktioner, hvor det er bestemt, at en betaling skal udveksles mod en betaling, består de to betalingselementer af kontraktmæssigt fastsatte bruttobetaling, herunder transaktionens nominelle beløb.

AFDELING 2

METODERS TIL BEREGNING AF EKSPONERINGSVÆRDIEN

Artikel 268

Metoder til beregning af eksponeringsværdien

1. Institutter ansætter eksponeringsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag II, på grundlag af en af de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6, i overensstemmelse med denne artikel.

Institutter, der ikke har tilladelse til behandlingen i henhold til artikel 89, må ikke anvende den oprindelige risikos metode. Institutterne må ikke anvende den oprindelige risikos metode til at ansætte eksponeringsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag II, punkt 3.

En institutkoncern må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6, sideløbende. Et enkeltstående institut må ikke anvende markedsværdimetoden og den oprindelige risikos metode sideløbende, medmindre en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 276, stk. 6.

2. Et institut kan med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse i overensstemmelse med artikel 277, stk. 1 og 2, ansætte eksponeringsværdien for følgende ved brug af metoden med interne modeller, der er beskrevet i afdeling 6:
  - a) de kontrakter, der er nævnt i bilag II
  - b) genkøbstransaktioner
  - c) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer
  - d) margenlån
  - e) terminsforretninger.
3. Når et institut køber et kreditderivat til sikring af en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalgrundlagskrav for den afdækkede eksponering i overensstemmelse med enten:
  - a) artikel 228-231 eller
  - b) i overensstemmelse med artikel 148, stk. 3, eller artikel 179, hvis der er givet tilladelse i overensstemmelse med artikel 138.

Eksponeringsværdien for CCR for disse kreditderivater sættes til nul, medmindre et institut anvender metode ii) i artikel 293, stk. 2, litra h).

4. Uanset stk. 3 kan et institut imidlertid vælge konsekvent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko i beregningen af kapitalgrundlagskravene til modpartsrisikoen, hvor kreditaafdækning anerkendes i denne forordning.
5. Hvis "credit default"-swap solgt af et institut behandles af et institut som kreditrisikoafdækning, der ydes af instituttet, og er omfattet af et kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko for det underliggende for det fulde nominelle beløb, ansættes eksponeringsværdien vedrørende modpartsrisiko uden for handelsbeholdningen til nul.
6. Eksponeringsværdien for en given modpart i alle metoderne i afdeling 3-6 svarer til summen af eksponeringsværdierne, der er beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

Hvis et institut beregner de risikovægtede værdier af eksponeringer, der skyldes OTC-derivater i overensstemmelse med kapitel 2, svarer eksponeringsværdien for en given nettinggruppe af OTC-derivatinstrumenter i bilag II beregnet i overensstemmelse med dette kapitel til den største af nul og differencen mellem summen af eksponeringsværdier for alle

nettinggrupper med modparten og summen af CVA for den pågældende modpart, som instituttet har indregnet som en nedskrivning.

7. Institutter fastsætter eksponeringsværdien for eksponeringer, der skyldes terminsforretninger, ved at bruge metoderne i afdeling 3-6, uanset hvilken metode, instituttet har valgt til at beregne OTC-derivater og genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlån. Ved beregning af kapitalgrundlagskrav for terminsforretninger kan et institut, der anvender metoden, der er beskrevet i kapitel 3, anvende risikovægtene i henhold til metoden, der er beskrevet i kapitel 2, permanent og uanset positionernes væsentlighed.
8. For så vidt angår metoderne i afdeling 3 og 4 indfører instituttet en konsekvent metodologi til fastsættelse af det nominelle beløb og sikrer, at det nominelle beløb, der skal tages højde for, er et korrekt udtryk for den indbyggede risiko i kontrakten. Hvis der i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af cash flows, skal det nominelle beløb justeres af et institut for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.

AFDELING 3

MARKEDSVÆRDIMETODEN

Artikel 269 *Markedsværdimetoden*

1. For at bestemme de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi opgør institutter kontrakter til aktuel markedsværdi.
2. For at bestemme den potentielle fremtidige krediteksponering skal institutter multiplicere de nominelle beløb eller underliggende værdier med procenterne i tabel 1 i overensstemmelse med følgende principper:
  - a) kontrakter, som ikke falder ind under en af de fem kategorier i tabel 1, behandles som kontrakter vedrørende råvarer, eksklusiv ædelmetaller
  - b) for kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.
  - c) for kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5 %.

Tabel 1					
Restløbetid	Rente-kontrakter	Valutakurs-kontrakter samt	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædel-	Kontrakter vedrørende råvarer

		kontrakter vedrørende guld		metaller (eksklusive guld)	(eksklusive ædelmetal- ler)
Et år og derunder	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Over fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. I forbindelse med kontrakter vedrørende råvarer eksklusive guld i henhold til punkt 3 i bilag II kan et institut anvende procentsatserne i tabel 2 i stedet for satserne i tabel 1 under forudsætning af, at nævnte institut anvender den udvidede løbetidsmetode i artikel 350 for nævnte kontrakter.

Tabel 2				
Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Uædle metaller	Landbrugs- produkter ("softs")	Andre, inklusive energi- produkter
Et år og derunder	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Over et år, men højst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Over fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Summen af de aktuelle genanskaffelsespriser og de potentielle fremtidige kreditrisici udgør eksponeringsværdien.

AFDELING 4

DET OPRINDELIGE EKSPONERINGS METODE

Artikel 270

Den oprindelige eksponerings metode

1. Eksponeringsværdien er hvert instruments nominelle værdi multipliceret med de i tabel 3 omhandlede procenter:

Tabel 3

Oprindelig løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld
Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst to år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

2. Til beregning af rentekontraktens eksponeringsværdi kan et institut enten vælge enten at bruge den oprindelige løbetid eller restløbetiden.

AFDELING 5 STANDARDMETODEN

Artikel 271 Standardmetoden

- Institutter kan kun benytte standardmetoden (i det følgende benævnt "SM") til beregning af eksponeringsværdien for OTC-derivater og terminsforretninger.
- Når institutter anvender SM, beregnes eksponeringens værdi særskilt for hver nettinggruppe, eksklusiv sikkerhedsstillelse, på følgende måde:

$$Exposure\ value = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

hvor

CMV = den aktuelle markedsværdi af porteføljen af transaktioner i nettinggruppen med en modpart uden hensyn til sikkerhedsstillelse, dvs. hvor

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

hvor

CMV_i = den aktuelle markedsværdi af transaktion i

CMC = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen, der er stillet i nettinggruppen, dvs. hvor

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

hvor

CMC_l = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen l

i = indeks, der angiver transaktionen

l = indeks, der angiver sikkerhedsstillelsen

j = indeks, der angiver risikoafdækningsgruppen.

Risikoafdækningsgrupperne til dette formål svarer til risikofaktorer, for hvilke risikopositioner med modsat fortegn kan modregnes, så der fremkommer en nettorisikoposition, som eksponeringens værdi herefter beregnes ud fra.

RPT_{ij} = risikoposition vedrørende transaktionen i med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

RPC_{lj} = risikoposition vedrørende sikkerhedsstillelsen l med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

$CCRM_j$ = CCR-multiplikator, der er fastsat i tabel 5 for risikoafdækningsgruppen j

$\beta = 1,4$.

3. For så vidt angår den beregning, der er omhandlet i stk. 2, gælder det, at:
- Godkendt sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, har positivt fortegn; sikkerhedsstillelse stillet til en modpart har negativt fortegn.
  - Der anvendes kun sikkerhedsstillelse, som er godkendt i henhold til artikel 193, stk. 2, og artikel 232, i forbindelse med SM.
  - Et institut kan undlade at tage højde for renterisikoen i betalingsselementer, der har en restløbetid på under et år.
  - Et institut kan behandle transaktioner, der består af to betalingsselementer, som denomineret i samme valuta, som en samlet transaktion. Behandlingen af betalingsselementer gælder for hele transaktionen.

Artikel 272

Transaktioner med en lineær risikoprofil

10. Institutter skal tildele transaktioner, som har en lineær risikoprofil, risikopositioner i overensstemmelse med følgende regler:
- Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende udgøres af aktier (inklusive aktieindeks), guld, andre ædelmetaller eller andre råvarer, tildeles en risikoposition for den respektive aktie (eller aktieindeks) eller råvare og en renterisikoposition for betalingsselementet.
  - Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument, tildeles en renterisikoposition for gældsinstrumentet og en anden renterisikoposition for betalingsselementet.

- c) Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor en betaling skal udveksles mod en betaling, (dette omfatter valutaterminsforretninger) tildeles en renterisikoposition for hvert betalingsselement.

Hvis et betalingsselement eller det underliggende gældsinstrument i forbindelse med en transaktion, der er omhandlet i litra a), b) eller c), er denomineret i en udenlandsk valuta, tildeles nævnte betalingsselement eller gældsinstrument også en risikoposition i nævnte valuta.

11. For så vidt angår stk. 1 svarer størrelsen af en risikoposition vedrørende en transaktion, der har en lineær risikoprofil, til den faktiske nominelle værdi (markedsprisen gange mængden) af de underliggende finansielle instrumenter eller råvarer omregnet til instituttets indenlandske valuta ved at multiplicere med den relevante valutakurs, medmindre der er tale om gældsinstrumenter.
12. For gældsinstrumenter og betalingsselementer svarer størrelsen af risikopositionen til den faktiske nominelle værdi af de udestående bruttobetalinge (inklusive det nominelle beløb) omregnet til valutaen i instituttets hjemland og multipliceret med den modificerede varighed af gældsinstrumentet eller betalingsselementet.
13. Størrelsen af en risikoposition i forbindelse med en "credit default"-swap svarer til referencegældsinstrumentets nominelle værdi multipliceret med den pågældende "credit default"-swaps restløbetid.

Artikel 273

Transaktioner med en ikke-lineær risikoprofil

14. Institutter bestemmer størrelsen af risikopositionerne for transaktioner med en ikke-lineær risikoprofil i overensstemmelse med følgende stykker.
15. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikke-lineær risikoprofil, inklusive optioner og swaptioner, hvor det underliggende instrument ikke er et gældsinstrument, svarer til delta-ækvivalenten af den faktiske nominelle værdi af det finansielle instrument, der ligger til grund for transaktionen, jf. artikel 274, stk. 1.
16. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikke-lineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner), hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument eller et betalingsselement, svarer til delta-ækvivalenten af det pågældende finansielle instruments eller betalingsselements faktiske nominelle værdi multipliceret med gældsinstrumentets eller betalingsselementets modificerede varighed.
17. Ved beregning af risikopositioner behandler institutter sikkerhedsstillelse som følger:
- a) sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, behandles som en fordring på modparten i en derivatkontrakt (lang position), som forfalder den dag, beregningen foretages
- b) sikkerhed, det har stillet til modparten, behandles som en forpligtelse til modparten (kort position), som forfalder den dag, beregningen foretages.

Artikel 274
Beregning af risikopositioner

1. Et institut fastsætter størrelsen og fortegnet på en risikoposition som følger:

a) For alle instrumenter undtagen gældsinstrumenter:

i) som den faktiske nominelle værdi i forbindelse med en transaktion med en lineær risikoprofil

ii) som delta-ækvivalentens nominelle værdi, $P_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, i forbindelse med en transaktion med en ikke-lineær risikoprofil,

hvor

P_{ref} = prisen på det underliggende instrument angivet i referencevalutaen

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: værdien er optionsværdien)

p = prisen på det underliggende instrument angivet i den samme valuta som V .

b) For gældsinstrumenter og betalingselementet af alle transaktioner:

i) som den faktiske nominelle værdi multipliceret med den modificerede varighed i forbindelse med en transaktion med en lineær risikoprofil

ii) som delta-ækvivalentens nominelle værdi multipliceret med den modificerede varighed, $\frac{\partial V}{\partial r}$, i forbindelse med en transaktion med en ikke-lineær risikoprofil,

hvor

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: værdien er optionsværdien)

r = renteniveau.

Hvis V angives i en anden valuta end referencevalutaen, skal derivatet omregnes til referencevalutaen ved at multiplicere med den relevante valutakurs.

2. Med henblik på anvendelse af formlerne i stk. 1 grupperer institutter risikopositioner i risikoafdækningsgrupper. Nettorisikopositionen, dvs. den absolutte værdi af summen af de risikopositioner, der indgår i risikoafdækningsgruppen, beregnes for hver gruppe. Nettorisikopositionen er resultatet af nævnte beregning og beregnes med henblik på stk. 1 som følger:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Artikel 275
Renterisikopositioner

1. Institutter anvender følgende bestemmelser ved beregning af renterisikopositioner:
2. Renterisikopositioner vedrørende følgende:
  - a) pengeindskud modtaget fra modparten som sikkerhedsstillelse
  - b) betalingselementer
  - c) underliggende gældsinstrumenter,

som ifølge tabel 1 i artikel 325 i hvert enkelt tilfælde er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder, henfører institutter til en af de seks risikoafdækningsgrupper for hver valuta i tabel 4.

Tabel 4		
	Statslige referencerenter	Ikke-statslige referencerenter
Løbetid	< 1 år	< 1 år
	>1 ≤ 5 år	>1 ≤ 5 år
	> 5 år	> 5 år

3. For renterisikopositioner vedrørende underliggende gældsinstrumenter eller betalingselementer, hvor rentesatsen er knyttet til en referencerente, der afspejler den generelle markedsrente, svarer restløbetiden til tidsrummet op til den næste justering af rentesatsen. I alle andre tilfælde lægges det underliggende gældsinstrumentets restlevetid eller for et betalingselement transaktionens restlevetid til grund.

Artikel 276
Risikoafdækningsgrupper

1. Institutter etablerer risikoafdækningsgrupper i overensstemmelse med stk. 2-5.
2. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en credit default swap.

"Nth to default"-basket credit default swaps behandles således:

- a) størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en "nth to default"-credit default swap, er referencegældsinstrumentets

faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af "nth to default"-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning

- b) der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given "nth to default"-credit default swap. Risikopositioner fra forskellige "nth to default"-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe
- c) den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et "nth to default"-derivat, er som følger:
  - i) 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1-3
  - ii) 0,6 % for andre gældsinstrumenter.

3. I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende:

- a) pengeindskud stillet som sikkerhed til en modpart, når denne modpart ikke har udestående gældsforpligtelser med lav specifik risiko
- b) underliggende gældsinstrumenter,

som ifølge tabel 1 i artikel 325 er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %, fastsættes der en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder.

Når et betalingselement emulerer et sådant gældsinstrument, fastsættes der også en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af referencegældsinstrumentet.

Institutterne kan vælge at samle risikopositioner, der er knyttet til en bestemt udsteders gældsinstrumenter eller til samme udsteders referencegældsinstrumenter, i samme risikoafdækningsgruppe, hvis de er emuleret af betalingselementer eller underlagt en credit default swap.

4. Underliggende finansielle instrumenter, som ikke er gældsinstrumenter, henføres kun til de samme respektive risikoafdækningsgrupper, hvis der er tale om identiske eller lignende instrumenter. I alle andre tilfælde henføres de til særskilte risikoafdækningsgrupper.

Med henblik på dette stykke bestemmer institutter i overensstemmelse med følgende principper, om underliggende instrumenter er lignende instrumenter:

- a) For aktier er det underliggende lignende, hvis det hidrører fra samme udsteder. Et aktieindeks behandles som en særskilt udsteder.
- b) For ædelmetaller er det underliggende lignende, hvis det er det samme metal. Et ædelmetalindeks behandles som et særskilt ædelmetal.
- c) For elektricitet er det underliggende lignende, hvis leveringsrettighederne og -forpligtelserne vedrører det samme ladningstidsinterval inden for og uden for spidsbelastningen inden for et interval på 24 timer.

d) For råvarer er det underliggende lignende, hvis det er den samme råvare. Et råvareindeks behandles som et særskilt indeks.

5. Modpartsrisiko (CCR)-multiplikatorerne ("CCRM") for de forskellige kategorier af risikoafdækningsgrupper er fastsat som anført i følgende tabel:

	Kategorier af risikoafdækningsgrupper	CCRM
1.	Renter	0,2 %
2.	Renter på risikopositioner vedrørende et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en credit default swap, og som ifølge tabel 1 i afsnit IV, kapitel 2, er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder	0,3 %
3.	Renter på risikopositioner vedrørende et gældsinstrument eller referencegældsinstrument, som ifølge tabel 1 i afsnit IV, kapitel 2, er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %	0,6 %
4.	Valutakurser	2,5 %
5.	Elektricitet	4 %
6.	Guld	5 %
7.	Aktier	7 %
8.	Ædelmetaller (bortset fra guld)	8,5 %
9.	Andre råvarer (eksklusive ædelmetaller og elektricitet)	10 %
10.	Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, der ikke er omfattet af ovenstående kategorier	10 %

Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, jf. tabel 5, punkt 10, henføres til særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper for hver kategori af underliggende instrumenter.

6. For transaktioner, som har en ikke-lineær risikoprofil, eller for betalingslementer og transaktioner med gældsinstrumenter som underliggende instrumenter, for hvilke instituttet ikke vil være i stand til at bestemme, alt efter omstændighederne, delta-værdien eller den modificerede varighed ved hjælp af en instrumentmodel, som de kompetente myndigheder har godkendt med henblik på at fastsætte kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisikoen, bestemmer de kompetente myndigheder enten risikopositionernes og de relevante modpartsrisikomultiplikators (CCRM'ers) størrelse ud fra en forsigtig vurdering eller anmoder instituttet om at anvende metoden i afdeling 3. Netting anerkendes ikke, dvs.

eksponeringsværdien fastsættes som om, der var en nettinggruppe, der kun indeholder den enkelte transaktion.

7. Et institut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. afdeling 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.
8. Et institut, der gør brug af sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i kapitel 4, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

AFDELING 6

METODEN MED INTERNE MODELLER

Artikel 277

Metoden med interne modeller

1. Hvis de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at instituttet opfylder kravet i stk. 2, kan de give nævnte institut tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for følgende transaktioner:
  - a) transaktioner i artikel 268, stk. 2, litra a)
  - b) transaktioner i artikel 268, stk. 2, litra b), c) og d)
  - c) transaktioner i artikel 268, stk. 2, litra a)-d).

Hvis et institut har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringers værdi for de transaktioner, der er omhandlet i litra a)-c) i foregående afsnit, kan det også anvende metoden med interne modeller i forbindelse med transaktionerne i artikel 268, stk. 2. litra e).

Uanset del 268, stk. 1, tredje afsnit, kan et institut vælge ikke anvende denne metode på eksponeringer, som er uden betydning med hensyn til størrelse og risiko. I så fald anvender et institut en af de metoder, der er omhandlet i afdeling 3-5, på eksponeringerne.

2. Kompetente myndigheder giver kun institutter tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til de beregninger, der er omhandlet i stk. 1, hvis instituttet har godtgjort, at det opfylder kravene i denne afdeling, og de kompetente myndigheder har efterprøvet, om instituttets modpartsrisiko-styringssystemer er forsvarlige og gennemført korrekt.
3. De kompetente myndigheder kan give institutter tilladelse til i et begrænset tidsrum at lade anvendelsen af metoden med interne modeller ske i faser på tværs af forskellige transaktionstyper. I den periode, hvor anvendelsen sker i faser, kan institutter anvende

metoderne i afdeling 3 eller 5, i forbindelse med transaktionstyper, hvor de ikke anvender metoden med interne modeller.

4. For alle transaktioner med OTC-derivater og terminsforretninger, som et institut ikke har modtaget tilladelse i henhold til stk. 1 til at anvende metoden med interne modeller på, anvender instituttet metoderne i afdeling 3 eller 5.

Nævnte metoder kan permanent anvendes sideløbende inden for en koncern. Inden for et institut kan nævnte metoder kun anvendes sideløbende, hvis en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 276, stk. 6.

5. Et institut, som i overensstemmelse med stk. 1 har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, skal ikke på ny anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3 eller 5, medmindre den kompetente myndighed har givet tilladelse hertil. De kompetente myndigheder giver en sådan tilladelse, hvis instituttet viser, at det er hensigtsmæssigt.
6. Hvis et institut ikke længere opfylder kravene i denne afdeling, underretter det den kompetente myndighed herom og foretager sig et af følgende:
  - a) forelægger den kompetente myndighed en plan for en rettidig fornyet overholdelse
  - b) godtgør over for den kompetente myndighed, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Artikel 278 *Eksponeringens værdi*

1. Hvis et institut i overensstemmelse med artikel 277, stk. 1, har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til beregning af eksponeringens værdi for nogle eller alle de transaktioner, der er omhandlet i nævnte stykke, beregnes eksponeringens værdi for disse transaktioner ud fra nettinggruppen.

Den model, som instituttet anvender til nævnte formål, skal:

- a) angive den sandsynlige fordeling af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, som kan tilskrives fælles ændringer i relevante markedsvARIABLES som renter, valutakurser osv.
  - b) beregne eksponeringsværdien for nettinggruppen på alle fremtidige datoer under hensyntagen til fælles ændringer i markedsvARIABLES.
2. Hvis modellen skal indregne virkningerne af margenberegningen, skal modellen af sikkerhedsstillelsens værdi opfylde de kvantitative, kvalitative og datakravene for metoden med interne modeller i overensstemmelse med denne afdeling, og instituttet kan kun tage hensyn til anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 193, stk. 2, og artikel 232, i deres sandsynlige fordelinger af ændringer i nettinggruppens markedsværdi.
  3. Kapitalgrundlagskravet for modpartskreditrisiko i forbindelse med de Modpartsrisikoeksponeringer, som et institut anvender metoder med interne modeller på, skal være det største af følgende:

- a) kapitalgrundlagskravet for nævnte eksponeringer beregnet på grundlag af den faktisk forventede positive eksponering med brug af aktuelle markedsdata
  - b) kapitalgrundlagskravet for nævnte eksponeringer beregnet på grundlag af den faktisk forventede positive eksponering med brug af en enkelt konsekvent kalibrering i stresssituationer for alle Modpartsrisikoeksponeringer, som de anvender metoden med interne modeller på.
4. Med undtagelse af modparter identificeret som havende specifikke "wrong-way"-risici, der er omfattet af artikel 285, stk. 4 og 5, beregner instituttet eksponeringens værdi som produktet af alpha og den faktisk forventede positive eksponering som følger:

$$\text{Exposure value} = \alpha \cdot \text{Effective EPE}$$

hvor

$\alpha = 1,4$, medmindre de kompetente myndigheder kræver, at α tildeles en højere værdi, eller tillader institutter at anvende deres egne estimater i overensstemmelse med stk. 9.

Den faktiske EPE beregnes ved estimering af den forventede eksponering (EE_t) ud fra den gennemsnitlige eksponering på en senere dato, hvor gennemsnittet fastsættes på grundlag af relevante markedsrisikofaktorerens mulige fremtidige værdier.

Modellen estimerer EE på en række fremtidige datoer t_1, t_2, t_3 osv.

5. Den faktiske EE beregnes rekursivt som:

$$\text{Effective } EE_{t_k} = \max \{ \text{Effective } EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k} \}$$

hvor

den aktuelle dato benævnes t_0 .

Den faktiske EE_{t_0} svarer til den aktuelle eksponering.

6. Den faktiske EPE svarer til den gennemsnitlige faktiske EE i det første år af en fremtidig eksponering. Hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, svarer EPE til gennemsnittet af EE, indtil samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber. Den faktiske EPE beregnes ud fra det vægtede gennemsnit af den faktiske EE:

$$\text{Effective EPE} = \sum_{k=1}^{\min\{1\text{year}, \text{maturity}\}} \text{Effective } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

hvor vægtene $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ tager højde for, at den fremtidige eksponering kan være beregnet på datoer, der ikke er jævnt fordelt over det pågældende tidsinterval.

7. Institutter beregner den forventede eller maksimale eksponering på grundlag af en fordeling af eksponeringer, der tager hensyn til, at eksponeringerne ikke nødvendigvis er normalfordelt.

8. Et institut kan benytte en værdi for fordelingen som beregnet af modellen, der er mere forsigtig end α ganget med den faktiske EPE som beregnet i henhold til ligningen i stk. 4 for hver modpart.
9. De kompetente myndigheder kan uanset bestemmelserne i stk. 4 tillade institutter at anvende deres egne estimater af alpha, hvor:
  - a) alpha svarer til forholdet mellem den interne kapital baseret på en fuldstændig simulering af eksponeringer med modparter (tæller) og den interne kapital baseret på EPE (nævner)
  - b) EPE skal i nævneren anvendes, som om der var tale om et fast udestående lånebeløb.

Ved estimering i overensstemmelse med dette stykke er alpha ikke lavere end 1,2.

10. Ved en estimering af alpha i henhold til stk. 9 skal et institut sikre, at tælleren og nævneren beregnes på en måde, der stemmer overens med hensyn til modelleringsmetoder, parameterspecifikationer og porteføljesammensætning. Den metode, der anvendes til at estimate α , skal baseres på instituttets metode for den interne kapital, være veldokumenteret og underkastes en uafhængig validering. Et institut skal desuden revidere sine estimater af alpha mindst fire gange om året eller hyppigere, hvis porteføljens sammensætning varierer over tid. Et institut skal også vurdere modelrisikoen.
11. Et institut skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at dets interne estimater af alpha i tælleren afspejler væsentlige kilder til afhængighed, i fordelingen af markedsværdierne af de pågældende transaktioner eller af porteføljer af transaktioner fordelt på tværs af de forskellige modparter. Interne estimater af alpha skal tage hensyn til porteføljernes granulering.
12. Ved tilsyn med brugen af estimater i henhold til stk. 9 tager kompetente myndigheder højde for den væsentlige variation i estimater af alpha, som skyldes muligheden for fejlspecifikation i de modeller, der anvendes for tælleren, navnlig i tilfælde af konveksitet.
13. Volatiliteten og korrelationen af de faktorer for markedsrisici, der anvendes i den samlede simulering af markeds- og kreditrisiko, skal i givet fald baseres på kreditrisikofaktoren for at afspejle mulige stigninger i volatiliteten eller korrelation under økonomisk nedgang.

Artikel 279

Eksponeringsværdien for nettinggrupper omfattet af en margenaftale

1. Hvis nettinggruppen er omfattet af en margenaftale og en daglig værdiansættelse til markedsværdi, kan et institut anvende en af følgende EPE-værdier:
  - a) den faktiske EPE, uden hensyntagen til eventuel sikkerhed, modtaget eller stillet ved en margin plus eventuel sikkerhedsstillelse over for modparten, der er uafhængig af den daglige værdiansættelse og fastsættelse af margin eller den aktuelle eksponering
  - b) et tillæg, der afspejler den potentielle forøgelse af eksponeringen i løbet af den risikoperiode, margenaftalen dækker, plus, afhængigt af hvad der er størst:

- i) den aktuelle eksponering, herunder modtaget eller stillet sikkerhed, dog ikke "called" eller omtvistet sikkerhedsstillelse
  - ii) den største nettoeksponering, herunder sikkerhedsstillelse i henhold til margaftalen, som ikke udløser "collateral call". Beløbet afspejler alle gældende tærskler, minimumsoverførsler, uafhængige beløb og initialmargener i henhold til margaftalen
- c) hvis modellen afspejler marginberegningens virkninger ved estimeringen af EE, kan instituttet med forbehold af den kompetente myndigheds tilladelse anvende modellens EE-værdi direkte i ligningen i artikel 13, stk. 5. De kompetente myndigheder giver kun en sådan tilladelse, hvis de efterprøver, at modellen afspejler marginberegningens virkninger ved estimering af EE korrekt.

For så vidt angår litra b) beregner institutter tillægget som den forventede positive ændring af transaktionernes markedsværdi i den risikoperiode, margaftalen dækker. Ændringer i sikkerhedsstillelsens værdi afspejles ved brug af de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med kapitel 4, afdeling 3, eller egne estimater af volatilitetsjusteringer efter den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, men der påtages ikke sikkerhedsstillelse i marginrisikoperioden. Den risikoperiode, margaftalen dækker, er underlagt de minimumsperioder, der er omhandlet i stk. 2-4.

2. For transaktioner, som er omfattet af daglig marginberegning og værdiansættelse, skal marginrisikoperioden, som anvendes til modellering af eksponeringsværdien med margaftaler, mindst svare til:
- a) 5 arbejdsdage for nettinggrupper, der kun består af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og margenlån
  - b) 10 arbejdsdage for alle andre nettinggrupper.

For litra a) og b) gælder følgende undtagelser:

- i) for alle nettinggrupper, hvor antallet af handler overstiger 5 000 på et givet tidspunkt i løbet af et kvartal, skal marginrisikoperioden i det efterfølgende kvartal mindst svare til 20 arbejdsdage. Denne undtagelse finder ikke anvendelse på institutters handelsseksponeringer
- ii) for nettinggrupper med en eller flere handler, som enten omfatter illikvid sikkerhedsstillelse eller et OTC-derivat, der ikke let kan erstattes, skal marginrisikoperioden mindst svare til 20 arbejdsdage.

Et institut bestemmer, om sikkerhedsstillelse er illikvid, eller om OTC-derivater ikke let kan erstattes i stresssituationer kendetegnet ved mangel på fortsat aktive markeder, hvor en modpart i løbet af to dage eller mindre ville kunne opnå adskillige prisnoteringer, som ikke ville bevæge markedet eller svare til en pris, som afspejler en nedsættelse (i tilfælde af sikkerhedsstillelse) eller en præmie (i tilfælde af et OTC-derivat) af markedsværdien.

Et institut skal overveje, om de handler eller værdipapirer, det har som sikkerhedsstillelse, er koncentreret omkring en bestemt modpart, og om instituttet ville kunne erstatte nævnte handler eller værdipapirer, hvis modparten forlod markedet i hast.

3. Hvis et institut har været involveret i mere end to "margin call"-tvister i forbindelse med en bestemt nettinggruppe eller modpart i de to umiddelbart foregående kvartaler, som har været længere end den i henhold til stk. 2 gældende risikoperiode, marginaftalen omfatter, anvender instituttet en margenrisikoperiode, som er mindst dobbelt så lang som perioden i stk. 2, for nævnte nettinggruppe i de to efterfølgende kvartaler.
4. Ved margenberegning med et tidsinterval på N dage, skal margenrisikoperioden mindst svare til perioden i stk. 2, F, plus N dage minus én dag. Dvs.:

$$\text{Margenrisikoperiode} = F + N - 1.$$

5. Hvis den interne model indregner virkningen af margenberegning på ændringer i nettinggruppens markedsværdi, skal instituttet beregne anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen sammen med eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner.
6. Hvis et institut ikke kan beregne sikkerhedsstillelse sammen med eksponeringen, medtager det ikke virkningen af anden sikkerhedsstillelse end kontanter af samme valuta som selve eksponeringen i sine beregninger af eksponeringsværdien for OTC-derivat- og værdipapirfinansieringstransaktioner, medmindre det enten bruger volatilitetsjusteringer, som er i overensstemmelse med standarderne i den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse med egne volatilitetsjusteringsestimater eller de tilsynsbaserede standardvolatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4.
7. Institutter, som anvender metoden med interne modeller, ser i deres modeller bort fra virkningen af en reduktion af eksponeringsværdien, som skyldes bestemmelser i en aftale om sikkerhedsstillelse med krav om sikkerhedsstillelse, hvis modpartens kreditkvalitet forringes.

Artikel 280

Modpartsrisikostyring – Politikker, processer og systemer

1. Et institut skal oprette og til enhver tid råde over et modpartsrisiko-styringssystem, som består af:
  - a) politikker, processer og systemer, der sikrer identificering, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af modpartsrisiko
  - b) procedurer, der sikrer, at nævnte politikker, processer og systemer overholdes.

Nævnte politikker, procedurer og systemer skal være konceptuelt forsvarlige, implementeret med integritet og veldokumenterede. Dokumentationen skal omfatte en redegørelse for de empiriske teknikker, der benyttes til måling af modpartsrisiko.

2. Det modpartsrisiko-styringssystemet, som der stilles krav om i stk. 1, skal tage hensyn til markeds- og likviditetsrisici og til retlige og operationelle risici, der er relateret til modpartsrisikoen. Systemet skal navnlig sikre, at instituttet overholder følgende principper:
- det må ikke drive forretninger med en modpart uden at bedømme dennes kreditværdighed
  - det skal tage fornødent hensyn til den kreditrisiko, der forekommer i forbindelse med afviklingen og forud for denne
  - det skal i den udstrækning, det er praktisk muligt, håndtere sådanne risici på modpartsniveau ved at aggregere eksponeringer med modparter med andre krediteksponeringer og på firmaniveau.

3. Et institut, som anvender metoden med interne modeller, godtgør over for den kompetente myndighed, at modpartsrisiko-styringssystemet tager højde for de likviditetsrisici, der er forbundet med følgende:

- eventuelle indkommende "margin calls" i forbindelse med udskiftning af variationsmargen eller andre margentyper, f.eks. initialmargen eller uafhængig margen, ved negative markedspåvirkninger
- eventuelle indkommende "calls" om returnering af overskydende sikkerhedsstillelse fra modparter
- "calls", som skyldes en eventuel nedgradering af ens egen eksterne kreditkvalitetsvurdering.

Et institut skal sikre, at karakteren og tidshorizonten ved sikkerhedsgenanvendelse er i overensstemmelse med likviditetsbehovene og ikke skader dets evne til at stille eller returnere sikkerhed rettidigt.

4. Et instituts ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i, og sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til modpartsrisikostyring. Den øverste ledelse skal gennem en formel proces være opmærksom på de begrænsninger og antagelser, der knytter sig til den anvendte model, og på de konsekvenser, disse begrænsninger og antagelser kan få for resultaternes pålidelighed. Den øverste ledelse skal også være opmærksom på de usikkerheder, der kendetegner markedsforholdene og de operationelle forhold, og vide, hvordan disse afspejles i modellen.
5. De daglige rapporter udarbejdet i overensstemmelse med artikel 281, stk. 2, litra b), vedrørende et instituts Modpartsrisikoeksponeringer, gennemgås med henblik på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle kreditchefer eller handlere har foretaget, og reduktioner af instituttets samlede modpartsrisikoeksponering.
6. Et instituts modpartsrisiko-styringssystem, som er oprettet i overensstemmelse med stk. 1, skal anvendes i kombination med interne kredit- og handelsbegrænsninger. Kredit- og handelsbegrænsningerne skal relateres til instituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsekvent over tid, og som er velkendt af kreditchefer, handlere og den øverste ledelse. Et

institut skal have en formel proces til indberetning af overtrædelser af risikobegrænsninger til det korrekte ledelsesniveau.

7. Instituttet skal i forbindelse med sin opgørelse af modpartsrisiko også måle anvendelsen af kreditlinjer fra dag til dag og inden for samme dag. Instituttet skal måle den aktuelle eksponering både med og uden sikkerhedsstilling. På portefølje- og modparts niveau skal instituttet beregne og overvåge den maksimale eksponering eller den potentielle fremtidige eksponering med det konfidensinterval, instituttet har valgt. Instituttet skal tage hensyn til store eller koncentrerede positioner, bl.a. i forhold til grupper af indbyrdes relaterede modparter, brancher og markeder.
8. Instituttet skal oprette og til enhver tid råde over et systematisk og grundigt program med stresstest. Resultaterne af disse stresstest gennemgås regelmæssigt og mindst én gang i kvartalet af den øverste ledelse og afspejles i de modpartsrisikopolitikker og grænser, som ledelsesorganet eller den øverste ledelse fastsætter. Hvis stresstest afslører en særlig sårbarhed over for bestemte omstændigheder, skal instituttet øjeblikkeligt sikre, at disse risici håndteres.

Artikel 281

Organisationsstrukturer for modpartsrisikostyring

1. Et institut, som anvender metoden med interne modeller, skal oprette og til enhver tid råde over:
  - a) en risikokontrolenhed, som er i overensstemmelse med stk. 2
  - b) en sikkerhedsstyringsenhed, som er i overensstemmelse med stk. 3
2. Risikokontrolenheden står for udformningen og iværksættelsen af dets modpartsrisikostyring og skal foretage den indledende og løbende validering af modellen, varetage følgende funktioner og opfylde følgende krav:
  - a) den skal stå for udformningen og iværksættelsen af instituttets modpartsrisikostyringssystem
  - b) den skal udarbejde daglige rapporter om og analysere resultaterne af instituttets risikomålingsmodel. Nævnte analyse skal omfatte en evaluering af forholdet mellem modpartsrisiko-eksponeringsværdier og handelsbegrænsninger
  - c) den skal kontrollere inputdataenes integritet og udarbejde og analysere rapporter om resultaterne af instituttets risikomålingsmodel samt evaluere forholdet mellem risikoeksponeringsværdier og kredit- og handelsbegrænsninger
  - d) den skal drives uafhængigt af erhvervskredit- og handelsafdelingerne og må ikke udsættes for upassende indflydelse
  - e) den skal have det fornødne personale
  - f) den skal rapportere direkte til instituttets øverste ledelse

- g) dens arbejde skal integreres tæt med instituttets daglige kreditrisikostyring
  - h) dens resultater skal udgøre en integreret del af proceduren for planlægning, overvågning og styring af instituttets kreditrisikoprofil og overordnede risikoprofil.
3. Risikostyringsenheden varetager følgende opgaver og funktioner:
- a) beregner og foretager "margin calls", styrer "margin call"-tvister og foretager dagligt en nøjagtig indberetning af uafhængige beløbsniveauer, initialmargener og variationsmargener
  - b) kontrollerer integriteten af de data, der anvendes til at foretage "margin calls", og sikrer, at de er konsekvente og regelmæssigt sammenholdes med alle relevante datakilder i instituttet
  - c) registrerer omfanget af sikkerhedsgenanvendelse og eventuelle ændringer af instituttets rettigheder til eller i forbindelse med den sikkerhed, det stiller
  - d) indberetter til det korrekte ledelsesniveau, hvilke typer sikkerhedsaktiver, som genanvendes, og betingelserne for en sådan genanvendelse, herunder instrumentet, kreditkvaliteten og løbetiden
  - e) registrerer koncentration til de enkelte typer sikkerhedsaktiver, som instituttet accepterer
  - f) indberetter regelmæssigt og mindst én gang i kvartalet oplysninger om sikkerhedsstyring til den øverste ledelse, herunder informationer om, hvilket type sikkerhed der er modtaget og stillet, størrelsen, aldring og grunden til "margin call"-tvister. Den interne rapportering skal også afspejle udviklingen i disse tal.
4. Den øverste ledelse skal afsætte tilstrækkelige ressourcer til risikostyringsenheden, jf. stk. 1, litra b), med henblik på at sikre, at systemerne opnår driftsresultater på et passende niveau, som målt ved instituttets rettidige og nøjagtige "margin calls" og instituttets rettidige reaktion på modparternes "margin calls". Den øverste ledelse skal sikre, at enheden har det fornødne personale til at behandle "calls" og tvister rettidigt selv under en alvorlig krise på markedet og til at sætte instituttet i stand til at begrænse antallet af omfattende tvister forårsaget af handelsvolumen.

Artikel 282

Gennemgang af modpartsrisiko-styringssystemet

Et institut skal regelmæssigt foretage en uafhængig gennemgang af modpartsrisiko-styringssystemet ved hjælp af sin egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang skal både omfatte aktiviteterne i kontrolenheden og i sikkerhedsstyringsenheden som krævet i artikel 281, hvor der som et minimum ses på:

- a) dokumentationen vedrørende modpartsrisiko-styringssystemet og -proceduren, og hvorvidt denne er fyldestgørende, som krævet i artikel 280
- b) modpartsrisiko-kontrolenhedens organisering som krævet i artikel 281, stk. 1, litra a)

- c) sikkerhedsstyringsenhedens organisering som krævet i artikel 281, stk. 1, litra b)
- d) integreringen af modpartsrisikomålinger i den daglige risikostyring
- e) proceduren for godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handels- og administrationsafdelingerne
- f) valideringen af eventuelle større ændringer i modpartsrisiko-målingsproceduren
- g) de modpartskreditrisici, der tages højde for i risikomålingsmodellen
- h) ledelsesinformationssystemets integritet
- i) modpartsrisikodataenes nøjagtighed og fuldstændighed
- j) nøjagtig afspejling af betingelser i aftaler om sikkerhedsstillelse og netting i målinger af eksponeringsværdien
- k) kontrollen af, om de datakilder, der anvendes i forbindelse med modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, herunder om sådanne datakilder er uafhængige
- l) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten og korrelationen
- m) nøjagtigheden af vurderingen og beregningen af risikotransformering
- n) kontrol af modellens nøjagtighed ved hjælp af hyppig efterprøvning ("back-testing") som omhandlet i artikel 287, stk. 1, litra b)-e)
- o) modpartsrisiko-kontrolens og sikkerhedsstyringsenhedens opfyldelse af de relevante reguleringsmæssige krav.

Artikel 283
Brugstest

1. Institutter skal sikre, at den fordeling af eksponeringer, som genereres ved hjælp af den model, der anvendes til beregning af den faktiske EPE, integreres i instituttets daglige modpartsrisikostyringsprocedure, og at der tages højde for resultatet af modellen i forbindelse med kreditbevillingen, styringen af modpartsrisikoen og den interne kapitalallokering.
2. Instituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det i mindst ét år forud for de kompetente myndigheders tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, jf. artikel 277, har anvendt en model til beregning af fordelingen af eksponeringer, som beregningen af EPE baseres på, og som i det store og hele opfylder kravene, der er fastsat i denne afdeling.
3. Den model, der anvendes til beregning af fordelingen af eksponeringer med modparter, skal indgå i en struktur til styring af modpartsrisiko som krævet i artikel 280. Denne struktur skal indbefatte måling af anvendelsen af kreditlinjer, aggregering af eksponeringer med modparter med andre krediteksponeringer og allokeringen af den interne kapital.

4. Ud over EPE skal instituttet måle og kontrollere sine aktuelle eksponeringer. Instituttet skal om nødvendigt måle den aktuelle eksponering både med og uden sikkerhedsstillelse. Brugstesten kræver, at instituttet måler modpartsrisikoen på andre måder, f.eks. i form af den maksimale eksponering, baseret på den fordeling af eksponeringer, der genereres med den samme model, som anvendes til beregning af EPE.
5. Instituttet skal være i stand til at estimere EE hver dag, medmindre det godtgør over for de kompetente myndigheder, at dets modpartsrisikoeksponeringer gør det berettiget at foretage mindre hyppige beregninger. Det skal også estimere EE efter en bestemt tidsprofil for prognosehorisonter, der på dækkende vis afspejler tidsstrukturen for fremtidige cash flows og kontraktens løbetid og på en måde, der stemmer overens med eksponeringens betydning og sammensætning.
6. Eksponeringen skal måles i hele den periode, som de enkelte kontrakter i nettinggruppen dækker, og ikke kun det første år, og den skal overvåges og kontrolleres. Instituttet skal indføre procedurer, der gør det muligt at påvise og kontrollere risici vedrørende modparter, hvor eksponeringen strækker sig over mere end ét år. Anslåede forøgelse af eksponeringen skal desuden indarbejdes i den interne model, som instituttet anvender i forbindelse med den interne kapital.

Artikel 284
Stresstest

1. Instituttet skal have et omfattende stresstestprogram for modpartsrisiko, herunder til brug ved vurderingen af kapitalgrundlagskravene i forbindelse med modpartsrisiko, som opfylder kravene i stk. 2-10.
2. Det skal afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke instituttets krediteksponering i negativ retning, og vurdere instituttets evne til at modstå sådanne ændringer.
3. Programmets stressværdier skal sammenholdes med risikogrænser, og instituttet skal betragte dem som en del af proceduren, der er fastsat i artikel 79 i direktiv [inserted by OP].
4. Programmet skal overordnet registrere handelseksponeringer og aggregerede eksponeringer på tværs af alle former for modpartsrisici i forbindelse med specifikke modparter inden for en tilstrækkelig tidsramme til at foretage regelmæssige stresstest.
5. Det skal mindst sørge for månedlige eksponeringsrelaterede stresstest af vigtige markedsrisikofaktorer som f.eks. renter, fx, aktier, creditspreads og råvarepriser for alle instituttets modparter for at identificere og om nødvendigt sætte instituttet i stand til at reducere for store koncentrationer i specifikke retningsbestemte risici. Eksponeringsrelaterede stresstest – herunder enkeltfaktor-, multifaktor- og væsentlige ikke-retningsbestemte risici – og fælles stresstest af eksponering og kreditværdighed foretages for de enkelte modparter, for modpartskoncerner og for institutter aggregerede CCR.
6. Det anvender mindst én gang i kvartalet multifaktor-stresstestscenarier og vurderer væsentlige ikke-retningsbestemte risici, herunder rentekurveeksponering og basisrisici. Multifaktor-

- stresstest skal som et minimum tage højde for nedenstående scenarier, hvor følgende gør sig gældende:
- a) alvorlige økonomiske begivenheder eller alvorlige begivenheder på markedet
  - b) væsentligt generelt fald i markedslivviditeten
  - c) et stort finansielt mellemlid realiserer positioner.
7. Omfanget af de underliggende risikofaktorer chok skal være i overensstemmelse med stresstestens formål. Ved vurdering af solvens i stressituationer skal de underliggende risikofaktorer chok være tilstrækkeligt omfattende til at tage højde for ekstreme historiske markedsførhold og ekstreme, men troværdige, markedsbetingelser i stressituationer. Stresstest har til formål at vurdere virkningen af sådanne chok på kapitalgrundlag, kapitalgrundlagskrav og indtjening. Med henblik på den daglige porteføljeovervågning, risikoafdækning og styring af koncentrationer skal testprogrammet også tage højde for mindre alvorlige og mere sandsynlige scenarier.
8. Programmet skal, hvis det er passende, indeholde bestemmelser om omvendte stresstest for at identificere ekstreme, men troværdige scenarier, som kunne medføre væsentlige negative resultater. Omvendte stresstest skal tage højde for virkningerne af væsentlig ikke-linearitet i porteføljen.
9. Resultaterne af programmets stresstest indrapporteres regelmæssigt, og mindst én gang i kvartalet, til den øverste ledelse. Rapporterne og analysen af resultaterne skal omfatte de største virkninger på modparts niveau på tværs af porteføljen, væsentlige koncentrationer inden for porteføljesegmenter (inden for den samme erhvervsgren eller region) og relevante portefølje- og modpartsspecifikke udviklingstendenser.
10. Den øverste ledelse skal spille en afgørende rolle med hensyn til at integrere stresstest i instituttets risikostyringsramme og risikokultur og sikre, at resultaterne får betydning og anvendes til at styre modpartsrisiko. Resultaterne af stresstest for væsentlige eksponeringer vurderes i forhold til retningslinjer, som viser instituttets risikovillighed, og forelægges for den øverste ledelse til drøftelse og handling, når der identificeres overdrevne eller koncentrerede risici.

Artikel 285
"Wrong way"-risiko

1. I denne artikel gælder det:
- a) Generel "wrong-way"-risiko opstår, når sandsynligheden for, at modparterne misligholder deres forpligtelser, er positivt korreleret med generelle markedsrisikofaktorer.
  - b) Specifik "Wrong-Way"-risiko opstår, når der er en juridisk forbindelse mellem modparten og udstederen af det underliggende for OTC-derivat- eller værdipapirfinansieringstransaktionen.

2. Institutter skal tage tilstrækkeligt hensyn til eksponeringer, der giver anledning til en væsentlig specifik og generel "wrong-way"-risiko.
3. Med henblik på at identificere generelle "wrong-way"-risici udformer institutter stresstest og scenarieanalyser, der har til formål at stress risikofaktorer, som er negativt relateret til modpartens kreditværdighed. Sådanne test skal tage højde for de alvorlige chok, der kan opstå, når forholdet mellem risikofaktorer er ændret. Institutter skal overvåge generelle "wrong way"-risici for produkter, for regioner, for erhvervsgrene og for andre kategorier, som er relevante for deres forretninger.
4. Institutter skal indføre procedurer, der gør det muligt at identificere, overvåge og kontrollere situationer, hvor der opstår specifik "wrong-way"-risiko for de enkelte retlige enheder, begyndende med transaktionens indgåelse og videre gennem hele dens løbetid. Transaktioner med modparter, hvor der er identificeret specifik "wrong-way"-risiko, behandles i overensstemmelse med stk. 5.
5. Institutter beregner kapitalgrundlagskrav for modpartskreditrisiko (CCR) i forhold til modparter, hvor der er identificeret specifik "wrong-way"-risiko, i overensstemmelse med følgende principper:
  - a) instrumenter med specifik "wrong-way"-risiko indgår ikke i den samme nettinggruppe som andre transaktioner med modparten, og behandles hver især som en separat nettinggruppe
  - b) inden for en sådan separat nettinggruppe svarer eksponeringsværdien af "single-name"- "credit default swaps" til det fulde forventede tab i forbindelse med de underliggende instrumenters resterende dagsværdi ("fair value") ud fra den antagelse, at den underliggende udsteder er trådt i likvidation
  - c) tab givet misligholdelse (LGD) for et institut, som anvender metoden i kapitel 3, er 100% for sådanne "swap"-transaktioner
  - d) den gældende risikovægt for et institut, som anvender metoden i kapitel 2, svarer til vægten for en usikret transaktion
  - e) for alle andre transaktioner vedrørende et "single name" i en sådan separat nettinggruppe svarer eksponeringsværdien til transaktionens værdi ud fra den antagelse, at der er tale om "jump-to-default" for den underliggende forpligtelse
  - f) i det omfang der gøres brug af eksisterende markedsrisikoberegninger for kapitalgrundlagskrav i forbindelse med forøget misligholdelses- og migrationsrisiko, jf. afsnit IV, kapitel 5, afdeling 4, som allerede indeholder en LGD-antagelse, er LGD i den anvendte formel 100 %.
6. Institutter sørger for regelmæssig rapportering til den øverste ledelse og ledelsesorganets relevante udvalg både om specifikke og generelle "wrong-way"-risici, og om de foranstaltninger der er truffet med henblik på at styre nævnte risici.

Artikel 286
Modelleringsprocessens integritet

1. Institutter skal sikre modelleringsprocessens integritet, jf. artikel 278, ved som et minimum at træffe følgende foranstaltninger:
  - a) Modellen skal afspejle de vilkår og specifikationer, transaktionen er underlagt, på en aktuel, fyldestgørende og konservativ måde.
  - b) Nævnte vilkår omhandler bl.a. nominelle kontraktbeløb, løbetid, referenceaktiver, aftaler vedrørende margenberegning og nettingsystemer.
  - c) Nævnte vilkår og specifikationer skal opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision.
  - d) En procedure for godkendelse af nettingsystemer forudsætter en udtalelse fra juridisk personale for at kontrollere retskraften af netting under nævnte systemer.
  - e) Kontrollen i litra d) skal indlæses i databasen i litra c) af en uafhængig enhed.
  - f) Overførslen af data vedrørende transaktionsvilkår og -specifikationer til EPE-modellen skal underkastes intern revision.
  - g) Der skal findes processer til formel afstemning mellem modellen og kildedatasystemer med henblik på løbende at kontrollere, at transaktionsvilkår og -specifikationer afspejles på korrekt eller i hvert fald konservativ vis i EPE.

2. Der benyttes aktuelle markedsdata til beregning af aktuelle eksponeringer. Institutter kan kalibrere EPE-modellen ved at anvende enten historiske markedsdata eller markedsudledte data til at opstille parametre for de underliggende stokastiske processer, f.eks. drift, volatilitet og korrelation. Hvis et institut anvender historiske data, skal det inddrage sådanne data for en periode på mindst tre år. Dataene skal ajourføres mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det er nødvendigt for at afspejle markedsforholdene.

Til beregning af den faktiske EPE ved hjælp af stresskalibrering kalibrerer instituttet den faktiske EPE enten ved brug af data for en periode på tre år, som omfatter en periode, hvor modparternes "credit default spreads" sættes under pres, eller markedsudledte data fra en sådan kriseperiode.

Instituttet tager i den forbindelse højde for kravene i stk. 3, 4 og 5.

3. Instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, mindst én gang i kvartalet, at den kriseperiode, der anvendes til beregningen i dette stykke, svarer til en periode med øget "credit default swap" eller andre kreditspredninger (f.eks. lån eller erhvervsobligationer) for et repræsentativt udvalg af modparter med handlede kreditspredninger. Hvis instituttet ikke har tilstrækkelige kreditspredningsdata for en modpart, konverteres nævnte modpart til specifikke kreditspredningsdata baseret på region, intern rating og forretningstyper.

4. EPE-modellen for alle modparter anvender data, enten historiske eller udledte, som omfatter data fra perioden med kreditkrise, og anvender sådanne data på en måde, som er i

overensstemmelse med den metode, der anvendes til kalibrering af EPE-modellen til aktuelle data.

5. Til at evaluere, hvor effektiv stresskalibreringen af EEPE er, opretter instituttet en række benchmarkporteføljer, som er sårbare i forhold til de vigtigste risikofaktorer, som instituttet eksponeres for. Eksponeringen i forhold til disse benchmarkporteføljer beregnes ved anvendelse af a) en stressmetode, der er baseret på aktuelle markedsværdier og modelparametre, som er kalibreret til markedsforholdene i krisesituationer, og b) den eksponering, der opstår i kriseperioden, men ved anvendelse af den metode, der er omhandlet i denne afdeling (markedsværdien ved kriseperiodens udgang, volatiliteter og korrelationer fra den 3-årige kriseperiode).

De kompetente myndigheder kræver, at instituttet tilpasser stresskalibreringen, hvis eksponeringen i forhold til nævnte benchmarkporteføljer afviger væsentligt fra hinanden.

6. Et institut skal underkaste modellen en valideringsprocedure, som er nærmere defineret i instituttets politikker og procedurer. Nævnte valideringsprocedure skal:
  - a) præcisere, hvilke undersøgelser der kræves for at sikre modellens integritet, og identificere forhold, som bevirker, at de forudsætninger, der ligger til grund for modellen, ikke er passende, hvilket derfor kan resultere i, at EPE vurderes for lavt
  - b) omfatte en undersøgelse af, hvor omfattende EPE-modellen er.
7. Et institut skal overvåge relevante risici og indføre procedurer med henblik på at justere sin estimering af EEPE, når disse risici antager et vist omfang. For at overholde dette stykke skal instituttet:
  - a) identificere og kontrollere sine eksponeringer over for specifikke "wrong-way"-risici, der opstår som omhandlet i artikel 285, stk. 1, litra b), og eksponeringer over for generelle "wrong-way"-risici, der opstår som omhandlet i artikel 285, stk. 1, litra a)
  - b) hvis eksponeringernes risikoprofil efter et år er stigende, regelmæssigt sammenligne estimatet af en relevant eksponeringsværdi for et år med den samme eksponeringsværdi for hele eksponeringens levetid
  - c) i forbindelse med eksponeringer med kort løbetid (under et år) regelmæssigt sammenligne genanskaffelsesomkostningerne (den aktuelle eksponering) med den faktiske eksponeringsprofil og opbevare data, der gør det muligt at foretage en sådan sammenligning.
8. Et institut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. afdeling 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.
9. Et institut, der bruger sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i kapitel 4, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

10. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for denne artikels anvendelse.

Artikel 287
Krav til risikostyringssystemet

1. Et institut skal opfylde følgende krav:
- a) Det skal opfylde de kvalitetskrav, der er anført i tredje del, afsnit IV, kapitel 5.
  - b) Det skal regelmæssigt gennemføre et "back-testing"-program og sammenligne de risikoforanstaltninger, som modellen genererer, med realiserede risikoforanstaltninger og hypotetiske ændringer baseret på statistiske positioner med realiserede foranstaltninger.
  - c) Det skal foretage en indledende validering og en løbende periodisk gennemgang af CCR-eksponeringsmodellen og de risikoforanstaltninger, den genererer. Valideringen og gennemgangen skal være uafhængige af modellens udvikling.
  - d) Ledelsesorganet og den øverste ledelse skal være involveret i risikostyringsprocessen og skal sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til kreditrisiko- og CCR-styring. I den forbindelse skal de daglige rapporter, som den uafhængige risikokontrolenhed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 281, stk. 1, litra a), udarbejder, gennemgås på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle handlere har foretaget, og reduktioner af instituttets samlede risikoeksponering.
  - e) Den interne risikomålingsmodel skal integreres med instituttets daglige risikostyring.
  - f) Risikomålingssystemet skal anvendes sammen med interne handels- og eksponeringsbegrænsninger. I den forbindelse skal eksponeringsbegrænsninger relateres til instituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsekvent over tid, og som er velkendt af handlere, kreditchefer og den øverste ledelse.
  - g) Et institut skal sikre, at dets risikostyringssystem er veldokumenteret. Det skal navnlig til enhver tid råde over et dokumenteret sæt af interne politikker, kontroller og procedurer vedrørende brugen af risikomålingssystemet og foranstaltninger til sikring af, at nævnte politikker overholdes.
  - h) Der foretages regelmæssigt en uafhængig gennemgang af instituttets risikostyringssystem i forbindelse med instituttets egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang omfatter både handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter. Der skal med regelmæssige mellemrum (og mindst én gang om året) foretages en revision af den samlede risikostyringsprocedure, hvor der som et minimum ses på alle de forhold, der er omhandlet i artikel 282.
  - i) Den løbende validering af CCR-modeller, herunder "back-testing", gennemgås regelmæssigt på et ledelsesniveau med beføjelser til at beslutte, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at afhjælpe svagheder ved modellerne.

2. Kompetente myndigheder tager hensyn til, i hvilket omfang institutter opfylder kravene i stk. 1, når de fastsætter niveauet for alpha, jf. artikel 278, stk. 4. Kun for de institutter, som opfylder nævnte krav fuldt ud, kan anvendelse af den minimale multiplikationsfaktor komme på tale.
3. Institutter skal dokumentere den proces, der ligger til grund for indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodellen, og beregningen af de risikoforanstaltninger, som genereres ved hjælp af modellerne, tilstrækkeligt detaljeret til, at tredjeparter kan genskabe henholdsvis analysen og risikoforanstaltningerne. Nævnte dokumentation skal indeholde oplysninger om, hvor hyppigt "back-testing" og eventuelt anden løbende validering skal foretages, hvordan valideringen skal foregå i forhold til datastrømme og porteføljer, og de analyser, der anvendes.
4. Institutter skal definere kriterier, som kan anvendes til at vurdere CCR-eksponeringsmodellerne og de modeller, som giver input til eksponeringsberegningen, og til enhver tid råde over en skriftlig strategi, som beskriver den proces, hvorved uacceptable resultater identificeres og afhjælpes.
5. Institutter skal definere, hvordan repræsentative modpartsporteføljer opbygges med henblik på validering af en CCR-eksponeringsmodel og dens risikoforanstaltninger.
6. Ved validering af CCR-eksponeringsmodeller og deres risikoforanstaltninger, som genererer forventede fordelinger, tages der hensyn til mere en enkelt statistik over den forventede fordeling.

Artikel 288

Valideringskrav for EPE-modeller

1. Institutter skal som led i den indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodellen og risikoforanstaltningerne sikre, at følgende krav opfyldes:
  - a) instituttet foretager "back-testing" ved brug af historiske data om bevægelser i markedsrisikofaktorer forud for de kompetente myndigheders tilladelse, jf. artikel 277, stk. 1. Nævnte "back-testing" skal tage højde for en række specifikke tidshorisonter for prognoser på op til mindst et år, med en række forskellige indledningsdatoer og en lang række markedsforhold
  - b) institutter, som anvender metoden i artikel 278, stk. 12, litra b), skal regelmæssigt validere modellen for at kontrollere, om faktiske aktuelle eksponeringer er i overensstemmelse med prognoser for alle marginperioder inden for ét år. Hvis nogle af handlerne i nettinggruppen har en løbetid på under ét år, og nettinggruppen har større risikofaktorfølsomheder uden disse handler, tages der hensyn hertil ved valideringen
  - c) det foretager "back-testing" af CCR-eksponeringsmodellens resultater og modellens relevante risikoforanstaltninger samt prognoserne for markedsrisikofaktorer. I forbindelse med sikrede handler skal de betragtede tidshorisonter for prognoser omfatte dem, der afspejler typiske risikoperioder for margenaftaler anvendt ved sikrede handler eller marginhandler

- d) hvis modelvalideringen viser, at den faktiske EPE undervurderes, træffer instituttet de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe modellens unøjagtighed
- e) det skal afprøve de beregningsmodeller, der anvendes til bestemmelse af CCR-eksponeringer for et givet scenario af fremtidige påvirkninger af markedsrisikofaktorer som led i den indledende og løbende modelvalideringsprocedure. Modeller til prisfastsættelse af optioner skal tage højde for, at optionernes værdi med hensyn til markedsrisikofaktorer har en ikke-lineær karakter
- f) CCR-eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at aggregere de eksponeringer, der indgår i nettinggruppen. Instituttet skal sikre sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen
- g) CCR-eksponeringsmodellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at indregne virkningerne af margenberegningen. Den skal tage hensyn både til det nuværende margenbeløb og til den margen, der på et senere tidspunkt måtte blive overført mellem modparterne. Der skal i en sådan model tages højde for de margenaftaler, der er en- eller tosidige, frekvensen af "margin calls", den risiko, der er tale om i margenperioden, den nedre tærskel for usikrede eksponeringer, som instituttet er villig til at acceptere, og det mindste overførselsbeløb. Modellen skal enten estimere ændringer i markedsværdien af den stillede sikkerhed eller følge reglerne i kapitel 4
- h) der skal som led i modelvalideringsproceduren foretages statistisk, historisk "back-testing" af repræsentative modparter. Instituttet skal med regelmæssige intervaller foretage en sådan "back-testing" af en række repræsentative modpartsporteføljer, som er faktiske eller hypotetiske. Nævnte repræsentative porteføljer udvælges ud fra deres følsomhed over for vigtige risikofaktorer og kombinationer af risikofaktorer, som instituttet er udsat for
- i) institutter foretager "back-testing", som er udformet med henblik på at afprøve CCR-eksponeringsmodellens centrale forudsætninger og de relevante risikoforanstaltninger, herunder det modelberegnete forhold mellem den samme risikofaktors restløbetider og de modelberegnete forhold mellem risikofaktorer
- j) resultaterne af CCR-eksponeringsmodeller og risikoforanstaltningerne gøres til genstand for passende "back-testing". "Back-testing"-programmet skal kunne identificere utilstrækkelige resultater i en EPE-models risikoforanstaltninger
- k) institutter validerer deres CCR-eksponeringsmodeller og alle risikoforanstaltninger indtil tidshorisonter, som svarer til løbetiden for handler, der er omfattet af undtagelsen i forbindelse med IMM, jf. artikel 277
- l) institutter kontrollerer regelmæssigt de modeller, der anvendes til at beregne modpartsrisikoeksponering i forhold til passende uafhængige benchmarker som led i den løbende modelvalideringsproces
- m) den løbende validering af institutters CCR-eksponeringsmodel og de relevante risikoforanstaltninger skal omfatte en vurdering af, om de seneste resultater er passende

- n) institutter vurderer som led i den indledende og løbende valideringsproces den hyppighed, hvormed CCR-eksponeringsmodellens parametre opdateres
  - o) ved den indledende og løbende validering af CCR-eksponeringsmodeller vurderes det, hvorvidt modparts niveauets og nettinggruppens eksponeringsberegninger er passende.
2. I stedet for alpha ganget med den faktiske EPE kan der med de kompetente myndigheders forudgående tilladelse benyttes en værdi, der er mere forsigtig end den, som benyttes til at beregne den reguleringsmæssige eksponeringsværdi for hver modpart. Den relative forsigtighedsgrad vurderes efter de kompetente myndigheders indledende godkendelse og i forbindelse med den regelmæssige tilsynskontrol med EPE-modellerne. Institutter validerer forsigtighedsaspektet regelmæssigt. Den løbende vurdering af modellernes resultater skal omfatte alle modparter, som modellerne anvendes på.
3. Hvis "back-testing" viser, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, annullerer de kompetente myndigheder tilladelsen for modellen eller pålægger passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres.

AFDELING 7

AFTALER OM NETTING

Artikel 289

Godkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

11. Institutter kan i overensstemmelse med artikel 292 kun behandle følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende, hvis aftalen om netting er godkendt af kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 290, og hvis instituttet opfylder kravene i artikel 291:
- a) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et institut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en enkelt ny kontrakt, som erstatter alle tidligere kontrakter og alle forpligtelser mellem parterne i henhold til nævnte kontrakter og er juridisk bindende for parterne
  - b) andre bilaterale aftaler mellem et institut og dets modpart
  - c) aftaler om netting på tværs af produkter for institutter, der anvender den metode, der er fastlagt i afdeling 6, i forbindelse med transaktioner, der falder ind under denne metode.

Netting på tværs af transaktioner, der foretages af forskellige retlige enheder, der tilhører samme koncern, anerkendes ikke i forbindelse med beregningen af kapitalgrundlagskrav.

Artikel 290
Godkendelse af aftaler om netting

12. Kompetente myndigheder godkender kun en aftale om netting, hvis betingelserne i stk. 2 og, hvis det er relevant, stk. 3, er opfyldt.
13. Alle aftaler om netting, som et givet institut anvender med henblik på at beregne eksponeringsværdien i denne del, skal opfylde følgende betingelser:
- a) instituttet har med sin modpart indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at det i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier
  - b) instituttet har stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at i tilfælde af søgsmål vedrørende aftalen om netting vil instituttets krav og forpligtelser ikke overstige dem, som beskrevet i litra a). Den juridiske udtalelse henviser til den gældende lovgivning:
    - i) i det land, hvor modparten er registreret som selskab
    - ii) hvis en afdeling af en virksomhed, som er beliggende i et andet land end det, hvor virksomheden er registreret som selskab, er involveret, i det land, hvor afdelingen er beliggende
    - iii) i det land, hvis lovgivning regulerer de pågældende individuelle transaktioner i aftalen om netting
    - iv) i det land, hvis lovgivning regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting
  - c) kreditrisikoen i forbindelse med de enkelte modparter aggregeres for at opnå en samlet juridisk eksponering på tværs af transaktioner med de enkelte modparter. Denne aggregering indregnes i sammenhæng med kreditgrænser og intern kapital
  - d) kontrakten indeholder ikke bestemmelser, hvorefter det i tilfælde af en modparts misligholdelse er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor.

De kompetente myndigheder skal have forvissat sig om, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig og kan håndhæves efter loven i hvert enkelt af de lande, der er omhandlet i litra b). Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvissat herom, kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne. De kompetente myndigheder underretter hinanden i overensstemmelse hermed.

14. De juridiske udtalelser, som er omhandlet i litra b), kan udfærdiges med henvisning til forskellige typer aftaler om netting. Aftaler om netting på tværs af produkter skal også opfylde følgende betingelser:

- a) nettosummen omhandlet i artikel 290, stk. 2, litra a), er nettosummen af positive og negative slutaftregningsværdier af samtlige involverede individuelle bilaterale masteraftaler og positive og negative løbende afregningsværdier af individuelle transaktioner ("Cross-Product Net Amount")
- b) de juridiske udtalelser omhandlet i artikel 290, stk. 2, litra b), vedrører gyldigheden og retskraften af hele aftalen om netting på tværs af produkter og nettingsystemets indvirkning på væsentlige bestemmelser i en eventuel individuel bilateral masteraftale indgået i tilknytning hertil.

*Artikel 291
Institutters forpligtelser*

1. Et institut skal oprette og til enhver tid råde over procedurer, der sikrer, at retsmyndigheden af aftalen om netting og mulighederne for håndhævelse løbende undersøges i lyset af eventuelle lovgivningsændringer i de relevante lande, der er omhandlet i artikel 290, stk. 2, litra b).
2. Instituttet opbevarer den krævede dokumentation vedrørende aftalen om netting i sine arkiver.
3. Instituttet indregner virkningerne af netting i sin måling af de enkelte modparters aggregerede kreditrisikoeksponering, og instituttet skal kontrollere sin modpartsrisiko på grundlag af virkningerne af nævnte måling.
4. I forbindelse med de aftaler om netting på tværs af produkter, der er omhandlet i artikel 289, skal instituttet til enhver tid råde over procedurer i henhold til artikel 290, stk. 2, litra c), der sikrer, at samtlige transaktioner, der skal være omfattet af et nettingsystem, er dækket af en juridisk udtalelse, jf. artikel 290, stk. 2, litra b).

Under hensyntagen til aftaler om netting på tværs af produkter skal institutter fortsat opfylde betingelserne for anerkendelse af bilateral netting og kravene i kapitel 4 for anerkendelse af risikoreduktion, for så vidt angår hver enkelt involveret individuel bilateral masteraftale og transaktion.

*Artikel 292
Virkninger af godkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende*

1. Følgende behandling finder anvendelse på aftaler om netting:
  - a) for så vidt angår afdeling 5 og 6, anerkendes netting som fastlagt heri
  - b) i forbindelse med kontrakter om nyordning kan de enkelte nettobeløb, der fastsættes ved sådanne kontrakter, vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb

Ved anvendelse af afdeling 3 kan institutter tage hensyn til kontrakten om nyordning ved beregning af:

  - i) den aktuelle genanskaffelsespris som omhandlet i artikel 269, stk. 1

- ii) kontraktens nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole som omhandlet i artikel 269, stk. 2.

Ved anvendelse af afdeling 4 kan institutter tage hensyn til kontrakten om nyordning ved beregning af det nominelle beløb, der er omhandlet i artikel 270, stk. 1, i forbindelse med beregningen af den nominelle hovedstol. I sådanne tilfælde anvender institutterne procentsatserne i tabel 3.

- c) I forbindelse med andre aftaler om netting anvender institutter afdeling 3 som følger:
  - i) de aktuelle genanskaffelsesomkostninger, der er omhandlet i artikel 269, stk. 2, for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det institut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til "0"
  - ii) tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko, der er omhandlet i artikel 269, stk. 1, for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

hvor

PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgår med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting

PCE_{gross} = summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgår med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres nominelle hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats

NGR = netto/brutto-forholdet beregnet som kvotienten for nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner).

- 2. Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med ovennævnte formel kan institutter behandle perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, som de var en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne.

Ved anvendelse af artikel 270, stk. 1, kan institutter behandle perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, som om de var en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol

svarende til nettoindtægterne, og størrelsen af de nominelle hovedstole multipliceres med de i tabel 3 anførte procentsatser.

I dette stykke anses som perfekt matchende kontrakter valutaterminskontrakter eller lignende kontrakter, hvor den nominelle hovedstol svarer til "cash flows", og hvor disse "cash flows" forfalder til betaling på den samme valørdato og fuldt ud i samme valuta.

3. For så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 6:

Tabel 6		
Oprindelig løbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst to år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

4. I forbindelse med rentekontrakter kan institutterne med samtykke fra de kompetente myndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

AFDELING 8

POSITIONER I HANDELSBEHOLDNINGEN

Artikel 293

Positioner i handelsbeholdningen

1. For så vidt angår denne artikel indeholder bilag II en henvisning til derivater til kreditrisikooverførsel, jf. afsnit C, punkt 8, i bilag I til direktiv 2004/39/EF.
2. Ved beregning af den risikovægtede værdi af CCR-eksponeringer i forbindelse med positioner i handelsbeholdningen, overholder institutter følgende principper:
  - a) Med henblik på at beregne den potentielle fremtidige kreditrisiko efter metoden i afdeling 3 ved "total return swap"-kreditderivater og "credit default swap"-kreditderivater multipliceres instrumentets nominelle værdi med følgende procentsatser:
    - i) 5 %, hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til en direkte eksponering for instituttet og være en kvalificerende post, for så vidt angår tredje del, afsnit IV, kapitel 2
    - ii) 10%, hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til en direkte eksponering for instituttet og ikke være en kvalificerende post, for så vidt angår tredje del, afsnit IV, kapitel 2.

Hvis der er tale om et institut, som på grund en "credit default swap" påtager sig en langsigtet eksponering i det underliggende værdipapir, kan satsen for den potentielle fremtidige krediteksponering være 0 %, medmindre denne "credit default swap" er omfattet af slutafregning i tilfælde af insolvens i den enhed, hvis eksponering som følge af swappen udgør en kort position i det underliggende værdipapir, selv om det underliggende værdipapir ikke er blevet misligholdt.

Hvis kreditderivatet yder afdækning af typen "nth to default" blandt en række underliggende forpligtelser, bestemmer et institut den af de ovenfor fastsatte procentsatser, som skal anvendes, med henvisning til forpligtelsen med den nth laveste kreditkvalitet, som bestemmes af, hvorvidt en sådan post er omfattet af tredje del, afsnit IV, kapitel 2, såfremt instituttet har påtaget sig denne.

- b) Institutterne anvender ikke den enkle metode til beregning af finansiel sikkerhedsstillelse, som forklares i artikel 217, til anerkendelse af virkningerne af finansiel sikkerhedsstillelse.
- c) Ved genkøbstransaktioner og låne- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer, som indgår i handelsbeholdningen, kan institutter anerkende alle finansielle instrumenter og råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, som gyldig sikkerhedsstillelse.
- d) Ved en eksponering, der skyldes OTC-derivater, som indgår i handelsbeholdningen, kan institutter anerkende råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, som gyldig sikkerhedsstillelse.
- e) Ved beregning af volatilitetsjusteringer, når sådanne finansielle instrumenter eller råvarer, der ikke kan indgå i handelsbeholdningen i henhold til kapitel 4, udlånes, sælges eller leveres eller lånes, købes eller modtages eller lignende som led i en sådan transaktion, skal institutter behandle sådanne instrumenter og råvarer på samme måde som aktier uden for hovedindekset på en anerkendt fondsbørs, hvis et institut anvender tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4, afdeling 3.
- f) Hvis et institut anvender metoden med egne estimater til beregning af volatilitetsjusteringer i henhold til kapitel 4, afdeling 3, på finansielle instrumenter eller råvarer, der ikke kan indgå i handelsbeholdningen i henhold til kapitel 4, skal det beregne volatilitetsjusteringer for hvert enkel post. Hvis et institut anvender metoden med interne modeller som defineret i kapitel 4, kan det også anvende denne metode på handelsbeholdningen.
- g) I forbindelse med masternettingaftaler, der dækker tilbagekøbstransaktioner, transaktioner med lån eller udlån af værdipapirer eller råvarer eller andre kapitalmarkedstransaktioner anerkender institutter kun netting på tværs af positionerne inden for eller uden for handelsbeholdningen, når de nettede transaktioner opfylder følgende betingelser:
  - i) samtlige transaktioner værdiansættes dagligt

- ii) alle poster, som lånes, købes eller modtages som led i disse transaktioner, kan anerkendes som gyldig finansiel sikkerhed efter kapitel 4, uden at litra c)-f) i dette stykke finder anvendelse.
- h) Hvis et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, udgør en del af en intern afdækning, og kreditaafdækningen er anerkendt i henhold til denne forordning, jf. artikel 199, anvender institutter en af følgende metoder:
  - i) behandle det, som om der ikke foreligger en medkontrahentrisiko på grund af positionen i kreditderivatet
  - ii) ved beregningen af kapitalgrundlagskrav for modpartskreditrisici konsekvent indregne alle kreditderivater i handelsbeholdningen, som er del af den interne kreditaafdækning, eller erhvervet for at afdække en modpartsrisikoeksponering, hvis kreditaafdækningen er anerkendt i henhold til kapitel 4.

AFDELING 9

KAPITALGRUNDLAGSKRAV VEDRØRENDE EKSPONERINGER OVER FOR EN CENTRAL MODPART

Artikel 294 Definitioner

I denne afdeling forstås ved:

- 1) "konkursbeskyttet" (i forhold til aktiver): effektive foranstaltninger sikrer, at aktiverne ikke er til rådighed for en CCP's eller et clearingmedlems kreditorer i tilfælde af nævnte CCP's eller clearingmedlems insolvens
- 2) "CCP-relateret transaktion": en kontrakt eller en transaktion opført i artikel 295, stk. 1, mellem en kunde og et clearingmedlem, som er direkte relateret til en kontrakt eller transaktion opført i artikel 295, stk. 1, mellem nævnte clearingmedlem og en CCP
- 3) "clearingmedlem": et foretagende, som deltager i en CCP, og som er ansvarligt for at varetage de finansielle opgaver, der opstår i forbindelse med nævnte deltagelse
- 4) "kunde": et foretagende med en kontraktlig forbindelse med et clearingmedlem, som sætter nævnte foretagende i stand til at klare sine transaktioner med nævnte CCP
- 5) "indbetalt bidrag": et bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, som et institut har indbetalt.

Artikel 295 Anvendelsesområde

1. Denne afdeling finder anvendelse på følgende kontrakter og transaktioner, forudsat at de er udestående eksponeringer med en CCP:

- a) de kontrakter, der er opført i bilag I, og kreditderivater
  - b) genkøbstransaktioner
  - c) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer
  - d) terminsforretninger
  - e) mangelån.
2. Institutter anvender den behandling, der er beskrevet i artikel 297 og 298, i forbindelse med kontrakter og transaktioner som er udestående eksponeringer med en CCP og opført i stk. 1, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) den pågældende CCP er enten godkendt i sit hjemland til at yde clearingtjenester i overensstemmelse med national lovgivning, eller har i tilfælde af en CCP fra et tredjeland eller en CCP, som yder tjenester i en anden medlemsstat end hjemlandet, fået tilladelse til at yde clearingtjenester i nævnte medlemsstat i overensstemmelse med nævnte medlemsstats nationale lovgivning
  - b) den kompetente myndighed for den CCP, der er omhandlet i litra a), har offentliggjort en meddelelse, som bekræfter, at nævnte CCP efterkommer alle de henstillinger for centrale modparter, som udvalget om clearing- og betalingssystemer og Den Internationale Børstilsynsorganisation har offentliggjort
  - c) kontrakterne og transaktionerne er ikke afvist CCP'en.
3. Hvis et af kriterier i stk. 2, ikke opfyldes, anvender institutterne den behandling, der er beskrevet i artikel 300.

Artikel 296

Behandling af clearingmedlemmers og kunders transaktioner

1. Institutter fører tilsyn med alle deres eksponeringer over for CCP'er og aflægger regelmæssigt rapport om nævnte eksponeringer til den øverste ledelse og relevante udvalg under ledelsesorganet.
2. Hvis institutter fungerer som clearingmedlem, enten til egne formål eller som finansielt mellemlid mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene vedrørende eksponeringerne over for en CCP i overensstemmelse med artikel 297-300.
3. Hvis institutter fungerer som clearingmedlem og i den kapacitet fungerer som finansielt mellemlid mellem en kunde og en CCP, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med kunden i overensstemmelse med de resterende afdelinger i dette kapitel, hvis det er relevant.
4. Hvis institutter er kunde af et clearingmedlem, beregner de kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med de resterende afdelinger i dette kapitel, hvis det er relevant.

5. Som et alternativ til metoden i stk. 4 kan institutter, som er kunde, beregne kapitalgrundlagskravene for CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 297-300, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:
  - a) positioner og aktiver i nævnte institutter, som er relateret til nævnte transaktioner, bestemmes og adskilles, både for så vidt angår clearingmedlem og CCP, fra positioner og aktiver hos clearingmedlemmet og nævnte clearingmedlems andre kunder, og som følge af nævnte adskillelse er nævnte positioner og aktiver konkursbeskyttede i tilfælde af misligholdelse eller insolvens hos clearingmedlemmet eller en eller flere af dets andre kunder
  - b) relevante love, administrative bestemmelser og ved aftale indgåede arrangementer, som finder anvendelse på eller er bindende for nævnte institut eller CCP'en, sikrer i tilfælde af clearingmedlemmets misligholdelse eller insolvens, at instituttets positioner vedrørende nævnte kontrakter og transaktioner og den tilsvarende sikkerhedsstillelse overføres til et andet clearingmedlem inden for den relevante margenrisikoperiode.
6. Hvis et institut, der fungerer som clearingmedlem, indgår i et ved aftale indgået arrangement med et andet clearingmedlems kunde med henblik på at sikre nævnte kunde den mulighed for at overføre aktiver og positioner, som er omhandlet i stk. 5, litra b), kan nævnte institut tildele den eventualforpligtelse, som følger af det ved aftale indgåede arrangement, en eksponeringsværdi på nul.

Artikel 297

Kapitalgrundlagskrav vedrørende handelseksponeringer

1. Institutter tillægger værdien af alle handelseksponeringer med CCP'er en risikovægt på 2 %.
2. Hvis aktiver posteret som sikkerhedsstillelse til en CCP eller et clearingmedlem er konkursbeskyttede i det tilfælde, at CCP'en, clearingmedlemmet eller et eller flere af clearingmedlemmets andre kunder bliver insolvente, kan institutter tildele modpartskreditrisiko-eksponeringer for nævnte aktiver en eksponeringsværdi på nul, jf. dog stk. 1.
3. Institutter beregner værdien af handelseksponeringer med en CCP i overensstemmelse med de resterende afdelinger i dette kapitel, hvis det er relevant.
4. Institutter skal med henblik på artikel 108, stk. 8, og artikel 151 beregne de risikovægtede værdier for handelseksponeringerne med CCP'er som summen af værdierne af handelseksponeringerne med CCP'er, beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og 3, ganget med den risikovægt, der er bestemt i overensstemmelse med stk. 1.
5. Hvis institutter posterer aktiver som sikkerhedsstillelse til en CCP, tillægger de nævnte aktiver en risikovægt, som ellers i henhold til kapitel 2-4 tillægges de eksponeringsværdier, der beregnes i overensstemmelse med stk. 3, jf. dog stk. 1 og 2.

Artikel 298

Kapitalgrundlagskrav vedrørende bidrag til misligholdelsesfond

1. Institutter, der fungerer som clearingmedlemmer, skal have kapitalgrundlag til dækning af de eksponeringer, som opstår i forbindelse med deres bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP. De beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende nævnte eksponeringer i overensstemmelse med metoden i denne artikel.

Hvis CCP'er ikke har særskilte misligholdelsesfonde for transaktioner med varer, som kun indebærer afregningsrisici, jf. afsnit V, og for kontrakter og transaktioner, som er opført i artikel 295, stk. 1, men i stedet anvender den samme misligholdelsesfond til at sprede de tab, som er forbundet med alle nævnte transaktioner og kontrakter, anvender institutter metoden i denne artikel i forbindelse med alle deres bidrag til nævnte misligholdelsesfond.

2. Et institut beregner kapitalgrundlagskravet (K_i) til dækning af den eksponering, der opstår i forbindelse med det indbetalte bidrag (DF_i), som følger:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

hvor

β = den koncentrationsfaktor, som CCP'en har meddelt instituttet

N = det antal clearingmedlemmer, som CCP'en har meddelt instituttet

DF_{CM} = summen af de indbetalte bidrag fra alle CCP'ens clearingmedlemmer ($\sum_i DF_i$), som CCP'en har meddelt instituttet

K_{CM} = summen af kapitalgrundlagskravene for alle CCP'ens clearingmedlemmer beregnet i overensstemmelse med den gældende formel i stk. 3 ($\sum_i K_i$).

Hvis en CCP har et bindende ved aftale indgået arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, anser clearingmedlemmet nævnte initialmargen for at være indbetalte bidrag i forbindelse med beregningen i dette stykke.

3. Institutter beregner K_{CM} som følger:

- a) hvor $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$ anvender institutter følgende formel:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^*$$

- b) hvor $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$ anvender institutter følgende formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP})$$

c) hvor $DF^* < K_{CCP}$ anvender institutter følgende formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

hvor

DF_{CCP} = CCP'ens indbetalte finansielle ressourcer, som CCP'en har meddelt instituttet

K_{CCP} = CCP'ens hypotetiske kapital, som CCP'en har meddelt instituttet

DF = de samlede indbetalte bidrag, som CCP'en har meddelt instituttet

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^*$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i$$

$\overline{DF}_i$ = det gennemsnitlige indbetalte bidrag, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, som CCP'en har meddelt instituttet

$$c_1 = \text{en kapitalfaktor svarende til } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\}$$

c_2 = en kapitalfaktor svarende til 100 %

μ = 1,2.

4. Institutter, der fungerer som clearingmedlemmer, beregner kapitalgrundlagskravet (K_i^c) vedrørende den eksponering, som opstår i forbindelse med deres ved kontrakt forpligtede bidrag (DF_i^c) som følger:

a) hvor $DF^* \geq K_{CCP}$, anvender institutter følgende formel:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

hvor

$$c_1 = \text{en kapitalfaktor svarende til } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\}$$

$DF_{CM}^c =$ summen af alle de ved kontrakt forpligtede bidrag ($\sum_i DF_i^c$), som CCP'en har meddelt instituttet

b) hvor $DF^* < K_{CCP}$ anvender institutter følgende formel:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max \{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. Størrelsen af risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med et instituts indbetalte bidrag med henblik på artikel 108, stk. 8, og artikel 151, beregnes som kapitalgrundlagskravet (K_i), fastsat i overensstemmelse med stk. 2-4, ganget med 12,5.
6. "Ved kontrakt forpligtet bidrag": et bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, som et institut ved kontrakt er forpligtet til at betale i forbindelse med en bestemt hændelse, men som ikke er et indbetalt bidrag.
7. Hvis en CCP ikke har en misligholdelsesfond og ikke har et ved aftale indgået bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om det var tale om indbetalte bidrag, finder følgende anvendelse:

a) institutter erstatter formlen til beregning af kapitalgrundlagskravet (K_i) i stk. 2 med følgende formel:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

hvor

$IM_i =$ den initialmargen, som clearingmedlem i posterer til CCP'en

$IM =$ summen af initialmargener, som CCP'en har meddelt instituttet

- b) hvis DF_{CCP} er lig med nul, anvender institutter en værdi på 1,6 % for c_1 til beregningen i stk. 3.
8. Hvis K_{CCP} er lig med nul, anvender institutter en værdi på 1,6 % for c_1 til beregningen i stk. 3 og 4.

Artikel 299
Beregning af en CCP's hypotetiske kapital

1. I forbindelse med kontrakter og transaktioner opført i artikel 295, stk. 1, beregner en CCP den hypotetiske kapital, som clearingmedlemmerne har behov for med henblik på denne afdeling, på følgende måde:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0\} \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

hvor

$EBRM_i$ = eksponeringens værdi inden risikoreduktion svarende til CCP'ens eksponeringsværdi i forhold til clearingmedlem i, som opstår i forbindelse med de kontrakter og transaktioner, der er opført i artikel 295, stk. 1, beregnet uden at tage hensyn til nævnte clearingmedlems sikkerhedsstillelse

VM_i = den variationsmargen, der er forbundet med clearingmedlem i

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlem i posterer til CCP'en

DF_i = det indbetalte bidrag fra clearingmedlem i

RW = en risikovægt på 20 %

kapitalprocent = 8 %.

2. For beregningen i henhold til stk. 1 gælder følgende:
- a) en CCP beregner værdien af sine eksponeringer i forhold til clearingmedlemmerne i overensstemmelse med markedsværdimetoden i artikel 269. Ved beregningen af nævnte værdier trækker CCP'en clearingmedlemmernes sikkerhedsstillelse, behørigt reduceret med de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse i artikel 219, fra eksponeringerne
  - b) hvis clearingmedlemmet er berettiget til — men endnu ikke har modtaget - variationsmargenen fra CCP'en, sætter CCP'en det tilsvarende VM_i -beløb ind i ligningen med et positivt fortegn. Hvis CCP'en derimod er berettiget til – men endnu ikke har modtaget – variationsmargenen fra clearingmedlemmet, sætter CCP'en det tilsvarende VM_i -beløb ind i ligningen med et negativt fortegn
  - c) hvis en CCP har en eksponering i forhold til en eller flere CCP'er, skal den behandle sådanne eksponeringer, som om de var eksponeringer i forhold til clearingmedlemmer, og medtage eventuelle margener eller indbetalte bidrag fra nævnte CCP'er i beregningen af K_{CCP}
  - d) hvis en CCP's finansielle ressourcer anvendes parallelt og prorata med clearingmedlemmernes indbetalte bidrag, lægger CCP'en et beløb svarende til nævnte ressourcer til DF_{CM}

e) hvis en CCP har et ved aftale indgået arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, anser CCP'en nævnte initialmargen for at være indbetalte bidrag i forbindelse med beregningen i stk. 1 and underretningen i stk. 4, litra b)

f) en CCP erstatter formlen i artikel 292, stk. 1, litra c), nr. ii), med følgende:

$$PCE_{red} = 0.3 \cdot PCE_{gross} + 0.7 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

g) hvis en CCP ikke kan beregne værdien af NGR som defineret i artikel 292, stk. 1, litra c), nr. ii), træffer den følgende foranstaltninger:

i) underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, om sin manglende evne til at beregne NGR

ii) i en periode på 3 måneder kan den anvende en NGR-værdi på 0,3 til at foretage beretningen af PCE_{red} i litra f)

h) hvis CCP'en ved udgangen af den periode, der er omhandlet i litra g), nr. ii), stadig ikke er i stand til at beregne værdien af NGR, træffer den følgende foranstaltninger:

i) ophører med at beregne K_{CCP}

ii) underretter de clearingmedlemmer, som er institutter, om at den er ophørt med at beregne K_{CCP}

i) ved beregningen af den potentielle fremtidige eksponering i forhold til optioner og swaptioner i overensstemmelse med markedsværdimetoden i artikel 269 ganger en CCP kontraktens nominelle værdi med optionens absolutte deltaværdi ($\partial V / \partial p$) som defineret i artikel 274, stk. 1, litra a)

j) hvis en CCP i henhold til bestemmelserne skal anvende en del af de finansielle ressourcer til at dække tab som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse, når den har opbrugt misligholdelsesfonden, men inden den indkalder ved kontrakt forpligtede bidrag fra clearingmedlemmerne, skal CCP'en lægge nævnte yderligere finansielle ressourcer (DF_{CCP}^a) til de samlede indbetalte bidrag (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a$$

3. En CCP foretager beregningen i stk. 1 mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for clearingmedlemmer, som er institutter.

4. En CCP skal oplyse de clearingmedlemmer, som er institutter, og deres kompetente myndigheder om følgende:

a) den hypotetiske kapital (K_{CCP})

- b) enten summen af de indbetalte bidrag (DF_{CM}) eller, hvis en CCP ikke har en misligholdelsesfond og ikke har et ved aftale indgået bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om det var tale om indbetalte bidrag, summen af den initialmargin, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne ($IM = \sum_i IM_i$)
- c) de indbetalte finansielle ressourcer, som den - ved lov eller på grundlag af kontraktmæssig aftale med clearingmedlemmerne - er forpligtet til at anvende til at dække tab som følge af et eller flere clearingmedlemmers misligholdelse, inden den anvender de resterende clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden (DF_{CCP})
- d) det gennemsnitlige indbetalte bidrag ($\overline{DF_i}$)
- e) det samlede antal clearingmedlemmer (N)
- f) koncentrationsfaktoren (β), som defineret i stk. 5
- g) summen af alle ved aftale forpligtede bidrag (DF_{CM}^c).

CCP'en underretter de clearingmedlemmer, som er institutter mindst én gang hvert kvartal eller hyppigere, hvis det kræves af de kompetente myndigheder for nævnte clearingmedlemmer.

5. En CCP skal beregne koncentrationsfaktoren (β) efter følgende formel:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{red,i}\}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

hvor

$PCE_{red,i}$ = det reducerede tal for potentiel fremtidig krediteksponering for alle en CCP's kontrakter and transaktioner med clearingmedlem i.

- 6. Institutter oplyser de kompetente myndigheder om, at de har modtaget de underretninger, der er omhandlet i stk. 2, litra g), nr. i), stk. 2, litra h), nr. ii), og stk. 4.
- 7. EBA udarbejder gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) hyppigheden af og datoerne for de i stk. 1 omhandlede beregninger
  - b) hyppigheden af og datoerne og det ensartede format for den i stk. 4 omhandlede underretning

- c) de situationer, hvor den kompetente myndighed for et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan kræve hyppigere beregninger og underretninger end dem, der er beskrevet i litra a) og b).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 300

Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i forhold til CCP'er, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne, og fra transaktioner, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne

1. Hvis betingelsen i artikel 295, stk. 3, er opfyldt, træffer institutter følgende foranstaltninger:
  - a) de anvender standardmetoden for kreditrisici i kapitel 2 til at beregne eksponeringsværdier og risikovægtede værdier af handelseksponeringer i forbindelse med kontrakter og transaktioner med en CCP
  - b) de anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende de eksponeringer, som følger af indbetalte og ved kontrakt forpligtede bidrag:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c).$$

Hvis kun betingelsen i artikel 295, stk. 2, litra c), ikke er opfyldt, anvender institutter litra a) i forhold til handelseksponeringer vedrørende den kontrakt eller transaktion, som CCP'en har afvist, og behandlingen i artikel 298 i forhold til eksponeringer, der opstår som følge både af indbetalte og ved kontrakt forpligtede bidrag.

2. Institutter beregner deres kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i forhold til en CCP i overensstemmelse med stk. 3 under følgende forhold:
  - a) de har fra CCP'en modtaget underretning, jf. artikel 299, stk. 2, litra h), nr. ii), om, at CCP'en er ophørt med at beregne K_{CCP}
  - b) institutter får - efter en offentlig meddelelse eller underretning fra nævnte CCP's kompetente myndighed eller fra CCP'en selv - kendskab til, at den pågældende CCP ikke længere vil opfylde betingelsen i artikel 295, stk. 2, litra a)
  - c) betingelsen i artikel 295, stk. 2, litra b), opfyldes ikke længere.
3. Senest 3 måneder efter en hændelse som beskrevet i stk. 2, litra a)-c), eller tidligere, hvis instituttets kompetente myndighed kræver det, ophører instituttet med at anvende artikel 297 og 298 til beregning af kapitalgrundlagskravet vedrørende handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonden, og træffer i stedet følgende foranstaltninger:

- a) det beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende handelseksponeringer i forhold til nævnte CCP i overensstemmelse med stk. 1, litra a)
- b) det beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende eksponeringer, der opstår som følge af både indbetalte og ved kontrakt forpligtede bidrag til nævnte CCP i overensstemmelse med stk. 1, litra b).

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2011
KOM(2011) 452 endelig

2011/0202 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringselskaber

Del III

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 949 endelig}

{SEK(2011) 950 endelig}

Afsnit III

Kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko

Kapitel 1

Generelle principper for anvendelsen af de forskellige metoder

Artikel 301
Tilladelse og underretning

1. For at kunne benytte standardmetoden skal institutter opfylde kriterierne i artikel 309 ud over de generelle standarder for risikostyring som nævnt i artikel 73 og 83 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]. Institutter skal underrette de kompetente myndigheder, før de anvender standardmetoden.

De kompetente myndigheder tillader institutter at anvende en alternativ relevant indikator for forretningsområderne "detailbankydelse" og "forretningsbankydelse", hvis betingelserne i artikel 308, stk. 2, og artikel 309 er opfyldt.

2. De kompetente myndigheder tillader institutter at anvende avancerede målemetoder baseret på deres egne målingssystemer for operationel risiko, hvis alle de kvalitative og kvantitative standarder, der er omhandlet i hhv. artikel 310 og 311, er opfyldt, og hvis institutterne opfylder de generelle standarder for risikostyring som nævnt i artikel 73 og 83 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] og afsnit VII, kapitel 3, afdeling II 3, i nævnte direktiv.

Institutter skal også anmode om tilladelse fra deres kompetente myndigheder, hvis de ønsker at gennemføre væsentlige udvidelser og ændringer af disse avancerede målemetoder. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse, hvis institutter fortsat opfylder de standarder, der er nævnt i første afsnit, når de væsentlige udvidelser og ændringer er foretaget.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:
  - a) den vurderingsmetode, de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende avancerede målemetoder
  - b) de kriterier, der anvendes til vurdering af, om udvidelserne og ændringerne til de avancerede målemetoder er væsentlige.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10 til 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 302

Fornyset anvendelse af mindre avancerede metoder

1. Institutter, der anvender standardmetoden, må ikke gå tilbage til at anvende basisindikatormetoden, medmindre betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
2. Institutter, der anvender avancerede målemetoder, må ikke gå tilbage til at anvende standardmetoden eller basisindikatormetoden, medmindre betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
3. Institutter må kun gå tilbage til at anvende en mindre avanceret metode i forbindelse med operationel risiko, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at anvendelsen af en mindre avanceret metode ikke foreslås for at begrænse instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, at den er nødvendig på grund af instituttets art og kompleksitet, og at den ikke vil have en væsentlig negativ indflydelse på instituttets solvens eller dets evne til effektivt at håndtere operationel risiko
  - b) instituttet har forudgående fået tilladelse af den kompetente myndighed.

Artikel 303

Kombineret anvendelse af forskellige metoder

1. Institutter kan anvende en kombination af metoder, hvis de kompetente myndigheder giver dem tilladelse hertil. De kompetente myndigheder giver en sådan tilladelse, hvis de krav, der er fastsat i hhv. stk. 2, 3 og 4, er opfyldt.
2. Et institut kan anvende en avanceret målemetode kombineret med basisindikatormetoden eller standardmetoden, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:
  - a) den kombination af metoder, der anvendes af instituttet, tager højde for alle dets operationelle risici, og de kompetente myndigheder anerkender den metode, der anvendes af instituttet til at dække de forskellige aktiviteter, geografiske placeringer, juridiske strukturer eller andre relevante opdelinger, der fastlægges internt
  - b) kriterierne i artikel 309 og de i artikel 310 og 311 omhandlede standarder er opfyldt for den del af aktiviteterne, der er omfattet af hhv. standardmetoden og de avancerede målemetoder.
3. For institutter, som ønsker at benytte en avanceret målemetode kombineret med enten basisindikatormetoden eller standardmetoden, kan de kompetente myndigheder i enkelttilfælde pålægge følgende supplerende betingelser for at give tilladelse:
  - a) på datoen for implementeringen af en avanceret målemetode skal en væsentlig del af instituttets operationelle risici opgøres ved hjælp af den avancerede målemetode

- b) instituttet skal forpligte sig til at anvende den avancerede målemetode på en væsentlig del af dets transaktioner inden for en tidsramme, som er blevet forelagt for og godkendt af dets kompetente myndigheder.
4. Et institut kan anmode om tilladelse fra en kompetent myndighed til kun at anvende en kombination af basisindikatormetoden og standardmetoden i ekstraordinære situationer, såsom nylige tilkøb af nye forretningsaktiviteter, der kan nødvendiggøre en overgangsperiode ved implementeringen af standardmetoden.

En kompetent myndighed giver kun en sådan tilladelse, hvis instituttet har forpligtet sig til at anvende standardmetoden inden for en tidsramme, som er blevet forelagt for og godkendt af den kompetente myndighed.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:
- a) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved vurdering af den metode, der er omhandlet i stk. 2, litra a)
  - b) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved afgørelsen af, om de skal pålægge de yderligere betingelser, der er nævnt i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10 til 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel 2

Basisindikatormetoden

Artikel 304 *Kapitalkrav*

I henhold til basisindikatormetoden er kapitalgrundlagskravet for operationel risiko lig med 15 % af gennemsnittet over tre år af den relevante indikator som defineret i artikel 305.

Institutter skal beregne gennemsnittet over tre år af den relevante indikator på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af regnskabsåret. Hvis der ikke foreligger reviderede tal, kan institutterne anvende deres egne estimater.

Hvis den relevante indikator for en given observation er negativ eller lig med nul, tager institutter ikke hensyn til dette tal ved beregning af gennemsnittet over tre år. Institutter beregner gennemsnittet over tre år som summen af positive tal divideret med antallet af positive tal.

Artikel 305
Den relevante indikator

1. For institutter, der anvender de regnskabsstandarder, der er fastsat i direktiv 86/635/EØF, er den relevante indikator summen af elementerne i tabel 1 i dette stykke; disse er baseret på posterne i institutternes resultatopgørelse i henhold til artikel 27 i nævnte direktiv. Institutter skal medregne de enkelte elementer i summen med positivt eller negativt fortegn.

Tabel 1
1. Renteindtægter og lignende indtægter
2. Renteudgifter og lignende udgifter
3. Indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med fast/variabelt afkast
4. Gebyrer og provisionsindtægter
5. Gebyrer og provisionsudgifter
6. Resultat af finansielle transaktioner
7. Andre driftsindtægter

Institutter skal justere disse elementer for at afspejle følgende forbehold:

- a) institutter skal beregne den relevante indikator før fradrag af nedskrivninger og driftsudgifter. Institutter skal i driftsudgifter indregne gebyrer for outsourcing af tjenester, der ydes af tredjeparter, som ikke er instituttets moder- eller datterselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som også er instituttets moderselskab. Institutter kan fradrage udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjeparter, i den relevante indikator, hvis disse udgifter påføres af en virksomhed, der er underlagt bestemmelser i henhold til eller svarende til i denne forordning
- b) institutter må ikke anvende følgende elementer ved beregningen af den relevante indikator:
  - i) realiseret fortjeneste/tab ved salg af poster, der ikke indgår i handelsbeholdningen
  - ii) engangsindtægter og andre ekstraordinære indtægter
  - iii) indtægter fra forsikring
- c) når en fornyet værdiansættelse af poster i handelsbeholdningen er en del af resultatopgørelsen, kan institutter medtage denne fornyede værdiansættelse. Institutter, der anvender artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal indregne den fornyede værdiansættelse, der er bogført på resultatopgørelsen.

2. Institutter, der anvender andre regnskabsstandarder end dem, der er indført ved direktiv 86/635/EØF, skal beregne den relevante indikator på grundlag af data, der mest hensigtsmæssigt afspejler definitionen i denne artikel.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at beregne den relevante indikator som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel 3

Standardmetoden

Artikel 306

Kapitalgrundlagskrav

1. Efter standardmetoden skal institutter opdele deres virksomhed i en række forretningsområder som fastsat i tabel 2 i stk. 4 og i overensstemmelse med principperne i artikel 307.
2. Institutter skal beregne kapitalgrundlagskravet for operationel risiko som et treårigt gennemsnit af summen af de årlige kapitalgrundlagskrav for alle forretningsområder opført i tabel 2 i stk. 4. Det årlige kapitalgrundlagskrav for hvert enkelt forretningsområde er lig med produktet af den tilsvarende betafaktor, der er nævnt i tabellen, og den del af den relevante indikator, der klassificeres i det pågældende forretningsområde.
3. I et hvilket som helst år kan institutter ubegrænset modregne negative kapitalgrundlagskrav som følge af en negativ del af den relevante indikator inden for et forretningsområde med positive kapitalgrundlagskrav inden for andre forretningsområder. Hvis det samlede kapitalgrundlagskrav for alle forretningsområder i et givet år er negativt, sætter institutter dog tælleren for det pågældende år til nul.
4. Institutter beregner det treårige gennemsnit af den i stk. 2 omhandlede sum på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af regnskabsåret. Hvis der ikke foreligger reviderede tal, kan institutterne anvende deres egne estimater.

Tabel 2		
Forretningsområde	Aktiviteter	Procent (betafaktor)

Virksomhedsfinansiering	<p>Emission af finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse</p> <p>Tjenesteydelser i forbindelse med emissioner</p> <p>Investeringsrådgivning</p> <p>Rådgivning af virksomheder om kapitalstruktur, branchestrategi og relaterede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende virksomhedsfusioner og -opkøb</p> <p>Analysearbejde samt andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter</p>	18 %
Handel og salg	<p>Transaktioner for egen regning</p> <p>Mæglervirksomhed vedrørende penge</p> <p>Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter</p> <p>Udførelse af ordrer på kunders vegne</p> <p>Placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse</p> <p>Drift af multilaterale handelsfaciliteter</p>	18 %
<p>Børsmæglervirksomhed på detailmarkedet</p> <p>(Aktiviteter med fysiske personer eller med små og mellemstore virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 79 vedrørende detaileksponeringer)</p>	<p>Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter</p> <p>Udførelse af ordrer på kunders vegne</p> <p>Placering af finansielle instrumenter uden en fast forpligtelse</p>	12 %
Forretningsbankydelse	<p>Modtagelse af indlån og andre midler på anfordring</p> <p>Udlån</p>	15 %

	Finansiell leasing Garantier og forpligtelser	
Detailbankydelse (Aktiviteter med fysiske personer eller med små og mellemstore virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 79 vedrørende detaileksponeringer)	Modtagelse af indlån og andre midler på anfordring Udlån Finansiell leasing Garantier og forpligtelser	12 %
Betaling og afvikling	Tjenesteydelser vedrørende pengeoverførsler Emission og administration af betalingsmidler	18 %
Tjenesteydelser i afdelinger	Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse	15 %
Porteføljeadministration	Porteføljeadministration Forvaltning af investeringsinstitutter (UCITS) Andre former for porteføljeadministration	12 %

Artikel 307
Principper for klassificering efter forretningsområder

1. Institutter skal udforme og dokumentere specifikke politikker og kriterier for fordeling af den relevante indikator for forretningsområder og aktiviteter på standardrammerne i artikel 306. De skal revidere og justere disse politikker og kriterier, når det er påkrævet i forbindelse med nye eller ændrede forretningsaktiviteter og risici.
2. Institutter skal anvende følgende principper for indplacering under forretningsområder:
  - a) institutter skal indplacere alle aktiviteter under forretningsområder, således at de ikke overlapper hinanden, og således at de tilsammen dækker hele området
  - b) institutter skal henregne alle aktiviteter, som ikke umiddelbart kan indplaceres under standardforretningsområderne, men som udgør en støttefunktion for en aktivitet inden for disse områder, til det forretningsområde, hvor de fungerer som støttefunktion. Hvis

støttefunktionen vedrører mere end et forretningsområde, skal institutter anvende objektive kriterier for indplaceringen

- c) hvis en aktivitet ikke kan indplaceres under et bestemt forretningsområde, skal institutter anvende forretningsområdet med den højeste procent. Det samme forretningsområde gælder ligeledes for støttefunktioner, der er tilknyttet den pågældende aktivitet
  - d) institutter kan anvende interne prissætningsmetoder til at fordele den relevante indikator mellem forretningsområder. Omkostninger, der genereres inden for ét forretningsområde, og som skal opføres under et andet forretningsområde, kan omplaceres til det forretningsområde, de vedrører
  - e) indplacering af aktiviteter under forretningsområder i relation til kapital til dækning af operationel risiko skal ske i overensstemmelse med de kategorier, institutter anvender til kredit- og markedsrisici
  - f) den øverste ledelse har ansvaret for indplaceringspolitikken under tilsyn af instituttets styrende organer
  - g) institutter skal underkaste indplaceringen efter forretningsområder uafhængig kontrol.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af principperne for fordeling på forretningsområder som omhandlet i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 308

Den alternative standardmetode

- 1. Efter den alternative standardmetode anvender institutter for forretningsområderne "detailbankydelse" og "forretningsbankydelse" følgende:
  - a) den relevante indikator er en standardiseret indtægtsindikator svarende til den nominelle værdi af lån og forskud ganget med 0,035
  - b) lån og forskud udgøres af de samlede udnyttede beløb inden for de pågældende kreditporteføljer. Hvad angår forretningsbankydelse medtager institutter også værdipapirer, der ikke indgår i handelsbeholdningen, i den nominelle værdi af lån og forskud.

2. For at få tilladelse til at anvende den alternative standardmetode skal instituttet opfylde samtlige følgende betingelser:
  - a) dets aktiviteter inden for detailbankydelse eller forretningsbankydelse skal udgøre mindst 90 % af dets indtægter
  - b) en væsentlig del af dets aktiviteter inden for detailbankydelse eller forretningsbankydelse skal omfatte lån med en stor sandsynlighed for misligholdelse
  - c) den alternative standardmetode skal give et hensigtsmæssigt grundlag for at beregne dets kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere betingelserne for at anvende den alternative standardmetode som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 309
Kriterier for standardmetoden

De i artikel 301, stk. 1, første afsnit, omhandlede kriterier er følgende:

- a) institutter skal råde over et veldokumenteret vurderings- og styringssystem vedrørende operationel risiko, og der skal for systemet være en entydig ansvarsfordeling. De skal identificere deres eksponering mod operationel risiko og registrere relevante oplysninger vedrørende operationel risiko, herunder oplysninger om væsentlige tab. Dette system skal regelmæssigt revideres af en uafhængig instans
- b) et instituts vurderingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med instituttets risikostyringsprocedurer. Systemets output skal udgøre en integreret del af proceduren for overvågning og styring af instituttets profil med hensyn til operationel risiko
- c) institutter skal indføre et system for rapportering til den øverste ledelse, der sikrer rapportering vedrørende operationel risiko til de relevante funktioner inden for institutterne. Institutter skal have procedurer, der giver mulighed for hensigtsmæssig indgriben på grundlag af oplysningerne i rapporterne til ledelsen.

Kapitel 4

Avancerede målemetoder

AFDELING 1

KVALIFICERENDE KRITERIER

Artikel 310

Kvalitative standarder

De kvalitative standarder, der er omhandlet i artikel 301, stk. 2, er følgende:

- a) et instituts interne målingssystem for operationel risiko skal være tæt integreret med dets daglige risikostyring
- b) institutter skal have en uafhængig risikostyringsfunktion for operationel risiko
- c) institutter skal sørge for regelmæssig rapportering om erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationel risiko og have forretningsgange for passende foranstaltninger som opfølgning på disse erfaringer
- d) et instituts risikostyringssystem skal være veldokumenteret. Instituttet skal have rutiner til sikring af overholdelsen af bestemmelserne og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse
- e) institutter skal underkaste deres styringsprocedurer og målingssystemer for operationel risiko regelmæssig gennemgang udført ved intern eller ekstern revision
- f) et instituts interne valideringsprocedurer skal fungere pålideligt og effektivt
- g) datastrømme og processer vedrørende et instituts risikomålingssystem skal være klare og tilgængelige.

Artikel 311

Kvantitative standarder

1. De i artikel 301, stk. 2, nævnte kvantitative standarder, omfatter standarderne vedrørende procedurer, interne data, eksterne data, scenarioanalyse, forretningspraksis og interne kontrolfaktorer som omhandlet i stk. 2-6.
2. Standarderne vedrørende procedurer er følgende:
  - a) institutter skal beregne deres kapitalgrundlagskrav ved at indregne både forventede og uforventede tab, medmindre forventede tab opfanges på tilfredsstillende vis i deres

interne forretningsgange. Målet for operationel risiko skal tage højde for hændelser i fordelings hale med potentielt alvorlige konsekvenser med henblik på at opnå en pålidelighedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 % pålidelighedsinterval over en etårig periode.

- b) et instituts målingssystem for operationel risiko skal omfatte brugen af interne data, eksterne data, scenarioanalyser og faktorer, der afspejler forretningspraksis, samt interne kontrolsystemer som beskrevet i stk. 3-6. Et institut skal have en veldokumenteret metode til vægtning af disse fire elementer i sit overordnede system til måling af operationel risiko
- c) et instituts risikomålingssystem skal registrere de væsentligste drivkræfter bag risikoen, der påvirker formen af halen på fordelingen af tabsestimater
- d) institutter kan kun tage hensyn til korrelationer mellem tab som følge af operationel risiko på tværs af individuelle estimer af operationel risiko, hvis deres systemer til måling af korrelationer er pålidelige, anvendes forsvarligt og tager hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med alle sådanne korrelationsestimater, navnlig i stresssituationer. Institutter skal validere deres korrelationsestimater ved hjælp af passende kvantitative og kvalitative teknikker
- e) et instituts risikomålingssystem skal være konsekvent internt, og det skal sikres, at kvalitative vurderinger eller risikoreduktionsteknikker, der anerkendes på andre områder i denne forordning, ikke medregnes flere gange.

3. Standarderne vedrørende interne data er følgende:

- a) institutter skal basere deres internt udviklede mål for operationel risiko på en historisk observationsperiode på mindst fem år. Når et institut første gang går over til at anvende en avanceret målemetode, kan det anvende en treårig historisk observationsperiode
- b) institutter skal kunne opdele deres historiske data for interne tab til de forretningsområder, der er fastlagt i artikel 306, og de typer af hændelser, der er fastlagt i artikel 313, og kunne fremlægge disse data på de kompetente myndigheders anmodning. Under ekstraordinære omstændigheder kan et institut henføre tabshændelser, som påvirker hele instituttet, til et yderligere forretningsområde med benævnelsen "virksomhedsposter". Institutter skal have dokumenterede, objektive kriterier for fordelingen af tab på de angivne forretningsområder og typer af hændelser. Institutter skal registrere tab på operationel risiko, som er knyttet til kreditrisikoen, og som de historisk har medtaget i de interne kreditrisikodatabaser, i databaserne over operationel risiko og identificere dem særskilt. Sådanne tab indgår ikke i opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, så længe institutterne fortsat behandler dem som kreditrisici i forbindelse med beregning af kapitalgrundlagskravene. Institutter skal medtage tab på operationel risiko, der vedrører markedsrisici, i kapitalgrundlagskravet for operationel risiko

- c) et instituts data vedrørende interne tab skal være dækkende, idet alle væsentlige aktiviteter og eksponeringer fra alle relevante delsystemer og geografiske placeringer skal registreres. Institutter skal kunne godtgøre, at eventuelle udelukkede aktiviteter eller eksponeringer, både enkeltvis og samlet, ikke ville have nogen væsentlig indvirkning på de overordnede risikoestimer. Institutter skal fastsætte passende minimumstærskler for registrering af data vedrørende interne tab
  - d) ud over oplysninger om størrelsen af bruttotab skal institutter indsamle oplysninger om datoen for tabshændelsen, eventuel inddrivelse af bruttotab samt beskrivende oplysninger om drivkræfterne bag eller årsagerne til tabshændelsen
  - e) institutter skal have specifikke kriterier for fordeling af tab, der skyldes et tab i en centraliseret funktion eller vedrører en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde, og for fordeling af tab, der skyldes relaterede tabshændelser i en periode
  - f) institutter skal have dokumenterede procedurer for vurdering af den løbende relevans af historiske tabsdata, herunder situationer, hvor man kan foretage skønsmæssige afvigelser, anvende skalering eller andre reguleringer, i hvilken udstrækning disse kan anvendes, og hvem der har bemyndigelse til at træffe beslutninger herom.
4. De kvalificerende standarder vedrørende eksterne data er følgende:
- a) et instituts målesystem vedrørende operationel risiko skal benytte relevante eksterne data, navnlig når der foreligger en formodning om, at instituttet er eksponeret for sjældne, men dog potentielt alvorlige tab. Et institut skal have en systematisk procedure til identificering af situationer, hvor der skal anvendes eksterne data, og til at afgøre, hvilke metoder der skal anvendes til at inddrage oplysningerne i målesystemet
  - b) institutter skal regelmæssigt tage betingelserne og praksis vedrørende eksterne data op til revision og skal dokumentere dem og underkaste dem periodisk, uafhængig gennemgang.
5. Et institut skal benytte scenarioanalyser i form af ekspertvurderinger kombineret med eksterne data til at vurdere sin eksponering mod meget alvorlige hændelser. Over tid skal instituttet validere og revurdere sådanne vurderinger gennem sammenligning med de faktiske tab for at sikre, at de er rimelige.
6. De kvalificerende standarder vedrørende forretningspraksis og interne kontrolfaktorer er følgende:
- a) et instituts risikovurderingsmetode, der gælder for hele virksomheden, skal tage højde for centrale faktorer med hensyn til forretningspraksis og intern kontrol, der kan ændre dets profil med hensyn til operationel risiko

- b) institutter skal begrunde valget af de enkelte faktorer i, at de er en betydende drivkraft for risikoen baseret på erfaring og med inddragelse af en ekspertbedømmelse af de berørte forretningsområder
  - c) institutter skal over for de kompetente myndigheder kunne begrunde risikoestimaternes følsomhed over for ændringer i faktorerne og den relative vægtning af de forskellige faktorer. Ud over at tage højde for ændringer i risiciene på grund af forbedringer i risikostyringen skal et instituts risikomålingssystem også tage højde for potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteterens øgede kompleksitet eller øget forretningsomfang
  - d) et institut skal dokumentere sit risikomålingssystem og skal underkaste det uafhængig gennemgang inden for instituttet og af de kompetente myndigheder. Over tid skal institutter validere og revurdere processen og resultaterne gennem en sammenligning med de faktiske interne tabserfaringer samt relevante eksterne data.
7. EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
- a) kriterierne for vurderingen af, om et system er pålideligt og anvendes forsvarligt, jf. stk. 2. litra d)
  - b) de ekstraordinære omstændigheder, under hvilke et institut kan henføre tabshændelser til et yderligere forretningsområde, jf. stk. 3, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 312

Betydningen af forsikring og andre risikooverførselsmekanismer

1. De kompetente myndigheder tillader institutter at anerkende betydningen af forsikring i henhold til bestemmelserne i stk. 2-5 og andre risikooverførselsmekanismer, hvis instituttet kan godtgøre, at der er opnået en mærkbar risikoreducerende virkning.
2. Forsikringsgiveren skal have tilladelse til at udbyde forsikring eller genforsikring og skal have en minimumsrating fra en godkendt ECAI for sin evne til erstatningsbetaling, der af EBA er anerkendt som værende henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover efter bestemmelserne i kapitel 2 om risikovægtning af institutters eksponeringer.
3. Forsikringen og institutternes håndtering heraf skal opfylde samtlige følgende betingelser:

- a) forsikringspolice skal have en oprindelig løbetid på mindst et år. For policer med en restløbetid på mindre end et år skal institutter foretage passende reduktioner, der afspejler policens faldende restløbetid, op til en reduktion på 100 % for policer med en restløbetid på 90 dage eller derunder
  - b) opsigelsesfristen for forsikringspolice skal være mindst 90 dage
  - c) tilsynsmæssige tiltag må ikke føre til undtagelser eller begrænsninger i forsikringsdækningen eller, i tilfælde af et instituts insolvensbehandling, betalingsstandsning eller konkurs, undtagelser eller begrænsninger, der forhindrer instituttets kurator eller likvidator i at få erstatning for tab eller udgifter, som er påført instituttet, medmindre der er tale om hændelser, der opstår efter indsættelsen af kurator eller iværksættelsen af likvidationsproceduren over for instituttet. Forsikringspolice kan dog undtage dækning af tab i form af bøder, bod eller lignende, som pålægges af de kompetente myndigheder
  - d) risikoreduktionsberegningerne skal afspejle forsikringsdækningen på en måde, der er klar for så vidt angår forholdet til og er konsistent med den faktiske sandsynlighed for tab og virkningen af sådanne tab, som anvendes ved den overordnede fastsættelse af kapitalen til dækning af operationel risiko
  - e) forsikringen skal leveres af tredjemand. Når der er tale om forsikring gennem kontrollerede og tilknyttede selskaber, skal eksponeringen overføres til en uafhængig tredjemand, der opfylder kriterierne i stk. 2
  - f) rammerne for indregning af forsikring skal være velbegrundede og dokumenterede.
4. Metoden for indregning af forsikring skal omfatte samtlige følgende elementer gennem reduktioner eller "haircuts" vedrørende det indregnede forsikringsbeløb:
- a) hvis forsikringspolice restløbetid er under et år:
    - i) forsikringspolice restløbetid
    - ii) policens opsigelsesvilkår
  - b) betalingsusikkerhed samt begrænsninger med hensyn til forsikringspolice dækning.
5. Begrænsningen af kapitalgrundlagskravet som følge af indregning af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer må ikke overstige 20 % af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, før der tages højde for risikoreduktionsteknikker.

Artikel 313
Klassifikation af typer af tabshændelser

De i artikel 311, stk. 3, litra b), omhandlede typer af tabshændelser er følgende:

Tabel 3	
Kategori af hændelsestype	Definition
Intern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå bestemmelser, lovgivningen eller virksomhedens politik, undtagen hændelser vedrørende diskrimination, der involverer mindst en intern part.
Ekstern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå lovgivningen, begået af tredjemand.
Ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen	Tab, der skyldes handlinger, der strider mod arbejdsmarkeds-, sundheds- eller sikkerhedslovgivning eller -aftaler, udbetaling af erstatninger som følge af personskade eller hændelser vedrørende diskrimination.
Kunder, produkter og forretningspraksis	Tab, der opstår som følge af utilsigtede handlinger eller forsømmelighed, der medfører manglende opfyldelse af en professionel forpligtelse over for bestemte kunder (herunder tillids- og egnethedskrav), eller som følge af produktets art eller udformning.
Skader på fysiske aktiver	Tab, der skyldes tab af eller skader på fysiske aktiver som følge af naturkatastrofer eller andre hændelser.
Forretningsforstyrrelser og systemfejl	Tab som følge af forretningsforstyrrelser eller systemfejl.
Ordreafvikling, levering og procesforvaltning	Tab som følge af mangelfuld transaktionsforvaltning eller procesforvaltning vedrørende transaktioner med handelspartnere og forhandlere.

Afsnit IV

Kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 314

Beregning af konsoliderede kapitalkrav

1. Kun med henblik på beregning af nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i henhold til dette afsnit på konsolideret niveau kan institutter anvende positioner i et institut eller en virksomhed til at modregne positioner i et andet institut eller en anden virksomhed, jf. dog stk. 2.
2. Institutter kan kun anvende stk. 1, hvis de har fået tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som giver tilladelsen, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
  - a) der skal være en tilfredsstillende fordeling af kapitalgrundlaget inden for koncernen
  - b) de forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, skal sikre gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.
3. Hvis der er virksomheder hjemmehørende i tredjelande, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt ud over betingelserne i stk. 2:
  - a) sådanne virksomheder skal være godkendt af myndighederne i et tredjeland og enten opfylde definitionen af et kreditinstitut eller være anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande
  - b) sådanne virksomheder skal på individuel basis opfylde kapitalgrundlagskrav svarende til dem, der er fastsat i denne forordning
  - c) der findes ikke i de pågældende tredjelande bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

Kapitel 2

Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG SÆRLIGE INSTRUMENTER

Artikel 315

Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici

Instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici er summen af kapitalgrundlagskravene vedrørende de generelle og specifikke risici ved dets positioner i gælds- og aktieinstrumenter. Securitiseringspositioner i handelsbeholdningen behandles som gældsinstrumenter.

Artikel 316

Netting

1. Den absolutte værdi af overskuddet af et instituts lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktier, gældsinstrumenter og konvertible værdipapirer og identiske finansielle futures, optioner, warrants og covered warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen behandles positioner i derivater som angivet i artikel 317-319. Instituttets beholdninger af egne gældsinstrumenter indgår ikke i beregningen af kapitalkravet for specifik risiko i henhold til artikel 325.
2. Der kan ikke foretages netting mellem et konvertibelt værdipapir og en modsvarende position i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder fastsætter en fremgangsmåde, hvor sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning, eller fastsætter et kapitalgrundlagskrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen. Sådanne fremgangsmåder eller kapitalgrundlagskrav skal meddeles til EBA. EBA overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, dagligt til instituttets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden sammenlægning.

Artikel 317

Rentefutures og terminsforretninger

1. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og terminsforpligtelser til køb eller salg af gældsinstrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefuture-position behandles således som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet for future-kontrakten, og en besiddelse af et aktiv med samme forfaldsdato som det underliggende instrument eller den underliggende teoretiske position bag

den pågældende future-kontrakt. På samme måde behandles en solgt FRA-kontrakt som en lang position med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden og som en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indlåns- som aktivbeholdningen skal opføres i den første kategori i tabel 1 artikel 325 med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravet for den specifikke risiko vedrørende rentefutures og FRA-kontrakter. En terminsforpligtelse til køb af et gældsinstrument behandles som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet, og en lang (spot) position i selve gældsinstrumentet. Indlånet medregnes i den første kategori i tabel 1 i artikel 325 med henblik på beregning af specifik risiko, og gældsinstrumentet i den relevante kolonne i samme tabel.

2. I denne artikel forstås ved en "lang position" en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved en "kort position" en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden.

Artikel 318 *Optioner og warrants*

1. Optioner og warrants baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindeks, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer behandles med henblik på dette kapitel, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, ganget med delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det delta, der anvendes skal i påkommende tilfælde være det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder, eller hvis et sådant ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv under anvendelse af en egnet model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.
2. Institutter skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, jf. stk. 2, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner og warrants.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 319

Swaps

Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et institut modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swappen selv.

Artikel 320

Renterisici i forbindelse med derivater

1. Institutter, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i forbindelse med de derivater, der er omhandlet i artikel 317-319, på basis af nutidsværdien af fremtidige betalinger, kan, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, anvende følsomhedsmodeller til at beregne de i de nævnte artikler omhandlede positioner og kan anvende dem for obligationer, der amortiseres i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Tilladelsen gives, hvis disse modeller resulterer i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 i artikel 328 viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalgrundlagskravene i relation til generel risiko vedrørende gældsinstrumenter.
2. Institutter, som ikke anvender modellerne i stk. 1, kan i stedet behandle positioner i de i artikel 317-319 omhandlede derivater som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:

positionerne skal have samme værdi og være angivet i samme valuta

- a) referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller nominel rente (for positioner med fast rente) skal svare nøje til hinanden
- b) den førstkommende renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden skal være underkastet følgende begrænsninger:
  - i) mindre end en måned fremme: samme dag
  - ii) mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage
  - iii) mere end et år fremme: inden for tredive dage.

Artikel 321

Kreditderivater

1. Ved beregning af kapitalgrundlagskravet for de generelle og specifikke risici for den part, som påtager sig kreditrisikoen ("afdæknings sælger"), anvendes kreditderivatkontraktens nominelle

værdi, medmindre andet er anført. Uanset første punktum kan instituttet vælge at erstatte den nominelle værdi med den nominelle værdi plus nettoændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handelens påbegyndelse, idet en negativ nettoændring fra afdækningssælgerens synspunkt gives et negativt fortegn. Ved beregning af den specifikke risikovægtning vedrørende andet end "total return swaps" anvendes kreditderivatkontraktens løbetid i stedet for forpligtelsens løbetid. Positionerne bestemmes som følger:

- a) En "total return swap" medfører en lang position i referenceforpligtelsens generelle risiko og en kort position i den generelle risiko for en statsobligation med en løbetid svarende til perioden indtil næste rentefastsættelse, og som tildeles en risikovægtning på 0 % i henhold til kapitel 2 i afsnit II. Den medfører også en lang position i referenceforpligtelsens specifikke risiko
- b) en "credit default swap" medfører ikke nogen position i den generelle risiko. Hvad angår den specifikke risiko, skal instituttet registrere en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse, medmindre derivatet er vurderet eksternt og opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost. I så fald registreres der en lang position i derivatet. Hvis der skal betales præmier eller renter af produktet, skal disse pengestrømme betragtes som en teoretisk position i statsobligationer
- c) en "single name credit linked note" medfører en lang position i dette derivats generelle risiko som et renteprodukt. Hvad den specifikke risiko angår, opstår der en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse. Endvidere opstår der en yderligere lang position i udstederen af derivatet. Hvis en "credit linked note" har en ekstern rating og i øvrigt opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost er det kun nødvendigt at registrere en enkelt lang position med derivatets specifikke risiko
- d) ud over en lang position i den specifikke risiko vedrørende udstederen af noten medfører en "multiple name credit linked note" med proportional beskyttelse en position i hver referenceenhed, og det samlede nominelle kontraktbeløb fordeles på de forskellige positioner, afhængigt af hvor stor en del af det samlede teoretiske beløb hver eksponering mod referenceenheden udgør. Hvis der kan vælges mere end én forpligtelse i en referenceenhed, bestemmes den specifikke risiko af, hvilken forpligtelse der har den højeste risikovægtning.

Hvis en "multiple name credit linked note" har en ekstern rating og i øvrigt opfylder betingelserne for en kvalificeret gældspost, er det kun nødvendigt at registrere en enkelt lang position med derivatets specifikke risiko

- e) et "first asset to default"-kreditderivat medfører en position for det nominelle beløb i hver referenceenheds forpligtelse. Hvis den maksimale kredithændelsesbetaling er mindre end kapitalgrundlagskravet ifølge metoden i første punktum i dette litra, kan det maksimale betalingsbeløb udgøre kapitalgrundlagskravet for specifik risiko.

Et "second asset to default"-kreditderivat medfører en position for det nominelle beløb i forpligtelsen for hver referenceenhed minus én (enheden med det laveste kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko). Hvis den maksimale

kredithændelsesbetaling er mindre end kapitalgrundlagskravet ifølge metoden i første punktum i dette litra, kan dette beløb udgøre kapitalgrundlagskravet for specifik risiko.

Når et "nth to default"-kreditderivat har en ekstern rating, beregner afdækningssælgeren kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko på grundlag af derivatets rating og anvender i relevant omfang securitiseringernes respektive risikovægtning.

2. Hvad angår den part, som overfører kreditrisikoen ("afdækningssælgeren"), opgøres positionerne som de omvendte af afdækningssælgerens, undtagen hvad angår en "credit linked note" (som ikke medfører nogen kort position i udstederen). Ved beregning af kapitalgrundlagskravet for afdækningssælgeren anvendes kreditderivatkontraktens nominelle værdi. Uanset første punktum kan instituttet vælge at erstatte den nominelle værdi med den nominelle værdi minus nettoændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handelens påbegyndelse, idet en negativ nettoændring fra afdækningssælgerens synspunkt gives et negativt fortegn. Hvis der på et givet tidspunkt foreligger en call option sammen med en "step-up", betragtes dette tidspunkt som afdækningens udløbstidspunkt.

Artikel 322

Værdipapirer, der sælges under en genkøbsaftale, eller som er udlånt

Overdrageren af værdipapirer eller af garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer under en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en værdipapirudlånstransaktion skal medtage værdipapirerne i beregningen af sit kapitalgrundlagskrav i medfør af dette kapitel, hvis disse værdipapirer er handelsbeholdningspositioner.

AFDELING 2 GÆLDSINSTRUMENTER

Artikel 323

Nettopositioner i gældsinstrumenter

Nettopositioner klassificeres efter nominelle valuta, og kapitalgrundlagskravet beregnes for den specifikke og generelle risiko vedrørende hver enkelt valuta separat.

UNDERAFDELING 1 SPECIFIK RISIKO

Artikel 324

Loft over kapitalgrundlagskravet for en nettoposition

Instituttet kan lægge loft over kapitalgrundlagskravet i relation til den specifikke risiko ved en nettoposition i et gældsinstrument ved det højest mulige tab i forbindelse med misligholdelsesrisikoen.

For en kort risikoposition kan dette loft beregnes som en værdiændring som følge af instrumentet eller, hvis det er relevant, som følge af at de underliggende navne omgående er blevet risikofri.

Artikel 325

Kapitalgrundlagskrav i relation til gældsinstrumenter, som ikke er securitiseringsinstrumenter

1. Instituttet fordeler sine nettopositioner i handelsbeholdningen i instrumenter, som ikke er securitiseringspositioner, som beregnet i henhold til artikel 316 på de relevante kategorier i tabel 1 på grundlag af udsteder eller modpart, eksternt eller intern kreditvurdering og restløbetid og ganger dem med de i tabellen anførte vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af dette stykke, uanset om de er lange eller korte, for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko.

<i>Tabel 1</i>	
Kategori	Kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 0 % efter standardmetoden for kreditrisiko.	0 %
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 20 % eller 50 % efter standardmetoden for kreditrisiko og andre kvalificerede poster som defineret i stk. 4.	0,25 % (restløbetid højst seks måneder) 1,00 % (restløbetid fra over seks måneder til og med 24 måneder) 1,60 % (restløbetid over 24 måneder)
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 100 % efter standardmetoden for kreditrisiko.	8,00 %
Gældspapirer, som ville blive tillagt en risikovægt på 150 % efter standardmetoden for kreditrisiko.	12,00 %

2. I forbindelse med institutter, der anvender IRB-metoden vedrørende den eksponeringsklasse, som udstederen af gældsinstrumentet tilhører, skal den låntager, eksponeringen vedrører, for at kunne tildeles en risikovægt efter standardmetoden for kreditrisiko, jf. stk. 1, have en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin efter standardmetoden.
3. Institutter kan beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende obligationer, der er berettiget til en risikovægt på 10 % i henhold til behandlingen i artikel 124,

stk. 3, som halvdelen af det gældende kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende kategori 2 i tabel 1.

4. Andre kvalificerede poster:

- a) lange og korte positioner i aktiver, der er berettiget til en kreditvurdering, der som minimum svarer til "investment grade" ved den fordeling på forretningsområder, der foretages efter standardmetoden for kreditrisiko
- b) lange og korte positioner i aktiver, som på grund af udstederens solvens har en misligholdelsesrisiko efter IRB-metoden for kreditrisiko, som ikke er højere end de i litra a) nævnte aktivers
- c) lange og korte positioner i aktiver, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
  - i) de betragtes af det pågældende institut som tilstrækkeligt likvide
  - ii) deres investeringskvalitet svarer efter instituttets eget skøn som minimum til de aktiver, der er nævnt i litra a)
  - iii) de handles på mindst ét reguleret marked i en medlemsstat eller på en fondsbørs i et tredjeland, såfremt denne børs anerkendes af den relevante medlemsstats kompetente myndigheder
- d) lange og korte positioner i aktiver, der udstedes af institutter, som er omfattet af kapitalgrundlagskravene i denne forordning, der af det pågældende institut betragtes som tilstrækkeligt likvide, og hvis investeringskvalitet efter instituttets eget skøn som minimum svarer til de aktiver, der er nævnt i litra a)
- e) værdipapirer udstedt af institutter, hvis kreditkvalitet skønnes mindst at svare til den, der er knyttet til kreditkvalitetstrin 2 i henhold standardmetoden for kreditrisici ved eksponeringer mod institutioner, og som er underlagt ordninger for regulering og tilsyn, der svarer til dem, der er fastsat i denne forordning og i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

Institutter, der gør brug af litra c) eller d), skal have en dokumenteret metode til at vurdere, om aktiver opfylder kravene i de nævnte litraer og oplyse de kompetente myndigheder om denne metode.

Artikel 326

Kapitalgrundlagskrav for securitiseringsinstrumenter

1. For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitiseringspositioner, vægter instituttet sine nettopositioner, som beregnet i overensstemmelse med artikel 316, stk. 1, ved hjælp af følgende:

- a) for securitiseringspositioner, som ville være omfattet af standardmetoden for kreditrisiko vedrørende samme instituts eksponeringer uden for handelsbeholdningen: 8 % af risikovægten beregnet efter standardmetoden, jf. kapitel 5
  - b) for securitiseringspositioner, som ville være omfattet af IRB-metoden for samme instituts eksponeringer uden for handelsbeholdningen: 8 % af risikovægten beregnet efter IRB-metoden, jf. kapitel 5.
2. Tilsynsmetoden i artikel 257 kan anvendes, hvis instituttet kan udarbejde estimater af PD og i påkommende tilfælde eksponeringsværdi og LGD som input til tilsynsmetoden i overensstemmelse med kravene for estimering af disse parametre efter IRB-metoden, jf. kapitel 2, afdeling 3.

Et andet institut end et eksponeringsleverende institut, som ville kunne anvende metoden til samme securitiseringsposition uden for sin handelsbeholdning, må kun anvende den, hvis der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, idet denne gives, hvis instituttet opfylder betingelsen i foregående afsnit.

Estimater af PD og LGD som input til tilsynsmetoden kan alternativt også udarbejdes på basis af estimater, der fremkommer ved anvendelse af metoden vedrørende forøget misligholdelses- og migrationsrisiko i et institut, der har fået tilladelse til at anvende en intern model i forbindelse med gældsinstrumenters specifikke risiko. Dette alternativ må kun anvendes, hvis de kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, idet en sådan tilladelse gives, hvis sådanne estimater opfylder de kvantitative krav for IRB-metoden, der er fastsat i kapitel 2, afdeling 3.

I henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udsteder EBA retningslinjer for brugen af estimater for PD og LGD som input, når disse estimater er baseret på IRB-metoden.

3. For securitiseringspositioner, som ville få tildelt en supplerende risikovægt i henhold til artikel 396, anvendes 8 % af den samlede risikovægt.
4. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af nærværende artikel (uanset om de er lange eller korte), for at beregne kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko.
5. Som en undtagelse fra stk. 4 adderer instituttet i en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2013, sine vægtede lange nettositioner og sine vægtede korte nettositioner særskilt. Den største af disse summer udgør kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko. Dog indberetter instituttet til den kompetente myndighed i hjemlandet kvartalsvis den samlede sum af sine vægtede lange nettositioner og af sine vægtede korte nettositioner, fordelt på typer af underliggende aktiver.

Artikel 327
Kapitalgrundlagskrav for korrelationshandelsporteføljen

1. Korrelationshandelsporteføljen består af securitiseringspositioner og "nth to default"-kreditderivater, der opfylder samtlige følgende kriterier:
  - a) positionerne er hverken resecuritiseringpositioner eller optioner på en securitiseringsstranche eller noget andet derivat af securitiseringseksponeringer, der ikke giver en pro rata-andel af udbetalingen af en securitiseringsstranche
  - b) alle referenceinstrumenter henhører under en af følgende kategorier:
    - i) "single name"-instrumenter, herunder "single-name"-kreditderivater, for hvilke der findes et likvidt marked for både køb og salg
    - ii) almindeligt handlede indeks, som er baseret på disse referenceenheder.

Det vurderes, at der findes et marked for både køb og salg, hvis der foreligger uafhængige tilbud baseret på god tro om at købe og sælge eller aktuelle konkurrencedygtige noteringer for køb og salg baseret på god tro, således at der inden for en dag kan fastsættes en pris, som står i rimeligt forhold til den seneste salgspris, og der kan ske afvikling til en sådan pris i løbet af relativt kort tid i overensstemmelse med normal handelskutyme.
2. Positioner, der henviser til et af følgende, kan ikke indgå i korrelationshandelsporteføljen:
  - a) et underliggende instrument, der kan henføres til eksponeringsklassen "fordringer eller eventalfordringer på detailkunder" eller til eksponeringsklassen "fordringer eller eventalfordringer sikret ved pant i fast ejendom" i henhold til standardmetoden for kreditrisici uden for et instituts handelsbeholdning
  - b) en fordring på en SPE.
3. Et institut kan i korrelationshandelsporteføljen medtage positioner, der hverken er securitiseringspositioner eller "nth to default"-kreditderivater, men som afdækker andre positioner i denne portefølje, forudsat at der eksisterer et likvidt marked for både køb og salg som beskrevet i stk. 1, sidste afsnit, for det pågældende instrument eller de underliggende instrumenter.
4. Et institut kan fastsætte kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljen som det højeste af følgende beløb:
  - a) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens lange nettopositioner alene
  - b) det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende korrelationshandelsporteføljens korte nettopositioner alene.

UNDERAFDELING 2

GENEREL RISIKO

Artikel 328

Beregning af den generelle risiko på grundlag af løbetid

1. Med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko skal alle positioner vægtes efter løbetid som beskrevet i stk. 2 for at bestemme kapitalgrundlagskravet i forhold til dem. Kapitalkravet nedsættes, når en vægtet position indehaves sideløbende med en vægtet position med modsat fortegn i samme løbetidsbånd. Kapitalkravet nedsættes også, når de vægtede positioner med modsat fortegn henhører under forskellige løbetidsbånd, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone eller ej, som af, hvilke zoner de henhører under.
2. Instituttet fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2 i stk. 4. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil næste rentefastsættelse for andre instrumenter. Instituttet skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med en nominel rente på 3 % og derover og gældsinstrumenter med en nominel rente på under 3 % og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter ganges hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabel 2.
3. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af de førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, mens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatchedede position i samme løbetidsbånd. Endelig beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.
4. Instituttet beregner summen af de vægtede umatchedede lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 2, med henblik på at beregne den vægtede umatchedede lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatchedede korte positioner i hvert enkelt løbetidsbånd i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatchedede korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchedede lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatchedede korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchedede lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatchedede position i den pågældende zone.

Tabel 2			
Zone	Løbetidsbånd		
	Nominel rente på	Nominel rente på	

	3 % og derover	under 3 %		
1	0 ≤ 1 måned	0 ≤ 1 måned	0,00	—
	> 1 ≤ 3 måneder	> 1 ≤ 3 måneder	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 måneder	> 3 ≤ 6 måneder	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 måneder	> 6 ≤ 12 måneder	0,70	1,00
2	>1 ≤ 2 år	>1,0 ≤ 1,9 år	1,25	0,90
	>2 ≤ 3 år	>1,9 ≤ 2,8 år	1,75	0,80
	>3 ≤ 4 år	>2,8 ≤ 3,6 år	2,25	0,75
3	>4 ≤ 5 år	>3,6 ≤ 4,3 år	2,75	0,75
	>5 ≤ 7 år	>4,3 ≤ 5,7 år	3,25	0,70
	>7 ≤ 10 år	>5,7 ≤ 7,3 år	3,75	0,65
	>10 ≤ 15 år	>7,3 ≤ 9,3 år	4,50	0,60
	>15 ≤ 20 år	>9,3 ≤ 10,6 år	5,25	0,60
	> 20 år	>10,6 ≤ 12,0 år	6,00	0,60
		>12,0 ≤ 20,0 år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

5. Størrelsen af den vægtede umatchedede lange eller korte position i zone 1, der matches af den vægtede umatchedede korte eller lange position i zone 2, er derefter den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatchedede position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatchedede position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.
6. Instituttet kan vende rækkefølgen i stk. 5 om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes før beregningen af positionen mellem zone 1 og 2.
7. Resten af den vægtede umatchedede position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3 fremkommer.
8. Efter de tre separate matchingberegninger i stk. 5, 6 og 7 adderes eventuelle restpositioner.
9. Instituttets kapitalgrundlagskrav beregnes som summen af:

- a) 10 % af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd
- b) 40 % af den vægtede matchede position i zone 1
- c) 30 % af den vægtede matchede position i zone 2
- d) 30 % af den vægtede matchede position i zone 3
- e) 40 % af de vægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
- f) 150 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
- g) 100 % af de resterende vægtede umatched positioner.

Artikel 329

Beregning af den generelle risiko på grundlag af varighed

1. Institutter kan anvende en metode til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko ved gældsinstrumenter, der afspejler varigheden, i stedet for den metode, der er beskrevet i artikel 328, hvis de gør det konsekvent.
2. Efter den i stk. 1 omhandlede varighedsbaserede metode beregner instituttet på grundlag af det fastforrentede gældsstruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets implicitte diskonteringsssats. I tilfælde af instrumenter med variabel rente beregner instituttet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under antagelse af, at hovedstolen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan fastlægges næste gang.
3. Instituttet beregner derefter den modificerede varighed for hvert gældsinstrument efter følgende formel:

$$\text{modificeret varighed} = \frac{D}{1+R}$$

hvor

D = varighed beregnet efter følgende formel:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

hvor

R = effektiv rente

C_t = afdrag og renter på tidspunkt t

M = samlet løbetid.

Der skal foretages justering af beregningen af den modificerede varighed for gældsinstrumenter, som er underlagt risiko for førtidig indfrielse. EBA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvordan sådanne justeringer anvendes.

4. Instituttet placerer hvert af gældsinstrumenterne i den relevante zone i tabel 3. Dette gøres på grundlag af den modificerede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3		
Zone	Modificeret varighed (i år)	Forudsat rente (ændring i %)
1	$> 0 \leq 1,0$	1,0
2	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
3	$> 3,6$	0,7

5. Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede position for hvert instrument ved at gange markedsværdien med den modificerede varighed og med den forudsatte renteændring for et instrument med den pågældende modificerede varighed (se kolonne 3 i tabel 3).

6. Instituttet skal beregne sine varighedsvægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den varighedsvægtede matchede position i den pågældende zone.

Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede umatched position i hver enkelt zone. Det følger derefter de fremgangsmåder, der er fastsat for vægtede umatched positioner i artikel 328, stk. 5-8.

7. Instituttets kapitalgrundlagskrav beregnes som summen af:
- 2 % af summen af den varighedsvægtede matchede position i hver zone
  - 40 % af de varighedsvægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
  - 150 % af den varighedsvægtede matchede position mellem zone 1 og 3
  - 100 % af de resterende varighedsvægtede umatched positioner.

AFDELING 3

AKTIER

Artikel 330

Nettopositioner i aktieinstrumenter

1. Instituttet adderer særskilt alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til artikel 316. Summen af den absolutte værdi af de to tal er dets samlede bruttoposition.
2. Instituttet beregner særskilt for hvert marked forskellen mellem summen af de lange og de korte nettopositioner. Summen af den absolutte værdi af disse forskelle er dets samlede nettoposition.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet "marked" som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i foregående afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 331

Specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter

Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko som 8 % af sin samlede bruttoposition.

Artikel 332

Generel risiko vedrørende aktieinstrumenter

Kapitalgrundlagskravet i relation til generel risiko er 8 % af instituttets samlede nettoposition.

Artikel 333

Aktieindeks

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de aktieindeks, for hvilke en eller flere af de i stk. 3 og 4 omhandlede fremgangsmåder kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. Indtil ikrafttrædelsen af de i stk. 1 omhandlede tekniske standarder kan institutter vedblive med at anvende den i stk. 3 og 4 omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2013.
3. Aktieindeksfutures, deltaækvivalente instrumenter, der svarer til optioner baseret på aktieindeksfutures, og aktieindeks, i det følgende samlet benævnt aktieindeksfutures, kan opdeles i positioner i hver af de aktier, som indeksene består af. Disse positioner kan behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier og kan modregnes i positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv. Institutter skal underrette den kompetente myndighed om deres brug af denne fremgangsmåde.
4. Hvis en aktieindeksfuture ikke opdeles i underliggende positioner, behandles den, som om det drejede sig om en individuel aktie. Der kan imidlertid ses bort fra den specifikke risiko vedrørende den individuelle aktie, hvis den pågældende aktieindeksfuture er børshandlet og repræsenterer et tilstrækkeligt diversificeret indeks.

AFDELING 4

DELTAGELSE I EMISSIONER

Artikel 334

Reduktion af nettopositioner

1. For så vidt angår deltagelse i emissioner af gælds- og aktieinstrumenter, kan et institut anvende følgende fremgangsmåde til at beregne sine kapitalgrundlagskrav. Institutet beregner først nettopositionerne med fradrag af positioner i emissioner af instrumenter, som tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale. Institutet nedsætter derefter nettopositionerne med de i tabel 4 angivne reduktionsfaktorer og beregner sine kapitalgrundlagskrav under anvendelse af de nedsatte positioner i emissioner.

Tabel 4	
0. arbejdsdag:	100 %
1. arbejdsdag:	90 %
2. til 3. arbejdsdag:	75 %
4. arbejdsdag:	50 %

5. arbejdsdag:	25 %
efter 5. arbejdsdag:	0 %.

"0. arbejdsdag" er den arbejdsdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

- Institutter underretter de kompetente myndigheder om deres brug af stk. 1.

AFDELING 5

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL SPECIFIK RISIKO VEDRØRENDE POSITIONER, DER AFDÆKKES MED KREDITDERIVATER

Artikel 335

Indregning af afdækning med kreditderivater

- Der kan foretages indregning af afdækning med kreditderivater i overensstemmelse med principperne i stk. 2-6.
- Institutter skal behandle positionen i kreditderivatet som det ene ben og den afdækkede position, der har den samme nominelle eller i givet fald beregningsmæssige værdi som det andet ben.
- Der foretages fuld indregning, når værdien af de to ben altid bevæger sig i modsat retning og stort set i samme omfang. Dette vil være tilfældet i følgende situationer:
  - de to ben består af fuldstændig identiske instrumenter
  - en lang kontantposition afdækkes med en "total rate of return swap" (eller omvendt), og der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen og den underliggende eksponering (dvs. kontantpositionen). Swappens løbetid kan være forskellig fra den underliggende eksponering.

I sådanne tilfælde pålægges der ikke kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko på nogen side af positionen.

- Der foretages en 80 % indregning, når værdien af de to ben altid bevæger sig i modsat retning, og når der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen, referenceforpligtelsens og kreditderivatets løbetid og den anvendte valuta for den underliggende eksponering. Derudover må kreditderivatkontraktens hovedegenskaber ikke medføre, at kursudviklingen på kreditderivatet adskiller sig væsentligt fra kontantpositionens kursudvikling. I det omfang der ved transaktionen overføres risiko, modregnes 80 % af den specifikke risiko til den side af transaktionen med det højeste kapitalkrav, mens kravet i relation til den specifikke risiko for den anden side bliver nul.

5. Der foretages delvis indregning, jf. dog stk. 3 og 4, i følgende situationer:
- a) positionen er omfattet af stk. 3, litra b), men der er manglende match i aktiverne mellem referenceforpligtelsen og den underliggende eksponering. Positionerne opfylder imidlertid følgende betingelser:
    - i) referenceforpligtelsen er sidestillet med eller underordnet den underliggende forpligtelse
    - ii) den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen har samme modpart og har "cross default"- eller "cross acceleration"-klausuler, der kan retshåndhæves
  - b) positionen er omfattet af stk. 3, litra a), eller stk. 4, men der er manglende match i valutaerne eller løbetiden mellem kreditrisikoafdækningen og det underliggende aktiv. En sådan manglende match i valutaerne indgår i kapitalgrundlagskravet i relation til valutarisici
  - c) positionen er omfattet af stk. 4, men der er manglende match i aktiverne mellem kontantpositionen og kreditderivatet. Det underliggende aktiv indgår imidlertid i de forpligtelser (der skal leveres) i kreditderivatdokumentationen.

I stedet for at addere kapitalgrundlagskravene i relation til specifik risiko for hver side af transaktionen anvendes kun det højeste af de to kapitalgrundlagskrav ved delvis indregning.

6. I alle situationer, der ikke er omfattet af stk. 3-5, beregnes der et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko for begge sider af positionerne separat.

Artikel 336

Indregning af afdækning med "first to default"- og "nth to default"-kreditderivater

I forbindelse med "first to default"- og "nth to default"-kreditderivater anvendes følgende fremgangsmåde for indregning i henhold til artikel 335:

- a) Når et institut opnår kreditrisikoafdækning for en række referenceenheder, som underligger et kreditderivat, på de vilkår, at den første misligholdelse blandt eksponeringerne udløser forfald, og at denne kredithændelse medfører kontraktens ophør, kan kreditinstituttet modregne den specifikke risiko for referenceenheden med den laveste specifikke risikovægtning blandt de underliggende referenceenheder i overensstemmelse med tabel 1 i artikel 325
- b) Når den n'te misligholdelse af eksponeringerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må afdækningskøberen kun modregne den specifikke risiko, hvis der også er risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1-misligholdelser. I sådanne tilfælde skal metoden svare til den ovenfor angivne for "first to default"-kreditderivater med de nødvendige ændringer for "nth to default"-produkter.

AFDELING 6

KAPITALGRUNDLAGSKRAV I RELATION TIL RISICI I FORBINDELSE MED CIU'ER

Artikel 337

Kapitalgrundlagskrav i relation til risici i forbindelse med CIU'er

1. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afdeling pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko omfattende både specifik og generel risiko på 32 %. Med forbehold af artikel 342 eller artikel 356, stk. 2, litra d), sammenholdt med artikel 342, hvis den i disse artikler omhandlede modificerede behandling som guld anvendes, pålægges positioner i CIU'er et kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, samt valutakursrisiko på 40 %.
2. Medmindre andet fremgår af artikel 339, tillades der ikke netting mellem en CIU's underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner.

Artikel 338

Generelle kriterier for CIU'er

For CIU'er kan fremgangsmåden i artikel 339 anvendes, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) CIU'ens prospekt eller tilsvarende dokument indeholder samtlige følgende oplysninger:
  - i) de aktivkategorier, som CIU'en må investere i
  - ii) hvis der gælder investeringslofter: relative lofter og metoder til at beregne disse
  - iii) hvis der tillades gearing: det højeste gearingsniveau
  - iv) hvis der tillades transaktioner i OTC finansielle derivater eller transaktioner af repo-typen eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer: en politik til begrænsning af modpartsrisikoen ved disse transaktioner
- b) der aflægges beretning om CIU'ens virksomhed i halvårsrapporter og årsrapporter, således at det bliver muligt at vurdere aktiver og passiver, indtægter og drift i rapporteringsperioden
- c) CIU'ens certifikater/aktier kan hver dag på indehaverens forlangende indfries kontant af selskabets aktiver
- d) investeringer i CIU'en holdes adskilt fra CIU-administratorens aktiver
- e) det investerende institut foretager en fyldestgørende risikovurdering af CIU'en
- f) CIU'er skal ledes af personer, der er underlagt tilsyn i henhold til direktivet om investeringsinstitutter eller tilsvarende lovgivning.

Artikel 339
Særlige metoder for CIU'er

1. Hvis instituttet til daglig har kendskab til CIU'ens underliggende investeringer, kan instituttet anvende disse underliggende investeringer med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko. Efter denne metode behandles positioner i CIU'er som positioner i CIU'ens underliggende investeringer. Netting tillades mellem positioner i CIU'ens underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner, såfremt instituttet har en tilstrækkelig mængde aktier eller certifikater, således at der kan ske indfrielse/oprettelse ved ombytning med de underliggende investeringer.
2. Institutter kan beregne kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, for positioner i CIU'er ved at formode positioner, der svarer til de positioner, som kræves for at gengive sammensætning og resultater af det eksternt genererede indeks eller den faste kurv af aktier eller gældsbeviser, jf. litra a) nedenfor, på følgende betingelser:
  - a) formålet med CIU'ens mandat er at gengive sammensætningen og resultaterne af et eksternt genereret indeks eller en fast kurv af aktier eller gældsbeviser
  - b) i en periode på mindst seks måneder kan der klart fastsættes en mindstekorrelation på 0,9 mellem CIU'ens daglige kursudsving og det indeks eller den kurv af aktier, som den følger. Ved korrelation forstås i denne sammenhæng korrelationskoefficienten mellem daglige resultater af den børsnoterede fond og det indeks eller den kurv af aktier eller gældsbeviser, som den følger.
3. Hvis instituttet ikke til daglig har kendskab til CIU'ens underliggende investeringer, kan instituttet beregne kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisiko, omfattende både specifik og generel risiko, på følgende betingelser:
  - a) det antages, at CIU'en i videst muligt omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, først investerer i de aktivklasser, der medfører det højeste kapitalgrundlagskrav i relation til specifik og generel risiko separat og derefter foretager investeringer i faldende orden, indtil det højeste samlede investeringsloft er nået. Positionen i CIU'en vil blive behandlet som en direkte post i den formodede position
  - b) institutter tager højde for den maksimale eksponering, som de kan få ved at indtage gearede positioner gennem CIU'en, når de beregner deres kapitalgrundlagskrav i relation til specifik og generel risiko separat; dette gøres ved forholdsmæssigt at øge positionen i CIU'en op til den maksimale eksponering mod de underliggende investeringselementer, som følger af mandatet
  - c) hvis kapitalgrundlagskravet i relation til specifik og generel risiko tilsammen ifølge dette litra overstiger det, som er fastsat i artikel 337, stk. 1, sættes loftet for kapitalgrundlagskravet på dette niveau.

4. Institutter kan lade følgende tredjeparter beregne og indberette kapitalgrundlagskravet i relation til positionsrisikoen for positioner i CIU'er, som er omfattet af stk. 1-4, i overensstemmelse med metoderne i dette kapitel:
- a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar
  - b) for andre CIU'er: CIU-administrationselskabet, forudsat at CIU-administrationselskabet opfylder kriterierne i artikel 127, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

Kapitel 3

Kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko

Artikel 340

Bagatelgrænse og vægtning for valutakursrisiko

Hvis summen af et instituts samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition beregnet efter proceduren i artikel 341, herunder valuta- og guldpositioner, for hvilke der beregnes kapitalgrundlagskrav efter en intern model, overstiger 2 % af dets samlede kapitalgrundlag, skal det beregne et kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko. Kapitalgrundlagskravet i relation til valutakursrisiko er 8 % af summen af dets samlede nettovalutapositioner og dets nettoguldpositioner i indberetningsvalutaen.

Artikel 341

Beregning af den samlede nettovalutakursrisikoposition

1. Instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen) og i guld beregnes som summen af følgende elementer (positive eller negative):
- a) nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne, men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta eller, for gulds vedkommende, nettospotpositionen i guld)
  - b) nettotermispositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valuta- og guldfutures og den for valuta- og guldsvars underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)
  - c) uigenkaldelige garantier og lignende instrumenter, der med sikkerhed vil blive effektive og kan forventes at være uerholdelige
  - d) nettodelta- (eller deltabaseret) ækvivalent af den samlede mængde af valuta- og guldoptioner

e) markedsværdien af andre optioner.

Det delta, der anvendes i forbindelse med litra d), skal i påkommende tilfælde være det, der gælder for den pågældende børs, eller hvis et sådant ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv under anvendelse af en egnet model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

Instituttet kan medtage fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men allerede fuldt afdækket, hvis det gør det konsekvent.

Instituttet kan opdele nettopositioner i sammensatte valutaer i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

2. De positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sine kapitalprocent mod den negative virkning af valutakursændringer, jf. artikel 87, stk. 1, kan med de kompetente myndigheders tilladelse udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner skal være af ikke-handelsmæssig eller strukturel karakter, og enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes særskilt af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser som ovenfor kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrukket ved beregningen af kapitalgrundlaget.
3. Et institut kan anvende nettonutidsværdien ved beregning af den åbne nettoposition i hver valuta og i guld, hvis det anvender denne fremgangsmåde konsekvent.
4. Korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, og korte eller lange nettopositioner i guld omregnes til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer henholdsvis et samlet beløb for korte nettopositioner og et samlet beløb for lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er instituttets samlede nettovalutaposition.
5. Institutter skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.
6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i foregående afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 342
Valutakursrisiko for CIU'er

1. Ved anvendelsen af artikel 341 skal der for CIU'er tages hensyn til CIU'ens faktiske valutapositioner.
2. Institutter kan anvende følgende tredjeparters indberetning om valutapositionerne i CIU'en:
  - a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar
  - b) for andre CIU'er: CIU-administrationselskabet, forudsat at CIU-administrationselskabet opfylder kriterierne i stk. 3, litra a).

Rigtigheden af beregningen skal bekræftes af en ekstern revisor.

3. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i en CIU, formodes det, at CIU'en har investeret op til det maksimum, der er tilladt i CIU'ens mandat, i fremmed valuta, og i deres handelsbeholdningspositioner skal institutterne tage hensyn til den højeste indirekte eksponering, som de kan få, ved at CIU'en foretager gearede investeringer, når de beregner deres kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisikoen. Dette gøres ved forholdsmæssigt at forøge positionen i CIU'en op til den maksimale eksponering, denne kan have i de underliggende investeringsaktiver på grundlag af sit investeringsmandatet. CIU'ens formodede valutaposition behandles som en særskilt valuta i henhold til behandlingen af investeringer i guld, dog således, at hvis det vides, om CIU'ens investeringer er lange eller korte, kan den samlede lange position lægges til den samlede lange åbne valutaposition, og den samlede korte position kan lægges til den samlede korte åbne valutaposition. Der kan ikke foretages netting mellem sådanne positioner før beregningen.

Artikel 343
Snævert forbundne valutaer

1. Institutter kan opfylde lavere kapitalgrundlagskrav i relation til positioner i snævert forbundne valutaer. To valutaer anses for at være indbyrdes snævert forbundne, hvis — på grundlag af den daglige valutakurs inden for de forudgående tre eller fem år — sandsynligheden for, at der på lige store positioner med modsat fortegn i sådanne valutaer inden for de nærmeste ti arbejdsdage opstår et tab, som er højst 4 % af værdien af den pågældende matchede position (vurderet i indberetningsvalutaen), er mindst 99 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på tre år, eller 95 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på fem år. Kapitalgrundlagskravet i forbindelse med matchede positioner i to indbyrdes snævert forbundne valutaer er 4 % af værdien af den matchede position.
2. Ved beregningen af krav i dette kapitel kan institutter se bort fra positioner i valutaer, som er underlagt en juridisk bindende mellemstatslig aftale om begrænsning af deres udsving i forhold til andre valutaer omfattet af samme aftale. Institutter skal beregne deres matchede positioner i sådanne valutaer og underlægge dem et kapitalgrundlagskrav, som ikke er lavere

end halvdelen af det ifølge den mellemstatslige aftale tilladte maksimale udsving for de pågældende valutaer.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder kravene i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Kapitalgrundlagskravet for matchede positioner i valutaerne for de medlemsstater, der deltager i anden fase af Den Økonomiske Monetære Union, kan beregnes som 1,6 % af værdien af de matchede positioner.
5. Kun de umatchedede positioner i valutaer som omhandlet i denne artikel indgår i den samlede nettovalutaposition., jf. artikel 341, stk. 4.

Kapitel 4

Kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko

Artikel 344

Valg af metode i forbindelse med råvarerisiko

Institutter beregner kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko ved hjælp af en af de metoder, der er fastsat i artikel 348, 349 eller 350, jf. dog artikel 345-347.

Artikel 345

Bivirksomhed inden for råvarer

1. Institutter med bivirksomhed inden for landbrugsråvarer kan fastsætte kapitalgrundlagskravet for deres fysiske lager af råvarer ved udgangen af hvert år for det følgende år, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:
  - a) de har på ethvert tidspunkt af året et kapitalgrundlag i relation til denne risiko, som ikke er mindre end det gennemsnitlige kapitalgrundlagskrav i relation til risikoen beregnet på et konservativt grundlag for det kommende år
  - b) de beregner på et konservativt grundlag den forventede volatilitet for det tal, der er beregnet i henhold til litra a)

- c) deres gennemsnitlige kapitalgrundlagskrav i relation til denne risiko overstiger ikke 5 % af deres kapitalgrundlag eller 1 mio. EUR, og, under hensyn til den i henhold til litra b) beregnede volatilitet, det forventede maksimale kapitalgrundlagskrav overstiger ikke 6,5 % af deres kapitalgrundlag
  - d) institutterne overvåger løbende, om de i henhold til litra a) og b) gennemførte beregninger stadig afspejler de faktiske forhold.
2. Institutter skal underrette de kompetente myndigheder om deres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed.

Artikel 346
Positioner i råvarer

1. Alle positioner i råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter anføres i standardmåleenheden. Spotprisen for de enkelte råvarer udtrykkes i indberetningsvalutaen.
2. Positioner i guld eller guldderivater betragtes som værende underlagt valutakursrisiko og behandles i henhold til hhv. kapitel 3 eller 5 med hensyn til beregningen af råvarerisikoen.
3. Ved anvendelsen af dette kapitel kan positioner, hvis eneste formål er lagerfinansiering, udelades.
4. Med henblik på anvendelsen af artikel 349, stk. 1, er overskuddet af instituttets lange positioner i forhold til dets korte positioner eller omvendt i samme råvarer og identiske råvarefutures, optioner og warrants dets nettoposition i hver af de enkelte råvarer. Derivater behandles som positioner i den underliggende råvare, jf. artikel 347.
5. Ved beregning af en position i en råvare behandles følgende positioner som positioner i den samme råvare:
  - a) positioner i forskellige underkategorier af råvarer i tilfælde, hvor underkategorierne kan erstatte hinanden indbyrdes
  - b) positioner i lignende råvarer, hvis de er næsten indbyrdes substituerbare, og hvis der helt klart kan konstateres en korrelation på mindst 0,9 mellem prisbevægelserne over en minimumsperiode på et år.

Artikel 347
Særlige instrumenter

1. Råvarefutures og terminsforpligtelser til køb eller salg af individuelle råvarer inkorporeres i målingssystemet som nominelle beløb på grundlag af standardmåleenheden og tildeles en løbetid på grundlag af udløbsdatoen.

2. Råvareswaps, hvor en fast pris udgør det ene element i transaktionen og den aktuelle markedspris det andet, behandles som en serie positioner, der svarer til kontraktens anslåede beløb, hvor, hvis det er relevant, en enkelt position svarer til hver betaling på swappen og indpasses i løbetidsbåndet i artikel 348, stk. 1. Positioner er lange, hvis instituttet betaler en fast pris og får en variabel pris, og korte, hvis instituttet får en fast pris og betaler en variabel pris. Råvareswaps, hvis transaktionselementer er forskellige råvarer, indplaceres i de relevante kategorier i løbetidsmetoden.
3. Optioner og warrants baseret på råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, ganget med optionens delta ved anvendelsen af dette kapitel. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende råvare eller råvarebaserede afledte instrument. Det delta, der anvendes, skal i påkommende tilfælde være det, der gælder for den pågældende børs, eller hvis et sådant ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv under anvendelse af en egnet model, hvis de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil. Tilladelsen gives, hvis modellen giver et tilstrækkeligt nøjagtigt skøn over ændringen i optionens eller warrantens værdi for så vidt angår mindre ændringer i markedsprisen på det underliggende instrument.

Institutter skal på dækkende vis i kapitalgrundlagskravene afspejle andre risici, ud over deltarisikoen, i forbindelse med optioner.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. Institutter, der er et af følgende, medtager de pågældende råvarer i beregningen af deres kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko:
  - a) overdrageren af råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve råvarer under en genkøbsaftale
  - b) udlåneren af råvarer i en råvareudlånsaftale.

Artikel 348
Løbetidsmetoden

1. Instituttet anvender en separat løbetidsmetode i overensstemmelse med tabel 1 for hver råvare. Alle positioner i den pågældende råvare opføres i de relevante løbetidsbånd. Fysiske lagre opføres i første løbetidsbånd mellem 0 og til og med 1 måned.

Tabel 1	
Løbetidsbånd (1)	Spreadsats (i %) (2)
$0 \leq 1$ måned	1,50
$> 1 \leq 3$ måneder	1,50
$> 3 \leq 6$ måneder	1,50
$> 6 \leq 12$ måneder	1,50
$> 1 \leq 2$ år	1,50
$> 2 \leq 3$ år	1,50
> 3 år	1,50

2. Positioner i samme råvare kan modregnes og opføres i de relevante løbetidsbånd på nettobasis, hvis:
- a) der er tale om positioner i kontrakter, der udløber på den samme dato
  - b) der er tale om positioner i kontrakter, der udløber inden for ti dage efter hinanden, og hvis kontrakterne handles på markeder med daglige leveringstidspunkter.
3. Derefter beregner instituttet summen af de vægtede lange positioner og summen af de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er de matchede positioner i det pågældende løbetidsbånd, mens den resterende lange eller korte position er den umatchedede position i samme løbetidsbånd.
4. Den del af den umatchedede lange position i et givet løbetidsbånd, der matches af en umatched kort position, eller omvendt, i et løbetidsbånd længere ude, er den matchede position mellem de to løbetidsbånd. Den del af den umatchedede lange eller korte position, der ikke kan matches på denne måde, er den umatchedede position.
5. Instituttets kapitalgrundlagskrav for hver enkelt råvare beregnes på grundlag af den relevante løbetidsmetode som summen af følgende:

- a) summen af de matchede lange og korte positioner, ganget med den relevante spreadsats som anført i kolonne 2 i tabel 1 for hvert løbetidsbånd og med råvarens spotpris
  - b) den matchede position mellem to løbetidsbånd for hvert løbetidsbånd, hvortil en umatchet position overføres, ganget med 0,6 %, hvilket er overførselssatsen ("carry rate"), og med råvarens spotpris
  - c) de resterende umatched positioner, ganget med 15 %, hvilket er outright-satsen, og med råvarens spotpris.
6. Instituttets samlede kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko beregnes som summen af kapitalgrundlagskravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med stk. 5.

*Artikel 349
Forenklet metode*

- 1. Instituttets kapitalgrundlagskrav for hver råvare beregnes som summen af:
  - a) 15 % af nettopositionen, lang eller kort, ganget med råvarens spotpris
  - b) 3 % af bruttopositionen, lang plus kort, ganget med råvarens spotpris.
- 2. Instituttets samlede kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko beregnes som summen af kapitalgrundlagskravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med stk. 1.

*Artikel 350
Udvidet løbetidsmetode*

Institutter kan anvende de spread-, carry- og outright-minimumssatser, der er anført i nedenstående tabel 2, i stedet for de satser, der er fastsat i artikel 348, forudsat at de:

- a) i væsentligt omfang handler med råvarer
- b) har en tilstrækkeligt diversificeret råvareportefølje
- c) endnu ikke er i stand til at anvende interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko.

Institutter skal underrette deres kompetente myndigheder om deres brug af denne artikel samt forelægge dokumentation for deres bestræbelser på at indføre en intern model til beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til råvarerisiko.

Tabel 2				
	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Uædle metaller	Landbrugsprodukter	Andre, inklusive energiprodukter

Spreadsats (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Carrysats (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outrightsats (%)	8	10	12	15

Kapitel 5

Anvendelse af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav

Afdeling 1

Tilladelse og kapitalgrundlagskrav

Artikel 351

Specifikke og generelle risici

Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller et handlet aktieinstrument eller et derivat deraf kan opdeles i to komponenter ved anvendelsen af dette kapitel. Den ene komponent er dens specifikke risikokomponent og skal omfatte risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med emittenten eller, for afledte instrumenter, emittenten af det underliggende instrument. Den generelle risikokomponent omfatter risikoen for en kursændring for instrumentet, der for handlede gældsinstrumenter eller derivater heraf skyldes en ændring i rentesatserne eller for aktier eller aktiederivater større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

Artikel 352

Tilladelse til at anvende interne modeller

1. Efter at have kontrolleret et instituts overholdelse af kravene i hhv. afdeling 2, 3 og 4 giver de kompetente myndigheder institutter tilladelse til at beregne deres kapitalgrundlagskrav i relation til en eller flere af følgende risikokategorier under anvendelse af deres interne modeller i stedet for eller i kombination med metoderne i kapitel 2-4:
  - a) generel risiko vedrørende aktieinstrumenter
  - b) specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter
  - c) generel risiko vedrørende gældsinstrumenter
  - d) specifik risiko vedrørende gældsinstrumenter

- e) valutakursrisiko
  - f) råvarerisiko.
2. For risikokategorier, for hvilke instituttet ikke har fået den i stk. 1 omhandlede tilladelse til at anvende sine interne modeller, beregner instituttet fortsat sine kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med hhv. kapitel 2, 3 og 4. De kompetente myndigheders tilladelse til at anvende interne modeller kræves for hver risikokategori. Væsentlige ændringer i anvendelsen af interne modeller, udvidet anvendelse af interne modeller, særlig til at omfatte yderligere risikokategorier, og den første beregning af value-at-risk i stresssituationer i henhold til artikel 354, stk. 2, kræver en særskilt tilladelse fra den kompetente myndighed.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
- a) betingelserne for at vurdere, i hvor høj grad der er tale om væsentlige udvidelser eller ændringer af anvendelsen af interne modeller
  - b) den vurderingsmetode, de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende interne modeller.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 353

Kapitalgrundlagskrav ved anvendelse af interne modeller

1. Institutter, der anvender en intern model, skal ud over kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til kapitel 2, 3 og 4 for de risikokategorier, for hvilke der ikke er givet tilladelse til at anvende en intern model, opfylde et kapitalgrundlagskrav udtrykt som summen af litra a) og b):
- a) den højeste af følgende værdier:
    - i) den foregående dags value-at-risk-værdi beregnet efter artikel 354, stk. 1 (VaR_{t-1})
    - ii) et gennemsnit af de daglige value-at-risk-værdier beregnet efter artikel 354, stk. 1, for hver af de foregående 60 arbejdsdage (VaR_{avg}) ganget med multiplikationsfaktoren (mc) i henhold til artikel 355
  - b) den højeste af følgende værdier:
    - i) den seneste tilgængelige value-at-risk-værdi beregnet efter artikel 354, stk. 2, ($sVaR_{t-1}$)

- ii) et gennemsnit af value-at-risk-værdier i stresssituationer beregnet på den måde og med den hyppighed, som er angivet i artikel 354, stk. 2, for de foregående 60 arbejdsdage ($sVaR_{avg}$) ganget med multiplikationsfaktoren (ms) i henhold til artikel 355.
2. Institutter, der anvender en intern model til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter, skal opfylde et krav til supplerende kapitalgrundlag udtrykt som summen af litra a) og b) nedenfor:
- a) kapitalgrundlagskravet beregnet i henhold til artikel 326 og 327 for specifik risiko i forbindelse med securitiseringspositioner og "nth to default"-kreditderivater i handelsbeholdningen med undtagelse af sådanne, der indgår i et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i henhold til afdeling 4, og i givet fald kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko i overensstemmelse med kapitel 2, afdeling 6, for sådanne positioner i CIU'er, for hvilke hverken betingelserne i artikel 339, stk. 1, eller artikel 339, stk. 2, er opfyldt
  - b) den højeste værdi af:
    - i) det seneste tal for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 3
    - ii) gennemsnittet af dette tal over de foregående 12 uger.
3. Institutter, der har en korrelationshandelsportefølje, som opfylder kravene i artikel 327, stk. 1-3, skal opfylde et krav til supplerende kapitalgrundlag beregnet som den højeste værdi af følgende:
- a) det seneste tal for korrelationshandelsporteføljerisiko beregnet i overensstemmelse med afdeling 5
  - b) gennemsnittet af dette tal over de foregående 12 uger
  - c) 8 % af det kapitalgrundlagskrav, der på tidspunktet for beregningen af det seneste risikotal som omhandlet i litra a) ville blive beregnet i henhold til artikel 327, stk. 4, for alle de positioner, der indgår i den interne model for korrelationshandelsporteføljen.

AFDELING 2

GENERELLE KRAV

Artikel 354

Value-at-risk og beregning af value-at-risk i stresssituationer

1. Beregningen af den i artikel 353 omhandlede value-at-risk-værdi skal foretages under iagttagelse af følgende krav:

- a) daglig beregning af value-at-risk-værdien
- b) et ensidigt 99 % konfidensinterval
- c) 10 dages ihændeleverperiode
- d) en effektiv observationsperiode på mindst et år, dog bortset fra tilfælde, hvor en kortere observationsperiode er berettiget som følge af en væsentlig forøgelse af kursvolatiliteten
- e) månedlig ajourføring af datasættene.

Instituttet kan anvende value-at-risk-værdier beregnet efter kortere ihændeleverperioder end 10 dage, som skaleres op til 10 dage ved hjælp af en egnet metode, der periodisk tages op til revision.

2. Desuden skal instituttet mindst ugentligt beregne en value-at-risk-værdi i stresssituationer for den eksisterende portefølje i overensstemmelse med kravene i stk. 1, hvor input i value-at-risk-modellen kalibreres efter historiske data fra en sammenhængende 12-måneders-periode med signifikant finansiell stress, som er relevant for instituttets portefølje. Valget af sådanne historiske data skal hvert år tages op til revision af instituttet, der skal underrette de kompetente myndigheder om resultatet heraf. EBA overvåger de forskellige former for praksis til beregning af value-at-risk-værdier i stresssituationer og fastsætter retningslinjer for disse former for praksis i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 355

Obligatorisk backtesting og multiplikationsfaktorer

1. Resultaterne af de i artikel 354 omhandlede beregninger skaleres op med multiplikationsfaktorerne (m_c) og (m_s).
2. Hver af multiplikationsfaktorerne (m_c) og (m_s) skal være summen af 3 og en plusfaktor mellem 0 og 1, jf. tabel 1. Plusfaktoren afhænger af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets backtesting af value-at-risk-værdien som omhandlet i artikel 354, stk. 1.

Tabel 1	
Antal overskridelser	plusfaktor
Under 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65

8	0,75
9	0,85
10 eller derover	1,00

3. Institutterne skal dagligt beregne overskridelser ved backtesting på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige value-at-risk-værdi, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte plusfaktoren fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal, og det er det største antal overskridelser, der er beregnet på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien, som skal benyttes til at fastsætte plusfaktoren..

Backtesting på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og, under antagelse af uændrede positioner, med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag.

Backtesting på grundlag af faktiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag eksklusive gebyrer, provisioner og nettorenteindtægt.

4. De kompetente myndigheder kan i enkelttilfælde nedsætte plusfaktoren til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under faktiske overskridelser ikke skyldes svagheder ved den interne model.
5. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder løbende at kontrollere, at multiplikationsfaktorerne er passende, underretter institutterne snarest, og senest inden for en frist på fem arbejdsdage, de kompetente myndigheder om overskridelser, der er konstateret ved deres backtesting-program.

Artikel 356

Krav til risikomåling

1. Interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko samt interne modeller vedrørende korrelationshandel skal opfylde samtlige følgende krav:
- a) modellen skal præcist tage højde for alle væsentlige prisrisici
  - b) modellen skal tage højde for et tilstrækkeligt stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder. Instituttet skal som minimum i sin model indarbejde de risikofaktorer, der indgår i dets prisfastsættelsesmodel. Risikomålingsmodellen skal tage højde for optioners og andre produkters ikke-lineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen. Når der anvendes tilnærmede

værdier for risikofaktorer, skal der tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt indehaves.

2. Interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko skal opfylde samtlige følgende krav:
  - a) modellen skal indregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, som instituttet har rentefølsomme balanceførte eller ikke-balanceførte positioner i. Instituttet skal estimere afkastkurverne under anvendelse af generelt accepterede fremgangsmåder. For væsentlige renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at opfange forskelle i volatiliteter langs rentekurven. Modellen skal desuden opfange risikoen for, at korrelationen imellem forskellige afkastkurver ikke er fuldstændig
  - b) modellen skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er angivet i. For CIU'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner. Institutter kan anvende tredjemandsindberetninger om CIU'ens valutaposition, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i en CIU, behandles denne position separat i overensstemmelse med artikel 342, stk. 3
  - c) modellen skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner
  - d) modellen skal mindst anvende en særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner. Modellen skal også tage højde for risikoen ved ikke-fuldstændigt forbundne bevægelser mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer og risikoen for ændringer i terminspriserne som følge af, at løbetiderne ikke er sammenfaldende. Den skal også tage højde for markedskarakteristika, herunder især leveringstidspunkter og handlernes mulighed for at lukke positioner
  - e) instituttets interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkeligt konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.
3. Institutter må i interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, kun anvende empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis instituttets metode til måling af korrelationer er pålidelig og anvendes forsvarligt.

Artikel 357
Kvalitative krav

1. Interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal være pålidelige og anvendes forsvarligt, og særlig skal samtlige følgende kvalitetskrav opfyldes:
  - a) interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko eller råvarerisiko skal udgøre en integreret del af kreditinstituttets daglige risikostyringsprocedure og danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse
  - b) instituttet skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Risikokontrolfunktionen skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel. Risikokontrolfunktionen skal foretage den indledende og løbende evaluering af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel. Risikokontrolfunktionen skal dagligt udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav i relation til positionsrisiko, valutakursrisiko og råvarerisiko og om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger
  - c) instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, og risikokontrolfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som til at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering
  - d) instituttet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede interne modeller, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel, inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner
  - e) instituttet skal have fastlagte procedurer til overvågning og sikring af, at instituttets skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den generelle anvendelse af dets interne modeller efterleves, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel
  - f) interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal have vist sig at være rimeligt nøjagtige til risikomåling
  - g) instituttet skal hyppigt gennemføre et omfattende stresstestprogram, herunder omvendte stresstest, som indbefatter interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, og resultaterne af disse stresstest skal analyseres af den øverste ledelse og afspejles i de retningslinjer og rammer, som den øverste ledelse fastsætter. Denne procedure skal navnlig rettes mod markedernes likvidetsproblemer i stresssituationer, koncentrationsrisici, markeder, hvor der ikke kan handles ("one way"-markeder), risici for uforudsete hændelser, risikoen ved pludselig misligholdelse, ikke-lineære produkter,

"deep out of the money"-positioner, positioner, der udsættes for pludselige prisudsving, og andre risici, som de interne modeller måske ikke tager tilstrækkelig højde for. De stød, modellerne udsættes for, skal afspejle porteføljernes art og den tid, det kan tage at afdække eller styre risici under vanskelige markedsforhold

- h) instituttet skal som led i sin regelmæssige interne revision foretage en uafhængig gennemgang af sine interne modeller, herunder dem, der anvendes med henblik på dette kapitel.
2. Den gennemgang, som er omhandlet i stk. 1, litra h), skal omfatte både handelsfunktionens og den uafhængige risikokontrolfunktionens aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af risikostyringsprocessen som helhed. Gennemgangen skal se nærmere på følgende:
- a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolfunktionen er fyldestgørende
  - b) hvorledes risikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen fungerer fyldestgørende
  - c) den proces, instituttet anvender ved godkendelse af risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsfunktioner og administrationsfunktioner
  - d) de risici, der tages højde for i risikoberegningsmodellen, og valideringen af eventuelle større ændringer i risikoberegningsmetoderne
  - e) hvorvidt opgørelsen af positioner er nøjagtig og fuldstændig, hvorvidt volatilitets- og korrelationskønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, og hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtig
  - f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til den interne model, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige
  - g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af backtesting, som foretages med henblik på at vurdere modellernes nøjagtighed.
3. I takt med den løbende udvikling af teknikker og bedste praksis skal institutter anvende disse i interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel.

Artikel 358 Intern validering

- 1. Institutter skal indføre procedurer, der sikrer, at alle deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, er tilstrækkeligt valideret af parter med passende kvalifikationer, som ikke deltager i udviklingen af modellerne, for at sikre, at de er velfungerende og tager

tilstrækkelig højde for alle væsentlige risici. Denne validering skal foretages i forbindelse med den interne models udvikling, og når der foretages væsentlige ændringer heraf. Valideringen skal foretages med regelmæssige mellemrum, og navnlig i forbindelse med væsentlige strukturelle ændringer af markedet eller ændringer i porteføljens sammensætning, som kan medføre, at den interne model ikke længere er hensigtsmæssig. I takt med den løbende udvikling af teknikker og bedste praksis for intern validering skal institutter anvende disse. Valideringen af den interne model må ikke begrænses til backtesting, men skal som et minimum omfatte følgende:

- a) test, der viser, at de forudsætninger, som den interne model baseres på, er hensigtsmæssige og ikke resulterer i, at risikoen undervurderes eller overvurderes
  - b) institutter skal ud over de obligatoriske backtesting-programmer også iværksætte egne modelvalideringstest, herunder backtesting, med hensyn til de risici og strukturer, der kendetegner deres porteføljer
  - c) anvendelsen af hypotetiske porteføljer for at sikre, at den interne model kan tage hensyn til de særlige strukturelle faktorer, der måtte vise sig, f.eks. væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici.
2. Instituttet skal foretage backtesting på grundlag af både faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien.

AFDELING 3

SÆRLIGE KRAV VEDRØRENDE MODELLER FOR SPECIFIK RISIKO

Artikel 359

Krav vedrørende modeller for specifik risiko

Interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko og interne modeller vedrørende korrelationshandel skal opfylde følgende yderligere krav:

- a) de skal forklare porteføljens historiske prisudvikling
- b) de skal tage højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen
- c) de skal være robuste over for ugunstige ændringer i forudsætninger
- d) de skal valideres gennem backtesting, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis instituttet gennemfører en sådan backtesting på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsistent vis
- e) de skal tage højde for navnerelateret basisrisiko og skal særlig være følsomme over for væsentlige idiosynkratiske forskelle mellem tilsvarende, men ikke identiske positioner

- f) de skal tage højde for risikoen for uforudsete hændelser.

Artikel 360

Undtagelser fra modeller for specifik risiko

1. Et institut kan vælge fra beregningen af sit kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko ved en intern model at undtage de positioner, for hvilke det opfylder et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko i henhold til artikel 353, stk. 3.
2. Et institut kan vælge ikke at tage højde for misligholdelses- og migrationsrisici for gældsinstrumenter i sin interne model, når det indregner disse risici gennem de krav, der er fastsat i afdeling 4.

AFDELING 4

INTERN MODEL FOR FORØGET MISLIGHOLDELSSES- OG MIGRATIONSRSIKO

Artikel 361

Krav om en intern model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko

Et institut, der anvender en intern model til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko vedrørende gældsinstrumenter, skal også have en intern model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko for at tage højde for misligholdelses- og migrationsrisiko vedrørende dets handelsbeholdningspositioner, som er forøget i forhold til de risici, der er indregnet i value-at-risk-værdien som anført i artikel 354, stk. 1. Instituttet skal dokumentere, at deres interne modeller opfylder pålidelighedsstandarder svarende til IRB-metoden for kreditrisiko under antagelse af et konstant risikoniveau, og at de om nødvendigt bliver tilpasset for at tage højde for virkningerne af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer.

Artikel 362

Område for den interne model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko

Den interne model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko skal omfatte positioner, der er omfattet af et kapitalgrundlagskrav i relation til specifik renterisiko, herunder positioner, der er omfattet af et kapitalkrav i relation til specifik risiko på 0 % i henhold til artikel 325, men skal ikke omfatte securitiseringspositioner og "nth to default"-kreditderivater.

Instituttet kan med de kompetente myndigheders tilladelse vælge konsekvent at indregne alle positioner i noterede aktier og positioner i derivater baseret på noterede aktier. Tilladelsen gives, hvis dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå instituttet internt måler og styrer risici.

Artikel 363

Parametre for den interne model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko

1. Institutter skal anvende den interne model til at beregne en værdi, som måler de tab, der opstår som følge af misligholdelse og migration mellem interne eller eksterne ratings med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år. Institutter skal beregne denne værdi mindst ugentligt.
2. Korrelationsestimater skal understøttes af en analyse af objektive data med pålidelige standarder. Den interne model skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationer. Koncentrationer, som kan opstå inden for og på tværs af produktklasser i stresssituationer, skal også afspejles.
3. Den interne model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko skal tage højde for virkningen af korrelationen mellem misligholdelses- og migrationshændelser. Virkningen af diversificeringen mellem på den ene side misligholdelses- og migrationshændelser og på den anden side andre risikofaktorer skal ikke afspejles.
4. Den interne model baseres på forudsætningen om et konstant risikoniveau over etårsperioden, hvilket indebærer, at bestemte individuelle positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen, som i løbet af likviditetshorisonten har været udsat for misligholdelser eller migrationer, ved likviditetshorisontens udløb føres tilbage til det oprindelige risikoniveau. Alternativt kan et institut vælge, at en position forudsættes konstant for en etårig periode.
5. Likviditetshorisonter fastsættes efter den tid, der medgår til salg af positionen eller afdækning af alle væsentlige prisrisici i stresssituationer, idet der tages særlig hensyn til positionens størrelse. Likviditetshorisonter skal afspejle faktisk praksis og faktiske erfaringer i perioder med både systematiske og idiosynkratiske stresssituationer. Likviditetshorisonter skal måles på grundlag af konservative skøn og skal være tilstrækkeligt lange, således at salget eller afdækningen i sig selv ikke væsentligt kan påvirke den pris, hvortil salget eller afdækningen foretages.
6. Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner gælder en minimumsgrænse på tre måneder.
7. Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner tages der højde for et instituts interne praksis vedrørende værdiansættelsesjusteringer og behandlingen af statiske positioner. Når et institut fastsætter likviditetshorisonter for grupper af positioner frem for individuelle positioner, skal kriterierne for grupper af positioner defineres på en måde, der meningsfuldt afspejler likviditetsforskellene. Likviditetshorisonterne for koncentrerede positioner skal være længere, eftersom det kræver længere tid at afvikle sådanne positioner. Likviditetshorisonten for et "securitisation warehouse" skal afspejle den tid, der medgår til at opbygge, sælge og securitisere aktiverne eller afdække væsentlige risikofaktorer i stresssituationer.

Artikel 364

Indregning af afdækning i den interne model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko

1. Risikoafdækning kan indgå i et instituts interne model til indregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici. Positioner kan modregnes, når lange og korte positioner refererer til samme finansielle instrument. Afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller værdipapirer med samme modpart samt lange og korte positioner med forskellige udstedere kan i nogle tilfælde kun indregnes ved at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter. Institutter skal tage højde for virkningen af væsentlige risici, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningens løbetid og likviditetshorisonten, og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategierne efter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle mellem instrumenterne. Et institut skal kun tage højde for en afdækning, hvis den kan opretholdes, selv om modparten nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.
2. For positioner, som afdækkes via dynamiske afdækningsstrategier, kan tilbagejustering af afdækningen inden for den afdækkede positions likviditetshorisont indregnes, forudsat at instituttet:
  - a) vælger at modelberegne tilbagejusteringen af afdækningen ensartet for den relevante gruppe positioner i handelsbeholdningen
  - b) påviser, at indregningen af de tilbagejusterede tal forbedrer risikomålingen
  - c) påviser, at markederne for de instrumenter, der anvendes til afdækning, er tilstrækkeligt likvide til at sikre, at denne tilbagejustering også kan foretages i stresssituationer. Eventuelle restrisici, der følger af de dynamiske afdækningsstrategier, skal indregnes i kapitalgrundlagskravet.

Artikel 365

Særlige krav vedrørende den interne model for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko

1. Den interne model til indregning af forøget misligholdelses- og migrationsrisiko skal tage højde for den ikke-lineære effekt af optioner, strukturerede kreditderivater og andre positioner med væsentlig ikke-lineær udvikling hvad angår prisudsving. Instituttet skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med sådanne produkter.
2. Den interne model skal være baseret på objektive og ajourførte data.
3. Som led i den uafhængige gennemgang og validering af deres interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal institutter navnlig træffe samtlige følgende foranstaltninger:

- a) sikre, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving passer til deres porteføljesammensætning, bl.a. hvad angår valg og vægtning af deres systematiske risikofaktorer
  - b) gennemføre en række stresstest, herunder følsomhedsanalyser og scenarioanalyser, til vurdering af den interne models kvalitative og kvantitative egenskaber især med hensyn til behandlingen af koncentrationer. Disse test må ikke være begrænset af historiske erfaringer
  - c) anvende passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.
4. Den interne model skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.
  5. Institutter skal dokumentere deres interne modeller, således at dens korrelations- og andre modelantagelser er klare for de kompetente myndigheder.
  6. Den interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed under realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkeligt konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

Artikel 366

Interne modeller for forøget misligholdelses- og migrationsrisiko, der ikke fuldt ud opfylder kravene

Hvis et institut anvender en intern model til indregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, som ikke opfylder alle kravene i artikel 363, 364 og 365, men som er konsistent med instituttets interne metodologier til identificering, måling og styring af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, skal det kunne påvise, at dets interne model medfører et kapitalgrundlagskrav, som er mindst lige så højt, som hvis det var baseret på en model, der er i fuld overensstemmelse med kravene i de nævnte artikler. De kompetente myndigheder skal mindst en gang om året kontrollere, at kravene i foregående punktum er overholdt. EBA overvåger de forskellige former for praksis vedrørende interne modeller, der ikke opfylder alle kravene i artikel 363, 364 og 365 og fastsætter retningslinjer om disse former for praksis i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 5

INTERN MODEL FOR KORRELATIONSHANDEL

Artikel 367

Krav til en intern model for korrelationshandel

1. De kompetente myndigheder giver institutter, der må anvende en intern model for den specifikke risiko vedrørende gældsinstrumenter, og som opfylder kravene i stk. 2-6 og i artikel 356, stk. 1, artikel 357, 358 og 359, tilladelse til at anvende en intern model vedrørende kapitalgrundlagskravet for korrelationshandelsporteføljen i stedet for kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 327.
2. Institutter anvender denne interne model til at beregne en værdi, som i tilstrækkelig grad indregner alle prisrisici med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år baseret på et konstant risikoniveau og efter behov justeret for at tage højde for betydningen af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer. Institutter skal beregne denne værdi mindst ugentligt.
3. Den i stk. 1 omhandlede model skal i tilstrækkelig grad tage højde for følgende risici:
  - a) den kumulerede risiko som følge af flere misligholdelser, herunder rangordningen af misligholdelser i trancheopdelte produkter
  - b) kreditspreadrisiko, herunder gamma- og cross-gamma-effekter
  - c) volatiliteten i implicitte korrelationer, herunder den indbyrdes påvirkning mellem spread og korrelationer
  - d) basisrisiko, herunder begge følgende:
    - i) basisrisikoen mellem spread på et indeks og de enkeltpapirer, det består af
    - ii) basisrisikoen mellem den implicitte korrelation i et indeks og skræddersyede porteføljer
  - e) inddrivelsesratens volatilitet, da den vedrører inddrivelsesraternes tendens til at påvirke tranchepriserne
  - f) risikoen for skred i risikoafdækning og potentielle omkostninger ved rebalancering af sådanne risikoafdækninger, i det omfang risikomålingen omfatter effekter fra dynamisk risikoafdækning
  - g) andre væsentlige prisrisici vedrørende positioner i korrelationshandelsporteføljen.
4. Et institut skal anvende tilstrækkelige markedsdata i den i stk. 1 omhandlede model til at sikre, at den fuldt ud tager højde for de fremtrædende risici, der er forbundet med disse

eksponeringer, i sin interne metode i overensstemmelse med kravene i denne artikel. Det skal over for den kompetente myndighed gennem backtesting eller ved andre egnede metoder kunne dokumentere, at dets model i tilstrækkelig grad kan forklare de historiske prisudsving for disse produkter.

Instituttet skal have egnede politikker og procedurer til at adskille de positioner, for hvilke det har tilladelse til at indregne dem i kapitalgrundlagskravet i henhold til denne artikel, fra andre positioner, for hvilke det ikke har en sådan tilladelse.

5. For så vidt angår porteføljen af alle positioner, der er omfattet af den i stk. 1 omhandlede model, skal instituttet jævnligt afvikle et sæt på forhånd fastsatte stressscenarier. Disse stressscenarier skal undersøge, hvorledes stress påvirker misligholdelsesraterne, inddrivelsessatserne, kreditspread, basisrisiko, korrelationerne og andre relevante risikofaktorer vedrørende korrelationshandelsporteføljen. Instituttet skal mindst en gang om ugen afvikle stressscenarier og mindst en gang i kvartalet aflægge rapport til de kompetente myndigheder om resultaterne, herunder sammenligninger med instituttets kapitalgrundlagskrav i overensstemmelse med denne artikel. I alle tilfælde, hvor stresstestresultaterne i væsentlig grad overstiger kapitalgrundlagskravet for korrelationshandelsporteføljen, skal dette hurtigst muligt indberettes til de kompetente myndigheder.
6. Den interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandarder, der gælder på dataområdet. Tilnærmede værdier skal være tilstrækkeligt konservative og må kun anvendes, hvis de tilgængelige data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

Afsnit V

Kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko

Artikel 368 *Afviklings-/leveringsrisiko*

For transaktioner, hvor gældsinstrumenter, aktier, udenlandsk valuta og råvarer, eksklusive genkøbstransaktioner og samt ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer, stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal et institut beregne prisdifferencen.

Der foretages en beregning af forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument, den pågældende aktie, udenlandske valuta eller råvare og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab.

Instituttet skal gange prisdifferencen med den relevante faktor i højre kolonne i tabel 1, hvorved instituttets kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko fremkommer.

Tabel 1	
Antal arbejdsdage efter afviklingsdatoen	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 eller flere	100

Artikel 369 *Leveringsrisiko (free deliveries)*

1. Et institut skal have et kapitalgrundlag som fastsat i tabel 2, hvis
  - a) det har betalt for værdipapirer, udenlandsk valuta eller råvarer før levering, eller hvis det har leveret værdipapirer, udenlandsk valuta eller råvarer, før det har modtaget betaling herfor
  - b) der ved grænseoverskridende transaktioner er forløbet én dag eller mere, siden betalingen eller leveringen er foretaget.

Tabel 2			
Kapitalbehandling i forbindelse med leveringsrisiko (free deliveries)			
Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3	Kolonne 4
Transaktions-type	Indtil første aftalte betaling/delivering	Fra første aftalte betaling/delivering indtil fire dage efter den anden aftalte betaling/delivering	Fra fem arbejdsdage efter den anden aftalte betaling/delivering indtil transaktionens endelige afslutning
Leveringsrisiko (free deliveries)	Intet kapitalkrav	Behandles som eksponering	Behandles som en eksponeringsrisiko vægtet med 1 250 %

2. Med henblik på risikovægtning i forbindelse med leveringsrisiko (free deliveries), der behandles i henhold til kolonne 3 i tabel 2, kan et institut, der benytter IRB-metoden i tredje del, afsnit II, kapitel 3, fastsætte sandsynligheden for misligholdelse (PD) for modparter, mod hvem det ikke har andre eksponeringer uden for handelsbeholdningen, på grundlag af modpartens eksterne rating. Institutter, der anvender egne estimater over tab givet misligholdelse (LGD), kan anvende LGD som fastsat i artikel 157, stk. 1, på leveringsrisiko (free deliveries), der behandles i henhold til kolonne 3 i tabel 2, forudsat at de anvender det på alle sådanne eksponeringer. Alternativt kan et institut, der anvender IRB-metoden i tredje del, afsnit II, kapitel 2, anvende risikovægtene for standardmetoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, forudsat at det anvender dem på alle sådanne eksponeringer, eller kan anvende en 100 % risikovægt på alle sådanne eksponeringer.

Hvis beløbet fra en positiv eksponering, der stammer fra en transaktion med leveringsrisiko (free deliveries), ikke er væsentligt, kan institutter anvende en risikovægt på 100 % på disse eksponeringer, undtagen hvis der kræves en risikovægt på 1 250 % i henhold til kolonne 4 i tabel 2 i stk. 1.

3. Som et alternativ til at anvende en risikovægt på 1 250 % på leveringsrisiko (free deliveries) i henhold til kolonne 4 i tabel 2 i stk. 1, kan institutter fradrage den overførte værdi plus den aktuelle positive værdi af disse eksponeringer fra tier 1-kernekapitalelementer, jf. artikel 33, stk. 1, litra k).

Artikel 370 Dispensation

Hvis der sker et omfattende svigt i et afviklings- eller clearingsystem, kan de kompetente myndigheder dispensere fra kapitalgrundlagskravene, der er beregnet som beskrevet i artikel 368 og 369, indtil fejlen er udbedret. Undlader en modpart i denne situation at afvikle en handel, anses det ikke for en misligholdelse med hensyn til kreditrisikoen.

Afsnit VI

Kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko

Artikel 371

Definition af kreditværdijustering

I dette afsnit og i kapitel 6 i afsnit III forstås ved "kreditværdijustering" eller "CVA" en justering i forhold til værdiansættelsen på midtmarkedet af porteføljen af transaktioner med en modpart. Justeringen afspejler markedsværdien af modpartens kreditrisiko for instituttet, men afspejler ikke markedsværdien af instituttets kreditrisiko for modparten.

Artikel 372

Anvendelsesområde

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i overensstemmelse med dette afsnit for alle OTC-derivater inden for alle dets forretningsområder, undtagen kreditderivater, der begrænser de risikovægtede poster for kreditrisiko.
2. Et institut skal indregne værdipapirfinansieringstransaktioner ved beregningen af kapitalgrundlagskravet som omhandlet i stk. 1, hvis den kompetente myndighed finder, at instituttets kreditværdijusteringsrisiko som følge af disse transaktioner er væsentlig.
3. Transaktioner med en central modpart indgår ikke i kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

Artikel 373

Avanceret metode

1. Et institut, der har tilladelse til at anvende en intern model vedrørende den specifikke risiko i forbindelse med gældsinstrumenter, jf. artikel 352, skal for alle transaktioner, for hvilke det har tilladelse til at anvende metoden med en intern model til bestemmelse af eksponeringsværdien for den tilknyttede modpartsrisiko i henhold til artikel 277, bestemme kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko ved at modelberegne virkningen af ændringer i modparternes kreditspread på kreditværdijusteringerne for alle modparterne i disse transaktioner, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indgå i henhold til artikel 375.

Et institut skal anvende sin interne model til bestemmelse af kapitalgrundlagskravet i relation til specifik risiko i forbindelse med handlede gældspositioner og skal anvende et 99 % konfidensinterval og en 10-dages-ækvivalent ihændehaverperiode. Den interne model skal anvendes på en sådan måde, at den simulerer ændringer i modparternes kreditspread, men ikke

modelberegner følsomheden af kreditværdijusteringer for ændringer i andre markedsfaktorer, herunder ændringer i værdien af referenceaktivet, råvaren, valutaen eller derivatets rentesats.

Kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart beregnes efter følgende formel:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

hvor

t_i = tidspunktet for den i-te værdiansættelse begyndende fra $t_0=0$

t_T = den længste kontraktfastsatte forfaldstid på tværs af nettinggrupperne med modparten

s_i = modpartens kreditspread ved restløbetiden t_i , der anvendes til at beregne modpartens kreditværdijustering. Hvis der foreligger oplysninger om modpartens "credit default swap spread", skal instituttet anvende dette spread. Hvis der ikke foreligger oplysninger om "credit default swap spread", skal et institut anvende et tilnærmet spread, der er hensigtsmæssigt under hensyn til modpartens rating, branche og region

LGD_{MKT} = tab givet modpartens misligholdelse baseret på spread for et markedsinstrument tilhørende modparten, hvis der findes et modpartsinstrument. Hvis der ikke findes et modpartsinstrument, skal det baseres på et tilnærmet spread, der er hensigtsmæssigt under hensyn til modpartens rating, branche og region. Den første faktor i formlen er en tilnærmet værdi for den markedsudledte implicitte sandsynlighed for misligholdelse mellem tidspunkterne t_{i-1} og t_i

EE_i = den forventede eksponering mod modparten på værdiansættelsestidspunktet t_i som defineret i artikel 267, nr. 19, idet eksponeringer vedrørende forskellige nettinggrupper for en sådan modpart adderes, og idet den længste løbetid for hver nettinggruppe fastlægges på grundlag af den længste kontraktfastsatte løbetid inden for nettinggruppen. Et institut skal anvende den i stk. 2 beskrevne metode i tilfælde af marginhandel, hvis instituttet anvender EPE-værdien som omhandlet i artikel 279, stk. 1, litra a) eller b), for denne form for handel

D_i = den misligholdelsesrisikofrie diskonteringsfaktor på tidspunktet t_i , hvor $D_0=1$.

2. Ved beregning af kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko for en modpart baserer et institut alt input til sin interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter på en af følgende formler, alt efter det enkelte tilfælde:

- a) hvis modellen er baseret på kreditspreadfølsomheder for specifikke restløbetider, baserer et institut hver kreditspreadfølsomhed ("Regulatory CS01") på følgende formel:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

- b) hvis modellen anvender kreditspreadfølsomheder over for parallelle ændringer i kreditspread, anvender et institut følgende formel:

$$Regulatory\ CS01_i = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

- c) hvis modellen anvender sekundære følsomheder for ændringer i kreditspread (spread gamma), beregnes de pågældende gamma efter formlen i stk. 1.

3. Et institut, der anvender EPE-værdien for OTC-derivater med sikkerhedsstillelse, jf. artikel 279, stk. 1, litra a) eller b), skal ved fastsættelsen af kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til stk. 1 både

- a) antage en konstant EE-profil og
- b) sætte EE til den faktiske forventede eksponering som beregnet i henhold til artikel 279, stk. 1, litra b), for en løbetid på eller over:
- i) halvdelen af den længste løbetid i nettinggruppen
  - ii) den beregnede vægtede gennemsnitlige løbetid for alle transaktioner inden for nettinggruppen.

4. Et institut, der af den kompetente myndighed i henhold til artikel 277 har fået tilladelse til at anvende metoden med interne modeller til at beregne eksponeringsværdier for størstedelen af sine aktiviteter, men som anvender metoden i afdeling 3 eller afdeling 4 i afsnit II, kapitel 6, for mindre porteføljer, og som har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller for markedsrisiko i forbindelse med specifik risiko vedrørende handlede gældsinstrumenter i henhold til artikel 352, kan med de kompetente myndigheders tilladelse beregne kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til stk. 1 for nettinggrupper, der ikke er omfattet af metoden med interne modeller. De kompetente myndigheder giver kun denne tilladelse, hvis instituttet anvender den i afdeling 3 eller afdeling 4 i afsnit II, kapitel 6, omhandlede metode på et begrænset antal mindre porteføljer.

Ved en beregning i henhold til foregående afsnit, og hvis metoden med interne modeller ikke giver en forventet eksponeringsprofil, skal et institut både:

- a) antage en konstant EE-profil og

- b) sætte EE til eksponeringsværdien som beregnet efter metoderne i afdeling 3 eller afdeling 5 i afsnit II, kapitel 6, eller metoden med interne modeller for en løbetid på eller over:
    - i) halvdelen af den længste løbetid i nettinggruppen
    - ii) den beregnede vægtede gennemsnitlige løbetid for alle transaktioner inden for nettinggruppen.
5. Et institut skal fastsætte kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko som summen af value-at-risk uden for og i stresssituationer; denne beregnes som følger:
- a) for value-at-risk uden for stresssituationer anvendes de aktuelle parameterkalibreringer for den forventede eksponering
  - b) for value-at-risk i stresssituationer anvendes EE-profiler for den fremtidige modpart i forbindelse med kalibrering i stresssituationer, jf. artikel 286, stk. 2. Stressperioden for kreditspreadparametrene skal være den alvorligste etårige stressperiode i den treårs stressperiode, der anvendes til eksponeringsparametrene.
6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
- a) hvordan et tilnærmet spread bør fastsættes med henblik på bestemmelse af LGD_{MKT} med henblik på den i henhold til stk. 1 krævede beregning
  - b) antallet og størrelsen af porteføljer, der opfylder kriteriet vedrørende et begrænset antal mindre porteføljer, jf. stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 374 *Standardmetoden*

1. Et institut, der ikke beregner kapitalgrundlagskravet i relation til kreditværdijusteringsrisiko for sine modparter i henhold til artikel 373, skal beregne et porteføljerelateret kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko for hver modpart efter følgende formel, idet der tages hensyn til kreditværdijusteringsafdækning, som kan indregnes i henhold til artikel 375:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i)^2}$$

hvor

h = den etårige risikohorisont (i enheder a et år); $h = 1$

w_i = den vægt, der gælder for modparten "i".

Modparten "i" tildeles en af de syv vægte w_i baseret på en kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, jf. tabel 1. For en modpart, for hvilken der ikke foreligger en kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, gælder følgende:

- a) et institut, der anvender metoden i afsnit II, kapitel 3, skal tildele modpartens interne rating en rating efter den eksterne kreditvurdering
- b) et institut, der anvender metoden i afsnit II, kapitel 2, skal tildele denne modpart kreditkvalitetstrin 3

EAD_i^{total} = den samlede værdi af modpart "i"s modpartsrisiko (sammenlagt på tværs af dens nettinggrupper), herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afdeling 3-6 i afsnit II, kapitel 6, der anvendes på beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til modpartsrisiko for den pågældende modpart.

For et institut, der ikke anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, diskonteres eksponeringen ved anvendelse af følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i};$$

B_i = den nominelle værdi af erhvervede afdækninger i form af "single name credit default swaps" (sammenlagt i tilfælde af mere end en position), der vedrører modpart "i", og som anvendes til at afdække kreditværdijusteringsrisiko.

Det nominelle beløb diskonteres med følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}};$$

B_{ind} = den fulde nominelle værdi af en eller flere "index credit default swaps", der er erhvervet som beskyttelse, og som anvendes til at afdække kreditværdijusteringsrisiko.

Det nominelle beløb diskonteres med følgende faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}};$$

w_{ind} = er vægten for indeksafdækninger.

Et institut skal tildele indeks en af de syv vægte w_i baseret på det gennemsnitlige spread for indeks "ind"

M_i = den faktiske løbetid for transaktionerne med modpart i.

For et institut, der anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, beregnes M_i i overensstemmelse artikel 158, stk. 2, litra f).

For et institut, der ikke anvender metoden i afdeling 6 i afsnit II, kapitel 6, er M_i den gennemsnitlige beregnede vægtede løbetid som omhandlet i artikel 158, stk. 2.

M_i^{hedge} = løbetiden for afdækningsinstrumentet med den nominelle værdi B_i (mængderne M_i og M_i^{hedge} lægges sammen, hvis disse udgøres af flere positioner)

M_{ind} = løbetiden for indeksafdækningen ind.

Hvis der er tale om mere end én indeksafdækningsposition, er M_{ind} den nominelt vægtede løbetid.

2. Hvis en modpart indgår i et indeks, som en "credit default swap", der anvendes til afdækning af modpartsrisiko, er baseret på, kan instituttet trække det nominelle beløb, som vedrører denne modpart i overensstemmelse med dens referenceenhedsvægt, fra det nominelle beløb for "index credit default swaps", der behandles som en "single name"-afdækning (B_i) for den enkelte modpart, idet løbetiden baseres på indeksets løbetid.

Tabel 1	
Kreditvurdering	Vægt w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %

5	3,0 %
6	10,0 %

Artikel 375
Afdækning, der kan indregnes

1. Afdækning kan kun indgå i beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til artikel 373 og 374, hvis den anvendes til at reducere kreditværdijusteringsrisiko og forvaltes som sådan og er et af følgende:

- a) "single name credit default swaps" eller andre tilsvarende afdækningsinstrumenter, som direkte vedrører modparten
- b) "index credit default swaps", forudsat at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende "index credit default swaps" til afdækning afspejles i value-at-risk.

Det i litra b) omhandlede krav om, at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende "index credit default swaps" til afdækning skal afspejles i value-at-risk, gælder også i tilfælde, hvor der anvendes en tilnærmet værdi for en modparts spread.

For alle modparter, for hvilke der anvendes en tilnærmet værdi, skal et institut anvende en hensigtsmæssig basistidsrække ud af en repræsentativ gruppe af tilsvarende navne, for hvilke der findes et spread.

Hvis den kompetente myndighed finder, at basis mellem det enkelte modpartsspread og spread vedrørende "index credit default swaps" til afdækning ikke afspejles i tilfredsstillende grad, skal et institut kun afspejle 50 % af det nominelle beløb for indeksafdækninger i value-at-risk.

De i litra b) omhandlede afdækninger må kun anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko i henhold til artikel 373.

- 2. Et institut afspejler ikke andre former for afdækninger af modpartsrisiko i beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko. Særlig kan ikke trancheopdelte eller "nth to default credit default swaps" og "credit linked notes" indgå som afdækning ved beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko.
- 3. Afdækning, der indgår i beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko, indgår ikke i beregningen af kapitalgrundlagskrav i relation til specifik risiko som omhandlet i afsnit IV og behandles ikke som kreditrisikoreducerende, bortset fra modpartsrisikoen vedrørende samme transaktionsportefølje.

FJERDE DEL

Store engagementer

AFDELING I

ORDNING FOR STORE ENGAGEMENTER

Artikel 376

Genstand

Institutter skal overvåge og føre kontrol med deres store engagementer i overensstemmelse med denne del.

Artikel 377

Områder, der ikke er omfattet

Denne del finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, som opfylder kriterierne i artikel 90, stk. 1, eller artikel 91, stk. 1.

Artikel 378

Definition

I denne del forstås ved:

"Engagementer": enhver af de i tredje del, afsnit II, kapitel 2, omhandlede aktivposter og ikke-balanceførte poster, uden anvendelse af risikovægte eller risikograder.

Artikel 379

Beregning af engagementers størrelse

1. Engagementer, der hidrører fra de i bilag II omhandlede poster, beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6.
2. Institutter, der har tilladelse til at anvende metoden med interne modeller, jf. artikel 277, kan anvende denne til beregning af engagementers størrelse for genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, margenlån og transaktioner med lang afviklingstid.
3. De handelsbeholdningsrelaterede engagementer med de enkelte kunder beregnes af de institutter, der beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 2, artikel 293 og tredje del, afsnit V, og, alt efter det enkelte tilfælde, i henhold til tredje del, afsnit IV, kapitel 5, ved at addere følgende poster:

- a) den positive forskel mellem instituttets lange og korte positioner i alle finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde, idet nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter beregnes efter metoderne i tredje del, afsnit IV, kapitel 2
- b) nettoengagementet i tilfælde af deltagelse i emission af gælds- eller aktieinstrumenter
- c) engagementer, der skyldes transaktioner, aftaler og kontrakter som omhandlet i artikel 293 og 368-370 med den pågældende kunde, idet sådanne engagementer beregnes på den måde, der er fastsat i nævnte artikler, hvad angår størrelsen af engagementerne.

Med henblik på litra b) beregnes nettoengagementet ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale, nedsat med de faktorer, der er omhandlet i artikel 334.

Med henblik på litra b) skal institutter indføre systemer til overvågning og kontrollering af deres emissionsengagementer i tiden fra afgivelsen af den oprindelige forpligtelse til den næste arbejdsdag på grundlag af arten af de risici, som de påtager sig på de pågældende markeder.

Med henblik på litra c) er tredje del, afsnit II, kapitel 3, ikke omfattet af henvisningen i artikel 293.

- 4. De samlede engagementer med enkelte modparter eller grupper af indbyrdes forbundne modparter beregnes ved at addere de handelsbeholdningsrelaterede engagementer og de ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer.
- 5. Engagementerne med grupper af indbyrdes forbundne modparter beregnes ved at addere engagementerne med de enkelte modparter i en gruppe.
- 6. Engagementerne omfatter ikke:
  - a) ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted
  - b) ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først
  - c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre engagementer, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende arbejdsdag

- d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradag-engagementer med institutter, der yder disse tjenester
  - e) engagementer, der fratrækkes kapitalgrundlaget i henhold til artikel 33, 53 og 63.
7. For at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne modparter i forbindelse med de i artikel 107, litra l) og n), nævnte engagementer, hvor der er et engagement med underliggende aktiver, og i forbindelse med de i artikel 107, litra p), nævnte engagementer, hvor der er en ordning og et engagement med underliggende aktiver, skal et institut vurdere ordningen, dens underliggende engagementer eller begge dele. Med henblik herpå skal et institut vurdere den økonomiske substans og de risici, der er forbundet med transaktionsstrukturen.
8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
- a) hvilke af de i artikel 107, litra p), omhandlede engagementer der falder ind under dette stykke
  - b) betingelserne for og metoderne til at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne modparter i forbindelse med sådanne engagementer.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 380

Definition af institut i forbindelse med store engagementer

Med henblik på beregning af størrelsen af engagementer i henhold til denne del forstås ved "institut" også enhver offentlig eller privat virksomhed, herunder også en sådan virksomheds filialer, der opfylder definitionen på et "institut" og er meddelt tilladelse i et tredjeland.

Artikel 381

Definition af stort engagement

Et instituts engagement med en enkelt modpart eller gruppe af indbyrdes forbundne modparter betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af instituttets justerede kapitalgrundlag.

Artikel 382

Evne til at identificere og forvalte store engagementer

Et institut skal have pålidelige administrative og regnskabsmæssige procedurer og egnede interne kontrolordninger til at identificere, forvalte, overvåge, indberette og registrere alle store engagementer og senere ændringer af dem i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 383

Indberetningskrav

1. Et institut indberetter følgende oplysninger om alle store engagementer til de kompetente myndigheder, herunder store engagementer, der ikke er omfattet af artikel 384, stk. 1:
  - a) identifikation af den modpart eller gruppe af indbyrdes forbundne modparter, som et institut har et stort engagement med
  - b) engagementets størrelse, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion
  - c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes
  - d) engagementets størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 384, stk. 1.

Er et institut omfattet af tredje del, afsnit II, kapitel 3, skal dets 20 største engagementer på konsolideret niveau, eksklusive de engagementer, der ikke er omfattet af artikel 384, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Indberetning skal foretages mindst to gange om året.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:
  - a) de ensartede formater for den i stk. 2 omhandlede indberetning, som skal være proportionale med arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter, samt vejledning i anvendelsen af disse formater
  - b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 2 omhandlede indberetning
  - c) de it-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i stk. 2 omhandlede indberetning.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 384

Begrænsninger for store engagementer

1. Et institut må ikke efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 388-392 påtage sig et engagement med en modpart eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter, hvis størrelse overstiger 25 % af dets justerede kapitalgrundlag. Er modparten et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne modparter et eller flere institutter, må denne størrelse ikke overstige 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste størrelse, der gælder, forudsat at summen af engagementernes størrelse efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 388-392 med alle de indbyrdes forbundne modparter, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, må værdien af engagementet, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 388-392, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets justerede kapitalgrundlag. Denne grænse fastsættes af instituttet i overensstemmelse med de i artikel 79 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] omhandlede politikker og procedurer for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici. Grænsen må ikke overstige 100 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.

2. Et institut skal til enhver tid overholde den relevante grænse, der er fastsat i stk. 1, jf. dog artikel 385.
3. Aktiver, der udgør fordringer på og andre engagementer med anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande kan behandles som fastsat i stk. 1.
4. De i denne artikel fastsatte grænser kan overskrides for engagementer i instituttets handelsbeholdning, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for modparten eller gruppen af modparter overstiger ikke den grænse, der er fastsat i stk. 1, idet denne grænse beregnes med reference til det justerede kapitalgrundlag, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen
  - b) instituttet opfylder et krav om supplerende kapitalgrundlag for overskridelsen af den i stk. 1 fastsatte grænse; kravet beregnes i henhold til artikel 386 og 387

- c) handelsbeholdningsengagementet over for den pågældende modpart eller gruppe af indbyrdes forbundne modparter overstiger ikke 500 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen
- d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

I alle tilfælde, hvor grænsen er blevet overskredet, skal instituttet straks indberette overskridelsens omfang og navnet på den pågældende modpart.

Artikel 385

Overholdelse af krav vedrørende store engagementer

1. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde overstiger den i artikel 384, stk. 1, fastsatte grænse, skal der straks gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme instituttet en bestemt tidsfrist til at overholde grænsen.

Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 384, stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af instituttets kapitalgrundlag overskrides.

2. Hvis et institut efter artikel 6, stk. 1, på individuelt eller delkonsolideret niveau undlader at opfylde de forpligtelser, der pålægges i denne del, eller bestemmelserne i artikel 8 anvendes, når der er tale om moderinstitutter i en medlemsstat, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af engagementerne inden for koncernen.

Artikel 386

Beregning af krav om supplerende kapitalgrundlag vedrørende store engagementer i handelsbeholdningen

1. Den i artikel 384, stk. 4, litra b), omhandlede overskridelse beregnes ved at udvælge de dele af det samlede handelsbeholdningsengagement med den pågældende modpart eller gruppe af modparter, som medfører de største krav i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 293 og tredje del, afsnit V, og som tilsammen svarer til størrelsen af den i artikel 384, stk. 4, litra a), omhandlede overskridelse.
2. Hvis overskridelsen ikke har varet mere end ti dage, andrager det supplerende kapitalkrav 200 % af kravene omhandlet i stk. 1 for disse dele.
3. Ti dage efter overskridelsen skal dens dele, udvalgt i overensstemmelse med stk. 1, indsættes på den relevante linje i kolonne 1 i tabel 1 i stigende rækkefølge for så vidt angår kravene i relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 293 og tredje del, afsnit V. Kravet om supplerende kapitalgrundlag svarer til summen af kravene i

relation til specifik risiko i tredje del, afsnit IV, kapitel 2, og/eller kravene i artikel 293 og tredje del, afsnit V, for disse dele ganget med den tilsvarende faktor i kolonne 2 i tabel 1.

Tabel 1	
Kolonne 1: Overskridelse af grænserne (på grundlag af en procentdel af det justerede kapitalgrundlag)	Kolonne 2: Faktorer
Op til 40 %	200 %
Mellem 40 % og 60 %	300 %
Mellem 60 % og 80 %	400 %
Mellem 80 % og 100 %	500 %
Mellem 100 % og 250 %	600 %
over 250 %	900 %

Artikel 387

Procedurer til at forhindre omgåelse af kravet om supplerende kapitalgrundlag

Institutterne må ikke bevidst omgå kravene om supplerende kapitalgrundlag i artikel 386, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel 384, stk. 1, når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement.

Institutter skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med den virkning, der er nævnt i første afsnit, straks indberettes til de kompetente myndigheder.

Artikel 388

Anerkendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Med henblik på artikel 389-392 omfatter "garanti" kreditderivater, der er anerkendt i medfør af tredje del, afsnit II, kapitel 4, bortset fra "credit linked notes".
2. Hvis anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning tillades i henhold til artikel 389-392, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre krav, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 4, overholdes, jf. dog stk. 3.
3. Benytter et institut sig af artikel 390, stk. 2, er anerkendelsen af finansieret kreditrisikoafdækning underlagt de relevante krav i tredje del, afsnit II, kapitel 3. Med henblik

på denne afdeling tager et institut ikke hensyn til den i artikel 195, stk. 3-5, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 391.

4. Institutter skal så vidt muligt analysere deres engagementer med udstedere af en sikkerhedsstillelse, udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning og underliggende aktiver i henhold til artikel 379, stk. 7, for at fastslå eventuelle koncentrerede engagementer og i relevant omfang træffe foranstaltninger og underrette den kompetente myndighed om markante resultater af analysen.

Artikel 389
Undtagelser

1. Følgende engagementer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 384, stk. 1:
  - a) aktivposter, der udgør fordringer på statslige forvaltninger eller centralbanker, og som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - b) aktivposter, der udgør fordringer på internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, og som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - c) aktivposter, der udgør fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af statslige forvaltninger, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, og hvor usikrede fordringer på det garantistillende organ ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - d) andre engagementer indgået med eller garanteret af statslige forvaltninger, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, hvor usikrede fordringer på enheden, som engagementet er indgået med, eller af hvilket det er garanteret, ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - e) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, og hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre engagementer med eller garanteret af regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - f) engagementer med de i artikel 108, stk. 6, eller artikel 108, stk. 7, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2. Engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 384, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart
  - g) aktivposter og andre engagementer, som er sikret ved indlån i kontanter i det långivende kreditinstitut eller i et institut, der er långiverens moder- eller datterselskab

- h) aktivposter og andre engagementer, som er sikret ved indlånsbeviser, der er udstedt af det långivende institut eller af et institut, som er moderselskab til eller datterselskab af det långivende institut, og som er deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket
- i) engagementer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, og som klassificeres som ikke-balanceførte poster med lav risiko i bilag I, forudsat at der er indgået en aftale med modparten eller gruppen af indbyrdes forbundne modparter, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 384, stk. 1, fastsatte grænse overskrides
- j) handelsengagementer med centrale modparter og bidrag til misligholdelsesfonde til centrale modparter
- k) engagementer i tilknytning til indskudsgarantiordninger i henhold til direktiv 94/19/EF, som opstår ved finansieringen af disse ordninger, hvis de institutter, der er medlem af ordningerne, har en retlig eller kontraktmæssig forpligtelse til at finansiere ordningen.

Kontanter, der modtages under en "credit linked note" udstedt af instituttet, og en modparts udlån og indlån i instituttet, der er underlagt en balanceført aftale om netting, der er anerkendt efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, anses for at falde ind under litra g).

2. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder kan helt eller delvis undtage følgende engagementer fra artikel 384, stk. 1:

- a) dækkede obligationer som defineret i artikel 124, stk. 1 og 2
- b) aktivposter, der udgør fordringer på medlemsstaternes regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, og hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2, og andre engagementer med eller garanteret af regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2
- c) engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende forordning eller med tilsvarende regler i et tredjeland engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 384, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart
- d) aktivposter, der udgør fordringer på og andre engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket

- e) aktivposter, der udgør fordringer på og andre engagementer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, der opererer på et ikke-konkurrencemæssigt grundlag og yder lån under lovgivningsprogrammer eller i henhold til deres vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende engagementer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via andre kreditinstitutter
- f) aktivposter, der udgør fordringer på og andre engagementer med institutter, forudsat at disse engagementer ikke udgør sådanne institutters kapitalgrundlag, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta
- g) aktivposter, der udgør fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er angivet i deres nationale valutaer
- h) aktivposter, der udgør fordringer på statslige forvaltninger i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er angivet og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse statslige forvaltningers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er "investment grade"
- i) 50 % af ikke-balanceførte rembursere med mellemliggende/lav risiko og ikke-balanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag I, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsfor skrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer
- j) garantier, som der foreligger et lovbestemt krav om, og som anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede aktiver
- k) aktivposter, der udgør fordringer på og andre engagementer indgået med anerkendte børser.

Artikel 390

Beregning af virkningerne af teknikker til kreditrisikoreduktion

1. Med henblik på beregning af størrelsen af engagementer med henblik på artikel 384, stk. 1, kan et institut benytte den "fuldt justerede størrelse af engagementet (eksponeringen)", der er beregnet efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).
2. Et institut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab givet misligholdelse og omregningsfaktorer for en eksponeringsklasse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, kan med de kompetente myndigheders tilladelse indregne virkningerne af finansiel

sikkerhedsstillelse ved beregning af engagementers størrelse med henblik på artikel 384, stk. 1.

De kompetente myndigheder giver kun den i foregående afsnit omhandlede tilladelse, hvis instituttet kan foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres engagementer adskilt fra andre aspekter af relevans for tab i tilfælde af misligholdelse.

Et institut anvender procedurer, der sikrer, at dets estimater er tilstrækkeligt egnede til at nedsætte størrelsen af engagementerne med henblik på overholdelse af bestemmelserne i artikel 384.

Har et institut fået tilladelse til at benytte egne estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse, skal det gøre dette på konsekvent vis efter den fremgangsmåde, der er blevet anvendt ved beregningen af kapitalkrav i overensstemmelse med denne forordning.

Institutter, der har tilladelse til at anvende egne estimater af tab givet misligholdelse og omregningsfaktorer for en eksponeringsklasse i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, og som ikke beregner størrelsen af deres engagementer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan anvende den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 392, stk. 1, litra b), til beregning af størrelsen af engagementer.

3. Et institut, som anvender den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller den i stk. 2 i denne artikel beskrevne metode til beregning af størrelsen af engagementer med henblik på artikel 384, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse.

Disse i første afsnit omhandlede regelmæssige stresstest skal afdække risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på instituttets kapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stressituationer.

De stresstest, der gennemføres, skal være tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af sådanne risici.

Viser en regelmæssig stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan indregnes ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 384, stk. 1, reduceres tilsvarende.

Institutter som omhandlet i første afsnit skal inkludere følgende i deres strategier for reduktion af koncentrationsrisici:

- a) politikker og procedurer for reduktion af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem engagementer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne engagementer

- b) politikker og procedurer for det tilfælde, at en stresstest viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2
- c) politikker og procedurer for koncentrationsrisici hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig store indirekte kreditengagementer (f.eks. med en enkelt udsteder af værdipapirer), der er accepteret som sikkerhedsstillelse.

Artikel 391

Engagementer i forbindelse med realkredit

1. Med henblik på beregning af størrelsen af engagementer eller dele af engagementer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse, kan et institut nedsætte størrelsen af engagementerne med op til 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom til beboelse, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:
  - a) engagementet er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse eller ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning
  - b) engagementet vedrører en leasingtransaktion, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption.

Værdien af den faste ejendom skal beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang hvert tredje år for fast ejendom til beboelse.

Kravene i artikel 203 og i artikel 224, stk. 1, finder anvendelse på dette stykke.

Ved "fast ejendom til beboelse" forstås beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren.

2. Med henblik på beregning af størrelsen af engagementer eller dele af engagementer, der er sikret ved pant i erhvervsjendom, kan et institut nedsætte størrelsen af engagementerne med op til 50 % af værdien af den pågældende erhvervsjendom, hvis de pågældende kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor erhvervsjendommen er beliggende, tillader, at følgende engagementer bliver tillagt en 50 % risikovægt på grundlag af de samme betingelser i artikel 121:
  - a) engagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i kontor- eller forretningsejendomme eller i form af aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller forretningsejendomme
  - b) engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- eller forretningsejendomme.

Værdien af den faste ejendom skal beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser.

Erhvervsejendom skal opføres fuldstændigt, leases og give anledning til en passende lejeindtægt.

Artikel 392
Substitutionsmetoden

1. Er der af tredjemand stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde, eller er engagementet sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et kreditinstitut:
  - a) behandle den del af engagementet, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået af garantistilleren frem for af kunden, forudsat at det usikrede engagement med garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - b) behandle den del af engagementet, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået af tredjeparten frem for af kunden, hvis engagementet garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af engagementet, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Et institut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne del kan et institut kun anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i første afsnit, litra b), når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 87.

2. Hvis et institut gør brug af stk. 1, litra a):
  - a) og hvis garantien er denomineret i en anden valuta end den, som engagementet er denomineret i, skal størrelsen af engagementer, der anses for dækket, beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende valutamatch ved ufinansieret kreditrisikoafdækning i tredje del, afsnit II, kapitel 4
  - b) skal manglende match mellem engagementets løbetid og risikoafdækningens løbetid behandles i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i tredje del, afsnit II, kapitel 4
  - c) kan delvis dækning indregnes i overensstemmelse med behandlingen i tredje del, afsnit II, kapitel 4.

FEMTE DEL

EKSPONERINGER MOD OVERFØRT KREDITRISIKO

Afsnit I

Generelle bestemmelser for denne del

Artikel 393
Anvendelsesområde

Afsnit II og III finder anvendelse på nye securitiseringer, der udstedes fra og med den 1. januar 2011. Afsnit II og III finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitiseringer, hvis nye underliggende eksponeringer er tilføjet eller erstattet efter denne dato.

Afsnit II

Krav vedrørende investorinstitutter

Artikel 394

Udstederens bibeholdte interesser

1. Et institut, der ikke handler som eksponeringsleverende eller organiserende institut eller oprindelig långiver, må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver over for instituttet udtrykkeligt har givet tilsagn om, at det løbende vil bibeholde en væsentlig nettokapitalandel, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %.

Der anses kun at være tale om bibeholdelse af en væsentlig nettokapitalandel på ikke under 5 % i følgende tilfælde:

- a) bibeholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne
- b) i tilfælde af securitiseringer i forbindelse med revolverende eksponeringer: bibeholdelse af det eksponeringsleverende instituts andel på mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi
- c) bibeholdelse af tilfældigt udvalgte eksponeringer svarende til mindst 5 % af det nominelle beløb af securitiserede eksponeringer, når sådanne eksponeringer ellers ville være blevet securitiseret i securitiseringen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede eksponeringer er på mindst 100 ved eksponeringens indgåelse
- d) bibeholdelse af "first loss"-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at bibeholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede eksponeringers nominelle værdi.

Nettokapitalandelen måles ved eksponeringens indgåelse og opretholdes på løbende basis. Nettokapitalandelen, inklusive bibeholdte positioner, kapitalandele eller eksponeringer, må ikke være omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning og må ikke sælges. Nettokapitalandelen bestemmes af de ikke-balanceførte posters nominelle værdi.

Kravene om bibeholdelse må ikke bringes i anvendelse flere gange for samme securitisering.

2. Hvis et moderinstitut eller et finansielt holdingselskab i Unionen eller et af dets datterselskaber som eksponeringsleverende eller organiserende institut securitiserer

eksponeringer fra flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation for det tilknyttede moderinstitut eller det finansielle holdingselskab i Unionen.

Første afsnit finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede eksponeringer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i artikel 397 og rettidigt meddeler det eksponeringsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet eller det finansielle holdingselskab i Unionen de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 398.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede eksponeringer er fordringer eller eventalfordringer på eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af følgende enheder:
  - a) statslige forvaltninger eller centralbanker
  - b) regionale forvaltninger, lokale myndigheder og offentlige enheder i medlemsstaterne
  - c) institutter, der er tillagt en risikovægt på 50 % eller derunder i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2
  - d) multilaterale udviklingsbanker.
4. Stk. 1 gælder ikke for:
  - a) transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitiseringspositioner
  - b) syndikerede lån, erhvervede fordringer eller "credit default swaps", når disse instrumenter benyttes til at gruppere og/eller afdække en securitisering, der er omfattet af stk. 1.

Artikel 395 *Rettidig omhu*

1. Inden institutter investerer og derefter efter behov, skal de kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:
  - a) oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 394, stk. 1, af eksponeringsleverende eller organiserende kreditinstitutter for at angive den nettokapitalandel, de opretholder på løbende basis i securitiseringen

- b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitiseringsposition
- c) risikokarakteristikken ved de underliggende eksponeringer i securitiseringspositionen
- d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitiseringer hos eksponeringsleverende eller organiserende kreditinstitutter i de relevante underliggende eksponeringsklasser i securitiseringspositionen
- e) de eksponeringsleverende eller organiserende kreditinstitutters eller deres agents eller rådgivers erklæringer og afgivelse af oplysninger om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede eksponeringer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer
- f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer er baseret på, og de politikker, det eksponeringsleverende eller organiserende kreditinstitut har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed
- g) alle de strukturelle karakteristika ved securitiseringen, som væsentligt vil kunne påvirke udviklingen i instituttets securitiseringsposition.

Institutter gennemfører regelmæssigt egne stresstest, som passer til deres securitiseringspositioner. Med henblik herpå kan institutter basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af et ECAI, forudsat at institutterne på anmodning kan godtgøre, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.

2. Andre institutter end eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller oprindelige långivere skal indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge udviklingen i de underliggende eksponeringer i deres securitiseringspositioner. Hvor dette er relevant, skal dette omfatte eksponeringstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsessatser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillelsestype og ejer- eller lejerforhold i forbindelse med fast ejendom, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende eksponeringer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende eksponeringer selv af securitiseringspositioner, skal institutter ikke kun have de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitiseringsstrancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og udviklingen i de puljer, der ligger til grund for disse securitiseringsstrancher.

Institutter skal have en indgående forståelse af alle strukturelle træk ved en securitiseringsstransaktion, som i væsentlig grad ville indvirke på udviklingen i deres

eksponeringer mod transaktionen, såsom det aftalemæssige "vandfald" og udløsningstærskler i relation til "vandfald", kreditværdighedsforbedringer, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handelsspecifik definition af default.

Artikel 396
Supplerende risikovægt

Opfylder et institut ikke i det væsentlige kravene i artikel 394 eller 395 på grund af instituttets uagtsomhed eller undladelse, pålægger de kompetente myndigheder en forholdsmæssig supplerende risikovægt på ikke under 250 % af den risikovægt (og højst 1 250 %), som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner i henhold til artikel 240, stk. 6, eller artikel 326, stk. 3. Risikovægten forhøjes gradvis for hver efterfølgende overtrædelse af bestemmelserne om rettidig omhu.

De kompetente myndigheder tager hensyn til de i artikel 394, stk. 3, omhandlede undtagelser for visse securitiseringer ved at nedsætte den risikovægt, den ellers ville pålægge i henhold til denne artikel, hvad angår securitiseringer, for hvilke artikel 394, stk. 3, finder anvendelse.

Afsnit III

Krav vedrørende organiserende og eksponeringsleverende institutter

Artikel 397 *Kriterier for långivning*

Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal anvende de samme sunde og veldefinerede kriterier for långivning i overensstemmelse med kravene i artikel 77 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] på eksponeringer, som skal securitiseres, som de anvender på eksponeringer i deres handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvor dette er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de eksponeringsleverende og organiserende institutter. Institutter skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitiseringsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne andele eller tegninger skal besiddes inden for eller uden for deres egen handelsbeholdning.

I tilfælde, hvor kravene i stk. 1 i denne artikel ikke er opfyldt, kan artikel 240, stk. 1, ikke anvendes af et eksponeringsleverende institut, og dette eksponeringsleverende institut har ikke ret til at udelukke de securitiserede eksponeringer ved beregningen af deres kapitalkrav i henhold til denne forordning.

Artikel 398 *Oplysninger til investorer*

Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til artikel 394 om at bibeholde en nettokapitalandel i securitiseringen. Organiserende og eksponeringsleverende institutter skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og udviklingen i de enkelte underliggende eksponeringer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse til støtte for en securitiseringseksponering samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende eksponeringer. Med henblik herpå defineres "væsentlige og relevante data" ved securitiseringseksponeringens indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitiseringens karakter.

Artikel 399 *Ensartede betingelser for anvendelsen*

1. EBA aflægger årligt rapport for Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de kompetente myndigheder har truffet for at sikre, at institutter overholder kravene i afsnit II og III.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til artikel 394-398, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne, hvad angår rettidig omhu og risikostyring.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

SJETTE DEL LIKVIDITET

Afsnit I Definitioner og krav vedrørende likviditetsdækning

Artikel 400 Definitioner

I denne del forstås ved:

- 1) "Finansiell kunde": en kunde, der udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv [indsættes af Publikationskontoret], som hovedaktivitet, eller er et af følgende:
  - a) et kreditinstitut
  - b) et investeringsselskab
  - c) et SSPE
  - d) en kollektiv investeringsvirksomhed (CIU)
  - e) en investeringsordning af den ikke åbne type
  - f) et forsikringsselskab
  - g) et finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab.
- 2) "Detailindlån": en forpligtelse over for en fysisk person eller en lille eller mellemstor virksomhed, idet de samlede forpligtelser over for sådanne modparter eller en gruppe af indbyrdes forbundne modparter er under 1 mio. EUR.

Artikel 401 Krav vedrørende likviditetsdækning

1. Institutter skal til enhver tid besidde likvide midler, hvis samlede værdi er lig med eller større end de udgående pengestrømme minus de indgående pengestrømme i stresssituationer, således at det sikres, at institutter bibeholder likviditetsbuffer, der er tilstrækkelige til at dække eventuelle ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode.

2. Institutter må ikke foretage dobbelttælling af indgående pengestrømme og likvide aktiver.
3. Institutter kan anvende de i stk. 1 omhandlede likvide aktiver til at opfylde deres forpligtelser i stressituationer, jf. artikel 402.
4. Bestemmelserne i afsnit II finder kun anvendelse med henblik på af fastsætte indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 403.

Artikel 402
Overholdelse af likviditetskrav

Hvis et institut ikke opfylder eller forventes ikke at opfylde kravet i artikel 401, stk. 1, skal det straks underrette de kompetente myndigheder og hurtigst muligt indgive en plan til den kompetente myndighed for snarlig tilbagevenden til opfyldelse af artikel 401. Indtil instituttet igen opfylder kravet, skal det foretage daglig indberetning af posterne ved hver arbejdsdags afslutning, medmindre de kompetente myndigheder tillader en mindre hyppig indberetning og en længere frist. De kompetente myndigheder giver kun sådanne tilladelser på grundlag af et instituts individuelle situation. De skal overvåge gennemførelsen af planen og om nødvendigt kræve, at gennemførelsen finder sted hurtigere.

Afsnit II

Indberetning af oplysninger om likviditet

Artikel 403

Indberetningspligt og format for indberetning

1. Institutter skal til de kompetente myndigheder indberette de poster, der er omhandlet i afsnit II og III, samt deres bestanddele, herunder sammensætningen af likvide aktiver i henhold til artikel 404 og bilag III. Indberetning skal finde sted mindst en gang månedligt for kravet i afsnit II og bilag III og mindst kvartalsvis for posterne i afsnit III.

De kompetente myndigheder tillader kun en mindre hyppig indberetning eller en længere indberetningsfrist på grundlag af et instituts individuelle situation. De overvåger gennemførelsen af planen for snarlig tilbagevenden til opfyldelse af kravene og kræver om nødvendigt, at den gennemføres hurtigere end fastsat.

2. Hvis en kompetent myndighed træffer afgørelse om, at et institut har en væsentlig likviditetsrisiko i en anden valuta eller en væsentlig filial, jf. artikel 52 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] i et værtsland, der anvender en anden valuta end dets hjemland, skal instituttet separat til de kompetente myndigheder i hjemlandet indberette de poster, der er angivet i eller indekseret i forhold til førstnævnte valuta.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) ensartede formater med tilhørende anvisninger, hyppighed, datoer og frister for indberetning. Indberetningsformaterne og hyppigheden skal være proportionale med arten, omfanget og kompleksiteten af forskellige institutters aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2
- b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over likviditetsrisikoprofilen, proportionalt med arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter
- c) de it-løsninger, der skal anvendes ved en sådan indberetning, og som giver direkte og øjeblikkelig elektronisk adgang til et instituts indberetninger, hvis dette kræves ifølge direktiv [indsættes af Publikationskontoret] og denne forordning.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. De kompetente myndigheder i hjemlandet giver på anmodning de kompetente myndigheder og den nationale centralbank i værtslandet samt EBA direkte og øjeblikkelig elektronisk adgang til de enkelte indberetninger i overensstemmelse med denne artikel.
5. Kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på konsolideret niveau i henhold til artikel 107 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret], giver på anmodning følgende myndigheder direkte og øjeblikkelig elektronisk adgang til alle oplysninger, som instituttet har indberettet i henhold til denne artikel:
  - a) de kompetente myndigheder og den nationale centralbank i de værtslande, hvor der er væsentlige filialer af datterselskaber af moderinstituttet eller institutter kontrolleret af det samme finansielle moderholdingselskab
  - b) de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til datterselskaber af moderinstituttet eller institutter kontrolleret af det samme finansielle moderholdingselskab, samt den nationale centralbank i den samme medlemsstat
  - c) EBA
  - d) ECB.
6. De kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et institut, der er et datterselskab af et moderinstitut eller finansielt moderholdingselskab, skal på anmodning give de kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på konsolideret niveau i henhold til artikel 106 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret], centralbanken i den medlemsstat, hvor instituttet er blevet meddelt tilladelse, og EBA direkte og øjeblikkelig elektronisk adgang til alle oplysninger, som instituttet har indberettet i overensstemmelse med de ensartede formater, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 404

Indberetning af oplysninger om likvide aktiver

1. Institutter skal indberette oplysninger om følgende som likvide aktiver, medmindre andet fremgår af stk. 2, og kun, hvis de likvide aktiver opfylder betingelserne i stk. 3:
  - a) kontanter og indlån i centralbanker, i det omfang disse indlån kan hæves i stresssituationer
  - b) overdragelige aktiver, der har særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet
  - c) overdragelige aktiver, der udgør fordringer på, eller som er garanteret af en medlemsstats eller et tredjeland statslige forvaltning, hvis instituttet har en likviditetsrisiko i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, som det dækker ved at besidde de likvide aktiver
  - d) overdragelige aktiver, der har stor likviditet og høj kreditkvalitet

I afventning af en ensartet definition i overensstemmelse med artikel 481, stk. 2, af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet skal institutter selv i en given valuta identificere overdragelige aktiver med hhv. stor og særdeles stor likviditet og af høj og særdeles høj kreditkvalitet. I afventning af en ensartet definition kan de kompetente myndigheder under hensyn til kriterierne i artikel 481, stk. 2, udstikke generelle retningslinjer, som institutter skal følge ved identificeringen af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet. Foreligger der ikke sådanne retningslinjer, anvender institutter klare og objektive kriterier til dette formål, herunder nogle af eller samtlige de kriterier, der er nævnt i artikel 481, stk. 2.

2. Følgende anses ikke for at være likvide aktiver:

a) aktiver, der er udstedt af et kreditinstitut, medmindre de opfylder en af følgende betingelser:

- i) der er tale om obligationer, der kan behandles som fastsat i artikel 124, stk. 3 eller 4
- ii) der er tale om obligationer som defineret i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, bortset fra obligationer som nævnt i nr. i)
- iii) kreditinstituttet er blevet oprettet og støttes af den statslige forvaltning eller en regional forvaltning i en medlemsstat, og aktivet garanteres af denne forvaltning og anvendes til at finansiere støttelån, der ydes på ikke-konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje, med henblik på at fremme almene samfundsmæssige målsætninger

b) aktiver udstedet af enten:

- i) et investeringsselskab
- ii) et forsikringsselskab
- iii) et finansielt holdingselskab
- iv) et blandet holdingselskab eller
- v) en anden enhed, der udøver en eller flere af de i bilag I til direktiv [indsættes af Publikationskontoret] nævnte aktiviteter som hovedaktivitet.

3. Institutter skal kun indberette aktiver, der opfylder samtlige følgende betingelser, som likvide:

- a) de er ikke udstedt af instituttet selv eller dets moderinstitut eller datterinstitutter eller et andet datterselskab af dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab
- b) de er anerkendt sikkerhedsstillelse under normale forhold til intradaylikviditetsbehov og dag-til-dag-likviditetsfaciliteter for en centralbank i en medlemsstat eller – hvis de

likvide aktiver indehaves for at opfylde udgående pengestrømme i et tredjeland valuta – for centralbanken i det pågældende tredjeland

- c) deres pris kan fastsættes ved en formel, der er nem at beregne på grundlag af offentligt tilgængeligt input, og den afhænger ikke af stærke antagelser, som det typisk er tilfældet med strukturerede eller eksotiske produkter
- d) de er noteret på en anerkendt børs
- e) de er omsættelige på aktive markeder, hvor der kan indgås direkte aftaler om salg eller genkøb med et stort og varieret antal markedsdeltagere, en høj omsætning og markedsbredde og -dybde.

Betingelsen i litra b) finder ikke anvendelse på likvide aktiver, der besiddes med henblik på at opfylde udgående pengestrømme i en valuta, for hvilken centralbankens kriterier for godkendelse af sikkerhedsstillelse er defineret særdeles snævert. Hvis der er tale om tredjelandervalutaer, finder denne undtagelse kun anvendelse, hvis tredjelandets kompetente myndigheder anvender samme undtagelse, og tredjelandet har indført sammenlignelige indberetningskrav.

- 4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder de i stk. 3, andet afsnit, nævnte betingelser.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Indtil ikrafttrædelsen af de i foregående afsnit omhandlede tekniske standarder kan institutter vedblive med at anvende den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde, hvis de kompetente myndigheder har anvendt denne fremgangsmåde før den 1. januar 2013.

- 5. Aktier eller andele i CIU'er kan behandles som likvide aktiver op til et beløb på 250 mio. EUR, forudsat at kravene i artikel 127, stk. 3 er opfyldt, og at CIU'en, bortset fra derivater til reduktion af rente- eller kreditrisikoen, kun investerer i likvide aktiver.
- 6. Er et likvidt aktivt ikke længere omfattet af stk. 1, kan et institut dog vedblive med at anse det for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage.

Artikel 405

Operationelle krav vedrørende beholdninger af likvide aktiver

Institutter indberetter kun beholdninger af likvide aktiver, der opfylder samtlige følgende betingelser, som likvide aktiver:

- a) de er tilstrækkeligt diversificerede
- b) ikke under 60 % af de likvide aktiver, som instituttet indberetter, er aktiver som omhandlet i artikel 404, stk. 1, litra a)-c). Sådanne aktiver, der er omfattet af gældsforpligtelser, og som forfalder inden for 30 kalenderdage, indregnes ikke i de 60 %, medmindre aktiverne er anskaffet mod sikkerhed, der også opfylder betingelserne i artikel 404, stk. 1, litra a)-c)
- c) det er retligt og i praksis umiddelbart muligt til enhver tid inden for de næste 30 dage at realisere dem ved en aftale om direkte salg eller genkøb for at opfylde forfaldne forpligtelser. Likvide aktiver omhandlet i artikel 404, stk. 1, som indehaves i tredjelande, hvor der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikke-konvertible valutaer, anses kun for at være mulige at realisere, hvis de svarer til udgående pengestrømme i det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta
- d) de likvide aktiver kontrolleres af en likviditetsstyringsfunktion
- e) en del af de likvide aktiver realiseres jævnlige og mindst en gang om året ved aftaler om direkte salg eller genkøb med følgende formål:
  - i) at teste adgangen til markedet for disse aktiver
  - ii) at teste effektiviteten af procedurerne for realisering af aktiver
  - iii) at teste anvendeligheden af aktiverne
  - iv) at mindske risikoen for negativ signalvirkning i stressperioder
- f) prisrisikoen i tilknytning til aktiverne kan afdækkes, men de likvide aktiver skal være omfattet af egnede interne ordninger, der sikrer, at de ikke vil anvendes i andre løbende transaktioner, herunder:
  - i) afdækning eller andre handelsstrategier
  - ii) kreditforbedringer i strukturerede transaktioner
  - iii) dækning af driftsomkostninger.
- g) denomineringen af de likvide aktiver stemmer overens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fradrag af indgående pengestrømme, som der er foretaget reduktion af.

Artikel 406

Værdiansættelse af likvide aktiver

1. Likvide aktiver indberettes til markedsværdien, idet der foretages passende "haircuts", der som minimum afspejler varigheden, kredit- og likviditetsrisikoen og typiske "repo haircuts" i perioder, hvor markedet befinder sig i en generel stresssituation. "Haircuts" må ikke være

mindre end 15 % for de i artikel 404, stk. 1, litra d), nævnte aktiver. Hvis instituttet afdækker kursrisikoen i tilknytning til et aktiv, skal det tage hensyn til den af den potentielle afvikling af afdækningen resulterende likviditetsstrøm.

2. I forbindelse med aktier eller andele i CIU'er, jf. artikel 404, stk. 5, foretages "haircuts", idet der tages udgangspunkt i de underliggende aktiver som følger:
  - a) 0 % for aktiverne i artikel 404, stk. 1, litra a)
  - b) 5 % for aktiverne i artikel 404, stk. 1, litra b) og c)
  - c) 20 % for aktiverne i artikel 404, stk. 1, litra d).

Denne metode anvendes som følger:

- a) har instituttet kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, kan det anvende disse underliggende eksponeringer ved kategoriseringen i henhold til artikel 404, stk. 1, litra a)-d)
  - b) har instituttet ikke kendskab til en CIU's underliggende eksponeringer, antages det, at CIU'en i videst muligt omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, investerer i aftagende orden i de aktivtyper, der er nævnt i artikel 404, stk. 1, litra a)-d), indtil det samlede investeringsloft er nået.
3. Institutter kan støtte sig til følgende tredjeparter ved beregning og indberetning af "haircuts" for aktier eller andele i CIU'er i henhold til metoderne i stk. 2, andet afsnit, litra a) og b):
    - a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar
    - b) for andre CIU'er: CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 127, stk. 3, litra a).

Rigtigheden af den beregning, der er foretaget af depositaren eller CIU-administrationsselskabet skal bekræftes af en ekstern revisor.

Artikel 407

Valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang

1. EBA bedømmer disponibiliteten for institutter af de i artikel 404, stk. 1, litra b), omhandlede likvide aktiver i de valutaer, der er relevante for institutter i Unionen.
2. Hvis det dokumenterede behov for likvide aktiver i lyset af kravet i artikel 401, overstiger de disponible likvide aktiver i en valuta, anvendes en eller flere af følgende undtagelsesbestemmelser:

- a) uanset artikel 405, litra b), kan andelen af de i artikel 404, stk. 1, litra a)-c), nævnte aktiver i forhold til de likvide aktiver, som instituttet indberetter, være mindre end 60 %
  - b) uanset artikel 405, litra g), kan denomineringen af de likvide aktiver stemme uoverens med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fratrækning af indgående pengestrømme, som der er foretaget reduktion af
  - c) for tredjelandsvalutaer kan de krævede likvide aktiver erstattes af kreditlinjer fra det pågældende tredjelands centralbank, som ved kontrakt er uigenkaldeligt bevilget for de næste 30 dage og rimeligt prissat, uafhængigt af det udnyttede beløb, forudsat at de kompetente myndigheder i tredjelandet gør det samme og tredjelandet har sammenlignelige indberetningskrav.
3. De i henhold til stk. 2 anvendte undtagelser skal være omvendt proportionale med disponibiliteten af de relevante aktiver. Institutters dokumenterede behov skal vurderes under hensyntagen til deres evne til ved sund likviditetsstyring at begrænse behovet for disse likvide aktiver og andre markedsdeltageres beholdninger af disse aktiver.
  4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder kravene i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelser, der er omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA rådgiver senest den 31. december 2013 Kommissionen om de passende "haircuts" for aktiver, der besiddes som følge af den i stk. 2, litra a) omhandlede undtagelse.

Artikel 408 *Udgående pengestrømme*

1. Indberetningspligtige udgående pengestrømme beregnes som summen af følgende poster:
  - a) den procentvise andel af det aktuelle beløb til dækning af detailindlån, jf. artikel 409

- b) den procentvise andel af de aktuelle beløb til dækning af andre forpligtelser, som forfalder, som kan kræves udbetalt, eller til hvilke er knyttet en implicit forventning fra finansieringsgiverens side om, at instituttet vil indfri forpligtelsen inden for de næste 30 dage, jf. artikel 410
  - c) de supplerende udgående pengestrømme som omhandlet i artikel 411
  - d) den procentvise andel af det beløb, der inden for de næste 30 dage maksimalt kan trækkes på uudnyttede kredit- og likviditetsfaciliteter, der kan klassificeres med mellemliggende eller mellemliggende/lav risiko i henhold til bilag I, jf. artikel 412
  - e) de supplerende udgående pengestrømme, der er konstateret i henhold til stk. 2.
2. Institutter skal regelmæssigt vurdere sandsynligheden for og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage for så vidt angår produkter eller tjenester, der ikke falder ind under artikel 410-412, og som disse institutter leverer eller organiserer, eller som potentielle købere ville anse for at være knyttet til disse institutter, herunder kontrakter som f.eks. andre ikke-balanceførte forpligtelser og eventualforpligtelser. Disse udgående pengestrømme skal vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

Med henblik på denne vurdering tager institutter særlig hensyn til væsentlige omdømmemæssige skader, der kan opstå, hvis de ikke yder likviditetsstøtte til sådanne produkter eller tjenester. Institutter skal indberette produkter og tjenester, for hvilke sandsynligheden og størrelsen som omhandlet i første afsnit er væsentlig, til de kompetente myndigheder mindst en gang om året, og de kompetente myndigheder skal bestemme, hvilke udgående pengestrømme der skal anses for at være knyttet hertil.

De kompetente myndigheder indberetter mindst en gang om året til EBA de typer produkter eller tjenester, for hvilke de har fastsat udgående pengestrømme på grundlag af indberetningerne fra institutter. De gør ved denne indberetning også rede for den metodologi, der er anvendt ved bestemmelsen af de udgående pengestrømme.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med en præcisering af behandlingen af de i stk. 2 omhandlede produkter og tjenester, de omfattede produkter og tjenester og metoderne til bestemmelse af, hvilke udgående pengestrømme der skal anses for at være knyttet hertil.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 409

Udgående pengestrømme i forbindelse med detailindlån

1. Institutter ganger detailindlån, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland med mindst 5 %, hvis indlånet er enten
  - a) del af en etableret forbindelse, der gør det særdeles usandsynligt, at indlånet hæves, eller
  - b) indsat på en anfordringskonto, herunder konti, hvorpå der jævnlige indsættes løn.
2. Institutter ganger andre detailindlån, der ikke er nævnt i stk. 1, med mindst 10 %.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af stk. 1 eller 2 i tilknytning til identificering af detailindlån, der er underlagt større udgående pengestrømme end fastlagt i stk. 1 eller 2, og definitionerne af disse produkter samt de udgående pengestrømme i forbindelse hermed med henblik på anvendelsen af dette afsnit. Der tages i disse standarder højde for sandsynligheden for, at disse indlån giver anledning til udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage. Disse udgående pengestrømme skal vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosyncratisk og markedsomfattende stressscenario.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
4. Institutter ganger deres detailindlån i tredjelande med en højere procentsats end den i stk. 1 og 2 omhandlede, hvis en sådan procentsats fremgår af sammenlignelige indberetningskrav i de pågældende tredjelande.
5. Institutter kan fra beregningen af udgående pengestrømme udelukke bestemte klart definerede kategorier af detailindlån, hvis instituttet i hvert enkelt tilfælde stringent anvender følgende på hele den pågældende indlånskategori, medmindre der foreligger en begrundet undtagelsessituation for indlåneren:
  - a) indlåneren må ikke kunne hæve indlånet inden 30 dage
  - b) hæves indlånet inden 30 dage, skal indlåneren betale en dekort, der er væsentligt større end det rentetab, vedkommende lider ved ikke at lade indlånet blive stående. Uanset foregående punktum behøver dekorten ikke at overstige de renter, der er påløbet for perioden, siden der blev indgået aftale om løbetiden for indlånet.

Artikel 410
Udgående pengestrømme vedrørende andre forpligtelser

1. Institutter ganger forpligtelser i forbindelse med institutternes egne driftsomkostninger med 0 %.
2. Institutter ganger forpligtelser i forbindelse med sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 188, hvis de er sikret ved aktiver, der kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 404, med:
  - a) 0 % op til værdien af de likvide aktiver i henhold til artikel 406
  - b) 100 % for de resterende forpligtelser.
3. Institutter ganger forpligtelser i forbindelse med sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 188, med 25 %, hvis de ikke kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 404, og långiveren er centralbanken eller en anden offentlig enhed i den medlemsstat, hvor instituttet er meddelt tilladelse.
4. Institutter ganger:
  - a) forpligtelser i forbindelse med indlån, som skal opretholdes af indlåneren med henblik på at få adgang til clearings-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester fra instituttet
  - b) forpligtelser i forbindelse med indlån, som skal opretholdes som led i opgavefordeling inden for en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 108, stk. 7, eller som et lovbestemt eller vedtægtsmæssigt minimumsindskud foretaget af en anden enhed, der er medlem af samme institutsikringsordning

med 5 % i forbindelse med litra a), i det omfang de er dækket af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, og ellers med 25 %.

Clearings-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester som omhandlet i litra a) omfatter kun sådanne tjenester i det omfang, de leveres som led i en etableret forbindelse, som indlåneren i væsentlig grad er afhængig af. De må ikke udelukkende bestå i korrespondentbank- eller mæglertjenester, og instituttet skal have objektiv dokumentation for, at kunden ikke kan hæve disse beløb inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften.

5. Institutter ganger forpligtelser i forbindelse med indlån fra kunder, der ikke er finansielle kunder, med 75 %, i det omfang de ikke er omfattet af stk. 4.
6. Institutter indregner gæld og fordringer, der forventes inden for en tidshorisont på 30 dage, i forbindelse med kontrakter opført i bilag II med alle modparter på nettobasis og ganger dem

med 100 %, hvis der er tale om en nettogæld. På nettobasis betyder også, at sikkerhed, der skal stilles, og som kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 404, ikke indregnes.

7. Institutter ganger andre forpligtelser, som ikke er omfattet af stk. 1-5, med 100 %.
8. Uanset stk. 7 kan de kompetente myndigheder give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere procentsats, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
  - a) indlåneren er moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
  - b) der er grund til at forvente mindre udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage, selv ved et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario
  - c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative indgående pengestrømme anvendes af indlåneren som en fravigelse af artikel 413
  - d) instituttet og indlåneren er etableret i samme medlemsstat, medmindre artikel 18, stk. 1, litra b), finder anvendelse.

Hvis der gives tilladelse til at anvende sådanne lavere udgående pengestrømme, oplyser de kompetente myndigheder EBA om afgørelsen og begrundelsen herfor. Betingelserne for sådanne lavere udgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

Artikel 411 *Supplerende udgående pengestrømme*

1. Sikkerhed, som ikke er i form af aktiver omfattet af artikel 404, stk. 1, litra a)-c), og som stilles af instituttet for kontrakter nævnt i bilag II, tillægges supplerende udgående pengestrømme på 15 % af markedsværdien af aktiver omfattet af artikel 404, stk. 1, litra d), og 20 % af markedsværdien af andre aktiver.
2. Hvis den kompetente myndighed finder et instituts eksponering mod kapitalmarkedstransaktioner defineret i artikel 188 eller i kontrakter opført i bilag II væsentlige i relation til instituttets potentielle udgående pengestrømme, skal instituttet tillægge supplerende udgående pengestrømme for det yderligere behov for sikkerhedsstillelse, der, alt efter de kontrakter, som instituttet har indgået, skyldes en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet, f.eks. en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre hak (notches). Omfanget af denne væsentlige forværring vurderes regelmæssigt og meddeles den kompetente myndighed.
3. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der måtte opstå som følge af virkningen af et negativt markedsscenario på instituttets eksponering mod kontrakter anført i bilag II, hvis sidstnævnte er væsentlige.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelser for anvendelsen i tilknytning til begrebet "væsentlige" og metoder til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Instituttet tillægges supplerende udgående pengestrømme svarende til markedsværdien af værdipapirer eller andre aktiver, der shortsælges, og som skal leveres inden for en tidshorizont på 30 dage, medmindre instituttet ejer de værdipapirer, der skal leveres, eller har lånt dem på betingelser, i henhold til hvilke de først skal leveres tilbage efter de 30 dage, og værdipapirerne ikke udgør en del af instituttets likvide aktiver.

Artikel 412

Udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter

1. Institutter indberetter udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter, som fastlægges som en procentdel af det maksimumsbeløb, der kan udnyttes. Dette maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kan vurderes eksklusivt værdien i henhold til artikel 406 af sikkerhed, der skal stilles, hvis instituttet kan genanvende sikkerheden, og hvis sikkerheden er i form af likvide aktiver i henhold til artikel 404. Den sikkerhed, der skal stilles, må ikke være aktiver, der er udstedt af modparten til faciliteten eller en af dens tilknyttede enheder. Hvis instituttet har den nødvendige information til rådighed, bestemmes det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, for så vidt angår kredit- og likviditetsfaciliteter, der ydes SSPE'er, som det maksimumsbeløb, der vil kunne udnyttes under hensyntagen til en SSPE's egne forpligtelser, der forfalder inden for de næste 30 dage.
2. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede kredit- og likviditetsfaciliteter, ganges med 5 %, hvis de kvalificerer som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko.
3. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede kredit- og likviditetsfaciliteter, ganges med 10 %, hvis de opfylder følgende betingelser:
  - a) de kvalificerer ikke som henhørende under detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden til vurdering af kreditrisiko
  - b) de er ydet til kunder, der ikke er finansielle kunder
  - c) de er ikke ydet med henblik på at genfinansiere kunden i situationer, hvor denne ikke kan få opfyldt sine finansieringsbehov på de finansielle markeder.

4. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på andre uudnyttede kredit- og likviditetsfaciliteter, ganges med 100 %. Dette gælder navnlig følgende:
  - a) likviditetsfaciliteter, som instituttet har ydet SSPE'er
  - b) ordninger, i henhold til hvilke instituttet skal købe eller swappe aktiver af en SSPE.
5. Institutter, der er oprettet og støttes af en medlemsstats statslige eller regionale forvaltning, kan uanset stk. 4 også anvende behandlingen i stk. 2 og 3 på kredit- og likviditetsfaciliteter, der ydes institutter med det ene formål direkte eller indirekte at finansiere støttelån, der kan klassificeres i de eksponeringsklasser, der er omhandlet i de nævnte stykker. Sådanne støttelån må kun kunne ydes personer, der ikke er finansielle kunder, og på ikke-konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje, med henblik på at fremme almene samfundsmæssige målsætninger fastsat af medlemsstatens statslige eller regionale forvaltning. Det må kun være muligt at udnytte sådanne faciliteter efter ansøgning om et støttelån og ikke ud over det beløb, der er ansøgt om.

Artikel 413
Indgående pengestrømme

1. Institutter indberetter indgående pengestrømme, som der er foretaget reduktion af. Disse indgående pengestrømme er de indgående pengestrømme reduceret til 75 % af de udgående pengestrømme. Institutter kan fra denne grænse undtage indgående pengestrømme fra indlån, der er foretaget i andre institutter, og som er omfattet af artikel 108, stk. 6 eller 7.
2. De indgående pengestrømme måles over de næste 30 dage. De omfatter kun aftalemæssigt indgående pengestrømme fra eksponeringer, der ikke er i restance, og for hvilke banken ikke har grund til at forvente misligholdelse inden for tidshorisonten på 30 dage. De indgående pengestrømme indregnes fuldt og helt med undtagelse af følgende:
  - a) skyldige beløb fra kunder, der ikke er finansielle kunder, nedsættes med 50 % af deres værdi eller med de kontraktlige forpligtelser over for disse kunder til at udvide deres finansieringsmuligheder, alt efter hvilket beløb der er størst. Dette finder ikke anvendelse på skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 188, som er sikret ved aktiver, der kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 404
  - b) skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 188, hvis de er sikret ved likvide aktiver, indregnes ikke op til værdien af de likvide aktiver eksklusiv "haircuts" og indregnes fuldt og helt for de resterende skyldige beløb
  - c) skyldige beløb, som det institut, der skylder beløbene, behandler efter artikel 410, stk. 4, eventuelle uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter samt andre modtagne forpligtelser indregnes ikke.

3. Gæld og fordringer, der forventes inden for en tidshorizont på 30 dage, i forbindelse med kontrakter opført i bilag II med alle modparter indregnes på nettobasis og ganges med 100 % af en nettofordring. På nettobasis betyder også, at sikkerhed, der skal stilles, og som kvalificerer som likvide aktiver i henhold til artikel 404, ikke indregnes.
4. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til i enkelttilfælde uanset stk. 2, litra c), at anvende større indgående pengestrømme, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
  - a) der er grunde til at forvente en større indgående pengestrømme, selv i idiosynkratiske stresssituationer
  - b) modparten er moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller knyttet til institutter ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
  - c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative udgående pengestrømme anvendes af modparten som en fravigelse af artikel 413
  - d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat, medmindre artikel 18, stk. 1, litra b), finder anvendelse.

Hvis der gives tilladelse til at anvende sådanne større indgående pengestrømme, oplyser de kompetente myndigheder EBA om afgørelsen og begrundelsen herfor. Betingelserne for sådanne større indgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

5. Institutter indberetter ikke indgående pengestrømme fra de likvide aktiver, der indberettes i henhold til artikel 404, bortset fra skyldige betalinger i forbindelse med de aktiver, der ikke afspejles i aktivets markedsværdi.
6. Institutter indberetter ikke indgående pengestrømme fra nyemissioner af forpligtelser.
7. Institutter indregner kun indgående pengestrømme, som skal modtages i tredjelande, hvor der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikke-konvertible valutaer, i det omfang de svarer til udgående pengestrømme i det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta.

Afsnit III

Indberetning vedrørende stabil finansiering

Artikel 414 *Poster, der giver stabil finansiering*

1. Følgende poster indberettes separat til de kompetente myndigheder med henblik på at muliggøre en vurdering af, i hvilket omfang der er stabile finansieringskilder til rådighed:
  - a) kapitalgrundlag
  - b) følgende forpligtelser, der ikke falder ind under litra a):
    - i) detailindlån, der kan behandles efter artikel 409, stk. 1
    - ii) detailindlån, der kan behandles efter artikel 409, stk. 2
    - iii) indlån, der kan behandles efter artikel 410, stk. 4
    - iv) den del af de i nr. iii) omhandlede indlån, der er omfattet af en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF eller tilsvarende indskudsgarantiordninger i tredjelande, jf. artikel 409, stk. 2
    - v) den del af de i nr. iii) omhandlede indlån, der er omfattet af artikel 410, stk. 3, litra b)
    - vi) indskudte beløb, der ikke er omfattet af nr. i) eller iii), hvis de ikke er indskudt af finansielle kunder
    - vii) al finansiering fra finansielle kunder
    - viii) separat for beløb omfattet af hhv. nr. vi) og vii): finansiering fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, jf. artikel 188
      - for hvilke der er sikkerhed i likvide aktiver, jf. artikel 404
      - for hvilke der er sikkerhed i andre aktiver
    - ix) forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, der kan behandles efter artikel 124
    - x) andre forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser
    - xi) andre forpligtelser.

2. I givet fald opstilles alle poster i følgende fem kategorier efter forfaldsdato og efter, hvornår de tidligst kontraktmæssigt kan opsiges:
- a) inden 3 måneder
  - b) mellem 3 og 6 måneder
  - c) mellem 6 og 9 måneder
  - d) mellem 9 og 12 måneder
  - e) efter 12 måneder.

Artikel 415
Poster, der kræver stabil finansiering

1. Følgende poster indberettes separat til de kompetente myndigheder med henblik på at vurdere behovet for stabile finansieringskilder:
- a) de i artikel 404 omhandlede aktiver opdelt efter aktivtype
  - b) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der ikke er omfattet af litra a)
  - c) aktier i ikke-finansielle enheder, der indgår i et hovedindeks på en anerkendt børs
  - d) andre aktier
  - e) guld
  - f) andre ædelmetaller
  - g) ikke-forlængelige lån og fordringer, idet poster vedrørende følgende låntagere opføres separat:
    - i) fysiske personer bortset fra enkeltmandsvirksomheder og partnerskaber
    - ia) små og mellemstore virksomheder, hvor de samlede indlån fra denne modpart eller gruppe af indbyrdes forbundne modparter er under 1 mio. EUR
    - ii) stater, centralbanker og offentlige enheder
    - iii) kunder, der ikke er omfattet af nr. i) og ii), bortset fra finansielle kunder
    - iv) andre låntagere
  - h) derivatfordringer
  - i) andre aktiver

- j) uudnyttede kreditfaciliteter, der kvalificerer som "mellemliggende risiko" eller "mellemliggende/lav risiko" i henhold til bilag I.
2. I givet fald opstilles alle poster i de fem kategorier, der er beskrevet i artikel 414, stk. 2.

SYVENDE DEL

GEARING

Artikel 416 *Beregning af gearingsgraden*

1. Institutter beregner deres gearingsgrad efter den metodologi, der er fastsat i stk. 2-10.
2. Gearingsgraden beregnes som et instituts kapitalmål divideret med instituttets samlede eksponeringsmål og udtrykkes i procent.

Institutter beregner gearingsgraden som det simple aritmetiske gennemsnit af de månedlige gearingsgrader i løbet af et kvartal.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 er kapitalmålet tier 1-kapitalen.
4. Den samlede eksponering er summen af eksponeringsværdien af alle aktiver og ikke-balanceførte poster, der ikke er fratrukket ved beregningen af kapitalmålet som omhandlet i stk. 3.

Institutter, der indregner relevante enheder, i hvilke de har en væsentlig kapitalandel, i deres konsolidering i henhold til de relevante regnskabsregler, men ikke i henhold til deres konsolideringsregler, jf. første del, afsnit II, kapitel 2, nedsætter deres eksponering med det beløb, der fremkommer ved at gange det i litra a) definerede beløb med den i litra b) definerede faktor:

- a) summen af eksponeringsværdien af alle aktiverne i disse relevante enheder, der indgår i konsolideringen i henhold til de relevante regnskabsregler, men ikke i henhold til konsolideringsreglerne, jf. første del, afsnit II, kapitel 2
- b) summen af de beløb, der fratrækkes tier 1-kapitalelementer, jf. artikel 33, stk. 1, nr. i), og artikel 53, litra d), divideret med summen af tier 1- kapitalelementer.

Institutter foretager værdiansættelsen af aktiver og ikke-balanceførte poster i overensstemmelse med artikel 94.

5. Institutter fastsætter eksponeringsværdien af aktiver efter følgende principper:
  - a) ved eksponeringsværdien af aktiver, undtagen poster opført i bilag II og kreditderivater, forstås eksponeringsværdien som defineret i artikel 106, stk. 1
  - b) fysisk eller finansiel sikkerhedsstillelse, garantier eller kreditrisikoreduktion, som er erhvervet, kan ikke anvendes til at begrænse eksponeringsværdien af aktiver
  - c) netting af lån og indlån tillades ikke.

6. Institutter bestemmer eksponeringsværdien af poster opført i bilag II og af kreditderivater efter enten markedsværdimetoden, jf. artikel 269, eller den oprindelige risikos metode, jf. artikel 270. Institutter må kun anvende den oprindelige risikos metode til at bestemme eksponeringsværdien af poster opført i bilag II og af kreditderivater, hvis de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse poster med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 87.

Ved bestemmelsen af eksponeringsværdien af poster opført i bilag II og af kreditderivater skal institutter tage hensyn til virkningen af kontrakter om nyordning ("novation") og andre aftaler om netting, undtagen aftaler om netting på tværs af produkter, jf. artikel 289.

7. Institutter bestemmer eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån i overensstemmelse med artikel 215, stk. 1-3, og tager hensyn til virkningerne af masternettingaftaler, undtagen aftaler om netting på tværs af produkter, i overensstemmelse med artikel 201.
8. Institutter bestemmer eksponeringsværdien af ikke-balanceførte poster, undtagen poster opført i bilag II, kreditderivater, genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån i overensstemmelse med artikel 106, stk. 1, dog med følgende ændringer i forhold til de justeringer for specifik kreditrisiko, der er anført i nævnte artikel:
  - a) justeringen for specifik kreditrisiko i forbindelse med uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel, jf. bilag I, punkt 4, første led, er 10 %
  - b) justeringen for specifik kreditrisiko i forbindelse med alle andre ikke-balanceførte poster opført i bilag I er 100 %.
9. Institutter bestemmer eksponeringsværdien af poster opført i bilag II og af kreditderivater, der ikke er balanceført, efter den i stk. 6 omhandlede metode.

Institutter bestemmer eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, der ikke er balanceført, efter den i stk. 7 omhandlede metode.

10. Ved beregningerne efter stk. 6, 7 og 9 kan institutter vælge ikke at anvende det princip, der er fastsat i stk. 5, litra b).

Artikel 417 *Indberetningskrav*

1. Institutter indberetter alle nødvendige oplysninger vedrørende gearingsgraden og dens komponenter som fastsat i artikel 416 til de kompetente myndigheder. De kompetente

myndigheder tager hensyn til disse oplysninger, når de foretager den tilsynskontrol, der er omhandlet i artikel 92 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

De kompetente myndigheder fremsender efter anmodning de oplysninger, de modtager fra institutter, til EBA med henblik på den i artikel 482 omhandlede gennemgang.

2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge indholdet og formatet af den ensartede model for indberetning i henhold til stk. 1, vejledningen i anvendelsen af denne model samt indberetningshyppighed og –datoer.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

OTTENDE DEL

INSTITUTTERS OPLYSNINGSPLIGT

Afsnit I

Almindelige principper

Artikel 418

Omfang af oplysningspligten

1. Institutter skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i afsnit II, jf. dog bestemmelserne i artikel 419.
2. De kompetente myndigheders tilladelse i henhold til tredje del til anvendelse af de instrumenter og metoder, der er omhandlet i afsnit III, er betinget af, at institutter offentliggør de oplysninger, der er omhandlet deri.
3. Institutter skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i denne del omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol af oplysningerne og offentliggørelseshyppigheden. Institutter skal også have politikker for vurdering af, hvorvidt de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil.

Hvis disse oplysninger ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af risikoprofilen, skal institutter offentliggøre de oplysninger, der er nødvendige ud over de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1. De skal dog kun offentliggøre oplysninger, der er væsentlige, og som ikke er institutternes ejendom eller fortrolige i henhold til artikel 419.

4. Institutter skal på anmodning skriftligt underrette små og mellemstore virksomheder og andre virksomheder, der ansøger om lån, om baggrunden for deres ratingafgørelser. De administrative omkostninger i forbindelse med denne underretning skal stå i passende forhold til lånets størrelse.

Artikel 419

Uvæsentlige eller fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutters ejendom

1. Institutter kan undlade at offentliggøre en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II, hvis den information, der formidles ved sådan offentliggørelse, ikke kan betragtes som væsentlig, undtagen de i artikel 424 omhandlede oplysninger.

Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlцитering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke en brugers vurdering eller

beslutninger, når vedkommende baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

2. Institutter kan også udelade en eller flere af de oplysninger, der er omfattet af oplysningspligten, og som er nævnt i afsnit II og III, hvis disse oplysninger anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige i henhold til andet og tredje afsnit, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 424.

Oplysninger betragtes som et instituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil medføre uforholdsmæssig stor skade på instituttets konkurrenceevne. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre instituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

Oplysninger betragtes som fortrolige, hvis der foreligger forpligtelser over for kunder eller andre modparter, der indebærer et fortrolighedskrav for instituttet.

3. I de i stk. 2 omhandlede tilfælde skal det pågældende institut i forbindelse med de offentliggjorte oplysninger anføre, at disse specifikke oplysninger ikke offentliggøres, angive begrundelsen for den manglende offentliggørelse og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningspligten, medmindre oplysningerne må betragtes som instituttets ejendom eller som fortrolige.

Artikel 420 *Offentliggørelseshyppighed*

Institutter foretager den offentliggørelse, der kræves i henhold til denne del, mindst en gang om året.

Den årlige offentliggørelse finder sted på samme dag som offentliggørelsen af årsregnskabet.

Institutter vurderer behovet for at offentliggøre alle oplysninger eller en del af disse hyppigere end en gang om året i lyset af de relevante kendetegn ved deres aktiviteter, såsom transaktionernes omfang, bredden i aktiviteterne, tilstedeværelse i forskellige lande, involvering i forskellige finanssektorer samt deltagelse på internationale finansmarkeder samt i betalings-, afregnings- og clearingsystemer. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på det mulige behov for en hyppigere offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 424 og artikel 425, litra b)-e), samt oplysninger om risikoeksponering og andre faktorer, der hurtigt kan ændre sig.

Artikel 421 *Medier til offentliggørelse*

1. Institutter vælger selv, i hvilket medie og hvilket sted de vil opfylde de offentliggørelseskrav, der er fastlagt i denne del, og med hvilke midler den krævede kontrol skal finde sted. Så vidt det er praktisk muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie og på ét sted.

2. Tilsvarende offentliggørelser af oplysninger fra institutters side til opfyldelse af regnskabs- eller børsnoteringskrav eller andre krav kan anses for at udgøre overholdelse af denne del. Hvis oplysninger ikke er indeholdt i regnskaberne, skal institutter angive, hvor de kan findes.

Afsnit II

Tekniske kriterier vedrørende gennemsigtighed og offentliggørelse

Artikel 422 *Risikostyringsmålsætninger og -politik*

1. Institutter skal offentliggøre deres risikostyringsmålsætninger for hver enkelt risikokategori, herunder de risici, der omhandlet i dette afsnit. Offentliggørelsen skal omfatte:
  - a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risici
  - b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion, herunder oplysninger om dens kompetence og status, eller andre relevante ordninger
  - c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling
  - d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet
  - e) en erklæring godkendt af ledelsesorganet om, hvorvidt instituttets risikostyringsordninger er tilstrækkelige, og som giver sikkerhed for, at de indførte risikostyringssystemer er tilstrækkelige i forhold til instituttets profil og strategi
  - f) en koncis risikoerklæring godkendt af ledelsesorganet med en kortfattet beskrivelse af instituttets overordnede risikoprofil i tilknytning til dets forretningsstrategi. Erklæringen skal indeholde nøgletal, der giver eksterne aktører et koncist, men fuldstændigt billede af, hvordan instituttets risikoprofil og den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, påvirker hinanden.

2. Institutter offentliggør følgende oplysninger, herunder regelmæssige ajourføringer mindst en gang om året, vedrørende ledelsessystemer:
  - a) antallet af bestyrelsesposter, som indehaves af medlemmer af ledelsesorganet
  - b) ansættelsespolitikken for medlemmer af ledelsesorganet og deres viden, faglige kompetence og ekspertise
  - c) politikken for menneskelig mangfoldighed hvad angår udvælgelsen af medlemmer af ledelsesorganet samt dens målsætninger og oplysninger om, i hvilket omfang disse målsætninger er blevet opfyldt
  - d) hvorvidt instituttet har nedsat et selvstændigt risikoudvalg, og det antal gange der har været møde i risikoudvalget

- e) beskrivelse af informationsstrømmen vedrørende risiko til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.

Artikel 423
Anvendelsesområde

Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende anvendelsesområdet for kravene i denne forordning i overensstemmelse med direktiv [indsættes af Publikationskontoret]:

- a) navnet på det institut, på hvilket kravene i denne forordning finder anvendelse
- b) en oversigt over forskellene i konsolideringsgrundlaget i regnskabsmæssig og tilsynsmæssig henseende med en kortfattet beskrivelse af enhederne deri og en redegørelse for, om de er:
  - i) fuldt konsoliderede
  - ii) pro rata- konsoliderede
  - iii) fratrukket kapitalgrundlaget
  - iv) hverken konsoliderede eller fratrukket
- c) alle nuværende eller forudsatte konkrete, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber
- d) det samlede beløb, som det faktiske kapitalgrundlag er mindre end krævet i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på sådanne datterselskaber
- e) i givet fald omstændighederne, der ligger til grund for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 6 og 8.

Artikel 424
Kapitalgrundlag

- 1. Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres kapitalgrundlag:
  - a) en fuldstændig afstemning mellem tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer, tier 2-kapitalelementer samt filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 29-32, 33, 53, 63 og 74 på instituttets kapitalgrundlag og balancen i instituttets reviderede regnskaber
  - b) en beskrivelse af hovedtrækkene ved de tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter eller tier 2-kapitalinstrumenter, som er udstedt af instituttet

- c) de fuldstændige vilkår og betingelser for alle tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og tier 2-kapitalinstrumenter
  - d) særskilt offentliggørelse af arten og størrelsen af følgende:
    - i) hvert filter, der anvendes i henhold til artikel 29-32
    - ii) hvert fradrag, der foretages i henhold til artikel 33, 53 og 63
    - iii) poster, der ikke er fratrukket i henhold til artikel 44, 45, 53, 63 og 74
  - e) en beskrivelse af alle begrænsninger, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til denne forordning, og de instrumenter, filtre og fradrag, som disse begrænsninger finder anvendelse på
  - f) hvis institutter offentliggør kapitalprocenter, der er beregnet ved anvendelse af kapitalgrundlagselementer fastsat på et andet grundlag end det, der er fastsat i denne forordning: en fyldestgørende redegørelse for det grundlag, som disse kapitalprocenter er beregnet på.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede modeller for offentliggørelse af oplysninger i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og e).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 425 *Kapitalgrundlagskrav*

Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende instituttets overholdelse af kravene i artikel 87 og 72 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]:

- a) en oversigt over instituttets metode for vurdering af, hvorvidt dets interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter
- b) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, angives 8 % af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 107
- c) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3, angives 8 % af de risikovægtede eksponeringer for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 142. For så vidt angår detaileksponeringer finder dette krav anvendelse

på alle de kategorier af eksponeringer, som de forskellige korrelationer i artikel 149, stk. 1-4, svarer til. For aktieeksponeringsklassen finder kravet anvendelse på:

- i) hver af de metoder, der er angivet i artikel 150
  - ii) positioner i børsnoterede aktier, private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer
  - iii) eksponeringer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår tilsynet med kapitalgrundlagskrav
  - iv) eksponeringer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår kapitalgrundlagskrav
- d) kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til artikel 87, litra b) og c)
- e) kapitalgrundlagskrav beregnet i henhold til tredje del, afsnit III, afdeling 2-4 og offentliggjort særskilt.

Institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer i overensstemmelse med artikel 148, stk. 5, eller artikel 150, stk. 2, skal oplyse, hvilke eksponeringer der er henført til de enkelte kategorier i tabel 1 i artikel 148, stk. 5, eller til de enkelte risikovægte, som nævnes i artikel 150, stk. 2.

Artikel 426

Eksponering mod modpartsrisiko

Institutter offentliggør følgende oplysninger om instituttets eksponering mod modpartsrisiko som defineret i afsnit III, kapitel 6:

- a) redegørelse for den metodologi, der har dannet grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskrediteksponeringer
- b) redegørelse for de politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver
- c) redegørelse for de politikker, der gælder for "wrong-way"-risikoeksponeringer
- d) redegørelse for virkningen af den sikkerhedsstillelse, instituttet skal tilvejebringe, såfremt en kreditrating nedjusteres
- e) den positive bruttodagsværdi af kontrakter, nettingfortjenester, nettet aktuel krediteksponering og sikkerhedsstillelse. En nettokrediteksponering er en krediteksponering vedrørende transaktioner i derivater inklusive den fortjeneste, der hidrører fra nettingaftaler, der retligt kan håndhæves og aftaler om sikkerhedsstillelse.
- f) målingerne for eksponeringsværdi efter den relevante metode i afsnit III, kapitel 6, afdeling 3-6

- g) den nominelle værdi af risikoafdækning ved hjælp af kreditderivater og den aktuelle krediteksponering fordelt på forskellige typer af krediteksponeringer
- h) den nominelle værdi af transaktioner i kreditderivater opdelt efter anvendelse i instituttets egen kreditportefølje og i dets formidlingsvirksomhed, herunder fordelingen af de anvendte kreditderivatprodukter, yderligere fordelt på købt og solgt risikoafdækning inden for de enkelte produktgrupper
- i) estimering af alfa, såfremt instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at estimere alfa.

Artikel 427
Kapitalbuffere

1. Et institut offentliggør følgende oplysninger om dets overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer som omhandlet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]:
  - a) den geografiske fordeling af dets krediteksponeringer, der er relevante for beregningen af dets kontracykliske kapitalbuffer
  - b) sammensætningen af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de offentliggørelseskrav, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 428
Kreditrisikjusteringer

Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende instituttets eksponering mod kreditrisiko og udvandringsrisiko:

- a) de regnskabsmæssige definitioner af "misligholdte" og "værdiforringede" fordringer
- b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af justeringer af specifik og generel kreditrisiko

- c) de samlede eksponeringer efter værdijusteringer og nedskrivninger og før hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion samt eksponeringernes gennemsnitlige størrelse i løbet af perioden opdelt på de forskellige typer af eksponeringsklasser
- d) den geografiske fordeling af eksponeringerne opdelt i betydende områder i henhold til væsentlige eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret
- e) eksponeringernes fordeling på brancher eller typer af modparter opdelt på eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret
- f) en fordeling af alle eksponeringer i henhold til restløbetid, opdelt i henhold til eksponeringsklasser, eventuelt mere detaljeret
- g) i henhold til betydende branche eller type af modpart størrelsen af:
  - i) misligholdte og værdiforringede fordringer, angivet separat
  - ii) justeringer af specifik og generel kreditrisiko
  - iii) de udgiftsførte beløb vedrørende justeringer af specifik og generel kreditrisiko i løbet af rapporteringsperioden
- h) størrelsen af misligholdte og værdiforringede fordringer angivet separat og opdelt på betydende geografiske områder, herunder størrelsen af justeringer af specifik og generel kreditrisiko for de enkelte geografiske områder, hvis det er praktisk gennemførligt
- i) afstemning af ændringer i justeringer af specifik og generel kreditrisiko vedrørende værdiforringede fordringer opført separat. Oplysningerne skal omfatte:
  - i) en beskrivelse af arten af justeringer af specifik og generel kreditrisiko
  - ii) åbningsbalancerne
  - iii) beløb afsat til kreditrisikojusteringer i løbet af rapporteringsperioden
  - iv) beløb hensat eller tilbageført vedrørende estimerede sandsynlige tab på eksponeringer i løbet af rapporteringsperioden, eventuelle andre justeringer, herunder justeringer som følge af manglende valutamatch, forretningskombinationer, opkøb og frasalg af datterselskaber samt overførsler mellem kreditrisikojusteringer
  - v) slutbalancerne.

Justeringer af specifik kreditrisiko og inddrevne beløb, der registreres direkte på driftsregnskabet, oplyses særskilt.

Artikel 429
Anvendelse af ECAI'er

For institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, skal følgende oplysninger offentliggøres for hver af de eksponeringsklasser, der er nævnt i artikel 107:

- a) navnene på de udpegede ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer
- b) eksponeringsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA'er anvendes til
- c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger til poster uden for handelsbeholdningen
- d) sammenhængen mellem den eksterne kreditvurdering for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og kreditkvalitetstrinnene i tredje del, afsnit II, kapitel 2, under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, hvis instituttet overholder den standardoverførsel, som EBA har offentliggjort
- e) eksponeringernes værdi og eksponeringernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i tredje del, afsnit II, kapitel 2, samt eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget.

Artikel 430
Eksponering mod markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 87, stk. 3, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser. Desuden skal kapitalgrundlagskravet i relation til den specifikke renterisiko i forbindelse med securitiseringsposter offentliggøres særskilt.

Artikel 431
Operationel risiko

Institutter offentliggør metoderne til vurdering af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, som finder anvendelse for instituttet; en beskrivelse af metoden i artikel 301, stk. 2, hvis denne anvendes af instituttet, herunder en redegørelse for relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i instituttets målemetode, og i tilfælde af delvis anvendelse omfanget og dækningen af de forskellige anvendte metoder.

Artikel 432
Eksponeringer mod aktier mv. der ikke indgår i handelsbeholdningen:

Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende eksponeringer mod aktier mv., der ikke indgår i handelsbeholdningen:

- a) fordelingen af eksponeringer efter deres formål, herunder afkastformål og strategiske formål, og en oversigt over anvendte bogføringsteknikker og værdiansættelsesmetoder, herunder centrale forudsætninger og praksis, der påvirker værdiansættelsen, samt eventuelle væsentlige ændringer i denne praksis
- b) den regnskabsmæssige værdi, dagsværdien og for børshandlede papirer en sammenligning med markedsprisen, når denne i væsentlig grad adskiller sig fra dagsværdien
- c) typer og art af samt størrelsen på positioner i børsnoterede aktier, private equity-eksponeringer i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre eksponeringer
- d) de samlede realiserede gevinster eller tab som følge af salg og likvidation i løbet af perioden og
- e) de samlede ikke-realiserede gevinster eller tab, de samlede latente gevinster og tab ved fornyet værdiansættelse samt disse beløbs eventuelle medtagelse i tier 1-kernekapitalen eller det supplerende kapitalgrundlag.

Artikel 433

Eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen

Institutter offentliggør følgende oplysninger om deres eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen:

- a) arten af renterisikoen og de centrale forudsætninger (herunder forudsætninger vedrørende tilbagebetaling af lån samt udviklingen i indlån med ubestemt løbetid) samt hyppigheden af opgørelsen af renterisikoen
- b) variation i indtægter, økonomisk værdi eller andre relevante målinger, som ledelsen anvender til måling af renterisikoen ved opadgående eller nedadgående rentechok i henhold til ledelsens metode, opdelt i henhold til valuta.

Artikel 434

Eksponering mod securitiseringspositioner

Institutter, der beregner risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, eller kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 326 eller 327 offentliggør, i givet fald separat for poster, der hhv. indgår eller ikke indgår i handelsbeholdningen, følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af instituttets målsætninger vedrørende securitiseringsaktiviteter
- b) arten af andre risici, herunder likviditetsrisiko i tilknytning til securitiserede aktiver
- c) arten af risici, der er forbundet med de underliggende securitiseringspositioners rangorden, og med de aktiver, der ligger til grund for disse securitiseringspositioner, som erhverves og beholdes i forbindelse med resecuritiseringer

- d) instituttets forskellige roller i securitiseringsprocessen
- e) en angivelse af graden af instituttets involvering i hver af de i litra d) nævnte roller
- f) en beskrivelse af instituttets procedurer til overvågning af ændringer i de kredit- og markedsrisici, der er forbundet med securitiseringseksponeringer, herunder en beskrivelse af, hvordan udviklingen i de underliggende aktiver påvirker securitiseringseksponeringer og en beskrivelse af, hvordan disse procedurer adskiller sig fra resecuriteringseksponeringerne
- g) en beskrivelse af instituttets politik for anvendelse af risikoafdækning og ufinansieret risikoafdækning for at reducere risiciene i forbindelse med ikke-afhængede securitiserings- og resecuriteringseksponeringer, herunder angivelse af vigtigste afdækningsmodparter efter relevant risikoeksponeringsart
- h) metoderne til beregning af de risikovægtede eksponeringer, som instituttet anvender i forbindelse med sine securitiseringsaktiviteter, herunder de typer securitiseringseksponeringer, hvortil de enkelte metoder anvendes
- i) de typer SSPE'er, som instituttet i egenskab af organiserende institut anvender til securitisering af eksponeringer mod tredjeparter, herunder hvorvidt og i hvilken form og i hvilket omfang instituttet har eksponeringer mod disse SSPE'er, henholdsvis for balanceførte og ikke-balanceførte eksponeringer, samt en liste over de enheder, som instituttet forvalter eller rådgiver, og som investerer i enten securitiseringspositioner, som instituttet har securitiseret, eller i SSPE'er, som instituttet er organiserende institut for
- j) en oversigt over instituttets regnskabsprincipper vedrørende securitiseringsaktiviteter, herunder:
  - i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering
  - ii) registrering af gevinster ved salg
  - iii) metoder og centrale forudsætninger og datainput samt ændringer i forhold til den foregående periode til værdiansættelse af securitiseringspositioner
  - iv) behandlingen af syntetiske securitiseringspositioner, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabspolitikker
  - v) hvordan aktiver, der afventer securitisering, værdiansættes, og hvorvidt de bogføres i eller uden for instituttets handelsbeholdning
  - vi) praksis ved registrering af passiver på balancen for arrangementer, som kan nødvendiggøre, at instituttet yder finansiel støtte til securitiserede aktiver
- k) navne på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitiseringspositioner, og de typer af eksponeringer, som de enkelte institutter benyttes til

- l) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 5, afdeling 3, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og ekstern rating, anvendelse af intern vurdering til andre formål end til beregning af kapitalgrundlaget, kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure og redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure; eksponeringstyper, hvortil den interne vurderingsprocedure anvendes og de stressfaktorer, der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten, opdelt efter eksponeringstype
- m) en forklaring af væsentlige ændringer i de kvantitative oplysninger i litra n)-q) siden sidste rapporteringsperiode
- n) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger opdelt efter eksponeringstype:
  - i) de samlede udestående eksponeringer, som er securitiseret af instituttet opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og securitiseringer, for hvilke instituttet kun fungerer som organiserende kreditinstitut
  - ii) det samlede beløb for balanceførte ikke-afhændede eller erhvervede securitiseringspositioner og ikke-balanceførte securitiseringspositioner
  - iii) det samlede beløb for aktiver, der afventer securitisering
  - iv) for securitiseringsfaciliteter med førtidsindfrielsesmulighed: summen af udnyttede eksponeringer for henholdsvis det eksponeringsleverende institut og investorernes kapitalinteresser, instituttets samlede kapitalkrav i relation til det eksponeringsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og instituttets samlede kapitalkrav i relation til investorens andele af de udnyttede saldi og uudnyttede kreditlinjer
  - v) størrelsen af securitiseringspositioner, som fratrækkes kapitalgrundlaget eller tillægges en risikovægt på 1250 %
  - vi) en oversigt over indeværende periodes securitiseringsaktiviteter, herunder størrelsen af securitiserede eksponeringer og registrerede gevinster eller tab ved salg
- o) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger:
  - i) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitiseringspositioner og de tilhørende kapitalkrav, opdelt i securitiseringspositioner og resecuritiseringseksponeringer og yderligere opdelt i et meningsfyldt antal risikovægtningsskategorier eller kapitalkravsskategorier for hver af de anvendte kapitalkravsmetoder
  - ii) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede resecuritiseringseksponeringer opdelt efter eksponeringen før og efter risikoafdækning/forsikring og eksponeringen

over for garantistillere opdelt efter den kreditværdighedskategori, garantistilleren tilhører, eller garantistillerens navn

- p) for eksponeringer uden for handelsbeholdningen og for eksponeringer, der er securitiseret af instituttet: beløbet for nedskrevne og forfaldne securitiserede fordringer samt instituttets registrerede tab i løbet af den aktuelle periode begge opdelt efter eksponeringstype
- q) for eksponeringer i handelsbeholdningen: de samlede udestående eksponeringer, som er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet af et kapitalkrav i relation til markedsrisikoen og opdelt efter traditionelle og syntetiske securitiseringer og efter eksponeringstype
- r) i givet fald om instituttet har ydet støtte i henhold til artikel 243, stk. 1, og virkningen på kapitalgrundlaget.

Artikel 435 *Aflønningspolitik*

1. Institutter offentliggør følgende oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil
  - a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parter rolle
  - b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater
  - c) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og optjeningskriterier
  - d) oplysninger om, hvilke resultatkrævier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter
  - e) de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikke-pekuniære fordele
  - f) samlede kvantitative oplysninger om aflønning fordelt på forretningsområde
  - g) samlede kvantitative oplysninger om aflønning fordelt på ledelsen og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil med angivelse af følgende:
    - i) lønsummen i regnskabsåret, fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere

- ii) den variable løns størrelse og form, fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter eller andet
  - iii) størrelsen af den udestående udskudte aflønning, fordelt på optjente og ikke-optjente andele,
  - iv) størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer
  - v) nye nyansættelses- og fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, og antallet af modtagere af sådanne udbetalinger
  - vi) størrelsen af fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er udbetalt til en enkelt person
- h) antal personer, der aflønnes med 1 mio. EUR eller derover pr. regnskabsår, opdelt i lønintervaller på 500 000 EUR.
2. For institutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, stilles de kvantitative oplysninger som omtalt i denne artikel også til rådighed for offentligheden vedrørende de personer, der faktisk leder instituttets forretninger, jf. artikel 13, stk. 1, i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

Institutter skal overholde kravene i denne artikel på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, og som ikke berører direktiv 95/46/EF.

Artikel 436 *Gearing*

1. Institutter offentliggør følgende oplysninger om deres gearingsgrad som defineret i artikel 416 og deres styring af risikoen for overdreven gearing som defineret i artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv [indsættes af Publikationskontoret]:
- a) gearingsgraden
  - b) en opdeling af deres samlede eksponering
  - c) en beskrivelse af proceduren for styring af risikoen for overdreven gearing
  - d) en beskrivelse af de faktorer, der har haft en indflydelse på gearingsgraden i den periode, som de offentliggjorte gearingsgrader vedrører.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1 og vejledning i, hvordan denne model anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afsnit III

Kvalificerende krav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder

Artikel 437

Anvendelse af IRB-metoden i forbindelse med kreditrisiko

Institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter IRB-metoden, offentliggør følgende oplysninger:

- a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller godkendte overgangsbestemmelser
- b) en forklaring på og en gennemgang af:
  - i) strukturen i systemet med interne ratings og forholdet mellem interne og eksterne ratings
  - ii) brugen af interne estimater til andre funktioner end beregning af de risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 3
  - iii) proceduren for forvaltning og indregning af kreditrisikoreduktion
  - iv) kontrolmekanismerne for ratingsystemer, herunder en beskrivelse af uafhængighed, ansvarlighed og revision af ratingsystemet
- c) en beskrivelse af den interne ratingproces, angivet separat for følgende eksponeringsklasser:
  - i) statslige forvaltninger og centralbanker
  - ii) institutter
  - iii) virksomheder, herunder SMV'er, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder
  - iv) detailmarkedet for hver af de eksponeringsklasser, som de forskellige korrelationer i artikel 149, stk. 1-4, svarer til
  - v) aktier
- d) eksponeringernes værdi for hver af eksponeringsklasserne i artikel 142. Eksponeringer mod statslige forvaltninger og centralbanker, institutter og virksomheder, hvor institutterne anvender egne LGD-estimer eller konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringer, skal offentliggøres særskilt fra eksponeringer, for hvilke institutterne ikke udarbejder sådanne estimater

- e) for hver af eksponeringsklasserne statslige forvaltninger og centralbanker, institutter, virksomheder og aktier og på tværs af et tilstrækkeligt antal risikogrupper for modparter (herunder gruppen "i restance") for at kunne foretage en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen skal institutterne angive:
- i) de samlede eksponeringer, herunder for eksponeringsklasserne statslige forvaltninger og centralbanker, institutter og virksomheder: summen af udestående lån og størrelsen af eksponeringer for uudnyttede forpligtelser for aktiekapital: det udestående beløb
  - ii) den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt
  - iii) for institutter, der anvender egne estimater af konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringer: størrelsen af uudnyttede forpligtelser og de eksponeringsvægtede gennemsnitlige størrelser af eksponeringer for de enkelte eksponeringsklasser
- f) for eksponeringsklassen detaileksponeringer og for hver af klasserne defineret under litra c), nr. iv): enten de offentliggjorte oplysninger under litra e) ovenfor (eventuelt i puljeform), eller en analyse af eksponeringerne (udestående lån og eksponeringernes værdi ved uudnyttede forpligtelser) i forhold til et tilstrækkeligt antal EL-grades for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen (eventuelt i puljeform)
- g) de faktiske justeringer for specifik kreditrisiko i den foregående periode for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer, for hver af klasserne som defineret under litra c), nr. iv), og hvordan dette adskiller sig fra tidligere erfaringer
- h) en beskrivelse af faktorer, der har haft indflydelse på tabene i den foregående periode (har instituttet f.eks. oplevet misligholdelsesprocenter, der er højere end gennemsnittet eller LGD'er og konverteringsfaktorer, der er højere end gennemsnittet)
- i) instituttets estimater i forhold til de faktiske resultater over en længere periode. Disse skal som minimum omfatte oplysninger om estimerede tab i forhold til faktiske tab inden for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer for hver af klasserne, som er omhandlet under litra c), nr. iv)) over en periode, der er tilstrækkeligt lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte eksponeringsklasser (for detaileksponeringer for hver af kategorierne, som er omhandlet under litra c), nr. iv)) Når det er relevant, skal institutterne opdele dette yderligere for at kunne foretage en PD-analyse, og for kreditinstitutter, der anvender egne LGD-estimater og/eller konverteringsfaktorer, resultater for LGD og konverteringsfaktorer i forhold til de estimater, der angives i oplysningerne om kvantitative risikovurderinger ovenfor
- j) for alle de i artikel 142 nævnte eksponeringsklasser og for hver af de eksponeringsklasser, som de forskellige korrelationer i artikel 149, stk. 1-4, svarer til
- i) for institutter, der anvender egne LGD-estimater til beregning af de risikovægtede eksponeringer: det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD og PD i procent for hver relevant geografisk beliggenhed af krediteksponeringerne

- ii) for institutter, der ikke anvender egne LGD-estimer: det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD i procent for hver relevant geografisk beliggenhed af krediteksponeringerne.

Med henblik på litra c) skal beskrivelsen omfatte de typer af eksponeringer, der er medtaget i eksponeringsklassen, definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD og i givet fald LGD og konverteringsfaktorer, herunder de forudsætninger, der er anvendt ved afledningen af disse variabler, samt beskrivelser af væsentlige afvigelser fra definitionen af misligholdelse som beskrevet i artikel 174, herunder de overordnede segmenter, der påvirkes af sådanne afvigelser.

Med henblik på litra j) forstås ved den relevante geografiske beliggenhed af krediteksponeringerne eksponeringer i de medlemsstater, i hvilke instituttet er meddelt tilladelse, og medlemsstater eller tredjelande, i hvilke institutter udøver aktiviteter gennem en filial eller et datterselskab

Artikel 438

Anvendelse af teknikker til kreditrisikoreduktion

Institutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, offentliggør følgende oplysninger:

- a) politikker og procedurer for samt en angivelse af, i hvilken udstrækning enheden benytter sig af balanceført netting og netting under strengen
- b) politikker og procedurer for værdiansættelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse
- c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som instituttet modtager
- d) hovedtyperne af garantistillere og kreditderivatmodparter samt disses kreditværdighed
- e) oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion
- f) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden eller efter IRB-metoden, men som ikke foretager egne estimer af LGD eller konverteringsfaktorer i forbindelse med eksponeringsklassen: særskilt for hver eksponeringsklasse den samlede værdi af eksponeringerne (efter eventuel balanceført netting eller netting under strengen), som er dækket — efter anvendelse af volatilitetsjusteringer — af anerkendt finansiell sikkerhedsstillelse og anden anerkendt sikkerhedsstillelse
- g) for institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden eller IRB-metoden: særskilt for hver eksponeringsklasse de samlede eksponeringer (efter eventuel balanceført netting eller netting under strengen), der er dækket af garantier eller kreditderivater. For aktieeksponeringsklassen finder dette krav anvendelse på hver af de metoder, der er angivet i artikel 150.

Artikel 439

Anvendelse af den avancerede målemetode i forbindelse med operationel risiko

Institutter, der anvender de i artikel 310-313 beskrevne avancerede metoder til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, offentliggør en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere risikoen.

Artikel 440

Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 352, offentliggør følgende oplysninger:

- a) for hver af de omfattede delporteføljer:
  - i) kendetegn for de anvendte modeller
  - ii) i givet fald for de interne modeller for forøgede misligholdelses- og migrationsrisici og for korrelationshandel: de anvendte metoder og de målte risici ved hjælp af en intern model, herunder en beskrivelse af den fremgangsmåde, instituttet har anvendt til at fastlægge likviditetshorisonter, de metoder, der er anvendt til at foretage en kapitalvurdering, som er i overensstemmelse med den krævede pålidelighedsstandard, og de fremgangsmåder, der er anvendt til validering af modellen
  - iii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen
  - iv) en beskrivelse af den anvendte metode til backtesting af den interne model samt validering af nøjagtigheden og pålideligheden af de interne modeller og modelleringsprocesser
- b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse
- c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i artikel 99 og 100
- d) højeste, laveste og gennemsnitlige værdi af følgende:
  - i) de daglige value-at-risk-værdier i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
  - ii) value-at-risk-værdierne i stresssituationer i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
  - (iii) risikotallene for forøgede misligholdelses- og migrationsrisici og for den specifikke risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
- e) elementerne i kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 353

- f) den vægtede gennemsnitlige likviditetshorizont for hver delportefølje, der er omfattet af de interne modeller for forøgede misligholdelses- og migrationsrisici og for korrelationshandel
- g) en sammenligning mellem porteføljens daglige value-at-risk-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende arbejdsdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i den periode, der aflægges rapport for.

NIENDE DEL

DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER

Artikel 441 *Delegerede retsakter*

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 445 vedrørende følgende aspekter:

- a) præcisering af definitionerne i artikel 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 og 400 med henblik på at sikre ensartet anvendelse af denne forordning
- b) præcisering af definitionerne i artikel 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 og 400 med henblik på ved anvendelsen af denne forordning at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- c) ændring af listen over eksponeringsklasser i artikel 107 og 142 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- d) det i artikel 118, litra c), artikel 142, stk. 5, litra a), artikel 148, stk. 4, og artikel 158, stk. 4, fastsatte beløb for at tage hensyn til virkningen af inflationen
- e) listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag I og II
- f) tilpasning af kategorierne for investeringsselskaber i artikel 90, stk. 1, og artikel 91, stk. 1, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- g) præcisering af det krav, der er fastsat i artikel 92, for at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning
- h) præcisering af undtagelsesbestemmelserne i artikel 389
- i) forlængelsen med 12 måneder af varigheden af kravet om til enhver tid at have et kapitalgrundlag, der er større end eller lig med det beløb, der er anført i artikel 476, ud over de perioder, der er fastsat i stk. 1 og 2 i nævnte artikel
- j) ændring af kapitalmålet og det samlede eksponeringsmål ved beregning af gearingsgraden, jf. artikel 416, stk. 2, med henblik på at rette eventuelle fejl, der er opdaget på grundlag af den indberetning, der er omhandlet i artikel 417, stk. 1, før gearingsgraden skal offentliggøres af institutter som fastsat i artikel 436, stk. 1, litra a). Denne delegering af beføjelser er omfattet af den i artikel 446 omhandlede procedure.

Kommissionen kan vedtage en foranstaltning som omhandlet i stk. 1, litra i), mere end én gang, forudsat at kravet om, at kapitalgrundlaget til enhver tid skal være større eller lig med det i artikel 476 fastsatte beløb, forlænges i på hinanden følgende perioder på tolv måneder. Kravet kan dog ikke forlænges ud over den 31. december 2018. Hvis kravet ikke forlænges før udløbet af den relevante tolv måneders periode, kan Kommissionen ikke vedtage yderligere foranstaltninger i henhold til stk. 1, litra i).

Senest den 30. juni 2015 rapporterer EBA til Kommissionen om, hvorvidt udviklingen i den økonomiske situation og i de relevante lovgivningskrav begrundet en forlængelse af det i artikel 476 fastsatte krav.

Artikel 442

Tekniske justeringer og korrektioner

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 445 for at foretage tekniske justeringer og korrektioner af ikke-væsentlige elementer i følgende bestemmelser for at tage højde for udviklingen på finansmarkederne, særlig nye finansielle produkter, for at foretage justeringer i overensstemmelse med udviklingen efter vedtagelsen af denne forordning i andre EU-retsakter om finansielle tjenesteydelser og regnskaber, herunder regnskabsstandarder baseret på forordning (EU) nr. 1605/2002, eller for at afspejle konvergens i tilsynspraksis:

- a) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko, jf. artikel 106-129 og artikel 138-187
- b) virkningerne af reduktion af kreditrisikoen, jf. artikel 189-236
- c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 238-261
- d) kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko, jf. artikel 267-300
- e) kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko, jf. artikel 304-313
- f) kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 314-367
- g) kapitalgrundlagskravene i relation til afviklingsrisiko, jf. artikel 368 og 369
- h) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 373, 374 og 375
- i) anden del og artikel 95 som følge af udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der tager hensyn til EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis.

Artikel 443

Reguleringskrav

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 445 med henblik på at pålægge strengere reguleringskrav i en begrænset periode for alle eksponeringer eller for eksponeringer i en eller flere sektorer, regioner eller medlemsstater, hvis dette er nødvendigt

for at tage højde for ændringer i mikroprudentielle og makroprudentielle risici, der skyldes markedsudviklingen efter ikrafttrædelsen af denne forordning, særlig efter henstilling eller udtalelse fra ESRB, om:

- a) en midlertidig forhøjelse af kapitalgrundlagskravet som fastsat i artikel 87
- b) filtrene, jf. artikel 29-32
- c) beløb, der fratrækkes kapitalgrundlagselementer, jf. artikel 33, 53 og 63
- d) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko, jf. artikel 106-129 og artikel 138-187
- e) virkningerne af reduktion af kreditrisikoen, jf. artikel 189-236
- f) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 238-261
- g) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisici, jf. artikel 268-300
- h) kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko, jf. artikel 304-313
- i) kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 314-367
- j) kapitalgrundlagskravene i relation til afviklingsrisiko, jf. artikel 368 og 369
- k) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 373, 374 og 375

Denne delegering af beføjelser er omfattet af den i artikel 446 omhandlede procedure.

Artikel 444

Likviditet

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 445 med henblik på at præcisere det i artikel 401 fastsatte generelle krav. Denne præcisering baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II. Den delegerede retsakt skal også præcisere, i hvilke situationer de kompetente myndigheder skal pålægge institutter specifikke rammer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for specifikke risici, som de er eksponeret for.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre de i stk. 1 omhandlede poster eller at tilføje yderligere poster, dog kun hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) et likviditetsdækningskrav baseret på disse kriterier, enten taget enkeltvis eller samlet, ville have en væsentlig negativ virkning på europæiske institutters forretning og risikoprofil eller på finansmarkederne eller økonomien eller
  - b) der bør foretages en ændring for at bringe dem i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder for likviditetsovervågning.

Med henblik på litra a) tager Kommissionen ved vurderingen af virkningen af et likviditetsdækningskrav baseret på disse kriterier hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 481, stk. 1 og 2.

3. Kommissionen vedtager den første delegerede retsakt som omhandlet i stk. 1 senest den 31. december 2015. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel finder dog ikke anvendelse før den 1. januar 2015.

Artikel 445

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 441-444 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, der er omhandlet i artikel 488.
3. Den i artikel 441-444 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 441-444 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 446

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 445, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 447
Det Europæiske Bankudvalg

3. Ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter bistås Kommissionen af Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

TIENDE DEL OVERGANGSBESTEMMELSER, RAPPORTER OG REVISION AF BESTEMMELSER

Afsnit I Overgangsbestemmelser

Kapitel 1 Kapitalgrundlagskrav, urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi samt fradrag

AFDELING 1 KAPITALGRUNDLAGSKRAV

Artikel 448 Kapitalgrundlagskrav

1. Uanset artikel 87, stk. 1, litra a) og b), skal institutter opfylde følgende kapitalgrundlagskrav:
  - a) til enhver tid i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013:
    - i) en tier 1-kernekapitalprocent inden for et interval, hvor den laveste værdi er 3,5 % og den højeste 4,5 %
    - ii) en tier 1-kapitalprocent inden for et interval, hvor den laveste værdi er 4,5 % og den højeste 6 %
  - b) til enhver tid i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014:
    - i) en tier 1-kernekapitalprocent inden for et interval på 4 % til 4,5 %
    - ii) en tier 1-kapitalprocent inden for et interval på 4,5 % til 6 %.
2. De kompetente myndigheder:
  - a) fastsætter de niveauer for tier 1-kernekapitalprocent og tier 1-kapitalprocent inden for de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede intervaller, som institutter skal opfylde
  - b) offentliggør de niveauer, der er fastsat i henhold til litra a).

AFDELING 2

UREALISEREDE GEVINSTER OG TAB OPGJORT TIL DAGSVÆRDI

Artikel 449

Urealiserede tab opgjort til dagsværdi

1. Uanset artikel 32 indregner institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 ved beregningen af deres tier 1-kernekapitalelementer kun den relevante procentdel af urealiserede tab opgjort til dagsværdi, undtagen de i artikel 30 nævnte tab.
2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:
  - a) 0 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 20 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 40 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
  - d) 60 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
  - e) 80 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. De kompetente myndigheder:
  - a) fastsætter den relevante procentdel inden for de i stk. 2, litra a)-e), omhandlede intervaller
  - b) offentliggør den procentdel, der er fastsat i henhold til litra a).

Artikel 450

Urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi

1. Uanset artikel 32 fjerner institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 ikke fra deres tier 1-kernekapitalelementer den relevante procentdel af urealiserede tab opgjort til dagsværdi, undtagen de i artikel 30 nævnte tab. Det restbeløb, der fremkommer, fjernes fra tier 1-kernekapitalkapitalelementer.
2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 er den relevante procentdel 0 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013; den nedsættes efter denne dato inden for følgende intervaller:
  - a) 0 % til 20 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - b) 0 % til 40 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

- c) 0 % til 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - d) 0 % til 80 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. Uanset artikel 59 indregner institutter den relevante procentdel af det restbeløb, der fjernes fra tier 1-kernekapitalen i henhold til stk. 1, i tier 2-kapitalelementer, i det omfang disse urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi ville kvalificere som supplerende kapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende direktiv 2006/48/EF. Den relevante procentdel skal ligge inden for følgende intervaller:
- a) 100 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
  - d) 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - e) 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
4. De kompetente myndigheder:
- a) fastsætter den relevante procentdel af urealiserede gevinster inden for de i stk. 2, litra a)-d), omhandlede intervaller, der ikke er fjernet fra tier 1-kernekapitalen
  - b) offentliggør den procentdel, der er fastsat i henhold til litra a).

AFDELING 3 FRADRAG

UNDERAFDELING 1 FRADRAG I TIER 1-KERNEKAPITALELEMENTER

Artikel 451

Fradrag i tier 1-kernekapitalelementer

1. Uanset artikel 33, stk. 1, gælder følgende i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017:
- a) institutter trækker fra tier 1-kernekapitalelementer den relevante procentdel som anført i artikel 458 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle

- b) institutter anvender de relevante bestemmelser i artikel 453 på restbeløbet for poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a)-h), undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle
  - c) institutter trækker fra tier 1-kernekapitalelementer den relevante procentdel som anført i artikel 458 af det samlede beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c) og i), efter anvendelse af artikel 452
  - d) institutter anvender kravene i artikel 453, stk. 4 eller 10, alt efter det enkelte tilfælde, på det samlede restbeløb for poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c) og i), efter anvendelse af artikel 452.
2. Institutter bestemmer den del af det samlede restbeløb som omhandlet i stk. 1, litra d), der er omfattet af artikel 453, stk. 4, ved at dividere det i litra a) omhandlede beløb med det i litra b) omhandlede beløb:
- a) udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle, jf. artikel 452, stk. 2, litra a)
  - b) summen af de i artikel 452, stk. 2, litra a) og b), omhandlede beløb.
3. Institutter bestemmer den del af det samlede restbeløb som omhandlet i stk. 1, litra d), der er omfattet af artikel 453, stk. 10, ved at dividere det i litra a) omhandlede beløb med det i litra b) omhandlede beløb:
- a) direkte og indirekte besiddelser af de i artikel 452, stk. 2, litra b), omhandlede tier 1-kernekapitalinstrumenter
  - b) summen af de i artikel 452, stk. 2, litra a) og b), omhandlede beløb.

Artikel 452

Undtagelser fra fradrag i tier 1-kernekapitalelementer

1. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter relevante tier 1-kernekapitalelementer instituttets tier 1-kernekapitalelementer beregnet efter anvendelse af artikel 3 og efter fradragene i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a)-h) og j), k) og l), undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle.
2. Uanset artikel 45, stk. 1, fratrækker institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 ikke de i litra a) og b) omhandlede poster, som tilsammen er lig med eller mindre end 15 % af instituttets relevante tier 1-kernekapitalelementer:
  - a) udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, skyldes midlertidige forskelle og tilsammen er lig med eller mindre end 10 % af instituttets relevante tier 1-kernekapitalelementer

- b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed: instituttets direkte og indirekte besiddelser af den pågældende enheds tier 1-kernekapitalinstrumenter, der tilsammen er lig med eller mindre end 10 % af de relevante tier 1-kernekapitalelementer.
3. Uanset artikel 45, stk. 2, risikovægtes poster, der i henhold til stk. 2 ikke kan fratrækkes, med 250 %. De i stk. 2, litra b), omhandlede poster er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

Artikel 453

Poster, der ikke fratrækkes tier 1-kernekapitalen

1. Uanset artikel 33, stk. 1, litra a)-i), fratrækker institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 ikke de i artikel 451, stk. 1, litra b) og d), nævnte restbeløb.
2. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for tab i det løbende regnskabsår, jf. artikel 33, stk. 1, litra a):
  - a) væsentlige tab fratrækkes i tier 1-kapitalelementer
  - b) ikke-væsentlige tab fratrækkes ikke.
3. Institutter fratrækker restbeløbet for immaterielle aktiver, jf. artikel 33, stk. 1, litra b), i tier 1-kapitalelementer.
4. Restbeløbet for udskudte skatteaktiver, jf. artikel 33, stk. 1, litra c), fratrækkes ikke og risikovægtes med 0 %.
5. Restbeløbet for de poster, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra d), fratrækkes for halvdelens vedkommende i tier 1-kapitalelementer og for den anden halvdelens vedkommende i tier 2-kapitalelementer.
6. Restbeløbet for aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser, jf. artikel 33, stk. 1, litra e), fratrækkes ikke i noget kapitalgrundlagselement og indgår i tier 1-kernekapitalelementerne i det omfang, det pågældende beløb kunne indregnes som kerneegenkapital i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende artikel 57, litra a)-ca), i direktiv 2006/48/EF.
7. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for besiddelser af egne tier 1-kernekapitalinstrumenter, jf. artikel 33, stk. 1, litra f):
  - a) direkte besiddelser fratrækkes i tier 1-kapitalelementer
  - b) indirekte besiddelser, herunder tier 1-kernekapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

8. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i en relevant enhed, hvis instituttet har besiddelser i krydsejerskab med den pågældende enhed, jf. artikel 33, stk. 1, litra g):
- a) hvis et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i den pågældende relevante enhed, behandles dets besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 33, stk. 1, litra h)
  - b) hvis et institut har en væsentlig kapitalandel i den pågældende relevante enhed, behandles dets besiddelser af tier 1-kernekapitalinstrumenter i enheden efter artikel 33, stk. 1, litra i).
9. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra h):
- a) de beløb, der skal fratrækkes, og som vedrører direkte besiddelser, fratrækkes for halvdelens vedkommende i tier 1-kapitalelementer og for den anden halvdel vedkommende i tier 2-kapitalelementer
  - b) de beløb, der vedrører indirekte besiddelser, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
10. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra i):
- a) de beløb, der skal fratrækkes, og som vedrører direkte besiddelser, fratrækkes for halvdelens vedkommende i tier 1-kapitalelementer og for den anden halvdel vedkommende i tier 2-kapitalelementer
  - b) de beløb, der vedrører indirekte besiddelser, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

UNDERAFDELING 2

FRADRAG I SUPPLERENDE TIER 1-KAPITALELEMENTER

Artikel 454

Fradrag i supplerende tier 1-kapitalelementer

Uanset artikel 53 gælder følgende i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017:

- a) institutter fratrækker i supplerende tier 1-kapitalelementer den relevante procentdel som anført i artikel 458 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 53

- b) institutter anvender de i artikel 455 fastsatte krav på restbeløbene for de poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 53.

Artikel 455

Poster, der ikke fratrækkes i supplerende tier 1-kapitalelementer

1. Uanset artikel 53 finder kravene i denne artikel i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 anvendelse på de i artikel 454, litra b, omhandlede restbeløb.
2. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 53, litra a):
  - a) direkte besiddelser af egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, der er aktier, fratrækkes til den bogførte værdi i tier 1-kapitalelementer
  - b) direkte besiddelser af egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, der ikke er aktier, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
  - c) indirekte besiddelser af egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, herunder egne supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
3. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 53, litra b):
  - a) hvis et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte og indirekte besiddelser af disse supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i enheden efter artikel 53, litra c)
  - b) hvis instituttet har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte og indirekte besiddelser af disse supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i enheden efter artikel 53, litra d).
4. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 53, litra c) og d):
  - a) det beløb, der vedrører direkte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 53, litra c) og d), fratrækkes for halvdelens vedkommende i tier 1-kapitalelementer og for den anden halvdelens vedkommende i tier 2-kapitalelementer
  - b) det beløb, der vedrører indirekte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 53, litra c) og d), fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

UNDERAFDELING 3 FRADRAG I TIER 2-KAPITALELEMENTER

Artikel 456

Fradrag i tier 2-kapitalelementer

1. Uanset artikel 63 gælder følgende i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017:
  - a) institutter fratrækker i tier 2-kapitalelementer den relevante procentdel som anført i artikel 458 af de beløb, der skal fratrækkes i henhold til artikel 63
  - b) institutter anvender de i artikel 457 fastsatte krav på restbeløbene for de poster, der skal fratrækkes i henhold til artikel 63.

Artikel 457

Fradrag i tier 2-kapitalelementer

1. Uanset artikel 63 finder kravene i denne artikel i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 anvendelse på de i artikel 456, litra b, omhandlede restbeløb.
2. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløb for poster omhandlet i artikel 63, litra a):
  - a) direkte besiddelser af egne tier 2-kapitalinstrumenter, der er aktier, fratrækkes til den bogførte værdi i tier 2-kapitalelementer
  - b) direkte besiddelser af egne tier 2-kapitalinstrumenter, der ikke er aktier, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV
  - c) indirekte besiddelser af egne tier 2-kapitalinstrumenter, herunder egne tier 2-kapitalinstrumenter, som et institut kan være forpligtet til at købe på grundlag af en eksisterende eller mulig kontraktlig forpligtelse, fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.
3. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 63, litra b):
  - a) hvis et institut ikke har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte og indirekte besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter i enheden efter artikel 63, litra c)

- b) hvis instituttet har en væsentlig kapitalandel i en relevant enhed, med hvilken det har besiddelser i krydsejerskab, behandles dets direkte og indirekte besiddelser af tier 2-kapitalinstrumenter i enheden efter artikel 63, litra d).
4. Institutter anvender følgende bestemmelser på restbeløbet for poster omhandlet i artikel 63, litra c) og d):
- a) det beløb, der vedrører direkte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 63, litra c) og d), fratrækkes for halvdelens vedkommende i tier 1-kapitalelementer og for den anden halvdelens vedkommende i tier 2-kapitalelementer
  - b) det beløb, der vedrører indirekte besiddelser, og som skal fratrækkes i henhold til artikel 63, litra c) og d), fratrækkes ikke og risikovægtes i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, og er i givet fald omfattet af kravene i tredje del, afsnit IV.

UNDERAFDELING 4 FRADRAGSPROCENTER

Artikel 458

Procenter for fradrag i tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer og tier 2-kapitalelementer

1. Den relevante procentdel ved anvendelsen af artikel 451, stk. 1, litra a) og c), artikel 454, litra a), og artikel 456, litra a), skal ligge inden for følgende intervaller:
- a) 0 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 20 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 40 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
  - d) 60 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - e) 80 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
2. De kompetente myndigheder:
- a) fastsætter den relevante procentdel inden for de i stk. 1 omhandlede intervaller for hver af følgende poster:
    - i) de i artikel 33, stk. 1), litra a)-h), nævnte poster, undtagen udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle
    - ii) udskudte skatteaktiver, som udnyttes i fremtidig indkomst, og som skyldes midlertidige forskelle, samt de i artikel 33, stk. 1, litra i), nævnte poster

- iii) de i artikel 53, litra a)-d), nævnte poster
- iv) de i artikel 63, litra a)-d), nævnte poster
- b) offentliggør den procentdel, der er fastsat i henhold til litra a).

AFDELING 4

MINORITETSINTERESSER OG SUPPLERENDE TIER 1-KAPITALINSTRUMENTER OG TIER 2-KAPITALINSTRUMENTER UDSTEDT AF DATTERSLSKABER

Artikel 459

Indregning af instrumenter og poster, der ikke kvalificerer som minoritetsinteresser, i den konsoliderede tier 1-kernekapital

1. Uanset anden del, afsnit III, fastlægges indregning i det konsoliderede kapitalgrundlag af poster, der ville kvalificere som konsoliderede reserver på grundlag af nationale gennemførelsesforanstaltninger i henhold til artikel 65 i direktiv 2006/48/EF, men som af en eller flere af nedennævnte årsager ikke kvalificerer som konsolideret tier 1-kernekapital, i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 2 og 3:
  - a) instrumentet kvalificerer ikke som et tier 1-kernekapitalinstrument, og overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil kvalificerer følgelig ikke som tier 1-kernekapitalelementer
  - b) som følge af anvendelsen af artikel 76, stk. 2
  - c) fordi datterselskabet ikke er et institut eller en enhed, der i kraft af gældende national lovgivning er omfattet af kravene i denne forordning og direktiv [indsættes af Publikationskontoret]
  - d) fordi datterselskabet ikke indgår fuldt og helt i konsolideringen, jf. første del, afsnit II, kapitel 2.
2. Den relevante procentdel af de i stk. 1 omhandlede poster, der ville kvalificere som konsoliderede reserver på grundlag af nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 65 i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som konsolideret tier 1-kernekapital.
3. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 2 skal ligge inden for følgende intervaller:
  - a) 0 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 0 % til 80 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 0 % til 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015

- d) 0 % til 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - e) 0 % til 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
4. De kompetente myndigheder:
- a) fastsætter den relevante procentdel inden for de i stk. 3 omhandlede intervaller
  - b) offentliggør den procentdel, der er fastsat i henhold til litra a).

Artikel 460

Indregning af minoritetsinteresser og kvalificerende supplerende tier 1-kapital og tier 2-kapital i det konsoliderede kapitalgrundlag

1. Uanset artikel 79, litra b), artikel 80, litra b), og artikel 82, litra b), ganges de i de nævnte artikler omhandlede procentdele i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 med en relevant faktor.
2. Den relevante faktor med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:
  - a) 0-1 i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 0,2-1 i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 0,4-1 i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
  - d) 0,6-1 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
  - e) 0,8-1 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. De kompetente myndigheder:
  - a) fastsætter den relevante faktor inden for de i stk. 2 omhandlede intervaller
  - b) offentliggør den procentdel, der er fastsat i henhold til litra a).

AFDELING 5 SUPPLERENDE FILTRE OG FRADRAG

Artikel 461

Supplerende filtre og fradrag

1. Uanset artikel 29-33, 53 og 63 foretager institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 justeringer med henblik på i tier 1-kernekapitalelementer, tier 1-

kapitalelementer, tier 2-kapitalelementer eller kapitalgrundlagselementer at indregne eller i disse elementer at fradrage den relevante procentdel af filtre eller fradrag, der kræves i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57 og 66 i direktiv 2006/48/EF og artikel 13 og 16 i direktiv 2006/49/EF, og som ikke kræves i henhold til anden del.

2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal ligge inden for følgende intervaller:
  - a) 0 % til 100 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 0 % til 80 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 0 % til 60 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
  - d) 0 % til 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
  - e) 0 % til 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. For hvert filter eller fradrag som omhandlet i stk. 1 skal de kompetente myndigheder:
  - a) fastsætte de relevante procentdele inden for de i stk. 2 omhandlede intervaller
  - b) offentliggøre de procentdele, der er fastsat i henhold til litra a).
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, under hvilke de kompetente myndigheder bestemmer, hvorvidt justeringer foretaget i kapitalgrundlag eller kapitalgrundlagselementer i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/49/EF, der ikke er omfattet af anden del, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal foretages i tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer, tier 1-kapitalelementer, tier 2-kapitalelementer eller kapitalgrundlag.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kapitel 2

Overgangsbestemmelser vedrørende kapitalinstrumenter

AFDELING 1

INSTRUMENTER, DER UDGØR STATSSTØTTE

Artikel 462

Overgangsbestemmelser vedrørende statsstøtteinstrumenter

1. Uanset artikel 24-27, 48, 49, 59 og 60 finder denne artikel i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 anvendelse på kapitalinstrumenter, i forbindelse med hvilke følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instrumenterne er udstedt før den 20. juli 2011
  - b) instrumenterne udgør statsstøtte
  - c) instrumenterne blev af Kommissionen anset for at være forenelige med det indre marked i henhold til artikel 107 i TEUF.
2. Instrumenter, der i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger var omfattet af artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som tier 1-kernekapitalinstrumenter, uanset om et af følgende forhold gør sig gældende:
  - a) betingelserne i artikel 26 er ikke opfyldt
  - b) instrumenterne er udstedt af et selskab som omhandlet i artikel 25, og betingelserne i hhv. artikel 26 eller 27 er ikke opfyldt.
3. Instrumenter, der i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger var omfattet af artikel 57, litra ca), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, uanset om betingelserne i artikel 49, stk. 1, ikke er opfyldt.
4. Poster, der i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger var omfattet af artikel 57, litra f), g) eller h), og artikel 66, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, kvalificerer som tier 2-kapitalinstrumenter, uanset om de ikke er nævnt i artikel 59 eller betingelserne i artikel 60 ikke er opfyldt.

AFDELING 2 INSTRUMENTER, DER IKKE UDGØR STATSSTØTTE

UNDERAFDELING 1 BETINGELSER OG GRÆNSER FOR ANVENDELSE AF OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 463

Betingelser for anvendelse af overgangsbestemmelser vedrørende kapitalelementer, der kvalificerede som kapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF

1. Denne artikel finder kun anvendelse på instrumenter, der er udstedt før den 20. juli 2011, og som ikke er omhandlet i artikel 462, stk. 1.
2. Uanset artikel 24-27, 48, 49, 59 og 60 finder denne artikel anvendelse i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021.
3. Inden for den i artikel 464, stk. 2, fastsatte grænse kvalificerer kapital som defineret i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der kvalificerede som kerneegenkapital i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF, som tier 1-kernekapitalelementer, uanset om kapitalen ikke opfylder betingelserne i hhv. artikel 262 eller 27.
4. Inden for den i artikel 464, stk. 3, fastsatte grænse kvalificerer instrumenter og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der kvalificerede som kerneegenkapital i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra ca), og artikel 154, stk. 8 og 9, i direktiv 2006/48/EF, som supplerende tier 1-kapitalelementer, uanset om betingelserne i artikel 49 ikke er opfyldt.
5. Inden for de i artikel 464, stk. 4, fastsatte grænser kvalificerer poster og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger var omfattet af artikel 57, litra f), g) eller h), i direktiv 2006/48/EF, som tier 2-kapitalelementer, uanset om de ikke er nævnt i artikel 59 eller betingelserne i artikel 60 ikke er opfyldt.

Artikel 464

Grænser for kapitalelementer, der i henhold til overgangsbestemmelser kvalificerer som tier 1-kernekapitalelementer, supplerende tier 1-kapitalelementer og tier 2-kapitalelementer

1. I perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021 kvalificerer instrumenter, der er omhandlet i artikel 463, kun som kapitalgrundlag i det omfang, det er beskrevet i denne artikel.

2. Omfanget af de i artikel 463, stk. 3, omhandlede kapitalelementer, der kvalificerer som tier 1-kernekapitalelementer, er begrænset til den relevante procentdel af summen af de beløb, der er fastsat i litra a) og b):
  - a) den nominelle værdi af den kapital, der er omhandlet i artikel 463, stk. 3, og som var udstedt den 31. december 2012
  - b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte kapitalelementer.
3. Omfanget af de i artikel 463, stk. 4, omhandlede kapitalelementer, der kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalelementer, er begrænset til den relevante procentdel af differencen mellem summen af de beløb, der er fastsat i litra a) og b), og summen af de beløb, der er fastsat i litra c)-f):
  - a) den nominelle værdi af instrumenter, der er omhandlet i artikel 463, stk. 4, og som var udstedt den 31. december 2012
  - b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
  - c) værdien af instrumenter, der er omhandlet i artikel 463, stk. 4, og som den 31. december 2012 oversteg grænserne i de nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 66, stk. 1, litra a), og artikel 66, stk. 1a, i direktiv 2006/48/EF
  - d) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra c) nævnte instrumenter
  - e) den nominelle værdi af instrumenter, der er omhandlet i artikel 463, stk. 4, og som var udstedt den 31. december 2012, men som ikke kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i henhold til artikel 467, stk. 4
  - f) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra e) nævnte instrumenter.
4. Omfanget af de i artikel 463, stk. 5, omhandlede kapitalelementer, der kvalificerer som tier 2-kapitalelementer, er begrænset til den relevante procentdel af differencen mellem summen af de beløb, der er fastsat i litra a)-b), og summen af de beløb, der er fastsat i litra e)-h):
  - a) den nominelle værdi af instrumenter, der er omhandlet i artikel 463, stk. 5, og som var udstedt den 31. december 2012
  - b) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra a) nævnte instrumenter
  - c) den nominelle værdi af ansvarlig fremmedkapital, der var udstedt den 31. december, nedsat med det beløb, der kræves i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 64, stk. 3, litra c), i direktiv 2006/48/EF
  - d) den nominelle værdi af kapitalelementer, der er omhandlet i artikel 463, stk. 5, undtagen kapitalelementer og ansvarlig fremmedkapital omhandlet i litra a) og c) i dette stykke, der var udstedt den 31. december 2012

- e) den nominelle værdi af instrumenter og kapitalelementer omhandlet i artikel 463, stk. 5, der var udstedt den 31. december 2012, og som oversteg grænserne i de nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 66, stk. 1, litra a) i direktiv 2006/48/EF
  - f) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra e) nævnte instrumenter
  - g) den nominelle værdi af instrumenter, der er omhandlet i artikel 463, stk. 5, og som var udstedt den 31. december 2012, men som ikke kvalificerer som tier 2-kapitalelementer i henhold til artikel 468, stk. 4
  - h) overkurs ved emission i forbindelse med de i litra g) nævnte instrumenter.
5. Den relevante procentdel, jf. stk. 2-4, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal ligge inden for følgende intervaller:
- a) 0 % til 90 % i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013
  - b) 0 % til 80 % i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014
  - c) 0 % til 70 % i perioden fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015
  - d) 0 % til 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - e) 0 % til 50 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
  - f) 0 % til 40 % i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018
  - g) 0 % til 30 % i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019
  - h) 0 % til 20 % i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020
  - i) 0 % til 10 % i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021.
6. De kompetente myndigheder:
- a) fastsætter de relevante procentdele inden for de i stk. 5 omhandlede intervaller
  - b) offentliggør de procentdele, der er fastsat i henhold til litra a).

Artikel 465

Indregning af kapitalelementer, som ikke ifølge overgangsbestemmelser kvalificerer som tier 1-kernekapitalelementer eller supplerende tier 1-kapitalelementer, i andre kapitalgrundlagselementer

1. Uanset artikel 48, 49, 59 og 60 kan institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021 som kapitalelementer, der er omhandlet i artikel 463, stk. 4, behandle kapital og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 463, stk. 3, og som

ikke indregnes som tier 1-kernekapitalelementer, fordi de overstiger den relevante procentdel, der er fastsat i artikel 464, stk. 2, i det omfang indregningen af denne kapital og overkursen ved emission i forbindelse hermed ikke overstiger grænsen for den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 464, stk. 3.

2. Uanset artikel 48, 49, 59 og 60 kan institutter i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021 behandle følgende som kapitalelementer, der er omfattet af artikel 463, stk. 5, i det omfang indregningen heraf ikke overstiger grænsen for den relevante procentdel som fastsat i artikel 464, stk. 4:
  - a) kapital og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 463, stk. 3, og som ikke kan indregnes som tier 1-kernekapitalelementer, fordi de overstiger den relevante procentdel, der er fastsat i artikel 464, stk. 2
  - b) instrumenter og overkurs ved emission i forbindelse hermed, der er omhandlet i artikel 463, stk. 4, og som overstiger den relevante procentdel, der er omhandlet i artikel 464, stk. 3.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne for at lade kapitalinstrumenter, der er omhandlet i stk.1 og 2, være omfattet af artikel 464, stk. 4 eller 5, i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021.
4. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 466

Amortisering af kapitalelementer, der i henhold til overgangsbestemmelser behandles som tier 2-kapitalelementer

1. De i artikel 463, stk. 5, omhandlede kapitalelementer, der kvalificerer som tier 2-kapitalelementer i henhold til artikel 463, stk. 5, eller artikel 464, stk. 2, er omfattet af kravene i artikel 61.

UNDERAFDELING 2
INDREGNING I SUPPLERENDE TIER 1- OG TIER 2-KAPITALELEMENTER AF
INSTRUMENTER MED FØRTIDSINDFRIELSMULIGHED OG INCITAMENTER TIL
INDFRIELSE

Artikel 467

Hybride instrumenter med førtidsindfrielsesmulighed og incitamenter til indfrielse

1. Uanset artikel 48 og 49 er instrumenter omhandlet i artikel 463, stk. 4, som opfyldte kravene i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra ca), i direktiv 2006/48/EF, og hvis vilkår og betingelser indeholder bestemmelser om førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse fra instituttets side, i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021 omfattet af kravene i stk. 2-7.
2. Instrumenterne kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse fra instituttets side før den 1. januar 2013
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden
  - c) betingelserne i artikel 49 er opfyldt fra den 1. januar 2013.
3. Instrumenterne kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 463, stk. 4, mellem den 1. januar 2013 og deres faktiske forfaldsdato og kvalificerer derefter som supplerende tier 1-kapitalelementer uden begrænsning, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 49 er opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.
4. Instrumenterne kvalificerer ikke som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter og er ikke omfattet af artikel 463, stk. 4, fra den 1. januar 2013, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamenter til indfrielse mellem den 20. juli 2011 og den 1. januar 2013
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato

- c) betingelserne i artikel 49 er ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.
5. Instrumenterne kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 463, stk. 4, mellem den 1. januar 2013 og deres faktiske forfaldsdato og kvalificerer derefter ikke som supplerende tier 1-kapitalelementer, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitament til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 49 er ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.
6. Instrumenterne kvalificerer som supplerende tier 1-kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 463, stk. 4, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitament til indfrielse til og med den 20. juli 2011
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på instrumenternes faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 49 var ikke opfyldt fra instrumenternes faktiske forfaldsdato.

Artikel 468

Tier 2-kapitalelementer med incitament til indfrielse

1. Uanset artikel 59 og 60 er kapitalelementer omhandlet i artikel 463, stk. 5, som opfyldte kravene i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger til artikel 57, litra f), g) eller h), i direktiv 2006/48/EF, og hvis vilkår og betingelser indeholder bestemmelser om førtidsindfrielsesmulighed og incitament til indfrielse fra instituttets side, i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021 omfattet af kravene i stk. 2-7.
2. Kapitalelementerne kvalificerer som tier 2-instrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitament til indfrielse før den 1. januar 2013
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden
  - c) betingelserne i artikel 60 er opfyldt fra den 1. januar 2013.
3. Kapitalelementerne kvalificerer som tier 2-kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 463, stk. 5, mellem den 1. januar 2013 og deres faktiske forfaldsdato og kvalificerer derefter som tier 2-kapitalelementer uden begrænsning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamerter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalelementernes faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 60 er opfyldt fra kapitalelementernes faktiske forfaldsdato.
4. Kapitalelementerne kvalificerer ikke som tier 2-kapitalelementer fra den 1. januar 2013, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) instituttet kunne kun gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamerter til indfrielse mellem den 20. juli 2011 og den 1. januar 2013
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalelementernes faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 60 er ikke opfyldt fra kapitalelementernes faktiske forfaldsdato.
5. Kapitalelementerne kvalificerer som tier 2-kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 463, stk. 5, mellem den 1. januar 2013 og deres faktiske forfaldsdato og kvalificerer derefter ikke som tier 2-kapitalelementer, hvis:
- a) instituttet kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamerter til indfrielse den 1. januar 2013 eller derefter
  - b) instituttet ikke gjorde brug af førtidsindfrielsesmuligheden på deres faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 60 er ikke opfyldt fra kapitalelementernes faktiske forfaldsdato.
6. Kapitalelementerne kvalificerer som tier 2-kapitalelementer i overensstemmelse med artikel 463, stk. 5, hvis:
- a) instituttet kun kunne gøre brug af en førtidsindfrielsesmulighed med incitamerter til indfrielse til og med den 20. juli 2011
  - b) instituttet har ikke gjort brug af førtidsindfrielsesmuligheden på kapitalelementernes faktiske forfaldsdato
  - c) betingelserne i artikel 60 er ikke opfyldt fra kapitalelementernes faktiske forfaldsdato.

Artikel 469
Faktisk forfaldsdato

Ved anvendelsen af artikel 467 og 468 bestemmes den faktiske forfaldsdato som følger:

- a) for de i stk. 3 og 5 i de nævnte artikler omhandlede kapitalelementer: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted den 1. januar 2013 eller derefter
- b) for de i stk. 4 i de nævnte artikler omhandlede kapitalelementer: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted mellem den 20. juni 2011 og den 1. januar 2013
- c) for de i stk. 6 i de nævnte artikler omhandlede kapitalelementer: datoen for den første udnyttelse af førtidsindfrielsesmuligheden med incitamenter til indfrielse, der finder sted før den 20. juli 2011.

Kapitel 3

Overgangsbestemmelser vedrørende offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

Artikel 470

Offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

- 1. Denne artikel finder anvendelse i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021.
- 2. I perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2015 offentliggør institutter oplysninger om, i hvilket omfang niveauet for tier 1-kernekapital og tier 1-kapital overstiger de krav, der er fastsat i artikel 448.
- 3. I perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 offentliggør institutter følgende supplerende oplysninger om deres kapitalgrundlag:
  - a) arten af de individuelle filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 449-452, 454, 456 og 459, samt virkningen heraf på tier 1-kernekapitalen, den supplerende tier 1-kapital, tier 2-kapitalen og kapitalgrundlaget
  - b) minoritetsinteresser og supplerende tier 1- og tier 2-instrumenter samt overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil, der er udstedt af datterselskaber, og som er indregnet i konsolideret tier 1-kernekapital, supplerende tier 1-kapital, tier 2-kapital og kapitalgrundlag i henhold til kapitel 1, afdeling 4
  - c) virkningen på tier 1-kernekapitalen, den supplerende tier 1-kapital, tier 2-kapitalen og kapitalgrundlaget af de individuelle filtre og fradrag, der anvendes i henhold til artikel 461
  - d) arten og omfanget af de kapitalelementer, der kvalificerer som tier 1-kernekapitalelementer, tier 1-kapitalelementer og tier 2-kapitalelementer i kraft af de i kapitel 2, afdeling 2, nævnte undtagelser.

4. I perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2021 offentliggør institutter oplysninger om omfanget af instrumenter, der kvalificerer som tier 1-kernekapitalinstrumenter, supplerende tier 1-instrumenter og tier 2-instrumenter i medfør af artikel 463.

Kapitel 4

Store engagementer, kapitalgrundlagskrav, gearing og Basel I-minimumsgrænse

Artikel 471

Overgangsbestemmelser for store engagementer

1. Bestemmelserne om store engagementer i artikel 376-392 finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som ikke var omfattet af direktiv 93/22/EØF den 31. december 2006. Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2014 eller den dato, hvor eventuelle ændringer i henhold til stk. 2 træder i kraft, alt efter hvilken dato der indtræffer først.
2. Senest den 31. december 2014 forelægger Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Parlamentet og Rådet om:
  - a) en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10 i bilag I til direktiv 2004/39/EF
  - b) hvorvidt det er ønskværdigt at ændre direktiv 2004/39/EF for at skabe en ny kategori af investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10 i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som vedrører energiforsyning.
3. På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af denne forordning.

Artikel 472

Kapitalgrundlagskrav efter IRB-metoden

1. Uanset tredje del, kapitel 3, kan den kompetente myndighed indtil den 31. december 2017 undtage visse kategorier af aktieeksponeringer, der besiddes af institutter og datterselskaber i Unionen af institutter i en medlemsstat pr. 31. december 2007, fra behandling efter IRB-

metoden. Den kompetente myndighed offentliggør de kategorier af aktieeksponeringer, der er omfattet af denne behandling, jf. artikel 133 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret].

Den undtagne position måles ved antallet af aktier pr. 31. december 2007 og eventuelle yderligere aktier, der er et direkte resultat af denne aktiebesiddelse, forudsat at den ikke forøger den proportionale andel af ejerskabet i et porteføljeselskab.

Forøger en erhvervelse den proportionale andel af ejerskabet i en specifik aktiebesiddelse, er den overskydende andel af aktiebesiddelsen ikke underlagt undtagelsen. Undtagelsen gælder heller ikke for aktiebesiddelser, som oprindeligt var underlagt undtagelsen, men som er blevet afhændet og derefter genkøbt.

Aktieeksponeringer, der er omfattet af denne bestemmelse, er underlagt kapitalkravene som beregnet i overensstemmelse med standardmetoden i tredje del, afsnit 2, kapitel II, og kravene i tredje del, afsnit IV, alt efter det enkelte tilfælde.

De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om anvendelsen af dette stykke.

2. Ved beregningen af risikovægtede eksponeringer i henhold til artikel 109, stk. 4, indtil den 31. december 2015 skal samme risikovægtning tillægges eksponeringer mod medlemsstaternes statslige forvaltninger eller centralbanker, som er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som ved eksponeringer, som er denomineret og finansieret i den nationale valuta.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter medlemsstaterne giver den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 473

Kapitalgrundlagskrav vedrørende dækkede obligationer

1. Indtil den 31. december 2014 finder 10 %-grænsen for de privilegerede andele, der er udstedt af franske "Fonds Communs de Créances" eller tilsvarende securitiseringsenheder som specificeret i artikel 124, stk. 1, litra d) og e), ikke anvendelse, forudsat at:
  - a) de securitiserede eksponeringer i fast ejendom til beboelse eller erhverv hidrører fra et medlem af den samme koncern, som udstederen af de dækkede obligationer er medlem af, eller fra en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de dækkede obligationer er tilsluttet (det fælles koncernmedlemskab eller den fælles

tilslutning fastsættes samtidig med, at de privilegerede andele stilles som sikkerhed for dækkede obligationer)

- b) et medlem af den samme koncern, som udstederen af de dækkede obligationer er medlem af, eller en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de dækkede obligationer er tilsluttet, beholder hele den "first loss"-tranche, der omfatter disse privilegerede andele.
2. Senest den 1. januar 2013 vurderer Kommissionen, om den i stk. 1 fastsatte undtagelse er hensigtsmæssig, og hvor det er relevant, om det vil være hensigtsmæssigt at give en eventuel anden type af dækkede obligationer tilsvarende behandling. I lyset af denne vurdering kan Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 445 for at gøre denne undtagelse permanent eller fremsætte forslag til retsakter for at udvide den til også at omfatte andre typer af dækkede obligationer.
  3. Indtil den 31. december 2014 anses institutters privilegerede usikrede eksponeringer, som kunne tildeles en risikovægt på 20 % i henhold til national lovgivning før denne forordnings ikrafttrædelse, med henblik på anvendelsen af artikel 124, stk. 1, litra c), for at kunne henføres til kreditkvalitetstrin 1.
  4. Indtil den 31. december 2014 anses institutters privilegerede usikrede eksponeringer, som kunne tildeles en risikovægt på 20 % i henhold til national lovgivning før denne forordnings ikrafttrædelse, med henblik på anvendelsen af artikel 124, stk. 3, for at kunne tildeles en risikovægt på 20 %.

Artikel 474

Undtagelser for råvarehandlere

1. Bestemmelserne om kapitalkrav i denne forordning finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som ikke var omfattet af direktiv 93/22/EØF den 31. december 2006.

Denne undtagelse gælder indtil den 31. december 2014 eller den dato, hvor eventuelle ændringer i henhold til stk. 2 og 3, træder i kraft, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

2. Senest den 31. december 2014 forelægger Kommissionen efter en offentlig høring og på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder en rapport for Parlamentet og Rådet om:
  - a) en hensigtsmæssig ordning for tilsyn med investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10 i bilag I til direktiv 2004/39/EF

- b) hvorvidt det er ønskværdigt at ændre direktiv 2004/39/EF for at skabe en ny kategori af investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, og som vedrører energiforsyning, herunder elektricitet, kul, gas og olie.
3. På grundlag af den i stk. 2 omhandlede rapport kan Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af denne forordning.

Artikel 475

Gearing

1. Uanset artikel 416 og 417 beregner og indberetter institutter i perioden mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2021 gearingsgraden under anvendelse af begge følgende størrelser som kapitalmål:
  - a) tier 1-kapital
  - b) tier 1-kapital, med de undtagelser, der er fastlagt i kapitel 2 og 3 i dette afsnit.
2. Uanset artikel 436, stk. 1, kan institutter vælge, hvorvidt de offentliggør oplysninger om gearingsgraden på grundlag af kun en af eller begge de kapitaldefinitioner, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b). Hvis institutter ændrer deres beslutning om, hvilken gearingsgrad de offentliggør, skal den første offentliggørelse efter en sådan ændring indeholde en afstemning af oplysningerne om alle de gearingsgrader, der er offentliggjort indtil tidspunktet for ændringen.
3. Uanset artikel 416, stk. 2, kan de kompetente myndigheder i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2017 tillade institutter at beregne gearingsgraden ved kvartalets udgang, hvis de finder, at institutterne muligvis ikke har data af tilstrækkeligt god kvalitet til at beregne en gearingsgrad, der er et aritmetisk gennemsnit af de månedlige gearingsgrader i løbet af et kvartal.

Artikel 476

Overgangsbestemmelser – Basel I-minimumsgrænse

1. Indtil den 31. december 2015 skal institutter, der beregner risikovægtede værdier af eksponeringer i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, og institutter, der anvender avancerede målemetoder, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, til beregning af deres kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, opfylde begge følgende krav:
  - a) De skal have et kapitalgrundlag som krævet i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 1.
  - b) De skal have en midlertidig kapitalprocent på ikke under 6,4 %. Den midlertidige kapitalprocent er instituttets kapitalgrundlag udtrykt som en procentdel af de risikojusterede aktiver og ikke-balanceførte poster som anført i bilag IV.

2. De kompetente myndigheder kan efter at have hørt EBA undlade at anvende stk. 1 på institutter, forudsat at alle kravene for IRB-metoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, afdeling 6, og kriterierne for anvendelse af den avancerede målemetode, jf. tredje del, afsnit III, kapitel 4, er opfyldt.

Afsnit II

Rapporter og revision af bestemmelser

Artikel 477

Kapitalkravenes indflydelse på konjunkturudviklingen

Kommissionen overvåger i samarbejde med EBA, ESRB og medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank regelmæssigt, om denne forordning set under ét sammen med direktiv [indsættes af Publikationskontoret] har væsentlig indflydelse på konjunkturudviklingen, og overvejer i lyset af denne undersøgelse, om der er behov for korrigerende foranstaltninger. Senest den 31. december 2013 aflægger EBA rapport til Kommissionen om, hvorvidt og hvordan metodologien for institutter, der anvender IRB-metoden, bør samordnes med henblik på mere sammenlignelige kapitalkrav, samtidig med at risikoen for en procyklisk udvikling mindskes.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag. Ved udarbejdelsen af rapporten tages der fyldestgørende hensyn til bidrag fra låntagere og långivere.

Artikel 478

Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af dækkede obligationer

Kommissionen aflægger, efter at have hørt EBA, senest den 31. december 2015 rapport til Parlamentet og Rådet om, hvorvidt risikovægtene i artikel 124 og kapitalgrundlagskravene vedrørende specifik risiko i artikel 325, stk. 5, er tilstrækkelige for alle de instrumenter, der er omfattet af denne behandling, og hvorvidt kriterierne i artikel 124 bør skærpes, og forelægger sammen med rapporten eventuelle passende forslag herom.

Artikel 479

Store engagementer

Senest den 31. december 2013 undersøger Kommissionen anvendelsen af artikel 389, stk. 1, litra j), og udarbejder en rapport herom, herunder om, hvorvidt undtagelserne i artikel 389, stk. 2, bør være omfattet af skønsbeføjelser, og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald sammen med et forslag til retsakt.

Hvad angår den eventuelle ophævelse af nationale beføjelser i henhold til artikel 389, stk. 2, litra c), og deres mulige anvendelse på EU-plan tages der ved undersøgelsen navnlig hensyn til effektiviteten af en koncerns risikostyring, og det sikres, at der er tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre finansiel stabilitet i alle de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er registreret.

Artikel 480
Anvendelsesomfang

1. Senest den 31. december 2013 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af første del, afsnit II, og artikel 108, stk. 6 og 7, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et forslag til retsakt.
2. Senest den 31. december 2014 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af første del, afsnit EBA, og artikel 401, stk. 6 og 7, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et forslag til retsakt.

Artikel 481
Likviditetskrav

1. EBA overvåger og evaluerer de rapporter, der udarbejdes i henhold til artikel 403, stk. 1, under hensyn til de forskellige valutaer og forretningsmodeller. EBA aflægger årligt og første gang den 31. december 2013 efter høring af ESRB rapport til Kommissionen om, hvorvidt en præcisering af det generelle likviditetsdækningskrav i artikel 401 baseret på kriterierne for likviditetsrapportering i sjette del, afsnit II, enkeltvis eller samlet, kan forventes at have en væsentlig negativ virkning på EU-institutters forretning eller risikoprofil eller på finansmarkederne eller økonomien og bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til små og mellemstore virksomheder og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger.

EBA undersøger i forbindelse med rapporten særlig, om følgende bør kalibreres:

- a) mekanismerne til begrænsning af værdien af indgående pengestrømme
  - b) de udgående pengestrømme i overensstemmelse med artikel 410, stk. 5
  - c) de passende "haircuts" ved anvendelsen af artikel 406 for aktiver, der besiddes i overensstemmelse med undtagelserne i artikel 407.
2. EBA aflægger senest den 31. december 2013 rapport til Kommissionen om hensigtsmæssige ensartede definitioner af stor og særdeles stor likviditet og høj og særdeles høj kreditkvalitet vedrørende overdragelige aktiver, jf. artikel 404. EBA undersøger særlig, om følgende kriterier er hensigtsmæssige, og hvilke niveauer der er passende i forbindelse med sådanne definitioner:
    - a) aktivernes minimumshandelsvolumen
    - b) minimumsmængden af udestående aktiver
    - c) transparente prisfastsættelses- og efterhandelsoplysninger
    - d) kreditkvalitetstrin, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2

- e) dokumenteret prisstabilitet
  - f) gennemsnitlig handelsvolumen og gennemsnitlig handelspoststørrelse
  - g) det maksimale spread mellem bud og udbud
  - h) restløbetid
  - i) minimumsomsætningshastighed.
3. Senest den 31. december 2015 aflægges EBA rapport til Kommissionen om, hvorvidt og hvordan det bør sikres, at institutter anvender stabile finansieringskilder, herunder en vurdering af virkningen på EU-institutters forretning og risikoprofil eller på finansmarkederne eller økonomien og bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til små og mellemstore virksomheder og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger.

Senest den 31. december 2016 forelægger Kommissionen på grundlag af disse rapporter en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet og, hvis det er relevant, et forslag til retsakt.

Artikel 482
Gearing

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2016 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om virkningen og effektiviteten af gearingsgraden. Hvis det er relevant, skal rapporten ledsages af et forslag til retsakt om indførelse af et eller flere niveauer for gearingsgraden, som institutter skal opfylde, og indeholdende forslag til en egnet kalibrering for disse niveauer og hensigtsmæssige justeringer af kapitalen og den samlede eksponering som defineret i artikel 416.
2. Med henblik på stk. 1 aflægges EBA senest den 31. oktober 2016 rapport til Kommissionen om mindst følgende:
  - a) hvorvidt de i overensstemmelse med artikel 72 og 92 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] fastsatte krav i artikel 75 og 85 i direktiv [indsættes af Publikationskontoret] med henblik på håndtering af risikoen for overdreven gearing sikrer forsvarlig styring af denne risiko fra institutters side, og hvis ikke, hvordan de kan forbedres, så disse målsætninger opfyldes
  - b) hvorvidt det er nødvendigt med ændringer af beregningsmetoden i artikel 416 – og i bekræftende fald hvilke – for at sikre, at gearingsgraden kan anvendes som en egnet indikator for et instituts risiko for overdreven gearing
  - c) hvorvidt – ved beregningen af den samlede eksponering i tilknytning til gearingsgraden – værdien af eksponeringer vedrørende poster i bilag II og kreditderivater fastsat ved anvendelse af den oprindelige risikos metode afviger væsentligt fra eksponeringsværdien fastsat ved anvendelse af markedsværdimetoden

- d) hvorvidt anvendelse af enten kapitalgrundlaget eller tier 1-kernekapitalen som kapitalmål ved beregning af gearingsgraden er mere hensigtsmæssig til at fastslå en risiko for overdreven gearing, og hvilken kalibrering der i bekræftende fald skal foretages af gearingsgraden
  - e) hvorvidt konverteringsfaktoren på 10 % for forpligtelser, som kan opsiges uden betingelser, er tilstrækkeligt konservativ baseret på de indhøstede erfaringer i observationsperioden
  - f) hvorvidt hyppigheden og formatet for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i artikel 436 er passende
  - g) hvorvidt 3 % ville være et passende niveau for gearingsgraden baseret på tier 1-kapital, og i benægtende fald, hvilket niveau der ville være passende
  - h) hvorvidt indførelse af gearingsgraden som et krav for institutter ville nødvendiggøre ændringer til de bestemmelser om gearingsgraden, der er fastsat i denne forordning, og i bekræftende fald hvilke
  - i) hvorvidt indførelse af gearingsgraden som et krav for institutter effektivt vil begrænse risikoen for overdreven gearing fra disse institutters side, og i bekræftende fald, hvorvidt niveauet for gearingsgraden bør være det samme for alle institutter eller bør variere, alt efter hvilken type institut der er tale om, og i sidstnævnte tilfælde, hvilke yderligere kalibreringer der ville være nødvendige.
3. Den i stk. 2 nævnte rapport skal som minimum omfatte perioden fra den 1. januar 2013 til den 30. juni 2016 og som minimum omhandle følgende:
- a) virkningen af at indføre gearingsgraden, fastsat i overensstemmelse med artikel 416, som et krav, institutter skal opfylde, på:
    - i) finansmarkederne generelt og specielt for markederne for genkøbstransaktioner, derivater og dækkede obligationer
    - ii) institutters soliditet
    - iii) institutters forretningsmodeller og balancestruktur
    - iv) migration af eksponeringer til enheder, der ikke er omfattet af tilsyn
    - v) finansiell innovation, særlig udviklingen af instrumenter med indbygget gearing
    - vi) institutters risikoadfærd
    - vii) clearings-, afviklings- og deponeringsaktiviteter
    - viii) cykikaliteten af kapitalmålet og den samlede eksponering ved beregning af gearingsgraden

- ix) bankernes udlånsvirksomhed, særlig hvad angår udlån til små og mellemstore virksomheder og handelsfinansiering, herunder udlån i henhold til officielle eksportkreditforsikringsordninger
- b) den gensidige påvirkning mellem gearingsgraden og de risikobaserede kapitalgrundlagskrav og likviditetskravene som fastsat i denne forordning
- c) virkningen af forskelle i regnskabsmæssig praksis mellem de regnskabsstandarder, der anvendes i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, de regnskabsstandarder, der anvendes i henhold til direktiv 86/635/EØF, og andre relevante regnskabsstandarder på sammenligneligheden af gearingsgraden.

Artikel 483

Eksponeringer mod overført kreditrisiko

Senest den 31. december 2013 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af bestemmelserne i femte del set i lyset af den internationale markedsudvikling.

Artikel 484

Modpartsrisiko og den oprindelige risikos metode

Senest den 31. december 2016 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 270 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et forslag til retsakt.

Artikel 485

Detaileksponeringer

Kommissionen aflægger inden 24 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse rapport om virkningen af de i forordningen fastsatte kapitalgrundlagskrav på udlån til små og mellemstore virksomheder og fysiske personer og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et forslag til retsakt.

Med henblik herpå aflægger EBA rapport om følgende til Kommissionen hvad angår artikel 118:

- a) en sammenligning mellem faktiske uforventede kredittab ved udlån til små og mellemstore virksomheder og fysiske personer i Den Europæiske Union i løbet af en fuldstændig økonomisk cyklus og de uventede kredittab baseret på de kreditrisikovægte, der finder anvendelse på udlån til små og mellemstore virksomheder
- b) en analyse af, hvorvidt grænsen på 1 mio. EUR lægger hindringer i vejen for en hensigtsmæssig anvendelse af risikovægtningen.

Artikel 486
Definition af justeret kapitalgrundlag

Senest den 31. december 2013 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om, hvorvidt definitionen af justeret kapitalgrundlag, der anvendes med henblik på anden del, afsnit IV, og fjerde del, er hensigtsmæssig, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et forslag til retsakt.

ELLEVTE DEL AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 487

1. Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2.
2. Artikel 436, stk. 1, anvendes fra den 1. januar 2015.

Artikel 488

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Bilag I
Klassificering af ikke-balanceførte poster

1. Fuld risiko:
  - Garantier i form af kreditsubstitutter
  - Kreditderivater
  - Accepter
  - Endosserede veksler, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet institut
  - Transaktioner med regresret
  - Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter
  - Aktiver købt i henhold til terminkontrakt
  - "Forward forward deposits"
  - Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer
  - Salgs- og genkøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF
  - Andre poster med fuld risiko.
2. Mellemliggende risiko:
  - Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
  - Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
  - Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter
  - Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
  - "Note issuance facilities" (NIF) og "revolving underwriting facilities" (RUF)
  - Andre poster med mellemliggende risiko og som meddelt EBA.
3. Mellemliggende/lav risiko:
  - Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvikviderende transaktioner

- Uudnyttede kreditfaciliteter, herunder forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater, med en oprindelig løbetid på ikke over et år, som ikke uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som ikke effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed
  - Andre poster med mellemliggende/lav risiko og som meddelt EBA.
4. Lav risiko:
- Uudnyttede kreditfaciliteter, herunder forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater, som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed. Detaileksponeringer kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter instituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og hertil knyttet lovgivning
  - Andre poster med lav risiko og som meddelt EBA.

Bilag II
Typer af derivater

1. Rentekontrakter:
  - a) renteswaps i en enkelt valuta
  - b) basisswaps
  - c) fremtidige renteaftaler (FRA)
  - d) rentefutures
  - e) erhvervede renteoptioner
  - f) andre kontrakter af samme art.

2. Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld:
  - a) valutaswaps
  - b) valutaterminsforretninger
  - c) valutafutures
  - d) erhvervede valutaoptioner
  - e) andre kontrakter af samme art
  - f) kontrakter af samme art som a)-e) vedrørende guld.

3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i punkt 1, litra a) - e), og i punkt 2, litra a)-d), med andre underliggende instrumenter eller indeks. Disse omfatter som minimum alle instrumenter som omhandlet i afsnit C, punkt 4-7, 9 og 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF, der ikke på anden måde er medtaget under punkt 1 og 2.

Bilag III

Poster, der er omfattet af krav om supplerende indberetning af likvide aktiver

1. kontanter
2. centralbankreserver, i det omfang der kan trækkes på disse reserver i stresssituationer
3. værdipapirer, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater, centralbanker, offentlige enheder, regionale forvaltninger og lokale myndigheder, Den Internationale Betalingsbank, Den Internationale Valutafond, Europa-Kommissionen eller multilaterale udviklingsbanker, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
  - a) de er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til afsnit III, kapitel 2, afdeling 2
  - b) de handles på store, dybe og aktive genkøbsaftale- eller spotmarkeder, der er karakteriseret ved en lav koncentrationsgrad
  - c) de har vist sig at være en pålidelig likviditetskilde enten ved genkøbsaftaler eller salg, også i stresssituationer
  - d) de udgør ikke en forpligtelse for et institut eller en af dets tilknyttede enheder
4. værdipapirer, undtagen de i punkt 3 omhandlede værdipapirer, der udgør fordringer på eller krav garanteret af stater eller centralbanker, og som er udstedt i statens eller centralbankens nationale valuta, i det omfang besiddelsen af sådan gæld matcher likviditetsbehovet i forbindelse med bankens transaktioner i den pågældende valuta
5. værdipapirer, der udgør fordringer på eller fordringer garanteret af stater, centralbanker, offentlige enheder, regionale forvaltninger og lokale myndigheder eller multilaterale udviklingsbanker, og som opfylder samtlige følgende betingelser:
  - a) de er tillagt en risikovægt på 20% i henhold til afsnit III, kapitel 2, afdeling 2
  - b) de handles på store, dybe og aktive genkøbsaftale- eller spotmarkeder, der er karakteriseret ved en lav koncentrationsgrad
  - c) de har vist sig at være en pålidelig likviditetskilde enten ved genkøbsaftaler eller salg, også i stresssituationer
  - d) de udgør ikke en forpligtelse for et institut eller et af dets tilknyttede enheder
6. værdipapirer, undtagen de i punkt 3-5 nævnte værdipapirer, der kan tillægges en risikovægt på 20 % eller bedre i henhold til afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, eller som internt tillægges en tilsvarende kreditkvalitet, og opfylder en af følgende betingelser:
  - a) de udgør ikke en fordring på et SSPE, et institut eller en af dets tilknyttede enheder

- b) der er tale om obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF, og de er omfattet af artikel 124.

Bilag IV
Risikojusterede aktiver og ikke-balanceførte poster med henblik på fastsættelse af den midlertidige kapitalprocent

Del 1 – Definitioner

1. "Zone A" omfatter alle medlemsstaterne og alle andre lande, der er fuldgyldige medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt lande, der har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet den almindelige låneoverenskomst (GAB). Et land, der omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes fra zone A i en periode på 5 år.
2. "Zone B" omfatter alle lande, der ikke er i zone A.
3. Ved "zone A-kreditinstitutter" forstås alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaterne, herunder deres filialer i tredjelande, og alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre zone A-lande, herunder deres filialer.
4. Ved "zone B-kreditinstitutter" forstås alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse uden for zone A, herunder deres filialer inden for Unionen.
5. Ved "ikke-banksektoren" forstås alle andre låntagere end kreditinstitutter statslige forvaltninger og centralbanker, regionale forvaltninger og lokale myndigheder, Den Europæiske Union, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og multilaterale udviklingsbanker.
6. Multilaterale udviklingsbanker, jf. artikel 112.

Del 2 – Risikojusterede aktiver og ikke-balanceførte poster

7. Aktivposter tildeles kreditrisikograder, udtrykt som procentvis vægtning, i henhold til tredje og fjerde del og undtagelsesvis femte del. Balanceværdien af hvert aktiv ganges herefter med den relevante vægtning, således at der fremkommer en risikojusteret værdi.
8. I forbindelse med de ikke-balanceførte poster, der er anført i bilag I, anvendes der en beregning i to trin som foreskrevet i punkt 17.
9. I forbindelse med ikke-balanceførte poster som omhandlet i punkt 17 beregnes de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs ved at anvende en af de to metoder, der er beskrevet i bilag II. Disse omkostninger ganges med den relevante modpartsvægtning i punkt 11-15, dog således at den heri fastsatte 100 % vægtning sættes til 50 %, når der beregnes risikovægtede værdier.
10. Summen af de risikovægtede værdier af aktiver og af de i punkt 8 og 9 nævnte ikke-balanceførte poster udgør nævneren i solvensnøgletallet.

Del 3 - Risikovægte

11. Følgende vægtning anvendes på de i det følgende anførte aktiver, idet de kompetente myndigheder dog kan fastsætte højere vægtning, hvis de finder det hensigtsmæssigt:
12. Nulvægtning
  - a) kassebeholdning og tilsvarende poster
  - b) aktivposter, der udgør fordringer på statslige forvaltninger og centralbanker i zone A
  - c) aktivposter, der udgør fordringer på Den Europæiske Union
  - d) aktivposter, der udgør fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af statslige forvaltninger og centralbanker i zone A eller af Den Europæiske Union
  - e) aktivposter, der udgør fordringer på statslige forvaltninger og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i låntagernes nationale valuta
  - f) aktivposter, der udgør fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af statslige forvaltninger og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i den nationale valuta, der er fælles for garantistiller og låntager
  - g) aktivposter, for hvilke de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at de er tilstrækkeligt sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en statslig forvaltning eller centralbank i zone A, af Den Europæiske Union, eller ved indlån i kontanter i det långivende institut, eller ved indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og domicileret ved dette institut.
13. 20 % vægtning
  - a) aktivposter, der udgør fordringer på EIB
  - b) aktivposter, der udgør fordringer på multilaterale udviklingsbanker
  - c) aktivposter, der udgør fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af EIB
  - d) aktivposter, der udgør fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af multilaterale udviklingsbanker
  - e) aktivposter, der udgør fordringer på regionale forvaltninger eller lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i del 4
  - f) aktivposter, der udgør fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af regionale forvaltninger eller lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i del 4
  - g) aktivposter, der udgør fordringer på kreditinstitutter i zone A, men som ikke udgør en del af sådanne institutters kapitalgrundlag

- h) aktivposter, der udgør fordringer med en løbetid på til og med et år på kreditinstitutter i zone B, bortset fra værdipapirer udstedt af disse institutter, og som kvalificerer som dele af deres kapitalgrundlag
- i) aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af kreditinstitutter i zone A
- j) aktivposter, der udgør fordringer med en løbetid på til og med et år, og som er udtrykkeligt garanteret af kreditinstitutter i zone B
- k) aktivposter, for hvilke de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at de er tilstrækkeligt sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af EIB eller af multilaterale udviklingsbanker
- l) likvide midler under overførsel.

14. 50 % vægtning

- a) lån, for hvilke de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at de er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren, samt lån, som de kompetente myndigheder finder helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren
- b) værdipapirer sikret ved pant i fast ejendom, der kan sidestilles med de i punkt a) omhandlede lån, hvis de kompetente myndigheder under hensyntagen til gældende ret i hver enkelt medlemsstat anser dem for at være ækvivalente med hensyn til kreditrisikoen. Uden at dette foregriber arten af de værdipapirer, som kan omfattes af og opfylde betingelserne i dette punkt, kan værdipapirer sikret ved pant i faste ejendom omfatte instrumenter, således som de er defineret i afsnit C, punkt 1 og 3, i bilag I til Rådets direktiv 2004/39/EF. De kompetente myndigheder skal særlig sikre sig:
  - i) at disse værdipapirer er fuldstændig og direkte sikret ved en pulje af pantesikrede lån af samme karakter som dem, der er defineret i punkt a), og som ikke er misligholdt på det tidspunkt, hvor værdipapirerne udstedes
  - ii) at en tilstrækkeligt højt prioriteret panteret i de underliggende panteaktiver indehaves enten direkte af investorer i værdipapirer, der er sikret ved pant i fast ejendom, eller en fondsforvalter eller bemyndiget repræsentant på deres vegne i et omfang, der svarer til de værdipapirer, som de besidder
- c) periodeafgrænsningsposter: disse aktivposter er underkastet modpartens vægtning i de tilfælde, hvor kreditinstituttet er i stand til at bestemme den i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF; når modparten ikke kan bestemmes, anvendes en 50 % vægtning.

15. 100 % vægtning

- a) aktivposter, der udgør fordringer på statslige forvaltninger og centralbanker i zone B, undtagen hvis de er indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta
  - b) aktivposter, der udgør fordringer på regionale forvaltninger eller lokale myndigheder i zone B
  - c) aktivposter, der udgør fordringer med en løbetid på over et år på kreditinstitutter i zone B
  - d) aktivposter, der udgør fordringer på ikke-banksektoren i zone A og zone B
  - e) materielle aktiver som defineret i artikel 4, nr. 10, i direktiv 86/635/EØF
  - f) beholdninger af aktier, kapitalinteresser og andre poster, som indgår i kapitalgrundlaget i andre kreditinstitutter, når de ikke er fradraget det långivende instituts kapitalgrundlag
  - g) alle andre aktiver bortset fra dem, der er fradraget kapitalgrundlaget.
16. Ikke-balanceførte poster, som ikke er omfattet af punkt 17, behandles som beskrevet i det følgende. I første etape grupperes de i overensstemmelse med den opdeling i risikogrupper, der findes i bilag II. Ved poster med fuld risiko tages den fulde værdi i betragtning, ved poster med mellemliggende risiko 50 %, ved poster med mellemliggende/lav risiko 20 %, mens værdien af poster med lav risiko ansættes til nul. I anden etape ganges værdierne af ikke-balanceførte poster efter at være vægtet som ovenfor beskrevet med den vægtning, der er tillagt de relevante modparter, i overensstemmelse med behandlingen af aktivposter efter punkt 11-15 og del 4. I tilfælde af salgs- og genkøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes de omhandlede aktivers vægtninger og ikke modparternes. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond kan tillægges en vægtning på 20 %.
17. De metoder, der er beskrevet i bilag II, skal anvendes på de i bilag I anførte ikke-balanceførte poster, bortset fra:
- a) kontrakter, der handles på anerkendte børser
  - b) valutakontrakter (undtagen kontrakter vedrørende guld) med en oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller derunder
18. Hvis ikke-balanceførte poster er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges en vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Hvis de kompetente myndigheder anser det for godtgjort, at potentiel risiko hidrørende fra ikke-balanceførte transaktioner er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i punkt 12, litra g), og punkt 13, litra k), skal de tillægges en vægtning på 0 % eller 20 % alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse.
19. Medlemsstaterne kan anvende en vægtning på 50 % på ikke-balanceførte poster, der repræsenterer en kaution eller en lånegaranti, der udgør et kreditsubstitut, og for hvilke det

over for de kompetente myndigheder er godtgjort, at de er fuldt ud sikret ved pant i fast ejendom, der opfylder de i punkt 14, litra a)., fastsatte betingelser, forudsat at garanten har en direkte ret over denne sikkerhedsstillelse.

20. Hvis der for aktivposter og ikke-balanceførte poster gælder en lavere vægtning, fordi der foreligger en udtrykkelig garanti eller en sikkerhedsstillelse, som kan accepteres af de kompetente myndigheder, anvendes den lavere vægtning kun på den del, der er garanteret, eller som er helt og fuldt dækket af sikkerhedsstillelsen.

Del 4 – Vægtning af fordringer vedrørende regionale forvaltninger eller lokale myndigheder i medlemsstaterne

21. Uanset kravene i punkt 13 kan medlemsstaterne fastsætte en nulvægt for deres egne regionale forvaltninger og lokale myndigheder, hvis der ikke er nogen forskel i risikoen mellem fordringer på disse og fordringer på deres statslige forvaltninger, fordi de regionale forvaltninger og lokale myndigheder har beføjelser til at opkræve skatter, og fordi der findes særlige institutionelle ordninger, som reducerer risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser. En nulvægtning efter disse kriterier finder anvendelse dels på fordringer på de pågældende regionale forvaltninger og lokale myndigheder og ikke-balanceførte poster oprettet på deres vegne, dels på fordringer på andre samt ikke-balanceførte poster oprettet på vegne af andre, som er garanteret af disse regionale forvaltninger og lokale myndigheder, eller for hvilke det over for de kompetente myndigheder er godtgjort, at de er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af disse regionale forvaltninger eller lokale myndigheder.
22. Medlemsstaterne underretter EBA, hvis de finder, at en nulvægtning er begrundet efter kriterierne i punkt 21. Andre medlemsstater kan give de kreditinstitutter, som deres kompetente myndigheder fører tilsyn med, mulighed for at anvende en nulvægtning, hvis de driver forretning med de pågældende regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, eller hvis de har fordringer, der er garanteret af sidstnævnte, herunder sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.

Del 5 – Anden vægtning

23. Uanset punkt 21 kan medlemsstaterne anvende 20 % vægtning på aktivposter, for hvilke de pågældende kompetente myndigheder finder det godtgjort, at de er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale forvaltninger eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicileret ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra det långivende institut, eller ved indlåns-certifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.
24. Medlemsstaterne kan anvende 10 % vægtning på fordringer på institutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, hvis hjemlandets kompetente myndigheder finder det godtgjort, at de nævnte aktivposter er helt og fuldt sikret ved en kombination af aktivposter, som er nævnt i punkt 12 og 13 og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

25. Medlemsstaterne underretter EBA om de bestemmelser, der vedtages i henhold til punkt 23 og 24, og om grundlaget for sådanne bestemmelser.

Del 6 – Administrative organer og ikke-kommercielle virksomheder

26. Ved anvendelsen af punkt 13 kan de kompetente myndigheder blandt regionale forvaltninger og lokale myndigheder medtage ikke-kommercielle administrative organer, som er underlagt regionale forvaltninger eller lokale myndigheder, som efter de kompetente myndigheders opfattelse har samme beføjelser som regionale regeringer og lokale myndigheder.
27. De kompetente myndigheder kan til begrebet regionale forvaltninger og lokale myndigheder desuden henregne kirker og religiøse samfund, der har status som offentligretlige juridiske personer, i det omfang de i henhold til loven har hjemmel til at opkræve skatter. I dette tilfælde gælder den i del 4 omhandlede mulighed dog ikke.

Bilag 5

Sammenligningstabel

Denne forordning	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 1		
Artikel 2		
Artikel 3		
Artikel 4, nr. 1), 3)-5), 10), 16)-22), 24)-38), 42), 47), 60), 61), 63), 66), 67), 71) og 72)	Artikel 4	
Artikel 4, nr. 6), 7), 56) og 81)		Artikel 3
Artikel 4, nr. 2), 9), 11)-15), 23), 40), 41), 48), 55), 57), 59), 62), 64), 65), 68), 69), 70), 73)-80) og 82)-86)		
Artikel 4, nr. 50)	Artikel 77	
Artikel 4		Artikel 3, stk. 1, litra m)
Artikel 4		Artikel 3, stk. 1, litra o)
Artikel 4		Artikel 3, stk. 1, litra e)
Artikel 4	Artikel 4, nr. 14)	
Artikel 4	Artikel 4, nr. 16)	
Artikel 4	Artikel 4, nr. 4)	Artikel 3, stk. 3, litra c)
Artikel 4	Artikel 4, nr. 5)	
Artikel 5, stk. 1	Artikel 68, stk. 1	
Artikel 5, stk. 2	Artikel 68, stk. 2	
Artikel 5, stk. 3	Artikel 68, stk. 3	
Artikel 5, stk. 4		

Artikel 5, stk. 5		
Artikel 6, stk. 1	Artikel 69, stk. 1	
Artikel 6, stk. 2	Artikel 69, stk. 2	
Artikel 6, stk. 3	Artikel 69, stk. 3	
Artikel 7, stk. 1		
Artikel 7, stk. 2		
Artikel 7, stk. 3		
Artikel 8, stk. 1	Artikel 70, stk. 1	
Artikel 8, stk. 2	Artikel 70, stk. 2	
Artikel 8, stk. 3	Artikel 70, stk. 3	
Artikel 9	Artikel 3, stk. 1	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 10, stk. 2	Artikel 71, stk. 2	
Artikel 10, stk. 3		
Artikel 10, stk. 4		
Artikel 11		
Artikel 12, stk. 1	Artikel 72, stk. 1	
Artikel 12, stk. 2	Artikel 72, stk. 2	
Artikel 12, stk. 3	Artikel 72, stk. 3	
Artikel 12, stk. 4		
Artikel 13, stk. 1	Artikel 73, stk. 3	
Artikel 13, stk. 2		
Artikel 13, stk. 3		
Artikel 14		Artikel 22, stk. 1

Artikel 15, stk. 1		Artikel 23
Artikel 15, stk. 2		
Artikel 15, stk. 3		
Artikel 16, stk. 1-3	Artikel 133, stk. 1	
Artikel 16, stk. 4	Artikel 133, stk. 2	
Artikel 16, stk. 5	Artikel 133, stk. 3	
Artikel 16, stk. 6	Artikel 134, stk. 1	
Artikel 16, stk. 7		
Artikel 16, stk. 8	Artikel 134, stk. 2	
Artikel 17, stk. 1	Artikel 73, stk. 1	
Artikel 17, stk. 2		
Artikel 17, stk. 3		
Artikel 18, stk. 1		
Artikel 18, stk. 2		
Artikel 18, stk. 3		
Artikel 18, stk. 4		
Artikel 18, stk. 5		
Artikel 18, stk. 6		
Artikel 18, stk. 7		
Artikel 19, stk. 1		
Artikel 19, stk. 2		
Artikel 19, stk. 3		
Artikel 19, stk. 4		
Artikel 20	Artikel 73, stk. 2	

Artikel 21		Artikel 3, stk. 1, andet afsnit
Artikel 22		
Artikel 23		
Artikel 24		
Artikel 25		
Artikel 26		
Artikel 27		
Artikel 28		
Artikel 29		
Artikel 30		
Artikel 31		
Artikel 32		
Artikel 33		
Artikel 34		
Artikel 35		
Artikel 36		
Artikel 37		
Artikel 38		
Artikel 39		
Artikel 40		
Artikel 41		
Artikel 42		
Artikel 43		
Artikel 44		

Artikel 45		
Artikel 46		
Artikel 47		
Artikel 48		
Artikel 49		
Artikel 50		
Artikel 51		
Artikel 52		
Artikel 53		
Artikel 54		
Artikel 55		
Artikel 56		
Artikel 57		
Artikel 58		
Artikel 59		
Artikel 60		
Artikel 61		
Artikel 62		
Artikel 63		
Artikel 64		
Artikel 65		
Artikel 66		
Artikel 67		
Artikel 68		

Artikel 69		
Artikel 70		
Artikel 71		
Artikel 72		
Artikel 73		
Artikel 74		
Artikel 75		
Artikel 76		
Artikel 77		
Artikel 78		
Artikel 79		
Artikel 80		
Artikel 81		
Artikel 82		
Artikel 83		
Artikel 84, stk. 1 og 2	Artikel 120	
Artikel 84, stk. 3		
Artikel 84, stk. 4		
Artikel 85		
Artikel 86		
Artikel 87		
Artikel 88, stk. 1-4	Artikel 10, stk. 1-4	
Artikel 88, stk. 5		
Artikel 89		Artikel 18, stk. 2-4

Artikel 90		
Artikel 91		
Artikel 92		
Artikel 93		Artikel 24
Artikel 94	Artikel 74, stk. 1	
Artikel 95, stk. 1	Artikel 74, stk. 2	
Artikel 95, stk. 2		
Artikel 96, stk. 1		
Artikel 96, stk. 2		
Artikel 96, stk. 3		
Artikel 97, stk. 1		Artikel 11, stk. 1
Artikel 97, stk. 2		Artikel 11, stk. 3
Artikel 97, stk. 3		Artikel 11, stk. 4
Artikel 97, stk. 4		Bilag VII, del C, punkt 1
Artikel 98		Bilag VII, del A, punkt 1
Artikel 99, stk. 1		Bilag VII, del D, punkt 1
Artikel 99, stk. 2		Bilag VII, del D, punkt 2
Artikel 100, stk. 1		Artikel 33, stk. 1
Artikel 100, stk. 2-10		Bilag VII, del B, punkt 1-9
Artikel 100, stk. 11-13		Bilag VII, del B, punkt 11-13
Artikel 101		Bilag VII, del C, punkt 1-3
Artikel 102	Artikel 76	
Artikel 103, stk. 1	Artikel 91	
Artikel 103, stk. 2		

Artikel 104	Artikel 94	
Artikel 105		
Artikel 106	Artikel 78, stk. 1-3	
Artikel 107	Artikel 79, stk. 1	
Artikel 108, stk. 1	Artikel 80, stk. 1	
Artikel 108, stk. 2	Artikel 80, stk. 2	
Artikel 108, stk. 3	Artikel 80, stk. 4	
Artikel 108, stk. 4	Artikel 80, stk. 5	
Artikel 108, stk. 5	Artikel 80, stk. 6	
Artikel 108, stk. 6	Artikel 80, stk. 7	
Artikel 108, stk. 7	Artikel 80, stk. 8	
Artikel 108, stk. 8		
Artikel 109	Bilag VI, del 1, punkt 1-5	
Artikel 110, stk. 1		
Artikel 110, stk. 2-5	Bilag VI, del 1, punkt 8-11	
Artikel 111, stk. 1		
Artikel 111, stk. 2		
Artikel 111, stk. 3		
Artikel 111, stk. 4		
Artikel 111, stk. 5	Bilag VI, del 1, punkt 15	
Artikel 111, stk. 6	Bilag VI, del 1, punkt 17	
Artikel 112, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 18 og 19	
Artikel 112, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 20	
Artikel 112, stk. 3	Bilag VI, del 1, punkt 21	

Artikel 113	Bilag VI, del 1, punkt 22	
Artikel 114, stk. 1		
Artikel 114, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 37 og 38	
Artikel 114, stk. 3	Bilag VI, del 1, punkt 40	
Artikel 114, stk. 4		
Artikel 114, stk. 5		
Artikel 115, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 29	
Artikel 115, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 31	
Artikel 115, stk. 3	Bilag VI, del 1, punkt 33-36	
Artikel 116, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 26	
Artikel 116, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 25	
Artikel 116, stk. 3	Bilag VI, del 1, punkt 27	
Artikel 117	Bilag VI, del 1, punkt 41 og 42	
Artikel 118	Artikel 79, stk. 2 og 3, og bilag VI, del 1, punkt 43	
Artikel 119, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 44	
Artikel 119, stk. 2		
Artikel 119, stk. 3		
Artikel 120, stk. 1-3	Bilag VI, del 1, punkt 45-49	
Artikel 120, stk. 4		
Artikel 121, stk. 1 og 2	Bilag VI, del 1, punkt 51-55	
Artikel 121, stk. 3 og 4	Bilag VI, del 1, punkt 58 og 59	
Artikel 122, stk. 1 og 2	Bilag VI, del 1, punkt 61 og 62	
Artikel 122, stk. 3 og 4	Bilag VI, del 1, punkt 64 og 65	

Artikel 123, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 66 og 76	
Artikel 123, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 66	
Artikel 123, stk. 3		
Artikel 124, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 68, første og andet afsnit	
Artikel 124, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 69	
Artikel 124, stk. 3	Bilag VI, del 1, punkt 71	
Artikel 124, stk. 4	Bilag VI, del 1, punkt 70	
Artikel 124, stk. 5		
Artikel 125	Bilag VI, del 1, punkt 72	
Artikel 126	Bilag VI, del 1, punkt 73	
Artikel 127, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 74	
Artikel 127, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 75	
Artikel 127, stk. 3	Bilag VI, del 1, punkt 77 og 78	
Artikel 127, stk. 4	Bilag VI, del 1, punkt 79	
Artikel 127, stk. 5	Bilag VI, del 1, punkt 80 og 81	
Artikel 128, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 86	
Artikel 128, stk. 2		
Artikel 128, stk. 3		
Artikel 129, stk. 1-3	Bilag VI, del 1, punkt 82-84	
Artikel 129, stk. 4-7	Bilag VI, del 1, punkt 87-90	
Artikel 130	Artikel 81, stk. 1, 2 og 4	
Artikel 131, stk. 1	Artikel 82, stk. 1	
Artikel 131, stk. 2	Bilag VI, del 2, punkt 12-16	

Artikel 131, stk. 3	Artikel 150, stk. 3	
Artikel 132, stk. 1	Bilag VI, del 1, punkt 6	
Artikel 132, stk. 2	Bilag VI, del 1, punkt 7	
Artikel 132, stk. 3		
Artikel 133	Bilag VI, del 3, punkt 1-7	
Artikel 134	Bilag VI, del 3, punkt 8-17	
Artikel 135, stk. 1		
Artikel 135, stk. 2		
Artikel 136		
Artikel 137, stk. 1		
Artikel 137, stk. 2		
Artikel 138, stk. 1	Artikel 84 , stk. 1, og bilag VII, del 4, punkt 1	
Artikel 138, stk. 1	Artikel 84, stk. 2	
Artikel 138, stk. 1	Artikel 84, stk. 3	
Artikel 138, stk. 1	Artikel 84, stk. 4	
Artikel 138, stk. 1		
Artikel 139		
Artikel 140		
Artikel 141		
Artikel 142, stk. 1	Artikel 86, stk. 9	
Artikel 142, stk. 2-9	Artikel 86, stk. 1-8	
Artikel 143, stk. 1	Artikel 85, stk. 1	
Artikel 143, stk. 2	Artikel 85, stk. 2	

Artikel 143, stk. 3		
Artikel 143, stk. 4	Artikel 85, stk. 3	
Artikel 143, stk. 5		
Artikel 143, stk. 1		
Artikel 144	Artikel 85, stk. 4 og 5	
Artikel 145, stk. 1	Artikel 89, stk. 1	
Artikel 145, stk. 2	Artikel 89, stk. 2	
Artikel 145, stk. 3		
Artikel 145, stk. 4		
Artikel 146	Artikel 87, stk. 1-10	
Artikel 147, stk. 1 og 2	Artikel 87, stk. 11	
Artikel 147, stk. 3 og 4	Artikel 87, stk. 12	
Artikel 147, stk. 5		
Artikel 148, stk. 1	Bilag VII, del 1, punkt 3	
Artikel 148, stk. 2		
Artikel 148, stk. 3-8	Bilag VII, del 1, punkt 4-9	
Artikel 148, stk. 9		
Artikel 149	Bilag VII, del 1, punkt 10-16	
Artikel 150, stk. 1	Bilag VII, del 1, punkt 17 og 18	
Artikel 150, stk. 2	Bilag VII, del 1, punkt 19-21	
Artikel 150, stk. 3	Bilag VII, del 1, punkt 22-24	
Artikel 150, stk. 4	Bilag VII, del 1, punkt 25 og 26	
Artikel 151		
Artikel 152	Bilag VII, del 1, punkt 27	

Artikel 153, stk. 1	Bilag VII, del 1, punkt 28	
Artikel 153, stk. 2-5		
Artikel 154, stk. 1	Artikel 88, stk. 2	
Artikel 154, stk. 2	Artikel 88, stk. 3	
Artikel 154, stk. 3	Artikel 88, stk. 4	
Artikel 154, stk. 4	Artikel 88, stk. 6	
Artikel 154, stk. 5	Bilag VII, del 1, punkt 30	
Artikel 154, stk. 6	Bilag VII, del 1, punkt 31	
Artikel 154, stk. 7	Bilag VII, del 1, punkt 32	
Artikel 154, stk. 8	Bilag VII, del 1, punkt 33	
Artikel 154, stk. 9	Bilag VII, del 1, punkt 34	
Artikel 154, stk. 10	Bilag VII, del 1, punkt 35	
Artikel 154, stk. 11		
Artikel 155	Bilag VII, del 1, punkt 36	
Artikel 156, stk. 1	Bilag VII, del 2, punkt 2	
Artikel 156, stk. 2	Bilag VII, del 2, punkt 3	
Artikel 156, stk. 3	Bilag VII, del 2, punkt 4	
Artikel 156, stk. 4	Bilag VII, del 2, punkt 5	
Artikel 156, stk. 5	Bilag VII, del 2, punkt 6	
Artikel 156, stk. 6	Bilag VII, del 2, punkt 7	
Artikel 156, stk. 7	Bilag VII, del 2, punkt 7	
Artikel 157, stk. 1	Bilag VII, del 2, punkt 8	
Artikel 157, stk. 2	Bilag VII, del 2, punkt 9	
Artikel 157, stk. 3	Bilag VII, del 2, punkt 10	

Artikel 157, stk. 4	Bilag VII, del 2, punkt 11	
Artikel 158, stk. 1	Bilag VII, del 2, punkt 12	
Artikel 158, stk. 2	Bilag VII, del 2, punkt 13	
Artikel 158, stk. 3	Bilag VII, del 2, punkt 14	
Artikel 158, stk. 4	Bilag VII, del 2, punkt 15	
Artikel 158, stk. 5	Bilag VII, del 2, punkt 16	
Artikel 159, stk. 1	Bilag VII, del 2, punkt 17	
Artikel 159, stk. 2	Bilag VII, del 2, punkt 18	
Artikel 159, stk. 3	Bilag VII, del 2, punkt 19	
Artikel 159, stk. 4	Bilag VII, del 2, punkt 20	
Artikel 160, stk. 1	Bilag VII, del 2, punkt 21	
Artikel 160, stk. 2	Bilag VII, del 2, punkt 22	
Artikel 160, stk. 3	Bilag VII, del 2, punkt 23	
Artikel 160, stk. 4		
Artikel 161, stk. 1	Bilag VII, del 2, punkt 24	
Artikel 161, stk. 2	Bilag VII, del 2, punkt 25 og 26	
Artikel 161, stk. 3	Bilag VII, del 2, punkt 27	
Artikel 162, stk. 1	Bilag VII, del 3, punkt 1	
Artikel 162, stk. 2	Bilag VII, del 3, punkt 2	
Artikel 162, stk. 3	Bilag VII, del 3, punkt 3	
Artikel 162, stk. 4	Bilag VII, del 3, punkt 4	
Artikel 162, stk. 5	Bilag VII, del 3, punkt 5	
Artikel 162, stk. 6	Bilag VII, del 3, punkt 6	
Artikel 162, stk. 7	Bilag VII, del 3, punkt 7	

Artikel 162, stk. 8	Bilag VII, del 3, punkt 9	
Artikel 162, stk. 9	Bilag VII, del 3, punkt 10	
Artikel 162, stk. 10	Bilag VII, del 3, punkt 11	
Artikel 163, stk. 1	Bilag VII, del 3, punkt 12	
Artikel 163, stk. 2		
Artikel 164	Bilag VII, del 3, punkt 13	
Artikel 165, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 1	
Artikel 165, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 2	
Artikel 165, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 3	
Artikel 166, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 5-	
Artikel 166, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 12	
Artikel 166, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 13-15	
Artikel 166, stk. 4	Bilag VII, del 4, punkt 16	
Artikel 167, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 17	
Artikel 167, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 18	
Artikel 168, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 19-23	
Artikel 168, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 24	
Artikel 168, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 25	
Artikel 169, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 26-28	
Artikel 169, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 29	
Artikel 169, stk. 3		
Artikel 170	Bilag VII, del 4, punkt 30	
Artikel 171, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 31	
Artikel 171, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 32	

Artikel 171, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 33	
Artikel 171, stk. 4	Bilag VII, del 4, punkt 34	
Artikel 171, stk. 5	Bilag VII, del 4, punkt 35	
Artikel 172, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 36	
Artikel 172, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 37, første afsnit	
Artikel 172, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 37, andet afsnit	
Artikel 172, stk. 4	Bilag VII, del 4, punkt 38	
Artikel 172, stk. 5	Bilag VII, del 4, punkt 39	
Artikel 173, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 40	
Artikel 173, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 41	
Artikel 173, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 42	
Artikel 174, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 44	
Artikel 174, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 45	
Artikel 174, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 46	
Artikel 174, stk. 4	Bilag VII, del 4, punkt 47	
Artikel 174, stk. 5		
Artikel 174, stk. 6		
Artikel 175, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 43 og 49-56	
Artikel 175, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 57	
Artikel 176, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 59-66	
Artikel 176, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 67-72	
Artikel 176, stk. 3		

Artikel 177, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 73-81	
Artikel 177, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 82	
Artikel 177, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 83-86	
Artikel 178, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 87-92	
Artikel 178, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 93	
Artikel 178, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 94 og 95	
Artikel 178, stk. 4		
Artikel 179, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 98-100	
Artikel 179, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 101 og 102	
Artikel 179, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 103 og 104	
Artikel 179, stk. 4	Bilag VII, del 4, punkt 96	
Artikel 179, stk. 5	Bilag VII, del 4, punkt 97	
Artikel 179, stk. 6		
Artikel 180, stk. 1		
Artikel 180, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 105	
Artikel 180, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 106	
Artikel 180, stk. 4	Bilag VII, del 4, punkt 107	
Artikel 180, stk. 5	Bilag VII, del 4, punkt 108	
Artikel 180, stk. 6	Bilag VII, del 4, punkt 109	
Artikel 181	Bilag VII, del 4, punkt 110-114	
Artikel 182	Bilag VII, del 4, punkt 115	
Artikel 183	Bilag VII, del 4, punkt 116	
Artikel 184	Bilag VII, del 4, punkt 117-123	

Artikel 185, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 124	
Artikel 185, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 125 og 126	
Artikel 185, stk. 3	Bilag VII, del 4, punkt 127	
Artikel 185, stk. 4		
Artikel 186, stk. 1	Bilag VII, del 4, punkt 128	
Artikel 186, stk. 2	Bilag VII, del 4, punkt 129	
Artikel 187	Bilag VII, del 4, punkt 131	
Artikel 188	Artikel 90 og bilag VIII, del 1, punkt 2	
Artikel 189, stk. 1	Artikel 93 , stk. 2	
Artikel 189, stk. 2	Artikel 93 , stk. 3	
Artikel 189, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 1	
Artikel 189, stk. 4	Bilag VIII, del 3, punkt 2	
Artikel 189, stk. 5	Bilag VIII, del 5, punkt 1 og 2	
Artikel 189, stk. 6		
Artikel 190, stk. 1	Artikel 92, stk. 1	
Artikel 190, stk. 2	Artikel 92, stk. 2	
Artikel 190, stk. 3	Artikel 92, stk. 3	
Artikel 190, stk. 4	Artikel 92, stk. 4	
Artikel 190, stk. 5	Artikel 92, stk. 5	
Artikel 190, stk. 6	Artikel 92, stk. 6	
Artikel 190, stk. 7	Bilag VIII, del 2, punkt 1	
Artikel 190, stk. 8	Bilag VIII, del 2, punkt 2	
Artikel 190, stk. 9		

Artikel 190, stk. 10		
Artikel 191	Bilag VIII, del 1, punkt 3 og 4	
Artikel 192	Bilag VIII, del 1, punkt 5	
Artikel 193, stk. 1	Bilag VIII, del 1, punkt 7	
Artikel 193, stk. 2	Bilag VIII, del 1, punkt 8	
Artikel 193, stk. 3	Bilag VIII, del 1, punkt 9	
Artikel 193, stk. 4	Bilag VIII, del 1, punkt 10	
Artikel 193, stk. 5-9		
Artikel 194, stk. 1	Bilag VIII, del 1, punkt 11	
Artikel 194, stk. 2		
Artikel 195, stk. 1	Bilag VIII, del 1, punkt 12	
Artikel 195, stk. 2	Bilag VIII, del 1, punkt 13-17	
Artikel 195, stk. 3	Bilag VIII, del 1, punkt 20	
Artikel 195, stk. 4	Bilag VIII, del 1, punkt 21	
Artikel 195, stk. 5	Bilag VIII, del 1, punkt 22	
Artikel 195, stk. 6-10		
Artikel 196	Bilag VIII, del 1, punkt 23-25	
Artikel 197, stk. 1	Bilag VIII, del 1, punkt 26	
Artikel 197, stk. 2	Bilag VIII, del 1, punkt 27	
Artikel 198	Bilag VIII, del 1, punkt 29	
Artikel 199, stk. 1	Bilag VIII, del 1, punkt 30 og 31	
Artikel 199, stk. 2	Bilag VIII, del 1, punkt 32	
Artikel 200	Bilag VIII, del 2, punkt 3	

Artikel 201	Bilag VIII, del 2, punkt 4 og 5	
Artikel 202, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 6	
Artikel 202, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 6a	
Artikel 202, stk. 3	Bilag VIII, del 2, punkt 6b	
Artikel 202, stk. 4	Bilag VIII, del 2, punkt 6c	
Artikel 202, stk. 5	Bilag VIII, del 2, punkt 7	
Artikel 203, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 8	
Artikel 203, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 8, litra a)	
Artikel 203, stk. 3	Bilag VIII, del 2, punkt 8, litra b)	
Artikel 203, stk. 4	Bilag VIII, del 2, punkt 8, litra c)	
Artikel 203, stk. 5	Bilag VIII, del 2, punkt 8, litra d)	
Artikel 204, stk. 1		
Artikel 204, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 9, litra a)	
Artikel 204, stk. 3	Bilag VIII, del 2, punkt 9, litra b)	
Artikel 205	Bilag VIII, del 2, punkt 10	
Artikel 206	Bilag VIII, del 2, punkt 11	
Artikel 207, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 12	
Artikel 207, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 13	
Artikel 208 , stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 14	
Artikel 208, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 15	
Artikel 208, stk. 3		

Artikel 209, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 16	
Artikel 209, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 17	
Artikel 209, stk. 3		
Artikel 210, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 18	
Artikel 210, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 19	
Artikel 211, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 20	
Artikel 211, stk. 2	Bilag VIII, del 2, punkt 21	
Artikel 212, stk. 1	Bilag VIII, del 2, punkt 22	
Artikel 212, stk. 2		
Artikel 212, stk. 3		
Artikel 213	Bilag VIII, del 3, punkt 3	
Artikel 214	Bilag VIII, del 3, punkt 4	
Artikel 215, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 5	
Artikel 215, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 6-10	
Artikel 215, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 11	
Artikel 215, stk. 4	Bilag VIII, del 3, punkt 22 og 23	
Artikel 215, stk. 5		
Artikel 216, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 12-15	
Artikel 216, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 16	
Artikel 216, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 17	
Artikel 216, stk. 4	Bilag VIII, del 3, punkt 18 og 19	
Artikel 216, stk. 5	Bilag VIII, del 3, punkt 20 og 21	

Artikel 216, stk. 6	Bilag VIII, del 3, punkt 22 og 23	
Artikel 216, stk. 7-9		
Artikel 217, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 24	
Artikel 217, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 25	
Artikel 217, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 26	
Artikel 217, stk. 4	Bilag VIII, del 3, punkt 27	
Artikel 217, stk. 5	Bilag VIII, del 3, punkt 28	
Artikel 217, stk. 6	Bilag VIII, del 3, punkt 29	
Artikel 217, stk. 7		
Artikel 218, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 30-32	
Artikel 218, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 33	
Artikel 218, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 34 og 35	
Artikel 218, stk. 4-7		
Artikel 219, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 36	
Artikel 219, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 37-40	
Artikel 219, stk. 3-6		
Artikel 220, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 42-46	
Artikel 220, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 47-52	
Artikel 220, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 53-56	
Artikel 221	Bilag VIII, del 3, punkt 57	
Artikel 222, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 58	
Artikel 222, stk. 2		
Artikel 222, stk. 3		

Artikel 223, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 60	
Artikel 223, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 61	
Artikel 224, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 62-65	
Artikel 224, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 66	
Artikel 224, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 67	
Artikel 225, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 68-71	
Artikel 225, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 72	
Artikel 225, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 73 og 74	
Artikel 226, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 76	
Artikel 226, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 77	
Artikel 226, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 78	
Artikel 227, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 79	
Artikel 227, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 80	
Artikel 227, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 80a	
Artikel 227, stk. 4	Bilag VIII, del 3, punkt 81 og 82	
Artikel 228, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 83	
Artikel 228, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 83	
Artikel 228, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 84	
Artikel 228, stk. 4	Bilag VIII, del 3, punkt 85	
Artikel 229	Bilag VIII, del 3, punkt 86	
Artikel 230, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 87	
Artikel 230, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 88	
Artikel 230, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 89	

Artikel 231, stk. 1	Bilag VIII, del 3, punkt 90	
Artikel 231, stk. 2	Bilag VIII, del 3, punkt 91	
Artikel 231, stk. 3	Bilag VIII, del 3, punkt 92	
Artikel 232, stk. 1	Bilag VIII, del 4, punkt 1	
Artikel 232, stk. 2	Bilag VIII, del 4, punkt 2	
Artikel 233, stk. 1	Bilag VIII, del 4, punkt 3	
Artikel 233, stk. 2	Bilag VIII, del 4, punkt 4	
Artikel 233, stk. 3	Bilag VIII, del 4, punkt 5	
Artikel 234, stk. 1	Bilag VIII, del 4, punkt 6	
Artikel 234, stk. 2	Bilag VIII, del 4, punkt 7	
Artikel 234, stk. 3	Bilag VIII, del 4, punkt 8	
Artikel 235	Bilag VIII, del 6, punkt 1	
Artikel 236	Bilag VIII, del 6, punkt 2	
Artikel 237, nr. 1)-9)	Bilag IX, del 1, punkt 1	
Artikel 237, nr. 10)	Artikel 4, punkt 37	
Artikel 237, nr. 11)	Artikel 4, punkt 38	
Artikel 237, nr. 12)	Artikel 4, punkt 41	
Artikel 237, nr. 13)		
Artikel 237, nr. 14)		
Artikel 238, stk. 1	Bilag IX, del 2, punkt 1	
Artikel 238, stk. 2	Bilag IX, del 2, punkt 1a	
Artikel 238, stk. 3	Bilag IX, del 2, punkt 1b	
Artikel 238, stk. 4	Bilag IX, del 2, punkt 1c	
Artikel 238, stk. 5	Bilag IX, del 2, punkt 1d	

Artikel 238, stk. 6		
Artikel 239, stk. 1	Bilag IX, del 2, punkt 2	
Artikel 239, stk. 2	Bilag IX, del 2, punkt 2a	
Artikel 239, stk. 3	Bilag IX, del 2, punkt 2b	
Artikel 239, stk. 4	Bilag IX, del 2, punkt 2c	
Artikel 239, stk. 5	Bilag IX, del 2, punkt 2d	
Artikel 239, stk. 6		
Artikel 240, stk. 1	Artikel 95 , stk. 1	
Artikel 240, stk. 2	Artikel 95 , stk. 2	
Artikel 240, stk. 3	Artikel 96 , stk. 2	
Artikel 240, stk. 4	Artikel 96 , stk. 3	
Artikel 240, stk. 5	Artikel 96 , stk. 4	
Artikel 240, stk. 6		
Artikel 241, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 2 og 3	
Artikel 241, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 5	
Artikel 241, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 5	
Artikel 242, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 60	
Artikel 242, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 61	
Artikel 242, stk. 3		
Artikel 242, stk. 4		
Artikel 243, stk. 1	Artikel 101, stk. 1	
Artikel 243, stk. 2	Artikel 101 , stk. 2	
Artikel 243, stk. 3		
Artikel 244	Bilag IX, del 2, punkt 3 og 4	

Artikel 245	Bilag IX, del 2, punkt 5-7	
Artikel 246	Bilag IX, del 4, punkt 6 og 7	
Artikel 247	Bilag IX, del 4, punkt 8	
Artikel 248, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 9 og 10	
Artikel 248, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 10 (ændring)	
Artikel 249	Bilag IX, del 4, punkt 11 og 12	
Artikel 250, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 13	
Artikel 250, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 15	
Artikel 251, stk. 1	Artikel 100	
Artikel 251, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 17-20	
Artikel 251, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 21	
Artikel 251, stk. 4	Bilag IX, del 4, punkt 22 og 23	
Artikel 251, stk. 5	Bilag IX, del 4, punkt 24 og 25	
Artikel 251, stk. 6	Bilag IX, del 4, punkt 26-29	
Artikel 251, stk. 7	Bilag IX, del 4, punkt 30	
Artikel 251, stk. 8	Bilag IX, del 4, punkt 32	
Artikel 251, stk. 9	Bilag IX, del 4, punkt 33	
Artikel 252	Bilag IX, del 4, punkt 34	
Artikel 253	Bilag IX, del 4, punkt 35 og 36	
Artikel 254, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 38, 39 og 41	
Artikel 254, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 42	
Artikel 254, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 43	
Artikel 254, stk. 4	Bilag IX, del 4, punkt 44	

Artikel 254, stk. 5		
Artikel 255	Bilag IX, del 4, punkt 45	
Artikel 256, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 46, 47 og 49	
Artikel 256, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 51	
Artikel 257, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 52	
Artikel 257, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 53	
Artikel 257, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 54	
Artikel 257, stk. 4		
Artikel 258, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 55 og 57	
Artikel 258, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 58	
Artikel 258, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 59	
Artikel 259, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 62	
Artikel 259, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 63-65	
Artikel 259, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 66 og 67	
Artikel 259, stk. 4		
Artikel 260, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 68	
Artikel 260, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 70	
Artikel 260, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 71 (ændring)	
Artikel 261, stk. 1	Bilag IX, del 4, punkt 72	
Artikel 261, stk. 2	Bilag IX, del 4, punkt 73	
Artikel 261, stk. 3	Bilag IX, del 4, punkt 74 og 75	
Artikel 261, stk. 4	Bilag IX, del 4, punkt 76	
Artikel 262, stk. 1	Artikel 97, stk. 1	

Artikel 262, stk. 2	Artikel 97, stk. 2	
Artikel 262, stk. 3	Artikel 97, stk. 3	
Artikel 263	Bilag IX, del 3, punkt 1	
Artikel 264	Bilag IX, del 3, punkt 2-7	
Artikel 265	Artikel 98 , stk. 1, og bilag IX, del 3, punkt 8 og 9	
Artikel 266, nr. 1)		CAD, bilag II, punkt 5
Artikel 266, nr. 2)		
Artikel 267, nr. 1)	Bilag III, del 1, punkt 2	
Artikel 267, nr. 2)	Bilag III, del 1, punkt 3	
Artikel 267, nr. 3)	Bilag III, del 1, punkt 4	
Artikel 267, nr. 4)	Bilag III, del 1, punkt 5	
Artikel 267, nr. 5)	Bilag III, del 1, punkt 6	
Artikel 267, nr. 6)	Bilag III, del 1, punkt 7	
Artikel 267, nr. 7)	Bilag III, del 1, punkt 8	
Artikel 267, nr. 8)	Bilag III, del 1, punkt 9	
Artikel 267, nr. 9)	Bilag III, del 1, punkt 10	
Artikel 267, nr. 10)	Bilag III, del 1, punkt 11	
Artikel 267, nr. 11)	Bilag III, del 1, punkt 12	
Artikel 267, nr. 12)	Bilag III, del 1, punkt 13	
Artikel 267, nr. 13)	Bilag III, del 1, punkt 14	
Artikel 267, nr. 14)	Bilag III, del 1, punkt 15	
Artikel 267, nr. 15)	Bilag III, del 1, punkt 16	
Artikel 267, nr. 16)	Bilag III, del 1, punkt 17	

Artikel 267, nr. 17)	Bilag III, del 1, punkt 18	
Artikel 267, nr. 18)	Bilag III, del 1, punkt 19	
Artikel 267, nr. 19)	Bilag III, del 1, punkt 20	
Artikel 267, nr. 20)	Bilag III, del 1, punkt 21	
Artikel 267, nr. 21)	Bilag III, del 1, punkt 22	
Artikel 267, nr. 22)	Bilag III, del 1, punkt 23	
Artikel 267, nr. 23)	Bilag III, del 1, punkt 26	
Artikel 267, nr. 24)	Bilag III, del 1, punkt 27	
Artikel 267, nr. 25)	Bilag III, del 1, punkt 28	
Artikel 267, nr. 26)	Bilag III, del 7, litra a)	
Artikel 267, nr. 27)	Bilag III, del 7, litra a)	
Artikel 267, nr. 28)-31)		
Artikel 268, stk. 1	Bilag III, del 2, punkt 1	
Artikel 268, stk. 2	Bilag III, del 2, punkt 2	
Artikel 268, stk. 3	Bilag III, del 2, punkt 3, første og andet afsnit	
Artikel 268, stk. 4	Bilag III, del 2, punkt 3, tredje afsnit	
Artikel 268, stk. 5	Bilag III, del 2, punkt 4	
Artikel 268, stk. 6	Bilag III, del 2, punkt 5	
Artikel 268, stk. 7	Bilag III, del 2, punkt 7	
Artikel 268, stk. 8	Bilag III, del 2, punkt 8	
Artikel 269, stk. 1	Bilag III, del 3	
Artikel 269, stk. 2	Bilag III, del 3	
Artikel 269, stk. 3	Bilag III, del 3	

Artikel 270, stk. 1	Bilag III, del 4	
Artikel 270, stk. 2	Bilag III, del 4, fodnote 4	
Artikel 271, stk. 1	Bilag III, del 5, punkt 1	
Artikel 271, stk. 2	Bilag III, del 5, punkt 2	
Artikel 272, stk. 1	Bilag III, del 5, punkt 3 og 4	
Artikel 272, stk. 2	Bilag III, del 5, punkt 5	
Artikel 272, stk. 3		
Artikel 272, stk. 4		
Artikel 273, stk. 1		
Artikel 273, stk. 2	Bilag III, del 5, punkt 6	
Artikel 273, stk. 3	Bilag III, del 5, punkt 7	
Artikel 273, stk. 4	Bilag III, del 5, punkt 8	
Artikel 274, stk. 1	Bilag III, del 5, punkt 11	
Artikel 274, stk. 2	Bilag III, del 5, punkt 12	
Artikel 275, stk. 1		
Artikel 275, stk. 2	Bilag III, del 5, punkt 13	
Artikel 275, stk. 3	Bilag III, del 5, punkt 14	
Artikel 276, stk. 1		
Artikel 276, stk. 2	Bilag III, del 5, punkt 15	
Artikel 276, stk. 3	Bilag III, del 5, punkt 16	
Artikel 276, stk. 4	Bilag III, del 5, punkt 17	
Artikel 276, stk. 5	Bilag III, del 5, punkt 18	
Artikel 276, stk. 6	Bilag III, del 5, punkt 19	
Artikel 276, stk. 7	Bilag III, del 5, punkt 20	

Artikel 276, stk. 8	Bilag III, del 5, punkt 21	
Artikel 277, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 1	
Artikel 277, stk. 2	Bilag III, del 6, punkt 2	
Artikel 277, stk. 3	Bilag III, del 6, punkt 3	
Artikel 277, stk. 4	Bilag III, del 6, punkt 4	
Artikel 277, stk. 5		
Artikel 277, stk. 6		
Artikel 278, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 5	
Artikel 278, stk. 2	Bilag III, del 6, punkt 6	
Artikel 278, stk. 3	Bilag III, del 6, punkt 6	
Artikel 278, stk. 4	Bilag III, del 6, punkt 7	
Artikel 278, stk. 5	Bilag III, del 6, punkt 8	
Artikel 278, stk. 6	Bilag III, del 6, punkt 9	
Artikel 278, stk. 7	Bilag III, del 6, punkt 10	
Artikel 278, stk. 8	Bilag III, del 6, punkt 11 (ændring)	
Artikel 278, stk. 9	Bilag III, del 6, punkt 12	
Artikel 278, stk. 10	Bilag III, del 6, punkt 13	
Artikel 278, stk. 11	Bilag III, del 6, punkt 14	
Artikel 278, stk. 12	Bilag III, del 6, punkt 15	
Artikel 278, stk. 13		
Artikel 279, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 16	
Artikel 279, stk. 2-7		
Artikel 280, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 18 og 25	

Artikel 280, stk. 2	Bilag III, del 6, punkt 19	
Artikel 280, stk. 3		
Artikel 280, stk. 4	Bilag III, del 6, punkt 20	
Artikel 280, stk. 5	Bilag III, del 6, punkt 21	
Artikel 280, stk. 6	Bilag III, del 6, punkt 22	
Artikel 280, stk. 7	Bilag III, del 6, punkt 23	
Artikel 280, stk. 8	Bilag III, del 6, punkt 24	
Artikel 281, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 17	
Artikel 281, stk. 2		
Artikel 281, stk. 3		
Artikel 281, stk. 4		
Artikel 282	Bilag III, del 6, punkt 26	
Artikel 283, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 27	
Artikel 283, stk. 2	Bilag III, del 6, punkt 28	
Artikel 283, stk. 3		
Artikel 283, stk. 4	Bilag III, del 6, punkt 29	
Artikel 283, stk. 5	Bilag III, del 6, punkt 30	
Artikel 283, stk. 6	Bilag III, del 6, punkt 31	
Artikel 284, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 32	
Artikel 284, stk. 2	Bilag III, del 6, punkt 33	
Artikel 284, stk. 3-10		
Artikel 285, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 34	
Artikel 285, stk. 2	Bilag III, del 6, punkt 35	
Artikel 285, stk. 3		

Artikel 285, stk. 4		
Artikel 285, stk. 5		
Artikel 285, stk. 6		
Artikel 286, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 36	
Artikel 286, stk. 2		
Artikel 286, stk. 3	Bilag III, del 6, punkt 38	
Artikel 286, stk. 4	Bilag III, del 6, punkt 39	
Artikel 286, stk. 5	Bilag III, del 6, punkt 40	
Artikel 286, stk. 6	Bilag III, del 6, punkt 41	
Artikel 286, stk. 7		
Artikel 286, stk. 8		
Artikel 286, stk. 9		
Artikel 286, stk. 10		
Artikel 287, stk. 1	Bilag III, del 6, punkt 42	
Artikel 287, stk. 2-5		
Artikel 287, stk. 6	Bilag III, del 6, punkt 42	
Artikel 288, stk. 1		
Artikel 288, stk. 2		
Artikel 288, stk. 3		
Artikel 289	Bilag III, del 7, punkt a)	
Artikel 290, stk. 1		
Artikel 290, stk. 2	Bilag III, del 7, litra b), nr. v)	
Artikel 290, stk. 3		
Artikel 291, stk. 1	Bilag III, del 7, litra b), nr. iii)	

Artikel 291, stk. 2	Bilag III, del 7, litra b), nr. iv)	
Artikel 291, stk. 3	Bilag III, del 7, litra b) , nr. v)	
Artikel 291, stk. 4	Bilag III, del 7, litra b), femte afsnit, litra c) og d)	
Artikel 292, stk. 1	Bilag III, del 7, litra c)	
Artikel 292, stk. 2	Bilag III, del 7, litra c)	
Artikel 292, stk. 3	Bilag III, del 7, litra c)	
Artikel 292, stk. 4		
Artikel 293, stk. 1		
Artikel 293, stk. 2		Bilag II, punkt 7-11
Artikel 294, nr. 1		
Artikel 295		
Artikel 296		
Artikel 297		
Artikel 298		
Artikel 299		
Artikel 300		
Artikel 301, stk. 1	Artikel 104, stk. 6	
Artikel 301, stk. 2	Artikel 105, stk. 1 og 2	
Artikel 301, stk. 3		
Artikel 302, stk. 1	Artikel 102, stk. 2 og 3	
Artikel 302, stk. 2		
Artikel 303, stk. 3	Artikel 102, stk. 4	
Artikel 303, stk. 3	Bilag X, del 4, punkt 1	

Artikel 303, stk. 3	Bilag X, del 4, punkt 2	
Artikel 303, stk. 4		
Artikel 303, stk. 5		
Artikel 304, stk. 1	Bilag X, del 1, punkt 1	
Artikel 305, stk. 2	Bilag X, del 1, punkt 2-4	
Artikel 305, stk. 3	Bilag X, del 1, punkt 5 og 6	
Artikel 305, stk. 3		
Artikel 306, stk. 1	Artikel 104 , stk. 1	
Artikel 306, stk. 2	Bilag X, del 2, punkt 1, første afsnit	
Artikel 306, stk. 3	Bilag X, del 2, punkt 1, andet afsnit	
Artikel 306, stk. 4	Bilag X, del 2, punkt 2	
Artikel 307, stk. 1	Bilag X, del 2, punkt 4	
Artikel 307, stk. 2		
Artikel 307, stk. 3		
Artikel 308, stk. 1	Bilag X, del 2, punkt 5-7	
Artikel 308, stk. 2	Bilag X, del 2, punkt 10 og 11	
Artikel 309	Bilag X, del 2, punkt 12	
Artikel 310	Bilag X, del 3, punkt 1-7	
Artikel 311, stk. 1	Bilag X, del 3, punkt 1	
Artikel 311, stk. 2	Bilag X, del 3, punkt 8-12	
Artikel 311, stk. 3	Bilag X, del 3, punkt 13-18	
Artikel 311, stk. 4	Bilag X, del 3, punkt 19	
Artikel 311, stk. 5	Bilag X, del 3, punkt 20	

Artikel 311, stk. 6	Bilag X, del 3, punkt 21-24	
Artikel 311, stk. 7		
Artikel 312, stk. 1	Bilag X, del 3, punkt 25	
Artikel 312, stk. 2	Bilag X, del 3, punkt 26	
Artikel 312, stk. 3	Bilag X, del 3, punkt 27	
Artikel 312, stk. 4	Bilag X, del 3, punkt 28	
Artikel 312, stk. 5	Bilag X, del 3, punkt 29	
Artikel 313	Bilag X, del 5	
Artikel 314, stk. 1		Artikel 26
Artikel 314, stk. 2		Artikel 26
Artikel 314, stk. 3		
Artikel 315		
Artikel 316, stk. 1		Bilag I, punkt 1
Artikel 316, stk. 2		Bilag I, punkt 2
Artikel 316, stk. 3		Bilag I, punkt 3
Artikel 317, stk. 1		Bilag I, punkt 4
Artikel 317, stk. 2		
Artikel 318, stk. 1		Bilag I, punkt 5
Artikel 318, stk. 2		
Artikel 319		Bilag I, punkt 7
Artikel 320, stk. 1		Bilag I, punkt 9
Artikel 320, stk. 2		Bilag I, punkt 10
Artikel 321, stk. 1		Bilag I, punkt 8
Artikel 321, stk. 2		Bilag I, punkt 8

Artikel 322		Bilag I, punkt 11
Artikel 323		Bilag I, punkt 13
Artikel 324		Bilag I, punkt 14
Artikel 325, stk. 1		Bilag I, punkt 14
Artikel 325, stk. 2		Bilag I, punkt 14
Artikel 325, stk. 3		Bilag I, punkt 14
Artikel 325, stk. 4		Artikel 19, stk. 1
Artikel 326, stk. 1		Bilag I, punkt 16a
Artikel 326, stk. 2		Bilag I, punkt 16a
Artikel 326, stk. 3		Bilag I, punkt 16a
Artikel 326, stk. 4		Bilag I, punkt 16a
Artikel 326, stk. 4		Bilag I, punkt 16a
Artikel 327, stk. 1		Bilag I, punkt 14a
Artikel 327, stk. 2		Bilag I, punkt 14b
Artikel 327, stk. 3		Bilag I, punkt 14c
Artikel 327, stk. 4		Bilag I, punkt 14a
Artikel 328, stk. 1		Bilag I, punkt 17
Artikel 328, stk. 2		Bilag I, punkt 18
Artikel 328, stk. 3		Bilag I, punkt 19
Artikel 328, stk. 4		Bilag I, punkt 20
Artikel 328, stk. 5		Bilag I, punkt 21
Artikel 328, stk. 6		Bilag I, punkt 22
Artikel 328, stk. 7		Bilag I, punkt 23
Artikel 328, stk. 8		Bilag I, punkt 24

Artikel 328, stk. 9		Bilag I, punkt 25
Artikel 329, stk. 1		Bilag I, punkt 26
Artikel 329, stk. 2		Bilag I, punkt 27
Artikel 329, stk. 3		Bilag I, punkt 28
Artikel 329, stk. 4		Bilag I, punkt 29
Artikel 329, stk. 5		Bilag I, punkt 30
Artikel 329, stk. 6		Bilag I, punkt 31
Artikel 329, stk. 7		Bilag I, punkt 32
Artikel 330, stk. 1		Bilag I, punkt 33
Artikel 330, stk. 2		Bilag I, punkt 33
Artikel 330, stk. 3		
Artikel 331		Bilag I, punkt 34
Artikel 332		Bilag I, punkt 36
Artikel 333, stk. 1		
Artikel 333, stk. 2		Bilag I, punkt 37
Artikel 333, stk. 3		Bilag I, punkt 38
Artikel 334, stk. 1		Bilag I, punkt 41
Artikel 334, stk. 2		Bilag I, punkt 41
Artikel 335, stk. 1		Bilag I, punkt 42
Artikel 335, stk. 2		
Artikel 335, stk. 3		Bilag I, punkt 43
Artikel 335, stk. 4		Bilag I, punkt 44
Artikel 335, stk. 5		Bilag I, punkt 45
Artikel 335, stk. 6		Bilag I, punkt 46

Artikel 336		Bilag I, punkt 8
Artikel 337, stk. 1		Bilag I, punkt 48 og 49
Artikel 337, stk. 2		Bilag I, punkt 50
Artikel 338		Bilag I, punkt 51
Artikel 339, stk. 1		Bilag I, punkt 53
Artikel 339, stk. 2		Bilag I, punkt 54
Artikel 339, stk. 3		Bilag I, punkt 55
Artikel 339, stk. 4		Bilag I, punkt 56
Artikel 340		Bilag III, punkt 1
Artikel 341, stk. 1		Bilag III, punkt 2, og punkt 2.4
Artikel 341, stk. 2		Bilag III, punkt 2.2
Artikel 341, stk. 3		Bilag III, punkt 2.1
Artikel 341, stk. 4		Bilag III, punkt 2.2
Artikel 341, stk. 5		
Artikel 342, stk. 1		Bilag III, punkt 2.1
Artikel 342, stk. 2		Bilag III, punkt 2.1
Artikel 342, stk. 3		Bilag III, punkt 2.1
Artikel 343, stk. 1		Bilag III, punkt 3.1
Artikel 343, stk. 2		Bilag III, punkt 3.2
Artikel 343, stk. 3		Bilag III, punkt 3.2
Artikel 343, stk. 4		
Artikel 344		
Artikel 345		
Artikel 346, stk. 1		Bilag IV, punkt 1

Artikel 346, stk. 2		Bilag IV, punkt 2
Artikel 346, stk. 3		Bilag IV, punkt 3
Artikel 346, stk. 4		Bilag IV, punkt 4
Artikel 346, stk. 5		Bilag IV, punkt 6
Artikel 347, stk. 1		Bilag IV, punkt 8
Artikel 347, stk. 2		Bilag IV, punkt 9
Artikel 347, stk. 3		Bilag IV, punkt 10
Artikel 347, stk. 4		Bilag IV, punkt 12
Artikel 348, stk. 1		Bilag IV, punkt 13
Artikel 348, stk. 2		Bilag IV, punkt 14
Artikel 348, stk. 3		Bilag IV, punkt 15
Artikel 348, stk. 4		Bilag IV, punkt 16
Artikel 348, stk. 5		Bilag IV, punkt 17
Artikel 348, stk. 6		Bilag IV, punkt 18
Artikel 349, stk. 1		Bilag IV, punkt 19
Artikel 349, stk. 2		Bilag IV, punkt 20
Artikel 350		Bilag IV, punkt 21
Artikel 351		
Artikel 352, stk. 1		Bilag V, punkt 1
Artikel 352, stk. 2		
Artikel 352, stk. 3		
Artikel 353, stk. 1		Bilag V, punkt 10b
Artikel 353, stk. 2		

Artikel 353, stk. 3		
Artikel 354, stk. 1		Bilag V, punkt 10
Artikel 354, stk. 2		Bilag V, punkt 10a
Artikel 355, stk. 1		Bilag V, punkt 7
Artikel 355, stk. 2		Bilag V, punkt 8
Artikel 355, stk. 3		Bilag V, punkt 9
Artikel 355, stk. 4		Bilag V, punkt 10
Artikel 355, stk. 5		Bilag V, punkt 8
Artikel 356, stk. 1		Bilag V, punkt 11
Artikel 356, stk. 2		Bilag V, punkt 12
Artikel 356, stk. 3		Bilag V, punkt 12
Artikel 357, stk. 1		Bilag V, punkt 2
Artikel 357, stk. 2		Bilag V, punkt 2
Artikel 357, stk. 3		Bilag V, punkt 5
Artikel 357, stk. 4		
Artikel 358, stk. 1		Bilag V, punkt 3
Artikel 358, stk. 2		
Artikel 359, stk. 1		Bilag V, punkt 5
Artikel 360, stk. 1		Bilag V, punkt 5
Artikel 360, stk. 2		
Artikel 361		Bilag V, punkt 5a
Artikel 362		Bilag V, punkt 5b
Artikel 363, stk. 1		Bilag V, punkt 5c
Artikel 363, stk. 2		Bilag V, punkt 5d

Artikel 363, stk. 3		Bilag V, punkt 5d
Artikel 363, stk. 4		Bilag V, punkt 5d
Artikel 363, stk. 5		Bilag V, punkt 5d
Artikel 363, stk. 6		Bilag V, punkt 5d
Artikel 363, stk. 7		
Artikel 364, stk. 1		Bilag V, punkt 5a
Artikel 364, stk. 2		Bilag V, punkt 5e
Artikel 365, stk. 1		Bilag V, punkt 5f
Artikel 365, stk. 2		Bilag V, punkt 5g
Artikel 365, stk. 3		Bilag V, punkt 5h
Artikel 365, stk. 4		Bilag V, punkt 5h
Artikel 365, stk. 5		Bilag V, punkt 5i
Artikel 365, stk. 6		Bilag V, punkt 5
Artikel 366		Bilag V, punkt 5j
Artikel 367		
Artikel 367, stk. 4		Bilag V, punkt 5l
Artikel 367, stk. 5		Bilag V, punkt 5l
Artikel 367, stk. 6		Bilag V, punkt 5l
Artikel 368		Bilag II, punkt 1
Artikel 369, stk. 1		Bilag II, punkt 2
Artikel 369, stk. 2		Bilag II, punkt 3
Artikel 369, stk. 3		
Artikel 370		Bilag II, punkt 4
Artikel 371		

Artikel 372		
Artikel 373		
Artikel 374		
Artikel 375		
Artikel 376		Artikel 28, stk. 1
Artikel 377		
Artikel 378		
Artikel 379, stk. 1	Artikel 106, stk. 1	
Artikel 379, stk. 2	Artikel 106, stk. 1	
Artikel 379, stk. 3		Artikel 29, stk. 1
Artikel 379, stk. 4		Artikel 30, stk. 1
Artikel 379, stk. 5		Artikel 29, stk. 2
Artikel 379, stk. 6	Artikel 106, stk. 2	
Artikel 379, stk. 7	Artikel 106, stk. 3	
Artikel 379, stk. 8		
Artikel 380	Artikel 107	
Artikel 381	Artikel 108	
Artikel 382	Artikel 109	
Artikel 383, stk. 1	Artikel 110, stk. 1	
Artikel 383, stk. 2	Artikel 110, stk. 2	
Artikel 384, stk. 1	Artikel 111, stk. 1	
Artikel 384, stk. 2	Artikel 111, stk. 4	
Artikel 384, stk. 3	Artikel 30, stk. 4	
Artikel 384, stk. 4		Artikel 31

Artikel 385		
Artikel 386, stk. 1		Bilag VI, punkt 1
Artikel 386, stk. 2		Bilag VI, punkt 2
Artikel 386, stk. 3		Bilag VI, punkt 3
Artikel 387		Artikel 32, stk. 1
Artikel 388, stk. 1	Artikel 112, stk. 1	
Artikel 388, stk. 2	Artikel 112, stk. 2	
Artikel 388, stk. 3	Artikel 112, stk. 3	
Artikel 388, stk. 4		
Artikel 389, stk. 1	Artikel 113, stk. 3	
Artikel 389, stk. 2	Artikel 113, stk. 4	
Artikel 390, stk. 1	Artikel 114, stk. 1	
Artikel 390, stk. 2	Artikel 114, stk. 2	
Artikel 390, stk. 3	Artikel 114, stk. 3	
Artikel 391, stk. 1	Artikel 115, stk. 1	
Artikel 391, stk. 2	Artikel 115, stk. 2	
Artikel 392, stk. 1	Artikel 117, stk. 1	
Artikel 392, stk. 2	Artikel 117, stk. 2	
Artikel 393		
Artikel 394, stk. 1	Artikel 122a, stk. 1	
Artikel 394, stk. 2	Artikel 122a, stk. 2	
Artikel 394, stk. 3	Artikel 122a, stk. 3	
Artikel 394, stk. 4	Artikel 122a, stk. 4	
Artikel 395		

Artikel 396		
Artikel 397		
Artikel 398		
Artikel 399		
Artikel 400		
Artikel 401		
Artikel 402		
Artikel 403		
Artikel 404		
Artikel 405		
Artikel 406		
Artikel 407		
Artikel 408		
Artikel 409		
Artikel 410		
Artikel 411		
Artikel 412		
Artikel 413		
Artikel 414		
Artikel 415		
Artikel 416		
Artikel 417		
Artikel 418, stk. 1	Artikel 145, stk. 1	
Artikel 418, stk. 2	Artikel 145, stk. 2	

Artikel 418, stk. 3	Artikel 145, stk. 3	
Artikel 418, stk. 4	Artikel 145, stk. 4	
Artikel 419, stk. 1	Bilag XII, del 1, punkt 1, og artikel 146, stk. 1	
Artikel 419, stk. 2	Artikel 146, stk. 2, og bilag XII, del 1, punkt 2 og 3	
Artikel 419, stk. 3	Artikel 146, stk. 3	
Artikel 420	Artikel 147 og bilag XII, del 1, punkt 4	
Artikel 421, stk. 1	Artikel 148	
Artikel 421, stk. 2		
Artikel 422, stk. 1	Bilag XII, del 2, punkt 1	
Artikel 422, stk. 2		
Artikel 423	Bilag XII, del 2, punkt 2	
Artikel 424		
Artikel 425	Bilag XII, del 2, punkt 4 og 8	
Artikel 426	Bilag XII, del 2, punkt 5	
Artikel 427		
Artikel 428	Bilag XII, del 2, punkt 6	
Artikel 429	Bilag XII, del 2, punkt 7	
Artikel 430	Bilag XII, del 2, punkt 9	
Artikel 431	Bilag XII, del 2, punkt 11	
Artikel 432	Bilag XII, del 2, punkt 12	
Artikel 433	Bilag XII, del 2, punkt 13	
Artikel 434	Bilag XII, del 2, punkt 14	

Artikel 435, stk. 1	Bilag XII, del 2, punkt 15	
Artikel 435, stk. 2		
Artikel 436		
Artikel 437	Bilag XII, del 3, punkt 1	
Artikel 438	Bilag XII, del 3, punkt 2	
Artikel 439	Bilag XII, del 3, punkt 3	
Artikel 440		
Artikel 441, afsnit 1	Artikel 150, stk. 1	Artikel 41
Artikel 441, afsnit 2		
Artikel 442		
Artikel 443		
Artikel 444		
Artikel 445, stk. 1	Artikel 151a	
Artikel 445, stk. 2	Artikel 151a	
Artikel 445, stk. 3	Artikel 151a	
Artikel 445, stk. 4		
Artikel 445, stk. 5		
Artikel 446		
Artikel 447		
Artikel 448		
Artikel 459		
Artikel 450		
Artikel 451		
Artikel 452		

Artikel 453		
Artikel 454		
Artikel 455		
Artikel 456		
Artikel 457		
Artikel 458		
Artikel 459		
Artikel 460		
Artikel 461		
Artikel 462		
Artikel 463		
Artikel 464		
Artikel 465		
Artikel 466		
Artikel 467		
Artikel 468		
Artikel 469		
Artikel 470		
Artikel 471		
Artikel 472		
Artikel 473		
Artikel 474		
Artikel 475		
Artikel 476	Artikel 152, stk. 5	

Artikel 477		
Artikel 478		
Artikel 479		
Artikel 480		
Artikel 481		
Artikel 482		
Artikel 483		
Artikel 484		
Artikel 485		
Artikel 486		
Artikel 487		
Artikel 488		
Bilag I	Bilag II	
Bilag II	Bilag IV	
Bilag III		
Bilag IV, del 1	Artikel 152, stk. 5, og artikel 1, nr. 14)-19), i direktiv 2000/12/EF	
Bilag IV, del 2	Artikel 152, stk. 5, og artikel 42 i direktiv 2000/12/EF	
Bilag IV, del 3	Artikel 152, stk. 5, og artikel 43 i direktiv 2000/12/EF	
Bilag IV, del 4	Artikel 152, stk. 5, og artikel 44 i direktiv 2000/12/EF	
Bilag IV, del 5	Artikel 152, stk. 5, og artikel 45 i direktiv 2000/12/EF	
Bilag IV, del 6	Artikel 152, stk. 5, og artikel 46	

	i direktiv 2000/12/EF	
--	-----------------------	--

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om tilsyn og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolordning
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
  - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
  - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
  - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
  - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
  - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹

Det indre marked: finansmarkederne

Det indre marked: finansielle institutioner

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²**

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Først og fremmest hænger initiativet sammen med det strategiske mål om at forbedre reguleringen af og tilsynet med finansmarkederne. Den i hidtil uset omfang ydede skatteyderbetalte støtte til bankerne må følges op af en gennemgribende reform, hvor der tages fat på de reguleringsmæssige svagheder, som er kommet for en dag under finanskrisen. Denne reform af bankreguleringen i EU afspejler resultatet af det internationalt koordinerede arbejde om Basel III-regelsættet vedrørende kapital- og likviditetskrav og ligger på linje med et andet strategisk mål, nemlig at fastsætte internationale standarder gennem samarbejde og aftaler med internationale partnere.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 1 (det indre marked – finansielle institutioner)

¹ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

² Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

Forbedre kapitalkravsordningen for bank-, forsikrings- og pensionssektoren

Specifikt mål nr. 1 (det indre marked – finansmarkederne)

Fremme finansmarkedernes stabilitet og integritet gennem hensigtsmæssigt tilsyn, robuste markedsinfrastrukturer og et højt gennemsigtighedsniveau

Ud over de to nævnte specifikke mål, der fremgår af MARKT-forvaltningsplanen for 2011, har initiativet til formål at bidrage til følgende specifikke mål, der fremgår af konsekvensanalyserne til forslagene:

- forbedring af bankernes risikostyring
- forhindring af regelarbitrage
- større retlig klarhed
- formindskelse af overholdelsesbyrden
- mere lige konkurrencevilkår
- forbedring af tilsynssamarbejdet og -samordningen
- begrænsning af bankernes långivnings konjunkturafhængighed

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Finansmarkederne, finansielle institutioner

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forslaget forventes at skabe et bedre kapitalgrundlag og at forbedre likviditetsrisikostyringen i EU's banksektor. Dette forventes igen at medføre mindre hyppige systemiske bankkriser i fremtiden. Den større finansielle stabilitet forventes at give økonomiske nettofordele i form af en årlig stigning i EU's BNP på 0,3-2 %. Disse fordele vil gavne en lang række interessenter, både enkeltpersoner, små og mellemstore virksomheder og store banker i deres egenskab af låntagere og långivere og helt generelt långivere, statslige forvaltninger og EU-borgere.

EBA vil spille en vigtig rolle for at nå disse mål, idet EBA i henhold til forslaget skal udarbejde over 50 bindende tekniske standarder om forskellige politikspørgsmål. Disse bindende tekniske standarder, som i sidste ende skal godkendes af Kommissionen, vil være afgørende for at sikre, at bestemmelser af særdeles teknisk karakter gennemføres ensartet i hele EU, og at de foreslåede politikker fungerer efter hensigten. EBA's arbejde forventes derfor at bidrage til, at de relevante strategiske og specifikke mål, der er nævnt i afsnit 1.4.1 og 1.4.2, nås.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

1. Forventede resultater:

- øget finansiell stabilitet gennem bedre regulering af og bedre tilsyn med banker
- mere solidt kapitalgrundlag for EU-bankerne og forbedret likviditetsrisikostyring.

Indikatorer:

- udviklingen i omkostningerne til beskyttelse mod finansielle institutioners misligholdelse
- procentdel af banker, der klarer EU's stresstest
- EU-bankernes kapitalprocenter og kapitalbuffer, der mere end opfylder kapitalkravet.

2. Forventede resultater:

- forbedret effektivitet i EU's bankregulering og -tilsyn

Indikator:

- antal bindende tekniske standarder udarbejdet i tide af EBA

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Baseret på de to forslag skal omkring 60 % af de bindende tekniske standarder, som EBA skal udarbejde, være færdige i 2013, hvilket betyder, at BTA får brug for flere fuldtidsækvivalenter for at kunne klare arbejdsbyrden. Det øgede antal fuldtidsækvivalenter må bibeholdes de følgende år med henblik på at ændre de allerede udarbejdede bindende tekniske standarder og udarbejde de resterende 40 %. På lang sigt vil der desuden på grundlag af fremtidige forslag til retsakter inden for bankregulering i EU komme mere arbejde i tilknytning til udarbejdelse af bindende tekniske standarder.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Der er flere vægtige grunde til, at en indsats fra EU's side gennem dette initiativ giver en merværdi. Heriblandt kan nævnes:

- behovet for at forbedre integrationen af det indre marked for bankvirksomhed i EU
- afhjælpning af de markedssvigt og reguleringsmæssige problemer, som kom for en dag under finanskrisen
- stop for de muligheder for regelarbitrage, der findes med den gældende lovgivning og

sikring af en konsekvent og sammenhængende tilgang på EU-plan til de forskellige spørgsmål, der er omfattet af EU-initiativet, som vil indebære, at medlemsstaterne ikke behøver at følge individuelle strategier, der risikerer at medføre en opsplitning af det indre marked.

Det vigtigste faktor er, at kun en fælles indsats på EU-plan kan forventes effektivt at give finansiel stabilitet og bremse overdreven procyklisk udvikling, da den politik, der i øjeblikket er rettet mod disse vigtige systemiske aspekter enten er afstemt efter nationale behov eller simpelthen ikke-eksisterende.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Med hensyn til bindende tekniske standarder er 2011 det første år, hvor disse anvendes. De første sæt bindende tekniske standarder, der har tilknytning til den gældende lovgivning, skal derfor først forelægges for Kommissionen.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Forslaget stemmer overens med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

1.6. Varighed og finansielle virkninger

- Forslag/initiativ af **begrænset varighed**
  - Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
  - Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
  - – Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
  - derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)³

- Direkte central forvaltning** ved Kommissionen
- Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:
  - gennemførelsesorganer
  - organer oprettet af Fællesskaberne⁴
  - nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
  - personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen
- Delt forvaltning** sammen med medlemsstaterne
- Decentral forvaltning** sammen med tredjelande
- Fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer (**angives nærmere**)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

--

³ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.ccc/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om tilsyn og rapportering

Hyppeghed og betingelser angives.

I henhold til artikel 81 i forordning (EU) nr.1093/2002 skal Kommissionen senest den 2. januar 2014 og derefter hvert tredje år offentliggøre en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra EBA's virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. Denne rapport skal bl.a. indeholde en evaluering af, i hvor høj grad det er lykkedes de nationale tilsyn indbyrdes at tilnærme tilsynspraksis, og hvorvidt EBA's ressourcer er tilstrækkelige til, at tilsynsmyndigheden kan løse sine opgaver. Rapporten skal sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolordning

2.2.1. Konstaterede risici

Der har været gennemført tre konsekvensanalyser vedrørende de to forslag, hvor omkostningerne og fordelene ved forskellige politikmodeller i tilknytning til de forskellige problemområder, er blevet vurderet.

Med hensyn til EBA's opgaver er der risiko for, at effektiviteten af de foreslåede regler undergraves af EBA's manglende evne – som følge for få menneskelige ressourcer –til at levere de bindende tekniske standarder af høj kvalitet inden for de frister, der er fastsat i Kommissionens forslag.

2.2.2. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

EBA's forvaltnings- og kontrolsystemer er beskrevet i kapitel III i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Som nævnt i afsnit 2.1 skal Kommissionen desuden i henhold til artikel 81 i denne forordning hvert tredje år offentliggøre en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra EBA's virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

I henhold til artikel 66 i forordning (EU) nr. 1093/2010 finder forordning (EF) nr. 1073/1999 med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger ubegrænset anvendelse på EBA. EBA tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle EBA's ansatte.

Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af EBA og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse 1A		OB/IOB ⁽⁵⁾	fra EFTA-lande ⁶	fra kandidatlande	fra tredjelande
	12.04.02.01 EBA - Tilskud til afsnit 1 og 2 (personaleudgifter og administrationsudgifter)	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer 1A	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse
---	------------------	--

GD: MARKT			År 2013 ⁷	År 2014	År 2015	I ALT
• Aktionsbevillinger						
12.04.02.01	Forpligtelser	(1)	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalinger	(2)	0,690	0,590	0,590	1,870
Administrationsbevillinger over bevillingsrammen for særprogrammer ⁸		finansieret				
Budgetpostens nummer		(3)				
Bevillinger I ALT til GC MARKT	Forpligtelser	=1+1a +3	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalinger	=2+2a +3	0,690	0,590	0,590	1,870

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,690	0,590	0,590	1,870
----------------------------	---------------	-----	-------	-------	-------	--------------

⁷ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

	Betalinger	(5)	0,690	0,590	0,590	1,870
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)				
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <1A> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalinger	=5+ 6	0,690	0,590	0,590	1,870

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)				
	Betalinger	(5)				
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)				
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6				
	Betalinger	=5+ 6				

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	----------------

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD: <.....>						
• Menneskelige ressourcer						
• Andre administrationsudgifter						
I ALT DG <.....>						
	Bevillinger					

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)							
--	--	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2013 ⁹	År 2014	År 2015	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalinger	0,690	0,590	0,590	1,870

⁹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

De specifikke mål for forslaget er beskrevet i afsnit 1.4.2. EBA forventes især som output at producere under anvendelse af de ressourcer, der anmodes om, er bindende tekniske standarder. I henhold til forslaget skal EBA udarbejde omkring 55 bindende tekniske standarder, heraf 60 % inden udgangen af 2013. På grund af initiativets art kan nedenstående tabel ikke udfyldes, da det ikke er muligt at henhøre bindende tekniske standarder til et enkelt specifikt mål, da en bindende teknisk standard som regel tjener til at opfylde flere specifikke mål samtidigt. For eksempel vil en bindende teknisk standard om kohærent anvendelse af fradrag fra den lovpligtige kapital bidrage til i) at forbedre risikostyringen; ii) at begrænse mulighederne for regelarbitrage; iii) at give større retlig klarhed iv) at skabe mere lige konkurrencevilkår; v) at forbedre tilsynssamarbejdet og -samordningen

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT	
	RESULTATER																	
	Type resultater ¹⁰	Resultaternes antal omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ¹¹																		
- Resultat																		

¹⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

¹¹ Som beskrevet i afsnit 1.4.2. "Specifikke mål ...".

- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
OMKOSTNINGER I ALT																		

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne - ikke relevant

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ¹²	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5¹³ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

¹²

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

¹³

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

I ALT								
-------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)							
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter) ¹⁴							
XX 01 02 01 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ¹⁵	- i hovedsædet ¹⁶						
	- i delegationerne						
XX 01 05 02 (KA, V, UNE – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning))							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

¹⁴ KA: kontraktansatte, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

¹⁵ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

¹⁶ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

Nyt initiativ fra Kommissionen.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres¹⁷

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)	60 % af det samlede behov fra medlemsstaterne via EBA			
Samfinansierede bevillinger I ALT	1,035	0,885	0,885	2,805

¹⁷ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
  - for egne indtægter
  - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ¹⁸				
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)
Artikel						

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

¹⁸ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.

Bilag til finansieringsoversigt til forslag til forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber og til forslag til direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber

Anvendt metode og vigtigste tilgrundliggende antagelser

Omkostningerne i forbindelse med de opgaver, som EBA skal udføre i henhold til de to forslag, er blevet beregnet hvad angår udgifter til personale (afsnit 1) i overensstemmelse med omkostningsklassificeringen i EBA's udkast til budget for 2012, som er blevet forelagt for Kommissionen.

De to kommissionsforslag indeholder bestemmelser om, at EBA skal udarbejde omkring 55 nye bindende tekniske standarder, der har til formål at sikre, at de meget teknisk betonedede bestemmelser gennemføres ensartet i hele EU¹⁹. Ifølge forslagene forventes EBA at være færdig med omkring 60 % af de nye bindende tekniske standarder i 2013. For at kunne nå dette er det nødvendigt med mere personale allerede fra 2013. Hvad angår stillingstyper vil der især blive brug for flere medarbejdere med ansvar for politik, retlige aspekter og konsekvensanalyser, hvis de nye bindende tekniske standarder skal være færdige til tiden.

På grundlag af beregninger fra Kommissionens tjenestegrene og EBA er der taget udgangspunkt i følgende ved vurderingen af, hvor mange fuldtidsækvivalenter der kræves til at udarbejde bindende tekniske standarder i tilknytning til de to forslag:

- En politikansvarlig udarbejder 2 bindende tekniske standarder af gennemsnitlig kompleksitet pr. år. Det betyder, at der er brug for 17 politikansvarlige med henblik på 2013.
- Der er brug for 1 konsekvensanalyseansvarlig til proceduren i forbindelse med 8 bindende tekniske standarder. Det betyder, at der er brug for 4 konsekvensanalyseansvarlige med henblik på 2013.
- Der er brug for 1 jurist til at udarbejde 5 bindende tekniske standarder. Det betyder, at der er brug for 7 jurister med henblik på 2013.
- Der er behov for 2 fuldtidsækvivalenter i støttefunktioner for ovennævnte medarbejdere på daglig basis.

Dermed vil udarbejdelsen af de bindende tekniske standarder, der skal være færdige i 2013, kræve 30 fuldtidsækvivalenter. Ifølge EBA vil der ved udgangen af 2011 være 14 eksperter, der arbejder med bindende tekniske standarder. Da den stigende arbejdsbyrde som følge af udarbejdelsen af bindende

---

¹⁹ Da EBA er et organ med en særdeles specialiseret ekspertise, fik EBA beføjelser til at udarbejde bindende tekniske standarder, da der var konstateret et behov for et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede reguleringsmæssige tekniske standarder i EU's banklovgivning for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indlånere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Med henblik herpå udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder på områder, der er fastsat i unionslovgivningen, og som ikke indebærer politikvalg. Kommissionen godkender efterfølgende disse ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, hvorved de får bindende retlig virkning. Før EBA forelægger Kommissionen udkast til bindende tekniske standarder, skal EBA udføre et omfattende forberedende arbejde og bl.a. høre interesserede parter om udkastene til bindende tekniske standarder og give sådanne parter en rimelig mulighed for at fremsætte kommentarer til de foreslåede foranstaltninger. EBA skal derudover foretage konsekvensanalyser, udarbejde udkast til retsaktbestemmelser og løse andre opgaver.

tekniske standarder allerede kunne forudses, anmodede EBA i sit udkast til budget for 2012, som er blevet forelagt for Kommissionen, om yderligere 22 fuldtidsækvivalenter, hvoraf 7 er øremærket til arbejdet med bindende tekniske standarder²⁰. I udkastet til budget for 2012 medtog EBA ikke en anmodning om de nødvendige resterende 9 fuldtidsækvivalenter, da EBA ikke var klar over, hvor mange bindende tekniske standarder den ville blive anmodet om at udarbejde på grundlag af de to forslag. Disse stillinger vil imidlertid indgå i EBA's fremtidige anmodninger om afsættelse af budgetmæssige ressourcer.

Andre antagelser:

- på grundlag af fordelingen af fuldtidsækvivalenter i udkastet til budget for 2012 forventes de 9 fuldtidsækvivalenter at fordele sig på 7 midlertidigt ansatte (79 %), 1 udstationeret national ekspert, (14 %) og 1 kontraktansat (7 %)
- de gennemsnitlige lønudgifter for de forskellige personalekategorier er baseret på retningslinjer fra GD BUDG
- lønjusteringskoefficienten for London er 1,344
- uddannelsesomkostninger anslås til 1 000 EUR pr fuldtidsækvivalent pr. år
- udgifter til tjenesterejser på 9 700 EUR beregnet på grundlag af udkastet til tjenesterejsebudget for 2012 pr. gennemsnitlig fuldtidsækvivalent
- omkostninger i forbindelse med ansættelser (rejse, hotel, lægeundersøgelser, bosættelsespenge og andre ydelser, flytteudgifter osv.) på 27 700 EUR beregnet på grundlag af udkastet til budget for 2012 vedrørende ansættelser pr. stilling, der skal besættes.

Der blev taget udgangspunkt i, at arbejdsbyrden, som giver anledning til den ovennævnte stigning i antallet af fuldtidsækvivalenter, vil fortsætte i 2014 og frem. Den skyldes dels de ændringer, der skal foretages i de allerede udarbejdede bindende tekniske standarder, dels udarbejdelsen af de resterende 40 % bindende tekniske standarder i henhold til de to forslag til retsakter og andre kommende forslag til retsakter inden for regulering af banksektoren.

Metoden til beregning af stigningen i krævede budgetmidler for de kommende tre år fremgår af nedenstående tabel: Beregningen afspejler, at EU's budget dækker 40 % af omkostningerne.

---

²⁰ De øvrige stillinger, som EBA har anmodet om i udkastet til budget for 2012, er begrundet i den forventede stigning i arbejdsbyrden inden for de afdelinger, der beskæftiger sig med tilsyn og drift. Anmodningen om flere øvrige stillinger støtter sig på erfaringerne med ressourceanvendelsen i det første år, EBA har fungeret. Den tager hensyn til, at det skal sikres, at EBA kan udføre sine opgaver effektivt, både med hensyn til lovovertrædelser, deltagelse i tilsynsfora, forbrugerspørgsmål, internationale spørgsmål og andre områder.

Omkostningstype	Beregning	Beløb (1 000))			
		2013	2014	2015	I alt
Afsnit 1: Personaleudgifter					
<i>11 Vederlag og tillæg</i>					
- heraf midlertidigt ansatte	=7*127*1,344	1 195	1 195	1 195	3 584
- heraf UNE	=1*73*1,344	98	98	98	294
- heraf kontraktansatte	=1*64*1,344	86	86	86	258
<i>12 Ansættelsesudgifter</i>	=9*27,7	249			249
<i>13 Udgifter til tjenesterejser</i>	=9*9,7	87	87	87	262
<i>15 Uddannelse</i>	=9*1	9	9	9	27
Afsnit 1 i alt: Personaleudgifter		1 725	1 475	1 475	4 675
Heraf EU-bidrag (40 %)		690	590	590	1 870
Heraf bidrag fra medlemsstaterne (60 %)		1 035	885	885	2 805

Nedenstående tabel viser stillingsfortegnelsen for de syv stillinger, der skal besættes med midlertidigt ansatte:

Ansættelsesgruppe og lønklasse	Midlertidige stillinger
AD16	
AD 15	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	
AD 9	2
AD 8	3
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD i alt	7